

23

15

11
(10)

ਤੇ। ਚਤੁਰ੍ਹੇ ਲਾ ਤੇ ਕੇਕਰ ਕੁੰ ਰਸਮ ਤੇ ਗੀਤਾਂ ਕੇ
ਚੇਰੇ। ਕਜੇਟਰ ਤੇ ਬੁਖਰਾ ਦਾ

Altanuman Watik

* Ram Gita

1809 Bih
ਬਿਸਤਰੀ ੭੪ ਬਿਖਤ ਪੰਨੇ ੩-੫)

Acc. No. 535 ਅੰ 6

ਕਤੁ ਕਪਤੋ॥ ਚਤੁ ਸ੍ਰੋਤ ਤਿ ਕੇਕਰ ਕੁੰਡਨ ਸ੍ਰੋਤ ਨਿਰੰਗੁ ਕੁੰ
 ਗਨ ਦਨ ਸ੍ਰੋਤੋ॥ ਕਜੇਟਰ ਤੇ ਬੁਖਰਾ ਦਨ ਕੇ ਧਨ ਤੇ ਰਕਤੋ॥
 ਅਲਾਇਕ ਕੋਤੋ॥ ਜੋ ਰਘ ਧੀਸ ਸ੍ਰੋਮਨ ਕੁਤ ਲਹਾ ਜੀ
 ਵਲੋ ਚਨ ਰਾਮਨ ਤੇਤੋ॥ ੨॥ ਸਦਯਾ॥ ਮੈ ਬਿਨਤੀ ਅਹਿ
 ਨਾਥ ਕਤੋ ਬਿਧਤੋ ਬਿਨ ਕਾਨਨ ਕਾਤੋ ਤੇ ਕੀਨੋ॥ ਤੋ ਰੁਧ ਪੁੰ
 ਸੁਨ ਬਾਤਿ ਫਨਿੰ ਵਰਗੈ ਸਿਰੁ ਨੈਕ ਫੁਟੈ ਪੁਰਤੀਨੋ॥ ਤੇ ਕਤਿ
 ਕੋਨ ਸੁਨ ਜੇ ਜਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੀਸ ਕਾ ਪਾਇ ਕੈ ਸ੍ਰਾਸਨ ਲੀਨੋ॥
 ਮੈ ਸ੍ਰਾਮ ਕੈ ਤ੍ਰਈ ਲੋਕ ਰਚੇ ਤੁ ਤਿ ਮੈ ਸ੍ਰੋਤੀ ਜਾਨਤਿ ਤੀ ਸਿ
 ਕੁਦੀਨੋ॥ ੪॥ ਸਦਯਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘ ਧੀਰ ਸਿਰੋਮਨ ਕੀ ਇਤ ਕੀ
 ਰਤਿ ਤੋ ਕਿਸੇ ਦੁਤੀ ਬਖਾਨੋ॥ ਅਨਦਈ ਕਮਲਾਤਰ ਕੀ ਇ
 ਤ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਸੁਰ ਲੋਕਿ ਰਹਾਨੋ॥ ਜਾਨਯ ਤੋ ਮੁਖ ਚਾਰਿ
 ਾਇ ਬਿਧ ਸੰਕੁ ਰਹੈ ਅਜ ਤੁਲਪਟਾਨੋ॥ ਸਕੁ ਸਤ ਸਕੀ
 ਏਚ ਖਚੈ ਕਛੁ ਮੁਖ ਬਿਅਤ ਕੀ ਚਿਨ ਸਾਨੋ॥ ੧੦॥ ਸਦਯਾ॥
 ਤੋ ਗਤਿ ਛਾਡਨ ਜੋ ਗਕਰੈ ਕੋਢੁ ਮੈ ਸਿਵ ਲੋਕਿ ਸਿਵ ਲੋਕ ਨਿਰ
 ਰਜੋ॥ ਆਗਮ ਤੇ ਨਮਿਦੈ ਮਨ ਕੋ ਗਮ ਏਦ ਬਿਬਾਦ ਨ ਜਾਇ
 ਬਿਚਾਰੋ॥ ਮੈਨ ਤੇ ਕੋਨ ਸੁਭੰ ਟੀਰ ਤੋ ਬਿਨ ਬੋਲ ਖਲੋ ਪਰਕੋ
 ਨ ਕਿਵਾਰੋ॥ ਤਤੋ ਇਹੋ ਜਗ ਜਾਨਤਿ ਤੋ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਤੋ ਤਿ
 ਨ ਕਾਂ ਮਸਦਾਰੋ॥ ੧੧॥ ਸਦਯਾ॥ ਤੈਨ ਕਹੁ ਕਥਾ ਅਤਿ ਸੁਸੁੰਦ
 ਰਿ ਸੰਤ ਸਮੁਤਿ ਤਥੁ ਸੁਖ ਪੈਤੋ॥ ਕਾਤੇ ਕੇਰਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਮਿਲੀਕ
 ਬਰਾਮ ਤੁਨੈ ਸਿਰ ਨਾਇ ਸੁਨੈ॥ ਬਾਰੇਠੁ ਨੀਰਿਨ ਦ੍ਰਾਇਗੁ ਗਿੰ

ਦਿਜਿਥਕਉ ਰਨਦਕਦੈ॥ ਕੰਨਸੁਸਾਪੁਨਆਦਰਿਸੈਕ
 ਤਿਮੁੰਡਚਨਾਇਸ੍ਵਾਦਿਲੈ॥ ੧੩॥ **ਸਦਯਾ॥** ਮੈਮਤਿਤੀ
 ਸਿਯਤੈਕਥਤਾਸਿਰਜਨਤਿਤੈਓਪਤਾਸਿਧਰੈਗੀ॥ ਰਾਮ
 ਮਸ਼ੀਸੁਖਦੈਸਬਕੇਮਨਕੇਦੁਖਦੇਖਸੰਤਾਹਰੈਗੀ॥ ਜੀਥ
 ਨਤਿਲੋਕਗਤਿਕੀਆਗਮਥੇਲਪੁਦਾਰੁਤੈਜੋਤੁਜਾਹਰੈਗੀ
 ॥ ਤੈਕਤਿਤੇਮੁਸਮੁਨਿਨਕੋਇਤਾਟਕੁਰੰਗਨਦੁਰਿਕਰੈਗੀ
 ॥ ੧੩॥ **ਸਦਯਾ॥** ਜੈਕਛੁਬਾਕਥਿਲਾਸਓਲਾਸਸੈਸੰਤ
 ਸੁਨੇਜਗੁਜਾਤਿਸੁਨਾਦੈ॥ ਫੂਲਸੁਗੰਧਸਥੈਕਥਮੰਡਲ
 ਫੂਲਚਛੈਤੁਮਸੈਅਲਪਾਦੈ॥ ਆਕਕੈਫੂਲਿਸਮਾਨਕ
 ਬੀਸਰੁਗਮਤੁਮੈਕਿਤਕੁਤਿਹਿਝਾਦੈ॥ ਚੈਤਚਛੈਚਿਤਚੈ
 ਪਮਲਿਦਤਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੈਸਥਤੀਠਿਰਮਾਦੈ॥ ੧੪॥ **ਸਦਯਾ॥**
 ਬੇਸਪਰਾਸਰਸਾਰਦਸੀਸੁਕਰੈਸਥਰਾਮਤਿਆਜਲੋਗ
 ਦੈ॥ ਸੋਸਸਤਸੁਧਰੇਮੁਖਯਾਤੀਤੇਦਰਪਰੇਗੁਨਪਾਰਿਨ
 ਪਾਦੈ॥ ਸੰਗਠਿਰੈਨੁਮਾਨਸਦਾਸੁਜਥਾਮਤਿਯੈਕਤਿਕੈ
 ਸਮਝਾਦੈ॥ ਤਾਤੀਪਸਾਦਤੇਰਾਮਕਤੈਮਨਕੇਗਿਰਤੇਕਨਜੀ
 ਦਿਖਰਾਦੈ॥ ੧੫॥ **ਸਦਯਾ॥** ਸੁਰਜਕੀਮਨਕੀਕਥਰਾਮਦ
 ਲੀਪਕੀਗੀਤਕਹਾਲੈਸੁਨਾਓ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਕੇਅਜਕੇਜਸਕੀਸੁ
 ਕਥਾਨਕੇਗਿਥਕਹਾਲੈਲਿਖਾਓ॥ ਜੈਰਘੁਨਾਥਕੇਤਾਤਕੀਥ
 ਤਿਕਤੈਤੈਕਤੈਕਤਾਅੰਤਤਿਪਾਓ॥ ਤਾਂਕੇਸੁਨੇਰਘਬੀਰਕਥਾ
 ਤੁਮਸੈਕਤਿਕੇਤਨਿਤਾਪਹਿਰਾਓ॥ ੧੬॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਰਿਖਸ

ਗਿਜਾਇ ਬੈਸ ਨਖ ਚਟਕਾਇ ਬੈਸ ਪਗ ਨ ਚੁਖਿ ਦਾਤ ਬੈਧ
 ਤੀਜ ਸਪਾਇ ਬੈਧੋ॥ ਪਾਇ ਬੈਧ ਪਰਸ ਰਾਮ ਗੋਲ ਮੈ ਪਿਸਾਇ ਬੈਧੋ
 ਭਲਟ ਬਨ ਜਾਇ ਬੈਧੋ ਸੀਰਾ ਮਰਾ ਜਾਗਾਇ ਬੈਧੋ॥ ਬਨ ਕੋ ਸਿ
 ਪਾਇ ਬੈਧ ਜਨ ਕਜਾ ਚੁਰਾਇ ਬੈਧੋ ਤੋਸ ਮੁਦ ਪੁਰਾਇ ਬੈਧੋ ਈਲੋ ਕਾ
 ਪਤਿ ਪਾਇ ਬੈਧੋ॥ ਘੀਰਤ ਅਸੰਗ ਲੈ ਪਲਟ ਪਰਾਇ ਬੈਧੋ ਸੁ
 ਐਸੋ ਰਾਮ ਚੰਦ ਗੀਤੁ ਮਤਿ ਸੁਨਾਇ ਬੈਧੋ॥ ੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ਖੰਜ
 ਨ ਲੋਚਨ ਕਮਲ ਮੁਖ ਨਿਤਿ ਖੰਡੂ ਨ ਪਰਪੀਰਾ॥ ਅਰਗੀ ਜਨ
 ਭੰਜਨ ਮਨ ਖੰਭ ਧਖੰਡੂ ਨ ਰਾਪ ਘੀਰਾ॥ ੧੮॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸੁਖ
 ਸਾਗਰ ਨਾਗਰ ਨ ਦਲ ਕਮਲ ਬਦਨ ਦੁਤ ਮੈਨ॥ ਕਰੁਨਾ ਕਰੁ ਬ
 ਰੁਨਾ ਦਪਤਿ ਸਰਨਾਗਤਿ ਸੁਖੁ ਦੈਨ॥ ੧੯॥ **ਬਿਸਥਾ ਮਝੇ ਦਾ**
ਚਾ ਸਦਯਾ॥ ਬੈਠਿ ਬਿਚਾਰ ਕੀਓ ਰਿਖਰਾ ਜਏ ਜਗਨ ਪੁਰਨ
 ਤੋਤਿ ਮਾਰੇ॥ ਕੋਨ ਬਲੀ ਇਨ ਲਾਇ ਕਰੈ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਨ ਮੈਤਿ
 ਨਰਾਮ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਪਾਇ ਚਲੇ ਨਿਪ ਸੋ ਕਤਿ ਧਾਤ ਕੀ ਸਮਝ
 ਇਬ ਦਯੋ ਸੁਖ ਭਾਰੇ॥ ਤੇਨ ਰੋਸ ਸਸ ਮੁਰਟ ਹੈ ਸੁਨ ਸਾਥ ਬਿ
 ਨਾਰਾਪ ਘੀਰਨੇ ਹਾਰੇ॥ ੨੦॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਸੋਚ ਬਦਯੋ ਨਿਪ ਕੇਜੀ
 ਅਮੈ ਕੁਲ ਪੂਜਤਿ ਪਾਇਨ ਲਾਗ ਮਨਾਏ॥ ਏਕ ਬਿਨ ਰਾਪ ਘੀਰ
 ਨਿਤੀ ਨ ਤਿਲੇ ਨਿਜ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਏਤੇ ਰੇ ਪੁਤ ਜ ਪੁਤ
 ਸਥੈ ਬਿਪਰਾਜਤਿ ਯੋ ਰਿਖਰਾ ਜ ਸੁਨਾਏ॥ ਗਾਜਨ ਜਾ ਮੁਖਰ
 ਪੁਕਤੀ ਅਬ ਤੇ ਮੁਖ ਅੰਰ ਕਤੀ ਨ ਤਿਹੁ ਏ॥ ੨੧॥ **ਕਥਿਤੁ**॥
 ਸੰਗ ਭੁਟ ਭੀਰ ਲੋਸ ਮੀਂ ਤੇ ਬੇਗਿ ਪਾਓ ਅਇਸ ਜੋ ਪਾਓ ਜਾਇ ਮਾ
 ਰੇ ਰਾਜਨੀ ਤਿਹੈ॥ ਜੋ ਕਤੋ ਤੋ ਰੇ ਰਤੁ ਮੈ ਬਾਗ ਮੈ ਬਨ ਭੈ ਅੰਰ ਭੈ

੨ ਦੇਤਰਹੇ ਚਹੁ ਚੰਦ ਜੇ ਸੁ ਗੀਤਿ ਤੇ ॥ ਦੁ ਤੀਆ ਕੇ ਚੰਦ ਜੀ ਨ ਦੇ ਬੈਨੇ
 ਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਤੁਮਹੁ ਬਿਚਾਰੈ ਰਿਖ ਕੈ ਸੀ ਬਿਪਰੀਤ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮਸ
 ਨਾਗਤੇ ਤੀਰਨ ਚਲਾਇ ਜਾਨੈ ਐ ਸੋ ਰਾਮੁ ਧੀਰ ਕੀ ਪਿਸਾਚਨ ਤੇ
 ਜੀਤਿ ਤੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਰਾਮ ਕੁਲ ਕੋ ਬਾਤੁ ਰਾਮੁ ਦ ਤਰਮਾ
 ਨਗਹੋ ਮਤਿ ਮੈ ਨਈ ਜਾਨੀ ॥ ਪੁਤਿ ਸਨੇਹੁ ਜਨਾ ਦਭਿ ਤੇ ਪੁਨ ਸੋਹਿ
 ਦੁ ਖੇ ਬਸਿ ਤੇ ਰਜ ਪਾਨੀ ॥ ਇੰਦ ਕੇ ਤੁਸ ਰਹੈ ਜੈ ਸੇ ਭੂਪਰ ਤੇ ਰ
 ਰਿਪੀ ਮੁਨ ਕੀ ਮੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਰਾਖ ਬੇ ਕੀ ਬਤੀਆ ਨਿਖ
 ਪਕੋਟ ਕੀ ਰਿਖ ਏ ਕਨ ਮਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਕਾਪ ਥੰਡੇ
 ਮੁਨ ਤੇ ਅਜਨੰਦ ਨੁ ਜੀ ਜਲ ਬਾਥੁ ਰੁਲਾਵ ਤਿ ਇੰਦੈ ॥ ਲੇਹੁ
 ਜੁ ਲੇਹੁ ਕਪਾਇ ਵੇਊ ਕਰਿ ਮੋਹੁ ਫੁਰੈ ਨਹੀ ਬਾਤ ਨ ਰਿਦੈ ॥
 ਰਾਮ ਚਲੈ ਹਸ ਕੇ ਮੁਨ ਸੰਗਿ ਪਰੇ ਪਿਤ ਪਾਇ ਲਫਾਇ ਫ
 ਨਿਦੈ ॥ ਯੋ ਰਿਖ ਲੈਓ ਕਸਮੈ ਰਾਮੁ ਧੀਰ ਨਿਕਰ ਕੀ ਬਾਸ
 ਜੀ ਐ ਚਮਲਿਦੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਸੇਗ ਦੋਰੇ ਰਿਖ ਕੈ ਨ ਚਲੈ
 ਬਸੁ ਸੋ ਦੁਖ ਨੈ ਨਹੀ ਨਿਪ ਘੁਟੇ ॥ ਤਾਦਿਨ ਤੇ ਨ ਸੁਹਾਇ ਕਛੁ ਬਿ
 ਨ ਰਾਮ ਨਿਇਓ ਬਨ ਮੈ ਜਨ ਲੁਟੇ ॥ ਸੀਸ ਪੁਨੇ ਪੁਨ ਬਾਤਿ ਕ
 ਤੇਰ ਕੇ ਕੁਲ ਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨਤਿ ਛੁਟੇ ॥ ਨੈਨ ਦੁਚਾਤ ਰਹੈ ਨਿ
 ਸਬਾਸ ਰਜੈ ਸੇਰ ਸਾਤਿ ਰਹੈ ਘਟ ਛੁਟੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਰਾਮ ਸੋ ਬਾਤ ਕੀ ਰਿਖ ਰਾਜ ਤਪੇ ਬਨ ਜੈ ਤੁਮ ਆਜਾ ਜੀ ਹੋਰ
 ਏਦੋਊ ਗੋਲ ਸੁਨੇ ਸੁਤ ਸੁੰਦਰਿ ਏਕ ਤੇ ਦੁਹਿ ਤੇ ਏਕ ਤੇ ਨੇਰ
 ਏਕ ਪਿਸਾਚਨ ਤੇ ਇਹ ਬੀਚਿ ਚਲੇ ਕੀਨਤਾ ਤਕਰੋ ਕੁਟ
 ਤੇਰੇ ॥ ਤਾ ਕੁਲ ਕਾਨਨ ਕੈ ਹਮ ਪਾਵ ਕੇ ਬੀਰ ਸਮੀਹਿ ਸਹਾਇਕ

ਮੇਰੇ ॥ ੨੬ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਰਾਜਗਿ ਮਜਾ ਸਲੈ ਚਲੀ ਲ
 ਦਇਸ ਗਰੈ ਲੀ ਮੈ ਤਾ ਕਾ ਕੇ ਪਾਨ ਧਧਰਾਇ ਤੈ ॥ ਦੁੱਤ
 ਗਧੁਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪੁਰਨ ਏ ਪੁਰਨ ਨਾ ਤੇ ਈਜੇ ਵੈਰਾ ਮਾਂਝਿ
 ਸਰਾਇ ਤੈ ॥ ਸੰਕਟ ਤਰ ਨਾ ਹਿਰਸ ਰਥ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਜਾ ਕੀ
 ਲਾਜ ਛਾਤਿ ਲੋਕ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਗਾਇ ਤੈ ॥ ਅਏ ਬੀਰ ਬੀਰ ਤਾ
 ਪਿਸਾਚਨ ਕੇ ਤੀਰ ਦੇਖੇ ਆਜ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਪਰ ਸੁਰਨ ਕੇ ਪਾ
 ਇ ਤੈ ॥ ੨੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤੰਗੀ ਦਿਨ ਨਿਰ ਖੋਸ ਬੈ ਬਰਨ ਬਿਰੰ
 ਚ ਸੁਰੇਸ ॥ ਮਨੁ ਰਖੈ ਬਿਲਾਸੁ ਬੈ ਬਹੁਰ ਛਾਣੀ ਕੁ ਬੇਰ ਮਤੇ ਸ
 ॥ ੨੮ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਮੁਕਤਿ ਪਿਸਾਚਨੀ ਕਰੀ ਰਾਮ ਬ
 ਲ ਬੰਡ ॥ ਜੋ ਪਾਵਸ ਫਰ ਪਰਾਗੁ ਦਿ ਪ੍ਰਗਟ ਤਿ ਕਿਰਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ੨੯
ਸੋਹਣਾ ॥ ਚਲੇ ਚਮਕ ਦੇ ਭੂ ਬੀਰ ਪਰਪਾਇ ਨ ਕੁਲ ਪੁਜ ਕੇ ॥ ਧਰੇ
 ਧਨਖ ਮੁਖ ਤੀਰਤ ਬਹਿ ਤਨੇ ਰਿਖਰਾ ਜਕਤਿ ॥ ੩੦ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥
 ਰੇਖਤ ਪੋਧਨ ਕੇ ਬਨ ਸੀਰਾ ਬੀਰ ਸੁਬੀਰ ਬਨੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰੀ ॥ ਤਾਲਤ
 ਮਾਲ ਬਿਸਾਲ ਕਦ ਬਨਿ ਕੰਜ ਸਰੋ ਵਰ ਕੁੰਰ ਲੁਭੁ ॥ ਕੋਕ ਲਕੀ
 ਰ ਕਪੋਤ ਸਖੀ ਧੁਨ ਤੰਬੁਲ ਚਕੋਰ ਨਿਯੈ ਵਰ ਸ੍ਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਲੈ ਰਿਖ
 ਰਾਜ ਬਸੰਤ ਤਿਰਾਮ ਕੀ ਦੇਹ ਕੇ ਕੰਮ ਮਿਲੈ ॥ ੩੧ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥
 ਜਗਰ ਚੀ ਇਹ ਜਾਨ ਬਿਰਚ ਸੁਖਾਹੁ ਮਗੀ ਚੁ ਸੁਮੀ ਚਕੋ ਪੇਲੇ
 ॥ ਯੋਗਰਜੇ ਫਰ ਕੁ ਮਗਈ ਸਬ ਕਾ ਪਭੰਠੇ ਬਿਨ ਰਾਮ ਅਕੇਲੇ ॥
 ਪਾਇ ਗਏ ਰਾਖ ਬੀਰ ਦੇਭੁ ਇਕ ਕੁ ਗਗਾਇ ਇਕ ਜੀ ਪਰਿ ਬੇਲੇ ॥
 ਮਾਨੁ ਪੈਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਲੀ ਕਦਲੀ ਬਨ ਸੇਸ ਰੰਗੀ ਪਰ ਮੇਲੇ ॥ ੩੨ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਪੁਰਨ ਜਗ ਕੀ ਬਿਪਰ ਪੁਰਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜਤਨ ਭੂਤ ਚਿ
 ਤਾਈ ॥ ਨਾਮ ਲੀਏ ਅਪ੍ਰਧਿਰ ਰਹੈ ਪਨਿਆ ਪਨ ਬਾਹੁ ਕਮਾਨੰਦ

ਈ॥ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਸੁਖ ਦਾਨ ਕੇ ਬਿਧ ਬਾਦ ਨ ਜੰਨੇ ਰੁਚ ਮੀਚ
 ਬਛਾਈ॥ ਦੇਵਨ ਜਾਇਕ ਹੋ ਸੁਰ ਹਾਜਤਿ ਹਾਮਰੁ ਏ ਜਗ
 ਲੇਹੁ ਬਧਾਈ॥ ੩੩॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਬੀਤੈ ਜੰਗਤੀ ਸਮੇਂ ਜਾ
 ਕਦੁ ਤਕ ਹੀ ਬਾਤ॥ ਸੀਅਸੁ ਅੰਬਰੁ ਲੇਤੈ ਪਗਧ
 ਹੋ ਪਰ ਭਾਤਿ॥ ੩੪॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਹਾਮਲਾ ਛਮਲ ਜੁ ਸੇ
 ਬੈਲਕੁ ਹੋਕੁ ਲਪੁਜ ਅੰਗੇ ਹੋ ਪੁਭਾਤ ਮੈਤੋ ਜਨਕ
 ਕੈ ਜਾਇ॥ ਜੈਕਰੋ ਤੋਰ ਜਵਸਰ ਬਧੈ ਪਹੁਚਾਓ
 ਹੀ ਸੰਗ ਚਲੈ ਤੁਮੈ ਕਤਕ ਦਿਖਾਇ॥ ਛੋਟੀ ਸ੍ਰੀਕਾ
 ਛੋਟੀ ਕਟ ਪਨ ਹੀਨ ਮੋਟੀ ਕਾ ਚੋਟੀ ਪਰਕ ਅੰਤੁ
 ਕਤ ਚਢਾਇ॥ ਹਾਜਤੈ ਜਨਮ ਰਿਖਰਾਜ ਤੇ ਮੈਧ
 ਗੁਨੁ ਮੈਸੇ ਸਿਧਕੇ ਪਨ ਪਹੁਤੈ ਗੁਨੁ ਪਾਇ॥ ੩੫॥
ਕਥਿਤੁ॥ ਚਲੇ ਜਾਤ ਸੁਖਦੇਤਿ ਫੂਲ ਫੂਲ ਤੋਰਿ ਲੇਤਿ ਰ
 ਖ ਸੰਗ ਬੀਰ ਨ ਕੀਸੋ ਭਕਿਤੁ ਭਾਤਿ॥ ਕਿਧੈ ਦੇਵਤੁ ਈ
 ਕਿਧੈ ਪਰਖ ਕੀ ਜਣੀ ਨਈ ਕਿਧੈ ਬੀਚ ਮੇਰ ਇਤ ਉਤ ਦਿਨ
 ਹਾਤਿ॥ ਕਿਧੈ ਰਵ ਸੰਗ ਨਵਨੀਰ ਦਅਨੰਗ ਕੀ ਤਰੰਗ ਹੀ
 ਗਾਜ ਮੁਨਾ ਸੁਰ ਸੁਤੀ ਪਰਾਤਿ॥ ਦੇਖਹੁ ਪਗੈ ਲਕੀ ਲੁ
 ਗਾਈ ਜੇਦੁ ਗਈ ਹਾਮ ਸੰਗ ਉਲਟਾਈ ਨਹਿਰਾਈ ਠਿਹੀ
 ਜਾਤੈ॥ ੩੬॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਆਇ ਗਏ ਜਨਕ ਕੇ ਦੇਸ ਮੈ
 ਨੇ ਸਸੁ ਤੋਰਿ ਖਕੇ ਸੁਨੇ ਤੇਰਾ ਜਾਅ ਗੇ ਲੈਨਿ ਅਯੋ॥
 ਖੋਲ੍ਹ ਸੇ ਪਚਾਰ ਕਰ ਪੁਜਾ ਕੁਲ ਪੁਜ ਜੀਕੀ ਮਨ ਬਚਕ ਰਮ
 ਚਰਨ ਨ ਸੀਸ ਨ ਜੀ॥ ਪਾਛੇ ਬੁਝੀ ਕੈ ਨਕੇ ਕੁਮਾਰਤ

ਤਤੇਰੇ ਸੰਗ ਸੁਰਗ ਸਪੁਤ ਸੇ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਚਲੀਏ ਗੁਸੈ
ਈਧਾ ਮਦੀ ਜੀਏ ਬਰਾਈ ਮੇਰੇ ਹਿਯਾ ਤੀ ਦੁਰ ਬਰਾਈ ਪਨੁ ਕਾਤੁ
ਨਾਚ ਛੇਰੇ ਤੇ ॥ ੩੭ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਚੋਲ ਜੇਗ ਜਾ ਰਿਖ ਰਾਜਾ ਲਿ
ਖੀਏ ਕਹਾ ਲੋਗੁ ਨ ਦੇ ਖੀਏ ਜੇ ਦੇਉ ਧੀਰ ਬਰੇ ਰਾਖਾ ਥਾਏ ॥
ਲਛਮਨ ਛੋਟੇ ਕੀਨੇ ਕੁਪ ਬਲਾਯੋ ਦੇ ਸੇ ਦੇ ਪਨੁ ਪਚ ਜਾਇ ਬੇ
ਕੋਇ ਨਹਾ ਕੇਹਾ ਥਿਏ ॥ ਰਾਖੁ ਕੁਲ ਕੋ ਤਿਲ ਕ ਬਲੁ ਤੇ ਮਿਲ
ਕ ਜਾ ਕੀਦ ਸਰਬ ਨੇਰ ਬੰਦੇ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਥਿਏ ॥ ਕਾਗ ਤੇ ਤਿ
ਹਰੇ ਪਾਮ ਇਨ ਕੇ ਸਿਧਾਰੇ ਪਗ ਜਗ ਕਾ ਜਿ ਲਯੇ ਤ ਬੀਤੇ
ਮੇਰੇ ਸਾਥਿਏ ॥ ੩੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸੁਨ ਜੇ ਜਬ ਨਾਮ ਕੁਲ ਪੁਲ
ਕ ਪਸੀਨੇ ਨਿਪ ਪੁਪ ਦੀਪ ਚੰਦ ਨ ਚਰਚ ਰਾਖੁ ਧੀਰ ਕੋ ॥ ਤਸ
ਤਨ ਹਾਥ ਜੇਗ ਮਾਥਾ ਇਨੇ ਨ ਮੀਚ ਦੀਜੈ ਦੇਵ ਬਲ ਰਾਮ
ਚੰਦ ਭੁਜ ਤੀਰ ਕੋ ॥ ਜਨ ਕ ਮਨ ਰਾਮ ਇਨ ਹੀ ਤੇ ਦੁਟੇ ਪਨੁ ਮੀਨ
ਰੂਪੁ ਜਾਨ ਕੀ ਮਿਲਾਉ ਨਿਪ ਨੀਰ ਕੋ ॥ ਬਾਤ ਤੇ ਬਨਾਈ ਬਿਸ
ਰਾਜਾ ਸੇ ਜਨਾਈ ਰਿਖ ਮਾਨ ਮੇਰੇ ਬੋਲ ਗਾਠ ਦੇ ਤਿ ਨਿਜ ਚੀ
ਰ ਕੋ ॥ ੩੯ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਪੁਜ ਕੁਲ ਪੁਜ ਕੋ ਮਾਇ ਸੀ ਸਚ ਲਯੇ
ਨਿਪ ਮਨੁ ਰਾਖਾ ਥਾਢਿ ਗਧਾ ਦੇ ਤਨ ਪਾਮ ਕੋ ॥ ਮਾਨੇ ਤਰੁ ਛਾਤੀ
ਕਿਧੇ ਚੀਤੋ ਰਖ ਮਾਤੀ ਜੈ ਸੇ ਪੁਜਾਠ ਹਰਾਤੀ ਤੇ ਸੇ ਦੇ ਬੈ ਪਾਛੇ
ਰਾਮ ਕੋ ॥ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਬਨਾਵੈ ਬਿਸ ਇਨ ਤੁ ਤੇ ਤੇ ਇਸਿ ਪਰਿ ਥਤੈ
ਕਹੀਏ ਤੇ ਜਸ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ॥ ਐਸੀ ਤੁ ਜੇ ਕਾਨ ਦੇ ਕੈ ਸੁਨੀ
ਓਗਨੇ ਸਸੀਰਨੇ ਸ ਅੰਨ ਸੇ ਸ ਤ ਮਨਾਉ ਦੇਵ ਬਾਂ ਮ ਕੋ ॥ ੪੦ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਆਨਰ ਨ ਬਾਸ ਬਾਤ ਕੀ ਰਾਜਾ ਜਬ ਤ ਬੀਤੇ ਨੇ

੫ ਨਲਾਗਰੇ ਵਾਹਿਗੰਗੇ ਦੇਹ ਸੇਸਨੇ ਤੁਕੁਲੇ ਗੇਤ ਸੇ ਅਨੇ
 ਤਬ ਛੇਤੀ ਨਲਕਮਤਿ ਬਹੁ ਦੇਖੈ ਸੀਅ ਜੋ ਰਕੇ ਐਸੀ ਪੀ
 ਤਲਾਗੀ ਮਨਚਾ ਤਕ ਜੀ ਸਦਾ ਤਪਨਤਾ ਮਰਸ ਕੁਰ ਜੈ ਸੇਖ
 ਟਾਪਨ ਮੋਰਕੇ ਮੇਰੇ ਅਪਗਧ ਦੇ ਸੁਕੈ ਨ ਸੀ ਸਪਰਕੇ ਉਮਾਰੇ
 ਆਜੁ ਮੇਲ ਲੈ ਕੁਥੇ ਲਮੇਰੇ ਚੋਰਕੇ ॥੪੧॥ **ਕਥਿਤੁ** ਜਨ
 ਕ ਕੀਰਾਨੀ ਸਬ ਦੇਖੈ ਰਾਜ ਪਾਨੀ ਚ ਛਬਾਲ ਕਜਦਾ ਪੁਰਾਨੀ
 ਰਹੀ ਨ ਮਤਲ ਮੈ ॥ ਦੇਖੇ ਰਾਖ ਘੀਰ ਜੁ ਕੇ ਆਗੇ ਲਾਗੇ ਐਸੇ
 ਨਿਪ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰ ਆਗੇ ਪਟ ਘੀ ਜਨਾ ਸਤਲ ਮੈ ॥ ਜਾਨਕੀ
 ਨਿਹਾਰ ਛਬਰ ਹੀ ਮਨ ਹੀ ਮੈ ਵਬ ਥਿਪ ਸੋਨ ਆਵੈ ਛਬ
 ਪਾਨ ਤੈ ਕਤਲ ਮੈ ॥ ਗਾਜਾ ਜੀ ਕੋ ਕਠਨ ਕੁਥੇ ਲਮੇਰੇ ਏਈ ਪ
 ਤ ਜਾਨਤੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ਪਕੌ ਤੈ ਜਤਲ ਮੈ ॥੪੨॥ **ਅਥ**
ਨਕਸ਼ੇ ਹੁਤੋ ਵਚਾ ਕਥਿਤੁ ॥ ਬਰੋ ਬਰ ਕੁਰਾਗੀ ਜੋਗ ਜੋਗ ਆ
 ਨਗਰੀ ਰਾਮ ਆ ਜਕੇ ਉਸੁਰੇ ਚ ਛ ਆਯਾ ਪਨ ਕਕੇ ॥ ਤਾਹੀ
 ਕੇ ਗਰੇ ਕੇ ਛੁਲਮਾਲ ਜਸਟੀ ਕੇ ਕੁਲ ਅੰਗ ਏ ਠੇ ਕੇ ਕੇ
 ਪਾਸਨ ਕਨ ਕਕੇ ॥ ਕੁਦਨ ਤੇ ਕੇ ਮਲ ਕਮਲ ਤੁਤੇ ਸੰਗ ਕੁਸੁ
 ਐਸੀ ਜਾਨਕੀ ਕੋ ਸੋਈ ਦੁਲੇ ਤੁਬਰਨ ਕੇ ॥ ਗਾਜਾ ਕੇ ਪਰੋਤਤ
 ਸਕੁ ਮੈ ਕਹੀ ਉਚੇਟੇ ਰਿਸਾਵਾ ਪਾਨ ਸੁਨੀ ਅਯੋ ਤੋ ਛੇ ਲੁਹੈ ਜਨ
 ਕਕੇ ॥੪੩॥ **ਅਥ ਹਨ ਪ੍ਰੋਤੋ ਵਚਾ ਸਵਯਾ** ॥ ਤੋਤੁ ਕਾਹੁ ਕ
 ਦੀ ਬੇਰੋ ਜਾਨਕੀ ਬਾਦਤਿ ਜੋਗ ਸੁਅੰਬਰ ਲੀਨੇ ॥ ਰੇ ਰਾਖ ਘੀਰ ਤੁਕਾ
 ਤੇ ਕਬਾਹਤ ਰਾਵਨ ਬਾਹਨ ਕੋ ਮਨੁ ਕੀਨੇ ॥ ਕੂਪ ਕਹੀ ਪਨੁ ਆ
 ਨਚ ਛਾਵੈ ਤੋ ਮੈਸੀ ਅਸੋ ਪਨੁ ਵਾਹੀ ਕੋ ਦੀਨੇ ॥ ਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਯਤਿਨੇ

ਕਨਹੋਇ ਤੋਧਾਵਤੁ ਟੁਕ ਤਿਉ ਪੁਰਤੀਨੇ ॥੪੪॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਇੰ
ਦੁਖਮਾ ਕੁਰਦਾਨ ਦਾ ਅੰਗ ਖੜਾਨ ਸੰਗ ਨਾਇ ਦਿਨ ਜੇ ਤੇ ॥ ਧਾਰਨ
ਸਿੰਘ ਮਹੀਰੁ ਤਤਾਲਾ ਤਮਾਲਾ ਸਰੋਵਰ ਔਰ ਨਕੇ ਤੇ ॥ ਜੋ ਗਿਰ
ਰਾਜ ਕੈਲਾਸ ਉਠਾਇ ਲੇਓ ਕਰ ਬਾਮ ਰਕੋ ਨਹੀ ਲੇ ਤੇ ॥ ਜੋ
ਜਕੋ ਬਲ ਤੁਨਹੀ ਜਾਨਤਿ ਯੁਝਿ ਲੇ ਮੁਢ ਚੁਰੇ ਸਿਪਏ ਤੇ
॥੪੫॥ ਅਭਨ ਕਪਰੋ ਤੇ ਦਯਾ ਸਦਯਾ ॥ ਤੈਹੀ ਕਹੈ ਦ੍ਰਿਸਤ ਰਾਵ
ਨਕੋ ਬਲ ਸੋਸ ਕੁਸਾਚ ਨਕੋ ਓਹੁ ॥ ਸੁਨਿ ਬੋਲ ਲਾਇ ਸੁਅੰਬ
ਰਮੈ ਲਵਤੈ ਨਗਮੈ ਬਲਾ ਆਇ ਕਰੈ ॥ ਅਹੁ ਤੇ ਜੁਕਹੀ ਸਿਦਕੋ ਧ
ਨੁ ਤੈ ਤੋ ਕਹਾ ਕੁਝੇ ਰੇਛਤੀ ਅਪੁਜਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਘਰ ਤੋਲ ਤਿਲਾ
ਜੇ ਭਈ ਨਕਮਾ ਨਚ ਛਾਵਤ ਲਾਜ ਮਰੈ ॥੪੬॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪਚਤ
ਰੇ ਪੈਰ ਖਕਯੈ ਕਿਨਹੂੰ ਨਮਾਨੀ ਬਾਤ ॥ ਭੁਜ ਬਲ ਦੀਪ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਬਿਨ ਕੈ ਸੇਹੈ ਤਮ ਜਾਤ ॥੪੭॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਆਨ ਨਿਜ ਕਾ ਤਥੈ
ਏ ਜਾਤਿ ਨ ਉਠੈ ਜਾਤ ਕਠਨ ਸੀ ਬਾਤ ਕਛੁ ਲਾਤੈ ਅਬਕੇ ॥
ਪਾਵਤੇ ਮਰਮ ਤੋਨ ਆਵਤੇ ਜਨ ਕਧਾ ਮਜਾਨ ਤੈ ਹੂੰ ਪਦੇ ਪਈ
ਹੈ ਤੋ ਰਬਕੇ ॥ ਈਹ ਕਛੁ ਕਠਨ ਕੁਪੇਚ ਆਗੋ ਆਨ ਰਾਮੈ ਬਾਸ
ਕਸੁ ਮੇਰ ਸੋ ਨਿਰਖ ਜੀ ਮੈ ਦਬਕੇ ॥ ਫੁਟੈ ਨਿਜ ਕਰਮ ਨ ਲੁਟੈ ਸੁ
ਖ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਟੁ ਟੋਨਾ ਸਨ ਖਗਏ ਟੁਟਮਨ ਸਬਕੇ ॥੪੮॥ **ਸਦਯਾ**
ਸੀ ਅਸੁ ਅੰਬਰ ਕਾ ਜਸ ਬੈਧੁ ਨ ਤੋਹ ਨਿਕੋ ਭੁਜ ਠਕ ਤਥੈ ਈ ॥
ਆਉ ਉਠਾਇ ਸਕੇ ਨ ਨਿਦਾਇ ਕੇ ਨਹ ਖਿਸਾਇ ਚਲੈ ਹਰਬ ॥
ਈ ॥ ਨਾਤਿ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਬੇਕੋ ਸਹਿਮ ਰਲ ਕੀ ਸਿਹਮੇ ਧਿ
ਲੁਗੀ ਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਘਬੀਰ ਕੇ ਦੇਖ ਬੇਕੋ ਸਬ ਦੇਖ ਧੁਮਿਲ

ਦੇਖਨ ਆਈ ॥ ੪੨ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਪੁਰਨ ਕੀ ਓਚਾ ਤੇਤ ਅਜਿਥੇ
 ਹੋਰ ਮਨੋਰਥ ਜਾਨ ਕੀ ਜੀ ਕੋ ॥ ਆਨ ਜੁ ਮੇ ਜੁ ਤੁ ਤੇ ਨਿਪਮ
 ਰੁਲ ਲਾਗਤਿ ਤੇ ਸਬ ਹੀ ਮਨ ਠੀ ਕੋ ॥ ਗਮ ਅਖੰਡ ਲਸੇ ਤਿਨੇ
 ਮਧਿ ਧਿਰਾ ਜਤਿ ਤੇ ਸੁਲੀਏ ਜਸੁ ਟੀਕੋ ॥ ਦੇਖ ਸਹੁ ਪਸ ਬੈ ਬ
 ਲ ਜਾਇ ਕੋ ਤੇ ਸਬ ਯੋ ਸੀ ਅਕੋ ਬਹੁ ਨੀਕੋ ॥ ੫੦ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥
 ਜੋ ਲੋਹ ਪੁਕੁਲ ਕੇ ਤਿਲ ਕ ਤੀਨੇ ਲੋਕ ਪਤਿ ਐ ਚਤਿ ਨ ਤੋਲੇ ਬ
 ਲ ਠੇਕੇ ॥ ਭੁਜ ਬਾਂਸ ਤੇ ॥ ਪਾਗ ਪੇਚ ਖੈ ਚ ਦੇ ਲਪੇਟ ਪੁਟ ਠੇਕਾ
 ਧ ਅੰਤੈ ਐ ਐ ਆਵੈ ਪੈ ਨ ਟੁਟੈ ਰੀ ਮਡਾ ਮਤੇ ॥ ਗਜ ਰਿਖ ਅਗੇ ਰਖ
 ਬੀਰ ਸੰਗ ਬੀਰ ਦੇਖ ਠੀਕੇ ਸੁ ਬਲ ਗੋ ਐ ਸੇ ਦੀ ਪਰਦ ਧਾ ਮਤੇ ॥
 ਅੰਬਰ ਬਨਾਵਤ ਸੁ ਅੰਬਰਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਸਬ ਕੰਬਰ ਸੇ ਤੇ ਗਏ ਪਟ
 ਬਰ ਤੇ ਰਾਮ ਤੇ ॥ ੫੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪਚਿਤਾਰੇ ਸ ਬੈ ਕਠ
 ਨ ਪੁਨਖ ਕੀ ਧਾਤ ॥ ਤਬ ਰਖੁ ਪਤਿ ਛਿਤ ਪਤ ਨਿਸੈ ਬੈ ਲੇਖੁ
 ਖਮੁ ਸਕਾਤਿ ॥ ੫੨ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਆਨਿ ਜੁ ਰੇ ਸ ਬਿਦੇਸ ਨਿਦੇ
 ਸ ਤੇ ਆਜ ਨ ਰੇ ਸ ਕੁਲਾਹਲ ਕੁਰੀ ॥ ਰੇ ਸਿਦਕੋ ਧਨੁ ਕੋ ਨ ਭੁਠ
 ਵਤਿ ਆਵਤਿ ਤੋ ਛਿਗਤੇ ਬਲੁ ਹਾਰੀ ॥ ਸੀਰਖ ਬੀਰ ਕ ਹੀ ਸਭ
 ਸੋਭਣੀ ਬੀਰ ਬਿਨਾ ਛਿਤ ਰੋਇ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਦੇਖ ਹੁਹਾ ਬਿਲਗ
 ਇਸ ਬੈ ਰੁਟ ਨਾ ਕ ਚਲੀ ਕਟ ਨਾ ਕ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥
 ਬੋਲ ਭੁਠੀ ਲਖੁ ਬੀਰ ਸੁਨੇ ਰਖ ਬੀਰ ਕ ਤੋ ਛਿਨ ਮਾਤ ਭੁਠ ਭੁ
 ਸੀ ਮੁਖ ਤੇ ਨ ਕ ਤੋ ਕਛੁ ਦਸਤਿ ਕੁੰਹਨ ਸੇ ਨੈਕ ਆਇਸ ਪਾਠੁ
 ਪਾਇਛੁ ਵੈ ਰਿਖ ਕੇ ਅਬ ਹੀਰ ਬਕੋ ਕਰ ਬਾਮ ਸੇ ਜਾਇ ਭੁਚਾ
 ਭੁ ॥ ਰਾਮ ਭੁਠਾਇ ਤੁਮੈ ਦਿਖਰਾਇ ਕੈ ਦੇ ਭੁਚਲਾਇ ਕ ਤੋ ਚਕੁ

ਕਾਊ ॥ ੫੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਨ ਕਬ ਚਨ ਇਤੁ ਗਾਮ ਉਤ ਕਠਨ ਧਨ
ਖੋਈਸ ॥ ਸੀਅਜੀਅਕੀ ਇਤੁ ਦੁਚਤਾਈ ਕਯੋ ਬਨਹੈ ਜਗਦੀਸ
॥ ੫੫ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਕੋਸਲ ਸੀਰਪੁ ਬੀਰਮਹਾਂ ਨਦਨੀਤੁ ਤੇ
ਨਦਨੁਤਨਮਾਈ ॥ ਹੋਸਿਦਕੋ ਧਨੁ ਬਜਰਸਮਾਨ ਸਸੀਰਦਤਾ
ਸਸਕੋਨ ਓਠਾਈ ॥ ਤਾਤਕੋ ਬੋਲੁ ਅਰੋਲਸ ਬੈ ਨਿਰਮੋਲਕਾ
ਨਬਨੀਦੁਚਤਾਈ ॥ ਜਾਨਕੀਆਨਕੀਆਸਤਜੀਕਿ ਬਹੋਇ
ਹੋਕੇ ਕਿਮਰੋ ਬਿਖਖਾਈ ॥ ੫੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਤਯੋਰ ਜਰਿਖ
ਰਾਮਸੇ ਪੁਤਕਯੋਨ ਜਸਲੇਹੁ ॥ ਸਬਰਾ ਜਨਕੀਆਸਸੇ ਕਰ
ਦੁਕਧਨੁ ਦੇਹੁ ॥ ੫੭ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਤੇਜਪੁ ਜਦੋ ਓਠਾਈਗਾ
ਜਰਿਖਆਗਮਾਪਈ ਓਠੇਰ ਘਰਾਈ ਮਨਮਾਤਿ ਅਤਿ ਹਰਖੇ
॥ ਪਾਇਸੇ ਓਠਾਇਏ ਕਹਾਬਹੀ ਲਗਾਇਰਾਮ ਅੰਗਰਾ ਜਨ
ਕੇ ਬਲਤੇਹੀ ਪਰੀਪਰਖੇ ॥ ਸੁਰਗਪਤਾਲ ਮਿਲੇ ਅਚਲਤ
ਮਾਲਗਿਰੇ ਹਾਲਚਾਲ ਪਰੀਮਨ ਸਬਹੀ ਕੇ ਧਰਖੇ ॥ ਦੇਵ
ਤਾਬਿਮਾਨਤੇ ਸੁਰਸਕੇ ਦੀਦਾਨਤੇ ਨਿਸੇਸਥਿ ਖਭਾਂਨਤੇ
ਬਰਖਭੁਲ ਬਰਖੇ ॥ ੫੮ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਗਾਢੀ ਕਸੀਸਲਗੀ

ਕਰਕੀ ਕਰਸੀ ਛਿਟਕੀ ਕਮਠੀ ਕਰਕੀ॥ ਅਰਕੀ ਛਤੀ ਅੰ
 ਛਰਕੀ ਦਰਕੀ ਛੁਟੀ ਜੋਗ ਚੁਟੀ ਅਖੀਆ ਤਰਕੀ॥ ਪਲ
 ਕੀ ਖਰਕੀ ਹਰਕੀ ਨਿਧਛੀ ਰਧਰਾ ਧਰਕੀ ਅਤਿਉ ਪਰਕੀ॥
 ਤਈ ਚਾਪਸੁ ਨੀਸੁ ਮਤਾ ਰਰਕੀ ਕੁਰਕੀ ਕੁਟਕੀ ਰਸੁ ਅੰਬਰ
 ਕੀ॥ ੫੯॥ **ਸਦਯਾ** ਕੁਦਰਤ ਕੀਉ ਬਿਬਖੰਡ ਮਤਾ ਬਰਬੰ
 ਰ ਪੁਚੰਡ ਰੁਜਾ ਬਲਤੇ॥ ਰੁਪਯੋ ਬ੍ਰਹਮੰ ਰਚਕਯੋ ਨਦਯੰ ਰ
 ਅਖੰਡ ਲਮੰਡ ਲਕੁਤ ਲਤੇ॥ ਰਾਖਾ ਬੀਰਾਖਾ ਮੰਡਕੀਉ ਨਿਪਖੰ
 ਰ ਚਲਯੋ ਤਜਜਯੋ ਮਛੁਲੀ ਜਲਤੇ॥ ਪਛਤਾਤ ਖਿਸਾਤ ਚ
 ਲੇਣੀ ਪੈਜਾਤ ਤੁਜੇਗਾ ਜਜਯੋ ਬਿਚਲੇਦ ਲਤੇ॥ ੬੦॥ **ਸਦਯਾ**
 ਚਾਪਕਯੋ ਬਰੋਪਾਪਕੇਹਾ ਬਰੋਪਾ ਸਿਵਆਪ ਨਿਕੰਦ ਨਜੁ॥
 ਪੁਨਮਾਇਕੋ ਮਾਰਤ ਸੰਕਕਗੀ ਨ ਨਿਸੰਕ ਛੁਓਭੰਗ ਨੰਦ ਨਜੁ॥
 ਜੀਅ ਜਾਨ ਇਹੋ ਰਾਖਾ ਬਕੇਹਾ ਬਰੋਪਾਤ ਪਤੀਰ ਬਮੰਦ ਨਜੁ॥
 ਮਨੋਪਾਨਤ ਜਯੋ ਨਰਯੋ ਭੁਮੰਡਲ ਛਾਧੁ ਚਲਯੋ ਭਵਛ ਦਨਜੁ॥ ੬੧॥
ਕਥਿਤੁ॥ ਜਾਨਕੀਕੋ ਰਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਕੋ ਪਰਸਰਾਮ ਤਾਕੋ ਅਭ
 ਮਾਨਦਿ ਜਮੰਡਲ ਅਸੀਸਕੋ॥ ਰਾਵਨਕੋ ਕਾਮਕੋ ਧਕੁਹਠ ਕੁਪੰ
 ਤਦੁਤਰਾਮ ਸੁਰਲੋਕ ਰੁਕਾਲ ਬਾਲਸੀਸਕੋ॥ ਬੋਲੁਓ ਮਾਨਾਤ
 ਕੋ ਅਨਲਲੋਕ ਦਾਹਕੋ॥ ਸੁਦੁਖ ਮਿਧਜੀਵਨਕੋ ਜਸਕਪਸ਼ੀ

ਸਕੈ॥ ਖਪਰਕੇ ਜੋਗਨੀ ਸੁਭੋਗਨੀ ਸੁਗੀ ਵਗਜਿ ਟੁਟੇ ਯਨੁਈ
ਸਦੋ ਰਪਗ ਠੋਰ ਥੀ ਸਕੈ॥ ੬੨॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਗਜਿ ਰਿਖ ਥਾ
ਤਕ ਹੀ ਭੁਲੀ ਪਤਿ ਰਹੀ ਗਜ ਦਸੰਥ ਜੁ ਕੋ ਥੋਗ ਹੀ ਥੁਲਾ
ਈਏ॥ ਕੁਟੰਬ ਸਮੇਤ ਅੰਗ ਥਾਲ ਕੋ ਦੋਢੁ ਸੋ ਨੈਨ ਨ ਕੇ ਪੁਤ
ਨ ਕੇ ਥਾਹੁ ਦਿਖਾਈਏ॥ ਮਾਨੀ ਸੋਈ ਕਰੀ ਦੁਤ ਬੋਲੈ ਤੇ
ਹੀ ਘਰੀ ਬਿਦਾ ਕੀ ਨਿਕਰੈ ਪੈਨ ਸੰਗ ਰੈਨ ਦਿਨ ਪਾਈਏ॥ ਸੀ
ਗੀਭਈ ਛਾਤੀ ਪਾਈਭਾਗ ਨਿਕੀ ਥਾਤੀ ਰਾਮ ਪਾਤੀ ਲਿਖ ਪਠ
ਈ ਬਰਾਤੀ ਝੋਕੇ ਆਈਏ॥ ੬੩॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਬਾਗੀ ਸੋਈ ਪਾ
ਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਲਗਾਈ ਛਾਤੀ ਰਾਜਾ ਘਜੁ ਕੋ ਨਾਤੀ ਭੀਜਾਤੀ ਚਿਤਤ
ਥੀ॥ ਦੰਦ ਭੀ ਬਜਾਇ ਕੁਲ ਪੂਜਨ ਕੇ ਪੂਜ ਪਾਇਦਾ ਨ ਐਸੇ ਦੀਨੇ
ਮਾਨੇ ਥਾਹੁ ਰਿਸੇ ਬਰਖੀ॥ ਕਟਕ ਚਲੈ ਅਪਾਰ ਸੁਭ ਤਿਨ ਦਾ
ਹਪਾਰ ਨੇਹ ਰੋਹੀ ਰਾਹੁ ਪਾਮੀ ਨ ਜੰਝੇ ਅਕਰ ਥੀ॥ ਕੁਟੇ ਚਾਰੇ ਪੁ
ਤ ਪੁਰਹੂ ਤੁਤੇ ਸੁਤ ਨੀ ਕੋ ਬਢੈ ਅਨੁਰਾਗ ਭਾਗ ਭਾਲੇ
ਪਰਿ ਥੀ॥ ੬੪॥ **ਸਦਯਾ॥** ਭੂਪਗਤੇ ਰਿਖਰਾਜ ਕੇ ਪਾਇ
ਕਰੈ ਅਬ ਦੀਪ ਭਰੋ ਸਭ ਪੀਕੇ॥ ਧਾਇ ਕੇ ਲਾਇ ਲਏ ਓ
ਰ ਸੀਰਘ ਥੀਰ ਮਨੋ ਨਿਜ ਅਨ ਦਜੀਕੇ॥ ਚੰਦਨ ਸੋਘਨ
ਸਾਗ ਮਿਲੈ ਪਾਸਿ ਰਾਮ ਮਿਲੈ ਸੁਮਹੁ ਰਤੁ ਨੀਕੇ॥ ਆਨ ਬ
ਸਿਸਟਿ ਕੀਓ ਅਪਨੇ ਕਰ ਭਾਲ ਮੈ ਕੇ ਸਰਲਾ ਲਕੋ ਦੀਕੇ
॥ ੬੫॥ **ਸਦਯਾ॥** ਬਾਹੁ ਲਾਇ ਲਾਇ ਸਟਿ ਬਸਿਸਟਿ
ਅਰਿਸਟ ਟਰੇ ਪਾਰ ਕੈ ਨਿਪਧਾਏ॥ ਲੇਸੁਤ ਚਾਰੇ ਬਿਦਾਨਿ

ਸੋ ਸੀ
ਏ ਪ੍ਰ
ਜੇ

ਤਿਹੀਘਰੀਜਾਨਕੀਤਤਸਬੈਸਮਦਾਏ॥ ਸੈਨਕੁਏਅਪਸੈ
 ਨਸਬੈਪਥਕਾਪਓਠੈਜੀਅਮੈਦੁਖਪਾਏ॥ ਅੰਕਨਿਸੰ
 ਕਲਿਖੋਧਿਧਜੇਅਬਤੇਧਿਧਗੁਕਬਗੁਨਮਿਟਾਏ॥ ੬੮
 ਕਥਿਤੁ॥ ਐਸੋਕੋਨਚਾਹਿਬਾਂਕਮਾਰੇਸੁਰਏਕੈਆਂਕਰੇ
 ਦਰਾਜਕੋਨਰਾਂਕਤੋਰੇਜੋਧਨਕਕੋ॥ ਨਰਾਇਨਛੀਰਨਿ
 ਪਸੇਖਕੀਨਬਨੈਧਿਧਸੁਰਜਅਕਾਸਦੁਸੈਪ੍ਰੀਤੈਜਨ
 ਕਕੋ॥ ਕਾਗੁਚੀਟੀਲਾਗਪਾਖਕਾਹਿਜਮਮਾਰੇਕਾਖਸੁ
 ਨੈਜੋਦੇਖਸੋਪੁਨੁਲਾਗਜੈਤੈਕਨਕਕੋ॥ ਚਲੋਧਾਇ
 ਕਮਠੀਚਛਾਇਯੋਕਾਇਆਖਬਾਈਜਗਸਾਈਬਾਤ
 ਕਛੁਨਤਨਕਕੋ॥ ੬੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜਾਨਕੀਧਿਦੁਹੀਰਾ
 ਮਰਾਦਗੀਦੁਹਾਈਠੇਗੀਰਜੈਸੋਚਕਰਬਾਤਸੁਨਯੈਨਛਿ
 ਨਜੈ॥ ਦਸਗਥਅੰਧਲਬਹੁਤੇਜਨਜੈਰੋਅਨੰਤਛੁਲ੍ਹੇ
 ਚਲੋਸੁਖਸਤਕੇਸੇਦਿਨਜੈ॥ ਦੋਹਰੇਤੇਹੀਠਾਦਤੇਸੁਅ
 ਨਰੁਪਾਏਸਬਪਾਏਤੈਸੁਕੇਸੇਜੈਸੇਦਾਰਦੀਕੇਰਿਨਜੈ
 ਕੀਬੋਬੁਰਕਾਮਤਾਕੋਲੀਜੇਠਲਹਾਮਤੈਤੋਰੋਲਹੀਮੈ
 ਸੁਪਪਾਏਤੋਯੈਤਾਨਤਿਨਜੈ॥ ੭੦॥ ਸਕਯਾ॥ ਭਾਨਨਿ
 ਹਰਕਯੈਕ੍ਰਿਗਨੰਦਨਚੁਕਪੁਰੀਤਬਯਾਹਿਨਮਾਯੈ॥ ਜਾ
 ਨਤਿਤੋਨਿਜਬਾਨਕੁਠਾਰਛਲ੍ਹੇਤਰਾਸੁਮੁਲ੍ਹਓਖਾਯੈ॥
 ਜਾਨਸੁਕੁਲਾਧਿਚਾਰਚਿਤੈਧਰਯਾਹਿਪਲੈਜਲਬੋਰਨ
 ਰਾਯੈ॥ ਤੈਜੀਅਮੈਇਹੁਕੁੰਤਧਿਚਾਰਤਿਰਾਮਚਿਤੈਕਛੁ

ਸਮਝ

ਐਗਥਿਚਰੇ ॥ ੬੫ ॥ ਧਿਸਦੀਮਿਤੁ ਬਸਿਸਦਿ ਰਿਖਨਦ
 ਰਹਤੁ ਨਿਜਠਾਇ ॥ ਸੀਅਜੀਅਸੁਖਕਬਹੁ ਨਾਲੈ ਪਰੇ ਕਰਮ
 ਕੇਪਾਇ ॥ ੭੦ ॥ ਏਕਠਰਤਈ ਸੈਨਸਿਮਦਿ ਸਟਪੰਟਾ
 ਪਟਾਇ ਕਾਪੈਸਯੋਜਾਇ ਤੇਜੁ ਐਸੋਜੀਅਰਕਕੋ ॥ ਕੋਨਧਰੇਪੀ
 ਹੀਮਗੀਪੀਮੁਖਕਾਂਸੀਰਾਮਕਾਂਪੇਕਰਦੰ ਰਖੁਨੀਨਿਰਖੀਖਲਕ
 ਕੋ ॥ ਲੈਕੇਸੁਤਸਾਥਹਾਥਿਜੋਰਇਤਕੂਪਘਟਕਾਖੀਦਹੁਮਾਨ
 ਤਿਨਪ੍ਰਕੀਅਪਜਕਕੋ ॥ ਕਠਨਕੁਠਾਰਕਰਧਰੇਜੋਰਦਾਰਦਿ
 ਜਆਈਥਿਕਰਾਰਜੈਤਦਾਰਚਾਰਿਚਕਕੋ ॥ ੭੧ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਤੇ
 ਰੁਕੁੰਦਰੁਕੁੰਦਕੀਓਜਿਨਸੇਬਕਹਾਹਮਸੋਲਰਹੈ ॥ ਭਿਗਨੰਦ
 ਕਹੈਤੰਨਜਾਨਤਿਤਾਹਿਸੁਅੰਤਕੇਦੰਤਿਨਕੋਪਰਹੈ ॥ ਸੈਨਰ ॥ ੭੨ ॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਟੀਮੁਖਕਾਂਤਿਘਟੀਥਿਪਗੀਗਟੀਘਟਕੁੰਦਰਹੈ ॥ ਪੁਨਤਾਹਿ
 ਕੁੰਦਰਹੈਤੰਨਕਛੁਜਿਨਕੇਸੰਗਰਾਮਸੋਕੇਹਰਿਹੈ ॥ ੭੩ ॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਦਸਰਥਸਕਲਸਮਾਜਸੁਤਤੀਅਥਧੁਇਭੁਤਸੰਗ ॥ ਯਹਮ
 ਤੇਗਜਗਾਜਨਦੀਨਾਓਬੋਰਨਚਲੀ ॥ ੭੪ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਕੋਪ
 ਪ੍ਰਚਰਕੀਓਮੁਨਨੰਦਅਖੰਡਲਜੀਰਰਪੈਸਕੁਚਾਹੀ ॥ ਕੋਨਗ
 ਨੇਭੂਅਮੰਡਲਕੇਨਿਪਹੈਬਲਵੰਤਿਸੁਤੇਪਰਮਾਹੀ ॥ ਠੋਕਕ
 ਯੋਭੁਜਦੰਰਕੁਰਿਸਮੇਤਸਰਾਹਿਰਸੋਦਤਨਾਹੀ ॥ ਰਾਮਥਿਚਾ
 ਹਨਕਾਮਕੀਓਤੁਨਜਾਨਤਿਮੋਹਿਥਰੋਪਰਛਾਹੀ ॥ ੭੫ ॥ ਪਰਸਰਾ
 ਮਦਰ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਕੋਨੇਸਿਖਦੀਨੀਤੋਹਤਾਕੋਤੁਬਤਾਇਮੋਹਿਓਠ
 ਨਚਥਾਇਓਰੋਵੇਖੈਰਾਮਚੰਦਕੀ ॥ ਰਾਤੇਕਰਨੈਨਪੁਮਨਾਕਤੇਤੁ

ਸਾਇਤਿ ਨਰੋ ਕਰੈ ਨਾ ਕਰ ਜਾਇ ਤਹ ਸੁਰ ਜੋ ਤਮੰਦ ਕੀ॥ ਰਾਜਾਪ
 ਛਤਾਇ ਦੇਖੋ ਕੈਸੇ ਦੁਖ ਪਕੀ ਅਇ ਤੋਹ ਜੋਗ ਜਚਾਉ ਬੇ
 ਲੀਆਨ ਦਕੇ ਕੰਦ ਕੀ॥ ਲੋਪ ਸੁਖ ਭਯੋ ਧੋਪ ਦੀਨ ਬਿ
 ਧਕੋ ਪਰਾਧਕੋ ਪਦੇਖ ਥੋਪ ਸੁਖ ਘਰੀ ਅਜਨੰਦ ਕੀ॥ ੭੫॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਖ ਛੁਟੈ ਕਰ ਪਰ ਪਕੀ ਦਸਰ ਥਰੁ ਕਤਿ ਮਾਥ
॥ ਬਿਕਟ ਬਚਨ ਭਿਗਾਮ ਸੋ ਬੋਲੇ ਸੁਰ ਘਨਾਥ॥ ੭੬॥
ਕਥਿਤਾ॥ ਲਾਗੈ ਯਹੋ ਦੇਖ ਜੁ ਮੈ ਰੋਖੈ ਇਸੁ ਖਤੋ ਰੰਗੈ ਜ
 ਜਰੋ ਪੁਰਨੈ ਮੈ ਜਾਨੈ ਰੰਗੈ ਕਾਮ ਸੋ॥ ਸੋ ਤੋਐ ਸੀਤੋ ਨ ਤਰਰ
 ਦਰੋ ਕਹਾ ਬਿਚਾਰ ਮਾਕੈ ਚਾਤੈ ਮਾਰ ਬੈਰੁ ਤੈ ਨ ਕੰਜ ਘਾ
 ਮ ਸੋ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਏਕ ਬਾਰ ਦਸਰ ਥਜੀ ਅਧਾਰ ਜੈ ਸੋ ਮ
 ਨ ਛ ਨੀਹਾਰ ਤੈ ਸੋਗ ਮਨ ਮਸੋ॥ ਕੈਸੀ ਹੈ ਤੈ ਦਈ ਮੇਰੇ
 ਅਨੰਦ ਕੀ ਜੈ ਈਗ ਮਰੁ ਈਗ ਮਰਾਮ ਮਾਜਨ ਈਗ ਮਰਾਮ ਸੋ
॥ ੭੭॥ ਲਛਮਨ ਬਾਚਾ॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਮਹਾਰਣਾ ਪੀਰ ਮਤਾ ਬੀਰ
 ਲਖੁ ਬੀਰ ਤਸਕੁ ਯੈ ਐਸੇ ਨੈਕ ਸਮਾਜ ਮੈ ਨਿਦੀ ਜੀਏ॥
 ਕਹੈ ਬਾਧਿ ਰੋਕੈ ਰੋਕੈ ਦੇਸ ਤੇ ਨਿਕਾਰੋ ਕਹੈ ਬਾਰ ਧਉ ਤਾਰੋ ਕ
 ਹੋ ਜੁਰਾਕਾਇ ਲੀਜੀਏ॥ ਕਹੈ ਕਬ ਭੁਲੇ ਰਾਮ ਕੇਤਕ ਪਰਸਰ
 ਮਨਾਮ ਸੁਨ ਜਾਕੈ ਚਿਛੁ ਪਾਲੈ ਕੈਛੀ ਜੀਏ॥ ਮਾਰੇ ਮਤਪ
 ਪਛੀਨ ਲੈ ਤੋਤੁ ਨ ਚਾਪ ਆਪ ਦੇਖੀਏ ਤਮਾਸੇ ਪੈਨ ਸਾਸੋ ਕ
 ਛੁਕੀ ਜੀਏ॥ ੭੮॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਮੈਨ ਜਾਨੈ ਤੇਰੇ ਬਲੁ ਤੈ ਸੋਤ
 ਕੈ ਲਾਗੈ ਛਲੁ ਕਠਨ ਕੁਠਾਰ ਧਾਰ ਕਪਰ ਪਰਧਰੀਏ॥ ਏ ਤੇਪ

ਰਾਮਕਛੁ ਧਾਤਾ ਅਵਤਾਤਾ ਥਕਾਜਸਣੀਭਾਵਤਾ ਪਰਸ
 ਕੈਨਕਰੀਏ॥ ਐਸੋਕਛੁ ਕੁਲਕੋਸੁਕੁਓਤੈ ਤਮਾਰੇਰਾਮਮਾਰੇਮ
 ਰਿਖਯੈਪੈਨਮਾਗੀਏਜੋਮਗੀਏ॥ ਬੈਗੀਸਰਨਾਇਐਰਸੁਨੇਮੁਨੀਰਾ
 ਇਗਾਂਇਬਾਮਨਿਸੋਲਗੀਏਤਪਾਇਕਾਕੋਪਗੀਏ॥ ੭੯॥
ਕਥਿਤੁ॥ ਦੇਖਨਜੋਪਾਥੁਤੋਪਠਾਓਜਮਲੋਕਤਾਥਦੁਸਰੇਨਲ
 ਓਵਾਰਕਰੋਏਕਕਰਕੇ॥ ਮੀਜਮਾਰੋਓਰਤੇਓਖਰੋਕੁਜਦੰਰਹਾ
 ਰਤੇਰਰੋਬਰਆਵਲੋਕਰਾਪਬਰਕੇ॥ ਰਾਮਕਥਦਿਜਕੇਰੋ
 ਸਾਤਕੁਰਾਤਰਾਮਅਤਿਥਰਾਤਿਗਾਤਲਾਗਤਿਤੈਪਰਕੇ
 ॥ ਸੀਤਕੋਸੰਤਾਪਮੇਟਪੁਗਟਪਤਾਪਕੀਨਕੋਰੈਵੇਤੁਆਪਚਾ
 ਪਤੋਯੋਜਿਨਹਰਿਕੇ॥ ੮੦॥ **ਰਾਮਬਾਚਾਕਥਿਤੁ॥** ਜੋਈਕਰੋ
 ਚਾਹਤਿਤੋਸੋਈਕਰੋਇਤੇਆਇਓਲੋਰਪੁਗਾਇਚਲਦਯ
 ਨੀਕੇਪਥਕੇ॥ ਤੋਕੋਮੈਧਨੁਪਜਾਤਿਲੋਤੋਜਨਕਹਸਕ
 ਯੈਸੁਤਕੁਪਗੁਪਧਰੇਮਨਮਥਕੇ॥ ਕਹਤਿਕਥਰਾਮਰਾਮਅ
 ਰਾਮਪੁਕੁਕਰਨਾਕੋਧਾਮਦੇਨਹਾਰੋਸੋਖਗਤਕੇ॥ ਜਗਤਿਓ
 ਜਾਰੋਕੁਜਕੁਰੋਯਾਤਸੁਨਿਨਿਕਸਿਕੇਨਿਅਾਰੋਕੁਯੋਪਾ
 ਹੋਦਸਰਥਕੇ॥ ੮੧॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਤਰਨਿਤੇਤਾਤੋਮੁਖਰਾਤੋਭਯੋ
 ਨਖਸਿਖਥਿਖਸੋਬਚਨਥੇਲੇਛਕਯੋਛੋਯਛਯੋ॥ ਤੋਤੋਚਫੀਜਦੀ
 ਆਖੈਨਿਸਤੇਪਰਤਕਾਫੀਕਤੇਕਥਰਾਮਦਿਜਐਸੇਭੇਖਭਯੋ॥
 ਕਾਪਤਾਅਧਰਲਰਥੇਕੀਹਰਬਰਵਹਿਸੰਕਾਰਕੇਕਹਰਕੁਰਾਰਕ
 ਹਲਯੋ॥ ਦੇਖਤਹੀਹਾਥਰਾਪਨਥਕੇਧਨਥਥਾਨਸਾਵਕਮੁਨੀ

ਸਰਕੋ ਪਾਵਕ ਯੋਗੇਤੈ ॥ ੨੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਜੀਵਤਨ ਦੇ ਭੁਜਾਨਿ
 ਅਨਮਤ ਰੁਦ੍ਰ ਕੀ ਕਰੋਗੋ ਨਿਦਾਨ ਸੁਨ ਯੋਗੇਤੈ ਅਬਤੀ ॥
 ਇਕ ਕੋ ਸਪੁਤ ਪੁਰੁਤ ਕੋ ਸੋਧੋ ਤੁਧੋ ਕ ਬਰਮ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੋਲ
 ਤਿਗਰ ਬਤੀ ਅੰਖ ਤਰੇ ਅਨਤਿਨ ਅੰਗ ਕੁਦ ਜਾਨ ਤੈ ਮਨਤਨ
 ਉਛਰ ਉਛਰ ਆਵੈ ਤਬਤੀ ਕੈ ਉਦਾਵੇ ਦਾਰ ਤੈ ਸੰਕਾਰ ਕਰਮੋ
 ਸੋਰਾਰ ਪਾਥੀ ਸੀਨਾ ਤਰਹ ਥਾਹ ਰਹਾ ਅਬਤੀ ॥ ੨੩ ॥
 ਤੁਮ ਸਬਤੀ ਕੇ ਗੁਰਮ ਨੀਅਤ ਪੁਰ ਪੁਰ ਭੂਤ ਲਸੁਰ ਤੁਮੇ ਦੀਜੀ
 ਅਤਦਾ ਤੈ ਕ ਬਰਮ ਪੁਜਾ ਕਰੇ ਤਾਥ ਜੋਗ ਪਾਇ ਪਰੇ ਤੁਮ
 ਸੋਹਮਾਰੋ ਪੁਤ ਕਛੁ ਨ ਬਸਤੁ ਤੈ ਬੈਗੀ ਅਨਮਾਰੇ ਤੈ ਮਤੁ
 ਮਪਾਰੇ ਤੈ ਬੁਧ ਰਾਘਵ ਸਨਕੀ ਐਸੀ ਦਿਨ ਗਾਤੈ ਸੁਨ
 ਦਿਜ ਬੀਰ ਰਾਘਵੀਰ ਕਰੇ ਤਮ ਪੈ ਅਸੀ ਸਕੇ ਦਿਵੈ ਯਾ ਕੋਕ
 ਸੀ ਸਕਗੀ ਜਾਤੈ ॥ ੨੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕਾਹੇ ਕੋਰੇ ਰਾਮ ਜਮ
 ਧਾਮ ਚਲੀ ਚਾਤੈ ਖਲਕ ਕੇ ਖਲਤੈ ਜੈ ਖਲਖਾਇ
 ਕੈ ॥ ਭਿਗੁ ਦੀ ਚ ਛਾਇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਉਪਜਾਇ ਕੋ ਪਠਾਏ
 ਰੁਝੇ ਰੁਟਾਏ ਸਬਤੀ ਦਬਾਇ ਕੈ ॥ ਕ ਬਰਮ ਮਤ ਬਦਲ
 ਬਲਦ ਸਰਬ ਭੁਕੇ ਦਿਜ ਕੋ ਦਿਮਾ ਕਦੇ ਖਰਮੇ ਦੁਲਾ
 ਇਕੈ ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਸੀਸ ਪੁਨ ਪੁਨ ਮੁਨ ਪੁਤ ਬੋਲੀ
 ਬਰ ਬੰਡ ਪੁਰੁਤ ਜੀ ਰਿਸਾਇ ਕੈ ॥ ੨੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸੰਤ ਸਾ
 ਹੀ ਮਰੇ ਐਸੇ ਸੁਧਾ ਗੁਣਾ ਬਲੀ ਨਰਨ ਕੇ ਨਾਤੁ ਦਾਤੁ ਤਉ
 ਨਿਸਰਾਤੈ ॥ ਕੀਨ ਕੀ ਪੁਨ ਤਰ ਪੁਨ ਤਰ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਜਲ

ਪਟਪਾਨ ਤਾ ਤੇ ਆਨ ਨਾ ਸੁਹਾਤਿ ਤੇ ਕਬਰ ਮਰਾਮ ਸੋ ਪਰਸ
ਰਾਮ ਐਸੇ ਕਯੋਗ ਤੇ ਜੋ ਭਾਰ ਸੋਈ ਤੋਤ ਪਾਤ ਪਾਤੈ
ਅਤ ਕੇ ਰੋਯਾ ਛਿਤ ਛਤ, ਕੇ ਪਰੋਯਾ ਛਤੀ ਛਤੁ ਹਿਤ ਛਕੇ ਰਿਸ
ਕਲਾ ਸੁਹਾਤੈ ਕਬਰ ਮਰਣ ਪੀਰੈ ਕਾਤ ਕਰੈ ਕੋ ਸੋਤਮ
ਤੇਰੇ ਗਾਤ ਕੰਜ ਕੋ ਸੋ ਪਾਤੈ ਅੰਗ ਲਪਟਾਏ ਮਾਧੈ ਰਸੋ ਬਛਾ
ਏ ਬਰ ਮੁਖ ਆਏ ਕਾਲ ਕੇ ਜੀ ਅਤਿ ਕੰਨ ਜਾਤਿ ਤੈ ਨਿਗਮ ਕੇ ਕੁੰ
ਰੇ ਕਿਤਿ ਬੋਲ ਤਿ ਬਚਨ ਬੋਝੇ ਕੋ ਕੋ ਪਾਠੇ ਗਾਠੇ ਤਾਥ ਸੋਖਾ
ਤੈ ੮੬ ਕਥਿਤੁ ਸਤਸਾਹੀ ਮਾਯੋ ਮੈ ਸਤਸਾਧਾਤੁ ਬਾਤ ਬਲੀ
ਨਰਨ ਕੋ ਨਾਤੁ ਦਾਤੁ ਤਉ ਨਿਸਿਹਾਤੈ ਕੀਨੋਯਹੀ ਪਨਤਰ ਪਨਤੇ
ਗੋਰ ਕਤ ਕੋ ਜਲੋ ਪਟਪਾਨ ਤਾ ਤੇ ਆਨ ਨਾ ਸੁਹਾਤੈ ਕਬਰ ਮਰਾਮ
ਸੋ ਪਰਸ ਰਾਮ ਐਸੇ ਕਯੋਗ ਤੇ ਜੋ ਭਾਰ ਸੋਈ ਤੋਤ ਪਾਤ ਪਾਤੈ ਬਾ
ਪਤਿ ਜੇਖਾਰੇ ਤੇ ਨ ਛਾਡੇ ਮੈ ਜੀ ਅਤਿ ਖਾਡੇ ਖੰਡ ਪਤਿ ਰਾਡੇ ਪਾਡੇ ਐਸੇ
ਗਾਡੇ ਖਾਤਿ ਤੈ ੮੭ ਕਥਿਤੁ ਛਤੀ ਛਤੁ ਈਸ ਨਿਕੇ ਅੰਗ ਜਗ
ਦੀਸ ਨਿਕੇ ਕੋਪ ਕਰੀ ਮਨ ਮਾਤਿ ਬਾਤੋ ਉਕਸਾਇ ਬੋ ਕੁਗਟੀ ਚਛਾ
ਇਹ ਪਾਇਐ ਕਾਨ ਲਾਗੇ ਕਬਰ ਮਰੇ ਤੇ ਜ ਕਾਪੋ ਸਭੀ ਜਇ
ਬੋ ਰੇਨ ਕਾ ਕੇ ਛਟ ਨੈ ਕਪੋਟਾ ਤੂ ਕੀ ਮਾਰੇ ਲੋਟਾ ਪੋਟਾ ਕੈ ਜੋ ਤੋ ਕੁ
ਛ, ਛੇਤੂ ਨ ਪਾਇ ਬੋ ਬਹੁਤੁ ਬਚੀ ਤੋ ਛਤੁ ਧਾਰੀ ਦਸ ਰਖ ਕੀ ਸੋ ਬ
ਮਨ ਭਿਖਾਰੀ ਅਤੁ ਧਾਰੀ ਕਾ ਦਾਇ ਬੋ ੮੮ ਕਥਿਤੁ ਅਤੁ
ਛਰ ਦਾਇ ਦੋ ਉਕਰ ਜੁਰ ਦਾਇ ਦਸੋ ਨਖ ਮੁਖ ਦਾਇ ਅਪਨੋ ਕੈ
ਛੁਟ ਕੀ ਤੈ ਮੀਚਨ ਰਹਾਇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਤ ਰਾਇ ਆਜੁ ਤੇ ਗੀ

ਸਿਖਾਤੀਸੋਤਾਤੀਕੋਤੂਜਾਇਉਤੈ॥ ਕਰੇਕਬਰਾਮਤਬਰਾਮਸੋਪ
 ਰਸਰਾਮਸਿਖਾ॥ ਬਾਮਦੇਵਜੁਕੇਨੀਕੇਕੈਸੁਨੀਤੈ॥ ਜਾਕੀਸੈਤੈ
 ਧਾਤਿਛਤ੍ਰਧਾਰੀਕਤਜਾਤਿਤਾਤੀਪੈਮੈਦਸਨਤਿਨੁਕਾਪਕਰਮੈ
 ਤੈ॥ ੨੮॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਠਹਰੋਕਪੋਲੁਬੋਲਬੋਲਤਿਤੀਬਾਮਨਕੇ
 ਰਹਤੋਓਖਾਰਠਛਿਜਮੀਜੇਬਰਨਮੈ॥ ਜੀਤਿਬੀਰਖੇਤਿਪਠੈ
 ਦੇਤਜਮਲੋਕਤੋਤਿਲੇਤੋਸਬਛਤ੍ਰਨਕੋਬੈਰਏਕਛਿਨਮੈ॥
 ਕਤਾਕਰੋਤਤਾਪਾਨਅਬਤੋਤੁਮਾਰੋਤਤਿਸੁਭਰਕਤਾਇਕਰਠ
 ਦੇਤੋਤਰਨਮੈ॥ ਯਹਏਕਜਾਨਿਨਾਤੇਬਚੈਤੈਸੁਬਾਮਨਕੇਰਾਮ
 ਕਬਸਮਸ਼ਸਮਤਿਕਰਮਨਮੈ॥ ੨੯॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਟੂਟਟਇਗੋ
 ਸਾਗਏਫੂਰਫਾਦਿਮੁਠਗਈਜੇਦਰਿਨਰਾਖੈਜੋਰਜਾਨਤਿ
 ਜਗਤਿਤੈ॥ ਸੁਰਜਜਮੈਬਾਰਬਾਰਕੈਸਿਕੈਮਤਾਮੇਘ
 ਨਸੀਤੋਸੀਤਤਾਮੈਕਤਾਸਤੁਤੈ॥ ਰੰਗਗਏਓਖਰਕੁਰੰਗ
 ਭਯੋਪਰੇਪਰੇਰਹੇਓਖਰੇਮਾਰੇਫੂਕਕੇਓਰਤਿਤੈ॥ ਕਬਰਾ
 ਮਸੋਪਰਸਰਾਮਐਸੇਕਯੋਤੋਰਕੇਧਨਖੁਐਸੋਐਸੋ
 ਓਲਕਾਤੁਤੈ॥ ੩੦॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਬਾਮਨਭਿਖਾਰੀਤਿਨਧਾ
 ਗੀਤਿਨਤੁਲਾਕੇਭੂਖੇਮਹਾਤੋਸੋਕਤਾਕਹੀਏ॥ ਨਾਦੇਹਾ
 ਬਬਾਂਬੀਮੈਨਾਵੈਮੰਤੁਬੀਛਿਨਕੋਤਤੋਤੇਗੀਬਾਤੈਸੁਨ
 ਸੁਨਚਾਇਰਹੀਏ॥ ਹਮਕੋਸੁਤੋਸੋਬਾਂਧੇਤਰਕਸੁਅਨਰਸੁਕ
 ਰੇਬਾਨਨਸੋਤਾਤੇਸਬਸੋਹੀਏ॥ ਕਬਰਾਮਕਤੈਰਘਬੰਸ
 ਨਕੀਰੀਤਯਹੈਜਾਸੈਕੀਜੈਮੋਹਤਾਸੋਲੇਹਕੈਸੋਗਹੀਏ

ਰਾਮ
 ਰਾਮ
 ਰਾਮ

॥੨॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਗਾਜਨਕੇਪੁਤਮਾਹਾਬਲਾਅਤਕੋਪਾਏ
ਧਨਖਨਚਢੇਸਬਯੋਜੋਰਕੋਰਕੈ ॥ ਟਾਂਕਭੁਗਾਥਲੀਨੋਤੁ
ਦੀਥਿਨਜੋਰਿਕੀਨੇਯਾਤੇਤੋਰਿ ਭਾਗੇਕੋਭੁਸਕ੍ਰੋਤਨਤੋਰਕੈ
॥ ਕੋਪਜੀਅਭਯੋਤੇਰੇਸੁਨਤੋਪਰਸਰਾਮਥਿਨਤੀਕਰਤਿਤਾ
ਤੇਦੋਭੁਕਰਜੋਰਕੈ ॥ ਤੁਮਸੋਨਜੋਰੁਭੁਪਚੋਰਨਕੋਭੋਰੁਪਕ
ਕਰੀਕੋਚੋਰਕਿਨੀਮਾਯੋਨਥਿਰੋਰਕੈ ॥ ੨੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਦੇ
ਖਿਰਾਮਕੀਦੀਨਤਾਸਬਸਮਝਾਵਤਿਤਾਤਿ ॥ ਇਕਮੀਠੀਨਿ
ਜਸੁਜਸਕੀਬਾਤੈਰਚਨਕਾਤਿ ॥ ੨੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਰਾਮਪਨਸਮ
ਮਾਭਰਾਮਸੁਠਕਾਮਹੂਤੇਕਾਮਤਾਂਤੋਤੋਪਰਸਰਾਮਕੋਧਮਤ
ਢੋਗੀਏ ॥ ਧਨਖਪੁਰਾਨੇਟੂਟਗਯੋਵਹਿਜਾਨਦੇਹੁਕੰਨਕਾ
ਜਥੈਰਬਭੋਕੀਜੇਬਾਤਬੋਗੀਏ ॥ ਬਾਲਕਥਿਨੋਦਨਤੇਜੀ
ਅਮੋਰਿਸੈਯੋਤਾਕੋਧਨਖਚਢਾਈਏਕਤੋਪ੍ਰੀਤਕਾਸੋਲੋ
ਗੀਏ ॥ ਬਾਤਤੇਥਿਹਾਨੀਸੁਚਲਈਏਨਕਹਾਨੀਰਾਨੀਰਾਮ
ਸੋਨਰਾਮਰਾਮਦਾਰਦਸੋਜੋਗੀਏ ॥ ੨੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪੁਤਮਪਾ
ਇਗਾਢੋਨਿਰਖਦੀਏਸੁਜਸਲੀਏਸਾਬਾਮੁਖਬੋਲਯੋਮਨ
ਮੈਕਯੋਏਅਚੁਤਰਾਪਨਾਥ ॥ ੨੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸਨਮੁਖਦੇ
ਖਤਮੋਰਿਰਨਕੰਨਸੁਰਠਯਹਾਤ ॥ ਲੋਪਰਚੋਤਪਕੋਚਲਯੋਭੋ
ਟਭੁਜਰਾਪਨਾਥ ॥ ੨੭ ॥ **ਪਰਸਰਾਮਵਯਾਕਥਿਤੁ** ॥ ਐਚੋ
ਯਹਬਾਰਬਾਰਯਾਤੀਤੇਨਿਸਾਰਸੁਨਰਾਜਨਚਢਯੋਤੋਤਜਾਹੋਬਾ
ਰਪਾਇਏ ॥ ਤਾਕੋਚਤੀਏਨਬਲੁਤੋਰਤਨਲਾਗੈਪਲੁਤਾਤੇਅ

ਭਮਨਗਮਕੋਸੁਕੁਚਲਾਇਦੈ॥ ਤੋਛਾ ਰਜਾਉਤੋਤਿਸਾਚੀਕ
 ਤਿਥਾਤਮੋਤਿਥਾਮਅਵਤਾਰਹੋਮਹਾਕੁਬਤਾਇਦੈ॥ ਤੇ
 ਰੋਤੇਜਮਾਨਸਹੀਜੋਤੁਕਰੈਮੇਗੀਕਹੀਮੇਰੋਈਧਨਖੁ
 ਲੈਕੇਮੋਹੁਕੋਚਛਾਇਦੈ॥ ੨੮॥ **ਲਛਮਨਬਾਹਾਦਰਹਰਾ**
 ਬਹੁਤੁਸਹੀਯਾਕੀਸਥੈਕਿਤਕੁਦਰਭਗਬੰਤ॥ ਅਬ
 ਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕਰੈਰਾਖਲੁਲਮਾਨਸਹੰਸ॥ ੨੯॥
ਕਥਿਤੁ॥ ਕਾਹੂਕੋਧਨੁਖਕਾਹੂਤੋਕੋਕਾਹੂਰਖਮੋਪਰਕਰੋ
 ਯਾਕੀਗਾਠਕੋਕਰਾਭਮੋਤੈਛੀਜਨੇ॥ ਗਾਲਕੋਬਜਾਇਰਰ
 ਪਾਇਮਾਰੇਸਥੈਲੋਗਤਾਹੀਪਰਨਦੇਖੋਰਾਖਨਾਬਹੁਸੋਖੀ
 ਜਨੇ॥ ਕਤੇਰਾਖਬੀਰਸੁਨਬੀਰਰੋਖਛਾਰੋਤੁਮਮੇਪਾਮਹਾ
 ਗਾਜੇਬਿਨੁਬਰਖੈਨਭੀਜਨੇ॥ ਤਊਤੋਗੁਸਾਈਦੇਖੋਬਾਮ
 ਨਦਿਠਾਈਗਾਮਸੁਰਜਕੇਤੇਜਕੋਰਰਾਵੈਪਟਬੀਜਨੇ
 ॥੧੦੦॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਕਤੇਤੋਰਗੋਕਤੇਯਾਹੀਫਿਰਮਾਰੋਜੋਕਤੇਤੋ
 ਕਾਨਲਾਇਐਚਰਾਖੋਸਾਤਰਿਨਮੈ॥ ਜੋਕਤੇਤਿਹਾਰੋਬਲੁਪਾ
 ਇਥਾਏਤਾਬਨਾਥਅੰਗੁਰੀਸੋਮੇਰਮਲਡਰੋਏਹਕਿਨਮੈ॥ ਛ
 ਮੁਖਮਤੇਸਫਲਦੇਸਸੋਸੁਰੇਸਅਲਕੇਸਤੂਜੋਬੋਲੈਬਲੁ
 ਦੇਖਤਨਤਿਨਮੈ॥ ਕਾਇਸਚਕਾਉਨਿਜਕੋਧਮੈਜਗਾਉਸਨੁ
 ਅਇਸਜੋਪਾਉਤੋਚਛਾਉਰਾਮਛਿਨਮੈ॥ ੧੦੧॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਧਰਮੋਨਦੁਜੋਧਨਖੁਸਰਸਰਨਾਗਤਿਨਹੀਨ॥ ਸੁਰਪਤਿਤੁਸੋ
 ਰਾਖਪਤੀਲਾਦਮੁਖਬਾਤਕਹੀਨ॥ ੧੦੨॥ **ਸਧਯਾ॥** ਸੇਵ

ਕਥਾਪਨ ਦੁਰਕੀਓ ਜਿਨਚੁਕ ਪਹੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਦੀਨੇ ਦਾਨਦੀ
 ਓਨਿਨਕੋ ਤਿਨ ਪਾਇਨ ਮਾਂਗ ਏਕੋ ਬਹੁਰੋ ਮਨ ਕੀਨੇ ਚੋ
 ਲਕਯੋ ਸੁਕਯੋ ਨਠਿਕੋ ਅਰੁ ਸੀ ਅਧਿਕਾ ਤਿਕੇ ਬਖਾਤੁ ਨ
 ਕੀਨੇ ਏਕਹੀ ਬਾਨੁ ਜਲੋ ਰਿਪਮੰਡਲ ਸੀਰਖ ਬੀਰ ਸਦਾ ਬ੍ਰ
 ਤਲੀਨੇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਬਿਗੁ ॥ ਬਾਨੁ ਕੁਰਦੁ ਇਲੋਕਾਨ
 ਸੇਲਗਾਇ ਜਿਹ ਜਿਹ ਪਕਰਾਇ ਲਾਰਯੋ ਕਰਨ ਨਿਦਾਨ ਸੇ ॥ ਦੇ
 ਖੋ ਬੀਰ ਦੇਖੋ ਬਾਪ ਖੈਚੋ ਪਰਤਾ ਪੁਜਾਨੋ ਚਾਪ ਚਰਗਨੇ ਅਰ
 ਗਨੇ ਅਸਮਾਨ ਸੇ ॥ ਕਬਹਾ ਮਗਾਮ ਕੇ ਰਿਸਾਤ ਕੁਹਰਾ ਤਦਿ ਜਥੂ
 ਲੀ ਸੁਪਸਾਤ ਪਕੋ ਉਪਰਮ ਸਾਂਨ ਸੇ ॥ ਦਿਜ ਬਰਖੋ ਗਯੋ ਭਿ
 ਰਭਾ ਜਤੀਤ ਕੁਯੋ ਸੋਧੋ ਕਰਲਯੋ ਦਯੋ ਤੋਹੀ ਕਰਪਾਨ ਸੇ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਸਦਾ ॥ ਰਾਮਕਯੋ ਮੁਨਨ ਦਨਕੋ ਕਹੁਕਾ ਤਿਹਨੇ ਅਬ ਦੇਹੁ
 ਬਤਾਈ ॥ ਬੁਝਕੈ ਤਾ ਤਿਹਨੀ ਨ ਕੁਕੀਗਾ ਤਿਐਰਹੁ ਤੀ ਬਿਖਯੋ
 ਰਬਨਾਈ ॥ ਦੇਖਰਯੋ ਮੁਨਕੋ ਸੁਤਕੈ ਤਕਤੈ ਐਤਾਰ ਸਹੀਰ
 ਪੁਰਾਈ ॥ ਭੇਟ ਸੁਟਾ ਕਚਲਯੋ ਬਨਕੋ ਜਬਹਾ ਮਕਮਾਨ
 ਚਟਾਕ ਚ ਛਾਈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਮਪਨ ਚਤਾਥਨਖ
 ਕੀਐ ਚੀ ਜਬ ਸੁਤਲਾਇ ॥ ਨਿਰਖ ਜਨਕ ਜਾਨਾ ਤਤਨਮ
 ਨਧਰ ਰੋਖ ਰਿਸਾਇ ॥ ੧੦੬ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਯਾਹੀਕੋ ਬੋਧੋਲੁ
 ਕਛੁਤਾ ਤਕੋ ਸੋ ਦੇਖਤੀ ਐਸੇ ਤੋ ਅਨੇ ਕਹੈ ਤੈ ਕਹਾ ਕਹਾ
 ਜਾਇ ਤੈ ॥ ਕਾਲਾ ਛਾਤੀ ਤੋ ਤੋ ਨਈਧਾ ਮਹੁਨ ਗਈਰਾਮ
 ਆਜਤੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੀਸ ਸੈਤਕੋ ਬਸਾਇ ਤੈ ॥ ਰਾਜਨ ਕੀ ਗੀਤ

ਧਿਪਗੀਤ ਸਬ ਜਾਨੈ ਜਗੁ ਕਾ ਕੇਖ ਸਭੁ ਏ ਮੈ ਤਿ ਐ ਸੇ ਰਹ
 ਕਾਇ ਤੈ ॥ ਮਨ ਮੈ ਧਿਚਰੈ ਗਟੀ ਲੇ ਚਲੇ ਉਤਰੈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਹੈ
 ਪਨਖਯਾ ਕੀ ਥੇਟੀ ਥਾਨਿ ਲਖਾਇ ਤੈ ॥ ੧੦੭ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਇਤ
 ਲਛਮਨ ਸੰਗ ਰਾਮ ਪਰਸਰਾਮ ਬਲਪਰਤ ਕੰਧੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀ ਧਿ
 ਸਰਾਮ ਅਮਰ ਕੰਧੇ ਸੁਨ ਦੇ ਤਸਰ ॥ ੧੦੮ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਯਤ ਦੀਪ ਕਰਿ
 ਤਕਾਮ ਸੋਖ ਸਨੇਹ ਜਗਾਇ ਗੁਨ ॥ ਰਾਖ ਕੁਲ ਦੀਪ ਕਰਾਮ ਸਦਾ
 ਬਚਤ ਦੇਉ ਰਹੈ ॥ ੧੦੯ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਛਾਡੀ ਸਮਰ ਸੁਭ ਕੰਧੇ ਪਰਸ
 ਰਾਮ ਮਨ ਤਪੁ ਕੰਧੇ ॥ ਰਾਮ ਉਤਾਰ ਕੰਧੇ ਚਾਉ ਤਜੈ ਨਦੀ ਸਤ ਆਜ ਲੋ
 ॥ ੧੧੦ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਤ ਮੋਰ ਤੇ ਨ ਸਨੇ ਚੋਰ ਭੋਰ ਤੇ ਕੁਰੰਗ
 ਸਿੰਘ ਸੋਰ ਤੇ ਤਸਾਰ ਜੈ ਸੇ ਘਾਮ ਤੇ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪ ਤੇ ਬੰਧੀ ਗੀ
 ਤੀ ਸਮੀਪ ਤੇ ਜੈ ਕਾਤ ਕਤੇ ਸੇ ਘਨ ਭਜਾਤ ਸੁਰਧਾਮ ਤੇ ॥ ਦਰਦਿ
 ਜੈ ਪਾਰਸ ਤੇ ਕਾਲ ਜੈ ਸੁਧਾਰਸ ਤੇ ਪਾਪਨ ਕੋ ਜਾਲ ਜੈ ਸੇ ਏ
 ਕਤਰਨਾਮ ਤੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਏ ਕਲੇ ਭਤੇ ਅਨੇ ਕ ਗੁਨ ਭਾਜ ਤਿ ਰਾਮ
 ਤੈ ਸੋ ਭਾਜ ਚਲ ਜੈ ਤੈ ਪਰਸਰਾਮ ਰਾਮ ਤੇ ॥ ੧੧੧ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸਬ
 ਸੰਗ ਚਲੇ ਪਿਤ ਕੇ ਮੁਨ ਜੀਤ ਪਛੈ ਵਿਜੈ ਧਰ ਓਸਾ ਸਲੀ ॥
 ਮਨ ਤੇ ਹਰ ਕੰਧੇ ਅਜਨੰਦ ਨ ਜੁ ਕਰੈ ਆਜ ਤ ਮੈ ਧਿਪਰਾਜ
 ਦੰਧੇ ॥ ਸੁਨ ਛੇਲ ਮਿਦੰਗ ਬਜਾਇ ਧਸੇ ਪੁਰ ਦੇਖਤ ਤਾਰ
 ਬਜਾਰ ਛੇਯੋ ॥ ਸੁਕਰੈ ਬਕਸੀ ਸਟ ਕੰਧੇ ਦੁਖ ਦੰਦ ਗੋਯੋ ਭਿਗ
 ਨੰਦ ਅਨੰਦ ਕੁਯੋ ॥ ੧੧੨ ॥ **ਅਜੁਧਾ ਪਰਦੇਸਾ** ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਬ
 ਰਨ ਮਤ ਗੁੰ ਜਾਰਤ ਭਿਗ ਕਪੋਲ ਨਤੰਗ ਪੂਜਾ ਛਹਰੰਗੀ

॥ ਚਰਣ ਬੰਸ ਉਚਰਣ ਕੋ ਨਿਜ ਬਾਹਿ ਉਠਾਏ ਕਥਿਤ ਪ
 ਛੰਗੀ ॥ ਚਮਰ ਛਤ੍ਰ ਲਾਏ ਸੰਗ ਧੀਰ ਬਨੇ ਰਾਘ ਧੀਰ ਸ
 ਨੇ ਮਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ਦੇਖ ਸਰੂਪ ਪੀਐ ਜਲ ਬਾਰਸ ਏ ਪੁਰਨਰ
 ਕ ਤੋ ਬਲ ਜਾਂਗੀ ॥ ੧੧੩ ॥ ਇਤ ਸੀਰਾ ਮਹੀ ਤੇ ਸੀਤਾ ਬਿਦੁ ਤੇ
 ਨਾਮ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅੰਕ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਠ ਅਜੋਧਾ ਸੁਖੁ ਕੀਓ ਅ
 ਤ ਸੁਠ ਦਸ ਰਥ ਰੂਪ ਅਰਜੀ ਤੇ ਜਸ ਤਿਲ ਕਸੇ ਪਰਮੈ ਰਾਮ
 ਸ ਪੂਤ ॥ ੧ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਐਧਰਾ ਜਧਾ ਨੀਰਾ ਜਾ ਦਸ ਰਥ ਤੀਨ
 ਹਾਨੀ ਕੋ ਸਭਾ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਗ ਕੈ ਕੇਈ ਸੁਨੀ ਅਤਿ ਤੇ ॥ ਏਦ
 ਸਮ ਬੇਦ ਪੂਤ ਬਰੇ ਰਾਮ ਸੇ ਸਪੁਤ ਲਛਮਨ ਰਥ ਅੰਸਤ
 ਘਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇ ॥ ਦੈ ਦੈ ਸਨਮਾਨ ਉਪਹਾਰ ਰਿਖ ਪਾਇ ਪਰ
 ਬਿਦਾਸ ਬਕੀ ਨੇ ਨਿ ਪਜੈ ਸੇਰਾ ਜਨੀਤਿ ਤੇ ॥ ਬਢੁੰ ਸੁਖ
 ਸਿੰਧੁ ਅਰਜੀ ਤੇ ਸੁਪਨੈ ਦੁਖ ਕਾਲ ਚਲਾ ਦੇਖੈ ਅਗੇ ਅੰਗੁ ਭਾ
 ਤਿ ਬੀਤ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਮਨ ਦੈ ਸਬੈ ਇਹ ਈਲੋ
 ਸੁਖ ਸੰਤ ॥ ਅਬ ਤਿਕ ਥਾਰਾ ਧੀਰ ਕੀ ਚਲੀ ਅੰਗੁ ਹੀ ਭਾਂਤਿ
 ॥ ੩ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਜੁਗੈ ਪੁਰਮੈ ਸੀ ਅਰਾਮ ਮਿਲੇ ਮਨ
 ਅਨੰਦ ਰਾਗੀ ॥ ਸਗ ਸਤੀ ਨਸ ਕੈ ਕਹਿ ਅੰਕ ਸਿੰਗਾਰ ਕਤੇਮ
 ਤਿ ਕੰਨ ਤਮਾਗੀ ॥ ਕਾਲ ਬਿਤੀ ਤ ਕੁੰਏ ਇੰਗੀ ਤ ਬਿਭੂ ਤ ਬਢੀ
 ਸਬ ਅੰਗ ਨ ਸਾਗੀ ॥ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਮ ਤਿ ਤੋ ਬਨ ਜਾਤ ਬਸ ਸਦਿ
 ਕਹੀ ਭਲੀ ਬਾਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਹਾਂ ਕਕਤ ਰੂਪ
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਗ ਸਦਾਰ ਤੇ ॥ ਘਰ ਉਜਾਰ ਜੰਨੈ ਕੁਪ ਲਗੈ ਦੁਪੁਪਟ

ਜੇਦਗੀ॥੫॥**ਦੋਹਰਾ॥**ਗਾਜਾਸਬਸੇਯੋਕਯੋਗਮੰਸੀਸਦੈਗਾਜਾ
 ਤੋਬਨਬਸਤਪਕੋਕਰੋਯਾਤੇਬਰੋਨਕਾਜਾ॥੬॥**ਜੋਰਠਾ॥**ਦੇ
 ਬਨਕੋਅਕੁਲਾਹਿਛਤ੍ਰਚਮਰਸਿਰਗਮਕੇ॥ਨੈਨਾਤਬਹਿਸਿ
 ਰਾਹਿਜਬਦੇਖੋਇਤ੍ਰਾਤਿਸੁਤ॥੭॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਜੋਰਕੁਲਪੁਜਪੁ
 ਜਪਾਇਸੀਸਨਿਅਇਅਭੁਖੇਖਕੋਕਰਾਇਤਬਕਰੋਦੂਜੇਕਾਮ
 ਕੋ॥ਲੋਚਨਸਿਰਾਹਿਛਤ੍ਰਚਮਰਬਿਜਨਤਾਂਕੇਮਾਥਛਤ੍ਰਹਾਨਿ
 ਐਸੇਦੇਖੋਘਨਸਮਾਮਕੇ॥ਜਾਨਕੀਕੋਪਰਗਨੀਸੋਧੋਗਾਜਧਾ
 ਨੀਸਬਕਾਨਸੁਨੇਆਪਨੇਤੋਗਾਜਾਜਗਮਕੋ॥ਗਾਜਾਦ
 ਸਰਬਯਾਮਨੋਰਥਲੋਸੁਖਪਯੋਤਾਤਕਹੀਬਾਤਪਾਤਦੈਤੋਗਾਜਾ
 ਗਮਕੋ॥੮॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਗਾਮਰਾਜਕਾਜਜੋਰਕੇਸਮਾਜਬੈਠੇ
 ਨਿਪਰਾਜਰਿਖਾਨਾਮਿਰਿਖਮੰਡਲਬਨਾਇਕੇ॥ਗਾਜਗਾਮ
 ਜਗਪੁਬੀਰਭੁਜਥਾਪਬਨਜਾਓਤਪਕਾਜਮਨਬਹੁਸੁਖਪਾਇ
 ਕੇ॥ਛੁਲੇਸੁਨਬਾਤਸੁਖਅੰਗਨਨਾਮਾਤਓਰੇਜੋਪੁਗਾਨੇਪਾਤਿਦੁ
 ਖਯੋਚਲਯੋਓਰੁਇਕੇ॥ਏਕਓਠੇਗਾਇਏਕਦੁੰਦਰੀਬਜਾਇਏ
 ਕਪਾਇਧਾਇਗਹੈਰਾਮਚੰਦਰਾਇਕੇ॥੯॥**ਸਦਯਾ॥**ਚਰਨਕਿੰਨ
 ਰਮਾਗਧਸੁਤਸਬੈਗੁਨਆਨਰਸੋਮਿਲਗਾਵੈ॥ਪਡਤਿਪੁਜਬ
 ਨਾਇਕਥਿਤਨਿਅਨਿਪਦੈਇਤ੍ਰਾਤਰਿਝਾਵੈ॥ਕੋਤਕਕੋਰ
 ਕਰੋਗਨਕਾਕੁਲਨਿਰਤਤਅੰਗਸੁਗੁਪਰਿਖਾਵੈ॥ਦੇਸਨਿਦੇ
 ਸਤੇਆਨਿਜੁਰੇਨਿਪਰਾਮਕੇਗਾਜਿਮਹਾਸੁਖਪਾਵੈ॥੧੦॥**ਕ**
ਥਿਤੁ॥ਆਨਬਨਾਸਪਤੀਬਨਤੇਸਬਤੀਰਥਕੇਜਲਕੁਭੁਭ

ਰੋਹੈ॥ ਅੰਬਕੋ ਮੋਹ ਪਯੋ ਤਿਹ ਉਪਰ ਕੇ ਸਰ ਸੰਲਿਖ ਪੀਤ ਕੋ
 ਤੈ॥ ਤੇਨੁ ਲਇ ਸਟਿ ਬਸਿ ਸਟਿ ਸਬੈ ਪਛੇਰ ਸੁਮੰਤੁ ਨਿ
 ਪੁਤਖਰੋਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਗਘ੍ਰਬੀਰਬਿਖੇ ਪਕੇ ਕਾ ਜਸੁ ਜਗ ਕੇ ਮੰਡਲ
 ਆਨ ਪਰੋਹੈ॥ ੧੧॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਪੀਤ ਦੁਕੁਲਾ ਪਰੋਹ ਪਾਨੇਰ ਨਹਾ
 ਜਕੇ ਕਾ ਜਖੁ ਸੀਮਾ ਨਮਾਤੀ॥ ਤੇਲ ਸੁਗੰਧ ਮਲੇ ਤਰ ਪੀ ਬਵਨੇ ਨਿ
 ਜਮਾ ਤਲਗਾ ਦਤ ਬਾਤੀ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਫੁਲਸੀ ਫੁਲ ਤਿਹੋ ਲਾਤਿ
 ਰਾਮ ਸੋਨੈ ਨਾਮਿ ਲੇ ਮੁਸਕਾਤੀ॥ ਬਾਤਰ ਕੀ ਤਰਭੈ ਨ ਕੰਠੋਂ ਸੁਯਾ ਸੁ
 ਖਕੀ ਪਰਮਾਦ ਪਨਾਤੀ॥ ੧੨॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਆਤਿ ਬਰੇਚ ਤੁਰਾਨ
 ਨਿਸੇ ਸਿਧ ਸੇਮਾ ਪਦਾ ਸੁਰਲੋਕ ਬਤਾਵੈ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਮਨ ਕੇ ਚਢਿ
 ਬਾਯੁ ਬਿਦਨ ਨ ਲੋਕ ਨ ਲੋਕ ਠਿਰਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਜਨੰਦ ਨ ਕੇ ਸੁਖ
 ਕੋ ਕਨਕਾ ਸੁਪਨੇਨੁ ਨ ਦੇਖਨ ਪਵੈ॥ ਕਾਤੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗਘ੍ਰਬੀਰ ਸੇ ਪੁ
 ਤਸ ਪੁਤ ਕੋਤੋ ਕਬਰਾ ਜਗਮਾਵੈ॥ ੧੩॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਆਨੰਦੋ
 ਕ ਬਢੀ ਪੁਰਸੈ ਪਾਰਤੀ ਪਾਰਤੋ ਤਕੁਲਾ ਤਲ ਕੁਰੀ॥ ਗਾਵਤਿ ਹੀ
 ਤਿਰਿਦਾਵਤਿ ਦੇਤਿ ਚਲੀ ਸਬ ਆਵਤਿ ਨਗਰ ਨਾਗੀ॥ ਜਾਨ
 ਕੀ ਰੂਪ ਨਿਤਾਰਤਿ ਦੇਤ ਅਸੀਸ ਸਬੈ ਫਲੀ ਉਰਾ ਬਾਗੀ॥ ਰਾ
 ਮ ਕੋਰਾ ਜੁਰਤੋ ਤਬ ਲੈ ਜਗ ਜੈਲ ਗਗੰਗਾ ਬਾਤੋ ਜਮੁ ਨਾਗੀ॥ ੧੪॥
ਸੋਰਠ॥ ਫੁਲੇ ਅੰਗਨ ਮਾਤ ਇਹ ਬਿਧ ਪੁਰਬਾ ਸੀਸ ਬੈ॥ ਲੋਚਨਿ
 ਸਕਲ ਸਿਰਾਤ ਦੇਖ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀਗਾਮਕੋ॥ ੧੫॥ **ਸੋਰਠ**॥ ਸੁਨੀਕੇ
 ਕਸ਼ੀ ਬਾਤਰਾ ਮਤਿ ਰਾਜ ਬਿਦੇਸ ਸੁਤੁ॥ ਨੈਕ ਨੈਨ ਸਿਰਾਤਿ ਰੂ
 ਠਰਤੋ ਦੇ ਬਚਨਿ ਸੋ॥ ੧੬॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਰਾਮਤਿਰਾਜ ਬਿਦੇ

ਸਬਸੈਸੁਤਸੋਚਕੀਓਇਹਥਾਤਨਚੰਗੀ॥ ਏਕੁਓਪਾਇਕਰੋਜੁ
 ਫਿਰੈਮਤਦੈਬਰਦੈਲੇਉਮਾਗੰਗੀ॥ ਭੂਖਨਰਾਹਿਨਅੰਚਰਾਲੇ
 ਤਿਤੈਜਾਤਸੁਸਾਤਸੁਪਾਇਨਨਗੀ॥ ਦੋਰਚਈਪੀਅਪੈਬਰਮਾਗ
 ਨਿਮਾਨੁਕਾਲਕਰਾਲਭੁਜੰਗੀ॥ ੧੭॥ **ਸਦਯਾ॥** ਜਾਇਜੁਹਰ
 ਕਤੀਨਿਪਸੇਤਿਨਦੈਬਰਦੈਤੁਮਤੇਅਬਪਾਉ॥ ਕੋਨਸਮੈਸੁਨਾ
 ਰਾਪੁਬੀਰਹਿਰਾਜੁਦੈਮਾਨਨਨੈਨਸਿਰਾਉ॥ ਰੁਠਰਹੀਮਨਮੈਕਤੀ
 ਭੂਪਤਿਆਨਰਆਜਨਯਾਤਿਰੁਠਾਉ॥ ਮਾਂਗਕਤੀਬਨਬਾਸਦੈ
 ਰਾਮਤਿਤੈਅਪਨੈਸੁਤਰਾਜਰਮਾਉ॥ ੧੮॥ **ਸਦਯਾ॥** ਰੁਠਰਹੀਪਤ
 ਜਿਤਬਲੋਜਬਕੇਕਈਮਾਂਗਦੋਊਬਰਲੀਨੇ॥ ਦੋਨਕਤੇਜੁਹੁਤੇਅ
 ਜਨੰਦਨਿਪਾਨਨਸੰਗਤੇਈਅਬਦੀਨੇ॥ ਏਕਬੰਬੀਮੁਖਤੇਜੁਗ
 ਸਾਪਨਿਕਾਰਮਨੋਨਿਪਕੋਸੁਖਛੀਨੇ॥ ਬੋਲਕੈਬੋਲਕੁਬੋਲਕੁ
 ਨਾਗਪਿਉਖਕੇਕੁਭੁਤਲਾਤਲਕੀਨੇ॥ ੧੯॥ **ਸਦਯਾ॥** ਤੇਸੁਨਕੈ
 ਕਈਤੇਸੁਨਪਾਪਨਤੇਸੁਨਚੰਡਰਸੋਸੁਖਭਰੇ॥ ਬੋਲਤਬੋਲਨ
 ਬੋਲਬਕੀਮੁਖਛਾਟਿਹੀਉਨਹੀਜਾਤਿਤਿਹਰੇ॥ ਖਾਇਤਦਾ
 ਰਪਕੀਧਰਹਾਰਦਿਤਾਸਸਿਤਾਸਿਦਹਾਮੁਖਚਾਰੇ॥ ਠੇਰਸੋਕਤੇ
 ਕੋਪਾਨਨਿਕਰਤਸੁਧੇਹੀਜੀਉਨਲੇਤਤਮਾਰੇ॥ ੨੦॥ **ਸਦਯਾ॥**
 ਜੀਤਰਠੇਰਨਮੈਭਟਪਾਲੀਜੀਕਰਸਿਅਰਸਿਪਚਬਾਇਉ
 ॥ ਜੀਬਿਨਸੀਰਤਮੀਨਰਸਾਮਨੋਕਾਲਕਰਾਲਭੁਜੰਗਮਖੀ॥
 ਜੀਸਸਿਰਾਤਗਸੈਨਤਜੇਫੁਨਜੀਅਪਛਾਸਗੋਰਦੁਪਪੀ॥ ਪੈ
 ਨਚਲੇਰਦਜੀਜਲਮੈਨਿਪਕੈਕਈਕੇਬਰਤੀਤਰਠੀ॥ ੨੧॥

ਕਥਿਤਾ ॥ ਲੀਜੀਏ ਸਮਾਜ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਸਮਾਜ ਕੋ ਰਾਜ ਆਜਤ ਭਿਖਾਰੀ
 ਤੇ ਅਥਹਾਮ ਭੀਖ ਤੇ ਲੋੜ ॥ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਹ ਰੋਗ ਓ ਭੀਖ ਮਾਗ ਖਾਓ ਜੋ ਮਾਂਗ
 ਪੈਰਾਮ ਸੰਗ ਤੇ ਅਨੇ ਕਦੁ ਖਤੋ ਸਤੋ ॥ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸੁਹਾਓ ਤੋ ਰਾਮ ਲੈ ਧਿ
 ਦੇ ਸਜਾਓ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਤ ਨਾ ਸੁਨ ਖਾਤ ਏ ਕਰੋ ਕਰੋ ॥ ਰਾਜ ਤੇ ਰੇ ਪੁਤ
 ਕੋ ਨ ਕੀਜੀਏ ਕਸੂਤ ਪੁਤਰਾ ਮਕੋ ਕਹਾ ਪਰਸਰਾਮ ਪਾਰਹੀ ਹੋ ॥
੨੨ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਕਯੋ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੋ ਬਰੇ ਤੇ ਸੁਮੇਤ ਕਰੇ ਪੁਤਰੇ
 ਅਥਰੇਣੀ ॥ ਰਾਜ ਨਿਜੇ ਜੀਅ ਮਾਤਿ ਰੁਚੇ ਬਰਮਾ ਗਲੀਏ ਤੁਮਤੇ
 ਅਥਰੇਣੀ ॥ ਜੇ ਨਰ ਬੋਲ ਨਿਘਾਤ ਤੋ ਸਿਰ ਆਨ ਪਗੀ ਪਗੀ
 ਸੋਢੁ ਖੋਈ ॥ ਕੈ ਅਥ ਫੇਰ ਕਰੇ ਮੁਖ ਕੈ ਕੋਈ ਮੈ ਬਰੇ ਤੇ ਨਾ
 ਦੇ ਨ ਕਰੇਣੀ ॥ ੨੩ ॥ **ਸਦਯਾ ॥** ਜਾਨਤਿ ਜੀਅ ਮੈ ਸੁਨ ਕੈ ਕੋਈ ਕੁ
 ਖਨ ਭੰਨ ਪਟੇ ਬਰੇ ਲੈ ॥ ਜਾਂ ਮੁਖ ਕੈ ਬਰਮਾ ਗਤਿ ਤੋ ਸੁਨ ਤਾਂ ਮੁਖ ਲੋ
 ਚਨ ਤੁਨ ਸਿਰੇ ਤੋ ॥ ਜਾਂ ਦਿਨ ਰਾਮ ਬਸੈ ਬਨ ਤਾਂ ਛਿਨ ਮੋਤਿ ਕਤੁ
 ਸੁਪਨੇ ਨਹਿ ਪੈ ॥ ਤੇ ਰੋਣੀ ਪੁਤ ਸੁਨੇ ਯਤ ਬਾਤ ਪਿਸਾਚਨ ਗਏ ਮੈ
 ਪਾਓ ਨ ਦੇ ॥ ੨੪ ॥ **ਸਦਯਾ ॥** ਬੋਲ ਨਿਘਾਤ ਨ ਕੋ ਹੀਰ ਦਸਿ ਤਾਰ
 ਤੇ ਨਰਤੀ ਸੁਖ ਛੀਜੈ ॥ ਔਰ ਦਸੀ ਚ ਸੋਰ ਕ ਬਲੀ ਬਲ ਬਾਦ ਨ ਪਾ
 ਦਨ ਜੋ ਜਸ ਲੀਜੈ ॥ ਰਾਜ ਨਿਪੁਤ ਸਮਾਨ ਦੇ ਓ ਪੁਨ ਏ ਕ ਸੋਨੇ ਤੁਨ ਏ
 ਕ ਸੋ ਕੀਜੈ ॥ ਕੋ ਨ ਸੀਹਾਨ ਕੁਈ ਤੁਮ ਕੋ ਛਿਤ ਏ ਕਹਿ ਦੇ ਬਨ ਏ ਕਹਿ
 ਦੀਜੈ ॥ ੨੫ ॥ **ਕਥਿਤਾ ॥** ਪ੍ਰਾਨ ਚਾਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਨਿਦਾਨ ਜਿਨ ਕਰੈ ਬ
 ਰੇ ਨ ਕਰੇ ਸਾਚ ਤੁਤੇ ਚੋਰਤੀ ਸਮਾਜ ਕੋ ॥ ਦੇਖ ਰਿਖ ਰਾਜ ਕੁਲ
 ਪੁੱਛਾਲ ਮੀਕ ਆਜੁ ਬੋਲ ਨ ਗਏ ਤੋ ਰਾਮ ਚ ਦੁਜ ਕੋ ਰਾਜ ਕੋ ॥

ਕੁਲੋਪਗਧਾਰੋਪਾਇਆਇਸਸਿਧਾਰੋਬਨਕੁਰਥਬੁਲਾਈਏਸੁਰ
 ਜਾਗਾਜਸਾਜਕੇ॥ ਰੋਜੇਬਿਕ੍ਰਲਕਾਲਬਾਲਖੋਲੋਏਧਰ
 ਦੇਖੋਕਬਰਾਮਤੋਬਹੁਭੁਐਸੀਲਾਜਕੇ॥ ੨੬॥ ਦੋਤਰਾ॥
 ਵਹੁਸਾਪਨਯਹਸਾਧਨਿਪਪਕੋਅਰਪਦੇਕਾਮ॥ ਯਤਕਰੈ
 ਵਹੁਮਰਜੀਐਸੁਧਾਰਾਮਕੋਨਾਮ॥ ੨੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਇਕਤੀ
 ਅਭਿਯਮਨਹਾਰਸਬਤੀਜੁਗਕਬਰਾਮਕਤਿ॥ ਪਤਿਯਤਿਪੁਤ੍ਰ
 ਨਿਕਾਰਆਨਦਕਰਜੀਅਜਲੁਪੀਓ॥ ੨੮॥ ਸਦਯਾ॥ ਸੋਚਰ
 ਤੋਮਨਮੈਤਬਭੂਪਤਕੈਕੇਈਏਬਰਕਾਤੇਤੇਮਾਂਗੇ॥ ਕੋਨਜਮੈ
 ਜੁਗਬਜਪਰੇਯਹਤੈਨਕੁਲੀਸੁਧਿਚਾਰਨਲਾਗੇ॥ ਆਇਗ
 ਟੀਫਿਰਕੈਮਨਮੈਰਿਖਸਾਪਕਤੋਸੋਈਆਦਤਮਾਂਗੇ॥ ਯ
 ਹੀਤੇਗਾਮਧੋਗਛੁਟੇਤਨੁਜਾਨਤਤੇਘਰਤੇਸੁਖਕਰੇ॥ ੨੯॥
 ਸਦਯਾ॥ ਤੋਲਗਸੰਗਲਏਰਘਬੀਰਤਿਆਪਬਸਿਸਟਿ
 ਧਰੋਕਰਧਾਂਤੀ॥ ਬੇਦਸੁਪੁਜਪਛੈਦਿਜਮੰਡਲਰਾਮਤਿਛੂ
 ਲਕੁਈਮਨਮਾਤੀ॥ ਚੰਦਮੁਖੀਬਨਤਾਚਛਕੋਠਨਦੇਖ
 ਸਰੂਪਸਬੇਬਲਜਾਤੀ॥ ਸੁਚਤਿਛੋਲਮਿਦੰਗਬਛੀਧ
 ਨਕੁਤਿਤਰਕੀਪੁਨਕੀਸੁਧਨਾਤੀ॥ ੩੦॥ ਸਦਯਾ॥ ਚਾਰਕੁਲ
 ਤਲਭੋਨਸੁਨੋਤਬਕੈਕੇਈਗਾਜਤਿਯੋਸਸਝਾਵੈ॥ ਅਯੋਹੈ
 ਰਾਜਕੇਕਾਜਬਰੇਸੁਤੁਜਾਇਬਸੈਬਨਆਇਸੁਧਾਵੈ॥
 ਦੋਰੋਭੁਤਾਥਕਪਾਲਤਿਮਾਰਤਿਕੁੰਨਸੋਕਯੋਜੋਤੁਹਿ
 ਭਾਵੈ॥ ਜੋਮੁਖਰਾਮਤਿਰਜਸੋਛੋਲਬਸੋਮੁਖਕਜੋਬਨਧਾਸ

ਪਠਾਵੈ॥ ੩੧॥ **ਸਦਯਾ॥** ਯੋਕਤਿ ਮੋਨ ਕੀ ਅਜਨ ਨ ਕੈ ਕੈ ਟੀਰਾਜ
 ਰਮੁ ਜਸੀ ਪਈ॥ ਤੈਤ ਤਕਾਲ ਤਜੀ ਪਤਲੇ ਟਤਿਆਨ ਰਾਜ
 ਤਿਏ ਨ ਸਮਾਈ॥ ਦੋਰ ਕੇ ਪੈਰ ਮੈ ਬੋਲ ਬਸ ਸਦਹਿ ਰਾਮ ਚਿਤੋ
 ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ॥ ਸੋ ਹਰਏ ਬਰਵੈ ਤੁਮ ਕੋ ਬਨੁ ਮੋ ਸੁਤ ਕੋ ਅਪ
 ਨੀਠ ਕੁਰਾਈ॥ ੩੨॥ **ਸਦਯਾ॥** ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਕੁਲ ਪੁਜਰਾ ਜੇ ਚ
 ਕਸਾ ਸਕੁ ਮੈ ਪੁਖ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਆਇ ਸਹੈ ਇਕ ਯੋ ਨਿਪ ਸੇ
 ਚਲਾ ਅੰਗੁ ਤੀਅ ਬਾਝ ਚਿਰਾਗੀ॥ ਬੋਲ ਓਠੀ ਰਿਖ ਸੇ ਤਬ ਕੈ ਕੇ
 ਈ ਜਾਚੀ ਕਹੈ ਮੇਰਿ ਸੋ ਹੁ ਤਿਹਾਰੀ॥ ਰੂਪ ਕੀ ਜਿਨ ਮੇਰਿ ਮਿਲੈ
 ਬਨ ਜਾਇ ਬਸੈ ਕਯੋ ਜਾਤਿ ਪੁਕਾਰੀ॥ ੩੩॥ **ਸਦਯਾ॥** ਸੋਰਿ ਸਕੇ
 ਗਈ ਕੀਤਰ ਭੋਨ ਸੁਤੇ ਬਿਨ ਰੂਪ ਤਿਸੈ ਨ ਮਿਲਾਏ॥ ਬੈਠ ਪੁਨਾਮ
 ਕੀਓ ਤਿਹ ਠਾਤਿ ਨ ਤਾਤ ਕੇ ਬੋਲ ਲੋਮਾ ਬਚਛਾਏ॥ ਸੋ ਕ ਕੁਰੇ ਰਿ
 ਖ ਲੋਚਨ ਸੋ ਕਹਿ ਰਾਜਰਾਜ ਬਨ ਬਾਸ ਪਠਾਏ॥ ਰਾਜ ਨਗਰਾਜ ਦੋ
 ਲਾਖ ਬੀਰ ਤਿਯੋਰਾ ਬੀਰ ਛਰੈ ਘਰ ਆਏ॥ ੩੪॥ **ਸਦਯਾ॥**
 ਆਇ ਕੇ ਸਾਮ ਬੁਲਾਇ ਸਬੈ ਦਿਜ ਦਾਨ ਦੋ ਜੁਹੁ ਤੇ ਘਰ ਮਾਹੀ॥ ਸੀ
 ਅਸੋ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸਬ ਰਾਮ ਸੁਨੇ ਦੁਖ ਸੋ ਦੋਭੁ ਨੈਨ ਬਹਾਹੀ॥ ਕਾਤੇ ਕੋ
 ਰੋਧ ਤੋ ਸੁਨ ਮਾਨ ਨ ਜੇ ਕਛੁ ਅੰਕ ਲਿਖੇ ਨ ਮਿਟਾਹੀ॥ ਸਾਸਕੀ ਸੇ ਦ
 ਭਲੇ ਕਰੀਓ ਅਬ ਹੋ ਚਲ ਮੇਰੇ ਬਿਦਾ ਕੋਤਹਾਹੀ॥ ੩੫॥ **ਸਦਯਾ॥**
 ਅੰਗ ਕਹੈ ਨਗਰੈ ਮਨੁ ਤੋ ਹਿਤੁ ਜਾਤਿ ਪਿਤਾ ਘਰ ਆਜ ਪਠਾਓ॥ ਜੇ
 ਸੁਖ ਤੋ ਨਿਕਵੈ ਸੁਨ ਸੁੰਦਰ ਸੋ ਸੁਖ ਆਇ ਸਦੇ ਹ ਬਨਾਓ॥ ਤੋ ਬਸ ਕੇ
 ਬਨ ਰੂਪ ਤਿਕੋ ਸੁਨ ਕੈ ਕੇਈ ਕੇਰਿ ਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾਓ॥ ਕਾਲੀ ਰਾਜ

੧੭ ਕਰੋ ਮਲ ਤੇ ਸੰਗਤ ਤਕੋ ਬੋਲ ਕੀਏ ਠਿਹਾ ਆਉ ॥ ੩੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਿ
ਦਾ ਭਏ ਬਨ ਕੇ ਜੁਗ ਲਪੁਤ ਕੈ ਕੇਈ ਤੇਤ ॥ ਸੀਰ ਘੁਪਤਿ ਭੁਜਠੇ
ਕੈ ਕੈ ਬਿਦਾ ਜੁਇਨ ਕੇ ਦੇਤ ॥ ੩੭ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੇ
ਸੁਖ ਕੋ ਸੀਅ ਕੇ ਅਰੁ ਬਾਲੀ ਕੇ ਪਾਨ ਨੀ ਕੋ ॥ ਗਾਏਨ ਕੇ ਰਸ ਸੀ
ਸਨ ਕੋ ਅਰੁ ਈਸ ਕੋ ਬੋਲ ਤਿ ਬੋਲ ਕੋ ਨੀ ਕੋ ॥ ਮੀਚ ਮਹੀਚ ਮੁਨੀ
ਸਰ ਕੇ ਜਸ ਬੋਲ ਬਗੀਖ ਨ ਲੰਕ ਮਹੀ ਕੋ ॥ ਤਾਤ ਬਿਦਾ ਦਈ ਗ
ਮਤਿ ਜੀ ਸੰਗ ਹਾਸੁ ਦਈ ਤਬ ਹੀ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ॥ ੩੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕ
ਵਨਿ ਖੰਗ ਕਸ ਸਪਨ ਖੁਕਰ ਲਛਮਨ ਅਤਿ ਰਨ ਪੀਰ ॥ ਅੰਗੁਤੀ ਮੈ
ਰੈ ਭਈ ਅਬ ਚਲਾਏ ਰਘ ਬੀਰ ॥ ੩੯ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਹੀ ਬੀਰ ਸੋ ਬ
ਤਨਿ ਕਟ ਬੈਠ ਰਘ ਬੰਸ ਮਣਾ ॥ ਤੁਮ ਨਿਕ ਜੋਨ ਹੀ ਤਾਤ ਰਾਜ ਕ
ਰੋ ਪਾਰ ਹੀ ਰੋ ॥ ੪੦ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਦਾਸ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਨਾ ਬ
ਤੋ ਸਾਥ ਤਜੇ ਨਹੀ ਪਾਓਗੇ ॥ ਤੁਮ ਰਾਜ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸੁਸਤੀ ਅ
ਬ ਛੇਰਿ ਕਰੈ ਤਬ ਦੇਹ ਨਰ ॥ ਅਬ ਸੋ ਤਿ ਬਰੈ ਦੁਖ ਤੈ ਸਬ ਅੰਗ
ਨਿਜੀ ਵਤ ਲੈ ਇਕ ਬਾਤ ਕਰੈ ॥ ਬਨ ਕੇ ਚਲਤੇ ਬਨ ਠੀਲ ਕੀ
ਛਾਂਗੁ ਰੋਤ ਰੋ ਪਾਰੈ ਨਰ ॥ ੪੧ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਸਾਂਚ ਸਬੈ ਤਓ
ਏ ਬਨ ਕੇ ਦੁਖ ਬੀਰ ਸਰੋ ਰਘ ਬੀਰ ਕੀ ਰੇ ਹੀ ॥ ਪਾਇਨ ਕੇ ਚਲ ਬੈ
ਛਿਤ ਕਾ ਕਰਧਾ ਮਰੈ ਪਿਤ ਕੀ ਸੁਧ ਲੇ ਹੀ ॥ ਤਾਲਤ ਮਾਲ ਪਖਾਨਿ
ਨਦੀ ਅਤਿ ਸਿੰਘ ਧਰਾ ਧਰੈ ਤਿ ਸਨੇ ਹੀ ॥ ਤੁਸੁ ਕੁਮਾਰ ਸਬੈ
ਅੰਗ ਤੇ ਮੁਖ ਦੇਖ ਸੁਸੋ ਤਿ ਬਰੈ ਦੁਖ ਏ ਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਸਦਯਾ ॥
ਰਾਨ ਤੋ ਸਬ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ਤਜੇ ਮੁਤਿ ਕੀ ਬਨੈ ॥

ਜੋ ਠਕੈ ਤਜਤੋ ਮੋਹਿ ਗਾਘਦ ਸੋ ਠਕੈ ਸੰਗ ਪਾਨ ਪਠੈ ॥
 ਵੈਦਖਨਾਥ ਕਤੈ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗ ਤੇ ਸੁਖ ਸੇਵਿ ਨਹੈ ਨ ਸਖੈ ॥
 ਰਾਮ ਤਿਛਾ ਚਕੌ ਕਥਹੂੰ ਅਬ ਲੋਅੰਗੁ ਅਗੇ ਹੂੰ ਕੋ ਸੁਖ ਪੈ
 ਤੈ ॥ ੪੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਲੀਰ ਘਬੀਰ ਕਹੀ ਸੁਨਖੀ
 ਰਕਰੀ ਕਠਨਾਈ ॥ ਤੋ ਸੰਗ ਮੋਹਿ ਨਹੈ ਬਨ ਕੋ ਦੁਖ ਤੋ ਜੀਅ
 ਮੈ ਸੀਅਕੀ ਦੁਚਤਾਈ ॥ ਹੋਵਤਿ ਨੈਨ ਨ ਤੇ ਜਲੁ ਰਾਰ ਅਜੈ ਘ
 ਹੋ ਨਚਲੇ ਬਨਧਾਈ ॥ ਸੈ ਪਚਲੇ ਨਿਜ ਮਾਤ ਕੇ ਹਾਥ ਸੁਰਾਮ
 ਬਿਚਾਰੁ ਹਿਤੈ ਠਹਰਾਈ ॥ ੪੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁਨ ਸੀਤਾ ਬਿਲਖੀ
 ਬਦਨ ਸੰਗ ਛੁਡਾਵ ਤਮੋਹਿ ॥ ਸੇਖ ਅਸੇਖ ਧਰਾਧਰੀ ਕੋਯੈ ਕੁਵਤ
 ਤੈ ਤੋਹਿ ॥ ੪੫ ॥ **ਸੋਹਰਾ** ॥ ਰਵਪਾਦ ਕਸੀ ਅਰਤਿ ਤਪੋਤਖਨ ਜੋ
 ਚਦਮਾ ॥ ਸਿੰਧ ਸੁਕਾਇ ਸੁਥਾ ਤੋ ਨ ਸੰਗ ਤਜ ਸੀ ਅਰਤੈ ॥ ੪੬ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਦੇਖ ਮੁਖ ਜੀਓ ਬਿਨ ਦੇਖੈ ਨੈਨਾ ਸੀਓ ਦੋਭੁ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪੀਓ
 ਤਾਤ ਮਾਤ ਪਾਮ ਕੋ ਚਤੈ ॥ ਐਸੀ ਬਿਪਰੀਤ ਬਾਤ ਅੰਗੁ ਸੋ ਕਤੈ ਨ
 ਬਸਾਥ ਜੋ ਨਗੈ ਪਾਨ ਆਨ ਜਮੁ ਮੋਹੈ ॥ ਕੋਨ ਕਾ ਜਾਜ ਪੁਰਤੁ
 ਤਕੋ ਸਮਾਜ ਮੇਰੇ ਰਾਮੁ ਘਰਨਾਹੀ ਸੋਈ ਗੁਨ ਗਾਜੈ ਦਤੈ ॥ ਜੋਗ
 ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਮੈ ਤੋ ਆਜੀ ਤੇ ਜਾਨੀ ਗਾਨੀ ਕੋ ਸਲਾ ਕੇ ਪਾਸਿ ਪਰਗ
 ਨੀ ਤੋਇ ਸੋਹੈ ॥ ੪੭ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਕੁਖ ਸਤੈ ਨਿਸਰੁਖ ਬਸੈ ਨ ਮਠੁਖ
 ਲਗੈ ਰਵਕੀ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਇਚਲੇ ਸਰਤਾ ਗਿਰ ਕਾਨਨ ਮੇਹਤੁ
 ਸਾਰ ਪਰੈ ਨਿਜਨਾਵੈ ॥ ਸਾਸ ਕੇ ਧਾਮ ਲੋਜਾਤ ਕੁਸੋਦਰ ਹਥ ਪਰੈ ਤੋਹਿ
 ਕੋਨੁ ਠੁਠਾਵੈ ॥ ਏ ਬਨ ਕੋ ਬਸ ਬੋ ਦੁਖ ਕੋ ਸੁਨਤੁ ਹਿਚਲੇ ਕਿਹ ਕੋ ਬਨ
 ਆਵੈ ॥ ੪੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਪਾਤਿਛ ਲਖਾਉ ਸਿੰਘ ਸਾਪ ਤੇ ਰਗਾਉ

ਨਾਤੀਪਾਛੇਨਿਜਕਾਂਉਕਠਨਾਈਸਬਜੀਸਤੋ॥ਬਾਕੇਚਾਪੋਪਾਉ
ਸੁਪਲਾਗੇਤਾਂਕੇਬਾਉਨਾਥਸੰਗਪਰੇਅਪਦਾਅਨੇਕਕੁੰਤਤੋਸਤੋ॥
ਜੋਨਤੋਸੁਤਾਉਮੁਖਦੇਖੈਦੁਰਚਲੀਜਾਉਏਕਗਾਉਬਸੋਚਲੇਚਲੋ
ਰਤੇਤੋਰਤੇ॥ਜੁਠਨਿਚਬਾਉਜੋਨਦੇਹੁਮਰਿਜਾਉਰਾਮਸਾਥਮੈ
ਨਤਜੋਰਾਪਨਾਥਬਾਤਤੋਕਤੋ॥੪੮॥ਸਦਯਾ॥ਤਾਤਕਤੀਬਨ
ਬਾਸੁਤਮੈਤੁਮਸੋਤਿਕਤੋਬਨਤੋਹਿਰਆਉ॥ਕੇਤਕਬਾਤਸੁ
ਨੇਮੇਰੇਨਾਥਤੋਭ੍ਰੰਨਿਕੋਨੈਕੁਆਇਸਪਾਉ॥ਸੀਅਸੋਗਜ
ਕਰੇਜੁਗਲੋਪਥਤੇਭਰਥੈਮਿਲਤੋਓਲਟਾਉ॥ਜੁਭਿਮਰੇਕੀ
ਕਰੇਪ੍ਰਭਕਾਰਜੁਤੋਅਪਨੇਮੁਖੁਆਨਦਿਖਉ॥੫੦॥ਸਦਯਾ॥
ਏਕਪਰੇਦੁਖਸੋਸਤੀਐਦੁਖਜਾਨਤਆਦਛਠੀਤੋ॥ਜਾਇਕੇ
ਬਾਤਜੰਜਾਲਕੀਉਭਾਈਭਾਲਕੇਅੰਕਨਥਾਤਲਠੀਤੋ॥ਸੀ
ਰਾਘਬੀਰਕਤੋਦੁਖਕੀਉਰਮੈਚਹੁਓਰਨਿਤੇਜਭਠੀਤੋ॥ਤਾਤ
ਕੀਸੋਗਤਮਾਤਕੀਭੈਮਤਿਭ੍ਰਾਤਚਲੀਅਬਨਾਰਠੀਤੋ
॥੫੧॥ਸਦਯਾ॥ਬੀਰਹੀਜੋਕਤੋਤੁਪਾਰਹੀਰਹੁਸੋਮੁਤਿਯੋਕ
ਤਿਕੈਸਮਝਾਵੈ॥ਤੋਬਨਜਾਉਰਤੇਤੁਮਹੀਪਾਰਤਾਤਨਦੇਖਿਬ
ਰੇਦੁਖਆਵੈ॥ਜੋਸੀਅਸੋਹਿਰਬਾਤਕਤੋਪਰਆਪਰਤੇਸ
ਗਪਾਨਪਠਾਵੈ॥ਤੋਇਹਭ੍ਰਾਤਕਸੁਤਸਬੈਪੁਨਤਾਪਰਗਮ
ਸਪੁਤਕਤਾਵੈ॥੫੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਲਛਮਨਸੀਅਥਿਨਤੀਕ
ਹੀਸੁਨਗਾਘੁਵਰਨਧੀਰਦੁਖਅਧੇਰਾਕਜੈਛੈਸਕੈਕਰਦੀ
ਪਕਰਾਘਬੀਰ॥੫੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਦੇਖੀਠਰਕਪਿਛੋਰਸੰ
ਗੁਨਛਾਡੇਬੀਰਤੀਅ॥ਦੇਵਨਸੋਕਰਜੋਰਯੋਰਾਪਤ

ਬਿਨਤੀਕਰੈ॥ ੫੪॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਸ੍ਰੀ ਸਦਤਾ ਪ੍ਰਭੰ ਸੀਤਲਤਾ ਕੁਜ
 ਰਾਤ ਸਖੇਲ ਘੁਤ ਕੁਛ ਪਾਉ॥ ਧੀਰਸ ਮੀਰ ਹੋਤ ਨ ਪੀਰ ਅਪੀ
 ਰ ਨ ਤੋਢ ਕੋਤ ਨ ਕਹਉ॥ ਤੋਢ ਨ ਤੁਨਿ ਜ ਕਹ ਕਛੁ ਗਿਰਹੇ ਤਜਮ
 ਗੀ ਜਾਤਿ ਅਗਾਉ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਸੰਗ ਕਹੇ ਚਲ ਬੈ ਅਬ ਕੋ ਮਲਤੋਤੁ
 ਮਹਾਤੁਰਤਾਉ॥ ੫੫॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਰਾਜਤਿ ਨੈਕ ਕਈ ਸੁਖ ਤੋਲਗੀ
 ਬੋਲਉ ਠੇ ਜਲ ਭੂਰ ਮਰੇ॥ ਅਬ ਕੈ ਤਨ ਛਾਡ ਚਲੈ ਦਿਵ ਕੋ ਦੁਖਰਾ
 ਮ ਬਿਨਾ ਕਿਤੰ ਕੁਤ ਕਰੈ॥ ਸਬ ਜੇ ਘਰ ਭੈ ਯਤੈ ਰਬ ਸਿੰਧੁ ਰਲੈ ਧ
 ਨ ਮੈ ਧ ਸਹਾਜ ਕਰੈ॥ ਭਾਣੀ ਕੋ ਕਉ ਆਨ ਕਤੈ ਰਤੈ ਰਾਘਵ ਗਾਜ ਸਿੰਘਾ
 ਸ ਨਿ ਛੋਰ ਪਰੈ॥ ੫੬॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਤਾਤ ਦੋਹਰ ਬੁਤਾ ਚ ਛ ਸੀਰ ਘਨਾਥ
 ਸੁਮਾਤ ਕੇ ਮੰਦਰ ਆਏ॥ ਸੰਗ ਲੀਏ ਲਾਘ ਧੀਰਤੀ ਮਨ ਰੋਧ ਪਰਤੇ
 ਬਹੁਤੇ ਸਮਝਾਏ॥ ਧਾਇ ਕੇ ਪਾਇ ਗੇ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀਤਿ ਨਰੋ
 ਇਕੋ ਕੰਠ ਲਗਾਏ॥ ਦੇਖਹੁ ਕਾਲ ਕੁਜੇ ਗਰੁਸੈ ਜਗਮਾਨ ਸਕੋ
 ਜਗਦੀ ਸਿਰੁ ਆਏ॥ ੫੭॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਪੁਤਰ ਤੋ ਬਲ ਜਾਉ ਪੀਠਿ ਜ
 ਲ ਬਾਤ ਸਬੈ ਸਮਝਾਇ ਕਤੋ॥ ਸੁਨ ਮਾਤ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਰਾਜ ਕੋ ਮੋਤਿ
 ਕਹੈ ਬਹੁਰ ਬਨ ਬਾਸ ਗਤੋ॥ ਧਰ ਸੀ ਸਲਾਈ ਸੁਕ ਗੀ ਅਬ
 ਹੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਬਿਨੁ ਬਿਲਿ ਬਚਤੋ॥ ਸੁਰੁ ਚੰਦਨ ਅਛਤਿ ਭਾਲ
 ਲਗਾਇ ਕੈ ਦੇਹੁ ਅਸੀ ਸਖਵਾਇ ਦਤੋ॥ ੫੮॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਬੈਠੋ
 ਬਲ ਜਾਉ ਮਾਤੁ ਲੋਚਨਾ ਸਿਰਾਤ ਗਾਤ ਲਛਮਨ ਸੀਤਾ ਸੰਗ ਰਾਘਵ
 ਸੁਹਾਏਤੋ॥ ਰੁਖੇ ਸੇ ਬਰਨ ਤੁਮ ਤੀਨੋ ਕੁਮਲਾਨੇ ਫੂਲ ਕਤੋ ਕਾਰਿ
 ਰਾਗੀ ਤੁਮ ਕੋ ਨੇ ਬਿਲਖਾਏਤੋ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਬਚਨ ਬਨ ਬਾਸ ਅਜ

ਤਾਂ ਗਾਗਾ ਜੁ ਬੇਲ ਸੁਨ ਬੁਢਨ ਕੇ ਭਲੇ ਭੁਠ ਪਾਏ ਤੇ ॥ ਖੇਲੇ ਰਸ
ਸਾ ਤੇ ਤਬ ਬੇਲੇ ਪੁਨ ਆਦ ਤੇ ਦੁਹ ਫੇਰ ਰਾਗੀ ਅਜੁ ਆਪੀ
ਤੇ ਆਏ ਤੇ ॥ ੫੮ ॥ **ਕਾਬਤੁ** ॥ ਤਬ ਤਨ ਦੇ ਖੇਜ ਬਹਾਜ ਰਿਖ
ਸੰਗਾ ਮਲਛ ਮਨੁ ਕੋਲੇ ਸਿਧਾਰੇ ਅਰਨਾ ਸਕੇ ॥ ਖਤੁ ਕੀ ਪਗੁ
ਰਾਮ ਸੰਗ ਬਕਥਾ ਵੇ ਤੇ ਤਰਸਤਰੇ ਤਬ ਕੀਨ ਧਿਪਤਾ ਸਕੇ
॥ ਰੋਧ ਤਪੁ ਕਾਰਾ ਮਕੰਠ ਲਪਟਾਇ ਮਾਥੇ ਚੂਮ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਲੇ
ਤਉ ਰਧ ਓਸਾ ਸਕੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਪੁਤ ਮੇਰੇ ਬਨੇ ਸੁਤ ਮੈਨ ਦੇਖੇ ਕੁਰ
ਕਰਨੈ ਨਾ ਜਾਤਿ ਚਲੇ ਬਨ ਬਾਸ ਕੇ ॥ ੬੦ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਕੈ ਕੇਈ ਕੇ
ਬਸ ਐ ਬਿਖ ਕੇ ਪੁਟੁ ਪੀਨਿ ਬਕੇ ਕਿਧੋ ਪੀਵ ਤੁਏ ॥ ਕੀਉ ਤਾਹੀ ਕੇ
ਬੇਲ ਲ ਕੀਉ ਰਨਾਗ ਸੋਕਾ ਵਗੇ ਅਬ ਖੀਵ ਤੁਏ ॥ ਸਖੀ ਕੋ ਸੇ
ਕੈ ਗਾਮ ਤਿ ਜਾਨ ਕਯੈ ਬਨ ਦੇਹਿ ਛੁਟੀ ਕਿਧੋ ਜੀਵ ਤੁਏ ॥ ਜੀਅ
ਜਾਨ ਤੇ ਕਛੁ ਐ ਸੀਭ ਈਗ ਤਿ ਜਯੈ ਬਿਨ ਤੇ ਲਹਿ ਦੀਵ ਤੁਏ
॥ ੬੧ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਭਾਸ ਮਲਗਾ ਫੁਗਾ ਤਚੰਦਨ ਉਤਾਰੇ ਤਾਤ ਕੁੰਡ
ਲ ਉਤਾਰੇ ਮੁਦਾ ਕਾਨ ਪਾਹਿ ਗਇ ਦੇ ॥ ਜਰਾਉ ਸਦਾਰੇ ਕੇ ਸਗੋਰ ਖ
ਕੇ ਕਰੇ ਕੇ ਸਜਾਨ ਕੀ ਲਖਨ ਕੋ ਤੇ ਖੰਥਾਉ ਸਿਦਾਇ ਦੇ ॥ ਖਪਰ
ਲੇਹਾ ਬਕੀਖੀ ਤੇ ਹੀਮਾਂਗ ਆਨ ਦੇਓ ਦੇਖੇ ਮੁਖ ਜੀਓਨਾ ਹੀ ਪਾਨ
ਨ ਬਹਾਇ ਦੇ ॥ ਏਤੀ ਸਬ ਕਰੇ ਪੈਨ ਨੈਨ ਨ ਤੇ ਵਰੇ ਗਾਮ ਰੋਤੀ
ਬਾਗ ਮੈ ਜੁਦਾਰੇ ਹੀ ਬਨਾਇ ਦੇ ॥ ੬੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਤਿ
ਹਾਰੇ ਸੰਗ ਜਾਨ ਤਨ ਏ ਕੇ ਦੁਖ ਯਾ ਕੇ ਸਬ ਲਾਭ ਬੇਟਾ ਬਨ ਤੁਮੈ
ਸੀਓ ॥ ਪਾਇਨ ਕੇ ਚਲ ਬੇਜਾ ਲੈ ਯਾ ਪੈ ਚਲੇ ਜਾਇ ਅਗੇ

ਜਿਨਜੋਯੋ ਯਾ ਕੇ ਸੰਗ ਨਿਰਧਾਤੀ **ਥਿਲਛਮਨ** ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਭੂਖੋ ਨਰ
 ਤਨਿ ਦੀਜੇ ਆਵੇ ਕਉ ਇਤ ਤੇ ਸਦੇ ਸਨਿ ਕੋ ਕਤੀ **ਥਿਲਛਮਨ** ਤਜਯੋ
 ਕਾਗੁ ਗਾਓ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਬਨ ਧਾਸੀ ਮੇਰੀ ਸੁਖ ਲੀਏਰੀ
 ਥਿ **੬੩ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥** ਕੈ ਸੇ ਦੁਖ ਸਭੇ ਜਾਇ ਕੈ ਸੇ ਪੁਕਾਰਿ ਕਰੇ
 ਕੈ ਸੀ ਓਰ ਲਾਗੀ ਅਗੁ ਸੁਨਤ ਅਚਾਨਕੀ **॥** ਯਾ ਤੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇ
 ਕੁਲੇਰਾ ਜਲੈ ਥੈ ਠਾਇਰਾ ਜਾਗਾ ਜਕਰੇਰਾ ਜਨੀਤ ਬੁਝੀ ਕੁਲਾਭਾ
 ਨਕੀ **॥** ਰਾਨੀ ਪਛਤਾਇ ਮਰਜਾਇ ਤਾਇ ਤਾਇ ਦੇਖੋ ਕੈ ਕੇਈ ਕੋ ਦੇ
 ਬਰਨੈ ਕਭੂਪਾ ਨਕੀ **॥** ਕੈ ਸੇਰੀ ਦੇਹਿ ਜਰਥੇ ਤਨ ਥੁਡਾਨੀਰਾ
 ਮਾਧਿ ਵਾਤੇ ਤਰਾਮਚੰਦ ਲਛਮਨ ਜਾਨਕੀ **॥ ੬੪ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥** ਏ
 ਕ ਕਾਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ **॥** ਕੈ ਸੇਰਾ ਮਤਾਤ ਮਾਤਾ ਮਾਇ ਸਮੈ ਭੇਰ
 ਤੁਨ ਕਯੋ **॥** ਤਾਤੇ ਤੀ ਆਸੰਗ ਥੀਰ ਲਛਮਨ ਲੈ ਕੈ ਪੁਤ ਮੇਰੇ ਧਾ
 ਮਰੇ ਯਾਤੇ ਮੀਤ ਧਨੁਰਯੋ **॥** ਤੋਹੁ ਸੁਖ ਪਾਓ ਤੁਮੇ ਕਾਹੁ ਨ ਰਿਖਾ
 ਉਤ ਮਜ ਸਰਥ ਜੁ ਕੇ ਜਾਨੇ ਬਡੇ ਬਨ ਗਯੋ **॥** ਕੁਪੇਨ ਸੁਨਾਓ
 ਨ ਬੁਲਾਓ ਭਰਥ ਜੁ ਕੇ ਦੇਖੇ ਮੁਖ ਲੋਚਨਿ ਸਿਰਾਨੇ ਮਗਗਯੋ **॥**
੬੫ ॥ ਸਫਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸਬ ਸੀ ਸਲਾਹੀ ਬਤੀ ਆਤੁ ਮਗੀ ਸੁਨ ਕੈ
 ਮਨ ਮੈ **॥** ਅਬ ਦੇਹੁ ਬਿਦਾਤੁ ਮਹੂਤ ਜਮੇ ਹਿਧਰੇ ਪਗਸੀ ਸਚ ਲੇ
 ਢਿਨ ਮੈ **॥** ਪਰਥੈ ਠਰੇ ਸਬ ਲੋਗ ਕਰੇ ਅਜ ਤੁਮ ਨਰਾਜ
 ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੈ **॥** ਸੁਨ ਸਾਚੁ ਕਰੇ ਤੁਮ ਸੇ ਜਨਨੀ ਤਨੁ ਤੇ ਢਿਗ
 ਤੇ ਮਨੁ ਤੇ ਬਨ ਮੈ **॥ ੬੬ ॥ ਸਫਲਾ ॥** ਅਜੁ ਰੇ ਮੇਰੇ ਨੈਨ ਸਿਰਾਨੀ
 ਕਰੇ ਕਿਹੁ ਪਤ ਕੇ ਸਮਝਾਓ **॥** ਕੈ ਕੇਈ ਕੇ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਦੇਖੇ ਬਰ

ਮਮੋ
ਚੇਲੇ
ਗਲ
ਮਨ
ਸੀਤ
ਮਰ
ਕੋਠਰ
ਪਗ
ਸਪ
ਘੋਰ
ਨਸ
ਹੋਰ
ਗੁਮ
ਗਰੀ
ਧੀਥ
ਗੁਲ

ਗਮਰੈ ਪਰੋ ਬਰਪਾਉ॥ ਸੋ ਤਿ ਗਏ ਬਨ ਤੀ ਬਨ ਤੈ ਤੁਮ ਖੇਦ ਤਜੇ
ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਨਾਉ॥ ਜੋ ਪਟ ਪਾਨ ਬਸੈ ਸੁਨ ਮਾਤ ਤੋ ਕਾਲੀ ਪਾਇ
ਨ ਸੀਸ ਛੁਆਉ॥ ੬੭॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਸੁਰ ਜੀ ਸੁ ਮੇਰ ਕੇ ਨਛਤ ਪੁਖ
ਠੇਰ ਕੇ ਜੀ ਪਾਸ ਪਰੇਰ ਕੇ ਜੀ ਸਾਗਰ ਮਿਅੰ ਕ ਕੇ॥ ਜੈ ਸੇ ਗ
ਤਰਾਸ ਕੇ ਭ ਦਰ ਕੇ ਜ ਬਾਸ ਕੇ ਬੀ ਗੀਤੀ ਅਪਾਸ ਕੇ ਜੀ ਬ
ਲੀ ਦੋਰੇ ਰ ਕ ਕੇ॥ ਚਾਂਪ ਸਹ ਲਛ ਕੇ ਸੁਮੰਤੀ ਨਿਪ ਪਛ ਕੇ ਜੀ ਬੀ
ਭ ਦ ਜਛ ਕੇ ਓ ਨੀ ਦੇ ਪਰ ਜੰ ਕ ਕੇ॥ ਕੋਟ ਕਾ ਮਝਾਏ ਮਾਨੇ ਛੂ ਦੇ
ਸਿੰਘ ਧਾਏ ਤੈ ਸੇਰਾ ਜਾ ਕੇ ਪਠਾਏ ਬਨ ਧਾਏ ਤਜ ਸੰ ਕ ਕੇ॥ ੬੮॥
ਕਥਿਤਾ॥ ਛੁਏ ਪਾਇ ਤੇ ਹੀ ਪਗੀ ਚਲੇ ਸੀ ਅਰੋ ਵੈਖ ਗੀਰ ਨੀ ਦਾ ਸੀ
ਜਾਨ ਸੋ ਤਿ ਚਿਤ ਅਰੁ ਲਾਖੀਓ॥ ਭਾਵ ਤੀ ਜੇ ਗੁਰੀ ਅਲੇ ਚਲੀ
ਤੁਤੀ ਕਾਖ ਚਾਪ ਤੇ ਓ ਸੋ ਪੀ ਕ ਜੀ ਇਨੈ ਨੀ ਕੈ ਕਰ ਗਾਖੀਓ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਾ
ਛੇ ਸਾਰ ਕਾਨ ਬੁਝ ਸੁ ਕ ਤੰ ਸ ਬੁਝੈ ਮੇਰੇ ਚ ਕੋਰ ਮੋ ਤਿ ਤੇ ਰਿ ਜਨ
ਨਾਖੀਓ॥ ਤੁਮ ਤੋ ਹਮਾਰੇ ਅਬ ਤੋ ਚਲੀ ਤਿ ਹਰੇ ਧਾਮ ਮੇ ਗੀਰਾ ਮਰਾ
ਮ ਪਾਛੇ ਗਾਮਰਾ ਮ ਭਾਖੀਓ॥ ੬੯॥ **ਸਦਯਾ॥** ਬੀਰ ਚਲੀ ਸੰਗ ਤੈ ਸੁ
ਕੁਮਾਰ ਸੋ ਕ ਭੁਜੇ ਪਰ ਮਾ ਤਿ ਪਿਤਾ ਤੈ॥ ਮਾਤ ਇ ਤੈ ਬਿਲਲ
ਤਿ ਪਰੀ ਨ ਸੁਤਾ ਤੰ ਕ ਛੁ ਬਿਪ ਸੋ ਨ ਬ ਸਾ ਤੈ॥ ਤਾ ਪਰ ਅੰਰ ਚਲੀ
ਸੰਗ ਨਾਰ ਸੁ ਕ ਜੇ ਬਰਨੈ ਕ ਬਯਾ ਦੁਖ ਦਾ ਤੈ॥ ਸੁਰ ਸਸੀ ਦਿ ਸੋ ਕ
ਬਿਨਾ ਯਤ ਸਾਥ ਭੁਲੇ ਰਾਪ ਨਾ ਬ ਨਿ ਬਾ ਤੈ॥ ੭੦॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਰੋ
ਵੈ ਤਾ ਤਤਿ ਹੀ ਠੇਰੇ ਵੈ ਮਾਤ ਠਛੀ ਪੈਰੇ ਦਤ ਚਲੇ ਤੈ ਦੇ ਓਰਾ ਜਾ
ਤੇ ਗਿਲਾਨੀ ਕੀ॥ ਮਾਏ ਅਬ ਮਿਲ ਨ ਸੁ ਮਿਤਾ ਚੁਕੇ ਗਾਮ ਚੰਦ

ਸੋਭੁ ਰੋਇ ਓਠੀ ਥਾਤ ਸੁਨਤਿ ਅਚਾਨਕੀ॥ ਪਾਇ ਪਰਕ ਐਤੁ ਮਖੇਦੁ
 ਜਿਨ ਕਰੋ ਮਾਤ ਤਾਤ ਕੋ ਨ ਦੇ ਸੁ ਥਾਤ ਬਿਧ ਕੇ ਬਿਧ ਮਾਨਕੀ॥ ਤਾਹੀ
 ਛਿਨ ਸੀਸ ਮਾਇ ਠਾਢੇ ਭੁਯੋ ਲਛਮ ਨ ਰੋਇ ਕੈ ਸੁ ਮਾਇ ਪਾਇ ਗਤੇ ਆ
 ਨ ਜਾਨਕੀ॥ ੭੧॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਬੇਲ ਐ ਲਛਮ ਨ ਰੋਇ ਜਾਤ ਮਾਤ
 ਜਾਤੁ ਪੁਤ ਨੀਕੇ ਕਰ ਸੇਧਾ ਕੀ ਜੋ ਰਾਪੁ ਕੁਲ ਭਾਨਕੀ॥ ਇ
 ਨੈ ਨ ਖਿਜੈ ਸੇਵਲ ਸੇਜ ਕੋ ਬਿਛ ਯੋ ਪਾਢੇ ਜੁਠ ਨ ਕੋ ਖੋਯੋ ਥਾ
 ਤੁ ਜਾਤੈ ਸਾਨਕੀ॥ ਯਾਕੇ ਅਪਰਧ ਸੀ ਅਛਿ ਮਾਤੁ ਕਰੋ ਯੋਗ ਪੁਥੀ
 ਰੋਇ ਕੁਪਾਲ ਜਨ ਹੋਤ ਕ ਕੋਤ ਨਕੀ॥ ਦੇਈ ਬਨ ਕੋ ਰਖੈ ਰੋ ਪਿਤਾ
 ਸਗਲ ਤੇਰੇ ਗਾਖੈ ਤੇ ਨ ਦੁਖੀ ਤੇ ਤਿ ਮਾਤਾ ਤੇ ਹੀ ਜਾਨਕੀ॥ ੭੨॥
ਕਥਿਤੁ॥ ਫੁਰ ਜਾਤੁ ਨੈ ਨ ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਰਾਪੁ ਧੀ ਗਮੁਖ ਜਾਨਕੀ ਨ ਦੇ
 ਖੋਤੈ ਨ ਛੋਲ ਲਛਮ ਨ ਕੋ॥ ਰਾਜਾ ਕੋ ਕੁਬਚਨ ਬਹਾਉ ਨਾ ਰਿਖਾ
 ਉਮੁਖ ਚਲੈ ਸੰਗ ਚਲੈ ਭੀਖ ਮਾਗੈ ਕਨਕਾਨ ਕੋ॥ ਰਾਜ ਜਾਰੋਤ ਨ ਕੋ
 ਪਰ ਬਰਨਿ ਠਾਰੇ ਮੇਲ ਖਬਰੋ ਉਜਗਨਿ ਬਯੋਗ ਕਰੋ ਮਨ ਕੋ॥
 ਕਹਤ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਤੋ ਪਦ ਕੁਪੁਤ ਦੇਉ ਤਾ ਮੈ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨ ਕੋਤ ਪਾਨਗ
 ਮਤੁ ਮੈ ਬਨ ਕੋ॥ ੭੩॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਗਰੁੜ ਅਵਧ ਪੱਛਿ ਤੈ ਸੇਈ ਸੁਤ
 ਗਲ ਛਿ ਸਤ ਕੀ ਅਵਧ ਤਹੀ ਚੰਦ ਉਗਆਨੀ ਏ॥ ਧਰਮ ਅਵਧ
 ਰਾਜਾ ਪੰਡਿਤ ਸੁਨੀ ਕਾਨ ਜਲ ਕੀ ਅਵਧ ਸਾਤੈ ਸਮੁੰਦ ਬਖਸੀ
 ਏ॥ ਪਾਨਕੀ ਪਾਧੁਖ ਪਾਨ ਤੇਜ ਕੀ ਅਵਧ ਭਾਨ ਦੇਵ ਮਹਾ ਦੇਵ
 ਕੁਹਾਣੀ ਹਰਠਾ ਨੀਏ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਬਿਛੋਰੇ ਮੈ ਤਾਤ ਮਾਤ ਪੈਰੇ
 ਦੁਖ ਤਾ ਦੁਖ ਕੀ ਅਵਧ ਨਾ ਅਜ ਕਛੁ ਜਾਨੀਏ॥ ੭੪॥ **ਸਦਕਾ॥**

ਅਜਤੁ ਤੇ ਸੁਖ ਰੁਖ ਕੇ ਕਾਰ ਮਹਾ ਦੁਖ ਬੇਲ ਪਰਾਪਤ ਬੋਈ
॥ ਤਾ ਤੁ ਕੋ ਦੋਸ ਨ ਹੀ ਕ ਬਰਾ ਮਲਿ ਖੇ ਧਿ ਧ ਅ ਕ ਬਾ ਚੇ ਅ ਬ ਸੋਈ
॥ ਸੁ ਗਠਿ ਰੇ ਸਿ ਦ ਖਾ ਇ ਤ ਲਾ ਤ ਲ ਜੋ ਧਿ ਧ ਨਾ ਬ ਲ ਵਾ ਨ ਨ ਹੋ
ਈ ॥ ਤੋ ਕ ਹਾ ਕੈ ਕੇ ਈ ਕੇ ਬ ਸਿ ਤੋ ਕ ਬ ਰਾ ਮ ਸੇ ਪੁ ਤ ਨਿ ਕਾ ਰ ਤਿ ਕੋ
ਈ ॥ ੭੫ ॥ ਸਦ ਯਾ ॥ ਏ ਬ ਨ ਬਾ ਮ ਚ ਲੇ ਦੋ ਓ ਸੁੰ ਦ ਰ ਕੋ ਤ ਕ ਕੋ ਸੀ
ਅ ਸੰ ਗ ਜੁ ਦੀ ਤੋ ॥ ਪਾ ਇ ਨ ਪਾ ਇ ਨ ਕੋ ਸੁ ਚ ਲੀ ਅ ਜ ਤੁ ਨ ਤਿ ਗਾ
ਓ ਕੀ ਸੀ ਓ ਛੁ ਦੀ ਤੋ ॥ ੭੬ ॥ ਸਦ ਯਾ ॥ ਗਾ ਓ ਤ ਜੋ ਸੁ ਚ ਲੇ ਰ ਬ ਬੈ
ਤਾ ਕੀ ਜ ਕੁ ਦੀ ਤੋ ॥ ਰੋ ਦ ਤ ਗਾ ਪ ਦ ਜੋ ਦ ਤ ਸੀ ਮੁ ਖ ਮਾ ਨ ਤੁ ਮੋ ਤ
ਨਿ ਮਾਲ ਤੁ ਦੀ ਤੋ ॥ ੭੭ ॥ ਸਦ ਯਾ ॥ ਗਾ ਓ ਤ ਜੋ ਸੁ ਚ ਲੇ ਰ ਬ ਬੈ
ਠ ਸੁ ਏ ਪੁ ਰ ਕੇ ਜ ਨ ਸੰ ਗ ਸ ਬੈ ਤੋ ॥ ਏ ਕ ਕੋ ਏ ਧਿ ਪ ਗੀ ਤ ਬ ਛੀ
ਦੋ ਓ ਧੀ ਰ ਕੋ ਤ ਪ ਰ ਮਾ ਜੁ ਨ ਐ ਤੋ ॥ ਏ ਕ ਕੋ ਏ ਜ ਤਾ ਰਾ ਮ ਤੁ ਤੀ
ਤ ਮ ਛੇ ਰੋ ਓ ਤੇ ਠਿ ਰ ਥਾ ਮ ਨ ਜੋ ਤੋ ॥ ਗਾ ਰ ਸੁ ਤੋ ਦੁ ਖ ਬਾ ਤ ਯ ਤੋ
ਬ ਨ ਭੁ ਤ ਨਿ ਕੇ ਸੰ ਗ ਪਾ ਤ ਚ ਥੈ ਤੋ ॥ ੭੮ ॥ ਕਥਿ ਭੁ ॥ ਮਾ ਤੋ ਵਾ ਰ
ਕੋ ਰ ਤੁ ਕੇ ਭੁ ਥੈ ਤੋ ਚ ਲ ਤ ਪ ਗਾ ਦੁ ਥੈ ਤੋ ਪਾ ਸ ਮ ਖ ਸੁ ਕੇ
ਤੋ ਤੋ ਠਿ ਰ ਤਿ ਮ ਗ ਰਾ ਤ ਕੇ ॥ ਭਾ ਨ ਕੀ ਕਿ ਰ ਨਿ ਲਾ ਗੈ ਲਾ
ਲ ਕੁ ਮ ਲਾ ਨੇ ਤੋ ਤੋ ਕਾ ਟੇ ਲ ਪ ਟਾ ਨੇ ਫੁ ਗਾ ਛਾ ਟੇ ਤੋ ਤੋ ਗਾ
ਤ ਕੇ ॥ ਅ ਲੀ ਅ ਬ ਭ ਈ ਸਾ ਫੁ ਤੋ ਤੋ ਕਾ ਤੁ ਬ ਨ ਮਾ ਫੁ ਤੋ ਕੋ
ਨ ਭ ਈ ਬਾ ਫੁ ਤੀ ਏ ਕੋ ਨ ਛਾ ਟੇ ਤਾ ਤ ਕੇ ॥ ਤ ਜ ਕੇ ਪ ਰੋ ਨਾ
ਕਾ ਤੁ ਤ ਰ ਵ ਰ ਕੀ ਛਾ ਇ ਤ ਰ ਸੋ ਏ ਤੋ ਤੋ ਛੋ ਨਾ ਪੈ ਧਿ ਛੋ ਨਾ
ਕ ਰ ਪਾ ਤ ਕੇ ॥ ੭੯ ॥ ਸਦ ਯਾ ॥ ਰਾ ਮ ਕ ਯੋ ਠਿ ਰ ਜਾ ਤੁ ਸ ਬੈ

ਮਿਲਗਾਜਤਿਦੇਤੁਸਦੇਸਮਾਰੇ॥ ਧੀਰਧਰੇਨਕੁਰੇਜਲਨੈਨਨਤੋ
 ਸਬਸਾਚਸਨੇਤੁਤਿਰੇ॥ ਕੋਨਸੁਨੈਯਾਥਾਤਚੁਚਾਤਚਲੇਅ
 ਸੁਆਮਨਮੋਹਤਦਾਰੇ॥ ਗਾਓਓਜਰਕੁਯੋਹਤਤਰਚਲੇਰਦਰਾਮਕੁਯੋ
 ਅਧਾਰੇ॥ ੭੯॥ ਸਦਯਾ॥ ਰੈਨਬਸੇਤਿਹੰਠਾਜੀਅਜਾਨਏਅ
 ਵਤਜਾਤਸਥੇਪੁਰਲੇਈ॥ ਆਪਕਰਾਤਓਠੇਰਘਧੀਰਕਯੋ
 ਸੁਨਧੀਰਪ੍ਰਜਾਸਥਸੇਈ॥ ਸਾਰਥੀਸੋਸਮਜਾਇਕਯੋਰਥਲੇ
 ਪਰਜਾਤੁਜੁਸੋਰਨਤੋਈ॥ ਯੋਕਤਿਕੇਸੀਅਸੰਗਲਈਦੋਓ
 ਧੀਰਚਲੈਨਹੀਜਾਨਤਕੋਈ॥ ੮੦॥ ਸਦਯਾ॥ ਕੋਰਕੁਏਸ
 ਬਲੋਗਕਤੈਰਘਧੀਰਕਯਾਮੁਖੁਜਾਇਨਿਹਾਰੈ॥ ਦੇਖਫਿਰੇਚਤੁ
 ਓਹਨਿਦੋਰਗਿਰੇਪਰਨੀਮਨਰੋਇਬਿਚਾਰੈ॥ ਗੋਲਗਤੀਰਥਕੀ
 ਜੁਚਲੇਸੁਖਲੋਕਫਿਰੇਪਾਰਿਜਾਇਸਭਰੈ॥ ਦੇਖਤਿਜੋਫਿਰ
 ਗਾਓਮੈਆਇਤੋਆਸਥਰੋਵਤਰਾਮੁਖੁਕਾਰੈ॥ ੮੧॥ ਸਦਯਾ॥
 ਰਾਜਸਮਾਜਓਤਾਰਸਥੈਰਘਰਾਇਕਹੀਅਥਤੈਸਥਫੀਕੋ॥ ਲੋਥਟਦੁਪ
 ਬਨਾਇਜਟਾਸਿਰਧੀਰਤਿਕੁਤਬਨਾਵਤਨੀਕੋ॥ ਦੇਖਤੁਕਾਲੰਘ
 ਲੀਕਵਰਾਮਛਡਾਇਸਿੰਘਾਸਨਿਸੋਜਪਤੀਕੋ॥ ਮਾਨਸਕਯੋਮਨਮੈ
 ਪਛਤਾਇਸੁਰਾਮਤਿਕੁਖਕੁਓਓਤਪਸੀਕੋ॥ ੮੨॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਰੋਵਤ
 ਪੁਰਖਨਾਗੀਜੋਗੀਜਤੀਘਰਮਚਾਰੀਰੋਵੈਗਿਰਰੁਖਅਰੁੰਤੋਦਾਤਾ
 ਵਕੋ॥ ਰੋਵੈਖਗਰੋਵੈਮਿੰਗਰੋਵਤਮਿਰਾਲਾਕੁਗਰੋਇਗੁਨਪਛ
 ਤਿਕਥਿਤਥੇਟਾਕੁਟਕੋ॥ ਰਾਮਕੇਥਿਛੋਤੇਦੁਖਐਸੀਕੁੰਤਪੋਯੋ
 ਜੋਤੋਟਾਰੇਨਰਗਤਿਪੋਚਸੋਕਪਰੇਪਾਟਕੋ॥ ਧੀਰਤੀਅਸੰਗਲੈ

ਬੰਗੀਜੋਗੀਭਏਯਤੁਬਤਸੁਨਰੋਵਤਬਟਊਆਸਬਬਾਟਕੇ
॥੮੩॥**ਕਥਿਤੁ**॥ਰੋਵੈਸਬਗਾਓਬਸੀਰਨੀਰਨਵਸਦਾਸੀਦੇ
ਤਤੇਊਦਾਸੀਅਨੋਕਰਨਾਗਛੈਗਯੋ॥ਛੂਟਕੇਸਥਿਕਰਲ
ਆਪਆਪਕੋਥਿਤਾਲਕਾਨੀਕੋਪੁਥੈਧੈਸਬਜੀਕੋਰਸਦੇ
ਗਯੋ॥ਸਬਜੀਕੇਪ੍ਰਾਨਤਰਤਪਸੀਕੇਥੇਖਕਰਜਾਨਕੀਸਮੇਤ
ਗਮਜੋਲੋਕੋਸਦੇਗਯੋ॥ਤੋਲੋਰੋਪ੍ਰਾਨਦਮਰਬਜੁਕੇਨੀਕੇਪਾ
ਛੇਗਮਗਮਲੇਤਰਜਾਗਮਗਮਦੇਗਯੋ॥੮੪॥**ਸਦਯਾ**॥ਥਾਇ
ਤਦਾਰਿਪੁਰੀਧਰਕੁਪਤਿਥੈਲਥਕਯੋਬਤੁਰਤਪੁਕਾਰੇ॥ਅੰਰਨਿ
ਗਮਕੋਨਾਮਲਯੋਤਬਥਾਰਦੁਇਤੀਨਕਨੈਨਥਿਧਾਕੋ॥ਪ੍ਰਾਨਛੁਟੇਹੁ
ਨਗਮਛੁਟੇਅਹੁਸੀਨਸਦੇਪਦਤੇਕਰਆਰੇ॥ਜੋਨਭਤੇਗਤਦੁ
ਟਪਰੈਛਿਤਜੋਤਕਛੁਕਰੇ॥੮੫॥**ਸਦਯਾ**॥ਦੈ
ਮੋਨਿਪੀਠਚਲੈਗਧੁਨਾਥਉਸਾਸਭਰੋਨਿਪਤੇਹੀਛਿਨਾ॥ਬਿਧ
ਕਯੋਅਜਨੰਦਨਆਜਜੀਐਪਲਾਬੀਤਤਤੈਰਪਬੀਰਬਿਨ॥
ਤਬਗਮਹੀਗਮਪੁਕਾਰਪੁਕਾਰਏਗਮਏਗਮਤੁਆਦਸਨ॥ਜਿ
ਨਕੇਸੁਤਰਾਮਸੇਜੋਗਧਰੈਤਾਈਆਇਹੀਤੋਮਰਿਜਾਨਿਕਿਨਾ
॥੮੬॥**ਸਦਯਾ**॥ਆਦਬਛੀਃਕਤਾਬਿਨਗਮਤਿਲੋਮਸਤੇਬ
ਤਨੋਅਧਕਾਈ॥ਗਮਕੇਕਾਜਤਪਯੋਤਪਤੀਛਨਆਪਨੇਕਾਜ
ਨਾਛਾਨਛਦਾਈ॥ਤਾਤਸੋਈਛਨਮਾਤਸੋਈਸੋਈਪੁਤਸਹੀ
ਬੁਨਤੋਸੋਈਭਾਈ॥ਗਮਬੰਗਾਬਿਸੁਰਬਿਸੁਰਭਿਜੈਛਤੀਅੰ
ਜਿਨਦੇਹਿਗਦਾਈ॥੮੭॥**ਇਹਸੀਰਾਮਗੀਤੋਗਮਬੰਗਾਦੁ**
ਤੀਅੰਕਸਮਪਤੀ॥੧ਦੋਹਰਾ॥ਇਹਬਿਧਕੁਪਤਿਦੇਤਤਜਸੁ

ਰਪਤਿ ਤੋ ਨ ਪਿਆਨ ॥ ਨੇਹ ਨਿ ਘਾਤ ਨ ਕੋ ਪੁਰਖ ਰਸ ਰਥ ਤੇ ਨ ਹੀਅ
 ਨ ॥ ੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਬ ਧਿਲਖਾਤਿ ਛੁਟ ਜੇਗਾਂ ਜੁਰਾਖ ਥੇਸ ਤੇ ॥
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਪਾਗਨਾਤਿ ਕੁਰਬ ਧਿਰੇ ਸੀ ਮਿਤ ਕ ਨਿਪਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਥੈਠ ਧਿਰਾ ਰਥ ਸਸਰ ਕੀ ਓਓ ਤੇ ਨ ਦੁਇ ਤੁਮ ਤ ਕਰੈ ॥ ਜਿਥੇ ਜੋ
 ਰਾਖ ਧੀਰਤਿ ਬੋਲਤੈ ਸੁਨ ਗਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਾਇ ਪਰੈ ॥ ਜੋਇਤ
 ਭਾਂਤ ਕੀ ਘਾਤ ਸਥੈ ਕੁਰਬੈ ਲਿਖੈ ਸੋਈ ਧੀਰ ਮਰੈ ॥ ਕਰੈ ਕਥਨ ਓ
 ਪਾਓ ਕਰੈ ਜਿਤ ਤੇ ਪਰਗਾਜ ਰਹੈ ਦੁਖ ਰਾਮ ਰਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਇਗਈ ਸਬ ਕੇ ਮਨ ਮਨ ਮੈ ਕੁਰਬੈ ਲਿਖ ਕੈ ਇਹ ਭਾਂਤ ਪਠਾਵੈ ॥ ਸੀਰਤ ਥੈ
 ਰ ਭੁਜਾ ਮਰਗਾ ਜੁ ਧਿਰਾ ਰਤਿ ਭੁਪਤ ਨੈਨ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਬੇਗਾ ਧਿ
 ਸਾਰ ਸਥੈ ਸੁਖ ਆਦਰੁ ਪੁਤ ਧਿਲ ਬਨ ਲਾਵੈ ॥ ਤੋਹਿ ਕੋ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਇ
 ਨਿਸੈ ਪੁਬ ਸੈਧ ਨ ਮੈ ਤੁਮ ਰੂ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਰਾਜ ਧਿਸ
 ਭਏਰੰ ਕ ਸੁਨੇ ਦੁਤਰ ਰਥਾਂ ਕਾਣੀ ਗਾ ਕੋ ਕੁਸੁਤ ਦਾ ਕੋਏ ਕਨ ਸੁ
 ਨਾਇਓ ॥ ਜੋਲੋ ਤੋਹਿ ਆਪਨੇ ਤੇ ਬੁਝੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨੀਕੇ ਸਬ ਹੀਕੋ
 ਕੁਸਲ ਸਮਾਜ ਗਾਇਓ ॥ ਅਰ ਕੋਈ ਕਥੇ ਕੁਦਾ ਚਢਿਗ
 ਬੋਲ ਓਠੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਪਾਛੈ ਨੈਨ ਸੈਨ ਸਮਝਾਇਓ ॥ ਬੁਰਤਤੈ ਰਾ
 ਜੁ ਜੋ ਕੁਸਾਜੈ ਗੰਧੁ ਆਜੁ ਲਾਖ ਫੇਰ ਪੇਰ ਸੋ ਕੁਰਬਾ ਪੁਰਿ ਲੈ ਆਏ
 ॥ ੫ ॥ ਛਪੈ ॥ ਸਦਸਤ ਸੀਰਾਖ ਸਮੈ ਲਾਮੁ ਕਰ ਬਲ ਓਰ ਭਰ ॥ ਅਰ
 ਗੰਜਨ ਸੀ ਕੁਰਬ ਦਾਨ ਭਿਛੁ ਕ ਨਿਕਲ ਪਬਰ ॥ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਰਣ ਪੀ
 ਰ ਧਿਪਤਿ ਖੰਡ ਲਾਸੁਤ ਬਲ ਭਰ ॥ ਸਰਮ ਕਰਮ ਮੈ ਸਰਸ ਭੁਯੋ ਕ
 ਬਹੁ ਨ ਪਾਪ ਨਿਕਰ ॥ ਰਾਜਾ ਪਿਰਾਜ ਦਸ ਰਥ ਬਚਨ ਲਿਖ ਬਸ
 ਬਰਤੁ ਮਸੋ ਕਰਹੁ ॥ ਸੁਨ ਨਤ ਖਾਤ ਸੇਵ ਤਓ ਠਤਿ ਸੁਪਾਤੀ ਲੇਖ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਤਿਨਗਾਵਤਸੁਮਾਨੋਬਿਨਜੀਬਸੈ॥ ਦੁਤਕਜੀਤੂਠੀਬਾਤਈ
 ਤਾਓਤਪਾਤਕਛੁਧੀਗਬਿਨਮਰੇਕਠਕਤੋਜਲੁਕੀਧਸੈ॥ ਪੀਵੇ
 ਨਬਛੇਦੁਸਰੇਰੁਰੇਰੇਰੇਲਤਿਸਬਰਾਮਰਾਜੁਤੋਇਤੋਪਖੇਰੁਬਨ
 ਕੇਤਸੈ॥ ੧੧॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਦੇਖਕੇਭਰਸਸਬਨਾਇਹੋਸੀਸਕੁਤੁ
 ਦੇਤਨਅਸੀਸਕੋ॥ ਗਟਤਰਤਾਰੀਕਰੀਸੁਨੀਚਟਸਾਰਪਗੀਦੁ
 ਹੋਰੀਕਿਦਾਰਸਬਜਪੈਜਗਦੀਸਕੋ॥ ਏਕਮਨੁਕਰੈਪਹਿਰੰ
 ਓਨਾਹੀਪਾਉਭਾਈਬੁਝਤਿਲਜਾਉਕਹਾਕੁਯੇਦੇਸਈਸਕੋ॥
 ਆਏਭੈਨਮਾਤਬੁਝੈਸਮਾਚਾਰਤਤਕੇਕਤੋਨਕੋਗਿਪਾਪਨੀ
 ਤੋਜਾਇਨਿਦਾਉਸੀਸਕੋ॥ ੧੨॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਮਤਤਕਹਾਂਪੁਤੁਤੈ
 ਸੁਰੇਸਜਹਾਂਤਤਾਕੰਨਕਾਜਗਯੇਦੇਹਛੁਦੀਪੁਤਪੀਰਤੇ॥ ਕੋ
 ਨਸੋਸਪੁਤੁਸਬਹੀਤੇਬਰੇਭਾਈਰਾਮਤੈਸੁਕਹਾਂਬਨਗਯੇਨਿ
 ਪਤੀਰਤੇ॥ ਭੂਪਤਿਪਠਯੇਨਹੀਮਾਂਗੋਬਰੁਪਯੋਮੈਤੋਰਾਜੁਤੁਮੇਰਾ
 ਕਯੋਛੀਨਿਲੀਨੋਰਪਬੀਤੇ॥ ਕਹਾਤੋਇਸੇਤੇਅਬਤੋਰੁਗਯੋਤੋ
 ਤੇਤੁਜੋਪੇਰਿਅਸਿਦੋਗੀਪਾਲਯੋਪੁਤੁਰਾਯੋਛੀਰਤੇ॥ ੧੩॥
ਸਦਯਾ॥ ਕਹਾਕਯੋਮੈਤੇਅਬਤੋਰੁਗਯੋਤੋਤੇਤੁਜੋਪੇਰਿਅਸਿਦੋਗੀਪਾਲਯੋ
 ਪੁਤੁਰਾਯੋਅੰਕਤੇ॥ ਕੰਨਕਾਜਗਾਜੁਸੁਨਪਾ
 ਪਨੀਅਕਾਜੁਕੀਨੋਲਾਜਬਿਨਜੀਵਤਿਨਧਰਮਨਸੀਕਤੇ॥ ਐ
 ਸੋਕਾਮਕੀਨੋਤੋਤੋਰਾਮੈਬਨਬਾਸਦੀਨੋਮਾਯੋਪਿਭਿਪਲਮੈਨ
 ਰਗਤਕਲੇਕਤੇ॥ ਰਾਮਤਿਬਤਾਉਬੁਝੇਬਾਟਕੇਬਟਉਪਰਠ
 ਹਿਤੋਉਜੋਗੀਭੀਖਮਾਰੇਰਾਇਰੰਕਤੇ॥ ੧੪॥ **ਸਦਯਾ॥** ਰਾਮਕੋ

ਯਾਤ੍ਰਿ
 ਹੁਤ
 ਕੋਰ

ਗਾਜਸੁਨੇਸਹੰਸਾ ਛਾਨਿਭੂਤਲਗੁਰਾਧਿਸਾਰਦੀਏ॥ ਜਾਨਸਪੁਤੁ
 ਭਯੋਕੁਲਮੈਰਵਿਕੇਜਸੁਦੇਵਨਮਾਤਿਛਯੋਏ॥ ਗਵਨਿਕੇਦੁਖਤੇ
 ਅਮਰਾਵਤਛੋਲਬਜਾਇਨਿਚੀਤਭਯੋਏ॥ ਪਾਪਨਿਕੇਛਛ
 ਤੇਛਿਨਮੈਬਨਮੈਸੋਈਤੋਰਾਪਬੀਰਗਯੋਏ॥ ੧੫॥ **ਸਦਯਾ॥**
 ਤੋਲਗਸੀਰਾਪਬੀਰਪਖਾਨਸਿਲਾ
 ਘੇਰਬਿਚਾਰਕੀਓਧਿਧਸੇਪੁਨਰੋਇਕਯੋਕਰੁਰਾਮਨਨੇਰੇ
 ਲੋਰਥਬਾਰਨਬਾਜਪਦਾਤਚਲੀਤਜਿਦੇਸਾਛਿਛਯੋਨਰਿ
 ਛੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਜੋਕਿਭੁਜੋਰਾਪਬੀਰਹਿਨੀਰਪੀਓਨਬਿਨ
 ਮੁਖਯੋਰੇ॥ ੧੬॥ **ਸਦਯਾ॥** ਤੋਲਗਸੀਰਾਪਬੀਰਪਖਾਨਸਿਲਾ
 ਕਰੁਤਾਰਿਧਸੇਬਨਮਾਤੀ॥ ਅਨਿਬਸੇਗੁਰਕੇਦਿਨਦੈਪਿਤ
 ਕੀਗਤਿਕੰਨਭੁਣੀਪਛੁਤਾਤੀ॥ ਰਾਮਕੀਸੁਧਲੇਰੁਸਥੈਯਾ
 ਕੈਕੇਈਨੰਦਨਤੋਇਕਿਨਾਤੀ॥ ਛਤ੍ਰਪੁਜਾਸੀਗਰਾਜਸਮਾ
 ਜਸੁਪਾਇਨਆਵਤਪਾਗਾਬਿਨਾਤੀ॥ ੧੭॥ **ਦਿਤਗਾ॥** ਆ
 ਇਸਜਬਰਾਪਪਤਿਦੀਦੋਰੇਸਬਸਿਰਨਆਇ॥ ਭਰਨਿਬੁਝ
 ਧਸਕਟਕਮੈਕੁਰਬਨਿਤਾਯੋਜਾਇ॥ ੧੮॥ **ਸੋਰਠਾ॥** ਅ
 ਤਿਦੁਰਬਲਸਬਗਾਤਰਾਮਪੁਕਾਰਤਰਾਮਕਬਾ॥ ਲੋਚਨ
 ਸਜਲਚੁਚਾਤਬੀਰਬਯੋਪੁਨਤਾਤਦੁਖਾ॥ ੧੯॥ **ਸਦਯਾ॥**
 ਦੁਤਕਰੋਛੋਰਲੇਬਤੀਆਂਤਬਲੇਗੁਰਾਮਜੁਯੋਸਮਝਦੈ
 ਗਾਜਕੀਬਾਤਖਗੀਧਿਪਗੀਤਕੁਲੇਮਨਕੈਕੇਈਨੰਦਨ
 ਆਵੈ॥ ਆਵਨਦੇਰੁਕਯੋਬਹੁਰੋਜਿਨਸੋਜਸਰਾਮਕਤੋ

ਕਥਪਾਏ॥ ਮਾਤ ਕੇ ਬੇਲ ਨ ਅੰਗ ਤ ਜੈ ਨਿਜ ਬੀਰ ਲਹੈ ਸੁਹ ਲੈ ਕਥ
ਸਾਏ॥ ੨੦॥ ਸਦਯਾ॥ ਜਿਤ ਠੋਰ ਤੇ ਗੰਠ ਪੁਰੇ ਰਾਖ ਬੀਰ ਪਯੋ ਪਰਤਾ
ਤਿਹੀ ਸੁਧਿ ਨਾਹੀ॥ ਜੋ ਸਿਕਤਾ ਜਗ ਤੇ ਪਰੈ ਮੀਨ ਜਰੈ ਨ ਪਰੈ ਕ
ਲਪਾ ਨ ਉਡਾਹੀ॥ ਚੇਤ ਉਠੈ ਸਮੁਤੈ ਕਟ ਜੋ ਮੁਖ ਰਾਮ ਕ ਤੈ ਦੋਊ
ਨੈਨ ਚੁਚਾਹੀ॥ ਬੇਗਾ ਗੋ ਬੇਗਾ ਪੁਨਾਮ ਕਰੈ ਇਹ ਕੁੰਤ ਗਹੀਰਾ
ਬੀਰ ਕੀ ਛੋਹੀ॥ ੨੧॥ ਸਦਯਾ॥ ਰੇਖ ਕੈ ਰੂਪ ਕਯੋ ਨ ਪਰੈ ਅਬ
ਫਾਟ ਤੈ ਦੁਖ ਸੋਛਤੀਆ॥ ਤਬ ਦੋਰ ਕੈ ਰਾਮ ਉਠਾਇ ਕੂਜਾ ਭਰ ਲੈ
ਓਰ ਲਾਇ ਕੀ ਬਤੀਆ॥ ਸੁਤੈ ਕਾ ਤੋ ਕੋ ਬੇਖ ਕੀਓ ਇਹ ਕੁੰਤ ਸੁਜੀ
ਧਤਿ ਹੀਰਾ ਪੁਕੇ ਨਤੀਆ॥ ਪਿਤ ਪਾਨ ਤ ਜੇ ਹਮਰੁ ਤ ਜੈ ਨਤੀਯੋ
ਮਚਲੈ ਸੰਗ ਬੀਰ ਤੀਆ॥ ੨੨॥ ਸਦਯਾ॥ ਸੁਗੁ ਕੀਓ ਸੁਨ ਕੁ
ਖਤ ਕੀ ਗਤਿ ਸੀ ਅਸੁ ਮੇਤ ਸ ਬੈ ਬਿਲਖਾਹੀ॥ ਕੈਨ ਬਠੇ ਅਪਰਾ
ਧ ਕੀਏ ਹਮ ਜਾ ਦੁਖ ਤੇ ਸੁਪਨੇ ਸੁਖ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਤ ਕੋ ਕਾਲ ਕੁਯੋ ਹਮਰੇ
ਦੁਖ ਸੋਹਮਰੁ ਬਨ ਮੈ ਬਿਲਲਾਹੀ॥ ਅਨਕੁਟ ਬਗਾਏ ਬਿਪਦਾ ਅਬ
ਜਾਇ ਗਹੀ ਕੁਲ ਕੀ ਪਰਛਾਹੀ॥ ੨੩॥ ਸਦਯਾ॥ ਗੋਇ ਚਲੇ ਪਿਤ ਕੋ
ਜਲ ਦੈ ਨਦੀ ਬਿਧਿ ਸੋ ਪੁਨ ਸੈ ਚਕਰੈ॥ ਦੁਹ ਬੀਰ ਨਿਜਾਇ ਕੇ ਪਾ
ਇਗਰੁ ਰਾਖ ਬੀਰ ਜੀਐ ਮਨ ਸੋ ਕਹਰੈ॥ ਚਲੀਐ ਘਰ ਲੇਇ
ਸੀ ਅਸੰਗ ਅਥੇ ਹਮ ਕੋਟ ਕਥਾਰ ਨਿਪਾਇ ਪਰੈ॥ ਬਨ ਕੂਪਕ
ਯੋ ਸੁਕਾਓ ਤੁਮਰੁ ਪੁਰੁਧਾ ਮਚਲੇ ਬਿਨਾ ਸਮਰੈ॥ ੨੪॥ ਸਦਯਾ॥
ਅਹੁ ਜੈ ਮਨ ਮੈ ਬਨ ਮੈ ਰਾਤਿ ਤੈ ਤਉ ਛੁਪੁ ਜਾ ਸਿਰ ਚੌਰ ਛਰੈ॥ ਰ
ਬ ਬੈਠ ਸਬੈ ਭਰ ਸੰਗ ਠਿਰੈ ਪੁਰੁ ਕੀ ਰੁਚ ਜੈ ਸੋਈ ਦਾਸ ਕਰੈ॥

ਪਗ ਕੀ ਰਜ ਕੇ ਹਮ ਤੇ ਸਬ ਸੇਵ ਕਰਾ ਜੁ ਤੁ ਮੈ ਹਮ ਦੇ ਹੁ ਮਰੈ ॥ ਤਿ
 ਨ ਪਾਇ ਨ ਕਾਟਿ ਕਰੈ ਸਤੁ ਮੈ ਰੁ ਜੁਗ ਜ ਸਿੰਘਾ ਸਨਿ ਜਾਇ ਪਰੈ
 ॥ ੨੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਲੀਨੋ ਲਛਮਨ ਸੰਗ ਤੋ ਬਿਮੁਖ ਕੀਨੋ ਕਰੋ ਕਿ
 ਧੋ ਤੋ ਨ ਦਸ ਸੁਨ ਨਾਥ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕੈ ॥ ਕਤਾ ਭਯੋ ਜੋ ਤੋ ਦਿਨ ਚਾਰ
 ਕਥਿ ਦੇ ਸਿਰ ਗੰਧੇ ਮੇਰੇ ਛਾਡਿ ਦੇ ਜੇ ਤੁਮ ਜਾਨੀ ਹੀ ਨਾ ਮਤਿ ਕੈ ॥ ਤਾਂ
 ਪਰ ਤੋ ਐਰ ਉਤ ਪਾਤ ਕੀ ਤੋ ਬਾਤ ਮਾਤਿ ਮੇਰੇ ਹੀ ਜਲੀਨੋ ਤੁਤਿ
 ਕੀਨੋ ॥ ਭਗਤ ਕੈ ॥ ਤੋ ਹੀ ਭੁਲੇ ਜੀਵੈ ਹਮ ਦੇ ਖੋਪਾਨੀ ਪੀਵੈ ਮੇ
 ਰੇ ਦੀ ਜੈ ਭੀਖ ਸੰਗ ਤੋ ਰਿਖਾਗੀ ਰਾਖ ਪਤਿ ਕੈ ॥ ੨੬ ॥ **ਸਦਯਾ**
 ਪਤਿ ਕੈ ॥ ਤਿ ਕੈ ਕੇਣੀ ਗਾਜ ਲੀਓ ਸੁਤ ਕੈ ਯਾਤ ਸੁਨੀ ਸਬ
 ਹੀ ॥ ਤਬ ਭੂਪਤਿ ਦੇ ਹਿਤ ਜੀਛਿ ਮੇਰਾ ਘੀਰ ਗਏ ਬਨ ਕੋ ਜ
 ਬ ਹੀ ॥ ਅਬ ਜੋ ਸੁਰਗਾਜ ਕੋ ਰਾਜੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਕਾਮਨ ਆਵਤੁ
 ਤੋ ਕਬ ਹੀ ॥ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰੈ ਰਾਖਾ ਜ ਸੁਨੈ ਸੋਈ ਗਾਜ ਜੋ ਰੋਜ ਹ
 ਰਾਮ ਨ ਹੀ ॥ ੨੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਿਨ ਤੀਕਰ ਰੁਰਥ ਰੋ
 ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ਛਿਮਾ ਕਰਹੁ ਪਾਰਿ ਛਿਰ ਚਲਹੁ ਸੀਅਲ ਛ
 ਮਨ ਰਾਖਾਇ ॥ ੨੮ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਜੋਨ ਚਲਹੁ ਪਾਗ ਆਜ ਸੁ
 ਨਹੁ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੁ ਦੇ ॥ ਜਾਇ ਬੈਸ ਤੇਰਾ ਜਤੁ ਮਬਨ ਮੇਰੇ
 ਮਪਿਤਾ ਛਿਗ ॥ ੨੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਬੋਲੇ ਰਾਖਾ ਘੀਰ ਸੁਨ ਬੀ
 ਰ ਪਰ ਪੀਰ ਮਨ ਪੀਰ ਸਹੀ ਸਹੀ ਕਹਿ ਆਗੇ ਕੋਢ ਪਾਇ ਕੈ ॥
 ਜੀਵ ਤਹੀ ਗਾਜਾ ਗਾਜ ਕਾ ਜ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਪਾਛੇ ਕਹੀ ਜਾਇ
 ਬਸੈ ਬਨ ਸੁਨੀ ਬੋਲੁ ਮਾਇ ਕੈ ॥ ਗਾਜ ਕੋ ਸਮਾਜ ਤੇ ਰੋਈ ਨੇ

ਤੈਭਰਬਜੁਕੈਉਨੇਸੁਖਪਸੈਬੋਲੁਕਯੋਸਤਰੁਇਕੋ॥ਐਸੀਕਹਿ
 ਗਏਤਤਤੈਸੀਕੀਨੀਬਨੈਬਾਤਅਇਕੋਮੇਰਸੁਤੇਅਗੇਧੇਪ
 ਇਕੋ॥੩੦॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਤੇਗੀਪੀਤਜਾਨੀਤੈਨਪੀਓਘਰਪਾਨੀਅਉ
 ਜੇਬਿਨਾਬਾਤੀਹਾਜਧਾਨੀਦੇਸਦੇਸਕੀ॥ਮਾਇਕੇਨਪਾਇਲਾ
 ਗੰਭੀਤਤਕਾਜਕੀਨਭਾਗੰਭੀਛਰਦੀਨੀਬਾਤਸੁਖਲਾਲਚਕਲੇਸ
 ਕੀ॥ਦੇਖੋਲਛਮਨਯਾਭਰਬਜੁਕੈਨੇਹੁਆਜਗਾਜਕੈਨਛਗੈਥੀ
 ਨਾਸਤਤਦੇਨਸਕੀ॥ਸੁਨੇਹਘਰਾਈਜਗਾਮਨਸਹਾਈਤਤਾ
 ਕੈਨੇਨਜਗਾਈਠਕੁਰਾਈਅਮਰੇਸਕੀ॥੩੧॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਜਾਇ
 ਲਛਮਨਜੀਕੇਪਾਇਗਤੇਤੇਹੀਛਿਨਬੀਰਸਮਝਾਇਲੇਲਿਦਾਇ
 ਚਲਧਾਮਕੋ॥ਤਾਤਬੋਲਕੀਨੇਤੁਮਬਰੋਜਸਲੀਨੋਬਨਅਏਫਲ
 ਖਾਏਦੁਖਦੀਨੋਸੀਅਬਾਮਕੋ॥ਜੋਕਤੋਤੇਜਾਇਘਰਿਕੇਕਈਨਿਕਾ
 ਰੋਕਤੋਮਰੋਆਜਕਰੋਤੋਪਰਸਰਾਮਕਾਮਕੋ॥ਸੋਹਿਬਨਛਰੋਕਾ
 ਵੈਸੰਗਲੇਸਿਧਾਰੇਪ੍ਰਾਨਪਲਮੈਨਿਕਾਰੋਜੋਨਸੁਨੇਰਾਜਗਾਮਕੋ॥
 ॥੩੨॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਮੇਰੀਕਹੀਮਾਨਕੁਲੇਯਾਹੀਮਾਤਿਜਾਨੁਬੀਰ
 ਰਾਜੁਤੋਲੋਕਰੁਜੋਲੋਮੇਰੋਬਨੈਅਇਬੋ॥ਮਨੇਰਾਖਬਾਤੀਗਜਾਅ
 ਜਜੁਕੇਨਾਤੀਕਛੁਐਸੋਈਕਪੇਚੁਜਾਤੇਸੋਹਿਬਨੈਅਇਬੋ॥
 ਸੁਨੇਪੁਤਮੇਰੇਕਯੋਪਾਇਛੁਵੈਤੇਰੇਸੋਤੇਰਾਜਕਾਚੁਰਾਮਧਿਨ
 ਕਠਨਚਲਾਇਬੋ॥ਤਾਤਦੁਖਮਾਤਦੁਖਬਰੋਰਾਪਨਾਬਦੁਖਏ
 ਕਲੋਭਰਬਪੁਰਾਪੋਰਾਪੋਰਾਖਾਇਬੋ॥੩੩॥**ਸਦਯਾ॥**ਜਾਨਕੇ
 ਪੀਤਸਹੀਰਾਪੁਬੀਰਸੁਬੀਕੋਲੋਮੁਖਨੀਰਪਖਾਰੋ॥ਪਗਬਧਾ

ਇਸਮੇਧਕੀਓਏਈਪਾਦਗਲੈਕਰਗਜਗਮਾਰੋ॥ਕੈਕੈਈਨਦਸਸੰ॥
 ਚਕੋਤੁਤਪਾਨਸਮਾਨਕਰੋਅਥਆਰੋ॥ਥੋਰੇਈਦਿਦਸਨਿਆ
 ਇਮਿਲੈਸਥਸੈਜਸਸੋਰਹੀਓਓਜਿਅਰੋ॥੩੪॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਸ
 ਧੀਕੋਕੀਓਸਥਮਾਇਨਕੇਪਾਇਗਤਿਕੀਓਸੋਵੇਸਸ
 ਬਨੀਕੋਰਪਨਾਥਕੀ॥ਛਾਂਤਮੋਚਲਤਢਿਗਗਾਓਕੋਰਤਤ
 ਜਾਤਵੈਸੀਏਈਜੈਸੀਪਰਪੈਖਮਾਤਤਾਥਕੀ॥ਕੀਓਸੁਮਿ
 ਤਾਜੁਸੈਲਛਮਨਨੀਕੋਤੈਸਮਾਚਾਰਸੀਕੇਪਰਛਾਹੀਕਰਸੁ
 ਕੀ॥ਜੈਕਦੰਚਧੁਏਕੈਸੀਰੋਸਸੈਰਤਥੀਰਸੁਨੇਦੁਖਪੈ
 ਤੈਜਰਾਕੋਤਿਜਿਨਮਾਥਕੀ॥੩੫॥**ਦੋਹਰਾ॥**ਸੁਨਤੁਕੁਰਬ
 ਸਿਖਆਨਤਮਕੋਤੋਤਿਸਮਝਾਇ॥ਜਾਤੇਸੁਖਸੰਪਤਬਛੈਸੋ
 ਤੋਰੇਓਬਤਾਇ॥੩੬॥**ਸੋਹਣਾ॥**ਜੈਸੁਖਚਾਤੇਗਜਲੋਕਸੁ
 ਖੀਪਰਲੋਕਗਤਿ॥ਤੈਥਾਤੈਕਰਆਜਸੁਨਤੁਕੁਰਬਰਪੁਬੀ
 ਰਕੀ॥੩੭॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਤਾਤਮਾਤਸੇਓਬਰੇਭਾਤਕੀਕੁਗਤਿ
 ਪ੍ਰਭਾਤਓਠਿਕੀਜੀਓਕੁਰੋਸਾਤਰਨਾਮਕੋ॥ਬਾਮਨਕੋਦਾਨਸ
 ਧੀਕੋਸਨਮਾਨਸੁਨਬੇਦਐਪੁਰਾਨਆਇਕੀਜੈਨਰਬਾਮ
 ਕੋ॥ਰਾਜਅੰਸੁਲੀਜੈਦੁਖੀਜਾਨਕਛੁਐਰਦੀਜੈਸੁਖੀਦੇਖਰੰ
 ਰੋਜਿਨਕਰੋਏਕਦਾਮਕੋ॥ਐਸੀਭਾਤਜੀਜੈਸਥੀਕੋਸੁਖ
 ਦੀਜੈਬੀਰਮੇਰੇਆਗੇਪਾਛੇਧੋਲਬਾਧਗਾਂਠਰਾਮਕੋ॥੩੮॥
ਕਥਿਤੁ॥ਨੀਚਸੋਨਪ੍ਰੀਤਕੀਜੈਕੁਲਕੋਨਛਾਰਿਦੀਜੈਬੀਰ
 ਸੁਨਲੋਭਜਿਨਕਰੋਪਰਨੀਰਕੋ॥ਆਨਤੀਆਮਾਤਸੁਨਬਾ

ਤਪਰਬਥੈ ਸਨੁ ਤੇ ਤੇਨੀ ਚੋਗੁ ਜੇ ਬਢਯਾ ਪੀਰ ਕੋ ਬੈਰਨ
ਕੋ ਸੁਰਕੁਰਮਤੀ ਨਿਕਾਰੀ ਜੋ ਪੀਜਨ ਅਪਓ ਦੁਖ ਪਰੇ ਗੁਜਰੀ
ਰਕੇ ਦਾਨ ਪੁਰਗੁਤ ਸੇ ਨਦੁਤ ਬਸੁ ਜੇ ਰਾਣੀ ਕਰਸ ਸਪੁਤ ਕਮੇ
ਕੀ ਜੋਰ ਪਾਧੀਰ ਕੋ ॥ ੩੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਜੈਸੇ ਜਤੀ ਸੰਗਤ ਕੁਮਤੀ
ਜੈਸੇ ਅਨਿਗਤੇ ਜੈਸੇ ਪਾਪਨੀਰਰੀ ਗਧਨੁ ਬਢੈ ਜੁਪਹਾਰ ਤੇ ॥ ਜੈਸੇ ਕੁ
ਲਕ ਪੁਤਤੇ ਜੈਸੇ ਦਾਰਦਸ ਪੁਤਤੇ ਜੈਸੇ ਬਾਂਸਨ ਕੋ ਪੁਤੁ ਬਿਨਪ
ਢੇਰ ਦਸਾਰ ਤੇ ॥ ਦੇਖੇ ਬਿਨਖੇਤੀ ਜੈਸੇ ਸਾਦਨ ਮੈਰੇਤੀ ਐਰ ਬਾ
ਤੈ ਕਤੋ ਕੇਤੀ ਜੈਸੇ ਤਾਰ ਲੋਕੁ ਧਾਰ ਤੇ ॥ ਸਾਦਧਾਨੁ ਜੈਤਾ ਹਿਰੇ
ਸਤੇ ਨਿਕਾਰੀ ਜੋ ਬੁਰਜੈ ਤੈਰਾ ਜੁਤੈ ਸੇਮ ਤੀ ਦੁਰਾ ਚਾਰ ਤੇ ॥ ੪੦ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਪਾਇਓ ਏਸੁ ਨਸੀਖ ਸਥੈ ਪੁਕੁਏ ਨ ਬਿਸਾਰ ਚਲੇ ਕ
ਬੀ ॥ ਪਰਪਾਦਗੀ ਮੂਰਸੁ ਸਾਦਗੀ ਮੂਰਤ ਦੇਖ ਕਮੇ ਬਿਛਰੇ ਅ
ਬੀ ॥ ਅਬ ਜਾਤੁ ਪਰਮੇ ਸਿਰਤਾ ਬਤਥੈ ਪਰਅਇਸੁ ਸੀਸ ਚਲੇ
ਜਬੀ ॥ ਲੈਏ ਬੀਰ ਸੀਆ ਸੰਗ ਬੀਰ ਬਿਦਾ ਕਹਿ ਗੁਪਸੇ ਬਨ
ਕੋਤ ਬੀ ॥ ੪੧ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਬੀਰ ਹਿਛਰ ਚਲੇ ਅਰਕੇ ਪਰਆ
ਸਿਸੀ ਸਨਜਾਇ ਮਿਟੇ ॥ ਗਾਉ ਮੈਜਾਇ ਨ ਪਾਉ ਪਰਮੇ ਰਿਗਤੇ
ਨੇਰ ਗਾਉ ਸੁਜਾਇ ਬਸੇ ॥ ਮੂਰਜ ਜਟਾਧਰ ਕੁਸੁਤ ਪੋਧਨ ਤੇ ਸੁ
ਖ ਭੁਰਸਾ ਮੁੰਦ ਬਸੇ ॥ ਗਮ ਸੇਨਹੁ ਪਰਮੇ ਮਨ ਮੈ ਤਨ ਕੋਤਿ ਨ ਕੋ
ਨ ਸੇਨਹੁ ਲਗੇ ॥ ੪੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਫਤੈ ਜੋ ਸਿੰਘਾ ਸਨਤੇ ਅਪਰ
ਬਿਨਾ ਸਨਕੇਤੀ ਧਰਪਾਦਗੀ ਲੈ ਰਖੀ ਸਿਰਲੀਤੈ ॥ ਗਾਜ ਕੁੰ
ਅਟਲੁ ਸੁਕਾਤੇ ਤੇ ਗਮ ਕਬਗਾਮ ਸਿਖ ਦੀਸੀ ਸੁਕੀ ਨੀ ਸੁਖ

ਪਸੈ ਤੈ ਤਾਤੀਕੇ ਬੈਗਭੋਗਛਾਡੀ ਨਸਮਾਐ ਨੈਕਜੈਸੇ ਰਾਰਕਾ
ਚੁਗੀ ਨਭੋਗੀ ਛਿਰਅੰਧੈ ਤੈ॥ ਜੋਗੀ ਤੋਇ ਨਤਸੰ ਸੁਰਲੋਕ
ਜਸੁ ਬਸਮੈ ਪਰਆਪਨੇ ਨਪਸਮੈ ਦੇਸਸੰਗੁ ਨ ਬਸਮੈ ਹੈ॥੪੩॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਕੁਗਤਕੁਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟਕਰੀਰਾਪ ਪਤਿਕਿ ਪਾਰਕਾਰ॥ ਤ
ਰਕਤਕਾਰ ਦਈ ਸੁਖਨ ਕੋ ਯਾ ਤੇ ਕੁਰਬਕੁਮਾਰ॥੪੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
ਇਹ ਬਿਖਰੁਰਬਸਦਾਰੈ ਤਜੀ ਤੀਸਰੋਕਾਮ॥ ਪਾਤਸੀ ਭਰੋਗ
ਜਕੋਗਤਸਕੁਰੋਗਾਮ॥੪੫॥ **ਜਿਹਰਾ॥** ਕੁਰਬਰਸਾਇਹੁ ਭੁੰਤ
ਸੁਨਤੁਰਸਾਰਪੁਬੀਰਕੀ॥ ਜਿਤਤਿ ਬਨਮੈ ਜਾਤਸਈ ਬਤ
ਵਤਰਾਮਕਬ॥੪੬॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਉਚੇਬਰਤਾਲ ਜਤਾਲਦੇ
ਨਤਮਾਲਸਾਲਸਰਾਲ ਬਿਸਾਲਗਤੈ ਨਕਾਲਮੰਦਕੀ॥ ਕ
ਤੁਲਾਲਲਾਲ ਕਤੁ ਪੁੰਘਚੀਪ੍ਰਦਾਲ ਕਚਨਾਨਿ ਬਚੇਰ
ਨਸੋਮਾਨੋ ਬਾਸਬੰਦਕੀ॥ ਚੰਪਕਰਿਸਾਲ ਨਾਲ ਕੇਲਸੋਕਨੇ
ਰਹੀਸੰਕੁਗੀਤਸਕੋ ਨਗਨੈਜਾਤੈ ਮੁਲਕੰਦਕੀ॥ ਮਾਨੋਅਹਿ
ਦੇਸਕਿਧੋਕੁ ਤੁਕਾਰੇਕੇ ਸਰੋਲੈ ਸੁਰਕੀਨਜੋਤ ਤਤਾਚਾਦਨੀ
ਨਚੰਦਕੀ॥੪੭॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਐਸੇਬਨਕਰੈਗੋਨਹਾਮਚੰਦ
ਬਿਨਾਕਨਚਲੈ ਜਬਪੈਨਉਚੇਪਾਤਖਰਕਤਤੈ॥ ਸੰਬਰਖ
ਜੁਰਜਾਇਪੁਰਰਹੀਸੁਰਮਗਤਾਤੀਕੇ ਤੁਰਗਤਾਤਾਦੇਖੋਰ
ਬਕਤਤੈ॥ ਫੁਲਫਲਹਾਤੇਮਾਨੋਗਤੀਜੋਤਵਾਰੇਕੇਉਤਰੇ
ਕੇਉਫੁਦੈਤਾਤੇਐਸੇਝਲਕਾਤਤੈ॥ ਤੁਲੈਨਜਾਨੋਕਬ
ਗਾਮਰਦਪ੍ਰੇਮਾਨੋਰਾਰਤੈਲਾਰਕੀ ਫੁਹਾਰਚਿਲਕਤਤੈ॥

॥४८॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਉਬਰਨੈ ਗੋਲ ਸਦਾ ਸਿੰਘ ਨ ਕੀਸੈ ਲ ਬਨਜ
 ਰੇ ਕੇ ਸੇ ਬੈਲ ਮਾਨ ਬੈਲੈ ਰਰ ਕਾਤ ਸੇ ॥ ਐਰ ਸੇ ਕਰੀ ਕੁਰੰਗ
 ਆਪੇ ਅੰਗ ਪਰੇ ਕਾਤੁ ਹੈ ਸੁਰੰਗ ਭੂਮ ਕਤੁ ਦੇਖੇ ਬਿਲਲਾ
 ਤ ਸੇ ॥ ਸੋਰਨ ਕੋ ਸੋਰ ਸੁਨ ਠ ਨਮਨ ਰਾਗ ਸੁਰ ਦੀ ਅਸੇ ਬੁ
 ਝਾਇ ਬਚੇ ਤੈ ਅੰਧੇ ਗੀਰਾਤ ਸੇ ॥ ਗੀਧਨ ਕੀ ਮਾਲ ਕਤੁ
 ਜੰਬਕ ਕਰਾ ਲ ਕਤੁ ਨਾ ਚਤ ਬੈਤਾਲ ਲੈ ਕਪਾਲ ਜਲਜਾ
 ਤ ਸੇ ॥ ४੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕਤੁ ਬਨ ਕੋਲ ਕਤੁ ਰੇ ਬਨ ਕੋਟੋਲ
 ਕਤੁ ਭੀਲ ਨ ਕੋ ਬੈਲ ਤਾ ਬਾਤ ਨਾ ਅਨੰਦ ਕੀ ॥ ਮਾਨ ਸਕੇ ਸ
 ਤੇ ਬਨ ਮਾਨ ਸਹੁਰ ਕਤੁ ਬਾਦਰ ਲੇ ਗੁਰਨ ਉਚਾਈ ਗੀਰਮ
 ਦ ਕੀ ॥ ਕਤੁ ਚਕ੍ਰ ਦਾ ਕ ਕਤੁ ਭੂਤ ਨ ਕੀ ਹਾ ਕ ਕਤੁ ਕਾਰੇ ਕਾ ਕ
 ਮਾਨੇ ਸੁਰ ਕਤੁ ਪਤ ਬੰਦ ਕੀ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਰਗਾਤ ਬੀਚ ਬੀਚ ਚਲੀ
 ਜਾਤ ਤਉ ਨੈਨਾ ਮੁਦਲੀਏ ਕਟ ਗੀਰਾ ਮਚੰਦ ਕੀ ॥ ੫੦ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਚਲੇ ਜਾਤ ਕੋ ਤੈ ਜਾਸੇ ਕਤੈ ਬਾਤ ਗਾਤੁ
 ਮਲਾਨੇ ਜੈਵੈ ਪੈਖੇ ਪਰਮਾਤ ਕੇ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਨਿਤਾਹੁ ਰੁਰ ਸੁਸਮ
 ਨ ਕੋ ਸਮਾਰ ਕੈ ਸੀ ਕੁਸ ਰਾਤ ਰਾਮੇ ਲਗੇ ਖਤਾਤ ਕੇ ॥ ਤੀਨੋ ਬੈਦ
 ਜਾਤ ਜਾਗੇ ਖਰੂਗ ਰਾਤ ਮੁਸਕਾਤ ਨਾ ਜਨਾਵੈ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਨੇ
 ਪਾਤ ਕੇ ॥ ਸੀਰੇ ਜਲ ਨਾਤ ਟੂਟੇ ਫੂਲ ਛੁਪਾਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪਰਸੇ ਦ
 ਤ ਬਿਛੋਰੇ ਨਾਕ ਰਪਾਤ ਕੇ ॥ ੫੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਖ ਪਤ ਐਸੇ ਬਨ
 ਠਿਗਤਿ ਦੇਖੇ ਨਗਰ ਨ ਠੰਗ ॥ ਆਸ ਨ ਸੁਨੀ ਅਗਸਤ ਕੋ ਚਲੇ
 ਲਾਸ ਨਿਦੰਗ ॥ ੫੨ ॥ **ਸੋਹਰਾ** ॥ ਸੀ ਅਤਿ ਕਰੈ ਸਮਝਾਇ ਲੇਖ

ਸੁਢ ਤਾ ਸੁਢੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸੀਸ ਧਰ ਪਾਇ ਆਇ ਸਲੇ ਇਛ ਗਏ
 ਠੀਯੋ ॥ ੫੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਗਮ ਮਿਲੇ ਮੁਨ ਸੋ ਧਰ ਪਾਇ ਨਲਾ
 ਗਹੇ ਛਤੀ ਮਾਂ ਦੁਖ ਖੋਯੋ ॥ ਤੇ ਸੁਤ ਕਯੋ ਯਤਿ ਬੇਖ ਕੀ ਚਿਨ੍ਹ ਪ
 ਜੀ ਦਤ ਤੈਕਿ ਬੇਰੇ ਮਗ ਸੋਯੋ ॥ ਥਾਤ ਕਹੀ ਸਮਝਾਇ ਸਬੈ ਰਾਖ
 ਬੀਰ ਮਾਨੋ ਤਨ ਤੀਰ ਗਰੋਯੋ ॥ ਪੁਤਰ ਤੇ ਇਤ ਠੋਰ ਸਬੈ ਮਿ
 ਲਾ ਸਦਾ ਸਕੁ ਕਯੋ ਮਨ ਤੇ ਅਤਿ ਰੋਯੋ ॥ ੫੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਏਕ ਪ
 ਟੀ ਨ ਘਟੀ ਸੀ ਅਕੇ ਦੁਖ ਗਮ ਗੇ ਮੁਨ ਕੇ ਨਿਕਟੀ ॥ ਘਟ ਕੇ
 ਸੁਤ ਸੋ ਤਿਨ ਨ ਹਜਟੀ ਮਾਨੋ ਪੁਰ ਜਟੀ ਨਹੀ ਕਾਂ ਅਛਾਟੀ ॥ ਦੁ
 ਪਟੀ ਛਟ ਜਾਤ ਜਾਤ ਮਕੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਘਟ ਮੈ ਗੁਰ ਗਮਾਨ
 ਗਟੀ ॥ ਕਰ ਬੇਕਰ ਮੁਕਤ ਹਟੀ ਬਰਟੀ ਤਤ ਪਰ ਨ ਕੁਟੀਰ ਪੁ
 ਨਾਖ ਠਟੀ ॥ ੫੫ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜਤੰ ਸਿੰਘ ਕੁਰੰ ਗਨਿ ਬੈਰ ਗਟੀ
 ਸਿੰਗ ਸੰਤ ਤਤ ਸਿੰਘ ਨ ਦੂਪ ਜਟੀ ॥ ਸੋ ਭੂਨੈ ਕਨ ਦੇਖਤ ਜਾ
 ਤਲਟੀ ਅਤਿ ਪੈਦ ਨ ਮੋਰ ਨ ਪੁਛਤੀ ॥ ਚਢਿ ਕੇ ਹਰ ਕੰਧਿ ਅੰ
 ਜਾਲ ਪਟੀ ਨ ਤਿ ਕੂਖਲ ਗੈ ਕਬਹੂ ਝਪਟੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਦੁਖ
 ਛਾਸ ਕਹੂ ਨ ਕਟੀ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰੈ ਸੁਖ ਸਾਂਤ ਸਟੀ ॥ ੫੬ ॥ **ਸਦਯਾ**
 ਜਿਨ ਕੀ ਪੁਨ ਨੈਨ ਨ ਜੋਤ ਪਟੀ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਮੁਕਤਿ ਠਿਰੈ ਲ
 ਪਟੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਹਿਰ ਗੁਥ ਮਾਠਿ ਕਟੀ ਕਰ ਸਦਾ ਛ ਚਲੇ ਮਾ
 ਨ ਦੂਸ ਪਟੀ ॥ ਮੁਨ ਬਿਰ ਜਤਾ ਜਤ ਬੇਰ ਪਟੀ ਸੁਕ ਸਾਰ ਸ
 ਤ ਸਚ ਕੋਰ ਚਟੀ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸਰਕਾਂ ਮਕਮਾਨ ਟੁਟੀ ਸੀ ਅਤੇ
 ਰਤ ਸੀਲ ਰਜਤ ਲਟੀ ॥ ੫੭ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸ ਕੁਕੇ ਮੁਖ ਨਿ

ਰਤਤ ਵਕਸਟੀ ਸੁਅਗੰਸਤਿ ਪਛਾਵਤ ਹਥ ਛਟੀ ॥ ਤਮਤੇ
 ਜਨ ਤੇਰ ਵਜੇਤ ਹਟੀ ਕਪਰੀ ਨਹੈ ਜਗਾਏ ਕਪਟੀ ॥ ਤੰਗਪੁ
 ਜਨ ਕੀ ਜਗਾ ਆਰ ਕੁਟੀ ਭਰਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰ ਗਮਾਲ ਪਟੀ ॥ ਜਤ
 ਈਸ ਨ ਚੰਦਨ ਕੀ ਖਪਟੀ ਕਬਰਾਮ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪੰਚ ਬਟੀ ॥
 ॥ ੫੮ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਕਾਲ ਬਲੀ ਕਬਰਾਮ ਸੁਨੇ ਦੁਖ ਸੀਰਖਾ
 ਬੀਰ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਕੇ ॥ ਜਬ ਤਾਤ ਕਰੈ ਚਲੀ ਨਿਕਸੈ ਨਹੈ ਬਿ
 ਲਾਤ ਸੁਮਾਤ ਨ ਕੇ ॥ ਅਬ ਐਰ ਕੀ ਕੋਨ ਕਰੈ ਸੁਰ ਕੂਪਤ ਹੈਤ
 ਕੀ ਆਜ ਮੁਲਾਤ ਨ ਕੇ ॥ ਮਨ ਕੰਚ ਨ ਧੰਮਤ ਜੇ ਬਨ ਮੇ ਜਬ
 ਰਾਮ ਕੀਏ ਪਰਿਪਾਤ ਨ ਕੇ ॥ ੫੯ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਐਸੀ ਕੁੰਤ
 ਹੋਏ ਸਰ ਐ ਦੁਰ ਕਰੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਿਰਬ ਐ ਸਹੈ ਮੇਹ ਛੰਤੁ
 ਪਾਮ ਕੇ ॥ ਦੁਖੀ ਜਾਨ ਕਾ ਮਧੋਨ ਛੀਰ ਨਿਧ ਸੈ ਨ ਜਾ ਕੇ ਤੇ ਸਗੋ
 ਨ ਸਕੁ ਸਿਦ ਸੇਵੈ ਜਾ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ॥ ਲਛਮ ਨਹੈ ਪਾਇ ਸੁ
 ਨੇਰ ਪਗਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਤਿ ਤੇ ਜਾਤੇ ਬਨ ਅਏ ਜਾਤੀ ਕਾਮ ਕੇ ॥
 ਸੋਈ ਕਰੈ ਨ ਕਰੈ ਦੁਖ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ॥ ਹਰਮ ਬੀ ਛਕੈ ਕੁਬੈ ਲੁਸੈ
 ਈਸੈ ਪੈ ਦੇਵ ਧੰਮ ਕੇ ॥ ੬੦ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਜਬ ਲੈਰੁ ਚੀਤ ਬ
 ਲੈਰ ਪਬੀਰ ਹੋ ਰਿਖ ਕੇ ਬਹੁਤੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਯੋ ॥ ਬਾਤ ਕਰੀ ਬ
 ਨ ਆਨ ਚਲੈ ਮੁਨ ਪਾਇ ਛੁਦੈ ਅਤਿ ਮੋਹ ਜਨਮੈ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾ
 ਇਕੇ ਪਾਇ ਛੁਦੈ ਸੀਅ ਕੇ ਬਿਛਰੈ ਰਿਖਤੀ ਦੁਖ ਪ੍ਰਯੋ ॥ ਅੰਗ
 ਸੁਖਾ ਸਦੈ ਏਕਿ ਕਰੀ ਪਟ ਮੋਤ ਨਹਾਰ ਗਰੇ ਪਤਰੈ ॥ ੬੧ ॥
 ਸਦਯਾ ॥ ਰਾਮ ਤਿਹੈ ਕ ਸੁਮੰਤੁ ॥ ਦੋਰਿ ਰਿਖ ਜਾ ਰਿਖ ਕੇ ਸਿਰ ਭੁਇ

੨੨ ਨਪੁੰਗੋ॥ ਕਾਟੇਓ ਤੇਉਪਜੈਪਲਮੈ ਕਹਿਸੋਤੁਮਤੇਕਿਤੰਕੁ
 ਤਰੰਗੋ॥ ਤਾਹਿਪਕੇਸਿਰਕਯਤਬਾਨੁਸੁਨਪਭਰੁਇਤੰਕੁ
 ਤਹਰੰਗੋ॥ ਜਮਿਗਿਗਤੁਡਨਬੋਮਿਗਰਾਜਤੁਜੇਗਨਸੇਖ
 ਠਹਰਾਜਲਰੰਗੋ॥ ੬੨॥ ਸਦਯਾ॥ ਜਇਬਸੇਅਬਤੰਬਨ
 ਮੋਮਨੇਸਾਂਦਨਮੋਪਨਕੀਉਨਤਾਗੀ॥ ਆਪਨਿਤਾਬਬਨਾ
 ਇਕੁਟੀਸੀਅਸੋਮਿਲਬੀਰਤਿਐਰਸਦਾਹੀ॥ ਲੰਕਨਿਸਾ
 ਚਰਰਾਦਨਕੇਦਿਨਰੈਨਤੋਤੇਤਿਤੰਠਾਰਖਦਾਹੀ॥ ਕੈਸੇ
 ਕੈਰਾਮਤਿਜਾਇਕਯੈਸੁਨਸੁਪਨਖਾਇਕਬਾਤੁਤਮਾਹੀ
 ॥ ੬੩॥ ਸਦਯਾ॥ ਜੰਬਨਕੇਤਮਤੈਪ੍ਰਿਤਪਾਲਕਤੰਬਨਮੋ
 ਤਪਸੀਠਿਰਆਏ॥ ਗਜੁਤਜੇਅਬਜੇਗੁਲੀਓਲਘਮੁਰ
 ਜਗਨਖਰੈਨਬਛਾਏ॥ ਜੇਪਹਲੇਰਰਰਾਦਨਕੇਇਕਕੁਜ
 ਗਏਇਕਦੁਰਬਸਾਏ॥ ਹੁਖਅਨੁਪਸੁਰੈਰੋਓਬੀਰਨਨੈਕ
 ਰਹੈਬਤੁਤੇਰਰਪਾਏ॥ ੬੪॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਬਾਤਸੁਨਜਗੀਸੰ
 ਗਚਲੀਖੀਝਲਗੀਆਖੈਰਾਤੀਲੇਹੂਕੁਗੀਰਖਚਛਯੈਨਸੁਪ
 ਕੋ॥ ਅੰਗਅੰਗਬਛਿਬਨੀਮਾਨੇਲਿਖੀਚਿਤਪਨੀਗਦੀਮਨ
 ਹੀਮੋਗਨੀਆਨਬਰੋਕਾਮਰੂਪਕੋ॥ ਐਗੀਸਿਦਜਾਗਮੈਤਾਕੇਤੋ
 ਸੇਪਾਛੇਲਾਗਮੈਜੈਸੇਪਹੋਜਾਇਭਾਗਮੈਦੇਖਸੁੰਦਰਸਰੂਪ
 ਕੋ॥ ਲਾਂਬੀਡਾਗਭਗੀਠਰਠਰਗਿਰਪਗੀਗਮਦੇਖੇਜਿਤੰਪਾ
 ਹੀਦੇਖਰਹੀਮੁਖਰੂਪਕੋ॥ ੬੫॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਪਗੀਕਾਮਬਸਤਾ
 ਕੀਸੁਸਾਜਾਕੇਮੁਰਦਸਕੀਨੇਤਛੰਕੁਓਓਚਿਤਚਓਏਕਬੀਰ

ਸੋ ਦੀ ਪਸੁ ਨੈਨ ਦੇ ਸੁ ਮੈ ਨ ਨ ਚਲਾਏ ਹੀ ਜਾਨੁ ਕਾਨਿ ਹੀ
 ਮਨ ਹੀ ਨ ਅਨੰ ਸੋ ॥ ਮਨ ਦੇ ਦਬਾਧੁ ਐ ਸੀ ਦੇਖੀ ਨਹੀ ਕਬੂ ਪੁ
 ਰੁਖਾਨ ਤੇ ਜਗਾਏ ਗਤਿ ਪਾਉ ਥੈ ਨ ਮਦ ਸੋ ॥ ਪਾਨ ਖਾਇ ਖਾਇ
 ਮੁਸਕਾਇ ਮੁਸਕਾਇ ਪਾਇ ਪਰ ਕੈ ਨਿਸਾ ਚਰੀ ਸੁ ਬੋਲੀ ਗਾ ਮਦ
 ਸੋ ॥ ੬੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕੈਨ ਦੇ ਸਰਾਹੁ ਤੁ ਜਤਾ ਪਸੀ ਕੋ ਭੇਖ ਸੁ ਜੁਰੁ
 ਪਵੰਤ ਤੁ ਮਸੇ ਨ ਦੇ ਖੇਰੁ ਗਚਾਰ ਮੈ ॥ ਤੈਰੁ ਨਾਰ ਸੰਗ ਸੋ ਭੁਰ ਜਾ
 ਕੀ ਕੁਮਾਰ ਕਰੋ ਪਰ ਹੀ ਤੇ ਲਾਏ ਤੋ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ਤੋ ਭੁਜਾ ਰਿ ਮੈ ॥ ਤੋ
 ਰਿਕਤਾ ਪਰੀ ਅਬ ਜਾਤਿ ਭਲੀ ਕਰੀ ਤਮਰਾ ਜਾਤੋ ਕਿਰ ਕਤੋ ਕ
 ਤੁ ਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਰ ਮੈ ॥ ਕਤੋ ਕਤਾ ਜਾ ਓਮੋ ਤਿਐ ਕਤੁ ਨ ਠਹੁ ਨ ਬ
 ਤੁ ਮੈ ਅਜੁ ਬਰੋ ਆਈ ਪਰ ਤੇ ਬਿਚਾਰ ਮੈ ॥ ੬੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥
 ਬੋਲੇ ਤਾਰ ਕਾਰ ਰੋਛ ਜੋਛ ਮੋਛ ਕੇ ਤਨਾਰ ਕਿਧੋ ਤਿ ਪਰਾਰ ਲੋਕ
 ਛੋਰ ਛਿਤ ਪਾਣੀ ਤੋ ॥ ਕਿਧੋ ਰੋਛ ਭਾਉਰ ਬਸੀ ਮੈ ਨ ਕਾ ਸੁ ਕੇ ਸੀ ਕੋਛੁ
 ਤਿਨ ਮੈ ਕਿ ਮਾਪਦਾ ਪਠਾਣੀ ਮੋ ਪੈ ਆਈ ਤੋ ॥ ਡੋਲਤੁ ਅਕੇਲੀ
 ਕੋਛੁ ਸੰਗ ਨ ਸਤੋ ਲੀ ਸਮਝਾਇ ਕਤਿ ਕੈਨ ਤੇ ਰੋਤਾ ਤਮਾਤ ਕੁਾਣੀ
 ਤੋ ॥ ਸੀਤਾ ਤਬ ਚੋਲੀ ਤੁ ਮਗਮਾਨ ਪੈ ਥੀ ਥੀ ਲੀਯਤ ਕੋਛੁ ਅਪ
 ਦਾ ਕੁਲੀਲੈ ਮਤਿ ਲਾਣੀ ਤੋ ॥ ੬੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਨ ਕੁਤੇ ਨ ਆਈ
 ਤੋ ਸੁਰੇਸ ਨਾ ਪਠਾਣੀ ਪੁਭਰੁ ਪਦੇਖ ਕਾਂ ਮਕੀ ਚਲਾਈ ਜਾਨ ਲੀਜੀ
 ਏ ॥ ਗਾਜ ਨਿਕੇਰਾ ਜਾਨ ਓਹਾ ਦਨ ਸੋ ਭਾਣੀ ਮੋਰੋ ਤੁ ਮੈ ਨ ਸੁਲੀ
 ਕਾ ਤੁ ਜਾ ਕੇ ਜਾਏ ਜੀਜੀਏ ॥ ਸਿਦਕੀ ਬਰਾਣੀ ਤੇ ਦੁਤਾਣੀ
 ਜਾ ਕੀਤੀ ਨ ਲੋਕ ਸੋਈ ਬਸੇ ਜਾਤਿ ਫੇਰ ਦੇ ਸੁਥਾ ਪਟੀ ਜੀਏ ॥

ਗੁਰਬਾਨੁ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਚਾਪ ਪੰਗਛਾ ਤੇ ਸੇ ਸੀਤਾ ਪਰਮਾ ਤੇ ਸੇ ਦੂ
 ਜੀ ਮੈ ਤਿ ਕੀ ਜਾਏ ॥ ੬੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸਮਾ ਚਾਰ ਜਾਨੇ ਮੁਸਕਾਨੇ
 ਕਰੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਤੈਨ ਪਾਚਾਨੇ ਤਮ ਬੈਠੇ ਜੋ ਗੁਰੇ ਸਮੇ ॥ ਤੈਨ
 ਫੁਲੀ ਬਾਤ ਰਾਖੀ ਸਮੇ ਜੂਤੋ ਤਜਾਤ ਆਨ ਤੀ ਅਸੇ ਨ ਬੋਲੈ
 ਪਰਨ ਬਿਦੇ ਸਮੇ ॥ ਤਾ ਮੈ ਏਕ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਤੈ ਲ ਜਾਓ ਭਾ
 ਗੀ ਤਾ ਮੈ ਤੀ ਅਸੰਗਿ ਜਾਤਿ ਛਾਡਿ ਜਾਜਿ ਕੇ ਸਮੇ ॥ ਭਲੀ ਸੁਧ
 ਆਈ ਲਛਮ ਨ ਮੇਰੇ ਭੁਈ ਦੋਰ ਤਾਨਿ ਦਰੁ ਜਾਇ ਦੁਜੇ ਪਰੇ
 ਕਲੇ ਸਮੇ ॥ ੭੦ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਚਲੀ ਚਬ ਪਾਇ ਪਾਇ ਛੁਦੈ ਜਾਇ
 ਚੋਲੀ ਸੁੰਸਕਾਇ ਏਕ ਬਾਤ ਕਰੇ ਭਾਵਤੀ ॥ ਬਰਬੇ ਕੇ ਕਾਜਿ ਰਾਮ
 ਤੁਮ ਮੈ ਪਠਾਈ ਤੋਗ ਜਾਨ ਨ ਮਨਾਇ ਆਈ ਤਾਂ ਤੇ ਉਤਾਵ ਲਾਵ
 ਤੀ ॥ ਕਰੀ ਸੋਈ ਕੀ ਜੋ ਨ ਪਤਾ ਤੁਜਾ ਤ ਬੁਝਿ ਲੀਜਤੁ ਰੂਪ ਬਸ
 ਭਈ ਨਾਤਿ ਤੁਮੈ ਨ ਸੰਤਾਵਤੀ ॥ ਗਵਨ ਤੈ ਭਾਈ ਲੇਕ ਤੇ ਮਕੀ ਬਨ
 ਈ ਬਨ ਤੀ ਮੈ ਆਈ ਨਿਧ ਛੇਰੇ ਜਿਨ ਆਵਤੀ ॥ ੭੧ ॥ **ਸਵਯੰ**
 ਤੋ ਤਿ ਕਰੇ ਸੁਨ ਬਾਤ ਨਿਸਾ ਚਰਤੁ ਜਨ ਨੀ ਮੇਰੀ ਹੂ ਬਹੀ ਤੇ ॥ ਕਾ
 ਮ ਕੇ ਭਾਉ ਧਰੇ ਮਨ ਮੇਰਾ ਪਈ ਰਕੇ ਤੀ ਗਗਈ ਜ ਬਹੀ ਤੇ ॥ ਕੈ ਅ
 ਬ ਜਾਤੁ ਤੀ ਪੁਰ ਪੈ ਤਜ ਆਸ ਚਲੇ ਤਮ ਗੀ ਅਬ ਹੀ ਤੇ ॥ ਜੋ
 ਚਲੈ ਪੁਰ ਬਕੇ ਤਰ ਨੀ ਨਰ ਨੀ ਭੁਲੀ ਨ ਬਹੀ ਕ ਬਹੀ ਤੇ ॥ ੭੨ ॥
ਸਵਯੰ ॥ ਧਇ ਚਲੀ ਨ ਚਲੈ ਬਹੁ ਰੇ ਬਸੁ ਦੇ ਬਹੁ ਸੇ ਸੀ ਅਸੇ ਰਾਖਈ
 ॥ ਆਇ ਕਰੀ ਨ ਬਹੈ ਬਲ ਜਾਓ ਸੁਆਗੇ ਹੂ ਕੀ ਤਿਨ ਆਸਿ ਚੁਕ
 ਈ ॥ ਜਾਇ ਤੀ ਅਬ ਕੇ ਬਰਤੈ ਤਿ ਦੇ ਉਪਤੈ ਕੀ ਓਸ ਮਝਈ

॥ ਸੰਗਰਖੀ ਮੁੰਗ ਕੇ ਬਨ ਮੇਂ ਤੁਮ ਤਾਰ ਕਾ ਮਾਰ ਪਤਾਰ ਪਠਾਈ ॥ ੭੨ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਆਇ ਕਹੀ ਸੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਸਬ ਸੋਨ ਬਰੈ ਤਿਨ ਐ ਰਬ
ਤਾਈ ॥ ਜਾਤੁ ਨਹੀ ਸੰਗ ਪਾਨ ਨ ਲੈ ਰਖੁ ਨਾ ਬਕਛੁ ਮੇਰਿ ਐ ਰ
ਜਨਾਈ ॥ ਬਾਗ ਛਿਸਾਤੁ ਹਿਗੀ ਇਤ ਤੇ ਉਤਰਾ ਮਕੁਲੀ ਉਪਮਾ
ਅਮਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਬੀਰ ਨ ਕੁਲ ਦੇ ਉਰ ਰੋਖ ਬਰੇ ਨ ਰਨਾ ਉਚ
ਲਾਈ ॥ ੭੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਤਿਨ ਤੁ ਬਿਚਰੀ ਏ ਨ ਦੇ ਉ ਬਿਭਚਰੀ
ਪਤਰੀ ਨ ਤਮਾਗੀ ਤਬ ਆਪ ਰੂਪ ਐ ਗਈ ॥ ਪਾਇ ਤੇ ਪਤਾਲ
ਧਰਮੀ ਸਕੋ ਅਕਾਸ ਕਰੇ ਕਏ ਕ ਬਾਤ ਕੇ ਸਏ ਕਰੇ ਚਲੇ ਗ
ਈ ॥ ਬਾਦ ਗੀਰਿ ਦਾਨੀ ਕਛੁ ਐ ਸੀ ਬੋਲੈ ਬਾਨੀ ਜਾਤੇ ਜਾਨ ਕੀ
ਰਗਨੀ ਕਾ ਪੈ ਮਾਨੇ ਚੁਗੀ ਛੇ ਗਈ ॥ ਰਾਮੈ ਲਪਟਾਨੀ ਜੈ ਸੇ ਸੰਕਰ
ਕਦਾਨੀ ਕਏ ਨਾਥਯਾ ਕੇ ਤਾਬ ਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਗੀਤ ਐ ਗਈ ॥ ੭੫ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਤਬ ਨ ਸੋਨ ਰਮੁ ਰਨ ਛੋਰ ਸੁਜਾਨ ਕੀ ਕੋਰ ਪਾਦ ਨ ਲਾਗੀ
ਮੇਰਿ ਕੀ ਓਚ ਕਰੇ ਰਤ ਬੇ ਅਜ ਤੁ ਦੁਖ ਸੋ ਛਿਨ ਏ ਕਨ ਦਾਗੀ ॥ ਰਾ
ਮ ਸੋ ਬਾਤ ਕਹੀ ਹਰੇ ਸੀ ਅਯਾਤਿ ਬਰੇ ਅਜ ਤੁ ਅਨੁ ਰਾਗੀ ॥ ਸੋ
ਤਸਰੈ ਸਿਰ ਪਾਇ ਗਤੈ ਅਗੀ ਤੁਯ ਹਰੁ ਪਤ ਜੈ ਨ ਅਭਾਗੀ ॥ ੭੬ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਰਾਮ ਹਸੇ ਸੀ ਅਕੋ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਮੈ ਨ ਕਛੁ ਯਤਿ ਬਾਤ ਨ
ਈਹੈ ॥ ਤੁਨ ਤੁਤੀ ਰਿਖ ਕੇ ਸੰਗ ਮੈ ਬਨ ਮੈ ਇਕ ਐ ਸੋਏ ਮਾਰ
ਲਈਹੈ ॥ ਯਾਦ ਬੋਧੈ ਜਿਨ ਸੁਰ ਪਾਖੀ ਰਸੁ ਧੋਨ ਬੋਧੈ ਕੇ ਧੁੰਧੈ
ਨ ਗਈਹੈ ॥ ਨਾਕ ਖਿਸਾਇ ਕਲੇ ਕਚ ਛਾਇ ਸੁਲੇ ਕਨਿ ਸੇ ਕਚ
ਲਾਇ ਰਈਹੈ ॥ ੭੭ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਕਰੀਹੈ ਨਾਕ ਸੇ ਕਾਨ ਬਨ ਇਸ

ਤੀਰਘੁਗਾਇਏ ਧਾਤੁਸਾਕੀ॥ ਲੋਹੁਚਾਤਗਈਛਗਰਾਵ
 ਨਜਾਇਪਗੀਜੇਸੇਭੀਤੁਸਾਕੀ॥ ਧਾਤੁਸੁਨਤਨਆਗਓਠੀਛਿ
 ਗਨਾਰਕਤੈਤਜਧਾਤੁਸਾਕੀ॥ ਰਾਮਸੇਕੋਪਕੀਏਬਕਹਾਂਤੁ
 ਜੋਰਤਕੋਨਹੀਨਾਕਸੁਸਾਕੀ॥ ੭੮॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਏਕਨਿਸਾਰ
 ਰਾਮਪਰੇਕਲੀਕਗੀਰਘਰਾਇ॥ ਨਾਕਕਾਛਿਦੋਗੀਤੁਤੀਆਈ
 ਨਾਕਕਟਾਇ॥ ੭੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਏਕਕਹਤਤੁਮ੍ਹਾਹਸੁਜਿਨਕਹੈ
 ਧਾਤੁਸਤਭਾਇ॥ ਬੁਢੀਆਮੁਈਨਰੇਈਐਪੈਜਮੁਗੀਧੋਜਾਇ
 ੮੦॥ **ਸਰਠਾ**॥ ਨੈਕਨਨੈਨਸਿਰਾਤਿਯੈਤਲਛੈਲੋਕਾਪਤੀ
 ॥ ਜੈਥੋਰੇਜਲਮਾਤਿਜੇਠਮੀਨਦਾਦਰਬਸੈ॥ ੮੧॥ **ਕਥਿਤੁ**
 ਕਹਾਜਾਓਕਹਾਕਰੋਅਗਜੈਜਰਾਵੇਜਰੇਸਿਧੁਸਬਥੁਕੈਸੇ
 ਬੁਝਮਰੇਜਾਇਕੈ॥ ਬੁਝੀਅਬਧਾਤੁਕੁਸਰਾਤੁਨਦੇਖੋਜ
 ਹਾਮਾਨਸਜਨਾਵੈਜੇਰੁਜੋਗੀਬਨਆਇਕੈ॥ ਕਾਲੀਪਛਰੇ
 ਸੇਸਨਾਗਤੁਕੈਮਰੇਛਿਤਲੈਪਤਾਲਰੂਰੇਕਿਤੋਮਰੇਧਿਖ
 ਖਾਇਕੈ॥ ਕੈਸੇਜੀਓਆਜਮੋਤਿਕੈਸੇਭਾਵੈਰਾਜਜੋਲੋਤਪ
 ਸੀਧਿਛੋਰਤੀਅਲਖਾਵੈਨਉਚਾਇਕੈ॥ ੮੨॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਐ
 ਸੋਸੋਚੁਕਰੈਕੁਜੈਮਨਹੀਮੈਅਰੈਤਬਸੇਘਨਾਦਆਦਬਾਤ
 ਕਹੀਹੈਉਪਾਇਕੀ॥ ਬੋਲੇਖਰਦੁਖਨਤਮੁਰੁਝੁਰਦੀਨੇਸੰਗਕ
 ਤੀਜਾਇਮਾਰੇਸੋਬੀਬੀਤਿਨੈਜਾਇਕੀ॥ ਪਾਛੇਨਾਕਜੋ
 ਰਥੇਕੇਕਾਜਪਿਚਿਹਾਰੇਯਾਤਿਕੈਸੀਜੁਰੈਰਾਮਧਾਤੁਕਹੈਸਤਭ
 ਇਕੀ॥ ਆਵੈਜੈਪਿਨਾਕੀਤਉਜੁਰੈਨਤਕੀਦਸਮੁਰੁਤੈਨ

ਤਤਿਸਾਕਟੀਰਘਾਇਕੀ॥੨੩॥**ਕਥਿਤਾ॥** ਆਇਓਗਗਾ
 ਜੇਕਈਭਾਤਨਬਜਏਬਾਜੇਖਰਦੁਖਰਾਦਰਾਮਚੇਦਦੇਖ
 ਕੇਹਸੇ॥ਇਨਹੀਸੈਲਰਬੇਕੇਕਾਜਹਮਆਏਕੁਲੇਗਜਨ
 ਕੇਹਾਜਤਮਗਾਦਨਭਏਭਸੇ॥ਬਾਜਰਬਥਾਰਨਪਦਾਤਕੋਭੁਨਾ
 ਹੀਸੇਭੁਥੈਠੇਜੇਗਭੇਸਮੁਸਕਾਇਬਨਮੋਧਸੇ॥ਏਕਬਾਨਕ
 ਸੇਹਲਕਏਕਬਸੇਏਕਜੇਨਿਸੰਕਨਥੇਲੇਕਬਸੇਤੇਪਰਬ
 ਸੇ॥੨੪॥**ਸਦਯਾ॥** ਬਾਤਸੁਨੀਸਬਬੇਲਬਭੇਰੁਰਐਰਭੁਪਾਇ
 ਕੋਸੁਕਰੇ॥ਓਨਲਾਖਨਮੋਨਹੀਏਕਠਿਕੋਦੁਖਭੈਛਤੀਅਕਿ
 ਤਭਾਤਭਰੇ॥ਜੁਗੀਆਇਹੁਲੰਕਮਗੀਚੁਬਸੈਸੋਈਏਮਿਗਸੇ
 ਬਨਜਾਇਚਰੇ॥ਕਰਭੇਸੁਤਪੋਧਨਕੇਕਨਮਾਗਤੀਸੀਅਹੁਕੇ
 ਇੰਭਾਤਭਰੇ॥੨੫॥**ਦੋਹਰਾ॥** ਕੁਲੀਕੁਲੀਕਹਿਕਹਿਓਠੇਮਨ
 ਮੋਸਬਪਛੁਤਾਤਿ॥ਰਾਜੁਰਾਖਜੇਗੀਬਨੈਤਾਪਰਗੁਪਕਨਾਤਿ॥
 ॥੨੬॥**ਸੋਰਠਾ॥** ਲਟੀਧਰਮਕੀਬਾਤਜਹਤਪੋਧਨਪਸੁਕਅ॥
 ਕਾਹੇਕੀਕੁਸਰਾਤਮਨਪਾਪੀਤਨੁਤਾਪਸੀ॥੨੭॥**ਦੋਹਰਾ॥** ਸੁਨ
 ਬਿਚਾਰਮਦੋਹੀਬੋਲੀਬਚਨਰਿਸਾਤ॥ਖਰਦੁਖਰਪਲਮੋਹਤੇ
 ਤਹਾਨੇਹਕੋਜੇਜਾਤ॥੨੮॥**ਸਦਯਾ॥** ਏਕਪਰੀਦਸਕੰਠਗਟੀ
 ਨਘਟੀਘਟਕੀਸਠਆਓਘਟੀ॥ਹਠਿਧੁਰਜਟੀਕਮਠੀਖਪ
 ਟੀਸਮਤੋਰਰਟੀਜਨੁਬਾਚਕਟੀ॥ਨਠਟੀਰਤਿਨਾਥਛਟੀਤਿ
 ਨਕੈਨਿਤਨਾਚਤਿਮੁਕਤਿਨਹੀਸੁਹਟੀ॥ਸੁਨਕੰਤਕਗੀਕੁਗੰਨੀ
 ਨਕਟੀਸੋਈਗਮਬਿਰਾਜਤਿਪੰਚਬਟੀ॥੨੯॥**ਸਦਯਾ॥** ਤਬ

ਨਜੋਰ ਨਿਦਾਇ ਸੇਰੋ ਧਰ ਨਾਥ ਸੁਨੇਤੁ ਕਰੇਇ ਕਥਾਤੇ॥ ਗਾਜ
ਨਿਕੇ ਮੁਕਟੇ ਮਲੁ ਗਾਧ ਨ ਪਾਧੁ ਗਾਮ ਸੇ ਕੋਨ ਸੇ ਨਾਤੇ॥ ਦੇਖਤੁ ਕੋ
ਨ ਬਿਚਾਰੁ ਕੁਜਾ ਬਲੁ ਚੰਦੁ ਲੈ ਕਰੁ ਰੈਦਿ ਨਰਾਤੇ॥ ਬਾਤ ਪੁ
ਕਾ ਕੁਨ ਯੋ ਸੁਨੀਏ ਘਾਟਿ ਕੇ ਤਰ ਸੇ ਨਲ ਰੈ ਗਾਜ ਮਾਤੇ॥ ੪੦॥
ਸਦਯਾ॥ ਮੁਰਖ ਨਾਹ ਦਸੇ ਸਿਰ ਸੇ ਸਖੀ ਜਾਨਤ ਤੇ ਦਿਨ ਆ
ਧਪਾਏ ਤੇ॥ ਲੋਚਨ ਬੀਸ ਨ ਸੁਝਤ ਨਾਹ ਨਿਰਾਥ ਨ ਬੀਸ ਤਥਾ
ਜਟੇ ਤੇ॥ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕੁਯੋ ਮਘ ਵਜਿਤ ਸੇ ਕੁਸੇ ਕੋਨ ਸੇ ਰਾਨ ਬਰੇ ਤੇ॥
ਸਦਯਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਕੁਜੈ ਸਕ ਸੇ ਬਨ ਯਾਹੀ ਤੇ ਜਾਨਤ ਗਾਮ ਲਟੇ ਤੇ॥ ੪੧॥
ਸਦਯਾ॥ ਰੂਪ ਅਪਾਧ ਨ ਗਾਧ ਨ ਨੀਚ ਮਹੀਰ ਸੇ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸਮ
ਝਣੀ॥ ਤੈਵੇ ਓ ਬੀਰ ਸੇ ਰੁਤੀਰ ਕੁਟੀਰ ਵ ਤੇ ਜੁਤਾਹ ਨ ਸਿਧਾ
ਈ॥ ਨਾਰ ਅਨੁਪ ਮਹੀ ਤਿਸ ਪੈ ਸੁਰੁ ਗਾਧੁ ਆਇ ਸਮੁਰ ਚਢਾ
ਈ॥ ਛਾਡ ਸਮਾਨ ਪਥਾਨ ਕਰੇ ਜਿਨ ਪਾਨ ਤਜੈ ਤਜ ਪਾਨ ਪਜਾਈ
॥ ੪੨॥ ਸਦਯਾ॥ ਜਾਨਤ ਬਾਤ ਮਹੀਰ ਮਹਾਮੁਨ ਦੇਹ ਤੇ ਬਾ
ਸੁਛੁਰ ਜੇ ਅਬ ਜੀਕੋ॥ ਗਾਮ ਸੇ ਬੈਰੁ ਕੀਏ ਸੁਖ ਤੇ ਨਲ ਏਦ ਸ
ਕੇਧ ਕਲੇ ਕਕੇਟੀਕੋ॥ ਉਤਰ ਦੇਤ ਓਤਾਰ ਤੇ ਸਿਰ ਯੋਤ ਲਫੇ
ਜੈ ਸੇਮੀ ਨਥ ਲੀਕੋ॥ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਦੇਹ ਕਏ ਕਹਤ ਤ ਤਉ ਮਿ
ਗਮੋ ਦਕਸਿੰਘ ਬਲੀਕੋ॥ ੪੩॥ **ਸਦਯਾ॥** ਜਾਤ ਬਨੈ ਨਰਿਸ
ਤ ਬਨੈ ਨਰਾਤ ਬਨੈ ਨਹੀ ਦੁਚਤਾਈ॥ ਤੈਓਤ ਪਾਤ
ਕੀ ਬਾਤ ਸਹੀ ਜੋ ਪੈ ਗਾਧ ਨ ਗਾਮ ਤੇ ਪਾਨ ਓਡਾਈ॥ ਤੋਮ ਨ
ਕੀ ਪਛੁਤਾਤ ਅਥੈ ਤਜੁ ਲੈ ਕਪਤੀ ਗਾਮ ਕੇ ਪਾਈ॥ ੪੪॥

ਚੰਡੀ ਮਿਗ ਸੰਗ ਲਖੇ ਤਿਨ ਕੁਰਤ ਛਾਧ ਤਿਚਾ ਨ ਦਿਖਾਈ
 ॥ ੮੪ ॥ **ਵੋਹਰਾ** ॥ ਫਿਰ ਬੋਲੀ ਮਰੇ ਦਰੀ ਕੁਮਲਾਨੀ ਸਰਗਾਤ
 ॥ ਜੀਰੇ ਵੈਤ ਮੁਗਾਤ ਕੇ ਜਾਨ ਤਰਦ ਕੀ ਬਾਤਿ ॥ ੮੫ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥
 ਕੁੰਕਰਨ ਬਸ ਸੈਨਿ ਤੁਮਰਾ ਜ ਬਸ ਮੋਹ ਕੇ ॥ ਦੇਵਰ ਕਛੂਕ
 ਤਿਨ ਲੇਕ ਪਕਗਾ ਹੋ ਗਈ ॥ ੮੬ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਅਜਗੁਚੇ ਤ
 ਸੰਤਰਾਪੀ ਅਤੀ ਅਬੈ ਨਨ ਮਨ ਧਰੇ ॥ ਪਾਪ ਬੀਜ ਜਿਨ ਠਾਹੁ ਛੇ
 ਤਦੁ ਤੇਲੀ ਬੈਸ ਸੀ ॥ ੮੭ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਬੋਲੁ ਗਯੋ ਸਿਵ ਕੇ ਸੁਨਾਰੇ
 ਪਤਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗ ਸੁਹਾਗੁ ਮਾਰੇ ॥ ਭੂਤ ਲਘਾ ਸੁਰਯੋ ਕੁਲ ਕੇ ਮ
 ਬਤੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਜਗ ਮੁਲ ਉਖਾਰੇ ॥ ਛੀਨ ਭਯੋ ਤਪਤੋ ਤਿਨ ਸੁਭਤਿ
 ਜਯੋ ਤਰਿ ਉਪਰਿ ਤੇ ਅਧਿ ਮਾਰੇ ॥ ਰੇ ਸਠ ਕੰਤ ਰੋਤੋ ਤਟ ਕੇ ਨ ਭਲੇ
 ਪਟ ਤੇ ਪਟਗਾ ਮਧਿ ਸਾਰੇ ॥ ੮੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਰਾਮ ਸੈਨ ਬੈਰੁ ਕ
 ਕਰੁ ਪਾਪੁ ਜੀਅ ਮੋਨ ਧਰੁ ਮੁਨ ਸੋਨ ਅਰੁ ਥਾਤ ਕੀ ਜੈਨ ਨਿਦਾਨ ਕੀ
 ॥ ਅਜਗੁਲੇ ਕੁਸਰਾਤ ਭਗਨੀ ਕੀ ਬੋਹੀ ਬਾਤ ਨਾ ਕ ਕਾਟੀ ਕਾਟੀ ਏ
 ਕਹੁਇ ਗਈ ਅਚਾਨ ਕੀ ॥ ਕੇਤੇ ਬੋਲੀ ਮਾਰੇ ਖਰਦੂ ਪਰਪ ਛਾਰੇ
 ਅਬ ਤੂਝੇ ਚਲੇ ਜੋਗੀ ਯਤ ਬਾਤ ਨ ਸਮਾਨ ਕੀ ॥ ਜਾਗੁ ਜੈਨ ਮਾਨੈ
 ਕੰਤੁ ਕਾਤੁ ਕੀ ਬਲਾਇ ਜਾਨੈ ਔਰ ਸਬ ਕੀ ਜੈਏ ਕਹਰੋ ਜਿਨ ਜ
 ਨ ਕੀ ॥ ੮੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਨਾਰਕੀ ਨਮਾਨੀ ਬਾਤ ਦਿਨ ਹੀ ਸੋਕ ਤੋ
 ਗਤਿ ਬਡੇ ਉਤਪਾਤ ਤੋ ਨਹਾਰ ਚਲੇ ਧਾਇ ਕੋ ॥ ਆਪ ਬਨੀ ਜੋ
 ਗੀਆਂ ਗੋ ਕੀ ਨੇ ਤੈਮਰ ਚਮੁਨੁ ਦੇਖੋ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਿਗੁ ਸੇਨੇ ਕੋ
 ਬਨਾਇ ਕੋ ॥ ਕਹੁ ਪਾਤਖਾਤ ਕਹੁ ਉਚੇ ਫਕਰਾਤ ਲੰਗਾਤਿ

ਕਹੁ ਕਹੁ ਅੰਗੇ ਨਾਚੇ ਸੋਹੇ ਆਇ ਕੈ ॥ ਕਹੁ ਚਲੇ ਦੋਰ ਬੈਠ ਪਾ
ਤਨ ਕੀ ਓਰ ਕਹੁ ਜਾਨ ਕੀ ਨਿਤਾਰੁ ਪੁਰੀ ਹੋਇ ਕਹਿ ਕੈ ॥
॥੧੦੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜਨ ਕਸੁਤਾ ਮਨ ਮੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਮਿਗ ਪਕ ਕਹੈ ਜਾ
ਇ ॥ ਕਠਨਿ ਕਠਨਾਈ ਕਹੈ ਟਹੈ ਬਿਨ ਰਾਖ ਬੀਰ ਸਤਾਇ ॥੧੦੧॥
ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਚਨਿ ਮਿਗ ਕਹੈ ਤੋਤੋ ਜਾ ਚੋਰਾ ਪਨਾਥ ਕੋ ॥ ਜੇ ਬਨ
ਸਬ ਸੁਖ ਦੇਤ ਅਰੁ ਜਾਨਤ ਪਰ ਪੀਰ ਕੋ ॥੧੦੨॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕੀ
ਨੋ ਸੋਈ ਕਾਮ ਆਗੇ ਆਪ ਪਾਛੇ ਰਾਮ ਬਲ ਜਾਇ ਕਬ ਰਾਮ
ਐ ਸੋਰੁ ਪਦੇਖ ਜੀ ਜੀਏ ॥ ਲੀਨੀ ਗਤਿ ਬਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਤੀ
ਪੁਸਕਾਤਿ ਸੀਤਾ ਕਹਾਂ ਚਲੇ ਜਾਨਿ ਨਾਥ ਨੈ ਕਕ ਤੀ ਕੀਜੀ
ਏ ॥ ਕੁੰਜਨ ਕੀ ਓਰ ਪਾਤਿ ਤਾਬ ਨਿਸੇ ਰਾਗ ਕੀ ਬਾਤ ਮਿ
ਗ ਕਚਨਿ ਕੋ ਨੀਕੇ ਦੇਖ ਲੀਜੀਏ ॥ ਤੀਨ ਬਲ ਹੋ ਨਾਤੁ ਮੈ ਕੋ
ਹ ਕੋਠੋ ਨਾਯਾਤਿ ਸਾਰੰਗ ਕੋਠੋ ਨਾ ਸੋਖਿ ਲੋਨਾ ਕਰ ਦੀਜੀਏ
॥੧੦੩॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਭਯੋ ਚਿਤ ਭੰਗੁ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸਬ ਕਾਪ ਯੋਗ ਮਜੈ
ਸਿਧ ਸੰਗ ਮਾਨੋ ਦੂਸਰੇ ਅਨੰਗੁ ਹੈ ॥ ਮੰਗੋ ਬਿਨੁ ਅੰਨਿ ਦੀਨੋ ਪ
ਨਖੁ ਨਿਖੰਗੁ ਤਾ ਕੋ ਰੰਗੁ ਨਾਪ ਛਾਨੈ ਜਾਨੇ ਹਠੀ ਮੈ ਰੰਗੁ ਹੈ ॥
ਕਹੀ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਤੂ ਸੁਰੰਗੁ ਦੇਖ ਭੂਲੈ ਜਿਨੁ ਭਾਜੈ ਸੁਖ ਆਜੁ
ਲੋ ਤੁਰੰਗ ਪੀਠ ਤੰਗੁ ਹੈ ॥ ਕੀਨੋ ਦੁਖ ਪੰਗੁ ਸੁਨੁ ਜਾਨ ਕੀ ਕੁਰੰ
ਗ ਨੈ ਨੀਤੋ ਇਨ ਕੁਰੰਗੁ ਯਾਤਿ ਬਢੋਈ ਕੁਰੰਗੁ ਹੈ ॥੧੦੪॥ **ਸਦਖ**
ਸੋ ਚ ਬਢੋ ਜੀ ਅਮੈਤ ਬਯੋ ਮਿਗ ਕਚਨ ਕੋ ਨੁ ਰਚੋ ਜਗ ਸ
ਈ ॥ ਜਨ ਬਧੋ ਸੀ ਅਪਾਨ ਤਜੈ ਅਰੁ ਮੈ ਅਬ ਲੋ ਕਬਹੂ ਨ ਰੁਸ

ਈ॥ ਬੀਰਤਿ ਚੋਲ ਕਰੀ ਸੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਕਾਟਿ ਤੇ ਬਨ ਮੈ ਅਬਤਾ
 ਈ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਅਸ ਕੀ ਦੇਖਤ ਹੋ ਤਉ ਛਾਡਤ ਹੋ ਤੁਮਗੀ ਸਰਨਾਈ
 ੫॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਆਇਸ ਨੈਕ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਸਕੇ ਰਥ ਕੇ ਮਿਗ
 ਜਾਇ ਓਖਾਰੇ॥ ਕਾਤੇ ਕੇ ਨਾਥ ਕਰੈ ਸੁਮ ਕੇ ਤੁਮਯਾਤਿ ਕਰੇ ਛਿਨੀ
 ਮਤਿ ਮਾਰੇ॥ ਜੰਛ ਲੁਮੇ ਤਿਛ ਲਇ ਚਲੈ ਬਿਨੁ ਦਾਤ ਨੈ ਨਹੀ
 ਤੋਪਗਧਾਰੇ॥ ਬੀਰ ਸਹੀ ਮੇ ਤਿਸੀ ਅਕਤੀ ਅਬਤੋ ਤੁ ਤਿ ਕੋ ਕਿ
 ਹਭਾਤਿ ਪਚਾਰੇ॥ ੬॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਮਿਗਤੋ ਅਬਲੈ ਨਥਿ
 ਰੰਚਰਚਯੇ ਦੁਖ ਕੇ ਫਲੁ ਹੈ॥ ਕਿ ਕਲਕ ਬਰੇ ਰਘ ਕੇ ਕੁਲ ਕੋ ਕਿ
 ਨਿਸਾਰ ਕੇ ਬਨ ਮੈ ਛਲੁ ਹੈ॥ ਕਿਧੋ ਗਾਢ ਨਿਤੇ ਜੁ ਬਢੀ ਸਮ
 ਪਾਧ ਕਿਤਾ ਤਿਸ ਮਾਪਤਿ ਕੇ ਜਲੁ ਹੈ॥ ਕਤਗਾਮ ਚਲੈ ਸੀਅਛਾ
 ਰਿ ਕੁਟੀਪੀਅ ਕੇ ਨਕ ਛੂਤੀ ਅਕੇ ਬਲੁ ਹੈ॥ ੭॥ **ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾ**
ਮਗੀਤ ਬਨ ਕੇ ਆਇਓ ਤੀਸਰੇ ॥ ਸਪਤੀ ॥ ੨॥ ਸਦਯਾ
 ਲੈ ਕਰਤੀਰ ਸਰਾਸਨ ਸੀਰਘ ਬੀਰ ਚਲੈ ਸੀਅ ਚੋਲ ਅਰੇ ਹੈ॥ ਯਥ
 ਤਿਖੇਲ ਤਲੇ ਨਿਜੇ ਤਿਨ ਤੁਮ ਨਿਏ ਕੁ ਬਿਨੈ ਦਕਰੇ ਹੈ॥ ਪੈਨ ਮਿਲੈ ਤ
 ਬਏ ਕਹਿ ਬਾਨਿ ਗਿਰਾਇ ਲਯੈ ਬਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰੇ ਹੈ॥ ਜਾਨ ਕੀਤਾ ਮਿਰੇ
 ਹੋਤ ਹੋਤਿ ਨ ਤੋਰਿ ਪਖਾਨ ਬਨਾਇਯੇ ਹੈ॥ ੮॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਗਿਰੇ
 ਕਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਛਮ ਨਿਕੋ ਪੁਕਾਰਿ ਲੀਨੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੁਖ ਸੁਨੀਰੁ
 ਅਚਾਨਕੀ॥ ਮਿਗਤੀ ਕੇ ਸੁਨੈ ਨ ਕਾਨ ਏਕ ਤਾਨ ਸਦਯਾ ਨ ਠਾਢੀ
 ਉਤਰੈ ਰਹੀ ਹੀ ਜਾਨ ਕੀ॥ ਬਡੇ ਓਤ ਪਾਤਰਾ ਮਗਤ ਕੀ ਨ ਕੁਸ ਗਾਤਿ
 ਤੁਕੇ ਫਲੁ ਲਾਗੀ ਬਾਤ ਕਰੀ ਨ ਸਮਾਨ ਕੀ॥ ਲੈਏ ਧਰਮੀ ਜੈ ਕਰ

ਤਾਤਹਿ ਸੁਖੀਰਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਕਯੋਨ ਲੋਤ ਦੇਹਿ ਲਾਗਤਿ ਗਿਲਾਨ
ਕੀ॥੨॥**ਕਥਿਤੁ॥** ਬੋਲ ਲਛਮ ਨਿਜੁ ਸੋ ਕਹੀ ਸਥ ਬਾਤ ਸੀਅ
ਜਾਤੁ ਅਬ ਧੀਰ ਸੁਖ ਲੇਹੁ ਧੀਰ ਪੀਰ ਕੀ॥ ਸੋ ਕੁਤ ਜਮਾਤੁ ਐ ਸੋ ਕੋ
ਨ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸਾਹਿਟੇ ਛੀਕਰ ਭੋਹਿ ਭੋਰੇ ਖੋਰ ਘ ਧੀਰ ਕੀ॥ ਸ
ਕੁ ਸਿਵ ਸੇਖ ਸਿੰਧੁ ਚ ਦਮਾਇਰੰ ਚ ਜਮੁਨ ਰਪ ਤਿਸੇ ਵੈਰ ਜਜੇ
ਕੇ ਪਗਤੀਰ ਕੀ॥ ਮਾਰਿ ਮਿਗ ਕੰਚਨ ਕੋ ਐ ਹੈ ਮਿਗ ਹਾਜਰਾਸ
ਕਾਹੇ ਕੋ ਹੈ ਤੋਤ ਸਫਰੀ ਬਿਨ ਨੀਰ ਕੀ॥ ੩॥**ਸਦਯਾ॥** ਘਾਤੁ ਕ
ਰੋਗ ਘਨਾਥ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਤੁਸੇ ਹਿ ਬਾਤ ਨਿ ਹੀ ਸਮਝਾਵੈ॥ ਵੈਪਦ
ਕੰਜ ਬਿਨਾ ਨਿਰਥੇ ਘਰੀ ਚਾਰਿ ਰੁਣੀ ਕਹਿ ਕੀ ਕਲ ਆਵੈ॥
ਹੈ ਦਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਸੁਨਿਤਾ ਹੀ ਤੇਜਾਨ ਕੀ ਤੋਹਿ ਪਠਾ
ਵੈ॥ ਲੈ ਕਰ ਬਾਨੁ ਨਿਖੰਗ ਕਸੰ ਕਟਿ ਦੂਰ ਹੀ ਤੇ ਪਗ ਕੋ ਸਿਰ
ਨਾਵੈ॥ ੪॥**ਸਦਯਾ॥** ਏਕ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਭੁਮਨ ਮੈ ਸੀਅ ਕੇ ਹਠ
ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੈ ਅਬ ਧਾਓ॥ ਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ਨਿਸਾ ਚਰ ਕੋ ਛਲੁ ਮਾ
ਤ ਕੋ ਬੋਲ ਨਿਕਯੋ ਓਲਟਾਓ॥ ਰੇਖ ਕਰੀ ਚਹੂ ਓਰ ਕਯੋ ਸੁ
ਨਯਾਤ ਜਪਾਓਨ ਦੇਹੁ ਅਗਾਓ॥ ਜੋ ਬਿਧ ਲੈ ਇਹ ਬੀਚ ਪਰੈ
ਜਹਿ ਛਾਹਿ ਓਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤੁਰਤਾਓ॥ ੫॥**ਸਦਯਾ॥** ਯਤ ਕਰ
ਕੈ ਸੋਈ ਜਾਤ ਭੁਯੋ ਬਨ ਧੁਛ ਤਿਹਾ ਮੁਘੀ ਕਨ ਪਯੋ॥ ਤੋਲ
ਗਿਰਾਵਨ ਤੈ ਚੁਗੀ ਆਸੀਅ ਕੇ ਛਿਗ ਗੋਰ ਬਨਾਥ ਜ
ਰਯੋ॥ ਜਾਨ ਅਤੀਤੁ ਭਰੇ ਕਰਤ ਦਲ ਰੇਖ ਤੇ ਬਾਤ ਹਿ ਪਾਓਨ
ਪਯੋ॥ ਸੋਨ ਚਹੇ ਬਿਨੁ ਭੀਖ ਚਲਯੋ ਕਹਿ ਦਾਨ ਬਧਯੋ ਅਬ ਲੋ

ਨਹਿ ਖੋ ॥ ੬ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਹਾਜ ਕਰੇ ਤੁਮਰੂ ਖਲ ਲੇ ਤੁਮਖ ਪਰਮੇ
 ਰ ਕੇ ਅਗੇ ਸਰੈ ਗੇ ॥ ਭਾਂਸ ਨ ਗ੍ਰਿਖ ਬੀਧੀ ਕਿਹੰ ਕਾਮ ਸੁਤੇ ਤਿਤ ਜੇ
 ਤੁਮਰੂ ਨ ਮਰੈ ਗੇ ॥ ਜਾਨ ਤਤੋ ਜੀਅ ਮੈ ਸੁਨਿ ਸੁੰਦਰਿ ਤੋ ਸੰਗ ਹਾਮਨ
 ਆਇ ਲੈ ਗੇ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਤੈ ਕੋਢੁ ਗ੍ਰਿਖ ਬਿਨਾ ਹਮੇ ਤਾ ਦਿਨ ਭੋਜ
 ਨ ਤੁਨ ਕਰੈ ਗੇ ॥ ੭ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਯੈ ਰੁਪਾਇ ਪਿਸਾਚੁ ਕਰੈ ਥਿੰ
 ਜਾਨ ਤਮੁ ਰੁਕ ਲਕ ਦੀਓ ॥ ਰਪੁ ਬੀਰ ਤੇ ਜਾਚ ਚਲੇ ਤੰ ਜਰੰਦ
 ਲਤਾ ਦਿਨ ਤੈ ਕਿਹੰ ਕਾਮ ਜੀਓ ॥ ਅਬ ਯੈ ਚਲ ਤੇ ਜਗਮੈ ਯਾਹਿ
 ਬਾਤ ਨ ਤੈ ਪਰ ਹਾਮਨ ਬੀਰ ਬੀਓ ॥ ਤਬ ਪੀਅ ਬਿਨਾ ਸੀਅ ਏਕ
 ਅਤੀਤ ਤਿ ਗ੍ਰਿਖ ਦਈ ਨ ਸਮੇਧ ਕੀਓ ॥ ੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਰੇਖ ਛਾ
 ਰਿ ਜਾਓ ਤੋ ਰੁਗ ਚਲ ਛਮ ਜਾ ਤੇ ਗ੍ਰਿਖ ਬਿਨਾ ਕੀਨੇ ਗ੍ਰਿਖ ਮੀਚ
 ਤੁਨ ਪਾਵਤੀ ॥ ਕੋਢੁ ਮੰਦ ਰਾਗਿ ਸਹਿ ਰਾਮ ਕੇ ਨ ਆਗੇ ਅੰਧੇ ਦਰ
 ਸਨ ਪਾਵਤੋ ਤੋ ਦੇ ਤਨ ਸੰਕਟ ਤੀ ॥ ਗੀਰ ਮੇਵ ਦੇ ਓਠਿ ਗੀਰ ਹੀ
 ਮਿਲਾਏ ਓਠੇ ਤੋ ਧਾਸੇ ਏਈ ਭਗਵੰਤ ਜੁ ਕੇ ਕਾਵਤੀ ॥ ਦੇਖੋ ਕਥ
 ਹਾਮ ਕੇ ਨ ਜਾਨ ਕੀਨਿ ਸੰਕਟ ਤੋ ਯਾਹ ਗੀਰ ਹੀ ਮੈ ਥੈ ਠਕੈ ਜੇ ਜਾਹ ਨ ਚੁ
 ਕਾਵਤੀ ॥ ੯ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਤੈ ਗੀਅਾਇ ਸੁਬੇ ਲਓ ਯੈ ਤੁਮ ਆਇ ਸਦੇ ਤੁ
 ਕ ਛੁਨਾਹਾਰੈ ॥ ਤੈ ਓਠਿ ਜਾਓ ਕਹਾ ਬਸੁ ਤੈ ਓਪ ਜੀ ਤੀਅ ਮਾਤਿ ਦੈ ਆ
 ਨ ਤੁਮਾਰੈ ॥ ਗੀਰ ਮਿਟਾਵਤ ਹੀ ਸੁਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਰ ਸਸੀ ਗੀਰ ਤੈ ਨ ਭਤਾ
 ਹੈ ॥ ਯੈ ਨਹੀ ਜਾਨ ਤਿਤੋ ਸਠ ਰਾਵ ਨੁ ਮਾਂਗਤਿ ਗ੍ਰਿਖ ਕਿਮੀਚੁ ਪੁਕਰੈ
 ॥ ੧੦ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਤਾਹੀ ਕੇਹੇ ਤਲਈ ਕਰ ਗ੍ਰਿਖ ਦਈ ਤਜ ਫੁਲ ਨ ਕੀ
 ਨ ਫੁਲਾਸੀ ॥ ਬੋਲ ਕਯੈ ਅਬ ਬੀਰ ਤਪੋਧਨ ਲੈ ਜਬ ਲੈ ਨਹੀ ਰਮ

ਬਿਲਾਸੀ॥ ਆਇ ਗੰਗੇ ਚੰਗੀ ਕਪਟੀ ਜੀ ਅਮਾਨਤੁ ਫੂਲਕ
 ਨੇਰਪਲਾਸੀ॥ ਗੰਗੇ ਮਿਟੀ ਪਗਸੇ ਜਬ ਹੀ ਤਬਰਾਤਗੀ ਮਾ
 ਨੇਚੰਦਕਲਾਸੀ॥ ੧੧॥ **ਸਦਯਾ॥** ਗੰਗੇ ਕਟੀ ਕਿਧੋ ਆਦਰਸ
 ਨਨ ਕੈ ਸਿਧੇ ਲਜ ਜੀਹ ਛੁਟੀ॥ ਕਦਗਮ ਕਿਧੋ ਕਤਿ ਗਾਘ
 ਵਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਸਰਕੀ ਜਨੁ ਪਾਲ ਛੁਟੀ॥ ਕਿਧੋ ਦੇਵ ਨ ਕੀ ਦੁਖ
 ਫਸਤੁ ਡੀਸੀ ਅਕੇ ਪਗਲਾ ਗਤਰਕ ਛੁਟੀ॥ ਮਾਨੇ ਰਾਵਨ ਰਾ
 ਹਿ ਮਾਮੋ ਕਕਲਾ ਕਟ ਪੂਰਨ ਮੋ ਪਰਵਾ ਛੁਪਟੀ॥ ੧੨॥ **ਇ**
ਤਸੀਰਾ ਮਗੀਤੇ ਜਾਨ ਕੀ ਹਰਨ ਚੋਥੇ ਅੰਕ ਸਪਤੀ॥ ॥ ਕਥਿਤਾ॥
 ਤਾਬਗ ਹਿਲੀਨੋ ਨਜ ਭੀਖ ਥੋ ਸੁਰਾਰ ਦੀਨੋ ਐ ਸੋਕਾ ਮਕੀਨੋ ਜੋ
 ਸੋਕੋ ਛੁਨਕਰ ਤੁਏ॥ ਤਾਇਰਾ ਘੀਰਨ ਪੀਰ ਪਰ ਪੀਰਾਂ ਆਜ ਤੋਥੇ
 ਤੇ ਮੁਰਭੁ ਮਮੈ ਪਰ ਤੁਏ॥ ਤਾਇਲ ਛਮਨ ਮੇਗੀ ਦਿਗ ਤੇ ਕੰਯੇ
 ਜਾਇ ਤਾਇ ਤਾਇ ਜਾਨ ਕੀ ਪੁਕਾਰੀ ਜੰਯੇ ਜਰ ਤੁਏ॥ ਗੰਗੇ ਤੇਥੇ
 ਛੋਗੀਰਾ ਮਛਾਡੇ ਮਿਗ ਥਾਤ ਬੋਗੀ ਜੋਗੀ ਆਮ ਥੋਗੀ ਮੋਥੇ ਗੀ
 ਮੈ ਪਰ ਤੁਏ॥ ੧॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਤਾਸੁਰੇ ਸਤਾ ਧਿਰੰਚ ਛਮੁਖ ਸਸੀ ਗਨੇਸ
 ਜਾਨ ਤਿ ਦੇਨੇ ਸਤੁ ਕੋ ਬੋਧੇ ਕਛੁ ਪੋਤੁਏ॥ ਸਾਚ ਕਯੋ ਜਾਨ ਕੀ ਸੁਕਾ
 ਤੇ ਕੋ ਛੋਰਾ ਵੈ ਦੇਵਰਾ ਮੁਖ ਕਾਮ ਆਜ ਓਨੁ ਕੋ ਤੋਤੁਏ॥ ਲੇਓਨੁ
 ਓਲੇ ਕੇ ਸਤ ਜਤਾ ਪਸੀ ਕੋ ਕੇ ਸਕੁ ਜਥੀ ਸਦਸ ਸੀਸ ਕਰ ਬੋਧੇ
 ਕੁਲ ਗੋਤੁਏ॥ ਬਿਦਾ ਕੁਯੇ ਕੁਗੁ ਐ ਮਦੇਦ ਗੀ ਸੁਗਾਗੁ ਕਯੋ ਗ
 ਮਗਾ ਮਗਾ ਜ ਅਥ ਤੇਰੇ ਨ ਓਦੇ ਤੁਏ॥ ੨॥ **ਸੋਰਗਾ॥** ਯੋ ਜਾਨਤ
 ਸਬ ਕੇ ਇਯਹ ਮਗੁਤ ਜ ਸੁਰ ਮਗਾ ਗਯੋ॥ ਜਾਨ ਕੇ ਸੁਤਾਨੁ

ਨਿਤੋਇਮਾਨਹੁਮੀਚਲੇਨਭਉਗੀ॥ ੩॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਇਹੰ ਬਿਧੁਸੀਅਰ
 ਵਨਿਹਰੀਗਮਹਰੇਮਿਗਪਾਨ॥ ਬਹੁਤਸੁਖੀਅੰਤੋਇਕਦੁ
 ਖੀਕਥਾਅਕੁੰਦੀਆਨ॥ ੪॥ **ਸਵਯਾ**॥ ਉਤਮਾਰਕੁਰੰਗਤਿਰਾਮ
 ਫਿਰੇਬਨਤੇਪਰਕੇਸੰਗਧੀਰਲਏ॥ ਇਤਹਾਵਨਆਨਕੁਰੰ
 ਗਕੀਓਪ੍ਰਗਚਾਰਭਈਸੀਅਚੋਗੀਗਏ॥ ਸੋਈਦੁਰਹੀਤੇਨਹੀ
 ਗੀਠਿਪਗੀਜਤਜੇਵਤਹੀਮਨੁਨੈਨਦਏ॥ ਤਹਿਆਇਹੋਪਛ
 ਤਾਇਦੋਊਜਹੋਰਖਕਟੀਪਗਸੈਹਰਏ॥ ੫॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਜਾਨ
 ਕੀਨਪਾਈਹੋਇਓਠੇਰਪੁਰਾਈਕਹਿਧੀਰਤਿਸੁਨਾਈਆਈ
 ਬਾਤਪਾਨਅੰਤਕੀ॥ ਖਾਇਕੇਤਵਾਰਸੁਕੁਮਾਰਕਹੋਬਾਰਬਾਰ
 ਫੁਲੀਥੈਲਕੋਊਗਜਲੈਗਯੋਬਸੇਤਕੀ॥ ਦੇਖਬਨੁਹਾਰਿਪਰੇਕੋ
 ਸਕੁਪੁਕਰਫਿਰੇਮਾਨੇਮਨਗਈਫਨਬਾਸਕਅਨੇਤਕੀ॥ ਦੇਖੋ
 ਤੀਨਓਰਧਾਮਪਾਛੇਬੋਲਓਠੇਰਾਮਚੋਥੀਓਰੇਖੀਭਾਵੈਦੇਹਸੀਅ
 ਕੰਤਕੀ॥ ੬॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਬੇਨੀਸੇਸਨਾਗਮੁਖਰੋਹਨੀਸੁਹਾਗਦੋਊ
 ਲਚਨਕੁਰੰਗਕੁੰਭਿੰਗਦੁਖਦੈਗਏ॥ ਕੋਕਲਾਸੁਥੈਨਅਹੁਚਾਲ
 ਗਜਗਾਜਮਿਗਗਾਜਕਟਆਜਕਰਕੰਜਨਮੈਰੈਗਏ॥ ਕੰਦਲੀਸੁ
 ਜੰਘਅੰਗਜੇਤਕੋਅੰਨਗਤਸਪਾਇਨਕੋਪਾਇਮੇਰੈਪਾਛੈਕਰ
 ਜੈਗਏ॥ ਕਤੋਰਪ੍ਰਹਾਈਛਬਜਾਨਕੀਚੁਰਾਈਸੋਈਜਾਨਕੀ
 ਕੋਮ੍ਹਾਰਿਕੁਈਤੇਈਬਾਟਲੇਇਗਏ॥ ੭॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਵੈਗਏਨਿ
 ਰਾਸਅਸਗਈਸਿੰਧੁਪਾਰਤਜਿਪਾਤੁਕੇਅਵਾਸਦੁਖਸੁਨਦ
 ਓਧੀਰਕੋ॥ ਚਕਵਚਕੋਰਨਕੁਰੰਗਸਿੰਘਮੇਰਨਕੋਬੁਝੈਸੀ

ਅਸੋਪੁ ਬੁਝੈ ਰੁਖ ਪੰਖਤੀ ਰਕੇ॥ ਢੁਏ ਜਲ ਜਾਤ ਜਲ ਜਾਤ ਨਾਤੁ
ਨਿਗਰਾ ਭਲਾ ਗੋਬਾਤ ਜੈ ਸੇਤਾ ਤੇਰੇ ਤਕ ਨੀ ਰਕੇ॥ ਲੇਚ ਨਚ
ਚਤਨਾ ਤੀ ਸੁਧਾ ਤੀ ਅਧਾਰ ਮਾਤੀ ਅੰਗ ਸਥਿਤੀ ਨ ਐ ਸੇ ਅੰਗ
ਰਾਖ ਧੀਰ ਕੇ॥ ੮॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਘਸਲਾਇ ਲਗਾਇ ਨ ਚੰਦ
ਨ ਕੋਤਰ ਤੇ ਨ ਛਰਾਇ ॥ ੬ ਨੀ ਮਨ ਕੋ॥ ਅਰੁ ਧੀਰ ਚੁੰ ਸੀਰ ਹੀ ਦੁਰ
ਕੋ ਨ ਬੁਝੈ ਦੁਖ ਪਾਵ ਕ ਕੋ ਕ ਨ ਕੋ॥ ਨਲ ਨੀ ਦਲ ਪਾਤ ਸੋ
ਧਾਤ ਕਾਇ ਉਤ ਪਾਤ ਬਰੋ ਪੁਰ ਜੀ ਮਨ ਕੋ॥ ਸੁਨ ਆਗ ਬਛੀ ਉਪ
ਜੀ ਨ ਬੁਝੈ ਤ੍ਰਣ ਦਾਰ ਦੇ ॥ ੭ ਕ ਸਾਮੀਰ ਨ ਕੋ॥ ੯॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਸੀਰ
ਘ ਧੀਰ ਅਧੀਰ ਤੀ ਆਇ ਨੁ ਸੀਰ ਭਰੈ ਅੰਜੁਰੀ ਭਰ ਰੋਵੈ॥ ਧੀਰ ਦਈ
ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਨ ਪੀਰ ਨ ਪੀਰ ਘਵੈ ਪੁਰਸੀ ਤਨ ਜੋਵੈ॥ ਕੈ ਪਹਿਲੇ ਰੁਰਜਾ
ਨ ਬੰਗੇ ਗਾ ਸੁਦੈ ਕੁਚ ਧੀ ਚ ਨ ਹਾਰ ਸਮੋਵੈ॥ ਕੋਯੋ ਅਬ ਪਾਰਸੀ ਆਇ
ਨ ਸੀ ਪਤਿ ਵਾਰਸੀ ਆਪਤਿ ਸੀ ਬਿਨ ਜੋਵੈ॥ ੧੦॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਅ
ਬ ਬੇਕ ਸੁਰਾਮ ਕੀਉ ਨ ਬੇਬੇ ਕੁ ਪਿਤਾਰ ਘ ਨਾਥ ਨਿਕਾਰ ਦੀਆ॥ ਤ
ਜਿ ਸੰਪਤ ਦੰਪਤ ਏ ਕਹੀ ਬੇਰ ਅਵਾਸ ਤਜੇ ਬਨ ਬਾਸ ਲੀਆ॥
ਜਿ ਨ ਕੋ ਨਿਸ ਬਾਸ ਰਕੇ ਮਿਲ ਬੇਹਿਤ ਰਖੈ ਹੁਤੋ ਬਿਨ ਹਾਰ ਹੀਆ॥
ਇਹੁ ਭਾਂਤ ਬੰਗੇ ਗਾ ਦੀਓ ਬਿਸ ਆਪ ਸੁਦਾਰਸੀ ਆਪਤਿ ਪਾਰਸੀ
ਆ॥ ੧੧॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਬਮਾ ਕਲ ਰੋਲ ਤਿਹੈ ਬਨ ਧੀਥ ਨਿ ਬੁਝਤ
ਲੋਗ ਨਿਰਮ ਸੰਦੇਸੋ॥ ਕੁਜਰ ਕੰ ਜ ਕਰੰ ਬ ਕੁਰੰ ਗ ਨਿ ਭਿੰ ਗ ਨ ਸੋ
ਕਲ ਕੰ ਰੁਕੁਰੇ ਸੋ॥ ਚੰਪ ਕ ਚੰਦ ਨਿ ਤਾਲ ਤਮਾਲ ਨਿ ਬਮਾਲ ਨ ਸੋ
ਗਿਰ ਬੁਝਤਿ ਜੈ ਸੋ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਹਾਥ ਨਲਾ ਗਤਿ ਸਾਥ ਕੇ ਹਾਥ ਸੋ

ਹਾਥ ਮਰੋਰ ਤਿ ਕੈ ਸੇ ॥ ੧੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਦੇਖ ਮਿਗੰ ਕਰੈ ਮਿਗੰ ਨੈ
 ਨੀ ਸੀ ਅਕਤ ਚੰਦ ਮੁਖੀ ਚੰਦ ਦੇਖ ਕਰੈ ਮਾਨੇ ਮਤ ਥਾਵੇ ਗੀ ॥ ਗਾ
 ਢੇ ਬਨ ਗੋ ਨ ਕਰ ਪੁਪਛਾ ਹੋ ਪੁਪਛਾ ਧਾਇ ਧਾਇ ਪੁਛੇ ਗਿਰ ਕੁ
 ਪ ਸਰ ਥਾਵੇ ਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੀਲ ਦੇਤੈ ਅਨੰਤ ਭਗਵੰਤ ਸੁਨ ਕੀਨ
 ਤੇ ਕੁਰੰਗੁ ਦੁਖ ਕੇਤਰ ਕੀ ਥਾਵੇ ਗੀ ॥ ਕੈਤੋ ਦਹਿਰਾ ਜ ਕੇ ਸਮਾਜਰ
 ਪਰਾਜਤ ਬੈ ਸੀ ਵਾਉ ਵਹੀ ਅਥ ਐ ਸੀ ਵਹੀ ਥਾਵੇ ਗੀ ॥ ੧੩ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਐਹੋ ਲਛਮਨ ਤੋਹਿ ਪੁਛਤੋ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦੇਖੋ ਸੀ ਆਗਈ
 ਕੈ ਸੀ ਥਾਤ ਭਈ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ਆਹੁ ਨਾ ਪਯੋ ਪਗਥੇ ਜੁਨਾ ਚਲੇ
 ਹਮ ਭਾਗੀ ਚੁਕ ਗਏ ਅਥ ਕੋ ਮਿਲਾਵੈ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ਕੈਨੇ ਹਰਿ ਲੀਨੀ
 ਮਾਰ ਭਾਗੀ ਕਾ ਕੀਨੀ ਕਾ ਭਾਤ ਐ ਸੀ ਕੀਨੀ ਤੈ ਅਜਾਨ ਕਿਜਾ
 ਕੀ ॥ ਕਾਸੇ ਦੁਖ ਕੇਤੋ ਗੋ ਕੈਨ ਕੀ ਸਰਨ ਆ ਜੁਰ ਲੈਤੈ ਮੁਰਨੁ ਬ
 ਤ ਜੀਤੇ ਨ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੧੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਬਿਰਹੀ ਬਿਹਾਲ ਜਨਕ
 ਸੁਤ ਕੇਦੁਖ ਤਨ ਕੇਨ ਨੀਦ ਪਰੈ ਜਾਗੇ ਚਹੈ ਜਾਮ ਕੇ ॥ ਕੁੰਜ ਨ ਬਿ
 ਸਾਖੀ ਅਜ ਪਯੋ ਕਰੈ ਨਾਮ ਸੀ ਅਰਾਹਰੇ ਦੇਹ ਮਾਨੇ ਦੁਖੀ ਬਰੇ ਧਾ
 ਮ ਕੇ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਜ ਕਾਤ ਸੇ ਭੁਖ ਪਾਤ ਜਾਤ ਜਰ ਥਾਤ ਕਰੈ ਕੈਨ
 ਐ ਐ ਹਾਥ ਲਾਗੇ ਕਾਮ ਕੇ ॥ ਦੇਖਤ ਬਟਾ ਭੁਆ ਪਰੇ ਵਤਰੁ ਆਉਤਰ
 ਜਰੇ ਪਾਸ ਫਾਉ ਜਾ ਪਰੇ ਪਾਇਹਾ ਮ ਕੇ ॥ ੧੫ ॥ **ਸਵਯਾ** ॥ ਜਾਨ ਕੀ
 ਕੋਰ ਕਾਨ ਨ ਟੋਰ ਗਏ ਸਰਤੀਰ ਤਿਖ ਜਲ ਕੀ ॥ ਕਥਹਾ ਮ ਸੁਨੈ ਕੁਤ
 ਏ ਦਿਗਸੀ ਤਲ ਸੰਪਤ ਦੇਖਰੇ ਪਲ ਕੀ ॥ ਅਲ ਕੇ ਸਗਏ ਅ
 ਥੁਏ ਦਿਨ ਨਾ ਬਨ ਈਛ ਬਤੇ ਨਲ ਨੀਦਲ ਕੀ ॥ ਮਾਨੇ ਸਾਈ ਬੰ

ਸੇਜਲੁ ਯਹੈ ਕਠ ਨਾਈ ਹੈ ॥ ਦੋਹਰੇ ਜਗਤਿ ਅਥ ਜੀਵ ਤੁਤੈ ਕੋਢੁ
 ਅਗੈ ਏਤੇ ਪਰਥਾਨ ਸੋ ਕਮਾਨ ਤੈ ਚ ਚਾਈ ਹੈ ॥ ਕਯੋਂ ਰਾਖਾ
 ਇਦੁਖਦਾਇਹ ਤਿਹਾਇ ਕੁਰਮਾਰੇ ਪਰਮਾਰੇ ਸੁਰ ਕੀ ਬਡਾਈ
 ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜਾਇ ਨ ਸਿੰਧ ਮਥੈ ਨਿਕਸੀ ਸਠ ਤਾਇਸ
 ਤੇ ਕੁਘਰੀ ਕਤਿ ਕੋਹੀ ॥ ਗਤਿ ਗਿਲੇ ਓਗਲੀ ਓਗਲੀ ਧਾਰ ਕ
 ਲੇ ਕਸੰਭਾਰ ਜਗਦਤਿ ਮੋਹੀ ॥ ਅਜ ਕੁਢ ਰਚਦੇ ਕੋ
 ਤਖੰਡ ਸਸੀਛਿਨ ਮੈ ਅਥ ਤੇਹੀ ॥ ਹੈ ਨ ਕਛੁ ਬਥਰਾ ਮਕਯੋਂ
 ਤੁਜਾਨ ਕੀ ਕੀ ਮੁਖ ਛੁੰਨ ਤੇਈ ॥ ੨੨ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਦਾਹ ਕਰੈ ਨ
 ਭਿਮੋ ਪ੍ਰਜਰੈ ਨ ਟਰੈ ਜਮ ਸੋਚ ਕੀਏ ਮੁਖ ਦੇਖੇ ॥ ਐਹ ਚ ਕੋਰ
 ਅਗਾਰ ਚੁਗੇ ਜੀਅ ਸੀਤਲ ਜਾਨਿ ਸੁਯਾਹੀ ਕੇ ਪੇਖੇ ॥ ਮਾਨ
 ਤੁਭੋਰ ਪਾਉ ਬਿਖਕੰਜ ਨ ਬੂਝਤਿ ਤੇ ਜਲ ਯਾਹ ਪਰੇਖੇ ॥ ਨਓ
 ਸੁਧਾ ਕਰ ਲੋਕ ਕਤੇ ਕਬਰਾ ਮਕਤੇ ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਸੁਲੇਖੇ ॥ ੨੩ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਚੰਦ ਨਿਸੇਲ ਪਟਾਇਹੀ ਅਤਿ ਮਾਲ ਕੀ ਜਦਾਲ ਨਿਸੰ
 ਕਰਯੋ ਤੇ ॥ ਪੈਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੀਓਰ ਤੇ ਜਥੈ ਨਿਕਸੀ ਤਬ ਹੋਲ
 ਗਯੋ ਤੇ ॥ ਚਾਟਿ ਸੁਧਾ ਕੁਮਤਾ ਤਿਨ ਦੇ ਬਿਖਧਾਰ ਤੁਜੰਗ ਮਦੋਸ
 ਰਯੋ ਤੇ ॥ ਬੀਰ ਬਦੀਰ ਸਮੀਰਓ ਸੀਰ ॥ ਨੀਰ ਹੀ ਸੀਤਲ ਕੰਨ
 ਕਯੋ ਤੇ ॥ ੨੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸਿੰਧ ਮਥੈ ਜੜਤੁ ਨਿਕਸੀ ਬੜਦਾਨ
 ਏਕਾਤ ਕੋ ਦਾਨੁ ਪਠੇ ॥ ਕੈਸਿ ਦਕੰਠ ਤਲਾਤਲ ਤੇ ਤਿਨ ਖੋਚ
 ਸੁਧਾ ਸਮਾਪ ਬਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਬੀਰ ਕਯੋ ਸੁਨ ਬੀਰ ਤੁੰ ਬੁਝ
 ਸਸੀ ਨਿਪੈ ਹਾਨਿ ਰਯੋ ॥ ਨਓ ਸੁਧਾ ਕਰ ਤੇ ਬਿਖਕੋ ਪਰਮਾ

੨੮ ਇਥਿ ਰੰਚ ਕਲੰਕ ਲਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਏਥਿ ਲਲਾਤਿ
 ਏਥਿ ਤਭਾਤਿ ਸੁਹਾਤ ਨੀ ਕਢੁ ਖਾਨ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਗਾਢ ਨਿਕੇ
 ਸੰਗ ਜਾਤਿ ਉਤੇ ਅਤਿ ਜਾਨ ਕੀ ਗਾਮੁ ਕਰੈ ਥਿਲ ਖਾਨੀ ॥ ਸੇਵ
 ਤੁਨਾ ਮਸੁਲੈ ਖਗਹਾ ਜਜਟਾ ਉਛੁੜੈ ਜੀਅ ਮੈ ਯਤਿ ਆਸੀ ॥
 ਮਾਹਿ ਫਿਰੋ ਕਿਕਰੋ ਪੁਕਾਰੁ ਕੁਕੈ ਜਸੁ ਲੈ ਦਯੈ ਦੇਤਿ ਪੁਰਸੀ
 ॥ ੨੬ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਦੁਹਰੀ ਤੇ ਦਸ ਕੰਧ ਕਯੈ ਯਾਤਿ ਕੈਨੁ ਬਡੈ ਭ
 ਠਾਨ ਤਿਉ ॥ ਹਰ ਬਾਂਤੁ ਕੈ ਸਿਖ ਕੈ ਸੁਤੁ ॥ ਬੁਨਤੈ ਇਸੁ ਮੋਹਿ
 ਪਛਾਨਤੁ ॥ ਗਿਰ ਜਾ ਜਨੁ ॥ ਕਨਕਾ ਚਲੁ ॥ ਥਿਧ ਲੈ ਬਲ
 ਕੈ ਜਗੁ ਜਾਨਤੁ ॥ ਢਿਗ ਆਵਤੁ ॥ ਸਮਝੈ ਨ ਪਰੈ ਭਈ ਕ
 ਤੇ ਕੋਕਾਲੁ ਪਛਾਨਤੁ ॥ ੨੭ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਤੈਲੀ ਆਨ ਸੁਨਾਇ
 ਕਯੈ ਪਗਤੈ ਤਨ ਕੈ ਮਨ ਕੈ ਪਗੀ ਆਕੈ ॥ ਤਾਪ ਰਮੈ ਤਿਜ ਗਾਵਤੁ ॥
 ਆਤਿ ਆਖ ਰਿਖਾਇ ਜਗਾਇ ਦੀ ਆਕੈ ॥ ਹੋ ਗਰਭਾ ਸਨੁ ਗਾਮ ਕੈ ਸੇ
 ਵ ਕੁ ਰੋਛਲ ਕੈ ਕੋਠੁ ਲੇਤਿ ਤੀ ਆਕੈ ॥ ਕੈ ਤਜ ਦੇਤਿ ਕਿਰਾਖ ਸੇਨੇ ਪੁਕਿ
 ਤੁਰਨ ਮੰਰ ਕਿਛਾ ਰਿਸੀ ਆਕੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਸੀਅਤੈ ਦਸ ਕੰ
 ਧ ਚਲੈ ਮਗਗੀ ਧਮਿਲੈ ਸੁਸਨ ਮੁਖ ਜੂਟੈ ॥ ਲੰਕ ਪਤੀ ਗਤਿ ਬਾ
 ਨ ਬਿਖੰਧ ਰਮੈ ਚਕੁ ਦੇਨੁ ਅਹੰ ਪਰਤੁ ॥ ਲਛਕ ਘਾਓ ਲਗੇ ਪ
 ਰਤ ਛੇ ਸੁਪਛ ਗਏ ਪਰਪਛ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਜੁਧ ਮਹਾ ਜੁਗ ਜਾਮ ਭੁਯੈ
 ਤੁਹਾ ਹਿਪਯੈ ਕਤਿ ਗਾਮ ਸੁਟੈ ॥ ੨੯ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਜੋ ਲਗ
 ਗਾਵਨ ਬਾਤ ਕਰੈ ਫਿਰੈ ਲਗ ਕੋਧੀ ਏਨ ਸਮਾਨੈ ॥ ਤੋਰ ਪੁਜਾ
 ਰਥ ਕੀ ਪਥ ਮੈ ਸੁਖ ਚੋਰ ਸੋ ਚੋਥ ਕੁਜਾ ਲਪਟਾਨੈ ॥ ਜਾਨਤੈ ਦ

ਸਸੀਸਕਹੀਯਤਿਚਾਤਮੀਚੈਜੇਵਾਪੁਗਨੇ॥ ਤੈਨਕੁਲੀਅਤਿ
 ਜਾਤਿਹਤੀਪਤਿਸਿੰਘਅਜਾਕਤੁਖਾਤਿਲਜਾਨੇ॥ ੩੦॥ ਸਦਯ
 ਚੋਚਚਪੋਟਨਿਰਾਵਨਕੇਅੰਗਪਾਇਨਿਕੇਨਖਪਾਇਨਿਕੁੰਡੇ॥ ਅੰ
 ਹਕਹੀਮੁਖਕੀਬਹੁਤੈਸੁਨਿਆਜੁਲਦੇਸੁਖਸੰਪਤਿਤਾਂਡੇ॥ ਤਾਰਪਰੇ
 ਹੋਤੀਟਹਦੀਸੁਤੋਆਪਗਿਯੋਰਿਪੁਕੇਲਗੇਖਾਂਡੇ॥ ਘਾਓਲਗੇ
 ਹਘਰਾਇਕੇਕਾਜਜਟਾਓਕੀਆਓਪਟੀਰਨਮਾਂਡੇ॥ ੩੧॥ ਸਦਯ
 ਰਾਖਲਈਨਦਸਾਨਨਤੇਸੀਅਮੈਜੀਅਤੇਸਬਪੈਰਖਕੀਨੇ॥ ਔਰਨ
 ਸਗਰਮੈਪਰਲੋਹਿਰਸੇਧਕਤੋਨਬਡੇਜਸੁਲੀਨੇ॥ ਔਰਰਹੀ
 ਸਬਰਾਮਕੋਰੂਪਨਿਤਾਰਨਨੈਨਨਕੇਸੁਖਦੀਨੇ॥ ਭਾਗਬਿਹੀਨ
 ਜਟਾਓਕੀਦੇਹਛੁਟੈਨਛੁਟੈਮਨਮੈਦੁਖਤੀਨੇ॥ ੩੨॥ ਸਦਯ
 ਸੀਰਘਾਬੀਰਅਸੀਰਕੀਪ੍ਰੀਤਬਿਚਾਰਹਤਿਤੀਬਨਸੋਧਤਿਆਏ
 ॥ ਨੀਰਭਰੇਦ੍ਰਗਜਾਨਕੀਕੇਦੁਖਅੰਗਬਿੰਤੰਗਨਿਰੁਬਧਾ
 ਏ॥ ਬੁਝਹੁਤੇਨਕਤੋਮੁਖਤੇਕਛੁਨੈਨਿਕੀਸੈਨਨਹੀਸਮਝਾ
 ਏ॥ ਮੁੰਡਪੁਨੈਨਭਿਓਰਚਿਤੈਨਿਜੁਦੇਤਿਕੇਘਾਓਜਟਾਓਦਿ
 ਖਾਏ॥ ੩੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬਰਘਪਤਿਖਗਪਤੀਸੋਘੋਲੇਮਨਧ
 ਹਸੇਕ॥ ਸਦਮਧਰਮਜਸੁਲੇਚਲਮੇਰਨਜੁਏਪਰਲੋਕ॥ ੩੪॥
 ਸੋਹਣਾ॥ ਅਬਦੀਜੈਇਕਬਾਤਿਮਾਗਤਿਤੁਮਪੈਜੋਰੁਕਰ॥ ਸੁ
 ਰਪਤਿਪੁਰਤੈਤਤਤਿਨਤਿਹਰਨਿਸੀਅਜਿਨਕਤੋ॥ ੩੫॥
 ਸਦਯ॥ ਗੀਧਚਲੇਪਰਲੋਗਸਦਾਰਅਬੋਪਰਲੋਗਪਰਲੋਹੀਰ
 ਤੇਗੇ॥ ਤੇਰਹੀਓਚੁਪਕੈਤਬਲੋਪਿਤੁਬਾਤਸੁਨੇਤਬਦੇਤਿਦੋਗੇ॥

ਜੇ ਲਗਾ ਜੁ ਝੁਕਦੇ ਬਸਮੇਤ ਰਾਮ ਸਨਿ ਸਮੇ ਸਿਵ ਲੋਕੁ ਗਤੋ ਗੋ ਸੀ
 ਅਕੇ ਲਾਵਨਿ ਜੀਅ ਪਿਨ ਰਾਵਨਿ ਤਾਤ ਸੇ ਬਾਤ ਲਜਾ ਤਿ ਕੋ
 ਗੋ ॥ ੩੬ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਦਹੁ ਜਟਾ ਓਕੈ ਦੇ ਦੋ ਓ ਧੀਰ ਪਸੇ ਬਨ ਕੇ
 ਮਨ ਸੋ ਕਭਰੇ ॥ ਸੀਅ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਤਨ ਕੇ ਸੁਖ ਜੇ ਸਬ ਸੁਕ ਗਏ
 ਦੁਖ ਤੋ ਤਿਹਰੇ ॥ ਤਹੰ ਗੀਛਿ ਲੰਗੂਰ ਬਡੇ ਕਪੌ ਗਿਰ ਕੰਦਰ ਅੰਦ
 ਰ ਜਾਇ ਪਰੇ ॥ ਤਹੰ ਫੁਲ ਕੇ ਬਾਗ ਮੋ ਕੁਗੁਰੇ ਅਨਰਗਾਰ ਗੋਰ
 ਨੁਮਾਨ ਪਰੇ ॥ ੩੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਦੇਹ ਪਰੇ ਮਾਨੋਰਤ ਕੇ ਤਸੰਗ ਲੇ
 ਧਸੰਤ ਡੋਲ ਤਿਅ ਕੇ ਲੇ ਬਲ ਜੈਯ ਐ ਸੀ ਚਲੇ ॥ ਕਿਧੋ ਏਣੀ ਪੁ
 ਰਨਿ ਅਨੰਤ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਦਿਗਮ ਕਤਿ ਕਿਧੋ ਰਾਜ ਤੇ ਸਫੁਰੇ
 ਮਾਨ ਸਰਤਾਲ ਕੇ ॥ ਤਾਪ ਸੀਕੋ ਕੇ ਸਕੀਏ ਰਾਮ ਰੂਪ ਵੰਤ ਕਿਮੁ
 ਕਤਿ ਫਲ ਟੂਟੇ ਦੋ ਓ ਪੁਨੰਤ ਰਡਾਲ ਕੇ ॥ ਦੁਰਹੀਤੇ ਦੇਖ ਕਯੋ
 ਅੰਝਨੀ ਕੇ ਪੁਤਿ ਕਿਸ ਪੂਤ ਕਾ ਹੁਗਾ ਜਾ ਕੇ ਕਿਕਾਲ ਬਲੀ ਧਾ
 ਲਾ ਕੇ ॥ ੩੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਲਛਮਨ ਸੰਗ ਧੁਏ ਧੁਏ ਲਕਦੰਬ
 ਤੂੰ ਦੇਖੀ ਸੀਅ ਕਾ ਨਨਤ ਰਕੁਲੀ ਕਨਕ ਕੀ ॥ ਚੰਦ ਮੁਖੀ ਪਿਕਥੈ
 ਨੀਉਂਦ ਰਕੁਰੰਗ ਨੈਨੀ ਕਦਲੀ ਸੁਜੰਘ ਕਟਿਕੇ ਹਰਤ ਨਕੀ ॥
 ਸੀਫਲ ਚਰੇ ਜੈ ਮਨੋ ਜਤੀ ਅਵਰੋਛ ਬਦੋਹ ਅਤਿ ਕੇਸ
 ਭੋਹੰ ਉਪਮਾ ਬਲਕ ਕੀ ॥ ਕੇਤ ਕੀ ਚੰਬੇਲੀ ਰਾਇ ਬੇਲਹੇ
 ਇਕੋ ਸੰਗ ਨਸੇਹਤ ਲੀ ਦੇਖੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜਨਕ ਕੀ ॥ ੩੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ**
 ਬਨ ਕੇ ਕੁਰੰਗ ਤੈ ਮਾਝ ਕੁਰੰਗ ਕੀਨੇ ਅਧਕਾ ਸੁਖ ਦੇਨੀ ਸੀਅ ਕੇ
 ਓ ਸੋ ਪੁਆਇ ਦੇ ॥ ਕਾਰੇ ਪਿਕਥੈ ਨੀਕਤੁ ਪ੍ਰਥੈ ਨਤੁ ਕੀ ਸੁਪਕੰਜ

ਕੋ
=

ਖੁਸੀ ਖਜਰੀਟ ਨੈਨ ਕੋ ਬਤਾਇਏ ॥ ਐਂਤੋਂ ਸਹੰਸਤੋਂ ਸਹੰਸਤੋਂ ਸਹੰਸਤੋਂ ਸਹੰਸਤੋਂ
 ਨਿਕੀਨੋ ਪੈਨ ਅੰਗ ਬਾਸ ਨੈ ਕਇਤੁ ਪਦਾਇਏ ॥ ਚੰਪਕ ਬਰਨ ਕਾ
 ਤੁਰੇ ਖੀਸੁਨ ਚੰਪਕ ਕਰੰ ਬ ਬ੍ਰਹਮ ਆਜੁ ਜਾਨ ਕੀ ਬਤਾਇਏ ॥ ੪੦ ॥
 ਦੇਖਤ ਇਨ ਇਹ ਬਿਧ ਦੁਖੀ ਮਤਿ ਗਤਿ ਤਜਿ ਮਨਿ ਗਮਾਨਿ ਬਿਕਲ
 ਬਚਨ ਸੁਨ ਗਾਮ ਕੇ ਬੋਲੇ ਸੀ ਤਨੁ ਮਾਨਿ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਰਠਾ ॥ ਕਿਤਕ
 ਦਿ ਦਸ ਇਹੰ ਭੇਸ ਕੰਨ ਬੰਸ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰੋਊ ॥ ਕੈਤੁ ਮ ਬਰਨਿ ਸੁਰੇਸ ਨਰ
 ਬੰਸੇ ਗੀ ਬਨਿ ਠਿਕੀ ॥ ੪੨ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਸੁਰਜ ਤੇਰ ਘੁਬੰ ਸੁਕ
 ਤੈ ਜਗੁ ਤਾ ਕੁਲ ਮੇ ਪੁਰ ਅੰਧਰਾ ਹੀ ॥ ਗਾਮ ਤੈ ਨਾ ਮਪਿਤਾ ਪਠੇ
 ਬਨ ਰਾਜ ਪਰੋਲਾ ਘਬੀਰ ਕੀ ਬਾਂਹੀ ॥ ਕਾਨਨ ਮੈ ਤੀ ਅਸੰ ਗਤੁ ਤੀ
 ਸੁਹੀ ਕਿਨ ਤੁਹ ਮਯੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ਬਾਤੁ ਤੀ ਸੁਕ ਹੀ ਤੁਮ ਸੈ
 ਅਰੁ ਮੇ ਹਿ ਕਛੂ ਕਰਹੀ ਸੁਧਨਾਤੀ ॥ ੪੩ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਪਾਛੇ ਲ
 ਛਮਨ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸਮਝਾਇ ਸਬ ਏਈ ਗਾਮ ਸਿਵ ਸਨਕਾ ਦਕਮਿ
 ਲਗਾਏ ॥ ਏਈ ਗਘੁ ਨਾਥ ਤੀ ਨੋਲੇ ਕਨ ਕੇ ਨਥ ਕਪਿ ਛੀਰਨਿ
 ਪਜਾ ਚੇ ਬਿਧ ਤਾਂ ਤੇ ਛਿਤ ਆਏ ॥ ਸੁਰਨਿ ਕੇ ਸੁਰੇ ਉਪੁਰਨਿ ॥
 ਗਾਮ ਚੰਦ ਮਾਰੇ ਅੰਧ ਕਾਰ ਅਰੁ ਕੰਦ ਰਾਪ ਠਾਏ ॥ ਤਾਰ ਕਨ ਪਾਤੀ
 ਖਰਦੁ ਖਰਕੇ ਪਾਤੀ ਅਬ ਗਾਵਨਿ ਕੀ ਛਾਤੀ ਕੋ ਚਰਨਿ ਚਪਲਾ
 ਏ ॥ ੪੪ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਅਪਨੀ ਸਬ ਬਾਤ ਕਹੀ ਤੁਮ ਸੈ
 ਤੁਮ ਹੁਹ ਮਸੈ ਨ ਕਹੀ ॥ ਕਪਿ ਕਹੀ ਸਕੁ ਚਾਤਿ ਰਹਾ ਤਿਸੇ ਤੋ ਕਿ
 ਪੰਕਾ ਹਨਿ ਤੇ ਇਹੰ ਭਾਂਤ ਰਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾ ਉਹਨੁ ਕਪਿ ਹਜਿ ਸੁ
 ਕੀ ਵਹਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾ ਉਜੈ ਬਾਂਹਿ ਹੀ ॥ ਨਿਜ ਬੀਰ ਛਿਨਾ

੪੦ ॥ ਇਲਈਤੀਅਰਾਜਗਰੀਬਨਵਾਜਿਤੋਲਾਜਬੋ ॥੪੫॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਦੇਖਤਿਸੀਰਘਬੀਰਕੋਰੁਪਬਨੀਕਛੁਪੀਤਤੁਨੀਅਐਸੀ ॥
 ਪੰਕਜਭੋਰਨਿਜਐਘਨਮੋਰਨਿਚੰਦਰਕੋਰਨਤੁਨਤਿਵੈਸੀ ॥ਕਾਮ ॥
 ਬਸੰਤਤਿਕੁਮਾਅਨੇਤਤਿਕੰਤਤਿਨਾਰਪਤਬਥਿਤੈਸੀ ॥ਪਾਇ ॥
 ਗਤੋਰਪੁਰਾਇਕੇਧਾਇਓਠਾਇਕਅੰਕਕੁਰੇਬਿਧਜੈਸੀ ॥੪੬॥
 ਸਦਯਾ ॥ ਆਪਮਿਲੇਕੁਲੀਭਾਂਤਿਤੁਨਪੁਨਿਰਾਮਤਿਆਨਿਸੁਗੀਏ ॥
 ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਰਿਥਐਗਬਡੇਦੁਤੁਓਰਿਕੇਸੁਨਕੇਬਤੁਤੇਪਛੁਤਾ ॥
 ਏ ॥ ਬਾਲੀਕੀਮੀਚਕਤੀਰਘਬੀਰਤਿਛੋਦਨਿਕੋਤਰਸਾਤਬਤਾਏ ॥
 ॥ਕੁਲਗਐਅਪਨੇਦੁਖਤਾਂਛਿਨਬੰਨਰਕੇਦੁਖਨੈਨਬਤਾਏ ॥੪੭॥
 ਸਦਯਾ ॥ ਸੀਰਘਬੀਰਕਐਸਬਸੇਤਮਸੀਅਕੋਸੋਧੁਕਤੁਨਤਿ ॥
 ਪਐ ॥ ਛੁਦਿਛਿਰੇਗਿਰਬੇਤਰਕਾਨਨਤਾਂਦੁਖਭੋਜਨਤੁਬਿਸਮਐ ॥
 ॥ਗੀਪਜਟਾਓਕਤੀਬਿਨਥੈਨਨਸੈਨਨਸੈਨਭਓਰਬਤਐ ॥ਯੰਸੁਨ ॥
 ਕੋਤੁਮਾਨਓਠਐਕਰਜੇਰਿਦੋਓਸਿਰਨਾਇਸੁਨਐ ॥੪੮॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਏਕਨਈਨਿਧਬਾਰਕਿਵਾਰਿਬਡੀਸੁਕੁਮਾਰਓਸਾਸਦੁਖਗੀ ॥ਸੰਗ ॥
 ਨਿਸਾਚਰਕੇਅੰਗਯੰਮੁਖਗਤਿਮਨੇਸਸਕੀਓਜਿਆਗੀ ॥ਕੁਖਨਿ ॥
 ਡਾਰਤਿਰਾਮਪੁਕਾਰਤਿਆਰਤਿਮੰਗਬਿਦਾਰਤਿਭਾਗੀ ॥ਏਬਤੀ ॥
 ਆਸੁਨਕੋਪਕੀਰਘਕਾਬਕਤੀਵਤਿਨਾਰਿਤਮਾਗੀ ॥੪੯॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਕੰਕਨਿਕੁੰਡਲਟੀਕਸੁਬੇਸਰਕੰਠਸਿਗੀਮਨਿਕੰਚਨਿਭੀਨੇ ॥ਸੰਯੋ ॥
 ਦੁਲਗੀਸਿਰਛੁਲਬਿਰਾਕਟਕੰਕਨਿਨੁਪਰਝਾਤੁਨਵੀਨੇ ॥ਪਾਇਲ ॥
 ਡਾਰਿਓਤਾਇਲਸੁਜੈਤੁਮਾਨਿਸਕਐਤਬਥੀਨੇ ॥ਕੁਤਲਰਾਰਿਚ ॥
 ਲੀਸੀਅਜੇਮੋਤੁਕੁਖਨ ॥ਕੋਤੇਈਕੁਖਨਵੀਨੇ ॥੫੦॥

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਖਤੁ ਕੀਓਹੁ ਘੁਖੀਰ ਲਗਾਇਲੀ ਚੰਛ ਤੀਅ
 ਪਛਤਾਹੀ **॥** ਬਾਰ ਕੁਰੇਦਿ ਗਯੋ ਛ ਬਹੈ ਸਨੇ ਮੀਨ ਸਰੋਵਰ ਮੈ ਭੁਲ
 ਕਾਹੀ **॥** ਜਾਨ ਕੀ ਅੰਗ ਨਿਤੇ ਬਿਛੁਰੇ ਸਨੇ ਮੁਕ ਕੁਏ ਕਹਿਓ ਬਿਲਖਾ
 ਹੀ **॥** ਧੀਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰੋ ਤੁਮਹੂੰ ਸੀ ਅਕੇਏ ਈ ਰੂਖ ਨਹੋ ਹਿ ਕਿਨਾਹੀ
੫੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋ ਮੁਖ ਨ ਬਿਲੇ ਕਯੋ ਤੇ ਤੇ ਕੁੰਡ ਲਾਜਨ
 ਤੁਖੀਰ ਪਾਇ ਛੁਵੇਰ ਘੁਰਾਇ ਕੇ **॥** ਹਾਥ ਜੇ ਨਿਗਹੈ ਨੈਨ ਛੁਰੀਓ
 ਮਾਰੇ ਤੇ ਤੇ ਕੰਕ ਨਿਨ ਦੇ ਖੇ ਬੋਲ ਕਰੋ ਸਤਿ ਕੁਇ ਕੇ **॥** ਪਾਇ ਪਰ
 ਬੇਕੋ ਨਿਤ ਜਾਤੇ ਦਾਸਿ ਲਛਮਨ ਯਾ ਤੇ ਪਤਿ ਚਾਨ ਤੋ ਰੂਖ ਨਿਜੇ
 ਪਾਇ ਕੇ **॥** ਬਿਛੁਆਹੈ ਏਈ ਐਰਝਾ ਝਨਿਓ ਏਈ ਜੁਗਨੁ ਪਰ
 ਹੋਤੇ ਏਈ ਗਾਮ ਜਾਨਤਿ ਜਗਾਇ ਕੇ **॥ ੫੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥** ਨਾਰਿ ਬੰਗ
 ਬਿਓ ਵੇਓ ਦੁਖੀ ਓਤ ਕਪਇ ਤਰ ਘੁਖੀਰ **॥** ਬਿਨਓ ਪਾਇ ਦੁਖ ਕਯੋ
 ਰਹੈ ਅਰਮਾਹ ਨਿਰਾਨਿ ਧੀਰ **॥ ੫੩ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥** ਭੂਤਲ ਬਾਲ ਪਛਰ
 ਸਪਤਿ ਤਾਲ ਭੇਦ ਨ ਕਯੋ **॥** ਕਪ ਪਤਿ ਮਿਲਾਵਤਿ ਨਾਹੁ ਨੁਮਾ
 ਨਿਸਾਚੀ ਕਹੀ **॥ ੫੪ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥** ਦੀਨੇ ਦੁਖ ਕੁਰੇਇ ਹੰਬਾਲ
 ਮਾਰਿ ਰੂਹੇ ਸਬ ਅਤਿ ਹੀ ਸੰਘਰੇ ਤਾਬ ਲਾਗੇ ਰਿਖ ਸਾਪ ਕੇ **॥** ਹਾਜ
 ਛੀਨ ਲੀਨੇ ਬਿਨ ਨਾਹ ਕਪਿਗਾ ਕੁਕੀਨੇ ਚਾਮ ਕੇ ਚਲਾਏ ਦਾਮ ਬਿ
 ਨਾ ਤੇ ਲੇਨਾ ਪਕੇ **॥** ਸੋਈ ਕਾਮ ਕੀ ਜੈ ਤਾਹਿ ਮਾਰਿ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ਜਸੁਲੀ
 ਜੈ ਬਲ ਜੈ ਯੈ ਅਬ ਚਰਨਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੇ **॥** ਆਵਤਿ ਕੁਰੇ ਸੋ ਪ੍ਰਕੁ
 ਤਾਪ ਯੈ ਤੇ ਸੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਰੇ ਜਾਨਤਿ ਤੇ ਬੀਤੇ ਦਿਨ ਪਾਪ ਕੇ **॥ ੫੫ ॥**
ਕਥਿਤੁ ॥ ਪਾਛੇ ਸੀਅ ਸੋਧ ਕੋ ਪਠਾਈਏ ਹਨ ਦੰਤ ਨਲ ਨੀਲ

ਜਾਮਦਤੁ ਬੋਲ ਕੀਨ ਨ ਛਰ ਮਕੇ ॥ ਯਤਿ ਜੇ ਸੁ ਗੀਵ ਢਿਗਮ
 ਇਨਿ ਕੇਠ ਢੋਰ ਮਰ ਜਾਤੁ ਤੇ ਚਾਰ ਅਠ ਰਤਿ ਪਦ ਮਕੇ ॥ ਏ
 ਕਥਿ ਨ ਬਾਲੀ ਯਾਂ ਸੋ ਜੀ ਤੇ ਨ ਕਪਾਲੀ ਯਹ ਅੰਸੁ ਅੰਸੁ ਮਾਲੀ ਕੇ
 ਦਲ ਯਾਇ ਦ੍ਰੁਤ ਮਕੇ ॥ ਸੋਈ ਮਾਰ ਲੀਜੈ ਯਾ ਕੇ ਰਾਜ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ
 ਅਜਗਦਰੇ ਰੁਰੇ ਸੇ ਤੇ ਸੇ ਕਰੇ ਏ ਕਘ ਮਕੇ ॥ ੫੬ ॥ **ਕਥਿ ਤੁ**
 ਏ ਗਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਨੇ ਬਚ ਚ ਨਿਰਸਾਲ ਚਲੇ ਸਾਤਿ ਤਾਲ
 ਭੇਦ ਨਿ ਸੁਗੀਵ ਤਿਲ ਦਾਇਕੈ ॥ ਕਥਿ ਤੁ ਬਿਚਾਰੀ ਕਥਿ ਮਾਰ
 ਲਾਓ ਨਾਗੀ ਕਥਿ ਤੁ ਇਮਰੋਗ ਮਾਯੇ ਘਨੇ ਘਾਇਖਾਇ
 ਕੈ ॥ ਕਥਿ ਤੁ ਘੀਰ ਤੁ ਮਵੇ ਉਕਪਏ ਕਰੁਪਿ ਕੈ ਸੇ ਪਹਿਚਾਨੇ
 ਤਾ ਕੈ ਕੈ ਸੇ ਮਾਰੇ ਘਾਇਕੈ ॥ ਟੀਕਾ ਕੀਨ ਕੁਲ ਗਰੇ ਲਾਲ ਭ
 ਲਮਾਲ ਕਯੋ ਜੀਤ ਅਹੁ ਪੈ ਢਪੁਲ ਕਾਰੁ ਸਾਇਕੈ ॥ ੫੭ ॥
ਕਥਿ ਤੁ ॥ ਕਹੀਲ ਛਮਨ ਬਤ ਸਾਤਨ ਕੀ ਸੁਨ ਘੀਰ ਧੋਧੈ ਕਛੁ ਨ
 ਹੀਰ ਘਾਘੀਰ ਜੀ ਕੇ ਬਲ ਮੈ ॥ ਏ ਕਹੀ ਜੋ ਧਾਂ ਨਏ ਕੈ ਬਾਰ ਸਤੋ
 ਤਹ ਬੇਧੈ ਨੈ ਕਚੁ ਕ ਗਏ ਤੇਈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਹੀ ਪਲ ਮੈ ॥ ਰਾਮ ਮੁਸ
 ਕਾਨੇ ਸਮਾਚਾਰ ਮੈ ਨ ਜਾਨੈ ਅਬ ਬਚਨ ਬਿਕਾਨੇ ਜਗ ਜੀ ਬੋਈ
 ਸਤਲ ਮੈ ॥ ਤੀਰ ਕਾ ਢਿਤ ਬਹੀ ਧਨ ਖਾਮੁਖ ਦੀਨੋ ਤਹਾ ਜਾਇਨਿ
 ਜ ਕਾਨੇ ਚਲ ਪਹੀ ਬਾਲ ਦਲ ਮੈ ॥ ੫੮ ॥ **ਸਦ ਯਾ** ॥ ਜੈ ਰਿਖ ਪਾਇ
 ਨ ਸੈ ਮਨ ਪੁਕ ਜ ਕੁਰ ਕੀ ਗਿਤਿ ਬਸ ਮੈ ॥ ਸੀ ਅਥਿ ਨਾ ਸੁਪਨੇ ਪੁਰ
 ਨਾਹਿ ਜੈ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਮੈ ਨ ਦਿਖੈ ॥ ਐ ਗਸ ਗਿਭਿ ਗਨੇ ਦਨ
 ਕੀ ਠਿਰ ਜੈ ਨ ਹੀ ਰੋਖ ਕੋ ਬੋਲੁ ਸੁਨੈ ॥ ਤੇ ਯਤਿ ਬਾਂਸੁ ਪਤਾਲ ਪਸੈ

ਕ

ਮਾ

ਗ

ਇਨਤਾਲਨਿਭੇਦਸੁਖੈਚਚਲੀ॥੫੮॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਸਾਤੋਸਿੰਧਸਾਤੋ
 ਕੁਕਸਾਤੋਰਿਖੈਸਸੈਕਸਾਤੋਰਵਘੇਰੇਬੇਰੇਦੇਖੇਨਰਗਤਮੈ॥ਸਾ
 ਤੇਦੀਪਸਾਤੋਈਤਕਾਪੀਈਕਰਤੁਅੰਗਸਾਤੋਮਤਰਾਤਦਿਨਪ੍ਰਾਨ
 ਤੇਜਗਤਮੈ॥ਸਾਤੋਚਰੰਜੀਦਥਾਰਥਾਰਓਠੈਬਰਹਾਇਸਾਤਸੁਰ
 ਾਇਹਾਇਤੋਤਦਿਨਗਤਮੈ॥ਸਾਤੁਪੁਤਾਲਕਾਲਸਬਦਕਰਾ
 ਲਗਮਭੇਦੇਸਾਤਤਾਲਚਾਲਪਰੀਸਾਤਸਾਤਮੈ॥੬੦॥**ਕਥਿਤੁ॥**
 ਭੁਲੇਕਪਰਾਇਓਰਅਨਦਨਮਾਇਰਾਪਰਾਇਪਾਇਭੁਦੇਕਰਜੇ
 ਰਸਿਗੁਨੀਐ॥ਬੋਲੀਯਨੁਮਾਨਏਈਬਾਲੀਕੋਨਿਦਾਨਕਲ
 ਜਾਨਤਿਸੁਰੀਦਰਾਜਾਜੀਤੋਪ੍ਰੀਤੋ॥ਚੰਕੀਓਤਥਾਲੀਅ
 ਸੁਮਾਲੀਕਿਪਾਲੀਕੋਭੁਲੋਕਪਾਲੀਭੂਮਗਨਦੇਖਥੇਕੋਅੰਧੇ
 ॥੬੧॥**ਸਦਯਾ॥**ਤਾਲਭਿਦੇਮਨਚਾਲਪ
 ਰੀਅਬਿਜਾਨਤਕਾਲਕੀਬਾਤਨਜੀਕੀ॥ਅੰਗਜਿਤੇਕੁਟਹੈਸਬ
 ਏਸਬਕੇਮੁਖਕੀਛਬਏਭੀਠੀਕੀ॥ਕੁਟਚਲੀਸੁਤਕੁੰਨ
 ਰਡਾਰਹਿਦੇਖਤਹੀਕੁਜਸੀਅਪਤੀਕੀ॥ਬਾਲੀਕਹੈਅਬਕੇਰ
 ਨਮੈਅਪਨੀਕਛੁਬਾਤਨਦੇਖਤਿਨੀਕੀ॥੬੨॥**ਸਦਯਾ॥**
 ਆਨਿਗਾਯੈਨਿਜੁਬੀਰਬਲੀਰਿਸਜਾਤੁਕਹਾਅਬਤੋਤਿਪ
 ਡਹੈ॥ਤੂਇਨਕੇਬਲਫੂਲਤਿਤੋਏਈਆਇਲਰੋਇਨਤੇ
 ਨਹੀਹਾਰੈ॥ਬੀਰਜੁਰੇਰਾਪਬੀਰਕਹੀਅਬਮਾਰਸੁਰੀਦਰੋਤੋ
 ਤਿਪਚਾਰੈ॥ਹੀਨਕੁੰਯੈਬਲਥੇਲਓਠੀਅਬਤੋਦੁਤੁਕੁੰਤਨਰਮ

ਸੁਯੋਗੇ॥੬੩॥**ਸਦਯਾ॥** ਦੁਰਗੀਤੇ ਦੇਉ ਬੀਰਨ ਕੋਰਨੁ ਦੇਖਤ ਬੀ
 ਰਸੁ ਗੀਦ ਕੀਦਾਰਾ॥ ਸੀਰਘਨਾ ਬਕੋਸਾ ਬਨਿਤਾਰ ਕੈ ਦਰਤਿ ਕੇ
 ਕਨਿ ਕੁਰਲਤਾਰਾ॥ ਆਜਗੀਤੇ ਪਤਸੈਰਤੈ ਇਤਤੇ ਓਤਯੁ
 ਲਤਿ ਤੋਲਤਿ ਤਾਰਾ॥ ਜੋ ਸਖੀ ਬਾਲੀ ਕੀ ਜੀਤ ਸੁਨੈ ਨਿਜ ਪਾਨਕ
 ਰੋਤ ਅਗ ਕੋ ਪਾਰਾ॥੬੪॥**ਕਥਿਤੁ॥** ਬੀਰਤਿ ਨਿਕਾਰੀ ਨੇਮੇ
 ਨਿਛੀਨ ਲੀਨੇ ਇਨ ਨੀਤਿ ਗਤਿ ਛਾਡਿ ਸਬ ਕਹੀ ਜੋ ਅਸੀਤੈ
 ॥ ਮੁਢਤੇ ਬਿਸਰਗ ਮਤ ਪੇਜੈ ਸੇ ਜੇਠ ਕਾਨ ਕੀਨੇ ਅਰੁ ਮਾਨ ਬੇਦ
 ਬੁਝੇ ਐਸੀ ਬੀਤੈ॥ ਤੋਰੀ ਸਰਮ ਬਾਤ ਬਡੇ ਓਤ ਪਾਤ ਆਜ ਪਾ
 ਪੀ ਬਾਲੀ ਜੀਤੈ ਸਖੀ ਬਡੀ ਬਿਪਗੀਤੈ॥ ਦੇਖੋ ਗਾਇਤਾ ਇਹ ਘੁਰਾ
 ਇਸੇ ਸਾਇਪਤਿ ਆਜ ਜੋ ਨ ਜੀਤੈ ਤੋ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜੀਤੈ॥੬੫॥
ਸਦਯਾ॥ ਤੋਲਗ ਸੀਰਗ ਘੁ ਬੀਰ ਸੁਗੀ ਕੋ ਪਛ ਕੀਓ ਪ੍ਰਿਤ ਪਛ ਸੰ
 ਪਾਮੈ॥ ਜੋ ਛਤੀ ਅਚਰੁ ਕੂਰਤੈ ਸੋਈ ਏਕ ਹੀ ਬਾਨ ਸਰਾਪਰਤ
 ਕੀ॥ ਪੈਨ ਚਲੇ ਜੋ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਡੇ ਕਦਲੀਤਰ ਫੂਲ ਸੁਖ ਭੁਖਮੈ
 ॥ ਜੀਤ ਓਤਾਇਲ ਸੋ ਇਕ ਬਾਨ ਹੁਏ ਕਪਮੈ ਰਨ ਘਾਇਲ ਤਮੈ
 ॥੬੬॥**ਸੋਰਠਾ॥** ਇਹ ਬਿਸ ਜੀਤ ਸੁਗੀ ਦਰਪੁ ਪਤਿ ਚਰਨਿ ਪਤਾ
 ਪਤੇ॥ ਕਟੀ ਪਰਮ ਦੁਖ ਸੀ ਦਰਮਾਰ ਜਬ ਸੁਖ ਲਯੈ॥੬੭॥
ਸੋਰਠਾ॥ ਕਪਿ ਪਤਿਕਾ ਮਸਦਾਰ ਬਲੀ ਅਧਸ ਸਕਤ ਪਮੈ॥ ਤਬਤਾ
 ਹੀ ਕੀਨਾਰ ਘੁਪਤਿ ਸੋ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ॥੬੮॥**ਸਦਯਾ॥** ਜੋ ਸੁ
 ਕਾਮ ਹੁਤੇ ਸੁਗਾ ਅਵਚਾਰਤੈ ਤੁਮਰਾ ਦਨ ਮਾਮੈ॥ ਆਗੀ ਕੀ
 ਨਕ ਹੀ ਸਮਝਾਇ ਤੈ ਬਾਲ ਸੋ ਬਾਨਰ ਬਾਰ ਸੇ ਪਾਰੈ॥ ਦੇਖ ਲਯੈ

ਨਰੁਜਾ ਬਲੁ ਨਾਹ ਕੋ ਨੈ ਕਬਲੀ ਤੁਮਹੁ ਨਪਚਾਰਯੋ ॥ ਤਾਹੀ ਕੇਜੀ
 ਰੁਖੇ ਰੋਹੁ ਬਾਲ ਕੁ ਮੋਹ ਸੁਹੀਦ ਸੁਭੀਰ ਬਿਚਰਯੋ ॥ ੬੮ ॥ ਬੰ
 ਧੁ ਮੋਹ ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਇ ਲੋ ਮਾਰ ਕਹੀ ਮੁਕਤਾਹਲ ਲੇਹੀ ॥ ਮਾ
 ਸਕੋ ਕਾਜਿ ਮਦਾਸੀ ਮਿਗਾਦਲ ਘੇਰਹੀ ਮਿਲ ਮਾਰ ਤਿਜੇਹੀ ॥ ਕੇ
 ਰਿਕੋਹਤ ਤੋਲ ਭੁਜਾ ਬਲੁ ਹਾਜ ਅਸੀਤਿ ਬਗੀਅ ਬਏਹੀ ॥ ਬਾ
 ਨਹੁ ਬਿਧ ਤਿਹੀ ਗਨਤੀ ਬਿਨੁ ਤੀਕਰੈ ਬਾਲੀ ਕੀ ਬਾਲ ਸੇਨਤੀ
 ॥ ੭੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਲ ਆਇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ਨ ਮਿਲਾਇ ਲੋਕ
 ਰਾਇ ਸੋ ਤਿਹਰੇ ਹਿਤੁ ਨੈਕ ਹੂਨ ਤੋਰਤੇ ॥ ਆਪੁ ਨ ਜਾਤੈ ਸਿਧੁ ਸ੍ਰਿ
 ਰਸੋ ਨਰਾਤੈ ਜੈਸੇ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਤੁਮੇ ਭੇਦ ਦੇਨ ਹੋਰਤੇ ॥ ਅੰਗੈ ਤਿਹਰੇ ਜੀ
 ਅਮਾਰ ਬੇਕੀ ਹੁਤੀ ਹਿਸਏ ਕਹਾ ਬਦੇ ਸਜਲ ਨਿਧਮਾਤਿ ਬੋਹਤ
 ॥ ਬੀਸ ਅੰਸ ਮਾਲੀ ਹਾਮ ਪੀਤ ਕਯੋ ਨ ਪਾਲੀ ਨਾਤਿ ਬਾਲੀ ਤਾਕੇ ਮਾ
 ਰ ਬੇਕੋ ਸੋਨਾ ਹੂਨ ਜੋਰਤੇ ॥ ੭੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਦਾਰਦਰ ਭਾਇ ਬੇਕੋ
 ਪਾਰਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਜੈਸੇ ਪਾਰਦ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇਕੋ ਸਿਧ ਬਡੀ ਬਾਂਹ ਕੇ
 ॥ ਜੈਸੇ ਅਹਿਰਾਜ ਨਿਕੋ ਆਜ ਖਗਰਾ ਜਗ ਜਰਾ ਜਕੋ ਕੁਰੰਗ
 ਰਾਜ ਬੈਰਾਹੁ ਛਾਂਹ ਕੇ ॥ ਸਿਧ ਕੇ ਕਸੂਤ ਜੈਸੇ ਪਦ ਪੂਤ ਤੈਸੇ ਹੂਤ
 ਕੈਸੇ ਮੁਝਾਓ ਲੇਤਹੇ ਮਹੀਮਾ ਹੂਕੇ ॥ ਕਰੋਨ ਬਰੂਈ ਹਾਮ ਗਾਦ
 ਹੀਦੁ ਹਾਈ ਤੈਸੇ ਗਾਦ ਨਿਕੇ ਮਾਰ ਬੇਕੋ ਹਾਥ ਹੋਤੈ ਨਾਹੁ ਕੇ
 ॥ ੭੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਨਾਰ ਕੇ ਛਿਨਾਏ ਨਾਰਨੈ ਕਾਨ ਨਿਧਾਈ ਨਾਥਇ
 ਨ ਕੀ ਖਿਸੀ ਕੋ ਦੇਸ ਦੇਸ ਰੋਈ ਅਤਿਹੈ ॥ ਕਾਜ ਕੁ ਜਗੈ ਰਨ ਸਾਂਮ
 ਤਨ ਕੁ ਮਾਨੇ ਲਾਜ ਬੇਬਖਸ਼ੀ ਅਰੁ ਜੀ ਬੇਜੋਈ ਅਤਿਹੈ ॥

ਤੁਮ ਜਬ ਆਏ ਤਬ ਹੀ ਚ ਛਾਇ ਲਾਏ ਗਾਏ ਨੈ ਕ ਕੀ ਜੈ ਬੀ
 ਰ ਯੋ ਧਿ ਗੋ ਅਤ ਤੇ ॥ ਭੁਲੀ ਨ ਤੁਮੋ ਕੀ ਬਾਤ ਏ ਕ ਕਤੋ ਸੋ ਕੀ ਬੁਰੀ
 ਭੁਲਾ ਤੁਮੋ ਜੋ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਚੋ ਕੀ ਸੋਈ ਅਤ ਤੇ ॥ ੭੩ ॥ ਸਦਯੁਕਤੋ ਕੋ
 ਤੇ ਕੋਛ ਰੋਵੇ ਤਬ ਹਾਵ ਨ ਰੋ ਪਤਿ ਕੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖਿ ਚਾਮੇ ॥
 ਨ ਤਾਛਿ ਮੇਲੀ ਏ ਸਾਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਨਿਭੂਲ ਗਏ ਪਰ ਆਇ ਸਮਾਮੇ ॥
 ਅੰਗ ਦ ਕੇ ਪਲ ਨਾ ਭੂ ਭੂ ਆ ਕਰ ਬਾਪ ਕਈ ਦਿਨ ਲਾਤ ਨਿਮਮੇ ॥
 ਤਾਹੀ ਕੇ ਤੇ ਤ ਕੁਲੇ ਰਾਖੀ ਰ ਬਿਨਾ ਅਪਰ ਪਤਿ ਬਾਲ ਸਿੰਘਾਮੇ ॥
 ॥ ੭੪ ॥ ਸਦਯੁਕਤੋ ਜੀਵ ਤੇ ਜਗਮੈ ਜਸ ਸੋ ਬਲ ਸੋ ਪਤ ਪੈਰ ਬਪੁਰ
 ਰ ਯੋ ਤੇ ॥ ਤੁਰ ਭਈ ਨ ਕਹੂ ਨ ਮੈ ਕੁਨ ਕੋ ਨ ਹੀ ਐਰ ਕਾ ਮੇਰੁ ਗਏ
 ਤੇ ॥ ਨਾਰਨ ਬੰਦ ਕਰੀ ਕ ਬਤੁ ਗਿਰ ਕਾਨ ਨਿਗਾ ਜਸ ਦਾ ਨਿਬ ਯੋ ਤੇ
 ॥ ਜੋ ਬਿਧ ਏ ਸੁਖ ਤੇ ਤਿ ਦਏ ਤੇ ਸੇਰਾ ਮਕੇ ਹਾਥ ਨ ਕਾਲੁ ਕਯੋ ਤੇ
 ॥ ੭੫ ॥ ਸਦਯੁਕਤੋ ਜੀਵ ਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਰਨ ਭੂ ਭਾ ਅਥੈ ਸੁ
 ਰਥੈ ਕ ਗਏ ॥ ਪਤਿ ਦੇ ਹਿ ਛੁਟੈ ਨਹ ਯੋ ਬਿਧ ਲੋ ਪੁਨ ਲਾਭ ਬ
 ਡੇ ਤੁਮ ਹਾਮ ਤੇ ॥ ਬਿਪਰੀਤ ਬਡੀ ਹਮ ਕੋ ਸੁਨ ਨਾ ਬਕੇ ਪਾਇਨ
 ਸੇਗ ਨ ਪਾਨ ਦਏ ॥ ਅਬ ਅੰਗ ਦ ਪੁਤ ਸਮੇਤ ਸੁਨਾਹ ਕੀ ਛਾਂਹ ਬਿ
 ਨਾ ਪਹ ਪੀਨ ਕੁਏ ॥ ੭੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਬ ਤੋ ਚਲੇ ਅਕਾਸਿ ਪਾਨ
 ਕਯੋ ਕ ਪਰਾਇ ਸੋ ॥ ਛਾਏ ਜਸ ਤੁਮ ਪਾਸ ਪੁਨ ਤਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਕ
 ਪ ਕਰੇ ॥ ੭੭ ॥ ਸਦਯੁਕਤੋ ਨਾਰ ਛਾਇ ਦੀ ਦੁਖ ਸੋ ਤਿ ਤੁ ਬਾਨਰ
 ਕੋ ਤਬ ਹੀ ਨ ਸੰਭਾਮੇ ॥ ਬਾਲ ਸੋ ਪਾਨ ਚਲੇ ਕਾਤਿ ਬੰਤ ਮਿਲੇ
 ਨ ਤਿ ਰਾਮ ਤਿ ਤੋ ਨ ਓ ਬਾਮੇ ॥ ਜਾਤਿ ਨ ਹੀ ਮੋ ਤਿ ਐਰ ਬਡੇ ਦੁਖ
 ਦੇਖਹੁ ਹਾਥ ਦਨ ਆਉ ਸਿਭਾਮੇ ॥ ਬੀਰ ਤੁ ਤੇ ਹੁ ਮਾਨ ਹੁ ਤੇ

ਲਨੀਲਹੁ ਤੇ ਪਟੇ ਮੇਰੇ ਚਿਤਾ ਕੀ ॥੧੮॥ **ਸਦਯਾ** ਬਾਲ ਸੰਘ
 ਰਬਲੀ ਅਸਰਾਰ ਛਡਾਇ ਲੈ ਸਾਰ ਦੀ ਈਕ ਪਿਰ ਜੈ ॥ ਅਨਿਸੰਧੈ
 ਤੋਂ ਮੁਏ ਪਰੈ ਤਿਨ ਮਧਿ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਰਾਮ ਧਿਰਾ ਜੈ ॥ ਅਗਰ ਕੰ
 ਠਿਰੇ ਥਾਪਤ ਹੀ ਬਨਗਾ ਜੁਦੀ ਕੁਰਨੈ ਨਨ ਲਾ ਜੈ ॥ ਧੈਰੁ ਛਡਾਇ ਮਿ
 ਲਾਇ ਸੁਗੀਦ ਤਿ ਬੋਲ ਓਠੈ ਰਘੁ ਬੀਰ ਸਦਾ ਜੈ ॥੧੯॥ **ਸਦਯਾ**
 ਅੰਧ ਕਾ ਨਿਜ ਦੇਸੁ ਨਹੇ ਬੁਕਾ ਪੁਰੁ ਕੋ ਬਨ ਥਾਸ ਪਠਾਏ ॥ ਕਜੇ ਦੇਸ
 ਸੀ ਸਹਰੈ ਸੀ ਅਕੋ ਕਾ ਕੇਚ ਨਿਕੋ ਮਿਗਾਏ ਮੁਨ ਧਾਏ ॥ ਕਜੇ ਸੁਤ ਪੈ
 ਨਿਸੇ ਪੀਤ ਬਨੈ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੋ ਪਾਇ ਸੁਗੀਦ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਾਲੀ ਮਰੇ
 ਕਪਰਾ ਜੁ ਕਰੇ ਅੰਧ ਸੀ ਗਾਮ ਧਿ ਨਾ ਧਿ ਧ ਕੰਨ ਬਨਾਏ ॥੨੦॥ **ਸਦਯਾ**
 ਇਤ ਗਾਮ ਸੁਗੀਦ ਸਮੀਰ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਸੇ ਦਬ ਛੀ ਨਿਤ ਨੇਤ ਨੀ ॥ ਉਤ
 ਲੈ ਪਹੁ ਚੀ ਸੀ ਅਕੋ ਦੇਸ ਕੰਧ ਧਸੇ ਗਾਢ ਲੰਕਾ ਨਿਸੰਕ ਕੁਜੈ ॥ ਰਿਖ
 ਗੋਤ ਮਕੋ ਪੁਕਰੀ ਪਹਿਲੇ ਤਿਨ ਗਾਢ ਨਕੋ ਇਕ ਸਾ ਪੁਦੀ ॥ ਬਾਲ ਸੰ
 ਪਰ ਨਾਰ ਕੁਜੈ ਜਬ ਹੀ ਤਨਿ ਛਾਹਿ ਉਠੇ ਕਹਿ ਕੈ ਸੁਗੀ ॥੨੧॥
ਸਦਯਾ ਸੋਈ ਤਾ ਰੁਰੇ ਰੁਪੈ ਜੀਅ ਸੈ ਨ ਸਕੈ ਛੁਇ ਸੇ ਬਲ ਸੇ ਕਬ
 ਹੀ ॥ ਜਬ ਕਾਮ ਕੋ ਰਾਓ ਪੁਰੇ ਮਨ ਸੈ ਸਬ ਅੰਗ ਜਰੈ ਤਿਨ ਕੇਤ ਬਹੀ
 ॥ ਸੀ ਅਗਾਮ ਧਿ ਨਾ ਸਿੰਦ ਸਕੁ ਨ ਪੁਜਤਿ ਸੇ ਜਗ ਜਾਨ ਤਿਉ ਸਬ
 ਹੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਗੰਗਾ ਚਲੀ ਸਸ ਪੁਰ ਬਕੇ ਠਿਰ ਪਛਮਿ ਕੋ ਨ ਬਹੀ ਕ
 ਬਹੀ ॥੨੨॥ **ਸਦਯਾ** ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਦਿਖਾਇ ਸਥੈ ਸੀ ਅਗਰ ਦਸ
 ਤੋਂ ਬਹੁ ਕਾ ਤਿਨਿ ਤੋਰੀ ॥ ਕੂਖ ਨਿਕੋ ਨਿਕੋ ਰੁਹ ਨਿਲੈ ਪਰ ਪਾਇਰ
 ਕੋ ਕੁਨ ਹੀ ਠਿਨ ਜੋਰੀ ॥ ਜੇ ਅਪਨੇ ਪੀਆ ਰੁਪਰ ਚੀ ਕਦਿ ਰਾਮ

ਤਿਨੋਰਦਕੀਛਬਥੋਗੀ॥ ਛਾਡਿਸਸੀਕਬਤੁਨਤਸੀਕੁਮਦੀਸਸੀ
 ਮਰਸੀਨਚਕੋਗੀ॥ <੩॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਚੁਰਤੁਨਤੇਗੀਐਸੀਰਾਨੀਸਬਸੇ
 ਗਸੁਨਤੇਤੇਗੀਚੋਗੀਸਬਆਜਹੀਕਰਤਿਤੇ॥ ਦੇਵਨਕੇ
 ਰੁਪਤੁਲਪੇਟੀਰਤਲੇਟੀਜਿਨੈਦੇਖੇਮਾਥੇਤਿਨਕੇਧਰਤਤੇ॥
 ਨਕੀਸਾਨੀਤੈਤੇਮਹਿਮਾਨਜਾਨੀਕਛੁਆਪਨੀਬਿਰਾਨੀਤੈ
 ਅਧਕੋਰਹਤਿਤੇ॥ ਈਸਸੀਸਚਛੇਪੁਨਲੇਅਸੀਸਬਛੇਦੇਖਤੇ
 ਈਦਸਸੀਸਨਤੇਪਾਇਨਪਰਤਤੇ॥ <੪॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਜੈਸੇਅੰਧਰੂ
 ਪਬਿਨਗਾਠਧਨਜੁਪਕੀਜੀਹੀਨਗੁਨਆਸਤੈਨਰੂਪਜਲ
 ਪਾਨਕੀ॥ ਖੁਕਜੈਸੇਗਮਾਨਬਿਨਤਾਬਚਾਪਬਾਨਬਿਨਕਾਨਬ
 ਹਰਕੋਆਸਤੈਨਰਗਤਾਨਕੀ॥ ਚਾਤ੍ਰਕਜੈਕਾਤਕਕੇਸੇਪਤੇ
 ਨਿਰਾਸਤੈਤਜਾਚਕਤਜਤਸਦਾਕਿਪਨਕੇਦਾਨਕੀ॥ ਕੋਲੋਸਮ
 ਝਾਉਤੋਤਿਕਤਾਲੋਬਤਾਉਐਸੀਛਾਰਾਮਆਸਜਨਕੀਕੇਜ
 ਨਕੀ॥ <੫॥ **ਸਦਯਾ॥** ਤੁਗਛਲੋਕਬਸੀਸੁਨਜਾਨਕੀਜਾਂਤਿ
 ਨਿਸੰਕਝੇਦੇਵਨਦੇਖੈ॥ ਮੋਰਹਤੇਰਹਪੈਸੁਰਹਾਜਨਿਸੋਦਤਿਨੈ
 ਸਲਗਾਇਨਸੇਖੈ॥ ਚੁਰਸਸੀਜਮਐਰਸਸੀਰਨਪੀਵਤਨੀਰ
 ਬਿਨਾਪੁਕਾਰੇਖੈ॥ ਸੇਵਤਿਪੈਰਜਥੈਸਬਏਤਬਰਾਮਕਤੋਤਪ
 ਸੀਕਿਹਲੇਖੈ॥ <੬॥ **ਸਦਯਾ॥** ਅੰਗਅਨੰਗਗਤੈਸੁਗਤੈਅਰੂ
 ਪਛਮਗੰਗਦੀਜੀਅਮਾਦੈ॥ ਸੀਤਲਆਗਕਤੋਕੋਊਸੰਚ
 ਗਤੈਮ੍ਰਿਗਸਿੰਘਲੋਗੋਦਖਿਲਾਦੈ॥ ਮੇਰਚਲੈਧੁਅਸੋਸੁਨਸੁੰਦ
 ਰਐਰਬਸੀਤਸਸੀਜਰਾਦੈ॥ ਤੋਇਬਹੀਬਿਪਹੀਤਿਯਤੈਮਰੂ

ਸੀਤਿਗਿਰਾਮਨਦੇਖੁਨਪਾਵੈ॥੮੩॥**ਸਦਯਾ**॥ਸੋਹਿਰਉਤਰਵੈਤਤੁ
 ਨੈਕਦਸਾਸਨਿਕੋਅਤਿਸੋਕਭੁਜੈ॥ਮਨਮੈਕਰੈਕੁੰਬਿਨਪ੍ਰੀਤਿਨ
 ਤੀਬਨਮੈਕਤੁਆਇਸਕੋਪਦੀ॥ਤਹਰਾਕਸਨਾਰਅਪਾਦਨਤਾ
 ਡਰਪਾਦਨਕੋਤਿਹੰਸਗਗਨੈ॥ਅਸੋਕਬਨੀਮਤਿਲੇਕਪਸੀ
 ਸੀਅਮਾਨੁਸੋਕਕੋਬੀਜੁਬੁਜੈ॥੮੪॥**ਸਦਯਾ**॥ਦਾਂਤਨਕਾ
 ਚਿਬੁਗੀਸਬਭੁੰਤਡਰਾਦਨਕੋਕੀਓਏਕੁਮਤੋਗੀ॥ਯਾਤਚਬਾਂਤੁ
 ਬਿਲੇਬਕਹਾਇਨਲੇਕਪਤੀਸੰਗਗੁਠਿਨਜੋਗੀ॥ਏਬਤੀਆ
 ਸੁਨਕੈਦਰਕੈਛਤੀਆਪਛਤਾਇਕਤੋਦਿਧੁੰਡਗੀ॥ਰੈਨਦਿਨਪ੍ਰੀ
 ਅਗਮਬਿਨਾਜੀਅਸਾਚਕਿਨਾਸੀਅਕੋਸਬਥੋਗੀ॥੮੫॥**ਸਦਯਾ**
ਸਦਯਾ॥ਜੀਤਿਸੁਰੇਸਮਤੇਸਕੋਪੁਤਗੋਨਸਕੋਦਾਂਤਓਪਾਰਲੀਓ
 ॥ਜਮਕੋਬਸਕੋਪੁਨਬਾਹਨਕੋਜਿਨਤੋਗਬਿਖਾਨਕੁਵੇਡਕੀਓ॥
 ਸਪੁਰਨਲੈਜਿਨਦਾਨਦੀਸਿਦਸੋਛਿਨਮਾਤਿਰਿਝਾਇਲੀਓ॥ਸੋ
 ਈਗਾਦਨਪਾਇਰਤੀਗਹਿਤੈਨਓਠਾਇਦੁਹੁਕਰਮਾਨਦੀਓ॥੮੬॥
ਸਦਯਾ॥ਸੋਡਰਪਾਇਰਹੀਬਹੁਭਾਂਤਨਿਐਰਬਿਭੂਤਿਦਿਖਾਇ
 ਰਹੀ॥ਜੀਅਮੈਸਕੁਜਾਨਤਿਯੋਠਕੁਰਾਇਤਿਦੀਪਸਸੀਜੈਸੇਤੋ
 ਭਗਤੀ॥ਯਹਪੁਰਬਪਛਮਉਤਰਯੈਦਿਸਦਛਨਿਬਾਤਿਸੁਨੀ
 ਸਬਤੀ॥ਗਵਿਰਾਮਬਿਨਾਕਹੂਏਕਛਿਨਾਨਲਨੀਸੀਅਛੁਲ
 ਤਿਤੈਨਕਤੀ॥੮੭॥**ਸਦਯਾ**॥ਨਾਹਬਿਨਾਸੀਅਜੀਦੁਖਪਾਦ
 ਤਿਸੋਪੁਸਬਿਨਾਬਿਨਾਦੁਖਪਾਵੈ॥ਤੇਤਬਡੇਦੁਹੁਓਰਨਿਯੋ
 ਚੋਈਨੇਹੁਤਮੈਕਬਰਾਮਸੁਨਾਵੈ॥ਜੀਛਬਛੀਨਸਸੀਬਿਨਦੀ

੪੫ ਨਹਿ ਭਾਵਹੀ ਸਾਵਹੀ ਦੇਹਿ ਬਨਾਵੈ ॥ ਕਾਲੈ ਬਿਤੀਤ ਕੁੰਝੀ ਇਹੰ
 ਗੀਤਿ ਸੁਕੋ ਪਸੁਰੀ ਦਹਿ ਗਮ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ੬੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ਸੰ
 ਤਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਸੁਕਛੁ ਕਥਾ ਆਗੈ ਚਲੀ ॥ ਪਰਸ ਗਾਮਕੇ
 ਪਾਇ ਤਨੁ ਮਾਨ ਲੰਕਾ ਪਸੰਯੈ ॥ ੬੩ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮਗੀਤ ਪੰ
 ਸੰਅੰਕ ਸਪੁਰਨੇ ॥ ੫੫ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਦੁਤਰੇ ਰਜਾ ਇਸਮ ਸੁਇ
 ਲੈਲਾ ਦਾਇਆਇ ਕਾਲਇ ਤਬੀ ਤੈ ਅਬ ਆਗੈ ਕੋਧੁ ਧੁੰ
 ਇਕੋ ॥ ਰਾਜਤੁ ਮਪ੍ਰਯੋ ਬਾਲੀ ਬਾਲੀ ਸੁਰਗ ਪਯੋ ਤੁਮੈ ਬਤ
 ਭੂਲ ਗਈ ਸੁਪਸੀਤਾ ਕੀ ਕੋ ਜਾਇਕੋ ॥ ਆਪਨ ਹੀ ਅਯੋ ਕੋਧੁ ਧੁੰ
 ਰਮਯੋ ਨਹੀ ਲਯੋ ਤੈ ਬਿਲੰਬ ਬੁਝੀ ਜੈਸਤਿ ਭਾਇਕੋ ॥ ਜੋਇ
 ਸੁਖ ਜਾਮਨੀ ਮਿਲੇ ਜੀ ਪਾਨ ਦਾਮਨੀ ਤੋ ਕਾਮਨੀ ਕੋ ਪਾਇ ਕਾ
 ਮੁਭੂ ਲਯੋ ਰਘੁਰਾਇਕੋ ॥ ੧ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਕਪਿਗ
 ਇਹੰ ਚਕਰਾ ਜਸਮ ਜਲਾਏ ਸੰਗ ਅਯੋ ॥ ਦੇਖਤਿ ਹੀ ਸੁਖ
 ਕਾਇਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੋਰ ਕੋ ਪਾਇ ਨਸੀ ਸਭੁ ਅਯੋ ॥ ਸੰਗ ਲਾਏ ਨਲ
 ਨੀਲ ਤਨੁ ਕਪਕੋਟ ਨ ਕੋਟ ਕੁਰਮਿ ਲਯੋ ॥ ਛਾਡ ਬਿਲੰ
 ਬੁ ਕਯੋ ਅਬ ਹੀ ਸੀ ਅਸੋ ਪੁ ਜਟਾ ਓਕਹਾਏ ਬਤਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸ
 ਦਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀਗਘ ਧੀਰਕ ਹੀ ਭੁਜ ਦੰਡ ਓਠਾਇ ਅਖੰਡ ਲਜਯੋ
 ਬਲਸੈ ॥ ਤੁਮਸੋ ਬਲਵੰਤ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਹਾ ਕਪਿਕੋ ਜੁਨਿ ਸੰਕ
 ਤੈ ਲੰਕਾ ਪਸੈ ॥ ਰਾਮ ਮੰਡਪ ਮੰਡਪ ਪੰਡਕਰੈ ਮੁਖਕੋ ਜਬ
 ਸਾਂਹ ਕੀਧਾਰ ਲਸੈ ॥ ਕਪਿਗ ਜਕਹੀ ਸੋਈ ਏਕ ਤਨੁ ਜੁਧਿ ਪੰ
 ਕਰਯਾ ਤਨਿ ਗਾਮਸੈ ॥ ੩ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਕ ਨ

ਨਿਤ ਨ ਤੈ ਨਾਥ ਯਤ ਅਏ ਨੀ ਕੋ ਪੁਤ ਪੈ ਸਪੁਤ ਮਨ ਪੁਤ ਕੀ ॥
 ਚਢੈ ਹਨ ਰੋਖ ਪਕੇ ਤੂਤ ਸੋ ਗਿਰਾਏ ਅਰਏ ਕਬਾਰ ਬਾਗ ਜਾਇ
 ਗਏ ਪੁਰ ਪੁਤ ਕੀ ॥ ਪਰੇ ਦੁਖ ਕਰੇ ਪਾਰ ਬੀਰ ਨੀ ਕੇ ਕਾਮ ਰਾਖ
 ਰਾਇ ਕੇ ਸਤਾਇ ਕਰ ਬੇ ਕੋ ਬਡੇ ਕੂਤ ਕੀ ॥ ਸੀਤਾ ਸੋ ਪੁਲਾਇ
 ਬੇ ਕੋ ਸਿੰਧ ਛਾਪ ਜਾਇ ਬੇ ਕੋ ਪਾਇ ਕ ਸੇਰਾ ਮਯ ਨਿਲਾਇ ਕ
 ਤੈ ਛੂਤ ਕੀ ॥ ੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਅੰਗ ਚਤੁਰਿ ਕੋ ਪਠਾਉ ਕ ਪਜੁ ਬ
 ਸੀ ਅਸੋਧ ਕੋ ਮਗਾਉਤ ਬਕੰਠ ਪਾਨੀ ਪਸਤੈ ॥ ਕੰਨ ਮੰਦ ਭਾਗੀ
 ਸੁਨ ਰਾਮ ਕਾ ਜਬੈ ਠਰੈ ਆਪਨੇ ਹੀ ਤਾਬ ਕਰ ਅਪਨੀ ਨਕ
 ਸਤੈ ॥ ਕ ਅੰਗ ਪਾਬੀਰ ਸੁਨ ਬੀਰ ਸੁਤੋ ਤਬ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਈਭਰੇ
 ਸੋ ਸੀਚੁ ਰਾਵਨ ਕੋ ਤਸਤੈ ॥ ਲੇਕ ਗਢ ਜੈ ਬੇ ਕੋ ਨਿਸੰਕ ਲੇਕ
 ਬਾਂਧ ਅਕਲਿ ਕ ਬਲ ਜਾ ਕੋ ਤਨੁ ਮਾਨ ਏ ਕਬ ਸਤੈ ॥ ੫ ॥ **ਕਥਿ**
ਤੁ ॥ ਏਕ ਕਪਿ ਪੁਰ ਬਪਛ ਨਿਏਕ ਸਿੰਧ ਮਾਤਿ ਉਤਰ ਕੀ ਛਾਂਤ
 ਏਕ ਪਠਾਏ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਤੇਊ ਤੋ ਨਿਦਾਇ ਸੀ ਸੁਚਲੇ ਜਗ
 ਦੀ ਸਜੂ ਕੋ ਬੀਸਨ ਕੇ ਭੁਭੇ ਕੇ ਕੇ ਕਲੇ ਪਚਾਰ ਕੈ ॥ ਦਛਨ
 ਭੁਜ ਕੋ ਠੋਕ ਦਛ ਨਿਸਮੀਰ ਸੁਤ ਦਛਨ ਕੇ ਜੈ ਬੇ ਕੋ ਜਾਗੈ
 ਕਿਲਕਾਰ ਕੈ ॥ ਲੇਕ ਕਸਪੁਤ ਅਕਲਿ ਕ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋ ਸੋ ਪੁ
 ਲੇਕ ਪਸ ਆਇ ਵੈ ਨਿਸੰਕ ਅਰਮਾਰ ਕੈ ॥ ੬ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਦੇਖ
 ਨਨੁ ਗਢ ਲੇਕ ਬਿਨਾ ਤੇ ਨਿਸਾਚ ਕੋ ਗਢੁ ਅੰਗ ਜੋ ਤੋਈ ॥ ਤਾ
 ਕਪਿ ਅੰਗ ਅਨੇਕ ਖਰੇ ਕਪਿ ਜਾਤੁ ਕ ਅੰਗ ਕਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ॥ ਕ
 ਪੰਦਰਾਤੁ ਨੁ ਮਾਰ ਬੇ ਕੋ ਸੀ ਅਸੋਧ ਬੇ ਕੋ ਸੁਰਚ ਜੈ ਬਿੰਧ ਦੋਈ

॥ ਭੁਰਕਹੋ ਨਹੀ ਰਾਸ ਤੁਰਹੋ ਤੇ ਸਮ ਸੁਰਨ ਦੇਖ ਤਿਕੋਈ
 ॥ ੭ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜੁਦੈ ਤਮਕੇ ਅਰੁ ਬਾਲੀ ਕੀ ਬੰਦੇ
 ਨਰਛਰਾਵੈ ॥ ਐਸੀ ਚੀਜ਼ ਸਤੈ ਰਖੁ ਧੀਰ ਪੈ ਧੀਰ ਬੰਦੇ ਸੁਖ ਤੇ
 ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਬਾਦ ਜਨ ਜਨ ਨੀ ਜਗ ਤੇ ਦੁਖ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ਕੇ ਕਾ
 ਮਨ ਆਵੈ ॥ ਐਹ ਰਹੈ ਉਪਚਾਰੁ ਧਰਮੈ ਸੁਨ ਰਾਮ ਕੇ ਕਾਮ ਕੋ ਕੋ ਨ
 ਨਧਾਵੈ ॥ ੮ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜਾਛਿ ਨ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਕੈ ਸੇਵਕ
 ਜਾਨ ਤਿਤਾਛਿ ਨ ਕੀ ਬਲ ਜੈਯੈ ॥ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰ ਕਰੈ ਤਸਕੈ
 ਬਿਨ ਦਾਮਨ ਤਾਹੀ ਕੇ ਤਾਬਿ ਬਿਕੈਯੈ ॥ ਤੈ ਇਹ ਭਾਤ ਕੀ ਬਾ
 ਤ ਚਤੁਰੁ ਗਤਾ ਪਰ ਰਾਮ ਸੁਠਾ ਕੁਰ ਪੈਯੈ ॥ ਨਾਇਤੁ ਨੁਸਬ
 ਕਾਮ ਕਰੈ ਭੁਟ ਲਾਖ ਨਿਮੈ ਜਬ ਏਕ ਬੁਲੈਯੈ ॥ ੯ ॥ **ਕਥਿ**
ਤਾ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਫੂਲ ਗੰਧੈ ਠੋਕ ਭੁਜ ਠਾਢੈ ਭੁੰਗਾ ਮੁਸਕਾਨੇ ਦੇਖ
 ਰੁਪੁ ਤਨੁ ਮਾਨਿਕੈ ॥ ਸੀਤਾ ਜੁ ਕੋ ਸੋਧੁ ਤਮ ਆਜਹੀ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਨੇ ਦੇਖਤ
 ਤੋ ਚੰਦ ਯਾਕੋ ਸਿੰਧ ਫਾਧ ਜਾਨਿਕੈ ॥ ਜੋ ਲੋਗ ਪਧੀਰ ਮਿਲ ਬੀਰ ਸੇ
 ਬਿਚਰੇ ਤੋ ਲੋਕੁ ਕਪਿਛੈ ਯਾ ਸੁਛੈ ਯਾ ਅਸਮਾਨਿਕੈ ॥ ਤਾਬ
 ਜੋ ਰਿਕਰੈ ਲੋਕ ਬਾਰਧ ਕੇ ਪਾਰ ਅਬ ਕੀਜੈ ਨ ਅਵਹਾਰੀ ਜੈ ਅ
 ਇਸ ਨਿਦਾਨਿਕੈ ॥ ੧੦ ॥ **ਕਥਿ ਤਾ** ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਤੋ ਗਤਿ ਸੋਧੁ ਕਰੈ
 ਜੈ ਸੇ ਪੀਓ ਮੁਨ ਜੋ ਕਰੈ ਤੋ ਬੀਚ ਪਾਨੀ ਰਾਖੇ ਨਾਮ ਕੈ ॥ ਕਰੈ ਜਾਇ
 ਲੋਕ ਮਾਰੋ ਭੀਤ ਨ ਮੋਢੀ ਤ ਕਰੈ ਰਵਨ ਸਮੇਤ ਪਰਸਾਉ ਪਗ ਬਾਂ
 ਮੁਕੈ ॥ ਦੇਖ ਕੈ ਅਨੀਤਾ ਮੋਰੇ ਮਹਤਿ ਨ ਪੀਤਾ ਜੋਈ ਜੋਈ ਕਰੈ ਸੋਈ
 ਕਰੈ ਨਾਥ ਨੈਕ ਭਰੇ ਹਾਮ ਕੈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੋਰੇ ਮੀਤਾ ਸੁਖ ਸੋਈ ਚਿਨ ਚੀਤ
 ਕਰੈ ਸੀਅਸੇ ਧਲਾਯਾਉ ਕਰੈ ਸੀਮਿਲਾਉ ਰਾਮ ਕੈ ॥ ੧੧ ॥ **ਕਥਿ ਤਾ**

ਬੈਦਮਹੋਖੇਦਿਨਖੇਦਜਿਨਕਰੋਨਾਬਸੀਤਲੋਕੇਸਾਤਏਪ
 ਤਾਲੁਜੋਜਾਇਗੋ॥ **ਛਤਿਤਿਹਰੇਪਾਇਕਤਾਲੋਪਗਾਇਮੋ**
 ਤੇਤੋਕਤਾਬਸਾਇਆਇਸੀਸਪਗਨਾਇਗੋ॥ **ਕੁਪਸੁਹਲੋਕ**
 ਬਿੰਧਅਚਲਸੁਮੇਰਸਿੰਧਰਵਨਪਹੇਦਾਤਨੁਬਾਜਿਜੋਓ
 ਡਾਇਗੋ॥ **ਨਾਇਮਾਥੋਕਤੋਨਾਬਗਾਯੋਤਾਕੇਪਾਛੇਰਾਪਨਾਬ**
 ਮੇਰੇਤਾਬਕੀਸੁਭਲੀਮਾਰਖਾਇਗੋ॥ **੧੨॥ ਕਥਿਤੁ॥** ਕ
 ਯੋਤਨੁਮਾਨਤਾਕੋਕਤੋਪਗਮਾਨਪੁਭੁਤਨੀਏਸਦਨਦੈਹੰਤੁ
 ਮਹਿਬਤਾਇਦੀ॥ **ਜਗਤੋਕਮਠਭਾਲਸਤੋਸਿੰਧਮਾਲਾਬ**
 ਲਦੇਸਐਬਿਦੇਸਰਾਲਚਢਕੈਨਿਦਾਇਦੀ॥ **ਪਾਤਮੇਪਸੇ**
 ਤਕਾਰੇਛੁਲੇਜੋਅਕਾਸਿਤਹੇਸੁਰਸਸਭਾਰੇਛਲਤੇਈਤੋ
 ਫੁਕਇਦੀ॥ **ਹੰਤੋਸਾਖੀਪੁਗਰਾਜਰਾਪੁਨਾਥਜੈਸੇਬੀਮ**
 ਤਰੁਤੇਤਿਹਾਗੀਸੀਤਾਤੁਮੇਆਇਦੀ॥ **੧੩॥ ਕਥਿਤੁ॥** ਕ
 ਤੋਸੀਅਲਾਊਕਤੋਤਾਹੀਕੋਸੰਦੇਸਕਰੋਰਾਵਨਸਮੇਤਲਿ
 ਆਊਬੇਗਸਿਖਦੀਜੀਐ॥ **ਕਤੋਤਾਹੀਛੁਦਕੋਕੁਟਬਲੇ**
 ਸਮੁਦਬੋਹੇਲਾਊਮਦੋਦਗੀਕੋਜਾਨੀਏਸੋਕੀਜੀਐ
 ॥ **ਕਤੋਦਸਸੀਸਕੁਜਬੀਸਨਿਬਿਬੋਰੋਆਗੇਕਤੋਜਾਇਘੇ**
 ਰਗਛਬੇਨਤੀਪਤੀਜੀਐ॥ **ਹੰਕਤਨੁਮਾਨਕੋਨਿਸੰਕਪਾ**
 ਨਦੀਜੈਰਾਮਕਤੋਤੋਓਠਾਹਿਲੋਕਲਾਊਛੁਛਲੀਜੀਐ
 ॥ **੧੪॥ ਸਦਯਾ॥** ਦੇਖਤਨੁਕਪਿਰੁਪਸੀਅਗਧੁਬੀਰਕਤੋਜੀ
 ਅਮੋਰੁਪੀਏ॥ **ਮਾਨਸਕੀਕਤਾਟੇਟਪਗੀਜਬਦੁਤਕੀਏਕਪ**

ਕ

ਗੀਛਲਜੈਤੈ॥ ਦੇਵਨਕੇ ਮਗੁਤੈ ਨਜਤਾਗੀਛਲੀਕਸੁਏਕਤਿਕੋ
ਜੁਬੁਏਤੈ॥ ਤੈ ਪਰਧੀਨਤਉਸੀਅਕੋਬਿਨਚੀਨਦੀਏਪਰਤੀਤ
ਨਮੋਤੈ॥ ੧੫॥ **ਸਦਯਾ॥** ਭੁਖਲਗੇਬਨਕੇਛਲਤੇਰਤਿਯਾਤਿਭ
ਲੇਮੁਖਮੈਧਰਿਲੀਜੈ॥ ਏਕਨਿਦਾਨਕੇਏਬਿਨਤੇਕਪਿਸੀਅਥਿ
ਨਪਰਤੀਤਨਕੀਜੈ॥ ਏਮਨਕੇਗੁਨਗੁਬਤਿਜੈਪਤਿਚਾਨਤਿ
ਜਾਨਕੀਅੰਗਨਥੀਜੈ॥ ਕੈਬਨਮੈਕਿਗਿਗਨਿਦਗੀਯਤਿਤੇਸੁਦਗੀਮੁ
ਦਗੀਤਤਿਦੀਜੈ॥ ੧੬॥ **ਸਦਯਾ॥** ਏਕਕਤੋਬਿਨਤੀਤੁਮਸੇਸੁ
ਨਕੈਰਘਨਾਥਬੁਰਾਜਿਨਮਾਨੈ॥ ਏਕਛੁਲੇਗਕਰੋਤਜਸੰਕ
ਨਿਸੰਕਸੁਲੇਕਧਸੰਮੁਤਿਜਾਨੈ॥ ਤੋਹਨੁਮਾਨਅਜਾਨੁਨੀ
ਪ੍ਰਭਦੇਖਨਿਕੋਸਬਠੋਰਸਮਾਨੈ॥ ਸੁੰਦਰਵੈਪਦਕੰਜੂਤੋਕਿ
ਨਤੋਸੀਅਕੋਕਿਤਭਾਤਪਛਾਨੈ॥ ੧੭॥ **ਸਦਯਾ॥** ਸਾਂਚ
ਕਤੀਇਨਥਾਤਤਉਸੀਅਕੀਦੁਤਤੋਕਿਤੇਕ੍ਰਾਤਸੁਨਾਉ॥ ਜੇ
ਓਪਮਾਕਥਦੇਤਸਥੈਤੇਈਠਰਕਤੋਤਬਅੰਗਲਜਾਉ॥ ਤੋ
ਕਪਛੁਦਿਰਯੈਜਗਮੈਛਬਅੰਗਨਿਕੀਸਮਕੋਨਤੀਪਾਉ॥
ਮੈਦੁਖਤੇਜਿਤੰਭਾਤਿਸੀਆਸੋਈਚੀਨਤੁਸਬਤੇਤਿਬਤਾ
ਉ॥ ੧੮॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਜਗਨਾਚੇਸਤੋਤੇਸ਼ਾਸਨਅਦਾਸ
ਤਗਾਨੀਕੇਬੀਰਬਾਤਸੁਨਲੀਜੀਏਨਿਦਾਨਕੀ॥ ਜੇਕੇਦਾ
ਰਕਾਜਰਸੋਮਿਲੈਪਕਲੇਕਮਾਰਿਤਾਂਤੀਕਹੁਦੇਖੀਓਨਿ
ਸੈਕਿਬਪੁਭਾਨਕੀ॥ ਜੇਕੇਨਿਸਧੰਮਮੁਖਦੀਪਤੀਕੋਦੀ
ਪਬਿਨਾਛੁਲਅੰਗਥਾਸੁਤਤਾਰਾਨੀਤੁਮਾਨਕੀ॥ ਜਤੰ

ਮੁਕਮੁਖਗਮਗਮਹੀਕੀਕੁਕਜਗਸੇਵੈਸੁਖਪੁਖਤਤਤੈਅ
 ਦੁਕਿਜਾਨਕੀ॥੧੯॥**ਕਥਿਤਾ**॥ਜਾਕੇਬਾਂਸਕੇਸਤਨਤ
 ਪਸੀਕੇਕੇਸਸੁਨਬਾਂਨਹਨਰੇਸਦਿਗਨੀਰਓਰਧੇਵਤੀ॥
 ਭੁਖਨਮਲੀਨਪੀਅਤੀਨਸੁਖਛੀਨਜਾਕੀਏਤੈਰਸਾਦੀ
 ਨਨਿਸਨੀਦਤੁਨਸੇਵਤੀ॥ਅੰਗਨਿਰੁਖਾਈਫੁਲਸੇਜਨਰ
 ਸਾਈਜਾਕੀਤਾਂਕੀਜਾਨਲੀਜੈਨਾਰਨੀਚੇਛਿਤਜੇਵਤੀ॥
 ਤੁਸੁਨਮੀਤਸੀਅਪਾਇਏਕੀਗੀਤਲੇਕਜੇਕੀਭੀਤਭੀਤ
 ਹਮਰਾਮਕਤਿਰੇਵਤੀ॥੨੦॥**ਸਦਯਾ**॥ਹਵਨਪਪਕੇਜਾਲਰ
 ਚੰਯਥਿਤਾਮਤਿਪਾਉਸਮਾਰਕੇਦੀਜੈ॥ਬਾਤਬਿਨਾਮਿਰ
 ਜਾਕੇਕਤੇਜਿਨਕੋਪੁਕਰੈਤਕਰੈਸਤਿਲੀਜੈ॥ਦੇਖਫਲਯੋ
 ਬਨਦੇਖਰੋਜਿਨਅੰਬਤਜੈਜਸਅੰਬਤਪੀਜੈ॥ਕਾਛੁ
 ਲੈਸੁਲਨਿਤਾਲਕਰੈਪੁਤਿਜਾਤਿਤੁਨਅਤਿਕਾਲਨਕੈਜੈ
 ॥੨੧॥**ਸਦਯਾ**॥ਪਾਨਲੁਏਰੋਊਪਾਨਧਰੇਸਿਰਪਾਇ
 ਛੁਏਰਪਨੰਦਨਜੁਕੇ॥ਅੰਰਕਗੀਬਿਨਤੀਬਤੁਭਾਂਤਨ
 ਦੇਤਬਛੀਪ੍ਰਭਪਾਇਕਨੁਕੇ॥ਆਪੁਨੇਜਾਨਧਰੇਰਤੀਯੋ
 ਜੀਅਤੋਕਪਸੰਤਕਤੇਤੁਤਿਕੁਕੇ॥ਨਿਤਕਰੈਸੁਧਚਿਤਕੇ
 ਸਾਥਸੁਚਿਤੁਚਲਯੋਸੰਗਮਿਤਤੁਨੁਕੇ॥੨੨॥**ਸਦਯਾ**॥
 ਛਾਡਿਚਲਯੋਸੁਮਤੇਸਕੈਅਸੁਗਨੇਸੁਮਨਾਇਚਲਯੋਦੁਨੁਕੈ
 ॥ਭੁਜਪੀਠਸੈਠੋਕਨਿਤਹਿਤੁਨੁਮੁਖਲੇਚਨਿਚਾਰਿਚਲਯੋਜ
 ਨਕੈ॥ਮੁੰਦਗੀਕਰਸੰਪਕਤੇਮੁਖਬੇਨਸੁਦੇਤਿਬਿਨਾਕਪਿ

ਪ੍ਰਾਨ ਨਦੈ ॥ ਜਬ ਲੋਮ ਮਦੇ ਤਿਉ ਗੀ ਨ ਏ ॥ ਖੋਹਿ ਤੂੰ ਮਾਨ ਦੇ ਸੋ ਪੁਸੀ ॥
 ਅਪਗਛੈ ॥ ੨੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਬਾਸ ਮੁਠੀ ਦੋਢੁ ਪਾਇ ਲਗਾਇ ਸੁ
 ਬੀਰ ਬਰੋ ਰਖ ਬੀਰ ਕੀ ਪਾਕੋ ॥ ਪੁਛ ਓਠਾਇ ਨਿਵਾਇ ਦਈ ਕ
 ਕਲੋਚਨ ਮੁਦਨ ਨੀਰਹਿ ਤ ਕੋ ॥ ਗਮ ਕੋ ਨਾਮ ਲਐ ਮੁਖ ਤੋ ਜੀ ॥
 ਮੈਧਰ ਪੈਰ ਮਤਾਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ॥ ਬਾਰ ਲਗੀ ਨਹਿ ਪੈਨ ਕੇ ਪੁਤੀ ॥
 ਪਾਰਿ ਕੁੰਝ ਲਖ ਬਾਰ ਧਰਾ ਕੋ ॥ ੨੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਗਮ ਕੇ ਕਾਮ
 ਕਰੋ ਜੀਅ ਤੋ ਇਹ ਤੋ ਸੁਕ ਕੋ ਨ ਸੀ ਐਰੁ ਪਰੀ ॥ ਛਬ ਬਾਰ ਧਰਾ
 ਹਿ ਦਏ ਕਹੀ ਸੇਕ ਬਰਾਮਤ ਹਾਤੁ ਮਹੀਨ ਤਹੀ ॥ ਨਿਧ ਨੀਰ ਕੇ ਪਾ
 ਰਿਪ ਕੀ ਪਲ ਮੈ ਪਗ ਕੀ ਅੰਗੁ ਹੀ ਜਲ ਮੈ ਨ ਪਰੀ ॥ ਕਪਿ ਨਾਥ
 ਹਨੁ ਜਿਨ ਕੋ ਤਿਨ ਤੋ ਰਖ ਬੀਰ ਕੇ ਨਾਥ ਕੀ ਨਥਿ ਕਰੀ ॥ ੨੫ ॥
ਦਯਾ ॥ ਸਿੰਧੁ ਕੇ ਛਾਪ ਖੋਕੇ ਸੁਰ ਪੱਤਿ ਫਨ ਪੱਤਿ ਤੂੰ ਮਨੁ ਤੋ ਨਹੀ
 ਕੀਨੋ ॥ ਲੈਰਤ ਨਾਵ ਲਪੈ ਛਰੇ ਕ ਬਰਾਮਗੁ ਬਿੰਦਤਿ ਅੰਤੁ
 ਨਲੀਨੋ ॥ ਸੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਛੁ ਨ ਗਨੈ ਬਲ ਨਾਥਿ ਕਰਮੋ ਚੁਸੁ ਲੈ
 ਪੁਰਤੀਨੋ ॥ ਜਾਨਤਿ ਤੋ ਚੁਦਣੀ ਸੁੰਦਰੀ ਪਛਰ ਮ ਕਛੁ ਜਨਣਾ
 ਮਨ ਕੀਨੋ ॥ ੨੬ ॥ **ਕਬਿਤਾ** ॥ ਸਿੰਧ ਕੇ ਕਰਹ ਨਿਜੁ ਪੈਰ ਧਸੰ
 ਕੁਰ ਕਿਲਕਾਰਿ ਐਸੇ ਓਠੀ ਨਰ ਮੰਡਲ ਰੁਮੈ ਤੋ ॥ ਕਸ
 ਠਕੇ ਕੁਲ ਪਰਛ ਨਿਛਨ ਮਾਲ ਪਰ ਦੇਸ ਦੇਸ ਚਾਲ ਭੁੰਮ
 ਚਾਲ ਸੈ ਜਲੈ ਤੋ ॥ ਮਹਾ ਮਾਪਾਰ ਪੰਝੇ ਧਰ ਧਰ ਪਾਰ ਓਰ
 ਕਸੀ ਕੋ ਮਾਰ ਪੁਰਹਾ ਕਸਿ ਕੇ ਅੰਝੈ ਤੋ ॥ ਕੀਮਤ ਸੰਕਨ ਤਿ
 ਕੰਚਨ ਕੀ ਲੋਕ ਯਤਿ ਤੋ ॥ ਨਿਸੰਕਸ ਸੰਗੁ ਪਧਾਮ ਕੋ ਬਲੈ ਤੋ ॥

॥ ३० ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਕੇਰੀ ਨਿਕੇ ਗਢ ਲੰਕ ਭੁਲੇ ਪਰੰਗਮ ਕੇ ਬੈਰ
 ਕਲੰਕ ਯਤੈ ॥ ਦੇਖ ਛਿਕੇ ਸਬ ਕੇ ਘਰ ਕੀ ਤਰਸੀ ਤਤਿ ਸੋਧ ਕਤੂ
 ਨਲਤੈ ॥ ਜੇਗਘ ਬੀਰ ਕਤੇ ਮੁਨਿ ਚੀਨ ਸੁਏ ਕਨੀ ਗੁਨ ਮਾਨ ਕਤੈ ॥
 ॥ ਬਾਰਨਿ ਮੈ ਕਿ ਪਤਾਰਨਿ ਮੈ ਕਿ ਪੋਰਾ ਦਨਿ ਕੇ ਗਰਬੀ ਚਰਤੈ ॥
 ॥ ३੮ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਏਕ ਜੀਤ ਪਾਇ ਪੁਨ ਸਾਰ ਸਤਾਇ ਨਾਤੀ ਗਾਵ
 ਨ ਕੇਨ ਗਰਕੀ ਕੈ ਸੇ ਛਬ ਗਾਈਏ ॥ ਫੁਲੀ ਫੁਲੀ ਰਾਤਰ ਬੈ
 ਠੇ ਫੁਲ ਮਾਲ ਅਲ ਸੁਰ ਰਕਿ ਲਾਲ ਤਾਲ ਪਾਲ ਸੈ ਰਿਝਈਏ ॥
 ਬਾਪੀ ਕੁਪਕੁੰਡ ਨ ਪੈ ਗੁਨ ਨਿਕੇ ਏਤੈ ਥੈ ਠੇ ਕੀਨੇ ਦੁਖ ਹੁੰਡ ਮੁੰਡ
 ਤਇਤੈ ਜਤਾਈਏ ॥ ਬਾਰਨਿ ਤੁਰੰਗਾਰ ਥਕ ਚਨਿ ਕੇ ਧਾਮ ਪਰਿਕ
 ਨ ਸੀ ਬਿਭੂਤ ਛਾਡਿ ਕੈ ਨ ਸੀ ਬਤਾਈਏ ॥ ੩੯ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਜ
 ਤੀ ਪੋਰ ਜਾਇ ਤਹ ਕੈ ਤਾਲ ਭਾਇ ਤਾਲ ਅਵਾਜ ਮਿਦੰਗ ਬੀ
 ਨ ਬਾਜਤਿ ਸੁਹਾਵਨੇ ॥ ਸੁਰ ਸਸ ਬਰਨਿ ਬਿੰਦ ਚ ਸੁਰ ਰਾਜ ਅ
 ਜ ਕੈ ਨਿਹਿਤ ਲਾਇ ਕ ਜੁਪਾਵੇ ਇਹ ਅਵਨੇ ॥ ਔਰੈ ਕਛੂਰੁ
 ਪੁਕਰ ਅਜ ਨੀਕੋ ਪੁਤੁ ਜਾਇ ਪੁਚੈ ਤਹ ਲੈ ਜਹਾ ਖਾਸਗੀ
 ਬਿਛਾਵਨੇ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੀ ਬੇਟੀ ਦੇਖ ਸੰਗਤੀ ਅਲੇਟੀ ਤਤਾਸੀ
 ਤਾ ਕੇ ਭਰਮ ਗੁਨ ਲਾਗੈ ਦੁਖ ਪਾਵਨੇ ॥ ੪੦ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥
 ਰਾਮ ਤਜੈ ਕਹਾ ਮਾਪ ਭਜੈ ਗਤਿ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਕੁਣੀ ਦੁਚਤਾਈ
 ॥ ਕੈਤਨ ਛਾਡ ਗਈ ਨ ਭੁਕੈ ਕਿ ਇਤੈ ਸੀ ਅਤੈ ਕਪਿਯੈ ਠਹਰਈ
 ॥ ਦੇਖ ਮਦੋਦਰੀ ਕੀ ਛਬ ਕੈ ਸੁਰ ਝਾਇ ਰਹੈ ਮਨ ਮੈ ਛਿਰਾ
 ॥ ਲੰਕ ਪਤੀ ਪਰਜ ਕਪਰੀ ਸੋਝੈ ਕਨਿ ਅਕ ਕਰੈ ਨ ਛਿਠਾ

ਈ॥੩੧॥**ਸਦਯਾ**॥ਕਤੂਕਤੀਸੀਅਕੀਤਹੰਬਾਤਕਿਆਨਿਅ
ਸੋਕਥਨੀਮਤਿਹਾਖੀ॥ਦੈਤਬਪੀਠਕਹੈਧਗਰਜਬਿਭੂਤਸ
ਬੈਸਸਸੁਰਜਮਾਖੀ॥ਹੈਜਸਰਾਮਕੋਦੁਪਮਨੋਜਮਕਾਛਪਰੈ
ਇਤਹਾਦਨਮਾਖੀ॥ਫੁਲਗਯੈਸੁਨਕੈਹੁਮਾਨਕੁੰਪਗਦੇਖਨ
ਕੋਅਭੁਲਾਖੀ॥੩੨॥**ਸਦਯਾ**॥ਸੀਰਘਬੀਰਕੋਸੀਸੁਨਿ
ਦਾਇਗਯੈਕਪਹਾਇਜਤਾਸੁਪਪਾਈ॥ਚੰਪਕਮੱਲਸਿਰੀਥ
ਟਤਾਲਲਦੰਗਲਤਾਕਚਨਾਲਸੁਹਾਈ॥ਕੰਜਕਦੰਬਜੁ
ਤੀਕਦਲੀਸੁਹਰਾਰਮਬੇਲਇਲਅੰਬਰਾਈ॥ਕੇਤਕੀਤਾਰ
ਸਿਗਾਰਗੁਲਾਲਸਰੋਵਰਕੁਪਮਤਾਸੁਖਦਾਈ॥੩੩॥
ਸਦਯਾ॥ਮੋਰਚਕੋਰਕਪੋਤਕੁਤੁਸੁਕਸਾਰਸਚਾਤ੍ਰਕਤੀਸਲੁਭ
ਨੇ॥ਖੰਜਨਚਕ੍ਰਭਿਲੀਬਕਬਾਨਰਨੀਰਕਪੀਜਲਮੋਰਬਖਾਨੇ
॥ਅੰਗਕੁਰੇਗਸਦਾਧੁਨਿਸਮੈਸਬਸੇਵਤਿਤਾਬਨਕੋਲਪਦਾਨੇ
॥ਏਸੁਖਜਾਨਕੀਰਾਮਬਿਨਾਕਬਰਾਮਨਸੋਦਤਜਾਗਤਿਜਾ
ਨੇ॥੩੪॥**ਸਦਯਾ**॥ਦੋਖਹੁਨਚਿਤਚੌਕਰਾਜੈਯਤਿਦੇਵਨਕੇਪ
ਤਿਕੋਬਨੁਤੈ॥ਕਿਧੋਓਜਲਨੀਲਸਿਲਾਗਿਹਿਤੈਕਿਧੋਸ
ਦਨਿਕੋਓਮਡੁੰਘਨੁਤੈ॥ਅਤੇਨਿਸਪਾਦਸਕੋਜਿਜਪਮ
ਕਿਰਾਮਅਮਾਦਸਕੋਮਨੁਤੈ॥ਅਬਸੋਹਿਕਛੂਸਮਝੁਨਪਰੈ
ਕਿਇਤੈਕਮਲਾਪਤਿਕੋਤਨੁਤੈ॥੩੫॥**ਸਦਯਾ**॥ਤਾਬਨ
ਮੈਓਪਪੈਠਗਯੈਬਿਗਸਯੈਜਬਜਾਨਕੀਛੁਛਤਿਪਾਈ॥ਰੁ
ਖਅਸੋਕਤਰੇਮਨਿਸੋਕਮਨੋਹਿਤਤੈਓਪਜੀਦੁਚਤਾਈ॥ਸ

ਹਨਿਏ ਇਹ ਹੀ ਜੁਗ ਜੰਘ ਖਨੈ ਨ ਖਸੈ ਪਹਾਮੀ ਜੀਅ ਆਈ ॥
 ਰਾਮ ਬਯੋਗ ਕਰੈ ਜਨੁ ਸੁਰਹਿ ਧੈ ਠਧਰਾ ਜਨ ਨੀ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥
 ॥ ੩੬ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਤਾਹੀ ਮਹੀਰੁ ਤਿਓ ਪਰ ਧੈ ਠ ਸੁਕਾਛ ਲਈ ਸੁ
 ਦਹੀ ਖੁਖਤੋ ॥ ਸੋਈ ਰਾਹ ਦਈ ਹਰੈ ਕਹਿ ਬਾਤ ਸੀ ਅਬ ਚਿਆ
 ਤ ਮਹਾ ਦੁਖਤੋ ॥ ਤਬ ਦੇਖ ਬਿਚਾਰ ਕੀਓ ਚਿਤ ਚੌਕ ਜੀਤ ਜੀ
 ਏ ਅਬ ਯਾਸੁ ਖਤੋ ॥ ਸਖੀ ਗਾਮ ਮਿਲਾ ਪਕੀ ਆਸ ਭੁਈ ਯੰਤਿ
 ਆਨ ਪਰਿ ਕਿਤ ਤੋਰੁ ਖਤੋ ॥ ੩੭ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਪਾਨ ਨਿਕੇ ਕਾ
 ਠੇ ਬਕੋ ਕਰ ਕੀ ਕਿਧੈ ਕਰ ਕੀ ਤੇਏ ਸੀ ਤੇ ਲਾਗੈ ਤੇ ਨਗਾਏ ਸੀ
 ਤੇ ਸੁਰਹੀ ॥ ਬਨ ਕੋ ਨ ਪੰਥ ਬਿਨ ਪੰਥ ਮਹਾ ਬਨ ਪੰਥ ਛਾ
 ਰ ਕੋ ਪਿਨਾਨੀ ਬਿਨ ਪਾਤ ਨ ਕੀ ਸੁਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਮੁਰਹੀ
 ਸਮੁਰਹੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਕਓ ਨ ਧੈ ਪਹਾਮੀ ਛਾਡ ਆਈ ਤੁੰਦੁ
 ਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਉਤਰੀ ਤੁਕੈ ਸੇ ਕਰ ਓਤਰੀ ਤੇ ਸਮੁਰਹੀ ਤੁਕੈ ਸੇ ਕੋ
 ਓਤਰੀ ਸਮੁਰਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਬਿਨਾ ਕੋ ਪੰਨ ਕੋ ਨ ਗੋਨ ਯਾਨ
 ਗਰਬੀ ਚਿਕੋਨ ਆਇ ਸਕੈ ਈਤਾ ਹਾਤ ਪਾਤ ਨ ਥਕੀ ॥ ਜੀਅ
 ਮੈ ਨਹੀ ਭੁਈ ਨਹੀ ਨ ਕਤਾ ਕਰੈ ਬਿਧ ਬਿਹਰੀ ਨ ਕੈ ਕੈ ਬਿਧ
 ਕੈ ਅਕਾ ਥਕੀ ॥ ਕਬਹੂ ਮਯ ਤੇ ਸੀਅ ਜਾਨੀ ਮਨ ਸਾਥ ਕਰੈ ਯਾ
 ਤੇ ਕਪਨਾ ਥ ਬੁਝੈ ਕੀ ਮਨ ਸਾਥ ਕੀ ॥ ਦੇਖ ਨੈਨ ਤਾਥ ਕੀ ਨ ਸੁਖ
 ਪਾਈ ਤਾਥ ਕੀ ਸੁਗਘਨ ਥ ਤਾਥ ਕੀ ਨੀਸਾਨੀ ਜਬ ਤਾਥ ਕੀ ਪ
 ॥ ੩੯ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਦੇਖਰ ਹੀ ਚਤੁ ਓਰ ਨ ਤਾਤਿ ਸੁਕੇਓ ਨ ਮਾਨ ਸ
 ਦੇਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਭੇਤ ਨਿਰੀ ਸੁਰਹੀ

ਨਤ ਤੇ ਓਰ ਆਈ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਲੋ ਬੋਲਿ ਓਠੀ ਕਪਯੋ ਮੁਤਿ ਹਾਮਦਈ ਸੁਤੁ॥
 ਮੈ ਪਹੁਚਾਈ॥ ਦੁਤ ਹੁਨੁ ਮੇਰੇ ਨਾਓਂ ਮਾਤ ਪਰੋ ਪਗ ਜੀਨ ਕਰੇ ਦੁ
 ਚਤਾਈ॥ ੪੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਤਬ ਜੀਅ ਮੈ ਸੀਅ ਸੁਖ ਕੀ ਓਰਾਮ ਦੁਤ
 ਯਤਿ ਆਤਿ॥ ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹਤੇ ਰਹੀ ਮਿਲਨਿ ਕਹੀ ਤੇ ਤਾਤਿ॥ ੪੧॥
ਸੋਹਣਾ॥ ਬਹੁਰੋ ਕੀ ਓਥੀ ਚਾਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਤਿ ਚਤੁਰੁ ਹੈ॥ ਕੀਨੋ ਕਪ
 ਪਾਤਿ ਹਰ ਮਾਨਸ ਕੋ ਰਾਕਸ ਭਖੈ॥ ੪੨॥ **ਕਥਿਤਾ**॥ ਦੁਜੇ ਭਲੀ
 ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਜੀ॥ ਕੀ ਸੁਲਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਸ ਜੇ ਹੁਤੇ ਤਾ ਸੋ ਕੈ ਸੇ ਮੁਖ ਜੋ
 ਰਤੀ॥ ਹਾਮ ਦੁਤ ਸੁਨੇ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗੀ ਮਾਹਿ ਰਾਖੀ ਹੁਤੇ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਜੀਅ
 ਬੇਕੋ ਕੋਨ ਕੋਨ ਤੋਰਤੀ॥ ਐਸੇ ਕਹਿ ਪਾਛੇ ਮੁਰਗੀ ਕੋ ਛਾਤੀ
 ਲਾਇ ਰਹੀ ਮਨੋ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਨਾਥ ਨੈ ਕਨਾ ਬਿਛੋਰਤੀ॥ ਕਬਹੂੰ
 ਉਪਾਰੇ ਦਾ ਪਿਥ ਨੀ ਕੇ ਧਨ ਕੀ ਜੀਨੈ ਨਨ ਕੇ ਨੀ ਹਉਰ ਅਚਰ
 ਨਿਚੋਰਤੀ॥ ੪੩॥ **ਕਥਿਤਾ**॥ ਬੁਝਤਿ ਤੇ ਤਾ ਹੀ ਸੋ ਸੰਦੇਸੇ ਸੀਆ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਸੁਖ ਸੋ ਰਹਤੁ ਹੈ॥ ਲਛਮ ਨਿਨੀ
 ਕੇ ਕਹਾ ਛਾਹੇ ਕਹਾ ਕਹੈ ਤੋ ਸੋ ਮੇਰੀ ਸੁਖ ਲੈ ਬੇਕੋ ਕਬਹੂੰ ਓਮਾ
 ਹਤੁ ਹੈ॥ ਕਿਧੋ ਮੇਰੇ ਐਗਾਨਿ ਬਿਚਾਰੇ ਹੈ ਬਿਸਰ ਦੀਨੀ ਕਿਧੋ ਮੇ
 ਰੇ ਨਾਮੁ ਲੈ ਓਸ ਸਨਿ ਕਹਤੁ ਹੈ॥ ਬੋਲੇ ਹੁਨ ਮਾਨ ਐਸੇ ਮੁਰਗੀ ਨ
 ਕਹੈ ਮਾਤ ਤੇ ਰੇ ਪਾਛੇ ਯਾਸੋ ਹਾਮ ਕੰ ਕਨ ਕਹਤੁ ਹੈ॥ ੪੪॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਜਾ ਭੁਈ ਅਤਿ ਦੁਬਹੀ ਕੰ ਕਨ ਕੀਨੀ ਛਾਪਾ॥ ਹੁਨ ਮਾਨ
 ਸਾਚੀ ਕਹੈ ਕੋਨ ਹਾਮੇ ਪਾਸ॥ ੪੫॥ **ਕਥਿਤਾ**॥ ਤੇਰੇ ਪਾਛੇ ਤੇ
 ਹੋ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਜਪੇ ਨਾਮ ਸੁਖ ਦੁਜ ਕੀ ਸੀ ਕਲਾ ਕੇ ਹੁਦੇ ਤਿਨਿ ਬਹੁਤ

॥ ४३ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤੁਨਾਏਨ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ਤਾਹੀ ਕੋ ਅਰਪਾਵਤਿ ਤਲਾਫੁ ਤਿਗਾਤ ਬੋ
 ਜੁਗੀ ਸੀਚਮਕ ਤਿਹੈ ॥ ਕੰਕਨਿਕਰੀਏ ਛਾਪਸੇ ਥੁਹੈ ਦਿਲਾਛਿਲਾ
 ਤਿਪਾਨਨਾ ਥੁਕੇ ਚਿਤਾਗੇ ਹੀਰਾਤੁਹੈ ॥ ਛੀਨਰਘੁਰਾਈ ਸੁਨ
 ਸੀਆਮੇਗੀ ਮੁੱਐ ਸੇ ਪੜਦਾ ਪੈਸਾ ਜੈਸੇ ਬਿਧੁ ਭੁਲਾਤੁ ਤਿਹੈ
 ॥ ੪੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤਬ ਬੋਲੀਤਿ ਜਟੀ ਸੁਮਤਿ ਸੁਨ ਜਾਨਕੀ ਖਚੇ
 ਤਾ ਤੁਜੁਰਾਮ ਸੰਗ ਚਲੀ ਘਰੁ ਤਜਿ ਬਨਿ ਕਿਹੈ ਤੇਤ ॥ ੪੭ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਤੂੰ ਨਸੰਗੁ ਤੀਤ ਬਏ ਤੀਰਨ ਤੇਤੀ ਕਹਾਤੋ ਬਿਨਾ ਅਕੇ
 ਲੇਹਾਮ ਚੰਦਕ ਛੁਰਹੇ ॥ ਤਾਪਰਾਮ ਨਾਇਰੇ ਰਾਖ ਬੋਕੇ ਪਾਇ
 ਗੇ ਪਛੇ ਮੰਦਰ ਕੋ ਲੋਗ ਤੇ ਸੋਲਹੇ ॥ ਕਹੁ ਬਨਜਾਇ ਕਹੁ ਕੁੰ
 ਵਖੁਲਖਾਇ ਸੰਗਲ ਛਮਨ ਲੈ ਕੇ ਦੁਖੀ ਸੁਖੀ ਦਿਨ ਕੁਹੇ ॥ ਕਾ
 ਤੇ ਕੀ ਕੁਲਾਈ ਜਬ ਨਾਹ ਮੁਤਿਲਾਈ ਆਜ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਕਾਹੇ ਹੁ
 ਸੇ ਸੇ ਸੇ ਮਰੇ ॥ ੪੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸੁਨਿਹੈ ਨਿਰੰਗ ਆਜਗਤੀ ਜੋ
 ਘਨ ਨਾਹੀ ਭੀਤਰ ਤੇ ਪਕਰਿ ਨਿਸਾਚ ਰਿਨ ਲਾਵਤੇ ॥ ਬਿਛਰੇ
 ਤੇ ਪੀਅ ਕਹੁ ਕੋਨ ਸੀਮਾ ਗੀਹੈ ਤੀਅਤੁ ਮਸੁਖੀ ਤੇਰੇ ਪਾਖੀਰ ਸੁਖ
 ਪਾਵਤੇ ॥ ਜਾਨਤੀ ਤੇਤ ਬਛਿਗ ਮੇਸੀ ਜੋ ਨਹੈ ਤੇਰੇ ਐਹਾ ਹੁਮਾ
 ਨ ਬਿਨੁ ਲੋਕ ਕੋਨ ਆਵਤੇ ॥ ਤੇਗੀ ਓਪਾਧ ਜੋ ਤੁਸੰਗੀ ਨਹੈ ਤੀ
 ਤਬ ਰਾਵਨਾ ਤੇ ਜੋਗੀ ਹਾਮ ਚੰਦਕੋ ਚੁਰਾਵਤੇ ॥ ੪੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁ
 ਨਤਿ ਜਟੀ ਸੀਤਾ ਕੇ ਮਹਾਮਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਪੀਅ ਦੁਖੀ ਬਨ ਮੈਰ
 ਹੈ ਤੀਅ ਸੁਖੀ ਪਰਿਹੈ ॥ ੫੦ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਐਹ ਕੋਇ ਇਕ ਬਾਤ
 ਜਾਤਿ ਸਮਝਿ ਤੇ ਸੰਗ ਚਲੀ ॥ ਸੁਨਤੁ ਪਰਮ ਕੀਭਾ ਤਤਿ ਜਟੀ

ਮਾਤਾ ਜਾਨਕੀ ਨਿਦਾਗ ਸੋ ਕ ਜਾਤੀ ਦਿਨ ਜਾਇ ਤੇ ਹੋ ਸੋ ਪਾਇ ਸੁਖ
 ਇਤੋ ॥ ਗਦਨ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੋ ਓ ਮਰਿ ਰਹੈ ਮਨੁ ਤਾਹੀ ਦਿਨ ਸਬਨ
 ਚ ਛਾਇ ਲਾਇ ਤੇ ॥ ਐਰ ਜੋ ਕਦਾ ਚਿ ਮੋ ਸੋ ਬਹੁਰੋ ਕਤੈ ਗੋਰਾ
 ਮਸੀ ਅਕੋ ਲੈਇ ਆਓ ਤੋ ਤੋ ਛਿਨ ਮੈ ਲੈ ਜਾਇ ਤੇ ॥ ਗਮਾਤਿ ਥੈ
 ਆਇ ਤੋ ਸੁਤੋ ਤਿ ਪਤੁ ਚਾਇ ਤੋ ਤੂ ਮਾਨ ਮੇ ਗੀ ਬਾਤ ਤਨੁ ਭਰਿ
 ਨ ਕਹਾਇ ਤੇ ॥ ੫੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਐਰ ਜੋ ਕਤੈ ਮੋ ਤਿ ਅਬ ਤੀ
 ਲੈ ਜਾਓ ਤੋ ਤਿ ਲੋਕਾ ਤੀ ਕੇ ਲੋਗ ਨ ਕੋ ਕੋਤ ਕਾ ਦਿਖਾਇ ਕੈ ॥ ਗਦ
 ਨ ਤਿ ਮਾਰੋ ਪੁਰੁ ਭਲੀ ਭੰਤ ਜਾਹੇ ਹੁੰਡ ਮੁੰਡ ਨ ਬਿਥਾਰੋ ਅਜ
 ਗਮ ਬਲ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਐਰ ਜੋ ਕਤੈ ਤੋ ਗਛ ਕੰਚਨ ਕੋ ਮੁਲ ਤੁਤੇ
 ਲੇਓ ਓ ਪਾਰ ਚਲੇ ਨ ਕਿ ਮੰਡਲ ਓ ਠਾਇ ਕੈ ॥ ਐਰ ਜੋ ਮੋ ਸੋ ਰਾਖਾ
 ਬੀਰ ਜੀਥਿ ਏਹੋ ਤਬ ਬੀਚ ਪਰਮਾਤਮੇ ਤਿ ਲੀਜੀ ਓ ਬਕਸਾ
 ਇਕੈ ॥ ੫੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਜਾਵਿ ਨਾਤੇ ਕਪਟੀ ਲੈ ਆਓ ਤੇ ਮੈ ਮੁਛ
 ਮਤਿ ਤਾਂ ਦਿਨਾ ਤੇ ਜਾਨੀ ਲੋਕਾ ਨ ਗਹ ਓਦਾ ਸੁਤੈ ॥ ਤੈ ਜੁ ਕੋ ਓ ਦਿਨੁ
 ਚਰੁ ਲੁੱਸੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਯਾ ਕੋ ਕੈ ਸੋ ਜੈ ਸੋ ਸਾਂਝਿ ਸਮੇਂ ਦਿਨ ਕੋ ਤੁਲਾ ਸੁ
 ਤੈ ॥ ਪੁਣੇ ਸੋ ਕੋ ਪੈਲਾ ਹੁ ਮਿਟੇਈ ਸੇ ਦੇਖੀ ਅਤਿ ਹਾਤਿ ਘਰੀ ਵੈ
 ਕਪਾਛੇ ਹਫ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਤੈ ॥ ਜਮ ਕੀ ਬਨੈ ਗੀ ਸਿਧ ਚੁਕੀ ਬਿਗੈ
 ਗੀਰ ਘਬੀਰ ਕੋ ਪਸਿੰਘਾ ਮਿਗਰਾ ਦਨ ਗੀਰਾ ਸੁਤੈ ॥ ੫੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਸੁਖ ਪਯੋਜੀ ਅਜਾਨਕੀ ਭੁਲੇ ਦੂਤ ਪਰਬੀ ਨ ॥ ਸੁਕੇ ਸਰਮਾਨੇ ਮੇਘ
 ਕਪਿ ਬਰਖ ਜੀ ਅਏ ਮੀਨ ॥ ੬੦ ॥ **ਸੋਹਣਾ ॥** ਸੁਨਤੁ ਬੀਰ ਤੰ ਨ
 ਤੇਤੋਰ ਬਲ ਸਚੇ ਸਥੈ ॥ ਗਮ ਚੰਦ ਬਲ ਦੇ ਛਕ ਐ ਤੇ ਮੋ ਸੋ ਕੀ

੫੨ ਸੀਏ ॥ ੬੧ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸੁਰਸਸਮੇਘਪੈਨ ਇੰਦ੍ਰਜਮਾਂਸੰਧਕੰਨਅ
 ਇਸਜੇਮੇਵੈ ਤੀਲੇ ਕਐਸੋਕੋਰਚੈ ॥ ਜੋਕਦਾਂਚਮੇਵੈ ਕਉਤੁਕੀ
 ਆਦਮੇਵੈ ਬਿਸਲੇਕਕਤੈ ਪਾਪੀਪਰਲੇਕ ਦੁਖਮੈਪਚੈ ॥ ਤਾਂਤੇਚੈ
 ਭਿਖੁਕਲੇ ਕਨਿਪਤਾਇ ਜਿਨਪਾਪਛਲਕਪਟਨਏ ਕੁਤਿਨਤੇਥ
 ਚੈ ॥ ਇਨਕੇਮਿਲੇ ਤਤ੍ਤੁਤ੍ਤੁ ਗਈਕਠੋਰ ਜਾਂਤੇਮੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨਰਯੰਸੁ
 ਨਗੰਮਦੁਖਨਾਤਚੈ ॥ ੬੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਨਾਥਪਰਪੀਰਕਤੋਕਬਤੇ
 ਬਿਸਾਗੀਕਪਿਬੀਰਗਪੁਬੀਰਪਦਕੋਲੋਲਕਅਇਤੈ ॥ ਕਛੁਆ
 ਸਲਾਗੋਕਛੁਆਇਕਪਥਕੇ ਜਾਗੋਪਾਛੈਤੋਪਤਾਏ ਪ੍ਰਾਨਅਗੇ
 ਨਪਤਾਇਤੈ ॥ ਬਾਸੀਤੋਨਿਕਟਿਕੇ ਓਦਾਸੀਸੇਤੋਨਾਹਿਸੋਸੋਦਾ
 ਸੀਸੀਅਕੇਸੇਦੇਸੇਬਹੁਰੰਨਪਾਇਤੈ ॥ ਬਾਤਕਰੋਮੋਕੀਕਿ
 ਧੋਕਰੀਤੋਇਨਕੀਗਮਪ੍ਰਾਨਨਕੀਚੋਕੀਸੋਪੈਕੋਲੋਦਿਧਇ
 ਤੈ ॥ ੬੩ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਬਿਰਹਕੰਜਲਾਮੈਨਜਾਤਜਰਤਨਮੇਰੋਨ
 ਨਨਕੇਜੀਰਮੈਰੁਬਨਮਰਤਤੋ ॥ ਗਾਦਨਕੇਤ੍ਰਾਸਨਓਸਾਸਨਿ
 ਨਪ੍ਰਾਨਜਾਤਿਦੇਹਿਛਾਰਿਛਾਰਿਜੀਸੋਨਿਤਹੀਲਹਤਿਤੋ ॥ ਛ
 ਤੀਅਕੀਬਤੀਅਕਹਾਲੋਕਤੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥਗਮਬਿਨੁਨੋਕਤੁ
 ਨਕਤੋਬਿਦਹਾਤਤੋ ॥ ਯਤੋਮੋਲੋਕੇਸਮੇਰੋਕਹੀਯੋਸਦੇਸਕ
 ਪਿਆਸਬਸਪਹੀਤਾਂਤੇਜੀਏਈਕਹਤਿਤੋ ॥ ੬੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥
 ਕੋਚਨਕੇਮਿਗਕਾਜਤੁਮਹਾਰਾਜਤਿਜੋਬਖਤੋਨਪ੍ਰੀਤੋ ॥ ਕ
 ਤੋਕੋਤੋਇਹਿਤੀਬਿਪਗੋਤਜੁਰੇਖਮਿਟਾਇਕੇਪਾਉਨਧਾਰੀ
 ॥ ਏਵਉਮੈਅਪਰਾਧਕਰੇਛਮਯੋਗਪਧੀਨਛੋਰਪਚਰੋ ॥ ਸੋ

ਅਬਲੈ ਦੁਖ ਪਾਵ ਤੇ ਜਬ ਪਾਇ ਨ ਦੇਖੈ ਤੇ ਪਾਨ ਨਿਧਾਨੈ ॥ ੬੫ ॥ **ਬਾਧੁ**
 ਚਰ ਦੇਖ ਚਕੈ ਈ ਮਿਲਾਨ ਐ ਸੋ ਸਹ ਭੁਲ ਬਿਪ ਗੀਤ ਕਾਲ ਤੇ ਸੁਰੇ
 ਖਕੀ ਅਤਿ ਤੈ ॥ ਬਾਤੀ ਸਾਝ ਬਾਤੀ ਪਨ ਸਾਹ ਨੀਰ ਚੰਦਨ ਸੈ ਬਾਰ
 ਲੀਜੀ ਅਤਿ ਨ ਅਨਲ ਚਹੀ ਅਤਿ ਤੈ ॥ ਸੰਗ ਕੇ ਦੁਭੁਲ ਦੇਖ ਕ੍ਰਿਜ ਨਿ
 ਕੇ ਭੁਲ ਦੇਖ ਭੁਖਨ ਕੇ ਮੁਲ ਦੇਖ ਸੁਲ ਸਹੀ ਅਤਿ ਤੈ ॥ ੬੬ ॥ **ਪਲੁ ਭਾਗ**
 ਲੋਨ ਸੰਭੁਗੀ ਕਾਪ ਐ ਸੋ ਗਢ ਲੋਕ ਐ ਸੀ ਭਾਂਤ ਰਹੀ ਅਤਿ ਤੈ ॥ ੬੭ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ੬੮ ॥ **ਜਨਮਾਨ** ਦੁਖ ਪਾਇ ਅਤਿ ਲੋਚਨ ਜਲ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ
 ਬਿਨ ਸੀ ਅਦੁਖੀ ਸੀ ਅਥਿਨ ਓਤ ਰਘੁ ਰਾਇ ॥ ੬੯ ॥ **ਸਿਰਠਾ** ॥ ਤੁਮ
 ਿਭਈ **ਪ੍ਰਿਥਮ** ਗ੍ਰੀਤ ਜਬ ਮੁਰਗੀ ਤੁਮ ਕੋ ਦਈ ॥ ਦੂਤ ਤਿ ਦੁਇ ਬਿਪ
 ਗੀਤ ਇਕ ਪਾਤੀ ਅਰੁ ਪਤੇ ਬਿਨੁ ॥ ੭੦ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਜਾਨ ਕੀਜੀ ਅ
 ਜਾਨੈ ਕੁਲੇ ਤੋ ਸਾਨੈ ਕਾਪਿਯਾਤੀ ਤੇ ਪਠੈ ਗੰਮ ਜਾਨੈ ਯਾ ਕੀ ਮਤਿ
 ਕੈ ॥ ਚੋਟੀ ਮੈ ਲਪੇਟੀ ਏਕ ਮਨ ਹੀ ਸੋ ਕਾਢਿ ਦੀਨੀ ਦੀ ਜੋਗ ਮ
 ਹਾਥਿ ਜੋ ਬਢੈ ਯਾਤੇ ਹੀ ਗਤਿ ਕੈ ॥ ਦੁਸਰੇ ਸੰਦੇਸੇ ਚਿਤ੍ਰ ਭੁਰ ਤੁਮ
 ਮੇਰੇ ਤਿਤ ਕਾਨੈ ਕੀ ਓਕਾ ਕ ਸੀ ਕ ਬਾਨੁ ਲੈ ਸੁਗਤਿ ਕੈ ॥ ਤਿਲ
 ਕੁ ਬਾਨੁ ਨਿਜ ਤਾਬ ਮੇਰੇ ਮਾਥ ਕਾਪਿਤੀ ਨੇ ਪੁਤੇ ਦੀਨੇ ਤਿਨ ਤੀਨ
 ਲੋਕ ਪਤਿ ਕੈ ॥ ੭੧ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜਾਤਿ ਤੁਨੁ ਅਬ ਛਾਡਿ ਬਿਲੇ
 ਬਚ ਲੈ ਤਿਨ ਦੁਰ ਹੀ ਤੇ ਸਿਰੁ ਲੈ ॥ ਅਇ ਗਈ ਮਨ ਮੈ ਫਿਰ ਕੈ
 ਕਛੁ ਅਪਨੇ ਬਲ ਮੈ ਨ ਜਨਾਈ ॥ ਕਯਾ ਚਲੈ ਤੇ ਜਗ ਮੈ ਯਤ
 ਯਾਤ ਕਿਰਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਕੇ ਉਕਪ ਅਜੈ ॥ ਗਵਨ ਕੇ ਜਬ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤੇ
 ਬਕੈ ਮਿਟੈ ਮਨ ਕੇ ਪਛਤੈ ॥ ੭੨ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਚੰਚਲ ਜਾਤੁ ਸੁ

ਭਾਉ ਜਨਮਾਨਚਿਃ ਯੈ ਸਕੈ ਸੁਰਨ ਕੋ ਸਤ ਕਾਠਿ ਕਾਇਰ ਬਕ ਮੁਖੀ

ਤਸਤਿ॥੭੧॥**ਦੋਹਰਾ** ਜੈਖਿ ਬੁਝੈ ਰਾਖੀ ਸਮਣ ਯਾ ਤੈ ਜਸ ਲੇਜਾ

ਭਾ॥ ਪਾਨਹੈ ਕੈ ਜਸੁ ਰਹੈ ਦੋ ਮੈ ਏ ਕਕਮਾਠਿ॥੭੨॥**ਕਥਿਤਾ** ਧਾ

ਗੁਤੈ ਨਿਖਾਇ ਬਲੁ ਆਪਨੇ ਜਨਾਇ ਤਾ ਕੋ ਏ ਕੁਪੁਤੁ ਪਾਇ ਤ ਬਸਿ

ਸਪਰਜਾਇ॥ ਲਿਕਹਿ ਜਗਾਇ ਕੇ ਕਲਿ ਕਹਿ ਚਢਾਇ ਬਡੈ ਭੁ

ਧਮੁ ਮਚਾਇ ਦੁਤਰਾ ਮਕੋ ਕਹਾਇ॥ ਗਵਨ ਕੋ ਸਾਵਨ ਕੇ ਮੇਘ

ਜਯੈ ਰੁਦਾਇ ਹਮ ਚੰਦ ਨਿਸੁਨਾਇ ਬਡੈ ਧਾਰ ਕਹਾਇ॥ ਐਹ

ਜੇ ਕਹੈ ਗੋਬਿਨ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਰੇ ਤਬ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਜੈ ਰੇ ਨਾਮੁ ਸੀਤਾ

ਕੋ ਬਤਾਇ॥੭੩॥**ਕਥਿਤਾ** ਜੈ ਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਜਾਨ ਕੀਸੈ

ਕਹੈ ਅਬ ਰਹੀ ਮਰੈ ਗੀ ਯਤਿ ਜਾਨ ਤਨ ਬਲ ਕੋ॥ ਆਇਸ ਬਿ

ਨਾ ਕਹੈ ਤਬ ਦੋਖ ਨ ਤੇ ਰਹੈ ਕਹੈ ਜਨਮਾਨ ਤੋ ਕਹੈ ਏ ਕਛਲ ਕੋ

॥ ਢੀਲੇ ਢੀਲੇ ਪਾਇ ਨ ਸੋ ਸੀਤਾ ਜੁ ਸੋ ਕਹੈ ਜਾਇ ਕੂਖਲਾ ਹੀ

ਬਿਨਾ ਕਹੈ ਧਾਗਾ ਮੈ ਕਹੈ ਢਲ ਕੋ॥ ਬੋਲੀ ਸੀ ਅਜੈ ਸੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ

ਕੋ ਨ ਜੋਖੈ ਤੇ ਏ ਤੇ ਸੇ ਤੇਰਾ ਪਾਤਿ ਕੋ ਭੁਏ ਕਾ ਆਸ ਢਲ ਕੋ॥

॥੭੪॥**ਦੋਹਰਾ** ਇਕ ਚੰਚਲ ਕਪ ਜਾਤੁ ਮਤਿ ਆਇਸ ਕੀਓ

ਸਹਾਇ॥ ਪਟਕ ਪੁਛਠਾ ਢਕੁ ਜੈ ਰਾਮ ਤੇ ਜੁ ਸੁਲਗਾਇ॥੭੫॥

ਜੋਹਰਾ ਸੀਅ ਸੁਪੀ ਬਰ ਰਾਗ ਕਪਿ ਪਾਤਿ ਢਲੁ ਸਮਝੈ ਨਹੀ॥

ਚਕਮਕ ਕੀ ਸੀ ਆਗ ਜਨਮਾਨਿ ਅਭਮਾਲਈ॥੭੬॥**ਕਥਿਤਾ**

ਥੈ ਠੋ ਕਪਿ ਤੇਹੀ ਬਿਨ ਮਨ ਕੀ ਨ ਤੋ ਸਰਾਖੀ ਮਾਰੇ ਰਖਵੇਰੇ ਸਬ

ਭਿਚੀ ਕਿਲ ਕਾਰਕੀ॥ ਭਾਗੇ ਏ ਕਰਾਰੇ ਰੁਖ ਸੁਲ ਤੇ ਏ ਪਰੇ ਢ

ਲ ਤੇ ਮੀਠੇ ਖਾਰੇ ਹਰੀਠੇ ਹੀ ਸੁਛਾਰ ਕੀ॥ ਅਨਪੁਰ ਹੁਤ ਨਿਜ ਹ
 ਬਨਿ ਸਦਾ ਹੀ ਐਸੀ ਰਾਖ ਨਿਕੀ ਬਾਂਗੀ ਪਾਤ ਪਾਤ ਰੋ ਰੋ ਰੋ ਕੀ॥
 ਦੁਤਰੀ ਬਾਤ ਮਹਾਰਾਜ ਜੇ ਓਤ ਪਾਤ ਕੁਝ ਅਯੋ ਕਪਏ ਕਤਿ ਨਾ
 ਰੇ ਹਮ ਹਾਰ ਕੀ॥ ੭੩॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਹਰੈ ਹਰੈ ਅਯੋ ਪੇਰ ਹਰੈ ਹਰੈ
 ਏਕ ਤੇ ਕੇ ਮਾਰੇ ਕੇ ਹਮੇ ਬੰਗੀ ਹਾਲੂਲ ਕੀ॥ ਪਾਛੇ ਓਨ ਪੁਛ
 ਸੇ ਫਿਰਾਇ ਸਬ ਮਾਰਿ ਰਾਹੇ ਭਾਗੇ ਹਮ ਆਏ ਬਾਤ ਭਈ ਐ
 ਸੇ ਸੁਲਕੀ॥ ਜੰਕੀ ਛਬ ਦੇ ਖੇਬ ਨ ਨਦਨ ਸੇ ਮੀਚੈ ਅੰਖ ਸੀ
 ਚੈ ਸੇ ਘਮਾਲੀ ਸੋ ਭੁਭਾਗੀ ਨਿਰਮੁਲਕੀ॥ ਹਮ ਤੋ ਕਹੀ ਤੈ ਨਾ
 ਬ ਬਾਗ ਸੋ ਨਰ ਹੁਯੈ ਪਾਤ ਆਸ ਜਿ ਨ ਕਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਫ
 ਲੂਲ ਕੀ॥ ੭੪॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਕੋਨ ਕਪਿ ਅਯੋ ਜਿ ਨ ਓਲ
 ਰਮ ਚੀ ਐਸੇ ਜਾਇ ਮੇਘ ਨ ਦ ਜਿ ਨ ਮਾਰੇ ਬਾਂਧ ਲਾਈ ਓ॥
 ਕਾਕੇ ਕੋ ਕੀ ਨੇ ਓਤ ਪਾਤ ਦਾ ਤਿ ਬੁਝੈ ਬਾਤ ਤਾਂ ਤੇ ਏਕ ਬਾਰ ਦਾ
 ਤਿ ਸੋ ਤਿ ਦਿਖਾਈ ਓ॥ ਐਰ ਜੋ ਕ ਦੇ ਚ ਕਾ ਤੁਰੇ ਦ ਤਾ ਕੋ ਤੋ
 ਛਲੂ ਤੋ ਤਾ ਤਿ ਨੀਕੇ ਬਾਂਧ ਮਛਾਂ ਸਿ ਸੋਗ ਹਾਈ ਓ॥ ਮਾਰੇ ਜਿ
 ਨ ਅਛ ਮਤਿ ਦੋ ਬਲੀ ਤੂੰ ਤਾ ਸੋ ਸਾਦ ਪਾਨ ਤੋ ਇਕੋ ਬੇਰਾ ਜੀ
 ਤੈ ਘਰਿ ਆਈ ਓ॥ ੭੫॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਹੁਲੈ ਤ ਬਧਾਇ ਨਾ ਦੇ
 ਬਾਜੇ ਸੁਰ ਸਾਜੇ ਸਬ ਜਾਇ ਫਿਰ ਗਏ ਘੋਰ ਕਛੂ ਮੇਰ ਸੋ ਬਲੀ ਤੋ
 ਪਾਗੀ ਦੁਇ ਕਲ ਰੋਏ ਈ ਮਰੇ ਓਤ ਕੋਨ ਮਰੇ ਹਰ ਪਰੇ ਬਾਂਧ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਕੇ ਚਲੀ ਤੋ॥ ਮਾਨੀ ਬਾਂਧ ਮਾਨ ਬੇਲੇ ਕਾ ਤੋ ਪਾ
 ਜਿ ਨਿਕਪਿ ਐ॥ ਨ ਜਾਨੈ ਮੁੜ ਬਧਿ ਆਪ ਤੇ ਬਧਾਈ ਓ॥

ਕਾ ਬਾਤ ਮਾਰੇ ਕੇ ਬਾਂਧ ਮਾਰੇ ਕੇ ਬਾਂਧ ਮਾਰੇ ਕੇ ਬਾਂਧ ਮਾਰੇ ਕੇ
 ਕੋਰੀ ਮੇਰਾ ਮਾਰੇ ਕੇ ਬਾਂਧ ਮਾਰੇ ਕੇ ਬਾਂਧ ਮਾਰੇ ਕੇ ਬਾਂਧ ਮਾਰੇ ਕੇ
 ਮੇਰੇ ਮਾਰੇ ਕੇ ਬਾਂਧ ਮਾਰੇ ਕੇ ਬਾਂਧ ਮਾਰੇ ਕੇ ਬਾਂਧ ਮਾਰੇ ਕੇ

ਸਾਕੇ ਛਲਾ ਅਗੇ ਪਰਲਾਗੇ ਜਾਨ ਜੈ ਤੇ ਸੁਬ ਬੇਧਿ ਤੁਮਾਨ
ਕੈ ਸੁਮੇ ਘਨਾ ਦਲੀ ਤੇ ॥ ੮੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੁਰਜਨ ਸੁਗਨ ਮਨ
ਤਰਖ ਦੇਖਹੁ ਮੁਸਕਾਨਿ ॥ ਇਹ ਧਿਊ ਬਾਧੇ ਕਪਸ ਤਰਾਵ
ਨ ਕੀਛਿ ਗ ਜਾਹ ॥ ੮੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਗੜਲੀ ਕਾ ਸਿਰ ਮੈ ਰਵੇਖ
ਤੁਨ ਤਨ ਯੋਕ ਤੇ ॥ ਯਹ ਚਿੰਤਾ ਕੀ ਠੋਰ ਮਨ ਜਾਨੈ ਮੁਖ ਤੇ ਹਮੈ ॥
॥ ੮੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਕੈਨ ਹੈ ਰੇ ਕਪਿ ਤੋ ਰੇ ਕੈਨ ਕਪਿ ਤੁਮਾਨ ਕਾਂ ਕੋ ਸੁਤ
ਨੀ ਕੇ ਬੁਝਿ ਅਵਨੀ ਕੋ ਪੁਤ ਤੇ ॥ ਕੈਨ ਕਾ ਜ ਬਾਗ ਤੇ ਰਿਰ ਕੈ
ਸੁਤ ਮਾਯੇ ਮੇਰੇ ਕੁਖ ਲਾਗੀ ਤੋ ਕੈ ਅਗਮਾਰ ਬੇ ਕੋ ਕੂਤ ਤੇ ॥ ਮੇ
ਰੇ ਅਗੇ ਸੁਰ ਤੇ ਕਹਾਵ ਤਿ ਕਹਾਉ ਕੈਨ ਤੇ ਸੇ ਗਿਰ ਤੇ ਰ ਬੇ ਕੋ
ਬਜ ਪੁਰਹੁ ਤੇ ॥ ਕੈ ਜੈ ਤੇ ਲਕ ਅਜੇ ਰਪੁ ਬੀਰ ਤੇ ਪਲੀ ਕਛੁਲਾ
ਗਤਿ ਤੇ ਸੇਵ ਕਤੋ ਦੁਤਨ ਸੇ ਦੁਤ ਤੇ ॥ ੮੩ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਜਾਨ ਕੀ
ਲੈ ਜਾ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਨੈ ਕੁਨ ਰਹਾ ਤੇ ਮੁਛ ਆਪਨੇ ਤੇ ਤਨੁ ਕਾ ਤੇ ਕੋ ਬ
ਧਾਵ ਤੇ ॥ ਕੈ ਸੇ ਮੇ ਘਨਾ ਵ ਆਦ ਜੀ ਸੇ ਛਾ ਰੁ ਦੇ ਤੇ ਅਰੁ ਲਰ ਬੇ
ਕੋ ਤੇ ਸੇ ਸੁਰ ਆਜ ਕਹਾ ਪਾਵ ਤੇ ॥ ਤੇ ਗੀ ਬੀਸ ਬਾਹਨ ਕੀ ਤੇ ਸ
ਨਹਾਨ ਦੇ ਤੇ ਨੈ ਕੁਰਾ ਮਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਆਇਸ ਜੈ ਪਾਵ ਤੇ ॥ ਕਾਂ ਸੇ ਕ
ਤੇ ਜਾਇ ਜੈ ਸੀ ਮਨ ਕੀ ਸਮਾਇ ਮਨ ਤਾਇ ਤਾਇ ਨੀ ਕੋ ਰਨ ਕੋ
ਤਕੁ ਦਿਖਾਇ ਤੇ ॥ ੮੪ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਬਡੇ ਬਕ ਚਾਲ ਯਾਨਿ ਸੁਝ
ਤਿਨ ਕਾਲ ਨਿਜ ਕਹਤ ਬਿਚਾਰਿ ਕਪਿ ਕੈਨ ਕੁੰਤ ਮਾਗੀਏ ॥ ਏਕ
ਕਹੈ ਬੀਰ ਕੀ ਜੈ ਏਕ ਕਹੈ ਦੀ ਜੈ ਬਿਖਜੀ ਬੈਜ ਬਕੋ ਉਦਿਨ
ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਰਾਗੀਏ ॥ ਬੋਲੀ ਤੁਮਾਨ ਤੇ ਤੇ ਐਸੇ ਨ ਮਰੇ ਰੇ

ਜੈਸੇ ਤੁਮੇ ਕਹਤ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਬਿਚਰੀਏ ॥ ਪਤਿ ਹੀ ਸੋਗਈ ਅਖ
 ਤੇ ਹੀ ਮਨੋ ਚਾਹਤਿ ਤੂੰ ਤੁਲਤੇ ਲਸੇ ਲਪੇਟਿ ਦੇ ਦਿਖੇ ਹੀ ਜਾਗੀ
 ਹੈ ॥ ੮੫ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਅੰਗੁਰੰਤ ਕੰਧੇ ਤੁਜ ਬਮਾਯੇ ਨਮਰਤਿ ਤਬ ਤੇ ਸੋ
 ਈ ਬਿਚਰੀਏ ਜੈਸੇ ਗੁਨ ਮਨ ਕਯੋ ਹੈ ॥ ਤੁਲਸਨ ਤੇ ਲਪਿਤਿ ਸੋ ਤੋ
 ਲਾਏ ਮੇਲ ਥਾਕੀ ਥਾਸ ਹੀ ਫੁਲੇ ਲਪਟ ਆਨੀ ਯਤਿ ਰਯੋ ਹੈ
 ॥ ਵੇਖੋ ਕਬਰਾਮ ਕਛੁ ਰਾਵੀ ਸੋ ਚਲਤਿ ਨਾਹਿ ਜਾਤੇ ਪਰੁ ਜਰੇ ਇਨੇ
 ਜੋਈ ਥੀ ਤਕਯੋ ਹੈ ॥ ਪੰਨ ਪੂਤ ਤੇ ਜੋ ਕਹੇ ਰਾਮ ਪੁਰਤ ਮੇਰੇ ਦੂਤ
 ਸੋਈ ਕਪਿ ਸਿਨੇ ਜਾਇ ਲਿਕਦ ਯੋ ਹੈ ॥ ੮੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਥਰਮ
 ਠਾ ਸਢੇਰ ਦੀਨੀ ਆਗੇ ਕਪਿ ਰਯੋ ਰਾਜ ਆਪ ਫੂਕ ਲੀਨੀ ਕਯੋ ਰਾ
 ਦਨ ਗਦਾਰ ਕੇ ॥ ਜੈਸੇ ਇੰਦੁ ਬਰਨ ਕੁਮੇਰ ਜਮ ਜੀਯੋ ਤੇ ਸੋ ਸੋਰਿ
 ਜੀਯੋ ਚਾਹਤ ਹੈ ਰੁਦਾ ਅਵਤਾਰਿ ਕੋ ॥ ਬਾਗ ਤੇ ਯੋ ਤੇ ਹੋ ਪੂਤ ਮਯੋ
 ਬੁਧ ਦੇ ਖੀਤੇ ਹੀ ਰਾਮੇ ਕੋ ਸੋ ਜੀਤੈ ਨ ਜੀਤੈ ਪਤ ਹੀ ਕੋ ॥ ਵੇਖ
 ਅਬਰੰਕਲਿ ਕਜਾਰਤਿ ਨਿਸੇਕ ਤੇ ਹੀ ਤੋਊਨ ਬੁਝੈ ਹੀ ਜੋ ਲੋਧਾ
 ਇਹੋ ਕੁਪਾਰਿ ਕੋ ॥ ੮੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਐਸੀ ਹਿਸ ਆਵਤ ਹੈ ਤੋ ਹੀ ਕੋ
 ਜਗਾਇ ਜਾਓ ਜਨ ਕੀਲੇ ਜਾਓ ਅਬ ਯਹੋ ਹੋ ਸਿਰ ਹੀ ਹੈ ॥ ਕਹਾ ਕਰੋ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਅੰਗ ਦਸੁ ਗੀਦ ਜਾਮਵੰਤ ਨ ਲੀਲ ਜੁਰੇ ਕਥਾਤ
 ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਸੀਤਾ ਸੋ ਪਲਾਇ ਰਾਵਨ ਪਚਾਰਿ ਮਾਰੇ ਬਜਰੁ ਜਦੋਂ
 ਰਸੈ ਪਕਰ ਮਾਰੇ ਮਤੀ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਜੋ ਨ ਤੋਤੀ ਤੇਰੇ ਛਾਡੇ ਤੇ ਨ ਗੋਤੀ
 ਕਉ ਹੈ ਨ ਬਿਸੁ ਸੁਰਾਮ ਰਾਜ ਗਹਾ ਹੀ ਹੈ ॥ ੮੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਰਾ
 ਮ ਬਲ ਪ੍ਰਥਮ ਗੇਸ ਕੋ ਮਨਾਇ ਚਲੀ ਜਾਤੀ ਤੋ ਕਲਸ ਜਗਾ

ਏ ਅਰੁ ਧਾਮ ਕੇ ॥ ਸਿੰਘ ਪੈਰ ਜਾਗੀ ਭੁੰਚੇ ਚੈ ਮੁਖਾ ਅਟਾਗੀ ਭੁਲੀ ਕ
 ਰੀ ਰਾਮ ਦੁ ਤਿ ਇਨ ਤੁਚਲਾਏ ਚਾਮ ਕੇ ॥ ਗਾਏ ਨ ਨਿਹਾਰ ਰਹੀ
 ਸਰਾਮੈ ਪੁਕਾਰੀ ਕਹੀ ਬਰੇ ਦਿਨ ਮੇਲੇ ਏ ਨਿਏ ਕ ਦੁਤ ਰਾਮ ਕੇ
 ॥ ਪਾਇਨਿ ਹੁਰੁ ਤਿਨ ਸੁਰ ਨਿਕੋ ਕੋਨ ਗਨੈ ਜਾ ਕੇ ਪਤਿ ਹਾਰ ਕਪਿ
 ਏ ਤੇ ਬਰੇ ਕਾਮ ਕੇ ॥ ੮੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਪਾਛੇ ਕਹੀ ਲਿਕ ਪਤਿ ਸੁ
 ਨੇ ਹੁਨੁ ਮਾਨ ਕਾ ਪਿਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਕਛੁ ਤੇ ਹੀ ਖਲੋ ਨਹੀ ॥ ਸਾਂਚੀ
 ਕਹਿ ਜੰਤੁ ਅਵਤਾਰੁ ਤੇ ਓਮਾ ਪਤਿ ਕੋ ਤੋਤੋ ਤੋ ਕੁਗਤੁ ਤੋ ਸੋਨ
 ਤੋ ਪਾਨੀ ਪੈਨ ਤੇ ॥ ਜੀਅ ਮੈਨ ਕੋ ਪੁਕਰ ਜਾਤਿ ਅਬ ਕਿਯੋ ਹੁਰ ਰਿ
 ਨਗਰਿ ਜਗਾਏ ਜਿਨ ਸਾਧੀ ਹਮ ਮੈਨ ਤੇ ॥ ਸਿਵ ਕੁਯੋ ਤੋ ਕਹਾਏ
 ਗੰਗੇ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਅਗੇ ਛੁਦੁ ਮਹਾਰੁਦ ਕੈਨ ਤੇ ॥ ੮੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥
 ਜਾਨੀ ਬਥ ਬਾਤ ਬਰਾ ਜਾ ਬਿਲ ਲਾਤ ਰੂਲੈ ਮੋਤੇ ਅਪਰਾਧ ਭੁਯੋ
 ਤਾ ਕੋ ਛੁਲਾਖੇ ਖੀਏ ॥ ਸੰਕਰ ਇਕਾਦਸ ਮੈਦ ਸੋ ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਪੁ
 ਜੈ ਦਸ ਏਕ ਰਹੀ ਕਾਸੇ ਸਭ ਖੇਖੀਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਲਿਕ ਜਾਗੀ ਸੇਵਾ ਮਾਨੀ
 ਨਹ ਮਾਗੀ ਅਬ ਮਾਗੇ ਬੁਕੁ ਸਲ ਜਬ ਏਤੈ ਤ ਬਲੇ ਖੀਏ ॥ ਜਾਨ
 ਤੁਰੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਸਮਾਝਾਵ ਤੈ ਰੁਦ ਕੇ ਰੁੰਗਨ ਮੈ ਕੁਦ ਕੈਨ ਦੇ
 ਖੀਏ ॥ ੯੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਰਾਵ ਨਿਲਿਕ ਪਤਿ ਮਨ ਤਿ
 ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਹੰ ਜਹੰ ਕਪਿ ਜਾਰ ਤਿ ਠਿਕੀ ਤਹੀ ਨਿਰ
 ਖਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ੯੧ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਪੁਛ ਪਰ ਜਾਰੇ ਤੇ ਬਿਰਾਜ
 ਮਾਨ ਹੁਨੁ ਮਾਨ ਮਾਨ ਬੜਾ ਅਨਲ ਸਿੰਘ ਅਕੁਲਾਤਿ ਤੇ ॥
 ਕਿਧੈ ਮੇਖਾ ਸੇਗ ਕੋਟ ਬੀਜਹੀ ਕੇ ਪੁੰਜ ਕਿਧੈ ਤੀਜੇ ਨੈਨ ਸੋਤਿ

ਲਿਖੇ ਤਬ
 ਯੋ

ਨੈਨ ਮੈਂ ਨਉਤ ਪਾਤ ਤੇ ॥ ਕਿਧੋ ਤਿਸ ਗਿਰਨ ਭੁਮ ਰੁਲ ਸੋ ਰੁਲੈ ॥
 ਕਿਧੋ ਸੁਰਜ ਸੋ ਮਿਲੈ ॥ ਏਕ ਸੁਖ ਸੁਹਾਤਿ ਤੇ ॥ ੪੩ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਛਾਰ ਛਾਰ ਛੋਰਨ ਭੋਰਨਿ ਸੋ ਜ
 ਸਕ ਬਾਮਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਰਹਿ ਰਾਵ ਨਿਧਿ ਬੰਡ ਕੇ ॥ ਪਤਾ ਪਰਾਜੇ
 ਜਾਤਿ ਤੇ ॥ ੪੩ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਛਾਰ ਛਾਰ ਛੋਰਨ ਭੋਰਨਿ ਸੋ ਜ
 ਰਾਹ ਛਪ ਜਲ ਜੋਰਨਿ ਹੁਤਾਸ ਨਿਕੇਤਾ ਸਤੇ ॥ ਜਾਤਨ ਬੁਝਾਈ
 ਛਿਨ ਛਿਨ ਤੇ ਤਿਸ ਦਾਈ ਲਾਈ ॥ ਨੁਮਾਨ ਕੀ ਬੁਝੈ ਨ ਛੁਪੈ
 ਛਾਸ ਤੇ ॥ ਸੋਨੇ ਕੀ ਅਟਾਹੀ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਗੀ ਪਹਿ ਜਾਗੀ ਜੈ ਸੋ ਪਾ
 ਸ ਕੀ ਅਟਾਹੀ ਜਰਗਾਈ ਛਿਰ ਬਾਸ ਤੇ ॥ ਰਾਤ ਨਿਚ ਬਾਇਹੁ ਇ
 ਪਕ ਭੋਨ ਜਾਇ ਕਾਪਿ ਭਾਜਗਾਈ ਰਾਨੀ ਸਬ ਰਾਵਨ ਕੇ ਪਾਸ
 ਤੇ ॥ ੪੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਲਾਗੀ ਚਤੁਰ ਅਗ ਸੁਤੇ ਸਬ ਓਠ ਜਾ
 ਗਛੁ ਤੇ ਕਤੂ ਕੇ ਨ ਪਾਗਏ ਕਚਲੇ ਜਾਤ ਤੇ ॥ ਭੂਤੇ ਫੋਰੇ ਤੇ ਅਛੁ
 ਤੇ ਨਹਾਨ ਪਾਏ ਹੁਮਾਨ ਜੀਤੀ ਗਯੋ ਦਾਤਨ ਸੋ ਪਾਤੁ ਤੇ ॥ ਕੀਨ
 ਜਿਨ ਰਾਵਨ ਨਿਪੁਤੇ ਜਮ ਹੂਤੇ ਜਮ ਕੂਤੇ ਖੇਤ ਮੁਰਿਆ ਜਹੂ ਤੇ
 ਨ ਸਿਰਾਤੁ ਤੇ ॥ ਪਗਦਿ ਨਹੂ ਤੇ ਰੋਹੁ ਇਗਏ ਕਪੂਤੇ ਸਬ ਰਾਮ
 ਚੰਦ ਦੁਤ ਇੰਦ੍ਰ ਹੂਤੇ ਨਰ ਹੂਤੇ ॥ ੪੫ ॥ **ਸਦੇਸ਼** ॥ ਜਾਛਿ ਨਰਾ ॥
 ਮਸੋ ਬੈਰ ਕੀ ਓਸ ਠਾਂ ਛਿਨਿ ਤੇ ਮਤਿ ਹੁਇ ਗਈ ਕਾਚੈ ॥ ਲ
 ਕਪਤੀ ਗ੍ਰਹਮੈ ਸੀਅ ਆਨ ਸੁਦੈ ਕਰਤਾਲ ਭੁਲੀ ਬਿਪਨ ਚੈ
 ॥ ਪੁਛ ਸੋਲਾਇ ਜਗਾਇ ਦਏ ਹੁਮਾਨ ਸੁਨਾਰ ਕੀ ਛਾਰ ਤਿਸ ਚੈ
 ॥ ਗਾਵਨ ਕੇ ਪਰਪੰਚ ਨਤੇ ਜਰੋ ਕਚਨ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਚਨ ਬਾਚੈ
 ॥ ੪੬ ॥ **ਸਦੇਸ਼** ॥ ਫੁਲ ਗਯੋ ਅਮਰੇ ਸੁਰਨੇ ਸੁਖ ਗੋਸਾਮ ਤੇ ਸੁ

ਸਸੀਤਬਹੀਤੇ॥ ਸੁਰਜਬਸਸਰੋਮਲੈ ਸੁਨਸੀਰਘਬੀਰ॥
ਕੁੰਯੇਅਬੋਹੀਤੇ॥ ਯੋਥਕੋਕੋਛਨਗਜਨਿਤਾਰਹੈਨਰਤੀ॥
ਤਮਰੁਪਸਹੀਤੇ॥ ਜਾਰਕੇਲੰਕਨਿਸੰਕਕੁੰਯੇਕਪਿਰਾਵਰ॥
ਨਰੋਕਕੁੰਯੇਤਬਹੀਤੇ॥ ੨੭॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਖਾਸੀਚਿਤ੍ਰਸਹੀ॥
ਚਿਤ੍ਰਤੇਰਨਸਦਾਹੀਧਾਇਤੇਈਤੇਜਗਈਜਰਗਈਲੇਤ॥
ਸਸਤੇ॥ ਲੋਗਭਾਗੇਜਾਤਪਾਛੇਓਛਨਾਜਰਤਜਾਤਕੈਸੇ॥
ਸੁਖਪਾਯੋਬਿਨਲੰਕਪਤੀਨਾਸਤੇ॥ ਚੰਦਰਾਬਜਾਰਜਰੋਬੀ॥
ਬੀਚਰਸਾਰਜਰੋਘੋਰਾਤਬਸਾਰਜਰੋਕਪਿਕੇਬਿਲਾਸਤੇ॥ ਜਾਗੀ॥
ਤਨੁਮਾਨਪਰਜਾਗੀਸੀਤਾਜੁਕੇਸਤਿਛਾਰਿਏਨਗਈਸੁਬਭੀ॥
ਖਨਤੇਥਾਸਤੇ॥ ੨੮॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਪਾਵਨਪੰਛਨਪੁਤਦੁਤਰਾ॥
ਬੀਰਜੁਕੋਤੀਰਦਸਕੰਧਕੇਨੈਕਸਕੁਚਾਤੁਤੇ॥ ਰਾਮਬਲਛੀ॥
ਠਨੈਕਸੀਸਾਕਰੰਭਿਰੀਠਬੋਲੇਤਨੁਮਾਨਕੇਨਪਟਕਦਿ॥
ਤਪਾਤੁਤੇ॥ ਸਬੈਸਹਰੋਫੇਰਉਤਰਨਕਤੇਯੰਤੀਕੁੰਯੇਤੀਜਾ॥
ਇਬੋਲੇਦੋਰਫਾਰਥਾਤੁਤੇ॥ ਮਨਮੋਨਸੰਕਜਾਂਕੇਐਸੇਗਾ॥
ਛਯੰਕਾਐਸੀਜਾਰੈਲੰਕਾਬੀਰਜਸਰੰਕਾਦੀਏਜਾਤੁਤੇ॥ ੨੯॥
ਕਥਿਤੁ॥ ਐਸੀਜਾਗੀਲੰਕਾਸਮੁਰਪਖਾਰੀਪੁਛਸਮਾਧਾਨਤੇ॥
ਤਜਾਨਕੀਕੋਸਿਰੁਨੀਤੇ॥ ਥਾਗੁਮੈਓਪਾਕੈਦਾਕੋਬੇਰਾਏਕੁ॥
ਮਰੰਮਾਤਾਗਓਪੁਰਜਾਐਐਸੋਬਚਨੁਸੁਨੀਤੇ॥ ਰਾਮਕਾਮ॥
ਕੀਨੋਐਰੁਮੈਤੁਜਸੁਲੀਨੋਰਘਬੀਰਤੋਰਤਨਦੀਨੋਤੋਰੋਪਤੁਰਾ॥
ਬੀਤੇ॥ ਮੁਖਸੋਦਿਖਾਇਏਕਦੰਤਕੈਮਨਾਇਤਬਤਨੁਮਾਨਛੰ

ਤੁਹੀ

ਵਸਿੰਧੁਰਾਮਾਢਿਗਾਅੰ ॥ ੧੦੦ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਵੁਹੀਤੇਦੇਖਰਾਖੀ
 ਰਸੁਖਪੰਕਜੀਦੇਖਤਨੁਮਾਨਅੰਲਾਗਤਸੁਖਾਏਨ ॥ ਖੇਤਨ
 ਓਪਾਰਤਏਬੋਲੇਤਾਤਿਮਾਰਤਏਜਾਨਤਏਸੀਤਸੇਧੁਆਜੁਹਮੇ
 ਪਾਦਨੇ ॥ ਮਥੇਚਰਨਰਥਿੰਦਓਪਰਲੁਟਾਇਰਾਪੁਗਾਇਸੁਓਠਾਇ
 ਕੀਓਛਾਤੀਸੇਲਗਾਏਨ ॥ ਬੋਲੇਪੈਨਪੁਤਮੈਸਪੁਤਕੰਨਕੀਨੀ
 ਨਾਥਪਾਇਨਤੇਪਾਗੀਦੁਇਕਮੇਤਿਨਉਠਾਏਨ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਪੀਓਨਸਮੁੰਦਬਾਰਲੇਕਨਾਕਰੀਉਜਾਹੀਜਾਨਕੀਨਲੀਕੰਨਕਾਜ
 ਕੀਓਜਾਇਕੈ ॥ ਤਾਤੇਮੇਰੇਅੰਗਕੈਸੇਸੀਅੰਗਸੇਮਿਲੇਰਾਮਰਾਏ
 ਨਕੇਸੀਸਨਬਿਖੇਰੇਅੰਗੇਆਇਕੈ ॥ ਕਤਾਕੁੰਸਿੰਧਫਾਧਗੰ
 ਸੀਤਦੇਖਾਅੰਮਾਕੰਅਛੁਲੇਕਗਜੰਦੀਉਏਜਰਇਕੈ ॥ ਸੀਤਾ
 ਕੋਰਤਨਦੀਨੇਪਾਨਕੋਪਤਨਿਗਾਖੀਬੂਝਤਿਸੰਦੇਸੇਰਾਪੁਨਬ
 ਮੁਸਕਾਇਕੈ ॥ ੧੦੨ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਐਤਨੁਮਾਨਕੰਐਰਾਪੁਖੀ
 ਰਕਤੁਸੁਧਏਸੀਅਕੀਛਿਤਮਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਕੁਲੇਕਕਲੇਕਾਥਿਨਾਸੁਧ
 ਸੇਤਹਰਾਏਨਬਾਗਕੀਛਾਤੀ ॥ ਜੀਵਤਏਕਤਿਬੇਨੁਨਾਥਕੰਐਨ
 ਮਹੀਤਮਤੇਬਿਛਰਾਤੀ ॥ ਪਾਨਬਸੈਪਦਪਕਜਮੈਜਮਆਦਤ
 ਏਪੈਪਾਦਤਨਾਤੀ ॥ ੧੦੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਫਾਧਗੰਸਤਜੇਜਨਸਿੰਧੁ
 ਪਗੰਲਾਪਾਪਾਰਤਨੁਤਏਕੰ ॥ ਫਾਧਪਰੇਦੁਖਅੰਚਲਗੀਨਤੀ
 ਫੁਕਦੈਲੰਕਨਿਸੰਕਨਿਬੇਰੇ ॥ ਖਾਈਜੀਕੰਠਮਿਨਾਲਜੇਤੰਗੀ
 ਜੰਸੀਰਪਾਖੀਰਛਾਏਤਨੁਤੇਰੇ ॥ ਜੈਸੇਕਛੂਸੀਅਨੈਨਕੇਨੀਰਪੈ
 ਓਨਿਸੁਖੀਰਗੰਬਲੁਮੇਰੇ ॥ ੧੦੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸੇਪੁਭਆਨਸੁਜਾ

ਨਮਹਾਰਘਬੀਰਸੁਨੇਨੁਮਾਨਸੁਨਦੈ॥ ਤੋਲਗਤਾਲਤਮਾਲਾਧਿ
 ਮਾਲਪਖਾਨੇਸੀਨਿਪਸੀਰਪਟਾਵੈ॥ ਜੋਲਗਜਾਨਕੀਨੈਨਸਮੁ
 ਦਕੋਸੰਗਸੁਆਸੁਨੇਨਪਾਵੈ॥ ਰਾਟਕਰੈਕਪਿਜੁਥਨਸੋਬਤੁਰੋ
 ਬਿਧਬਾਧਕਿਆਪਬਧਾਵੈ॥ ੧੦੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੁਗਲਸਿੰਧਕੀ
 ਕਿਹੁਕਥਾਪੰਡਤਜੋਸੁਖਦਾਇ॥ ਤਬਸੀਤਾਕੇਅੰਗਕੀਕਹਤਹ
 ਨੁਸਿਏਨਾਇ॥ ੧੦੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਦੁਬਰੀਤੋਐਸੀਦੇਖੀਸੁਨੋਰਖੁ
 ਗਇਜਾਕੇਅੰਗੋਦੁਜਸਸਕੀਸੀਕਲਾਤੋਅਤਿਪੀਨਤੈ॥ ਪੀਰੀ
 ਏਹੰਗੁੰਤਜਾਤੇਹਰਪੀਕਸੁੰਠਰੰਗਅੰਸੁਨਕੇਆਗੇਮੇਤਿਸਾ
 ਵਨਕੇਹੀਨਤੈ॥ ਬਿਰਹਕੇਸਾਸਨਿਕੇਆਗੇਅੰਗਐਸੇਜੈਸੇ
 ਮਹਾਤਿਮਬੋਲਮੁਖਸੁਆਸਨਿਅਧੀਨਤੈ॥ ਜਨਕਸੁਤਾਕੋਏਕ
 ਪਤਿਬ੍ਰਤਸੀਲਸੁਨਦੇਖਦੇਖਮੈਤੋਦਹੋਪੁਰਤੀਨਿਤੈ॥ ੧੦੭॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਹਸਬੋਲੇਰਘਬੀਸਮਣਾਨੁਮਾਨਪਰਬੀਨ॥ ਬੁਝਤਿ
 ਲਛਮਨਤੋਤਿਕੋਕਥਾਕਤੋਅਬਤੀਨ॥ ੧੦੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਵ
 ਨਨਗਰਸਮੇਤਅਰੁਜਲਨਿਧਕੋਤਰਗੰਯੇ॥ ਅਗਨਿਲੀਕਕੋ
 ਦੇਤੁਲੇਕਾਪਤਿਚੁਪਕਯੈਕਗੀ॥ ੧੦੯॥ ਸਵਯਾ॥ ਜਾਨਤਤੋ
 ਹਮਤੋਕਪਿਤੋਚੜ੍ਹਖਨਿਕੇਫਲਕੋਅਨੁਗਾਗੀ॥ ਐਰਬਤੋਯ
 ਹਿਪੈਰਖਤੋਇਹਰਾਹਤੇਰਾਹਪਰੇਤਹੁਲਾਗੀ॥ ਸੀਰਘਬੀਰਕੇ
 ਨਾਮਤਿਲੈਕੁਦਪਾਰਪਕੋਜਗਮੈਬਰਫੁਰਾਗੀ॥ ਤਾਹੀਕੋਧਾ
 ਨਕੀਓਮਨਮੋਤਹਿਬਾਰਧਸੁਥਤਿਬਾਰਨਲਾਗੀ॥ ੧੧੦॥ ਦੋਹਰਾ
 ਕਹਤਿਬਰਾਣੀਆਪੁਨੀਨੁਮਾਨਸਕੁਚਾਤਿ॥ ਸਿੰਧਕੋਬੋਲਕੁਲੇ

ਕਰੀਕ ਤ ਤਿਰਾਮ ਸੋ ਬਾਤਿ ॥ ੧੧੧ ॥ **ਸਦਯਾ** ਕੋ ਪਕੁਰੇ ਜਤਿ ਪਾ
 ਦਕ ਕੋ ਪਕੁਰੇ ਚ ਨਿਕੋ ਗਛ ਐ ਸੇ ਕੁਜੇ ॥ ਸੀਰਾ ਪਾਥ ਰ ਬਜੇ ਗ ਕੁਰੇ
 ਪੁਨਿ ਜਾਨ ਕੀ ਸਦਾ ਸ ਨਿਪੈਨ ਪੁਜੇ ॥ ਤੇਲ ਸੇ ਤੁਲ ਰਿਜੇ ਪੁਤ ਸੇ ਪ
 ਰਤਾ ਹੀ ਕੇ ਓਪ ਰਿਤੋ ਪਾਰਿ ਅਯੇ ॥ ਦੇਖ ਤੁਨਾ ਬ ਬਰੋ ਪਤਿ ਕੋ ਤ ਕਲੇ
 ਕ ਕੋ ਤੇ ਤੁਨਾ ਮਾਨ ਜਾਯੇ ॥ ੧੧੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਅਬਰਾਦ ਨ ਕੇ ਨ ਗ
 ਰ ਕੀ ਕਥਾ ਕਤ ਤਿ ਤੁਨਾ ਮਾਨ ॥ ਸੁਨਤ ਰਾਮ ਚਿਤ ਚੋ ਪਸੇ ਨ ਤੁਨੇ ਦੇ
 ਕਾਨ ॥ ੧੩ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ਕਥਾ ਤੈ ਨਿਰਾ ਨ ਕੀ ਨ ਰੁਦ ਸਨ ਮਾਨ ਕੀ ਨ ਬਾ
 ਨ ਨ ਕ ਮਾਨ ਕੀ ਨ ਬਾਗਾ ਗਤਾ ਨ ਕੀ ॥ ਰਹੀ ਨ ਗੁਮਾਨ ਕੀ ਨ ਕਾ ਤੁਜੇ
 ਨ ਕੀ ਨ ਪੋਰਖ ਪੁਮਾਨ ਕੀ ਨ ਕਥਾ ਬਾਨ ਪਾਨ ਕੀ ॥ ਬੇਦ ਨਾ ਪੁਰਾਨ ਕੀ
 ਨ ਸੁਨੀਏ ਮਾਨ ਕੀ ਤੋ ਭੂਭੁਜ ਕੋ ਸੋਹੁ ਗਾਧੇ ਕੁਲ ਕਾਨ ਕੀ ॥ ਰਾਮ
 ਰਗਾਦ ਨ ਕੇ ਨ ਗਾਰ ਦਗਾ ਰਾਘਬ ਗਰ ਬਜਾਰ ਆਜ ਕਥਾ ਭਾਜਿ
 ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੧੧੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਇਹ ਬਿਧ ਸਬ ਸੁਖ ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਗ
 ਮ ਪਰ ਬੀਨ ॥ ਤੁਨਾ ਮਾਨ ਸੇ ਤਸ ਕਾਯੇ ਜੀਏ ਤੈ ਦੁਇ ਤੀਤੀਨ ॥ ੧੧੫ ॥
ਇਤ ਸੀਰਾ ਮਗੀਤੇ ਤੁਨਾ ਮਾਨ ਲਿਕਾ ਫਿਰ ਆਇ ਬੇ ਚੁਠੇ ਅੰਕ ਸੇ
ਪੁਰਨੇ ॥ ੬ ॥ ਕਥਿਤਾ ਚੰਦ ਮਾਰ ਕੋ ਰਜੈ ਸੇ ਗੁਰੀ ਆਦ ਸਰੋ ਰਾਖ
 ਨ ਪੋਰਨ ਸੇ ਮੋਰ ਦੇਵਤਾ ਪਧੁਖ ਪਾਨ ਸੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਓਖ ਪੁਖ ਪਾਨ ਫੁ
 ਲ ਜਲ ਰੂਖ ਰੂਪ ਦੇ ਸਕ ਬਿਜ ਸੁਸੁਨੇ ਬਾਮਨ ਕੋ ਦਾਨ ਸੇ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਬੇਦ ਗਮਾਨ ਨਿਰਪੇ ਬਸ ਸਸ ਸਸ ਜੈ ਸੇ ਕਾਨ ਨ ਕੋਤਾਨ ਜੈ ਸੇ ਰੋਜ
 ਕੋਰ ਕਾਨ ਜੈ ॥ ਜੈ ਸੀ ਧੀਰ ਧੀਰ ਸੇ ਜੈ ਬਾਰ ਪਥੋਤੀ ਰਥੋਤੀ ਮੈਸੀ
 ਪੀਰੇ ਲਗੀ ਰਾਘਬ ਧੀਰ ਤੁਨਾ ਮਾਨ ਸੇ ॥ ੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਭਾਪਾ ਭੇ

ਕਪਿਕਰਕਕੀਸੁਟਕਚੁਕੀਕਦਰਮ॥ ਸੀਰਘਪਤਿਸੁਖਤੇਰੁਯੋ
 ਅਥਧਿਲੋਕਿਤਿਕਾਮ॥ ੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਚਲੇਸਥੈਕਪਿਨਾਥਸੁਰੁ
 ਦਿਨਘਗੀਨਛਿਤੁਬਲ॥ ਗਮਲਖਨਪੁਨਸਾਥਦਸਮੀਧਿਜੈ
 ਪ੍ਰਸਿਧਦਿਨ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਨਿਰਖਕਰਕਭਟਕੀਰਪਟਕਪੁਛ
 ਚਿਤਤਰਖਸੈ॥ ਚਲਰਘਪਤਿਕੇਤੀਰਤੁਮਾਨਧਿਨਤੀਕਰੋ॥
 ੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਨਾਥਚਲੇਓਮਡੇਕਪਿਗਇਸੁਲਾਇਕਰੋਸਥਜੁਪ
 ਅਨੀਕੀ॥ ਗਲਤਿਨਾਓਚਢੇਗਜਕੇਤੈਸੇਦੇਖਤਤੈਗਤਿਯੋ
 ਖੋਰਨੀਕੀ॥ ਕੂਤਲਥੋਮਪਗੀਜਨੁਗਤਿਗਈਦਥਪੁਪਪ੍ਰਕਾਤਿ
 ਅਨੀਕੀ॥ ਭਾਰਤੇਕਛਪਕੇਸਿਰਓਪਰਠੇਲਾਖੀਠਨਿਮਲ
 ਠਨੀਕੀ॥ ੫॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਕਯੋਰਘੁਧੀਰਸੁਨਧੀਰਤੁਮਾਨਕ
 ਪਿਜੁਥਇਨਥਾਤਨਕੋਲਾਗਤਿਸੁਗਾਦਨੇ॥ ਕੂਮਕੁਰਦੀਥੇਕੋ
 ਕਿਸੁਰਛਪਲੀਥੇਕੋਸਮੁਦਕੀਚਕੀਥੇਕੋਕਿਪਾਨੀਕੋਸੁਕਦਨੇ
 ॥ ਕੂਰਮਕਲੇਸਕੋਕਿਸੋਰਦੇਸਦੇਸਕੋਕਿਗਲਗੁਲਅਗੋਕਰਿਓ
 ਧਮਮਚਾਦਨੇ॥ ਤੇਰੇਕੂਜਦੰਡਕੇਪਤਾਪਕੇਕੁਰੋਸੇਸੋਤਿਰਾਦਨ
 ਕੋਮਾਠਿਜਸੁਦੰਦਕੀਥਜਾਦਨੇ॥ ੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਗੀਬਰਾਈਦਾ
 ਸਕੀਆਪਨਸੀਰਘਧੀਰ॥ ਬਨਪੁਰਪਟਨਗਰਤਜਿਨਿਜਕਾ
 ਨਨਿਧਨੀਗ॥ ੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਦੇਖਗਾਓਕੀਨਾਰਜਿਜਮਾਨਸਕੋ
 ਯੋਕਤੇ॥ ਰਾਜਸਮਾਜਧਿਸਰਚਲੇਲਗਨਿਦੁਇਤਾਪਸੀ॥ ੮॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਤੇਕਪਿਕਰੋਥਥੇਕਤੁਮਪਤਾਪੁਜਾਨਤਿਨਹੀ॥ ਜੋਰਘਪ
 ਤਿਤੈਏਕਅਰਕੁਲਬਨਦਾਦਅਨਲ॥ ੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਕਯੋਰਤੈ

ਜੋ ਸੰਗ ਬਾਹਰ ਨਤੁਰੰ ਗਰਬ ਚਮਰ ਪੁਜਾ ਨਛ ਤੁਚੇ ਮੁਕਰ ਪਾਲੀ ਕੀ॥
 ਤਾ ਬਨ ਕ ਮੰਨ ਕਟ ਬਾਨਰ ਨ ਸੁਲਾਨਾ ਤੀ ਕਾਤੁ ਕੇਤੁ ਮੁਲ ਤੈ ਨ ਦੇਖੀ
 ਛ ਬਛ ਲਕੀ॥ ਗੀਛ ਕਪਿ ਉਗਛੁਰ ਗਾ ਜਾ ਕੇ ਜਟਾ ਤੈ ਮੁਰਗਾਦ ਨ
 ਸੋ ਬੈਰ ਸਿੰਧ ਬਾਧੇ ਬਰੇ ਸਾਲ ਕੀ॥ ਤਉ ਏ ਕਰਾਮ ਤੁਤੇ ਪੁਰਨ ਤੈ ਕਾ
 ਮ ਸਚ ਕਰੈ ਗੋਰ ਸੋਈ ਅਰਿ ਸੈਨਾ ਮਾਤਾ ਕਾਲ ਕੀ॥ ੧੦॥ ਕਥਿਤੁ॥
 ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਸੰਗ ਕਪਿ ਰਾਜਾ ਜਾਮਵਤਿ ਨ ਲਨੀਲ ਬਾਲੀ ਤੁਤੈ
 ਨ ਪੁਤ ਸੋ ਸੁਯੋ ਤੈ॥ ਏਕ ਨ ਕੋਤਾ ਬਗ ਤਿਏਕ ਨ ਕੋਬਾਤ ਕਰਿਏ
 ਕਨਕੇ ਆਗੇ ਅਗੇ ਕਨ ਨ ਚੀਤੈ॥ ਜੀਅ ਮੈ ਤੋ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਬਰੇ ਪੀਰੇ
 ਨ ਮੈ ਪੀਰ ਸੁਰਗ ਪੀਰ ਤੀਰ ਬਾਰਧ ਕੇ ਅੰਯੋ ਤੈ॥ ਕਤੋ ਚੁਛ ਮਾਧੁ
 ਕੀ ਦੇਖੀ ਉਚਿ ਠਾਈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤੁਕੇ ਆਗੇ ਸਿੰਧ ਗਰਬੁ ਜਨਮ ਤੈ
 ॥ ੧੧॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਆਗੇ ਨ ਮਿਲ ਨਿਅੰਯੋ ਰੇਟ ਮਨ ਤੁ ਨ ਲਯੋ ਸੀਸ
 ਆਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨ ਛੁਅੰਯੋ ਤੈ॥ ਕਤੋ ਤੋ ਗੁਸਾਈ ਯਾਤਿ ਬਾਏ
 ਦੀਏ ਕੋਸੇ ਬਨੇ ਜਲੰ ਐਸੇ ਮੁਰਖ ਨੀ ਕੇ ਸਮਝੀ ਤੈ॥ ਆਇ
 ਸ ਜੋ ਪਾਉ ਯਾਮੋ ਛਾਰੀ ਉਠੁ ਉਰਾ ਮਤਲੋ ਆਗ ਬਾਨੁ ਲੋਕ
 ਮਾਨ ਸੋਚ ਛੀਤੈ॥ ਬਾਮਨ ਕੋ ਰੂਪੁ ਕਰਗਾਮ ਚੰਦਨੁ ਤੇ ਰੁਰ ਕੰਧ
 ਤਿ ਅਸੀਸ ਦੇ ਕੈ ਬਚਨ ਸੁਨੀ ਤੈ॥ ੧੨॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਬਰੇ ਰਸ
 ਪੀਰ ਤੁਮ ਭੀਰ ਮੈ ਸਾਇ ਤੋ ਤੇ ਕਤਾ ਚੁਕ ਪਗੀ ਕ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸੁਨਾ
 ਏਯੋ॥ ਸੀਤਾ ਦਸਕ ਧਾਰੀ ਕੰਨ ਜਾਨੈ ਕਤਾ ਪਗੀ ਛਪੀ ਤੋ ਇਨ ਮੈ
 ਦੁਖ ਤੁਮ ਕੋ ਬਤਯੋ॥ ਕਤੋ ਸੂਕ ਜਾਓ ਸੈਨਾ ਓਤੋਰ ਬਿਨਾ ਤੀਨ ਓਕ
 ਤੀਨ ਕੋ ਬਰੇ ਨੇਕ ਆਇਸ ਜੇ ਏਯੋ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੋ ਸਾਗਰ

੫੨

ਸਰਨ ਅੰਗੇ ਲਾਗਾ ਤਿ ਚਰਨ ਮੇਰਿ ਕਾਤੇ ਕੋ ਜਗਣੀਐ ॥੧੩॥ **ਕਥਿਤੁ**
 ਤੇਰੇ ਈਤ ਉਪਰਿ ਏਲੈ ਗੰਗੇ ਸੀਆ ਕੋ ਪਾਪੀ ਤਾਂ ਸੇ ਅਗੇ ਜਾਇ ਲਗਣਗਾ
 ਨਿਛਰਾਵਤੋ ॥ ਅੰਗਤੋ ਮੈ ਨ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕਠਪ ਕਠੇ ਰਹੁ ਤੇ ਮਛ ਬਜਰ
 ਗਨ ਤੋ ਤਾਨਿ ਕੋ ਪਠਾਵਤੋ ॥ ਪਰਬਤ ਸਪਛਤੋ ਕੁਜੰਗ ਨ ਕੇਲ
 ਛਤੋ ਮਿਲਾਇਏ ਕਠੇ ਰਨ ਕੁਸਾਮਤੋ ਓਠਾਵਤੋ ॥ ਅੰਗ ਸਕੁਰੀ
 ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਤੋ ਕੁਝ ਸਿੰਧ ਸੀਤਾ ਜੂਕੇ ਕਾਜ ਜਾਇ ਸੀਪ ਤਿ ਜਗਵ
 ਤੋ ॥੧੪॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਜੋਤੋ ਓਚੇ ਜਾਓ ਤੋ ਤੁਮ ਤੇਰੇ ਓਸ ਥੇ ਕ
 ਾਥ ਚਢੇ ਮੇਰੇ ਪਰਲੇ ਉਤ ਪਾਤੋ ॥ ਅੰਗ ਇਨ ਮਛ ਕਛ ਓਰ
 ਗਤੁ ਤਾਸ ਨਿਤੋ ਲੋਕਾ ਪਤੀ ਜੀਤੀ ਜਾਤੋ ॥ ਏਕ ਗਿਰ ਸਹੀਤੋ
 ਸਪਛਤਾ ਕੋ ਪਛਨ ਕੇ ਕਾਟੇ ਬੇ ਕੋਇ ਦੁਬਜ਼ ਲੇਏ ਅਕੁਲਾਤ
 ਤੋ ॥ ਸੀਪ ਤਬ ਤਾਵਤੋ ਮੇਰਿ ਬਾਕਾਵਤੋ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸੀਤੋ ਅਬ
 ਹਾਵਰੇ ਈਗਾਤੋ ॥੧੫॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਤ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਓਰ
 ਸਰਜੰਗ ਚਰਨਿ ਲਪਟਾਇ ॥ ਕੁਲੁ ਛਮਨ ਕਾ ਕੀਜੀਏ ਪੁਰਲੀ
 ਜੀਏ ਓਠਾਇ ॥੧੬॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਮੁਸਕਾਨੇ ਰਘੁਬੀਰ ਬਰੋਚਤੁਰ
 ਸਰਤਾਪਤੀ ॥ ਬਾਤੋ ਤਿਨਿ ਪਗੀਰ ਜੰਮਾਨੈ ਪਤਿ ਸੁਖ ਸਬ ॥੧੭॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਅਜਤੋ ਤਿਹਾ ਕੋ ਕੁਲ ਬੁਝੈ ਯਾਹੁ ਪਾਮੁਲ ਸੋਈ ਸੁਲਕੀ
 ਬੋਧੈ ਚੋਰਾਤਿ ਧੀ ਬਨਾਇ ਬੋ ॥ ਬਾਤੋ ਨ ਅਰਸ ਕੀ ਗੀਤ ਨ ਸਪਾਰਸ
 ਕੀ ਲਾਖ ਫੇਰੇ ਕਥਾ ਪਾਰਤੇ ਰਜਾਇ ਬੋ ॥ ਕਰੈ ਲਛਮਨ ਤੇ ਸੋ
 ਰਾਮੁ ਤੇ ਕਰਤਾ ਸਧ ਆਜ ਜਸੁ ਲੇਹੁ ਐਸੇ ਸਮੇ ਕਥਾ ਪਾਇ ਬੋ
 ॥ ਨਾ ਤੇਰੇ ਜਾਸਾ ਰਕੀ ਸੰਤਤ ਕੇ ਜਾਨ ਤਿਹੈ ਬਿਨਾਸੁ ਮਧੈ

ਵੈਸੇ ਤੁਹਤ ਪਦਾਇ ਬੇ ॥ ੧੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਮਾਸੀ ਬਾਤ ਸੀ ਮਿਧ
 ਚਲੇ ਤੈ ਪਨਾ ਮੁਕਰ ਸੁਨੀ ॥ ਨੁਮਾਨਿ ਗਾਮ ਐਸੇ ਠਹਿਰਾਈ ਤੈ ॥
 ਕਹੀ ਬੁਗੀ ਕੁਈ ਬਾਤ ਪੈਰ ਥਕੀ ਗਈ ਸਬ ਜਾਇ ਜਾਮ ਦੇ ਤਨ
 ਲਨੀ ਲਤਿ ਜਨਾਈ ਤੈ ॥ ਜਗ ਮੈ ਚਲੈ ਗੀ ਬਾਤ ਸੈ ਨਾ ਕਪਿਰਾਜ
 ਨਿਕੀਰਾ ਮਧੁ ਛਸਿੰਧ ਬਾਤ ਤੈ ਕੈ ਪਤੁ ਚਾਈ ਤੈ ॥ ਤੈ ਤੋ ਏਕ ਬਾਲ
 ਕਨ ਮੈ ਨਿਕਛੂ ਤਾਲ ਕਤੈ ਪੈ ਦੇ ਥੋਤ ਤਤ ਮਹੀ ਕੈ ਸਾਨੁ ਤਤ
 ਈ ਤੈ ॥ ੧੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸਬੈ ਏਕ ਜਾਤ ਮੁਖ ਗਾਤੇ ਮਾਨੇ ਤੈ ਹਿਸਾ
 ਤਿਤਾਂ ਪਰ ਸੁਨਾਈ ਬਾਤ ॥ ਨੁਮਾਨ ਕੋ ਪਕੀ ॥ ਅੰਗਰ ਸੁਗੀ ਦੇ
 ਏਓ ਦੋ ਨਗ ਏ ਹਾਮ ਛਿਗ ਸੁਨੇ ਮਤਾ ਹਾਜ ਸਿੰਧ ਕਹੀ ਬਾਤ ਮੈ
 ਪਕੀ ॥ ਨਾਥ ॥ ਮਸਥਾ ॥ ਕੀ ਗੋਲ ਕੈ ਸੇ ਚਲੈ ਅਹੁੰ ਮਹੀ ਬਿਚ
 ਹੋਯਾ ਮੈ ਕੋ ਨ ਬਾਤ ਓਪਕੀ ॥ ਕਿਧੋ ਯਾ ਕੇ ਬਾਧ ਬੇ ਕੋ ਤੈ ਨ ਬਲ
 ਵਤਤ ਮਕਿਧੋ ॥ ਨ ਵਤਤ ਜੁਕੇ ਅਗੋ ਪਤਿ ਲੇ ਪਕੀ ॥ ੨੦ ॥ **ਕ**
ਥਿਤੁ ॥ ਦੇਖੇ ਐਸੀ ਭਾਤ ਸਬ ਹਾਮ ਚਰ ਬੇ ਲੇ ਤਬ ਮੈ ਤੂ ਤੇ ਕਹੀ ਤੈ
 ਜੋ ਸੁਗੀ ਵਢੋਰ ਅਨਿ ਤੈ ॥ ਮੇ ਨਿਤੋ ਤਿਤਾ ਹੋ ਸੁਖ ਸੁਖ ਤੈ ਸਦਾਈ
 ਸੁਖੇ ਸਾਗਰ ਬੰਧਾ ਵੈ ਕਾਲ ਯਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਾਨਿ ਤੈ ॥ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਤੁ
 ਤੀ ਯਾ ਨਿਕਾਤੇ ਕੇ ਬਧਾਉ ਅਪਹਾਧ ਤੈ ਨ ਕਛੂ ਦਾ ਕੀ ਸੀ ਮੇਰੀ
 ਬਾਨਿ ਤੈ ॥ ਯਾ ਕੀ ਤੋ ਮਤਲ ਅਗੋ ਗਰਾ ਵਨ ਕੇ ਬਾਧ ਬੇ ਕੀ ਕ
 ਯੇ ਲਛਮਨ ਨਾਥ ਦਾ ਕੋ ਨੁਮਾਨਿ ਤੈ ॥ ੨੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੀ
 ਤਾ ਬਿਛਰਨ ਦੁਖੀ ਦੁਖ ਪੈਰ ਤਿਗਏ ਨ ਪਾਨ ॥ ਯਾ ਕੋ ਪੰਟਾਦ
 ਤੈ ਨ ਸੁਮਸ ਤਜੇ ਜਨਿ ਪਮਾਨ ॥ ੨੨ ॥ **ਸੋਹਰਾ** ॥ ਪਤਿਕ

੬੦ ੴ ਸੁਨਾਇ ਉਤਰਾ ਗਰਿ ਇਤ ਸੁਕੁਟ ਸ ਬਾ ॥ ਦੁਮਨਿ ਪਾਖਾਨ ਨਛ
 ਇ ਬਾਸੇ ਸੇਰਾ ਚਲੇ ਬਤ ਜਾ ॥ ੨੩ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਚਲੇ ਕਪਿਜੁ ਬ
 ਮਨਿ ਆਨ ਦ ਜੋਗੁ ਬ ਅਤਿ ਸਿੰਧ ਬਾਤ ਮਾਨੀ ਅ ਬ ਕਰੀ ਐ ਉਪਾਇ
 ਕੋ ॥ ਐਸੇ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਨਿ ਰਾਮ ਕ ਬ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਦੇਵ ਨਰ ਚਲੇ ਆ
 ਜੁ ਆਇ ਸਾਮਿ ਟਾਇ ਕੋ ॥ ਸਿੰਧ ਦੁਖ ਸੁਯੋ ਚੋਲੁ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਰਯੋ ਤ
 ਈ ਭੋਇ ਇਹ ਪਾਰਯਾ ਚੋਲ ਰਪੁ ਰਾਇ ਕੋ ॥ ਹਨੁ ਮਾਜੀ ਅ ਬਾਤ ਜਾ
 ਨ ਨਿਰਾ ਪਾਰਯੋ ਬਾਰਧ ਪਟਾਇ ਬਿਨਾ ਆਜ ਪਾਰ ਜਾਇ ਕੋ ॥
 ੨੪ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ ਨਿਧ ਨੀਰ ਭੋਰ ਜਗ, ਦ ਤਿਹਾ ਮਕਤਿ
 ਸੁਖ ਸੋਏ ਰਾਖੀ ਰ ਕਪਿ ਕੁਟ ਅਤਿ ਫੂਲ ਤ ਚਲੇ ॥ ੨੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ**
 ਚਿਰੀ ਦੁਤ ਚਾਨੀ ਪਾਚੀ ਪੀਅਰਾਨੀ ਅਤਿ ਆਪ ਬਾਟ ਚਕਦਾ ਕੋ
 ਚਕਣੀ ਮਿਲਾਤ ਤੈ ॥ ਅਮਲ ਅਕਾਸ ਭੁਯੋ ਕਮਲ ਫੂਲ ਲਾ
 ਨਲਾਗੇ ਜਮਲ ਭੁਦਰ ਹਸ ਮਾਤੇ ਅਕੁਲਾਤ ਤੈ ॥ ਤ ਮੀਪਤਿ
 ਜੋਤ ਕੁਮਲਾਨੀ ਤਮ ਚਰ ਬੋਲੇ ਚੋਰ ਬਾਟ ਭਾਗੇ ਸੰਖ ਸਬਦ
 ਸੁਹਾਤ ਤੈ ॥ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ਕਾ ਮਕੀ ਕਮਾਨ ਟੂਟੀ ਛੂਟੇ ਬਲ ਲੂਟੀ
 ਸੀ ਤਰੈ ਯਾ ਬੀ ਚਿਤੇ ਉਛਪ ਜਾਤਿ ਤੈ ॥ ੨੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕੋਤਕ
 ਕੇ ਕਾਜ ਰਪੁ ਰਾਜ ਬੈਠੇ ਸਿੰਧ ਕੁਲ ਜਾਨ ਲ ਨੀਲ ਲੋਲੇ ਆ
 ਵਤ ਪੁਤਾਰ ਕੋ ॥ ਏਕ ਦੁਮ ਰਾਹੈ ਰੁਖ ਮੁਲ ਤੇ ਉਪਾਰੈ ਏਕ ਦਾ
 ਰੈ ਕਪਾਰੈ ਕਪਾਟੈ ਮਾਝ ਪਾਰ ਕੋ ॥ ਤੋ ਤੋ ਸੁਕ ਚਾਤਿ ਅ
 ਪਰਾਧ ਸਾਗਰ ਕੋ ਨਾਤਿ ਕਰਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਰਾਮ ਯੋ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰ
 ਕੋ ॥ ਤੋ ਲੋਚੁ ਰਾਮਾਇ ਕਪਿ ਰਾਇ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿ ਆਇ ਬਚਨ ਸੁਨ

ਇਐਸੇ ਹਾਘੁ ਦੁਕਮਾ ਹਿਕੈ ॥ ੨੭ ॥ **ਸਵਯਾ** ॥ ਧਾਪਤ ਸੁੰਜਤਾਰ
ਘਬੀਰ ਲੋਜੋ ਸੋਨੈ ਨ ਕੀਏ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥ ਬਾਤੁ ਨੀਬਰ ਬਾਨ
ਰਬੀਰ ਨ ਪੀਰਤ ਜੀ ਪੁਰਖੈ ਚਲ ਜਾਹੀ ॥ ਨੈਨ ਨ ਕੀ ਕਰੁ ਨ ਰਾਖ
ਬੇਸ ਸਰੋ ਮਨ ਜੈਨ ਹੀ ਦੂਰ ਕਰਾਹੀ ॥ ਤੋ ਕਰੁ ਨਾ ਕੇ ਕੀਏ ਕਰੁ ਨਾ ਨਿ
ਸਪਾ ਬਰਪਾਤ ਤਿਪੰਥ ਸਿਲਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਬਾਨਰ ਅਪਾ
ਹਲੈ ਲੋਆ ਦਤ ਪਤਾਰ ਕਿਲਕਾਰੁ ਘੁਬੀਰ ਸੋ ਸੁਨਾਇ ਕਹੈ ਬ
ਤੀਆ ॥ ਤਾਹੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਰਾਖਾ ਰਾਖਿ ਪੀਠ ਠੋਕ ਕਹੈ ਜਾਤੁ ਜਾਤੁ
ਚਲੈ ਤਾਸ ਕਾ ਛਿਕਾ ਛਿਕਾ ਦਤੀਆ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਤਮਰੇ
ਤਿਤੋ ਸਿੰਧ ਪਾਰ ਦੇਖੀ ਓਗੁ ਸਾਈਏ ਈਰਾਵਨ ਕੀ ਛਤੀਆ ॥
ਮੁਦਕੁ ਮੁਤ ਨ ਕੀਸਾ ਖਾਮਿ ਗੋਪੁਤ ਨ ਕੀਲਕ ਪਤਿ ਦੂਤ ਨ ਕੀ
ਪਣਈ ਲਿਖ ਪਤੀਆ ॥ ੨੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਏਕ ਕਪਿਧਾਰੇ
ਕਪਾਰੇ ਕਸਿੰਧ ਪਾਰ ਤਾਰ ਬਾਰ ਕੀਏ ਮਿਲ ਪਾਵੇ ਨਿਧ ਨੀਰਕੇ
॥ ਏਕ ਦੁਮਾਰੇ ਏਕ ਰੁਰਤ ਪਤਾਰ ਏਕ ਭਾਰੇ ਭਾਰੇ ਪਾਵਹਿ ਨ
ਜੇ ਨਦਹਿ ਨਿਜ ਪੀਰਕੇ ॥ ਏਕ ਜੇ ਓਦਾਰ ਭਾਰ ਛਾਰੇ ਓਤਾ ਸਯ
ਤਿਰਾਵਨ ਲਿਲਾਹ ਜੈ ਸੁਨਾਵੈ ਰਾਖਾ ਘੀਰਕੇ ॥ ਏਕ ਕਿਲਕਾਰ ਕਿ
ਲਕਾਰ ਓਠੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਏਕ ਸੁਮਾਰੇ ਤਕੇ ਸੁਨਾਵੈ ਭਰ ਭੀਰਕੇ
॥ ੩੦ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਮਾਨੋ ਛੀਰ ਨਿਧ ਮੈ ਹਿਸਾਨੇ ਰਾਮ ਜੀ ਸੋ ਪਤਿਤਾ
ਤੇ ਬੀਚ ਭੀਤ ਕਰੁ ਅਧੋ ਬਾਟ ਲੀਜੀਏ ॥ ਕਿਧੋ ਸੰਗ ਚਲ ਬੇਕੋਠੇ
ਦਾ ਕਰਿ ਬਾਸਤੁ ਤੇ ਕਿਧੋ ਜੁਗ ਮੇਘ ਨ ਕੇ ਝੰਡ ਨ ਸੋ ਪੀਜੀਏ ॥ ਕਿ
ਧੋ ਨ ਭੁਫੁਟੀ ਕਿਧੋ ਛੁਟੀ ਖਿੰਦਰਿ ਗੰਜ ਕੇ ਕਹੈ ਸੋ ਸਨਾਹ

ਸਮੁਤੈ ਤੈ ਸੈਨ ਕੀ ਜੀਏ ॥ ਕਿਧੈ ਟੂਟ ਗਏ ਪਤਿ ਗਾਵ ਤਜਨੇ ਭੁਯ
ਤ ਬਾਧੇ ਤੁਤੇ ਸਾਂਤ ਛ ਬਕਤ ਕੋ ਨ ਦੀ ਜੀਏ ॥ ੩੧ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਵੇ
ਰਦੈ ਰਾਮਾਇ ਰਾਇ ਜੀ ਸੋ ਕਤੇ ਕਥਿਏ ਕਕੀ ਕਤਾ ਤੇ ਕਤੇ
ਸਾਂਤ ਬਾਧੈ ਛਿਨ ਮੈ ॥ ਚਰਨ ਪਤਾ ਪਾਮਾ ਜਤੇ ਉਤੈ ਪਹਾਰਿ ਲਾ
ਵੈ ਬੁਢੇ ਖਜ ਦੁਬਰੇ ਜੇ ਰੋਗੀ ਤੇ ਬਨ ਮੈ ॥ ਚਲੀਏ ਗੁਸਾਈ
ਗੁਸਾਈ ਅੰਬ ਲੇਕਾ ਗਛਤੋ ਰੂਰੈ ਰਾਵਨ ਕੇ ਮਿਲੇ ਰਹਿ ਜੈ
ਤੈ ਸਮਨ ਮੈ ॥ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ਬੀਰ ਬੀਰ ਪੁਲਤਿ ਬਢਾਏ ਜਾਹੁ
ਕੇ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਕਿਪਨਿ ਬਢਾਵੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਮੈ ॥ ੩੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਸੇ
ਤਸ ਕਲ ਪੁਰਨਿ ਕੁਜੈ ਚਲੇ ਰਾਮ ਬਲ ਵੰਡ ॥ ਇਕ ਪੁਲ ਪਰ
ਪੁਲ ਕਤਿ ਚਲੇ ਇਕ ਨ ਰੁਖ ਗਪਰ ਚੰਡ ॥ ੩੩ ॥ **ਸੋਹਣਾ**
ਲੈ ਅਛੁਤ ਛਲਾਏ ਕਾ ਸਿਮਰ ਯੈ ਸਿੰਧੂ ਕੋ ॥ ਦੇਖਹੁ ਰਾਜ ਬ
ਯੋਕ ਬਾਧ ਤਿ ਫਿਰ ਪੁਜਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ॥ ੩੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਸਿੰ
ਧ ਪਾਰ ਪਰੇ ਸਬ ਆਨ ਵਸੈ ਕੁਰੇ ਕਪਿ ਗਾਜੇ ਸੰਖ ਬਾਜੇ ਅਬ
ਲੰਕਾ ਪਰ ਧਾਵਨੀ ॥ ਬਠੇ ਬਠੇ ਸੁਰ ਜੇ ਲੰਗੂਰ ਤੇ ਤੁਰ ਆ
ਵੈਏ ਕਕਤੈ ਰਾਵਨ ਕੀ ਬਨੈ ਮਤਿ ਆਵਨੀ ॥ ਤਾਹੀ ਕੇ ਨਗ
ਰ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਤਾਤਿ ਪਛਾਰ ਖਾਇ ਖਾਸ ਗੀਰ ਸੋਈਏ
ਕਬਾਰ ਤੇ ਲੁਟਾਵਨੀ ॥ ਬੋਲੇ ਤਸਹ ਮਤੁ ਮੁਖੁ ਖੋਹੇ ਹਰਤ
ਸਾਥ ਫਸਲ ਕੰਤੁ ਟਪਰਿ ਜੁਠਿ ਆਨਿ ਪਾਵਨੀ ॥ ੩੫ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਤ ਬਿਧ ਭਿਤਰੇ ਕਪਥ ਦਧ ਕੁਸਲ ਛੇ ਮਸ ਬਗਾ
ਭਿਰ ਰਾਵਨ ਕੋ ਜੋਰ ਕਰਕੀ ਬਝੀ ਖਨ ਬਾਤ ॥ ੩੬ ॥ **ਸੋਹਣਾ ॥**

ਜੈਨਕਰੋਰਿਸਨਾਥਤੋਸੇਵਕਬਿਨਤੀਕਰੋ॥੫੦॥ਚਰਨਪੁਤ੍ਰ
 ਰਾਮਬੈਰਭੁਲਛੈਕਰਨਿ॥੩੭॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਸੀਤਾਈਕੀਬਾਤ
 ਤਕੋਏਤੋਓਤਪਾਤਕੀਜੈਮੇਰੇਪਾਛੈਨਾਥਮੇਰੀਬਾਤੁਬੀਚਾ
 ਹੀਯੋ॥ਨਗਰਕੇਬਾਸਿਨਕੋਸੋਯਦੈਦੈਬੁਝੇਤੁਮਕੋਓਯੋਕਹਤ
 ਹੋਰਾਮਚੰਦਹਾਗੀਯੋ॥ਤੀਨਲੋਕਸੰਪਤਸੰਮਾਜਰਾਜੁਤੇਜੁਪਾ
 ਰਸੀਯੋਕਹਤਹੋਨਮੁਲਤੇਓਪਾਗੀਯੋ॥ਕਹਤੋਤੂਜਾਓਸੀਅ
 ਲੋਕੈਰਾਮਛਾਉਜੋਪੈਮਿਲੈਮਾਰਡਹਾਏਤੋਮੋਤਿਮਾਰਿਡਾਗੀਯੋ
 ॥੩੮॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਜੈਲੋਨਲਨੀਲਜਾਮਦਤਹਨਦਤਕੋਹਅੰ
 ਗਰਸੁਰੀਦਰੀਦਫੇਰਕੋਨਬੰਕਕੀ॥ਜੈਲੋਰਾਘਬੀਰਜੁਕੇ
 ਕੋਪਨਪਟਾਈਓਪਸੇਰਸੀਧੰਡਾਈਜੈਲੋਭੁਲੀਏਨਦਕਕੀ॥
 ਜੈਲੋਰਨਜੋਗਨੀਨਗੀਪਨੀਨਅੰਜੋਜੈਲੋਫਿਰੀਨਦੁਹਈਫਕੁਰ
 ਏਕੀਲਰੰਕਕੀ॥ਤੋਲੋਏਓਪਾਉਜਾਇਗਹੋਸਰਨਾਇਜੈਲੋ
 ਹੀਛਕਪਿਭੁਗੀਨਬਿਦਰੀਛਭਲਕਕੀ॥੩੯॥**ਕਥਿਤੁ॥**
 ਜੈਲੋਰਾਘਨਾਥਜੁਕੇਹਾਥਤੇਨਛੁਟੇਬਾਨਆਨਰਸਸੀਸਨਕੋ
 ਰਦਨਨਾਨਕੀ॥ਸੁਨਿਲੈਨਿਫੇਰਿਓਟਬਜੁਕੀਨਬਚੈਕੋਈ
 ਲਾਗੇਭੇਦਭੇਦਸਾਦਧਾਨਨਅਚਾਨਕੀ॥ਜਾਇਗਾਤਿਪਾਇਸਰ
 ਨਾਇਹਾਥਜੋਰਕਤਿਚੁਕਪਗੀਪਗੀਅਥਲੀਜੈਨਾਥਜਾਨਕੀ॥
 ਮੇਰੇਕਹੀਮਾਨਕਰਨਕੀਹਾਨਜਾਤਿਲੀਨੇਸੀਅਸੰਗਤੈਨ
 ਹਾਜਤਿਜਮਾਨਕੀ॥੪੦॥**ਸਦਯਾ॥**ਓਟਕਹਾਕੁਯੋਕਹਤੋ
 ਹਨਚੋਟਪਰੇਛਿਗਛੇਫਿਰਤੈਗੇ॥ਵੇਚਥਬਾਨਸਾਮੀਰਸਪਾ

ਨ ਚਲੇ ਘਾਜ਼ੀ ਚਲੇ ਸੁਗਾ ਤੈਗੇ ॥ ਏ ਪਰਧਾਨ ਮਤਾ ਕਪਟੀ
ਤੁਮ ਸੋ ਨਹੀ ਧਾਤੁ ਦੁਖਾਇ ਕੈ ਤੈਗੇ ॥ ਜਾਨਤ ਤੇ ਸਿਵ ਕੋ ਬਲ ਤੈ
ਸੋਭਿ ਗਾਮ ਕੇ ਕੋਪ ਨ ਲਾਜ ਬ ਤੈਗੇ ॥ ੪੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤਬ ਬੇ
ਲੋਗਾ ਦਨ ਕੁਮਤਿ ਨਿਰਖਿ ਕੁਜਾ ਪਰਚੰਡ ॥ ਅਨ ਜਤਨ ਜੁ ਤੈ
ਤੇ ਨਹੀ ਤੈ ਕਰਤੈ ਸਤ ਖੰਡ ॥ ੪੨ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਸੁਨ ਮੁਰਖ ਮਮ
ਕੁਤਲੇ ਕਾਪਤਿ ਤੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਕਰੇ ਪੁਰਾਤਨ ਧਾਤ ਪ੍ਰਨ ਕਰਗਨ
ਛਾਡੈ ਨਹੀ ॥ ੪੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸਿਧ ਕਰੈ ਬਰਦਾਨ ਲਕੋ ਜਲਦੁ
ਰਭੀ ਨਹੀ ਛਾਡੇ ਤੈ ॥ ਸੇਖ ਅਸੇਖ ਧਰੀ ਬਸੁ ਪਾਠਿ ਰਯੋਨ ਕਰੇ ਸਿ
ਰਭਰ ਕਰੇ ॥ ਕੰਠਾ ਲਾਗੁ ਤੈ ਸਿਵ ਕੇ ਅਜਗੁ ਸਸਿ ਮੈ ਮਿਗਾ ਅ
ਕਛੇ ਤੈ ॥ ਏ ਜਬ ਸੋ ਪ੍ਰਨ ਕਰੀ ਨ ਧਰੇ ਤਬ ਰਾਦਨ ਕੋ ਬਲੁ ਦੁਰਿ
ਗਯੈ ॥ ੪੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜਾਨਤਿ ਜਾਨ ਕੀ ਤੈ ਜਨ ਨੀ ਜਗ ਅਜ
ਤਜੇ ਮਨ ਕੋ ਨਹੀ ਕਾਵੈ ॥ ਸੇ ਸਕੋਈ ਸ ਸੁਰੇ ਸਕੋ ਠਾਕੁਰ ਤੈ ਰਾਖ
ਬੀਰ ਯਤੈ ਜੀਅ ਆਵੈ ॥ ਤਾਹੀ ਕੇ ਹਾਥ ਮਰੈ ਦਸ ਕੰਧਰੇ ਅੰਧ ਤੂ
ਮੋਹਿ ਕਹਾ ਸਮੁਝਾਵੈ ॥ ਐਸੀ ਕਛੁ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਪਰੀ ਜਕਤਾ
ਸੰਗ ਰਾਦਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਠਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਬਾਤ ਕਰੇ ਕ
ਛੁ ਚਾਤ ਤੈ ਸੋਈ ਸਾਧ ਬ ਭੀਖਨ ਲਾਤ ਨ ਮਾਕੈ ॥ ਸੋਭਿ ਕੈ ਏ
ਕਥਾਤ ਕਰੇ ਪੁਰੇ ਸਾਤ ਸਤ ਕੋ ਧਤਿ ਤਾਕੈ ॥ ਤੈ ਓਹ ਮੈ ਰਾਖ
ਬੀਰ ਕੀ ਠਹਰਾਏ ਸੋਈ ਤੈ ਕੁਲ ਤੇ ਸੁਖੁ ਟਾਕੈ ॥ ਯੈ ਕਰਿ ਕੈ ਓਠ
ਠਛੇ ਭਯੈ ਤਬ ਗਾਮ ਕੇ ਪਾਇ ਪੈ ਪਗਧਾਕੈ ॥ ੪੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
ਦਖ ਪਾਏ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੀ ਲੋਚਨ ਜਲੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਪਰਧਾਨ

ਬਨਕੋਚਲੀਅਬਰਪੁਬੀਰਸਤਾਇ॥੪੭॥**ਸਰਗ**॥ਜਾਂਕੋਕੋ
 ਉਨਤਿਤਾਤਮਾਤਸੁਤਸਜਨਜਨ॥ਤਾਂਕੋਪੁਬਨਮਾਹਰਪੁਪਤਿ
 ਚਰਨਿਪਤਾਪਲਾ॥੪੮॥**ਸਦਯਾ**॥ਦੁਰਤੇਦੇਖਕਯੋਕਪਿ
 ਮੰਡਲਤੋਰਿਖਨਾਰਦਕੋਰਦਿਜੋਤੀ॥ਕੈਧਰਦੇਹਿਹੁਤਾਸਨਿਆਦ
 ਤਸਕਕਿਧੋਛਬਤੋਸਗਓਤੀ॥ਜੈਸੀਅਦੁਤਕਰੋਤੁਮਤੀਪਰਤਕ
 ਤੁਮਾਨਸਿਦੇਹਨਤੋਤੀ॥ਰਾਮਕੇਪਾਇਨਲਾਗਯੋਈਚਹਤਰਾਦਨ
 ਤੋਕਿਧੋਰਾਦਨਗੋਤੀ॥੪੯॥**ਸਦਯਾ**॥ਰਾਦਨਕੇਰਹਛਾਡਿ
 ਚਲੀਗਛਮੋਹਿਤਜੈਜਨਜਾਤਜਤੀਸੇ॥ਜਾਇਘਡੀਖਪਾ
 ਇਗਤੇਸਿਰਨਾਇਰਤੀਬਿਨੁਤੇਇਰਤੀਸੇ॥ਲੇਤਓਸਾਸਚ
 ਲੀਪੁਰਪਾਸਿਸੁਘਾਸੁਗਯੋਤਿਨਦਾਤਬਤੀਸੇ॥ਥਾਪਕੀ
 ਓਰਪਬੀਸਸਿਰੋਮਣਨੈਨਕੀਸੈਨਨਲੋਕਪਤੀਸੇ॥੫੦॥**ਸਦਯਾ**
 ਰਾਦਨਜੋਦਸਸੀਸਓਤਾਰਘਰੇਸਮਸੋਸਿਦਤੇਪਦੁਲੀਨੇ॥ਜੀਤਲੀ
 ਸੁਰਗਜਕੋਗਜੁਸੁਦੇਵਨਕੇਨਰਤੀਰਹਕੀਨੇ॥ਬਾਸਰਹੈਨਰਹੈ
 ਚਤੁਰਾਨਨਸੇਵਤਪੋਰਮਿਲੇਪੁਰਤੀਨੇ॥ਪਾਇਗਤੇਜਬਤੀਰਪੁਛ
 ਬਿਲਜਾਇਘਡੀਖਨਕੋਸੋਈਦੀਨੇ॥੫੧॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਯਤਿਸੁਨ
 ਕੈਮਦੇਰਗੀਤਲਛੈਬਿਨੁਜਲਮੀਨ॥ਰਾਮਬਚੁਨਤੂਠੈਨਤੀਜਨ
 ਤੋਪੁਰਤੀਨ॥੫੨॥**ਸੋਹਣਾ**॥ਨਿਪਦੇਕੰਤਅਜਾਨਿਸਿਦਕੇ
 ਬਲਕੁਦਤਠਿਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟਸਤੰਗਰਕਰਕੁਨਦੀਪਕਰਾਦਨ
 ਸੋਕਰੇ॥੫੩॥**ਕਥਿਤਾ**॥ਗਤਿਸਰਨਾਈਜਾਇਰਾਖੀਨਬਡਾ
 ਨੈਕੁਬੀਰਦੁਖਦਈਤਿਨਨੈਕੁਤੁਨਸੰਕਕੀ॥ਤੋਗੀਪਕੁਤਾਈ

੬੩ ਖਾਰੇ ਸਮੁਦਾ ਜਾਣੀ ਕੁਲੁ ਜਾਣੇ ਚੰਘਾਣੀ ਰਾਗ ਪਰ ਜੰਕਰੀ
 ॥ ਤਾਂ ਸੰਗ ਪੁਰਾਣੀ ਪੀਤ ਬਹੁ ਤੰਜ ਨਾਈ ਰੇ ਛਾਤੀ ਸੇ ਲਗਾਈ
 ਘਛਾਣੀ ਪਤਿ ਰੰਕ ਕੀ ॥ ਜੋ ਏ ਲੁਗਾਈ ਤੇ ਸੌ ਕਾਨੁ ਨ ਬੁਨਾਈ
 ਕੰਤ ਸੁਨੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ਭਾਈ ਲੰਕ ਕੀ ॥ ੫੪ ॥ ਸਦਯਾ
 ਸੀਰਘ ਧੀਰ ਕੇ ਤੀਰਤ ਬੈ ਕਪਿਰਾ ਜੁ ਕਰੈ ਇਕ ਬਾਤ ਕਰੈ ॥ ਤੁਮ
 ਲੰਕ ਬਭੀ ਖਨ ਕੇ ਬਕਸੀ ਅਬ ਧੀ ਮਿਲ ਤੇ ਕਰੈ ਜੋ ਨਹੈ ॥
 ਜੋ ਪੈਰਾ ਦੁਨ ਆਨ ਮਿਲੈ ਸੰਗ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ਤੁਕਤਾ ਪੁਰੁ ਪਾਇਗ
 ॥ ੫੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਜੇ ਬਭੀ ਖਨ ਪਾਇਗ ਤਿ ਲੇ ਮਿ
 ਲੈ ਕਪਿਰਾ ਜ ॥ ਸੀਰਘ ਪਤਿ ਲੰਕਾ ਵਾਣੀ ਕੁਰ ਕੁਰ ਨੈ ਨਨ
 ਲਾਜ ॥ ੫੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਰ ਪੁਰਾਇ ਕਿ ਤਕਲੰ
 ਕ ਗਭ ਬਾਪਰੇ ॥ ਆਗੇ ਅੰਗ ਦ ਜਾਇ ਦਸ ਮੁਖ ਸੌ ਸਮਝਾ
 ਇਥੇ ॥ ੫੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਲਛਮਨ ਸਹਤ ਕਪਿਪ
 ਤਿਲੀਓ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕੈਟੂ ਰੈ ਲੰਕਾ ਪਤੀ ਕੈਟੂ ਰੈ ਸਤਿਭਾ
 ਇ ॥ ੫੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਬ ਕਪਿਕਟ ਕੁਦਧ ਉਤਕੰਠੇ ਕੋ ਕਰ
 ਸਕੈ ਬਖਾਨ ॥ ਕਪਿਪਤਿ ਅੰਗ ਦ ਨੀਲ ਨਲ ਜਾਮਦੰਤ
 ਤੁਨੁ ਮਾਨ ॥ ੫੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅੰਗ ਦ ਲੀਓ ਬੁਲਾਇ
 ਕਤੀ ਬਾਤ ਰਾਖੁ ਬੀਸ ਮਲ ॥ ਜਾਇ ਅਜ ਤੁ ਸਮਝਾਇਆ
 ਇ ਮਿਲੈ ਲੰਕਾ ਪਤੀ ॥ ੬੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕੁਣੀ ਸੁਗਣੀ ਬਿ
 ਹਾਇ ਅੰਗ ਦ ਤੁ ਸਮਝਾਇ ਕਹਿ ॥ ਅਬ ਧੀ ਬਹਿਰ ਪੁਰਾਣੀ

ਦੁਤਪਠੇ ਬਾਲ ਸੁਤ ॥ ੬੧ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਮੇਰ ਪਾਏ ਹੀ ਕਿਤੇ
ਘਿਨ ਜਾਨੇ ਕਹੀ ਐਸੇ ਸਿੰਧ ਕੇ ਭਰੇ ਸੇ ਕਿਤੇ ਗਾਜਿ ਅੰਭ
ਮਾਨ ਤੇ ॥ ਕਿਧੋ ਕੁ ਭਕਾਨ ਮੇਘ ਨਾਰ ਆਰ ਦੀ ਨੀ ਮਤਿ ਕਿ
ਧੋ ਸਿਵ ਜੋਗ ਰਾਜਾ ਕਿਧੋ ਮਦ ਪਾਨ ਤੇ ॥ ਤੇ ਕੋ ਛਿਮਾ ਕੀ ਨੀ
ਸਬ ਜਾਨ ਕੀ ਲੈ ਮਿਲੇ ਅਬ ਜਾਤੁ ਕਰੇ ਬੀਰ ਕਹਾ ਲੇ ਹੁ ਗੇ
ਸਮਾਨਿ ਤੇ ॥ ਨਾ ਤੇ ਸੁਨ ਭਾਈ ਲਛਮਨ ਕੀ ਚਢਾਈ ਤੇ ਤਲ
ਕਹਿਲ ਪੇਟਿ ਲੇ ਹੋ ਓਪ ਜੋ ਜੋ ਭਾਨ ਤੇ ॥ ੬੨ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਚ
ਲੈ ਸਤਿ ਭਾਇ ਰਘੁ ਰਾਇ ਪਾਇ ਛੁਏ ਕਰੇ ਨਾਥ ਯਾਤਿ ਘਾਤ ਕੇ
ਤੈਥੁ ਤਰੁ ਤੈ ਆਇ ਦ੍ਰਿੜੇ ॥ ਜੋ ਕਰੇ ਚਮੇ ਸੈ ਬੁਰੇ ਬੋਲੇ ਦਸ ਕੇ
ਧੁਤਾ ਕੇ ਦਸੈ ਮੁਤ ਜੋ ਕਰੇ ਤੁਮ ਪੈ ਚਲਾਇ ਦ੍ਰਿੜੇ ॥ ਜੋ ਕਰੇ ਤੇ ਸੀ
ਮਗਾਤਿ ਲਾਯਾ ਓਦਿ ਖਗਾ ਓਪਾਓ ਤਾ ਕੇ ਪਰਵਾਰੁ ਮਾਹਿ ਸਮੁੰਦ
ਥਾਇ ਦ੍ਰਿੜੇ ॥ ਜੋ ਕਰੇ ਤੇ ਜਾਨ ਕੀ ਸਮੇਤਿ ਬਨੁ ਲਾਯਾ ਓਤੁ ਮ
ਜੋ ਕਰੇ ਤੇ ਗਾਵਨੁ ਸਮੇਤ ਲੰਕਾ ਲਾਇ ਦ੍ਰਿੜੇ ॥ ੬੩ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥
ਬੀਰ ਸੁਨ ਘਾਤ ਜਿਨ ਕਰੇ ਕਾਹੂ ਘਾਤੁ ਤਬ ਬੀਸ ਘਾਤੈ ਕਰੇ
ਤਮੇ ਓਨ ਹੀ ਸੈ ਕਾਜੁ ਤੇ ॥ ਕਾਯੈ ਤੇ ਰਮਾਨੈ ਸੀ ਅਮਾਨੈ ਤਮ
ਜਾਤਿ ਫਿਰ ਆਜੁ ਲੋਤੁ ਕਿਤੇ ਰਬੀਰ ਹੂ ਕੋ ਗਾਜੁ ਤੇ ॥ ਅੰ
ਰ ਕਛੁ ਸਮਾਚਾਰੁ ਬੁਝੈ ਜੋ ਮਾਹੀ ਤੇ ਤਨੀ ਕੇ ਸਮਝੈ ਤੇ
ਪਰੇਵਾ ਕੇ ਤੁਘਾਜੁ ਤੇ ॥ ਦੀਜੀ ਓਬਰਾਈ ਐਸੇ ਕਾਯੈ ਰਘੁ ਰਾ
ਈ ਕਛੁ ਮਿਲ ਬੇ ਕੇ ਸਾਜ ਕਿਲ ਰਾਈ ਕੇ ਸਮਾਜੁ ਤੇ ॥ ੬੪ ॥
ਸਦਾ ॥ ਨਾਮੁ ਇਲਾਹੀ ਸਿਰ ਅੰਗ ਦਬੀਰ ਮਨਾਇ ਗਾਨੇ ਸੁਣਿ

ਬਾਲ ਚੰਦ੍ਰਾ **॥** ਕੁਰ ਤਛੰਦ ਤਲਿ ਕਾਨਿ ਤਹ ਨਿਸੰਕਭੇ ਮਨਰ
 ਚਕ ਭੰਨਾ **॥** ਆਇਗਈ ਮੁਧਤਾ ਦਿਨ ਕੀ ਜਬ ਬਾਪ ਕੇ ਜੀਵਤ
 ਤਤ ਤੇ ਛੰਨਾ **॥** ਤਾਹੀ ਪੈ ਆਜੁ ਚਲੇ ਬਿਧ ਯੋ ਪਲਨਾ ਪਰਿਬ
 ਪਕੀ ਚੰਦ੍ਰਾ ਖਿਲੇ ਨਾ **॥ ੬੫ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥** ਅੰਗਰ ਨਿਤ ਹਲਿ ਕ
 ਪਗੀ ਤੈ ਪੁਕਾਰ ਏਕ ਬਾਹਰ ਗਯੋ ਅਬ ਆਵਤ ਸਰੋ ਖਿਸੇ **॥** ਛਾ
 ਤਗ ਚਲੇ ਏਕ ਕਤੈ ਭਾਗ ਭੁਲੇ ਨਾਹੀ ਦੇਸ ਨਾ ਸੁਝੈ ਤੈ ਭਾਈਗ
 ਵਨ ਕੇ ਦੋਖ ਸੇ **॥** ਏਕ ਜੇਸ ਆਨੇ ਕੁਰਮਾ ਦੀ ਜਲ ਆਨੇ ਲੈ ਏਚ
 ਜਾਏ ਪਾਮ ਧਾਮ ਫੇਰ ਬਾਪ ਠਾਢੇ ਚੋਕ ਸੇ **॥** ਕਾਪ ਜੋ ਰਨ ਦਾਸ
 ਸੁਾਸ ਕੁਰੈ ਤ੍ਰਾਸ ਕੁਯੋ ਮਾਨੇ ਅਜੇ ਕਪਦ ਤੈ ਕੁਯੋ ਅਵ ਨੀਕੀ
 ਕੋਖ ਸੇ **॥ ੬੬ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥** ਤੈਗਈ ਉਜਰੀ ਕਿਲ ਕਾਰਲ ਕਪੈ
 ਠੀ ਕਪਿਦੈ ਰੇਤੋ ਕਿਦਾਰ ਸਬ ਕਤੈ ਥਾ ਤਰੇ ਧੀਆ **॥** ਕੰਚਨ
 ਕੇ ਪਾਮ ਕਿਤ ਕਾਮ ਜਾਏ ਓਪਾਧ ਰਾਮ ਰਾਜ ਭੁਲੇ ਜਤਾ ਸੇਵ
 ਹਿ ਪਾਇਲੇ ਧੀਆ **॥** ਭਵੈ ਗਢ ਤੇਰੇ ਭਾਵੈ ਨਾ ਓਸੀ ਲੋ ਬਰੇ
 ਕਪਿ ਉਤਰ ਜੁਦੇ ਯਾਤ ਕਤੈ ਆਜੁ ਕੋ ਧੀਆ **॥** ਲਾਟ ਪਾਟ
 ਕੀਏ ਤਬ ਰਹੀ ਪਤਿ ਜੈ ਤੈ ਅਬ ਤਾਟ ਤਾਰ ਪਗੀ ਪਾਰਿ
 ਤੈ ਨ ਧੋ ਧੀਆ **॥ ੬੭ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥** ਏਕ ਤੈ ਜੁ ਅਜੇ ਤਿਨ ਪੁਛ
 ਸੇ ਜ ਕੀ ਗਾਉਲੇ ਕਰ ਕਧੇ ਜਿਨ ਸਿੰਧ ਨੀਰ ਪਕ ਕੀ **॥** ਕਹੀ
 ਬੇਕੋ ਧੀ ਸਪੈ ਨ ਸੁ ਭਤਿ ਤੈ ਏਕ ਅੰਧ ਦੇਖਤੈ ਥਾਤ ਕੋਉ
 ਭੁਲ ਕੇ ਕਲਿ ਕਕੀ **॥** ਦੀਨੀ ਬਿਧ ਨਵੈ ਨਿਧ ਜਾਨ ਕੀ ਮੈ ਕਤਾ
 ਸਿਧ ਰਾਵ ਨ ਸੋ ਕਤੈ ਐਸੀ ਥਾਤ ਕੀ ਨ ਸੋ ਕਕੀ **॥** ਸੇਵ ਕਕੇ

ਆਏ ਸਬ ਕਾ ਪੈ ਕਰੇ ਹੈ ਨਿਦਿ ਨ ਠਾ ਕੁਰ ਕੇ ਅੰਏ ਠ ਕੁਰਈ
 ਜੈ ਤੈ ਲੋਕ ਕੀ ॥ ੬੮ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਹ ਬਿਸ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਸਥੈ ਰ
 ਤੇ ਪੈ ਠਾ ਮਰਮਾਤਿ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨਤਿ ਤਨ ਦੇ ਤਕੀ ਜਤਿ ਜਤਿ ਅੰਗ
 ਵਜਤਿ ॥ ੬੯ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਕਛੂਚਾ ਲਕਛੂਦ ਰ ਪੈਰ ਜਾਇ ਠਾ
 ਫੇਕੀ ॥ ਮਾਥੇ ਚੰਦ ਨਿਖੇਰ ਰਾਮ ਤੇਰੁ ਮਾਨੈ ਦਿਪਤਿ ॥ ੭੦ ॥ **ਕਥਾ**
 ਏਕ ਓਰ ਦੇਵ ਤਾ ਬਿਛੈ ਕਰੇ ਠਾ ਛੇ ਸੇਵੇ ਏਕ ਓਰ ਕਿੰਨ ਰਸ
 ਸਨ ਠਰਤ ॥ ਏਕ ਓਰ ਚਾਰਨ ਪੜਤਿ ਏਕ ਓਰ ਮੱਤ ਚਾਰਨ
 ਕੇਰੁ ਬਾਮਾਥੇ ਪੁਨੀ ਈ ਕਰਤਿ ਤੈ ॥ ਏਕ ਓਰ ਪੜਤਿ ਪ੍ਰਥੀਨ ਕਥ
 ਬਾਜੀਰ ਬਾਧਿ ਬਰਮਾ ਮਲ ਸਾਰੰਗ ਲਰਤ ॥ ਐਸੇ ਈ ਸਮਾਜੁ
 ਕਓਨ ਕਾਜ ਰਾਜਾ ਮਾਧਿ ਨਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਵਨ ਸੇ ਸੋਗ ਬੀ ਮਰਤਿ
 ਤੈ ॥ ੭੧ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਰਹ ਪੈ ਨਿਦਾਇ ਨਹੁ ਤਾ ਬਜੇ ਰਛਾ ਗੀਦ
 ਰਾਜ ਨਿਕੇਰਾ ਜਾਬਾ ਤ ਕਰੈ ਸਤਿ ਕੁਇਸੈ ॥ ਬਾਂਦਰ ਕੇ ਰੂਪ ਏ
 ਕ ਦੂਰੇ ਠਾ ਛੇ ਨਥ ਤੁਮ ਜੋ ਕਰੈ ਤੋ ਜਾਇ ਕਰੈ ਆਇ ਲਾਗੇ ਪਾ
 ਇਸੈ ॥ ਸੀਤਾ ਪਤ ਕੁੰਦੁ ਤੁਜਾਨੀ ਅਤਿ ਮਾਤਰਾ ਜਸ ਕਾ ਕੋ ਨਿ
 ਤਾਰ ਬੇ ਕੇ ਕੁੰਦੁ ਚਿਤ ਚਾਇਸੈ ॥ ਪੁਨ ਮਾਨ ਤੇ ਚਉ ਨ ਜੈ ਸੇ ਸ
 ਸਿਚ ਬਪੁ ਨੇ ਦੇਰ ਬਾਤ ਕਹੀ ਦਰਦਾਨ ਲੋਕ ਰਾਇਸੈ ॥ ੭੨ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਰਾਵਨ ਬਿਚਾਰੀ ਤਮ ਬਾਤ ਤੀ ਬਿਸਾਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਤੋ ਕ
 ਪਿਲੋਕ ਗਾਢ ਬਹੁਰ ਪਠਾਏ ॥ ਕਿਧੈ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਯਾਤ ਚਉ
 ਓਰੋ ਕਤਿ ਤੈ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਪਰਦਾਨ ਗੀਕੋ ਅਭੈ ॥ ਏ
 ਥੇ ਇਨ ਦੀ ਨਿਠੀ ਨਿਠੀ ਚੰਦ ਸੋਇ ਖੈ ਤਬ ਆਪ ਤਨ ਜਾਏ

ਮੋਰ ਨਗ ਕੰਜ ਕੰਜੇ ਤੇ ॥ ਕਰੀ ਚੋਲ ਲੇਹੁ ਅਇਹ ਕੰਜ ਕੰਜੇ ॥
 ਸਠ ਦੁਸਰੇ ਓਪਾਇ ਮਾਰ ਬੇਕੋਰਾ ਜਲ ਕੰਜੇ ਤੇ ॥ ੭੩ ॥ **ਕਥਿਤੁ**
 ਅੰਗ ਦਪ ਠੰਢੇ ਗਾਮ ਜਾਂਤੇ ਰੰਗੀਲੇ ਕ ਗਾਮ ਜਾ ਕੇ ਨਾਮ ਸੁਬਾਸ
 ਮੈ ਪ੍ਰਥਮੈ ਸੁਨੀ ਜੀਏ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੀਰ ਤਰਹਿ ਪਚੀਰ ਰਨ ਪੀਰ ਬੀ
 ਰ ਮਾਰੇ ਜਾ ਕੇ ਮਰੀਏ ਜਿਅਏ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਜੀਏ ॥ ੭੪ ॥ ਜਾ ਕੇ
 ਰੋਮ ਸਾਂਨੀ ਬਡੇ ਅਰੁ ਮਾਨੀ ਗਮਾਨੀ ਕਤਾ ਲੈ ਕਤਾ ਸੀਤਾ ਕੇ ਬ
 ਲ ਕੀ ਕਹੀ ਜੀਏ ॥ ਰਾਵਨ ਸੰਕਾਨੀ ਅੰਧੇ ਦੁਤੇ ਕਪਿ ਜਾ
 ਨੀ ਜੈਸੇ ਦੂਪ ਕੇ ਜਰੇ ਤੇ ਛੁਛਿ ਛੁਕ ਛੁਕ ਪੀ ਜੀਏ ॥ ੭੫ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਸੀਤਾ ਜ ਬਹੀ ਬੁਰੇ ਕੀ ਨ ਤਿਤੀ ਪਗੀ ਮੈ ਸੀ ਕੁਬ
 ਤੁੰਨ ਕਾ ਤੂ ਕਰੀ ਜੈ ਸੀ ਕਰ ਸੇਈ ॥ ਤਾ ਪਰਨ ਕੁਸਹਾਤਿ ਅੰਗ
 ਸੁਨੇ ਓਤ ਪਾਤ ਤਨੁ ਮਾਨ ਅੰਧੇ ਦਾਹਿ ਸਮੁਝਾਇ ਰੋਇ ਗੇ ॥ ੭੬ ॥
 ਕਰੇ ਓਪਾਇ ਇਹ ਕੋ ਤੇਲੇ ਕਰਾਇ ਤਾਹਿ ਦੇ ਓਰਿ ਖਰਾਇ ਦੁ
 ਖ ਕਾਲ ਜਾਇ ਪੋਇ ਗੇ ॥ ਦੇਖੋ ਹਾਇ ਹਾਇ ਤਾ ਕੀ ਕੈਸੀ ਪਤਿ
 ਜਾਇ ਕੁਈ ਗਾਮ ਨਾਮ ਦੀ ਪੁਕ ਪਤੰ ਪਕੰ ਤੇਇ ਗੇ ॥ ੭੭ ॥ **ਸ**
ਵਯਾ ॥ ਜਾਹਿ ਨ ਤੇ ਗੋਰੇ ਛਾਸ ਪਗੀ ਕਪਿਤਾਹਿ ਨ ਤੇ ਮੁਖ ਅਜ
 ਦਿਖੰ ॥ ਜਾਹਿ ਤਨੁ ਪਤਿ ਰਾਖ ਤਿਤੇ ਅਬਲੈ ਤੀਯਰੇ ਬਨ
 ਤੀਓ ਪ੍ਰਜੰ ॥ ਗਾਮ ਤਿਸੇ ਪੁਕ ਤੇ ਸੀਅਕੇ ਅਰੁ ਕੇ ਸੁਬ ਛਾਇ
 ਜੁ ਜਾਇ ਛੰ ॥ ਜੈ ਬਲ ਤੇ ਨ ਬਿਲੇ ਬਕਰੇ ਸੁਨ ਦੇ ਕੁ ਬਿ
 ਨਾਗਨ ਥੰਗ ਗਾਏ ॥ ੭੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਅੰਗੁ ਦਬਿਤ ਸਕਤੀ
 ਬਾਂਤ ਸੁਨਹਾ ਜਾਮੀ ਚਾਪ ਨੀ ਬਤੁ ਤਿਨ ਤੇ ਸੋਫਲੁ ਪ੍ਰੰ ॥

ਬਾਮਣਾ ਸਪਰੀ ਮਾਰਥਾ ਭੁੰਛ ਜਗੀ ਯਾਤਰਾ ਤੁਸੁ ਨ ਬਾਨ
 ਰੁਮੁਤਿ ਨਲ ਗਯੈ ਤੇ ॥ ਵਾਕੇ ਪਰਪੰਚ ਪਹੁੰਚ ਕਤੇ ਤਸੇਰਾ
 ਮਲਾ ਜਗਾ ਜਪ ਗੀਠਿ ਹਸਤਾ ਮੈਨ ਅਯੈ ਤੇ ॥ ਲੇ ਕਸੇ ਕਮਛਾ
 ਛਬਾਗ ਸਾਗ ਤੇ ਕਯੈ ਜਿਨ ਤੁਨੁ ਵਤਿ ਐਰਯਾਤ ਐਰ ਕਪਿ
 ਅਯੈ ਤੇ ॥ ੭੭ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਏਕ ਦੂਤ ਅਯੈ ਕਤੇ ਸੁਨੇ ਤੇ ਪਕੈ ਰਮਲੇ
 ਕਜਾ ਰਿਗਯੈ ਤਾ ਤੇ ਕਪਨ ਪਿਸਯੈ ਤੇ ॥ ਛਲੁ ਤਾ ਸੇ ਕੀਜੈ ਕੁ ਜਬ
 ਲੁਨ ਬਸਾਇ ਰੰਕ ਕਤਾ ਲੇ ਕਪਤੀ ਜਾ ਸੇ ਪਖੰਡ ਚਲਯੈ ਤੇ ॥ ਵਾ
 ਕੀ ਐਸੀ ਗਤਿ ਤਾ ਕੇ ਰਹੁ ਤੁ ਮੈ ਤੈ ਨ ਸਤਿ ਤੁ ਮਨ ਲੇਲੇ ਨਾਮ
 ਮੇਰੁ ਕੋ ਬੁਲਯੈ ਤੇ ॥ ਜੀਅ ਮੈ ਬਿਚਾਰ ਮੇਰਿ ਨੀ ਕੈ ਕੈ ਨਿਤਰ
 ਬੁਝ ਅੰਗ ਦਤੁ ਗਾਮ ਚੰਦ ਕਾ ਤੇ ਕੋ ਪਕੈ ਤੇ ॥ ੭੮ ॥ **ਦਿਹਰਾ**
 ਗਯਨ ਜੀਅ ਸਮਝੀ ਤ ਬਹਿ ਸਬ ਚੰਚਲ ਕਪਿ ਜਾਤਿ ॥ ਪੈਯਾ
 ਕੇ ਕਛੁ ਖਾਤ ਤੇ ਛਤੀ ਆ ਅਧ ਕਿ ਸਿਰਾਇ ॥ ੭੯ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਛ
 ਐ ਕੋ ਪਸੁਕਾ ਓ ਖੇਠ ਕੈ ਤਬ ਸਤਾ ਮੈ ॥ ਕਤਿ ਮੇਰੇ ਕਪਿ ਗਏ ਰਾਮ ਚੰ
 ਦਲ ਛਮਨ ਕਤੀ ॥ ੮੦ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਸੁਨਤ ਹੀ ਕੀਓ ਪਰਨਾ ਮਗਾ ਜਤੇ
 ਮੁਖ ਧੰਨ ਤੇ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਲਛਮਨ ਰਾਮ ਨਿਕ ਸਤਿ ਚੰਦ ਲੇ ਕਪਤਿ
 ॥ ੮੧ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਗਮਨ ਕਥਾ ਬਿਸਤਾਰ ਜਲ ਬਲ ਪਟ ਪਟ ਗਾਉਤ
 ਓਤਰੇ ਜਲ ਨਿਧ ਪਾਰ ਅਰਤੁ ਮਸੇ ਤਸਯੈ ਕਯੈ ॥ ੮੨ ॥ **ਕਥੁ**
 ਅੰਗ ਦਪਰ ਬੀਨ ਬੁਧ ਪੈਰ ਖਨੀਨ ਤਬ ਮੇਰੇ ਪਾਛੇ ਹੀ ਵਰੈ
 ਕਥਤਿ ਸੁਨਯੈ ਤੇ ॥ ਘਾਛੇ ਕਹੀ ਬਾਤ ਗਾ ਜਾ ਬਰੈ ਓਤ ਪਾਤ ਕੀਨ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਰਜੁ ਸੋ ਬੋਰ ਮਨ ਤੇ ਬਛਯੈ ਤੇ ॥ ਯਾਂ ਜੀ ਮੈ ਸਮਝੈ ਤੇ ਤੇ

੬੬

ਕ

ਰੇਖਾ ਸਿਮਟਾਇ ਸੁਕੀ ਤਾਂ ਕੋਏ ਕ ਦੂਛਾ ਪਾਸੀ ਹਨਿ ਧਾਅਜੈ ਤੈ ॥
 ਅੰਗ ਜੋ ਕਦਾਂ ਚੰਦੁ ਚੁਕੇ ਅਭੁਮਾਨ ਤੈ ਤੰਦੁ ਚੁਕੇ ਬੁਝੁਰੁ
 ਦੁਕੈ ਨ ਕੋ ਬਛਜੈ ਤੈ ॥ ੮੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਲੰਕਾ ਪਾਤਿ ਜੀ ਅਸੇ
 ਕਰੈ ਰਿਸ ਕੀ ਨੇਉਤ ਪਾਤਿ ॥ ਬਿਨ ਬੋਲੈ ਛਤੀ ਆਜਰੈ ਉਰ
 ਗਚਚੁੰ ਪਰ ਬਾਤ ॥ ੮੪ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਤਬ ਬੋਲੈ ਲੇਕੇ ਸਜੈ
 ਰਾਖ ਬੀਰ ਮਤਾ ਬਲੀ ॥ ਅਸਥਾਤਿ ਕਰੈ ਕਪਿ ਰੇਸ ਬਿਨਾ ਜੁਧ
 ਸੀਤਾ ਨਹੀ ॥ ੮੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਚਾਤੁਰ ਕਹਾਵਤੁ ਹੈ ਬਾਨਰ ਪਰ
 ਵਤਿ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਏ ਈਤੋ ਲੈ ਜਾਇਗੇ ॥ ਜਾਨਤਿ ਤੈਸ
 ਬਨਿ ਕੋ ਕਾਨੁ ਨਿਜ ਕਾਲੀ ਇਤ ਤਬ ਹੀਰੋ ਹੋ ਜਬ ਕੁਲੀ
 ਮਾਰਿ ਖਾਇਗੇ ॥ ਮਾਤੇ ਗਜਰਾ ਜਨਿ ਕੇ ਕੁਭੰਨ ਬਿਦਾਰ ਜੇ
 ਵੈਲੇ ਹੁਸੈ ਮਿਲਾਇ ਸੋਤੀ ਕੇ ਹਰਿ ਚ ਬਾਇਗੇ ॥ ਤਿਨ ਹੀ
 ਕੀਰਾ ਛਨਿ ਕੋ ਮਾਸੁ ਲਖੈ ॥ ਚਾਹੈ ਕਪਿ ਮੈ ਸੋਹਾਮ ਚੰਦ ਅ
 ਇ ਲੰਕਾ ਪਛੁਤਾਇਗੇ ॥ ੮੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕੈਨੇ ਸਿਖ ਦੀਸੀ
 ਤੇਰੀ ਦੇਖੀ ਮਾਤਿ ਹੀ ਨੀ ਜਾਤੇ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕੀ ਨੀ ਕੁਰਾਹੀ ਸੁਖ ਕੀ ਤੈ
 ਨ ਕੀ ॥ ਸੁਰਸ ਸਸੇ ਦੇ ਪੈਰ ॥ ਵਤਿ ਬਿਰਚ ਦੌਰ ਅੰਗ ਪੁਰ ਹੁਤ ਕੀ
 ਨਹੀ ਬਾਤ ਮਨ ਕੀ ॥ ਰੇਖਤ ਸੁਮਾਜ ਐਸੇ ਆਜਹੁ ਨ ਕਾਲ
 ਪੁਛ ਅਜੇ ਚੇਤ ਚਲ ਬਾਤ ਯਹੈ ਤੈ ਸਮਾਨ ਕੀ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਨਥ
 ਤੈ ਤੈ ਸੀਸੀ ਅਹਾ ਬਹੁ ਨ ਲਾਗੀ ਜਾਨ ਕੀ ਲੇ ਅਯੋ ਸੋਈ ਜਾਨੀ
 ਬਾਤਿ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੮੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਅੰਗ ਵਤੁ ਕਾ ਕੋ ਸੁਤੁ ਨੀ
 ਕੇ ਸਮੁਦਾਇ ਮੇਰੇ ਬਾਲੀ ਬਲ ਵੰਜੀ ਕੋਏ ਕਲੇ ਤੈਤਾ ਤੈ

ਕੰਨ ਬਾਲੀ ਕਤ ਕੰਨ ਅੰਗ ਭੋਕਤੋ ਪਰਤੋ ਸੋ ਤੇ ਤਾ ਕੇ ਗੁਨ
ਉਲਟੇ ਲਜਾ ਤੇ ॥ ਸਾਂਚ ਕੋਲ ਜਾਨੇ ਕਯੋ ਜਾਨੀ ਦਤ ਜੀ ਦਤ ਤੇ
ਕੋਸੇ ਜੀ ਦੇ ਹਾਮ ਕੋਪ ਕੰਨ ਕੰਨ ਪਾਤੁ ਤੇ ॥ ਤੈਨ ਥੇਰੁ ਲੀਓ ਆਨ
ਮਿਲੇ ਤੀ ਤੇ ਜੀਓ ਆਗੇ ਤੇ ਰੋ ਥੇਰੁ ਮੇਘ ਨਾਦ ਲੀਓ ਨ ਪਰਾਤੁ
ਤੇ ॥ << ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਬਾਲੀ ਕੀ ਦੇ ਹਿ ਧੁ ਚ ਸੀ ਪੁਤੀ ਅ
ਰੁਤ ਪਰ ਰੁਤ ਕੀ ਓ ਛਲੁ ਮਾਯੇ ॥ ਓਛਲ ਵਰ ਬਰੇ ਨਾਮ
ਮੋਧਿ ਪਗਿਤ ਬਰੀ ਵਤੁ ਕਾ ਤੇ ਤੇ ਹਾਯੇ ॥ ਕੈਵਲ ਭੂਠ ਕਿ ਮੇਰੇ
ਈਲੋ ਗਨਿ ਮੋਧੁ ਰਾਤ ਨਿ ਥੇਰ ਸੰਕਾਯੇ ॥ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਇ ਕ
ਛੁਸਿ ਵ ਕੀ ਗਤਿ ਕੰਟਕ ਤੇ ਸੁਖ ਸੋਧਿ ਪਟਾਯੇ ॥ <੨ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਰਾਮ ਹੀ ਕੋ ਕੋਪ ਤਰਨ ਕਸਿ ਕੀ ਘਰੀਓ ਪ ਅੰਗ ਤਰਨ
ਓਤੁ ਕੀ ਦੇ ਉਜਰ ਤੇ ਲੁਤੇ ॥ ਰਾਮ ਹੀ ਕੋ ਕੋਪ ਮਧ ਕੈਟ ਰੁਸੇਘ
ਰੇ ਅਰਤਾ ਤੀ ਤੇ ਧਿ ਗੁਚੇ ਬਲ ਰਾਮ ਸੰਨ ਮੇਲੁ ਤੇ ॥ ਰਾਮ ਹੀ ਕੋ
ਕੋਪ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਯੇ ਨਾ ਕ ਕਾਟੀ ਅਰੁ ਖਰ ਦੁਖ ਹਾਦ ਕੇ ਲਗਯੇ
ਓਤੀ ਸੇਲੁ ਤੇ ॥ ਤਾ ਤੀ ਗਨ ਤੀ ਮੈ ਮ੍ਰਿਗ ਹਾ ਜ ਸਾਖ ਮ੍ਰਿਗ ਮ
ਯੇ ਰਾਮ ਕੋਪ ਮੇਰੇ ਜਾਨੇ ਤੇ ਕੋਤਾ ਸੀ ਖੇਲੁ ਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥
ਜਾਨੀ ਤ ਮਨਿ ਰਧਾ ਰ ਅੰਗ ਦਤੁ ਤੀ ਧਿ ਚਾਰ ਬਾਪ ਜਿਨ ਮਾਧ
ਉਤਾ ਕੀ ਯੋ ਬ ਨਾਈ ਕੀ ਜੀਯੇ ॥ ਅਸ ਪੁਰਤੁ ਤ ਕੋ ਕੋ ਕੀ ਨ ਤੇ ਕੋ
ਸੁਤ ਜਿਨ ਸੁਨ ਕੇ ਕ ਪੁਤ ਤਾ ਕੇ ਦੁਤੁ ਤੁ ਇਕੋ ਜੀ ਜੀਯੇ ॥ ਸਤ ਕੋ
ਨ ਚਾਰ ਅਚਰੁ ਲੋਗ ਸਮਾਂ ਰੁਤਾ ਸੋ ਮੇਰੀ ਓਰ ਤੇ ਇਸੇ ਗਸੇ ਨ
ਸੁਣਾਈ ਜੀਯੇ ॥ ਬਾਜੀ ਤੇ ਰੇ ਬਾਤੁ ਤੇ ਕ ਕਾਤੁ ਤੀ ਯੋ ਮੂਨੇ ਨਿ

ਜਤਾਤਥੈਰਲੇਖੇਜਸਸੁਧਾਕਜੇਨਖੀਜੀਯੈ॥੯੧॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਐ
ਰਜੇਤੰਗਨਾਏਜੇਤੇਐਰਕੀਰਕੁਏਕੇਤੇਤੇਰਮਿਲੇਲੇਕਾਪਤੀ
ਕਥਤੁਨਾਹੀਤੈ॥ਬੈਰੀਤੁਕੁਲੁਤਾਕੋਰਾਦਨਅਨਲਅ
ਰੁਤੋਸਮੀਰਪਾਏਤੇਪਨੇਘਰਜਾਰੈ॥ਕੁਰਤੋਕਿਕੁਰਤੋ
ਖਧਾਦਤਿਤੇਰਾਜਜਸੁਸੋਭਿਤਮਮਾਨੀਕਹਾਮੇਹੁਆਨਿ
ਮਾਰੈ॥ਜੋਥਿਆਹਿਬੋਗਸੋਨਿਬਖੁਤੇਚਲੇਤੋਤਬਹੁਖ
ਨਿਗਿਰਾਇਤੋਨਗਿਰਕੋਓਪਾਹਿਤੈ॥੯੨॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਹ
ਸੋਮੁਸਕਾਲੇਤੇਰੋਪੋਰਖਤੋਜਾਨੇਤਬਬੋਲੇਸੁਨਬੋਲੇ
ਬਿਨੁਹੀਅਰੋਜਰਤੁਰੈ॥ਬਾਪਤੇਨਬਲੀਤੋਨਸਿਪਤੇ
ਅਚਲਰਾਮਤੇਭੁਮਾਕੇਬਾਂਧੇਤੋਤੋਸੁਨੇਨਰਰਤੁਰੈ॥ਤੋਤੋ
ਸਮਝਾਇਥੇਕੇਕਾਜਤੋਪੈਅਜੋਅੰਧਤੁਤੋਮੋਹਿਪਚਨਿ
ਤੇਅਾਰੋਈਕਰਤੁਰੈ॥ਮਾਨਤਿਨਥਾਤਤੋਤੋਕੁਜੇਸੰਨਪਾ
ਤਿਮੁਢਆਪਤੇਬਚਤਿਨਾਹੀਮੋਹੁਲੈਮਰਤੁਰੈ॥੯੩॥**ਕ**
ਥਿਤੁ॥ਮੋਹਿਦਲਦੇਤੋਤੋਸੁਤੇਰੋਕਹਾਤੇਤੁਰੈਤੁਤੀਨੋਲੋਕ
ਲੋਕੈਸੰਗਕਜੇਨਸਮੁਹਤੁਰੈ॥ਪਾਰਿਮੈਬਿਰਾਜਤਿਤੇਥਾ
ਦਯੋਹੀਗਾਜਤਿਤੇਤੋਲੋਜੋਲੋਲਛਮਨਬਾਂਨਕੋਨਪਾਤੁ
ਰੈ॥ਹੁਨਮਾਨਤੁਕੇਆਏਸਾਤੋਕੁਲੀਹੁਤੀਅਬਸੰਕਕੁਲ
ਜੋਤੋਕੋਭੁਐਸੋਇਤਰਾਤੁਰੈ॥ਛਾਰੁਬਕਬਾਰਯਾਤਿਮਤਿ
ਕੋਪਸਾਦਿਤੁਤੋਨਾਇਦੇਸਦੇਸਠੋਰਠੋਰਛਾਘੋਜੀਜਾਤਿ
ਰੈ॥੯੪॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਕੰਦਕਅਲਾਪੀਬਾਲਾਂਬੀਸਘਾਤੀਤੀ

ਨਲੋਕਮਾਤਿ ਐਸੇ ਕੰਨ ਮੈ ਤਿ ਬਾਧੈ ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਧੁਲੀ ਕੁਰਤ ਤੇ ਸੇ
 ਈਗਮ ਚੰਦਰਨ ਆਇ ॥ **੧੩** ॥ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸੁ ਕੈ ਸੇ ਬਾਨੁ ਸਾਂਧਿ ਤੈ ॥
 ਏਕਤੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਧ ਧਾਰ ਮੈ ਲੈ ਬੈਰੋ ਕਪਿ ਕੀਓ ਪੈ ਤੈ ਆਪਨੇ ਜੁ
 ਮੈ ਸੇ ਬੈਰਨਾਂ ਪਾਏ ॥ ਦਾਨੇ ਅਰੁ ਦੇਵ ਸਬ ਕਰੈ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਸੇਈ
 ਗਾਵਨ ਤਿਹਾਰੇ ਐ ਬੈ ਕੰਨ ਮੈ ਗਾਂਧੈ ॥ **੧੪** ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜਬਗਾ
 ਵਨ ਐਸੇ ਕਯੋ ਮੋਤਿ ਨ ਬਾਧੈ ਕੋਇ ॥ ਤਬ ਅੰਗਰਾਸਿ ਹਸ
 ਪਰੈ ਰਾਮ ਕਰੈ ਸੋ ਤੋਇ ॥ **੧੫** ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਵਤੈ ਸੁਨਾ ਭੁਆਜ
 ਜੇਜੇ ਗਾਵਨ ਮੈ ਸੁਨੈ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਕਾਜੁ ਛਿਰ ਬੋਲੈ ਪੂਰੋ ਕਰੈ
 ॥ **੧੬** ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਏਕਭੁ ਸਤੰ ਸਬਾਤੁ ਬਾਂਧਿ ਲੈ ਗਯੋ ਅਵਸਐ
 ਸਤ੍ਰਾਸ ਦੀਨ ਤੋਤਿ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਸੁਨਾਈਐ ॥ ਦੁਸਰੇ ਕੋ ਗਾਜ ਬ
 ਲ ਬਾਂਧਿ ਲੈ ਗਯੋ ਪਤਾਲ ਦਾਸ ਨਿਕੇ ਆਗੇ ਨਾ ਚੈ ਜੋ ਤਤ ਬ
 ਪਾਈਐ ॥ ਤੀਸਰੇ ਕੋ ਬਾਲੀ ਮੇਰੀ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਕਾ ਜਲ ਆਓ ਛੋ
 ਨਾ ਲੈ ਖਿਲੋ ਨਾ ਬਾਧ ਪਾਲਨੇ ਧੁਲਾਈਐ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੁਨੇ ਅਨੇ
 ਕਤਿ ਨ ਮੈ ਤੂ ਕੰਨ ਏਕ ਗਰਬ ਕੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਨ ਜਨਾਈ
 ਐ ॥ **੧੭** ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਭਾਈ ਕੁੰਭ ਕਾਨਸ ਨ ਸਾਜ ਕੋ ਕਰੈ ਬੈ
 ਸਬ ਲਾਕੇ ਪ੍ਰਸਾਨ ਤਾ ਕੋ ਕੈ ਸੇ ਓਹ ਆਨੀਐ ॥ ਪੁਤ ਮੇਘ
 ਨਾ ਵਜਿ ਨ ਇੰਦ੍ਰ ਆਦਿ ਜੀ ਤੇ ਸਬ ਐਹ ਨਿਕੇ ਬੂਝ ਦੇ ਖਿਕੇ
 ਸੇ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਧਾਰਤਰ ਦਾਰ ਕੀ ਨ ਬਜ ਪੈ ਸੰਭਾਰੀ ਜਾ
 ਇਐ ਸੋ ਚੰਦ੍ਰਾ ਸਜਾ ਕੇ ਤੇਜ ਨ ਕੁਮਾਨੀਐ ॥ ਐਸੇ ਗਾਜ ਗ
 ਵਨ ਕੋ ਤੂ ਨ ਪਾਂਤਿ ਚਾਨਤੁ ਤੈ ਆਜੁ ਕਾ ਕੋ ਪ੍ਰੋਹਥਿ ਲੋਕੀ ਸੇ

ਤਿਜਾਨੀਐ ॥੧੮॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਇੰ ਦੁਮੇਰੇ ਮਾਲੀ ਅੰਸਮਾਲੀ ਰਹ
 ਬਾਰੀ ਪਾਲੀ ਤਾਰਾ ਪਤਿ ਛਤ੍ਰਾ ਥਲੀ ਏਹੀ ਰਹਤੁ ਹੈ ॥ ਬਰ
 ਨਸਮੀਰੁ ਮੇਰੇ ਮੰਦਰੁ ਬੁਝਾ ਰਹਤੁ ਹੈ ਨੀਰ ਅਚਰ ਦਤਿ ਪਾਛੈ ਜ
 ਗਮੈ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ॥ ਪਾਕ ਕਰੈ ਪਾਵ ਕ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬੀਨ ਲੀਨੇਰਿ
 ਖਨਾਰ ਰਸੁ ਬਾਕ ਪਤਿ ਸਭਾ ਮੈ ਰਹਤੁ ਹੈ ॥ ਸੁਨੇਗਾ ਮਦੁ ਤ
 ਪਰਏ ਤੀਐ ਬਿਭੂਤਿ ਮੇਰੇ ਗਵਨ ਸਪੁਤਿ ਬਿਧਾ ਮਾਪ
 ਨੇਕ ਰਹਤੁ ਹੈ ॥੧੦੦॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਜੇ ਤੀਐ ਬਿਭੂਤਿ ਕਹੀ ਸਬੈ
 ਅੰਗ ਸਬੈ ਸਹੀ ਅੰਗ ਕੇ ਪਤਾ ਪਕੋ ਚਲਾਇ ਸਕੈ ਬਾਤ ਕੇ
 ॥ ਦਾਨ ਸਨਿਮਾਨੁ ਕੁਜ ਪੈਰ ਬਿਪ੍ਰਮਾਨ ਸੁਭੰਗ ਬਲ ਕੰਨ
 ਗਨੇ ਤੇਰੇ ਬਰੇ ਭਾਤਿ ਕੇ ॥ ਰਾਕ ਸਸਹਾ ਕਤੋ ਸਬੈ ਚੋਲ
 ਲਾਇ ਕਤੋ ਦੇਵਨ ਬਿਗਾਰੇ ਤੇ ਸੋਮਾਨੁ ਸਕੀ ਜਾਤਿ ਕੇ ॥
 ਗਵਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਪਰਏ ਕਮਤਿ ਹੀਨ ਤੇਰੇ ਗਜਾਗਾ ਮਚੰਦ
 ਬਿਨੁ ਜੇਸੇ ਚੰਦ ਪਾਤਿ ਕੇ ॥੧੦੧॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ
 ਪਤਿ ਤਾਹੁ ਕੋਤੋ ਪਤਿ ਬੈਗੀ ਅਧੇਰ ਨਿਕੋ ਦਿਨ ਸੇ ॥ ਕਪਿਤੁ
 ਜੁਕੀਏ ਮੋਹਿ ਰਾਗਤਿ ਹੈ ਲਘਮਾਨ ਤਤੋ ਜੀ ਅਮੋ ਤਿਨ ਸੇ
 ॥ ਅਭਜੈ ਲਗਤੋ ਤਿਨ ਮਾਹਤਿ ਤੋ ਤਬ ਲੈ ਛਤੀ ਪਰਤੋ ਰਿਨ
 ਸੇ ॥ ਸਠਗਾ ਮਕੇ ਦੁਤਨ ਯੈ ਹਿਸ ਆਦਿ ਮਾਹਿ ਪੁਲੈ ਕਰੇ
 ਜੀ ਬਿਨ ਸੇ ॥੧੦੨॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਜਾਨ ਕੀਲੈ ਚਲਤੋ ਤੇਸੁ
 ਦਾ ਫੁਲੈ ਫੁਲੁ ਤੇ ਤੇਸੁ ਗਹਿਤੋ ਰੋਗ ਪੁਨਾਥ ਸੇ ਮਿਲਾਇ
 ॥ ਪਾਇਨ ਅਗਾਇ ਬੁਝਾ ਪਤਿ ਛਿਮਾਇ ਅੰਗ ਸਤਿ ਪੈਕ

ਗਇ ਗੜ ਲੇ ਕਹੂੰ ਦਿਵਾਇਤੋ ॥ ਜੋ ਪੈਰ ਨ ਥਾਤ ਤੋ ਨ ਦੇਖੂ ਤੇ
 ਹੇ ਕੁਸਰਾਤਿ ਏਕ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਸਗੀਧ ਨਿਖਦਾਇਤੋ ॥
 ਸੁਨੇ ਧੀਸਵੀਠ ਤੋ ਤਿਦੁ ਭੁਤਾ ਤਰੀਠਿ ਤੋ ਹੀ ਅੰਗਾਦਿ ਬਸੀਠਿ
 ਭੂਮਪੀਠ ਤਿਲੁ ਵਾਇਤੋ ॥ ੧੦੨ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸੀਸਗਏ ਕਪਿ
 ਸੀਨਕਰੋ ਅਰੁ ਲੇਕਗਏ ਉਕਲੇਕ ਸਤੋਰੇ ॥ ਗਾਉ ਜਰੈ ਅਬ
 ਹੀਓ ਜਰੈ ਅਰੁ ਰਾਮ ਬਭੂਤ ਤਿਅਨਗਤੋਰੇ ॥ ਧੀਰ ਬਭੂਖਿ
 ਨਕੋ ਬਕਸੇ ਏਈ ਬੋਲ ਸੁਨਾਇ ਕੇ ਲੋਕਿ ਦਤੋਰੇ ॥ ਅੰਗ ਦ
 ਪੈ ਅਬ ਜਾਨਕੀ ਲੈ ਪ੍ਰਕਚੂਕ ਪਗੀ ਮੁਖ ਤੇ ਨ ਕਤੋਰੇ ॥ ੧੦੪ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਦੇਖਤਿ ਜੋ ਸੀਅਕੀ ਪਰਛਾਤੀ ਕੋ ਲੋਚ ਲੈ
 ਤੋ ਬਲ ਤੋਰੇ ॥ ਜੋ ਛਲੁ ਕੋ ਨ ਹੀਰੇ ਬਮਿਟਾਵਤਿ ਤੋ ਹਮ ਜਾਸ
 ਤਿਤੇ ਤਿਨ ਬੋਰੇ ॥ ਚੇਤ ਅਜੈ ਚਿਤ ਮੈ ਸਠਰਾਵਨ ਪਾਵਨ
 ਰਾਮਕਿ ਪਾਲ ਅਜਰੇ ॥ ਦੋਸਤਿ ਏਕੇ ਕਰੋ ਨਿਰਧਾ
 ਹਤੋ ਕੈ ਸੀਅਦੇ ਹੁ ਕੈ ਸੀਸਦ ਸੋਰੇ ॥ ੧੦੫ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਬ
 ਹਨ ਸਮੇਤ ਧੀਸਬਾ ਹਨ ਸਮੇਤਿ ਧੀਸਏ ਤੋ ਧੀਸਾ ਬਾਹਨ
 ਦੇ ਬਾਂ ਹਨ ਸਮਾਨ ਕੀ ॥ ਦਾ ਕੇਸੰ ਗ ਬਾਨਹੈ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਬਾ
 ਨਹੈ ਬਾਨਰ ਕੀ ਚਮੁਸ ਬਕਰੇ ਏਕ ਬਾਨ ਕੀ ॥ ਦਾ ਕੇਸੰ
 ਗਲ ਛਮਨ ਮੇਰੇ ਕੋਟ ਲਛਮ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕਾਨ ਕੀਨ ਕ
 ਸਕ ਰੋਆਨ ਕੀ ॥ ਦੇਹ ਦੇ ਉਜਾਨ ਕਾਐਰੇ ਹੁ ਦੇ ਉਜਾਨ
 ਕੀ ਸੁਮੇਗੀ ਮਤਿ ਜਾਨ ਕੀ ਨ ਚਨ ਦੇ ਉਜਾਨ ਕੀ ॥ ੧੦੬ ॥
ਕਥਿਤਾ ॥ ਤਨੁ ਮਾਨੁ ਅਮੈ ਤਿਨ ਐਸੇ ਨਹੀਏ ਮੋਹਿ ਬੰਤੁ ਰਿਕੇ

ਮਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪੰਥ ਪਗਤੁ ਹੈ ॥ ਲੰਕਾ ਉਨ ਜਾਗੀ ਯਾਤਿ ਛਾਤੀ ਕੇ
ਜਗ ਵਤੁ ਹੈ ਕੇ ਪੁਕੀਏ ਕੇ ਪੁਸੀਰੇ ਭਏ ਸੀਰਾਤੁ ਹੈ ॥ ਸੀਤਾਤੁ
ਮਭੀਖਸੀ ਜੁਮਾਗਤਿ ਤੋ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੈ ਹੁਕੀਖਪਾਈ ਹੰਕਰੰ ਕਕੇ
ਨਜਾਤੁ ਹੈ ॥ ਬਲੁ ਹੈ ਤੋ ਆਜੁ ਕਰੈ ਸੁਧੇਰਨ ਆਇ ਲਹੈ ਕਾਇ
ਰਜੀਰਾ ਮੁਤੇ ਹਕਾਤੇ ਖਿਲਲਾਤੁ ਹੈ ॥ ੧੦੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਅ
ਰੇ ਲੰਕਾ ਪਤਿ ਮੁਜਮਤਿ ਬਿਨਾਰ ਤੀਸਤੀ ਕੇ ਛਾਛ ਸੁਕਾਤੇ ਕੇ
ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਪਾਰਿਥੈ ਠੇ ਅੰਗਮਸੀ ਅਦੈ ਸਦਾਰ ਕਾਮ ਬਿਨਾ
ਆਈ ਲੇ ਬੁਰਾਈ ਕਾਤੇ ਕੇ ਮਰਤੁ ਹੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਭਾਰੇ ਪਾਛੇ ਸ
ਮਏ ਸਭਾਰੇ ਪੁਕਤੇ ਤੋ ਸਕੁਤਾਰੇ ਕਾਜੇ ਕਾਨਨਾ ਪਰਤੁ ਹੈ ॥ ਕੰਤ
ਕਵਿਖ ਉਚਲ ਪਾਥਰ ਪਯੋ ਨਿਧਮੈ ਪਾਥਰ ਤਰਤਿ ਆਜੁ ਤੁਕੀ
ਨਾਤਰਤੁ ਹੈ ॥ ੧੦੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਪਰੇਰਨ ਗਾਢੇ ਰੁਦ੍ਹ ਤੋ ਇਗੋ
ਨਾਮਾ ਰੇ ਜਤੁ ਰਾਢੇ ਤੋ ਇਬਜਾਇ ਛੋਲ ਲਾਖ ਕਪੁਕਾਰਿ ਹੈ ॥ ਬਿ
ਨਜਾਨੇ ਤੋ ਤੋਰਾ ਮਸੋ ਬਿਗਾਰੀ ਅਬਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਾਮ ਚੇਰ ਤੋ ਸੋਨ
ਬਿਗਾਰਿ ਹੈ ॥ ਬਾਲੀ ਕੇ ਸੰਘਾਰੇ ਤੋ ਚਰਨਿ ਜਾਇ ਲਾਗੀ ਦੀਨੋਰ
ਜੁਮੇਤਿ ਰਾਮ ਮਿਲੇਣੀ ਤੇ ਹਰੈ ॥ ਹਨੁ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਨੁ ਐ ਤੋ ਕੇ
ਓਐ ਰਕਪਿ ਪੁਕੁ ਬਿਨਾ ਏਕੇ ਤੋ ਤੋ ਮਾਰਿ ਰੂਹਿ ਹੈ ॥ ੧੦੯ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਜੋਲੋ ਰਘਨਾਥ ਜੁ ਕੋਨੀ ਕੇ ਨਾ ਬਿਲੇ ਕੀ ਮੁਖ ਤੋ ਹੀ
ਲੇ ਨਪੀਤ ਜੋ ਗਯਤੁ ਹੈ ॥ ਕੋਟ ਸਸਿ ਕੋਟ ਰਦਿ ਕੋਟ ਸੇਘ
ਹਾਮ ਕਬ ਕੋਟ ਕਾਮ ਛਬ ਚੁਕੀ ਮੈ ਚੋ ਗਯਤੁ ਹੈ ॥ ਸਦਾ ਹੀ
ਰੁਸੈ ਤੋ ਨੇਨ ਨਿਪ ਫਿਲੁ ਜੋ ਮਨ ਮੈ ਰੂਹੈ ਕੀ ਗਪਤਿ

ਮਾਨ ਭੋਗੀ ਯਤੁ ਤੈ ॥ ਦੇਖ ਰੂਪ ਆਪਨੇ ਤੁਮ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਤੋਹ ਪ੍ਰਿਥੂ ਹੈ
 ਸੀ ਸੀ ਅਐ ਸੇ ਪੀ ਅਤੇ ਬਿਛੋਗੀ ਯਤੁ ਤੈ ॥ ੧੧੦ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥**
 ਐ ਸੋ ਤੋਹ ਰਾਖੁ ਤੈ ਤੋ ਆਇ ਗਢ ਲੋਕ ਬਸੇ ਸੇ ਖੇਲੇ ਬੈਰੁ
 ਤਜੈ ਤੋਹੁ ਨ ਲਗਤੁ ॥ ਸੋ ਤੇ ਜਿ ਨ ਰਹੈ ਏਕ ਦੀਪ ਦੇ ਓਹੁ ਹੁ
 ਕਰੈ ਸੀਤਾ ਬਿਨੁ ਬਾਨੀ ਦਾ ਕੈ ਬੀਸ ਕ ਕਰਤਿ ਤੋ ॥ ਸੋ ਪਰ
 ਪਲਾਨ ਤੁ ਤੈ ਬਲ ਕੋ ਨ ਜਾਨਤੁ ਤੈ ਅੰਗ ਦ ਬਿਨਾ ਹੀ ਆਗਯ
 ਹੀ ਤੇ ਜ ਰਤੁ ਤੈ ॥ ਰਖ ਪਰਦਾ ਹੋ ਪਗਾ ਹੋ ਓਹੁ ਰਿਬਾਰ ਬਾਰ
 ਭੂਮ ਤੇ ਓਠਾਇ ਕੂਮ ਹੀ ਪਰਤੁ ਤੈ ॥ ੧੧੧ ॥ **ਸਦਯਾ ॥** ਗਾਢ ਨ
 ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਹੋ ਪਰਸੀਰ ਪਬੀਰ ਤਿਸੀ ਅਦੀਏ ਤੇ ॥ ਐਰ
 ਧਰੇ ਜਸੁ ਤੈ ਅਬਲੇ ਬਿਪਰੀਤ ਬਰੀ ਸਿਰ ਬੈਰ ਲੀਏ ਤੇ ॥ ਜ
 ਨਤਿ ਤੋਹੁ ਬਚੈ ਰਿਗ ਹੀ ਸੁਰ ॥ ਲੋਕ ਬਸੇ ਪਿਤੁ ਬੈਰ ਕੀਏ ਤੇ
 ਜੋਗ ਮੈ ਅਪਕੀਰਤਿ ਏ ਸਠ ਮੀਰ ਭਲੀ ਇਹੰ ਭੂਜੀਏ ਤੇ
 ॥ ੧੧੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ਜੋ ਨਿਸੰਕਚ ਲੋਕ ਆਵਤ
 ਤੈ ਕੋ ਨ ਕਾਜ ਅਯੋ ਕਛੁ ਕਿਧੋ ਕਹੂ ਤਿਯੋ ਤੈ ॥ ਸਿੰਧ ਕੋ ਪਰਾਦ
 ਤੈ ਬਾਨਰ ਪਠਾਵਤਿ ਤੈ ਸੋ ਤੋ ਕਪਿ ਬਾਲ ਕਿਨ ਖੇਲ ਬੇ
 ਕੋ ਕਰੇ ਤੈ ॥ ਸੋ ਰੋ ਨਾਉ ਜਾਨਤਿ ਕਿਨਾ ਹੀ ਕਪਿ ਕਰੇ ਕੋ
 ਨ ਜਾਨਤਿ ਨਾ ਹੀ ਕਛੁ ਨਾਮ ਪਯੋ ਤੈ ॥ **ਸਦਯਾ ॥** ਪਤਿਰਾਵ
 ਨ ਕਹਤਿ ਤੈ ਕੋ ਸੁਰੇ ਭੂਠ ਅਬ ਤੀ ਨ ਲੋਕ ਮੈ ਬੁਕੀਏ
 ਨ ਕੋ ਪਯੋ ਤੈ ॥ ੧੧੩ ॥ **ਸਦਯਾ ॥** ਲੋਚਨ ਜਾਨਕੀ ਤੋਹੁ
 ਦੇਹੁ ਹਾਰ ਵਨ ਅਜੁਲੇ ਰੰਗ ਰੰਗੇ ਤੈ ॥ ਨਾਤਰ ਮੁਰਗਿ

ਈਸੇ ਦੇ ਖਤ ਖੁਰ ਨ ਸੋਕਾ ਧੋਰ ਪਕੌਤੈ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਦੂਤ ਪੈਤੋ
 ਤੀਕੋ ਚਾਤ ਤਿਸੇ ਈਸੇ ਖੁਰ ਕ ਲੋਕ ਸ ਐਤੈ॥ ਸੇਰੇ ਪਿਤਾ
 ਕਾ ਤੁਏ ਜਸ ਜੀਵ ਤਿ ਤਤੇ ਮੈ ਤੋ ਸੋ ਪੁਕਾਰਿ ਕ ਐਤੈ
 ॥੧੧੪॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਮੇਰੇ ਬਲ ਮਾਤਿ ਕਛੁ ਤੇਰੇ ਰ
 ਰਾਮ ਸੁਨ ਬਾਨ ਨਿ ਅਧਮ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਈਸੇ ਅਧੀਨਿ ਤੈ॥ ਕਾਲ
 ਜੰਬੂ ਭਾਲ ਥੰਦ ਸਾਲ ਨ ਬਾ ਲਖਾਤ ਸੁਰਜਤ ਪਤ ਮੰਦਮ
 ਦ ਬਲ ਛੀਨ ਤੈ॥ ਅਠੋ ਲੋਕ ਪਾਲ ਨ ਕੀ ਸਦਾ ਈਸੇ ਕਰਮਾ
 ਲ ਸੇਵਤ ਚਰਨਿ ਪੁਰਤ ਸ ਪੁਰਤੀਨਿ ਤੈ॥ ਲਾਜ ਥੇਚ
 ਖਾਈ ਦੇ ਤਿ ਬਾਨ ਰਪਠਾਈ ਦਾ ਕੇ ਬਗੀਚ ਤਾਈ ਕਪਿ
 ਲੇਖੇ ਪਈਨ ਤੈ॥੧੧੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਰਤ ਬਰਾਈ ਆਪਨੀ
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤਿ ਗਿਲਾਨਿ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਹੀ ਕਰੈ ਹਾਵ ਨ ਭਲ
 ਦੀ ਜਾਨਿ॥੧੧੬॥ **ਸੋਹਣਾ॥** ਅੰਗ ਦ ਜੀ ਰਿਸ ਮਾਰਿ ਬਹੁਤ
 ਕ ਹੀ ਲੋਕ ਪਤੀ॥ ਬਹੁਰੇ ਰਾਮ ਸੰਗੁ ਕੋ ਪਨੈ ਨ ਹ ਸਿਯੋ ਕ
 ਤੈ॥੧੧੭॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਰਾਮ ਕੋ ਤੋਰ ਐ ਬਲੁ ਲਛਮ ਨੁ ਸੇ
 ਵਲੁ ਏਕ ਪੁਰ ਬਾਨ ਕੋ ਸੁਕੁਯੇ ਐ ਸੋ ਪਕੌਤੈ॥ ਤਾਰ ਕਾਨ ਪ
 ਤੀ ਤਾ ਕੇ ਸੋ ਦ ਤਿ ਮੈ ਨਾ ਇ ਲੀਨੇ ਮਾਯੇ ਮਿਰਗ ਕੰਚਨ ਕੋ
 ਮਾਯੇ ਜਾਪ ਕਰ ਕੀਤੈ॥ ਸੁਪਨ ਖਾ ਕੋ ਨਾ ਕ ਕਾਟ ਕੀਨੇ ਮਾਯੇ
 ਮੈ ਸਮਾਯੇ ਖਰਦੁ ਖਰਾ ਅਧਾਇ ਪੇਟ ਕੁਕੌਤੈ॥ ਆਚਮਾ
 ਯ ਸਿੰਧ ਸੋ ਪੀਅ ਬੋਕੋ ਨ ਨੀਰਲੇ ਤਿ ਕਹਤਿ ਮਦੋਦਰੀ ਕੇ
 ਨੈਨ ਨ ਮੈ ਪਕੌਤੈ॥੧੧੮॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਰਵੇ ਨੈਕ ਦੁਰਿ

ਸੁਨਕੰਟਕਅਲਾਪੀ ਤੋਹਿ ਦੂਤਜਾਨਛਰ ਤੋਹਿ ਪਾਹਿ ਬੈਨਕ
ਯੋਹਿ॥ ਨਤੋਰੁ ਜਦੰਰ ਬਲਖੰਡਖੰਡ ਕੀਨੇ ਤੋਹਿ ਜਾਤਿ ਪ੍ਰਸ
ਲੇਕੈ ਅਜਤੁਲੰਗਗਰਯੋਹਿ॥ ਅੰਗਦਭੁਠੀ ਮੇਰੇ ਮਾਰਥੇ
ਕੋਰਮਾਨਕਾਢੀ ਸੀਤਾਕੇਹੁ ਤਿਨੈ ਕਪਾਨਕੰਨਗਯੋਹਿ॥
ਥੈਠੋ ਘਰਗਾ ਜਤਿਤੋ ਬੋਲਤਿ ਨਲਾ ਜਤਿਤੋ ਰਾਮਕੋਪ
ਆਗੇ ਕੰਨਕਾਲਧਾਰਥਯੋਹਿ॥ ੧੧੯॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਜਲਮੈ
ਸਮਹੁਰਚਮਤਾਪਮਸਾਨਕੀਨੈ ਮਾਗਮਧਕੇਰ ਕੁਸੇਖੇਤਿ
ਮੇਮਲਾਏਹੋ॥ ਬਹੁਰੋਪਤਾਲਿ ਪੈਠਮਾਯੋ ਜਿਨਸੰਖਾਬੁਹੁ
ਤਾਤੇ ਬੇਦਛੀਨ ਆਨਿ ਬਿਪਕੋਦਿਵਾਏਹੋ॥ ਜਾਇਕੇਪਿ
ਆਲਜਿਨਮੁਰਸੇ ਮਰੇਗਮਾਰੇਯਾਤੀਤੇ ਮੁਰਗੀਨਾਮਜ
ਗਮੈਕਯੋਹੋ॥ ਨਖਨਸੇਛਰੇਗਰਨਾਕਸਸੇਤੈਨਸੁਨਐ
ਸੇਮਤਾਬਲੀ ਮਾਰਿਕਾਲਧਾਰਮੈ ਬਹੁਏਹੋ॥ ੧੨੦॥
ਕਥਿਤੁ॥ ਤੋਰੋ ਬਨਬਾਸੀਹਾਮਕਹਾਤੈ ਕਹਤਿ ਕੰਮ ਬੈਰਨ
ਕੋਮਾਰਤਿਤੈ ਸਦਾਯਤਿ ਬਾਨਤੈ॥ ਕੰਨਮਾਰੇਤੈਨਸੁਨੇਸ
ਖਾਮਿਗਚਾ ਜਬਾਲੀਕੰਨਜਾਨੈ ਕਪਿਸੇਕਾਕੀਪਹਿਚਾ
ਨਿਤੈ॥ ਅੰਗਦਿਕਹਤਿਰਾਜਾਰਾਜਾਬਾਲੀਐਸੇਜਬਤੁ
ਨਜਾਨੈ ਬਾਤਬਲਅੰਰਕੰਨਜਾਨਿਤੈ॥ ਤੋਹਿਤੋਹਿਤੋਹਿਨਾਮੋਰ
ਕੀਥੋਹੋਪਿਲੋਨ ਜਿਨਤਾਕੋਬਿਸਯੋਤੋਹਿਨੈ ਕੁਨਗਿਲਾ
ਨਿਤੈ॥ ੧੨੧॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਅੰਗਦਿਸੁਨਇਸੁਹਿਪਿਤਾ
ਬੀਬੀਐਨਿਤੋਹਿਰਾਮਚਰਕੇਤੇਕਪਿਕੀਨੇਏਕਰਾਹਿਤੈ॥

ਤਾਮੈ ਕੇ ਤੇ ਬੁਢੇ ਕੇ ਖੇ ਖਾਲਾ ਕਤਹੁ ਨ ਕੇ ਤੇ ਤਾਮੈ ਕੇ ਤੇ ਸੁਹ ਤਾਮੈ
 ਕੇ ਤੇ ਸਿਰ ਮੋਰ ਤੇ ॥ ਤਾਮੈ ਕੇ ਤੇ ਮਿਧ ਕੇ ਠਠ ਧੈ ਯਾ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਯਾ
 ਤਾਮੈ ਕੇ ਤੇ ਰਨ ਕੁਮ ਦੇ ਖਜੁ ਪ ਦੋਰ ਤੇ ॥ ਕਤੋ ਓ ਨ ਮਾਨ ਇਹ ਤਾਮੈ
 ਏਹੇ ਤਾਮੈ ਮਾਨ ਸੁਤ ਦੇ ਸੇ ਦੇ ਤੇ ॥ ਕਿ ਪਾ ਚਿ ਸਾ ਤਿ ਮੋਰ ਤੇ ॥

॥ ੧੨੨ ॥ **ਕਿ ਬਿਤੁ** ॥ ਜੇਹੀ ਤਾਮੈ ਮਾਨ ਬਨ ਤੋਰ ਤਰਦਾ ਸੁਕੀ
 ਨੇ ਮਾਰ ਏਕ ਏਹੇ ਕਰ ਕੀ ਸੀ ਨਗਰੀ ॥ ਜੇਹੀ ਤਾਮੈ
 ਨਾਮ ਫੁ ਮਾਰ ਸਬ ਕੇ ਸਮਛਿ ਲਛ ਲਛ ਰਛ ਨ ਕੇ ਰਹਿ ਰਿ
 ਹਿ ਰਗਰੀ ॥ ਸੋਈ ਤਾਮੈ ਮਾਨ ਸੁਤ ਕਾ ਨ ਕੇ ਕਰ ਕਮਾ ਹਿ ਕਰ
 ਨਗਰੀ ਤਿ ਕੋ ਏ ਕਪਿ ਸੋ ਨਾ ਸਗਰੀ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਰਜਾ ਇਸੇ ਤੇ
 ਪਾਇ ਸੁਪਰਮ ਪਦ ਕੀ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ਜਸੁ ਜੀ ਲੋਕ ਨਗਰੀ

॥ ੧੨੩ ॥ **ਕਿ ਬਿਤੁ** ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਕਿਹੂੰ ਤੇ ਰਾਮ ਹੂ ਕੋ ਪਾਉ ਕਪਿ
 ਨੀ ਕੇ ਸਮਝਾਉ ਬਾਤ ਬੈਰ ਕੀ ਨ ਦੁਹੀ ਤੇ ॥ ਸਮੁਦ ਪਰਾਦਤ
 ਤੇ ਬਾਨ ਰਪ ਠਾਵ ਤੇ ਸੋਰ ਹੀ ਮਚਾਵ ਤਿ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਾਤ ਫੁ
 ਰੀ ਤੇ ॥ ਅੰਗ ਦਤ ਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਨ ਸਸੋ ਐਸੀ ਜੈਸੀ ਕਾ ਕਰੀ
 ਸੋਸਾਨ ਬਿਨ ਪੈ ਨੀ ਪਾਰ ਫੁਰੀ ਤੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਰ ਬਚਨ ਸੁਨ ਇ
 ਰਹ ਪਾਇ ਕਹੁ ਸੀਤਾ ਕੀ ਸਹ ਲਧੁ ਨਗਰੀ ਕੀ ਬੁਰੀ ਤੇ ॥

॥ ੧੨੪ ॥ **ਕਿ ਬਿਤੁ** ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਸੋ ਜੈਸੇ ਮਾਨ ਸਕਤ ਤਿ
 ਤੇ ਸੇ ਗੰਗਾ ਸੋ ਕਤੋ ਗੋ ਨ ਦੀਰ ਭਤੀ ਅਜਾਨ ਤੇ ॥ ਐਸੇ ਐਰਾਪ
 ਤਕੇ ਬਾਰਨ ਕਤੋ ਗੋ ਅਰੁ ਮੋਰ ਜਾਨ ਮਧ ਦੇ ਸੁ ਦੇ ਸਨਿ ਮੈ ਠਾ
 ਨ ਤੇ ॥ ਕਾਲੀ ਕਤੋ ਗੋ ਤੁ ਸੁ ਮੋਰ ਕੁਧਰ ਤੇ ॥ ਐ ਬਾਸ ਕ ਕੁਧਰ

ਗੁਪਤਾਤਰਾਕਰਮਾਨਤੈ॥ ਧੈਰਬਿਨਬੁਝੈਤੁਪਨਤਰਕ
 ਤੇਗਜੈਸੇਤੈਸੇਹਰਲੋਕਜਾਤਲੋਕਮੈਬਖਾਨਤੈ॥ ੧੨੫॥
 ਜਦਯਾ॥ ਜੇਨਿਜਬੁਝਤਿਤੈਸਬਦੇਸਨਅੰਗਛੁਏਤਿਨਸ
 ਗਬੁਝਾਤੀ॥ ਤੇਈਤੋਪਾਥਰਸਿੰਧਤਰੈਤਿਨਬੁਪਰਕੋਰਨਕੋ
 ਰਤਰਾਤੀ॥ ਮੁੰਡਪਖਾਨਸਿਲਾਸਰਤਾਪਤਿਬਾਨਹਤਾਥਨ
 ਕੋਗੁਨੁਨਾਤੀ॥ ਰੇਦਸਕੰਧਨਸੁਝਤਿਤੋਤਿਯਤੈਹਪਾਬੀਹਪ
 ਤਾਪਕੀਛਾਤੀ॥ ੧੨੬॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਸੀਭਕੇਬਿਛੋਰੇਰਤੀ
 ਰਾਮਮੈਨਰਯੋਬਲੁਦੁਜੇਲਛਮਨਮੇਘਨਾਰਤੇਕਜੋਜੀਤਿ
 ਤੈ॥ ਕਪਨਿਕੋਰਾਜਏਕਸੁਨਜੈਮੈਸੁਗੀਦਸੁਤੋਬਾਲੀਐ
 ਸੋਮਾਮੈਚੁਰਗਏਤੋਅਨੀਤਤੈ॥ ਗਜੋਜੋਬਭੀਖਨਸੁਕੋ
 ਨਗਨਤੀਮੈਨਲਨੀਲਰਨਪੈਰਖਕੀਕੋਨਪਰਤੀਤਿਤੈ
 ॥ ੧੨੭॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਅਜ
 ਤੁਲਕੋਪੁਤਨਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਭੁਜਯਾਤੀਤੇਸਮਝਤੇਰਬੰਸ
 ਬਲਛਲੀਤੈ॥ ਰਾਵਨਬਿਭੂਤਕੇਭਰੋਸੇਜਿਨਕੂਲੋਆ
 ਰੁਯਤੈਛਲਿਜਾਤਿਤੈਨਕਰੂਯਾਤਿਛਲੀਤੈ॥ ਤੂਤੋਤੈਬ
 ਕਤੁਐਸੇਕੋਨੁਮੋਹਿਮਾਰਸਕੈਕੋਤੈਰਾਮਰਾਅਰੁਮਾਈ
 ਸੁਪਕੁਲੀਤੈ॥ ਐਸੋਕੋਜੁਤੋਤੇਹਰਾਮਕੀਬਲਾਇਮਾ
 ਰਤੇਰਮਾਰਬੇਕੋਰੋਪਾਪਮਤਾਬਲੀਤੈ॥ ੧੨੮॥
ਕਥਿਤਾ॥ ਰਾਵਨਕਹਤਿਮੈਤੋਰਾਮਬਲਜਾਨੀਏਕਜਾ

ਜਗੁਪੁਰਾਨੇ ਮਿਦਧਨਾਖਿਚਛੰਯੋ॥ ਦੁਸਰੇ ਸਪਤਿਤਾਲਾ
ਛੇਦੇ॥ ਕਰਮਕਾਲ ਕਿਯੋ ਤੁਬਨਗਈ ਬੁਢੇ ਸਾਖੀ ਮੁ
ਗਮਾਯੋ॥ ਲਾਖਕਿਨ ਤੇਰੇ ਕਰਤੇ ਹੋਮੇ ਹੋ ਪਾਓ ਪਾਸਿ
ਲੋਕੋ ਕਪਿਗੀਛ ਨੀਠ ਬਾਰਧਿਖਯੋ॥ ਅੰਗਦਿਥਿ
ਕਲਦਾ ਕੇਏਈ ਚਾਰੇ ਬਲਤਾ ਕੇ ਆਇਲਿਕਾ ਚੰਗੁ
ਚਦਾਓ ਤੈਚਲਯੋ॥ ੧੨੮॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਅੰਗਏ ਕਪੈਤੋ
ਚਲੀਜਾਤੀਤਾਰਕਾਨਪਾਤੀਤਾਕੇ ਮਾਰੇ ਸੁਹਾਨਿ ਕੇ ਬਰੋਓਪਾ
ਤਾਸੁ॥ ਕੰਚਨਕੇਲੇ ਭੁਮਿਗਕ ਚਨਿਕੇ ਮਾਯੋ ਮੁਲਾ
ਕੁਛੁ ਅੰਗਕਪਿਪੈਗਧਿਖਿਸਾਸੋ॥ ਮੇਰੇ ਭੁਜਦੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਕੰਨਜਨੇ ਹਮਇੰਦ੍ਰ ਜਮਬਰਨਕੁ ਮੇਰਮਾਨੈ ਤਾਸੋ॥ ਤਪ
ਹੋਜੇ ਲੋਕਕੋ ਨਿਸੰਕਚਲਯੋ ਆਵਤੁਤੋ ਪ੍ਰਾਨਤੋ ਓਦਾਸਿ॥
ਨਸੀਤਾਤੋ ਓਦਾਸੋ॥ ੧੨੯॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਕੰਨਬਕਬਾਰਕ
ਹੋਗਾਦਨਮਗੰਈ ਮਹੈਤਾਤੇ ਕੇ ਅੰਗਦਤੁਸਾਦਧਾਨਤੁਜੀ
ਭੀ॥ ਹਮਕੇ ਬਚਨਤੇ ਤੋਨੈਕਨਧਿਚਹੋਮਨਕਲੋ ਸਮਝਾਏ
ਨਮੈ॥ ਬਾਰਦੁਜੀਅੰ॥ ਜਾਤੋ ਪੁਕਾਰੇ ਤੈਤੋ ਦਸੋ ਸੀਸਤ
ਹੋਅਰੁਤੀਨੋਲੋਕਜੋਰਭੁਟਕੋਟਸਿਦਪੁਜੀਓ॥ ਅਨੰਦ
ਤਿਲੋਕਛੰਯੋ ਤੋਕੋਪਹਲੋਕਕੁੰਈਈਗਾਪਹਲੋਕਬਿਨਅੰ
ਨਕਛੁਜੀਅੰ॥ ੧੩੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਤਬਅੰਗਦਮਨਮੈਕਤੋਏ
ਕਕਰੋਬਲਆਰੁ॥ ਇਤਰਾਨਦਰਲਾਪਚਰੇਉਤਪ੍ਰਸਿ
ਨਰਾਪਾਯੋ॥ ੧੩੧॥ **ਸੋਹਣਾ॥** ਤਬਕਪਿਰਪੈਸੁਓਪਾ

ਗਟਸਭਾਮੈਯੈਕਰੈ॥ ਸੁਨਲੰਕਾਕੇਹਾਉਯੈਯਓਠਾਵੈਸੁਰ
 ਮਾ॥ ੧੩੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਰੈਨਿਸਾਚਰਕੋਪਪਕਰਉਪਾਰੋਚਰ
 ਨਕੇ॥ ਆਜਘਟਾਵੈਉਪਜਾਇਕਰੈਰਘਪਤੀਜੈ॥ ੧੩੪॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬਲਾਗੋਦਸਖੀਸਕਨਕਖੰਡਚੀਰੀਮਨੇ॥ ਲੰਕਾ
 ਪਤਿਪੁਨਸੀਸਕਰੈਬਹੁੰਤੁਲਾਗੋਸੁਭਰ॥ ੧੩੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤ
 ਬਘਰਮੈਇਤਰਾਤਿਅਬਘਲਸਥਛੀਕੋਪਕੈ॥ ਮਾਨਹੁਬੇ
 ਲਸੋਪਾਤਿਯੈਕੋਪੈਨਿਸਚਰਿਸਭੈ॥ ੧੩੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੀਤੇ
 ਸੁਭਰਿਧਿਚਾਲਬਚੈਨਕਉਲੰਕਮੈ॥ ਜੀਸੁਮੇਰਉਰਮਲ
 ਛਿਰਤਿਚਹੁਦਿਸਅਚਲਸੈ॥ ੧੩੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੇਆਵੈਐ
 ਰਾਤਿਭੁਜਾਠੈਕਸਬਸੁਰਮਾ॥ ਤੇਰੋਮਨਦਬਜਾਤਿਜੀਪਖੀ
 ਗਿਰਪਾਰਿਬਸੈ॥ ੧੩੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਲਗੇਚਰਨਿਸਬਸੁਰਰ
 ਘਪਤਿਚਰਨਪ੍ਰਤਾਪਤੇ॥ ਗਦਨਿਮਰੇਧਿਸੁਰਹੁਨਮਾਨਪਾ
 ਸੰਗਨਹੀ॥ ੧੩੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬਬੋਲੀਸੁਤਬਾਲਬਲੁ
 ਦੇਖੈਕਛੁਦੁਤਕੈ॥ ਅਜਹੁੰਮੁਛਸੰਭਾਰਚਲਹੁਸਰਨਿਤਿ
 ਲਵੈਤਿਧਰ॥ ੧੪੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਗਰੇਕੁਹਾਗੀਬਾਧਜਨਕ
 ਸੁਤਾਆਗੇਕਰਹੁ॥ ਬੈਰਾਮਸੋਨਾਪਜਬਸੇਦਕਤੋਜੀਤੀ
 ਏ॥ ੧੪੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਾਗਦਿਚਰਨਸਮਾਨਅਛਰਜਬਦਨੇ
 ਲਗੇ॥ ਕਤਉਤ੍ਰੇਅਸਮਾਨਕਤੋਪਖਾਰੋਸਿੰਧਸੈ॥ ੧੪੨॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਤਿਨਸੋਕੈਸੀਗੀਸਜੋਪਤਚੰਦਹਿਲੋਕਕੈ॥ ਤੇਘਪਤ
 ਨਗਦੋਸਤੁਪ੍ਰਾਨੁਜਾਨੈਨਹੀ॥ ੧੪੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਜੇਲੇ

ਕਤੇ ਬਾਸ ਜੀ ਅੰਗ ਦਾ ਨਿਸਚੈ ਕਰਹੁ ॥ ਰਘੁ ਪਤਿ ਬਚਨ ਬਿ
ਲਾਸ ਨਿਰਖ ਗਤੋ ਸਿੰਦੁ ਲੋਕ ਕੋ ॥ ੧੪੪ ॥ ਸੋਰਠੀ ॥ ਅਬ
ਤਥੈ ਠਾਵਤ ਪਾਓ ਸੁਕੁ ਰਸ ਬੈ ਤਰਤਰ ਕੀਏ ॥ ਦੁਹਰ ਕਰਹੁ
ਚਿਤ ਚਰਚਾਓ ॥ ਚਿਤਾ ਚਾਓ ਮਨ ਮੈ ਧਰਹੁ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸੋ
ਅੰਗ ਦਰਗਨ ਓਠਾਇ ॥ ਚਮਕ ਚਲਯੋ ਰਘੁ ਨਾਥ ਪੈ ॥ ਰੁਪ
ਲੋਕ ਕੋ ਗਓ ਸਕਾਓ ਠੀਮ ਦਰਿ ਧਸੀ ॥ ੧੪੬ ॥ ਸਦਯਾ ॥
ਬਾਲ ਕੋ ਪੁਤੁ ਸਪੁਤ ਬਡੋ ਤਜਿ ਲੋਕ ਪਤੀ ਰਘ ਬੀਰ ਪੈ ਅੰ
॥ ਪਾਇ ਛੁਏ ਪੁਲਕੇ ਸਬ ਗਾਤ ਕਹੀ ਬਤੀ ਆਓ ਤਸਾਤੋ
ਬਛੋ ॥ ਨਾਥ ਗਿਯੋ ਨਿਜ ਧਾਮ ਤੇ ਗਾਵ ਨਿਬ੍ਰਾਮ ਸਰਪ
ਬਡੋ ਦੁਖ ਪੈ ॥ ਰਹਯੋ ਤੁਮਹੀ ਤਬ ਰਾਮ ਤੋ ਆਪਨਾ
ਨਭ ਲੇਖੁ ਚੰ ॥ ੧੪੭ ॥ ਸੋਰਠੀ ॥ ਤਬ ਅੰਗ ਦਰਗਨ
ਰਹਾ ਬਜੋਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਸੋਕ ਗਿਯੋ ਰਘ ਬੀਰ ਜੋ ਗਾਵ ਨਿਪ
ਓ ਕਹੀ ॥ ੧੪੮ ॥ ਦਿਹਗਾ ॥ ਯਤ ਬਿਨਤੀ ਗਾਵਨ ਕਹੀ ਸੋਮੈ
ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨਤਿ ਰਾਮ ਲੋਚਨ ਕਰੇ ਅੰਗ ਦ ਕੰਠ ਲ
ਗਾਇ ॥ ੧੪੯ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸੀਸ ਨ ਨਿਵਾਇ ਤੋ ਨਰੁ ਦੁਬਿ
ਸਰਾਇ ਤੋ ਨ ਬੈਗੀ ਬਲ ਗਾਇ ਤੋ ਘਨੁ ਹੀ ਸੁਰ ਘਾਇ ਤੋ ॥ ਆ
ਇ ਤੋ ਨ ਤੁਮ ਪੈ ਨ ਜਾਨ ਕੀ ਪਠਾਇ ਤੋ ॥ ਬਾਜੀਰ ਨ ਮੰਡਿ
ਦਬੀ ਤਰਨ ਚਾਇ ਤੋ ॥ ਤੁਮਹਿ ਬੁਲਾਇ ਏ ਕਏ ਕੁ ਬਿਚ
ਲਾਇ ਕੈ ਜੀ ਚਾਇ ਤੁੰ ਤੁੰ ਤੁੰ ਤੁੰ ਸਮਰ ਜਾਇ ਤੋ ॥ ਜੇ ਤੇਰ
ਤੁ ਆਏ ਘਰੇ ਕੋ ਨ ਪਠਾਇ ਤੋ ॥ ਜੁਤ ਬਿਦਿਨ ਸੁਹਾਗ ਜ

ਗਾਵਨ ਕਹਾਇ ਤੋ ॥ ੧੫੦ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸੀਸ ਦਸ ਜਾਤ ਤੇ ਤੇਜ
 ਤਿ ਤੇ ਭੁਕਾਲ ਬਸ ਅੰਗ ਦਯੋ ਜਾਇ ਕਹਿ ਕੋਧ ਨ ਘਰਾਇ ਤੋ ॥
 ਮਾਜੀ ਬਧੀ ਖਨ ਕੋ ਦੇਹੁ ਜੀਤ ਲੇ ਕਸੇ ਜੁਆਇ ਬਸੇ
 ਐਸੇ ਭੁਕਲ ਕਨ ਲਾਜਾਇ ਤੋ ॥ ਸਿਦ ਜੋ ਸਹਾਇ ਕਰੇ ਕੁਲ
 ਨਾਹੀ ਖਰੋ ਕੁਲੇ ਲੇਓ ਬੋਲੁ ਆਪਨ ਨਰੇ ਉਦੁਖ ਪਾਇ ਤੋ ॥
 ਰਾਮ ਚ ਚਾਏ ਤਬ ਰੁਖੋ ਸੀ ਅਦੀਨੀ ਕਪਿ ਤਾਹੀ ਕੀਸਰੁ
 ਮੈ ਐਸੇ ਨਾਓਨ ਧਰਾਇ ਤੋ ॥ ੧੫੧ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਤੀਅ ਕਰੈ ਪ
 ਰਬੈ ਪਾਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਿਖ ਦੇ ਹੋ ॥ ਸਬ ਕੇ ਬਚਨ ਨਿਰੋਧ ਰਾਵ
 ਨ ਕ ਕ ਭੁਮਾਨੇ ਨਹੀ ॥ ੧੫੨ ॥ **ਇਤ ਸੀ ਰਾਮ ਗੀਤ ਅੰਗ**
ਦੁਸੈ ਪਾਅਸ ਮੈ ਅੰਕ ਸੰਪੂਰਨ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਤ ਰਾਘੁ
 ਪਤ ਕਪਿ ਕਟ ਕੁਲੇ ਲੇ ਕਾ ਕੋ ਸਮਾਤੁ ॥ ਉਤਰਾਵਨੁ ਹਿਸ
 ਉਮਾਤਿ ਮਨ ਕੰ ਪਤਿ ਥਰ ਥਰ ਗਾਤਿ ॥ ੧ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਦੇਖ
 ਤੁਕਾਲ ਪ੍ਰਮਾਨ ਅਸਰੁ ਦੇ ਦਸੇ ਦੁਤ ਚਰਨ ॥ ਅਬ ਅੰਗ
 ਦੁਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਮੈ ਤਿ ਰਹਾਵਤੁ ਰਾਮ ਤੇ ॥ ੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਏਕ
 ਦਰ ਕਰੈ ਰੋ ਰਮੇ ਲੇ ਕਰ ਕੋ ਰਕ ਪਿਏ ਕਬਾਹੀ ਸੰਧ ਧਰ
 ਸਬ ਕੇ ਬੁਝਾਇ ਦਯੋ ॥ ਐਰ ਜਿਤੀ ਰੂਮ ਬੇੜ ਪਕੈ ਦੁ
 ਏਕ ਕੋ ਦੁਤ ਏਕ ਬਾਨ ਤਿਤੀ ਰੂਮ ਤੋ ਉਰਾਇ ਦਯੋ ॥ ਐ
 ਰਜੀਅ ਅਵਤਿ ਤੇ ਲੋਗ ਨਿਸਮੇਤ ਗਫਲੀ ਕਕੋ ਇਨ ਭੁ
 ਰ ਚੁਕਾਇ ਦਯੋ ॥ ਏਰ ਬੀ ਦਸਾਲ ਤੇ ਨਿਹਾਲ ਕਰਤ ਤੇ ਕ
 ਲ ਆਈ ਮਨ ਮੈ ਸੀ ਤਾਲ ਕਾਲ ਤਿ ਪਠਾਇ ॥ ੩ ॥

ਕਥਿਤੁ॥ ਹਿਸਮੈ ਜਰੀਏ ਜਾਤ ਤੇ ਠਨਿ ਚ ਬਚ ਬਾਤ ਚ
 ਲਯੋ ਰਨ ਦਾ ਸਕੋ ਜੁਗ ਹਿਸਭਾ ਚਲੀ ਤੈ॥ ਦੇਵ ਗਏ ਦੇਵ ਲੋ
 ਕ ਰਾਨ ਦਫਤਰੇ ਸਸੋਕ ਆਜਮਾਗਾ ਜਕੀਨ ਦੇਖੀ ਧੁਨ
 ਭੁਲੀ ਤੈ॥ ਏਕ ਕਰੈ ਹਮ ਤੋ ਪੁਕਾਰ ਸਿਰਮਾਰ ਹੋ ਕਾਹੇ ਕੀ
 ਕੁਲਾਈ ਲੋਕ ਕੰਚਨ ਕੀ ਜਲੀ ਤੈ॥ ਸੁਨੀ ਹਮ ਅੰਗਰ ਪੁ
 ਕਾਰ ਕਯੋ ਰਾਵਨ ਸੈ ਤੋ ਚਿਛਲ ਜੈ ਤੈ ਸੀਅ ਮੁੜ ਤੈ ਨ ਛਲੀ
 ਤੈ॥ ੪॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਏਕ ਹਾਥ ਧੋਪ ਦੁਐ ਸੋਕੋ ਪਤਿ ਜਨਾ
 ਦ ਤਿਤੈ ਏਕ ਤੀਅ ਹਾਥ ਪਹਿਣੇ ਕੀ ਏਕ ਕੁਲਾਸੈ॥ ਦੁਐ
 ਸੋ ਸਿਵ ਥੀ ਦੁਐ ਮਰੋਰ ਅੰਗਰਾਇ ਜੁਗ ਏਕ ਕੋ ਓਠਾ
 ਇਕ ਯੋ ਮਾਰੇ ਹਿਸਕਾਲ ਸੈ॥ ਦੁਐ ਕਮਾਨ ਬਾਨ ਤੀ
 ਨ ਸੋ ਤਿ ਲੋਕ ਛਾਟੇ ਕਮੁਛ ਨ ਕੋਤਾ ਓਰੇ ਤੁਲਾਗਮੀ ਏ
 ਕ ਛਾਲਾ ਸੈ॥ ਠੰਗ ਠੰਗ ਮੁਕਛ ਬਾਸੀ ਕੁੰਤ ਕਛੂ ਨਿਜੁ
 ਮੰਦਰ ਕੋ ਚਲੀ ਬਾਂਕੀ ਏਕ ਅਛਮਾਲ ਸੈ॥ ੫॥ **ਕਥਿਤੁ**
 ਅੰਗਰ ਖਿਝੇ ਬਕ ਬਾਤ ਕੰਨ ਕਰੈ ਸਕਦੇ ਦਥ ਪੁਰੀ
 ਚਕਚਾਮਰ ਸਾਤ ਤੈ॥ ਏਕ ਛੂਲ ਮਾਲ ਹਾਥ ਏਕ ਕੋ ਗੁ
 ਲਾਲ ਕਾਤੂਰੇ ਤਨ ਜਬਾਬ ਮਾਨੇ ਬਾਹਰੈ ਅਦਿਤ ਤੈ॥
 ਜਛਰਛ ਕਿਨਰ ਕੁ ਜੰਗੀ ਨਿਕੀ ਬੇਰੀ ਸਬ ਤੈ ਠੀਮ
 ਤਿਕੁਈ ਆਪ ਆਪ ਕੋ ਚਿਕਤਿ ਤੈ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਗੜ੍ਹ ਕਰੈ ਹਾਜੀ
 ਨੀਕੈ ਕੈ ਨਿਹਾਰ ਚਲੇ ਬਾਂਦਰ ਤੈ ਅਵਤ ਕਿ ਬਾਂਦਰ
 ਅਸੀਸ ਤੈ॥ ੬॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਵੇਤ ਕਿ ਲਕਾਰੀ ਸਬ ਤੈ

ਤੇ ਗੀਲ ਕੁਰੀਯਾ ਤਿਹਾ ਬਕੋ ਓਠਾ ਵੈ ਤੋ ਦੁਰਮੈ ਸਸਕੁਨੁ
 ਤੇ ॥ ਰਾਤੇ ਬਿਕਰਾਲ ਨੈ ਨ ਕੋ ਪਮਾਨੈ ਐ ਨ ਬੈਨ ਅੰਗਕੀ
 ਕ ਠੋਰਤਾ ਤੇ ਕੋ ਮਲ ਪਖਾਨ ਤੇ ॥ ਯਾਹੀ ਕੋ ਤੋ ਅੰਗ ਦੁਕਹ
 ਤੋ ਨਰਾਮ ਦਿਗ ਪ੍ਰਗਦੇ ਕਹਾ ਤੇ ਰਣ ਜੁਧ ਕੋ ਨਿਦਨਿ ਤੇ
 ॥ ਯਾ ਕੋ ਪਤਿਚਾਨ ਤਿਤੋ ਲੇ ਕਾਜਾਹੀ ਜਾਨ ਤਿਤੋ ਅੰਝਨੀ
 ਕੋ ਪੁਤੁ ਬਗੀ ਬਜਾਧਿਹੁ ਮੁਮਨੁ ਤੇ ॥ ੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਰੇਖ
 ਹਾਨੀ ਤਾ ਕੋ ਪਾਛੇ ਆਵ ਤਿਜੁ ਗਾਤ ਆਛੇ ਕਾਪੈ ਕਾਜੀ ਜਾਇ
 ਯਾ ਕੇ ਬਲ ਕੋ ਨ ਪਾਰੈ ॥ ਏ ਕ ਬਾਰ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਲਾਗੈ ਤੇ ਮੈ
 ਛਾਡਿ ਦਿਯੋ ਤਾ ਕੋ ਕਾਪਿ ਜਾਨੈ ਜਿਨ ਇੰਦੁ ਅਵਤਾਰੈ ॥ ਭਾਈ
 ਦੂਰਿ ਕੀਨੈ ਸਕੁ ਦੇ ਸਰਾਜ ਲੀਨੇ ਵਾਸੋ ਨੈ ਕ ਬੈਰ ਕੀਨੈ ਯਾ
 ਕੋ ਬੈਰ ਨਿਓ ਘਾਰੈ ॥ ਨਾਉ ਕਪ ਬਾਲੀ ਜੋਓ ਨ ਕਾਲ ਬਸ
 ਕੁਯੋ ਤੋ ਤੋ ਤਾ ਕੋ ਪੁਤੁ ਅੰਗ ਦ ਕੁਮਾਰੈ ॥ ੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸ
 ਬੈ ਅੰਗ ਬਡੇ ਕੇ ਸਦੇ ਖੀਅਤਿ ਹੀ ਛੇਤੁ ਸਯਾ ਕੇ ਲਰ ਬੇਕੋ ਨ
 ਦੇ ਸੁਨ ਅਨਤੁ ਤੇ ॥ ਯਾ ਕੇ ਕੋ ਪਰਾਨੀ ਰਨ ਭੂਮ ਕੋ ਬਛਾਵੈ ਓ
 ਵੇ ਉਪ ਐਸੇ ਅਹਮਾਰੇ ਮਾਨੈ ਥੇਲ ਤਿ ਬਸਤੁ ਤੇ ॥ ਸੁਰਨ ਕੀ
 ਕੀਰਪ ਹੀ ਉਧਮ ਮਚਾਵ ਤਿਤੋ ਰੇਖ ਤਕੋ ਐਸੇ ਮਾਨੈ ਕੋ ਉਥ
 ਤੋ ਸਤੁ ਤੇ ॥ ਬਾਕੋ ਬਲ ਵੰਤੁ ਜਾ ਕੋ ਪਾਣੀ ਐਨ ਅਤੁ ਚਤੁਰਾਨ
 ਨਕੋ ਅੰਝ ਜਸ ਵੰਤੁ ਜਾ ਮਦੰਤੁ ਤੇ ॥ ੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਐਰਕ
 ਪਿਜੁ ਥਨ ਮੈ ਦੇ ਜਚਲੇ ਆਵ ਤੁਤੈ ਬੈ ਹੀ ਬਨ ਦਾ ਤਕੇ ਦਾ
 ਵਾਨ ਲਖ ਬਲੈ ॥ ਐਰਨ ਤੇ ਜੈਸੇ ਮੈ ਸੁਨ ਤੇ ਸੇ ਦੇ ਥੇ ਮਾਜਾ ਬ

ਭੇਡੀਲਾਮਾਇਰਨਕੂਮਕੋਅਥਲਤੈ॥ ਦੇਖੋਚਤੁਓਹਤੇਐ
 ਹਜੇਤੇਆਵੇਕਪਿਮਨੋਕਬਹਾਮਰੁਧੋਬਦਲਕੇਦਲੈ॥
 ਤਿਨਪਤਿਚਾਨਤਿਤੋਐਸੇਓਨਮਾਨਤਤੋਅੰਗਰਕੋਤੋਐ
 ਸੋਏਈਨਲਨੀਲਤੈ॥ ੧੦॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਬਰੋਸਨਮਾਨਯਾ
 ਕੀਕਰੋਸਬਕਾਨਅਰੁਸਬੈਕਪਿਮੰਡਲਕੈਦੇਖੀਅਤਿਜੀ
 ਵਤੈ॥ ਯਾਕੀਦੁਤਆਗੇਛਬਐਰਨਿਕੀਛੀਕੀਸਬਦੇਖੋਕ
 ਬਹਾਮਮਾਨੋਪੈਰਖਕੀਸੀਵਤੈ॥ ਯਾਤੀਕੇਨਤੋਰੇਤੁਠੇਸਾ
 ਚੇਗਾਮਮਾਗੇਬਾਲੀਲੋਗਯੋਕਤਤਤੀਅਲੈਦਈਸੁਭੀ
 ਵਤੈ॥ ਸੁਨੋਯਾਕੋਨਓਮੇਰੇਦੇਸਦੇਸਗਾਓਸਬਸਾਖੀਮੁਗਰ
 ਓਹਦਮੁਰਤਿਸੁਰੀਵਤੈ॥ ੧੧॥ **ਛਪਾ॥** ਸਹਰਕਮਲ
 ਲੋਚਨਬਿਸਾਲਅਲਮਾਲਅਲਕਿਜਨੁ॥ ਸਜਲਸ
 ਘਨਘਨਦੁਤਸਰੀਰਬਨਮਾਲਾਇੰਦ੍ਰਪੁਨ॥ ਕੋਟਮਰ
 ਨਛਬਰਵਪ੍ਰਕਾਸਲਾਵੇਨਾਸੁਭਗਤਨ॥ ਕੂਅਮੰਡ
 ਲਅਵਤੰਸਚਰਨਸੇਵਤਸੁਰਮੁਨਜਨ॥ ਆਜਾਨਿਬ
 ਤੁਸਾਰੰਗਧਰਅਧਮਓਧਾਰਨਿਬਿਪਤਿਤਰ॥ ਕਬਹਾਮ
 ਪ੍ਰਗਟਿਰਘਬੇਸਮਣੁਏਈਸੀਤਾਪਤਿਗਾਮਬਰ॥ ੧੨॥
ਛਪੈ॥ ਤਰਨਯੇਸਕੁਜਦੰਰੁਸਚੀਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰੋਗਖਪ੍ਰਚੰਡ
 ਅਤਿ॥ ਛਿਤਮੰਡਲਬਿਯਮੰਡਚਕ੍ਰਭਿਨਦਖੰਡਸਚੀ
 ਪਤਿ॥ ਕ੍ਰੋਧਅਨਲਪ੍ਰਜੁਲਤਿਪ੍ਰਬਲਜਮਦਿਗਨਸੁਭਰਸੁ
 ਯਾ॥ ਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰੋਧਸਤਖੰਡਓਮੰਡਘਨਧਰਖਸੁਮਤਿਕੂਅ

ਅਤਿਹੰਤ ਮੁਤਕਾਰਨ ਨਿਪਾਤਿ ਕਰਤੁ ਸ੍ਰੀਤ ਕਰਵਹਹਰਨ ॥ ਕਬਹ
 ਮਕਾਮ ਪੁਰਨ ਸਬਲ ਸੋਈ ਸੋਈ ਰਾਖੋ ਭੁਲ ਭਰਨ ॥ ੧੩ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥
 ਕਨਕ ਬਰਨ ਛਬ ਮੈਨ ਨੈਨ ਬਿਸੀ ਅਰਜਨੁ ਸਾਇਕ ॥ ਕਮਲ
 ਬਰਨ ਸੁਖ ਸਦਨ ਹਰਨ ਦੁਤ ਕੁੰਦ ਪਲਾਇਕ ॥ ਕੁਕੁਟ ਕੁਮਰ
 ਚੰਚਲ ਕਪੋਲ ਪਿਰ ਬੋਲ ਅੰਬੁਤ ਸਮ ॥ ਸੁਖ ਟਹੀ ਵਰ ਸਸੀ
 ਵਕੰਠ ਮੁਕਤਾ ਬਿਖਟ ਤਤਮ ॥ ਨਗੀ ਪਵੀਤ ਕਰਿ ਪਟੁ ਕਲਿ
 ਤਰਘ ਪਤ ਅਤਿ ਸੇਵਾ ਨਿਪਨ ॥ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੁਮਿਤ ਸੁਤਿ ਪ੍ਰ
 ਗਟਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਰਾਮ ਕਵਲ ਛਮਨ ॥ ੧੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਮਾਨੋ ਕਨ
 ਕਾ ਚਲ ਸੋਨੀ ਲਾਗੀ ਰਚਲੀ ਜਾਤ ਕਿਧੋ ਘਨ ਘਟਾ ਛਟਾ ਰਾਮ
 ਨੀਪ ਕਾ ਸਿਤੈ ॥ ਕਿਧੋ ਯਤਿ ਪਾਦ ਸਕੀ ਮਾਦ ਸਮੈ ਪੁਨੀਤ ਨੁ ਕਿਧੋ
 ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਤਰੰਗ ਕੋ ਬਿਲਾਸੁ ਤੈ ॥ ਕਿਧੋ ਦਿਨ ਰੈਨ ਆਗੇ ਪਾ
 ਛੇ ਚਲੇ ਆਵਤੁ ਤੈ ਕਿਧੋ ਗੁਪਤ ਕੁੰਜ ਮਾਲ ਜੀ ਸੁਖਾਸੁ ਤੈ ॥ ਕਿ
 ਧੋ ਬਰਦਾਨ ਲਸ ਮੁਦ ਇਕ ਠੰਗ ਮੈ ਸੇਰਾ ਮਚੰਦਲ ਛਮਨ ਸੋਤ
 ਕੇ ਅਵਾਸੁ ਤੈ ॥ ੧੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਏਤੇ ਤੇ ਕਤੇ ਬਿਚਾਰ ਆਏ ਕਪਿ
 ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਪੈਰ ਖਾਅ ਪਾਰ ਕਤਾਲੇ ਗਨਾਉ ਅੰਗ ਕੇ ॥ ਦੁਨੇ ਕਜੇ ਨ
 ਆਵੈ ਸੋਰ ਸੋਗੁ ਨ ਚਲਾਵੈ ਸੁਤੇ ਸਿਵ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਸਬ ਮੇਰੇ
 ਕਦੋਰ ਕੇ ॥ ਭੀਰ ਕੇ ਪਰੇਤੇ ਕੁੰਭ ਕਾਨਿ ਜਗੋ ਤੈ ਜਾਇ ਜਾ ਕੇ
 ਕੁਛੁ ਬਾਨ ਰਾਬਿ ਟੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੇ ॥ ਤਾਪ ਮੇਰੇ ਭੁਜਦੰ ਰ ਕੀ ਪਚੇ
 ਰਚੇ ਲਾਗੇ ਫੂਟਿ ਜੇਤੈ ਮਾਨੇ ਬਾਸ ਨ ਬਿਲੋ ਕੇ ॥ ੧੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥
 ਕੋਨ ਕਪਿ ਰਾਜਿ ਨਾਰਗਈ ਤੇ ਨਰ ਹੀਲਾ ਜਤਾ ਕੋਰਾ ਅਸੁਤੁ

੭੬ ਸਕੈ ਉਸਾਸਨ ਉਠਾਇ ਤੋ ॥ ਕਤਾਰੰ ਕਨੀਲ ਨਲੁ ਮਾਹਤਿ ਨ
 ਏਕੋ ਪਲੁ ਤਨੁ ਮਾਨੁ ਬਾਘੈ ਤੈ ਸੇ ਬਤੁਰੇ ਬੀਧਾਇ ਤੋ ॥ ਏਕਨ ਕੋ
 ਸਿੰਧ ਬੇਰੇ ਏਕਨ ਕੀ ਨਾਰ ਤੋਰੇ ਏਕਨ ਮਰੋਰ ਮੁਰ ਕੋਰ ਲੈ ਬਨਾ
 ਏਤੋ ॥ ਡਰੇ ਜਿਨ ਏਕ ਦਾਮ ਕੋ ਨ ਗਨਤੀ ਮੈਰਾ ਮਤਾ ਕੋ ਭਾਈ ਭਾ
 ਈ ਸੋ ਮਿਲਾਇ ਖਾਇ ਜਾਇ ਤੋ ॥ ੧੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਚਤੁਰ ਚਛੇ
 ਕਛੇ ਕਮਰੋ ਗਨ ਏਕ ਏਕ ਬਚੈ ਨ ਕੋਉ ਤਬ ਕੋ ਨ ਕਾ ਕੋਰ
 ਇਤੋ ॥ ਸੋਨ ਤਿਮੈ ਕੁਲੀ ਭਾਤ ਕੋਰ ਦਨ ਦਾਉ ਚੁਥ ਜੋਗਨ
 ਅਘਾਇ ਕੋ ਪਸਾਰ ਪਾਉ ਸੋਇਤੋ ॥ ਮੇਰੇ ਬਲ ਆਗੇ ਕੋ ਨ ਕੋ
 ਨ ਕੀਨ ਗਈ ਪਤਿ ਔਰ ਚੰਦ੍ਰਾਸ ਕੋ ਨ ਕੋ ਨ ਕੀਨ ਬੋਇਤੋ ॥
 ਏਤੋ ਪਰਗਾਸ ਕਹੈ ਸੁਰੈ ਤੈ ਨਾਹੀ ਕੁਲੇ ਕੁਲੇ ਸਿਦ ਜੀ ਕਰੈ ਗੋ
 ਸੋਈ ਤੋਇਤੋ ॥ ੧੮ ॥ **ਸੋਰਠਾ ॥** ਯਤ ਤੰ ਕਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅੰਤਰ
 ਮੈ ਲੇਗੁ ਮਸੋ ॥ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ਤਪ ਜਾਪ ਨਾਮ ਲੇਤਿ ਲ ਜਾਨਿ
 ਮਰੈ ॥ ੧੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਜੋ ਕੋਉ ਤੁਮ ਸੋਯੋ ਕਰੈ ਬਿਨ ਸਮਝੈ
 ਯਤਿ ਬਾਤ ॥ ਗਦਨ ਸਬ ਕੋ ਬਲ ਕਹੈ ਕੋ ਨ ਤੋਤ ਸੁਕ ਕਹਤਿ
 ॥ ੨੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਬੈਰੀ ਕੋ ਬਲ ਕਹੈ ਤੇ ਸਬੈ ਸੁਰਤ ਜਾਤ ॥ ਅਬ
 ਗਦਨ ਲੇ ਕਾਪਤੀ ਕਾਇਰ ਜੀ ਬਿਲ ਲਾਤ ॥ ੨੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥**
 ਠਿਰ ਪਾਛੇ ਨੀਰੇ ਸਬੈ ਬਹੁਰਿ ਕਹਾਇ ਤੋਤ ॥ ਕੈਡੂ ਪੈ ਕੈਲ
 ਰਤੁ ਤੋ ਕਿਧੈ ਜਾਨ ਕੀਦੇ ਤ ॥ ੨੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਤਾਂ ਕਹਿਤਿ ਠਿਰ
 ਸਮਝਾਈ ਯਤੁ ਸੁਨਤੁ ਸੰਤ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਕੁਲੀ ਪਸਨ ਤੁਮ
 ਰੁਕਰੀ ਉਤਰੁ ਸੁਨਤੁ ਅਘਾਇ ॥ ੨੩ ॥ **ਸੋਰਠਾ ॥** ਕੀਨੈ ਸ

ਪਥਿਨਾਸ ਅਸੁਰ ਜੋ ਨ ਰਾਵਨ ਪਹੋ ॥ ਤੁ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਸ ਭਗਤ
 ਰਾਓ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੋ ਅਪਨੇ ਨ ਤਿ ਤੇ ਇਤਾ ਫਿਰਾ
 ਪੁਰਾ ਅਵੈ ਨ ਹੀ ॥ ਜੋ ਖੇਲ ਤਿ ਮੈ ਗੋਇ ਬਤ ਕਰ ਗਏ ਖੈ ਚ ਤੁ ਮ
 ਥੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਰੁ ਪੁਰ ਚਰਨ ਪਤ ਪਰ ਰਸ ਨ ਹੀ ਮਨੁ ਫਿਰੇ ॥
 ॥ ਸੁਕੋ ਸੰਕੁਰੈ ਆਪੁ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲ ਖਿੰਬਰ ਵ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋਰਠਾ
 ਸਿਸਰ ਤੇ ਤਪਤਿ ਝਾਰ ਆ ਬਕਟਾ ਹਲਾਏ ਕਸੈ ॥ ਰਾਮ ਬਸੰਤ ਨਿ
 ਹਾਰ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਮੋਹ ਤੁ ਪੁਗਰ ॥ ੨੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾ ਮ
 ਤਰੇ ਖਾ ਬਿਨੁ ਜਾਨੈ ਮੁਖ ਬਿਸੁਰ ਕੈ ॥ ਬਹੁਰ ਆਰਸੀ ਦੇ ਖਦੂਰ
 ਕਰੈ ਕੈ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਐਰ ਜੁਗਤ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਤੁ
 ਮਹਿ ਸੁਨਾਵ ਤਰਾਮ ਕਵਾ ॥ ਕੈ ਫਿਰ ਉਤਰੇ ਤਕੈ ਸਮਝੈ ਸੁਖ
 ਪਾਇ ਕੈ ॥ ੨੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਪੁਕਾਰੁ ਹਨੁ ਮਾਨ ਅੰਗਰ
 ਕਰੈ ॥ ਰਾਵਨ ਤਬ ਹਿਸਮਾ ਹਰਾਮ ਚੰਦ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਸੋਰਠਾ
 ਪੁਤ ਜਾਨੀ ਬਿਪ ਗੀਤਿ ਮਨ ਮੈ ਤੋਰਾਵਨ ਰਤੈ ॥ ਕਹਾ ਜੁਧ ਕੀਰੀ
 ਤਿ ਜਬ ਲਗਾ ਤੀਜੀ ਅਮੈ ਬਸੈ ॥ ੩੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀਰਾ
 ਰਾਇ ਸਸਦੇ ਖੇਜੀ ਮਨ ਦਵੈ ॥ ਸਬ ਤਨ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਾਮ
 ਮਗਮਤਿ ਮਿਲੈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੀ ਕੋ ਕਲਾ ਸੁਜਾਨ
 ਕਾਗ ਬਿਸ ਬਾਸੈ ਕੀਓ ॥ ਬੋਲਤ ਕੁਲ ਪਤਿ ਚ ਨ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਐ ਸੋਹੰ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਚਮਕਤ ਰੇਤੁ ਰਿ
 ਨ ਕਰ ਕਿਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ॥ ਜਬ ਅਪਨੇ ਬਲੁ ਲੇਤ ਬਹੁਰ
 ਪੁਰ ਕੀ ਪੁਰ ਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਰਸ ਕੰਧ ਰਿਸ

ਧਾਢੀ ਕੁਜ ਬਲ ਕਰੈ ॥ ਭਯੋ ਅੰਧ ਕੋ ਅੰਧ ਤਾ ਹੀ ਤੇ ਨਿਰਾ ਕਰੈ
 ॥ ੩੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤਬ ਬੋਲੀ ਮਦੋਰ ਗੀ ਚਰਨ ਲਗੀ ਮਾਥਾ
 ॥ ਬਚਨ ਜਥਾ ਰਥ ਮੈ ਕਰੈ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ੩੬ ॥ **ਸਿਰ**
 ਬਿਨਾ ਜਤਨ ਸੋਈ ਤੋ ਇਜੁ ਕੁਛ ਭਾਗ ਬਿਧ ਨ ਲਿਖੀ ॥ ਐ
 ਸੋਹਾ ਜਨ ਖੋਇ ਸੁਰਨ ਰਮੁਨ ਖੇਦ ਤਚਰ ਨਿ ॥ ੩੭ ॥ **ਕਾਥ**
 ਕੰਚਨ ਕੋਗਾ ਓਤਿਹੁ ਲੋਗ ਨਿ ਮੈਨਾ ਓਸ ਦਾ ਸੁਖ ਤੁਕੀ ਛੁਓ ਤੈਨ ਬੋ
 ਲਾਪਰ ਪਚਕੇ ॥ ਰੁਦ ਸੋਤੋ ਐਸੀ ਰਤ ਜਾਤੇ ਸੁਰ ਲੋਕ ਪਤਿ ਖੀ
 ਜੇ ਰਰ ਜਾਤ ਬੈਠੇ ਆਨ ਦਫ਼ ਮੰਚਕੇ ॥ ਮੇਘ ਨਾਰ ਆਰਦੈ ਸ
 ਤਾਇਕ ਤੈਸ ਬੈ ਸੁਰ ਪੁਰਨ ਭੰਡਾਰ ਮਨ ਮਾਨ ਗਿਰ ਕੰਚਕੇ ॥
 ਆਜ ਤੋ ਬਹੁਤ ਘਰ ਮਾਥੇ ਰੋ ਐਸੀ ਜੈਸੀ ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਬੇਰ ਕੇਨ
 ਨ ਬਿਰੰਚਕੇ ॥ ੩੮ ॥ **ਕਾਥਿਤਾ** ॥ ਚਤੁਰ ਸੈਨ ਦੀਨ ਅੰਗ ਨਾਰ
 ਭੁਰ ਕੀਨ ਨਾਰ ਕੋ ਨਿਦਾਇ ਕਰੈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਏਕ ਬਾਤ
 ਮੋਤਿ ਮਾਗੀ ਦੀਜੇ ਨ ਬਿਲੇ ਬਕੀ ਜੈ ਕੋਓ ਦਿਨ ਜੀਜੈ ਜਾਤੇ
 ਤਾ ਹੀ ਕੋ ਅਰਤ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਕੋਨੁ ਬਾਤ ਤਾ ਕੋ ਬੋਗ ਕੰਧੀ ਨ ਮਗੋ
 ਰਾਨੀ ਮਾਗੋ ਜੈ ਨ ਦੇਹੁ ਤਾਤੇ ਮਾਗਾ ਤਿਰੁਰਤ ਹੈ ॥ ਰਾਜ ਕੰਧੀ
 ਨ ਕਰੋ ਕਰੀ ਏਤੈ ਅਨੁਸਰੇ ਸਿਰ ਜਾਨ ਕੀਨ ਦੇਹੁ ਦੇਹੁ
 ਪਾਇਨ ਪਰਤ ਹੈ ॥ ੩੯ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸੋਸੀ ਅਤੈ ਸਿਰ ਕੋ
 ਸੰਗ ਸੁੰਦਰ ਰਾਵਨ ਅੰਗ ਪਾਥ ਜਤੀ ਕੇ ॥ ਦੇਖ ਸੰਘਾਰ ਜੁਭਾਰ
 ਤਤੈ ਕਪਿਜੁ ਸਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕਰਤੀ ਕੇ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਜੀਤਤ ਯੈ ਭੁਜੈ
 ਜੈ ਸੇਕੈ ਤਕ ਦੇਖਨ ਤਾਰ ਸਤੀ ਕੇ ॥ ਆਪ ਓਮਾ ਪਤਿ ਬਾਧ ਦ੍ਰਿਸ

ਘੋਰਖਰੇਖੁ ਲੋਕਪਤੀ ਕੇ ॥੪੦॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਨਾਥਯਤੈ ਸਬ
ਥਾ ਤਸੀ ਪਰਸੰ ਚੁਕਤੋ ਜਿਹੁ ਤੇ ਦਰਤਾਈ ॥ ਜਾਂ ਕਹੁ ਬੇਦਪੁ
ਰਾਨ ਕਹੈ ਸੋਈ ਜੋ ਧਰਿ ਰਾਮ ਤੋ ਤੈ ਨ ਕੁਲਾਈ ॥ ਜਾਨਤਿ ਤੇ ਸੁਨ
ਸਾਰੁ ਲੀਧਿ ਪਕਾਰੂ ਕੇ ਬਾਮਨ ਤੋ ਰੁਕਾਈ ॥ ਏਸ ਬਰਤ
ਕਥਾ ਦਈ ਜੋ ਰਕਯੈ ਇਕ ਬੀ ਤਸੁ ਥਾਹੁ ਕਮਾਈ ॥੪੧॥ **ਕਥੁ**
ਚਰੇ ਜੁਗ ਜੀਤੀ ਤੀਨ ਰਾਮ ਸੁਨੇ ਸਹੀ ਐਸੋ ਕੈਨ ਤੀਨ ਮੈ ਜੁ
ਮੋਰ ਬਲੁ ਦੇ ਕਹੈ ॥ ਏਕ ਤੋ ਪਰਸਰਾਮ ਯੋ ਬਲ ਰਾਮ ॥ ਏਕ ਮੈ
ਰਸੁ ਮੈ ਕਉ ਅੰਧੇ ਘਨੇ ਘਾਉ ਸੇ ਕਹੈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸੁਨ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿ
ਰਚ ਕਯੈ ਬੀਸ ਬਾਰ ਤੇ ਗੀਓ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਤ ਕੈ ਨੁ ਦੇ ਖਹੈ
॥ ਏਕ ਰਾਮ ਬੀਤੈ ਏਕ ਤੋ ਇਹੈ ਏਕ ਛੇ ਕਤਿ ਭੋਗ ਬੇ ਪੁਨਿ ਬੇ
ਲੇ ਸੁਤੋ ਗਾਵਨ ਹੀ ਛੇ ਕਹੈ ॥੪੨॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸੋ ਕੁਪੀ ਜਬ ਬਾ
ਤਸੁ ਨੀਧਿ ਪਆਨ ਬਨੀਧਿ ਪਤੁ ਰਹਾ ਕਯੈ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਪਰਪੇ
ਚ ਬਰੇ ਜੁਛ ਲਯੈ ਤਿਹ ਠੋਰ ਕਹੁ ਨਾਪਯੈ ॥ ਜੇ ਇਹ ਰਾਮ ਤਿਛੇ ਕ
ਤਿਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਹੀ ਕੇ ਭਾਸ ਕਯੈ ਨ ਛਿਕਯੈ ॥ ਅਤ ਕੋ ਚੋਖੇ ਹੋ ਕਰ
ਮੈ ਕੈਰ ਸਛੇ ਕਹੈ ਗਾਵਨ ਕੋ ਧਰਿ ਅੰਧੇ ॥੪੩॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸੋ
ਈ ਧਰਿ ਰਾਮ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਛਾਡ ਅੰਧੇ ਧਾਮ ਜਾ ਕੇ ਬਲ ਲੋਕ ਪ
ਲ ਨਿਰਭੈ ਰਹਾ ਤਿਹੈ ॥ ਸੋਈ ਰਾਮ ਛੀਰ ਸਿੰਧ ਤੇ ਜਗਾਇ ਜਾਇ
ਬਿਧ ਤੁਮ ਸੋਨ ਕਯੈ ਦੇਵ ਤੁਮ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਮਾਰੇ
ਮਧ ਕੈ ਟਕੁ ਸਿਧਾਰੇ ਅਜਹੁ ਲੋਤੀ ਅਨੈ ਨ ਨਿਭੁ ਨਾ ਭੁ
ਗਤਿ ਹੈ ॥ ਅੰਗ ਏਕ ਬਡੈ ਸੁਕੁ ਓਨੈ ਕਜਾਇ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇ

ਗੁਨੇ ਨ ਤੋਤ ਤਾਸੇ ਸਗੁਨੇ ਛਰਤ ਤੈ ॥ ੪੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਦੁ
 ਤ ਤੈ ਬਾਤ ਕੀ ਸੁਸਤੀ ਅਬ ਆਗੇ ਤੇ ਮੇਨ ਗਤੈ ॥ ਤੀਅਤੈ ਬਿ
 ਪਗੀਤ ਕੀ ਬਾਤ ਸਤੀ ਤਬ ਲੰਕਾ ਦੀ ਅਬ ਮੇਤਿ ਦਤੈ ॥ ਗਛ
 ਆਨ ਬਭੀ ਖਨਰਾ ਜ ਕਰੈ ਰਾਖ ਧੀਰ ਕੇ ਬਾਨ ਨ ਦੇਹ ਸਤੈ ॥
 ਤਨੁ ਰਾਜ ਦਯੈ ਨ ਤਿਸੀ ਅਰਈ ਇਕ ਰਾਵਨ ਕੇ ਯਤਿ ਬੋਲੁ ਰ
 ਤੈ ॥ ੪੫ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਆਪਨੇ ਗਾਥਾ ਅਪਨੇ ਸੀਸ ਉਤਾਰ ਓ ਮਾਪ
 ਤਿਹੁ ਦਰਿ ਝਾਏ ॥ ਤੇ ਪੁਨਿ ਆਪਨੇ ਗਾਥਾ ਸਦਾ ਰਸੁ ਪਾਰਸ ਸਾਂਨਿਕ
 ਬੰਧ ਬਨਾਏ ॥ ਬਾਤ ਕਰੈ ਬਿਨ ਕਰੈ ਬਨਾਏ ਸੁਨ ਸੁਝ ਜੇ ਰਾਮ ਕੇ ਬ
 ਨ ਗਿਰਾਏ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਛੁਦ੍ਰ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਨ ਰੁਦ੍ਰ ਕੇ ਬਾਪ ਤੇ ਜਾ
 ਤਿਲ ਗਾਏ ॥ ੪੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕੈ ਮਿਲ ਕਰ ਮੇਰੇ ਕਾਯੋ ਕੈ ਕਰ
 ਮੇਰੇ ਪਾਤ ॥ ਪਾਛੇ ਬਚਨ ਸਕੁ ਗੀ ਅਹੁ ਕਤੈ ਨ ਛੋਟ ਕ ਬਾਤ
 ॥ ੪੭ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਤਬ ਤੀਲੈ ਤੇ ਕਾਨ ਜ ਬਲੈ ਜੀਅ ਜੋ ਬੋਨ ਗੀ
 ॥ ਫਿਰ ਕਾਸੇ ਪਤਿ ਚਾਨ ਆਨ ਬਨੈ ਜੋ ਪਾਨ ਕੇ ॥ ੪੮ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਖ ਤਿਸ ਬੇ ਬੋਲਤਿ ਬਚਨ ਰਿਸਾਲ ॥ ਰਾਮ ਬਿ
 ਮੁਖ ਨਰਤੇ ਕੁਲੇ ਸੁਕਰ ਸੁਨ ਸਿਗਾਲ ॥ ੪੯ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਐ
 ਰਕਤੈ ਇਕ ਬਾਤ ਰਾਜਾਏ ਸਬ ਤੇ ਤਿਗੀ ॥ ਜੈ ਪੈ ਯੈ ਉਦੁਨਾ
 ਤਰਾਮ ਤੇ ਜ ਤੀ ਛਨ ਲਗੈ ॥ ੫੦ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਤੂ ਤੇ ਕੁੰਦ ਤੁਰਾ
 ਨਨ ਕੇ ਕੁਲ ਪੈਰ ਖਮੈ ਨ ਕ ਛੁਢਿ ਤੈ ॥ ਸੀਅਦੈ ਤਿਸੁ ਖੀਸਰ
 ਬੇਸੁ ਬਸੈ ਜੁਸਤੀ ਸਿਦ੍ਹ ਕੇ ਪਰਸੈ ਰਿਤੈ ॥ ਸੁਨ ਨਾਤ ਰਤੈ ਉਤ
 ਪਾਤ ਬਡੈ ਮੇਤਿ ਜਾਨਤਿ ਤੈ ਤੀਅ ਕੀ ਮਤਿ ਤੈ ॥ ਸਠ ਸੋਧ ਗਨੀਸ

ਗੁਰੀ ਸਗੁਰੀ ਗੁਰੀ ਘਰੀ ਸਬ ਕਾ ਪਤਿ ਤੈ ॥ ੫੧ ॥ **ਕਥਿਤਾ ॥**
ਬਾਤ ਬਨੀ ਤੀ ਭੁਲੀ ਆ ਜਲੈ ਗਈ ਤੀ ਚਲੀ ਹਮ ਸੋ ਜੋ
ਬੈਰ ਯਾਤੀ ਬਾਤ ਜਾਨੀ ਤਨ ਕੀ ॥ ਸੁਕੀ ਬੇਲ ਕਾਲ ਕੀ ਕੈਛੂ
ਲੀਲਾ ਗੀਕਲੀ ਸੁਤੋ ਜਾਂਦਿ ਨਾ ਤੇ ਲਿਕ ਜਗੀ ਬਾਤ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਨ
ਕੀ ॥ ਤੋ ਕੋ ਨਿ ਜਲੈ ਕਦੈ ਕੈ ਆਪਨੋ ਕੁ ਬੇਲੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਨ ਤੋ
ਬਾਤ ਕਛੂ ਸਿਧ ਕੇ ਸਮਾਨ ਕੀ ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸੋ ਅਨੰਗਾਰੀ
ਪੁਰੁ ਦੁਤੇਰੇ ਸੋਈ ਤੈ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹਮ ਨਾ ਮੁਲੈ ਤੈ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੫੨ ॥
ਕਥਿਤਾ ॥ ਬਾਨਰ ਕੇ ਪੁਤ ਮਿਲ ਬਠੇ ਅਦ ਧੁਤ ਦੇਖ ਛਿਨ ਮੈ
ਕਸੁਤ ਕਰ ਰਹੀ ਤੈ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੋ ॥ ਤਨੁ ਮਾਨ ਅੰਯੋ ਤਿਨ ਠੋ ਕਿਕੇ
ਜਮੈ ਪੁਰਵਾਂ ਕੋ ਕਤੈ ਅੰਗ ਦਰੀ ਆ ਤੈ ਕਾਂ ਮਛੁ ਦ੍ਰ ਕੋ ॥ ਰਾਮ ਚੰ
ਦ ਜੀ ਸੋ ਮਥਾ ਤੀ ਕੋ ਬਲ ਛੀ ਕੋ ਜੈ ਸੇ ਬਾਮਨ ਕੇ ਆਗੇ ਬੇਰ ਕੋ
ਨ ਮੁਨੇ ਸੁਦ੍ਰ ਕੋ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਮੈ ਨਰ ਤੈ ਪੁਗਰ ਪੁਗਾਨ ਕਤੈ ਜੈ
ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਰਦ੍ਰ ਤੈ ਸੇਰਾ ਮਰੁਦ੍ਰ ਕੋ ॥ ੫੩ ॥ **ਕਥਿਤਾ ॥** ਜੈ ਸੋ
ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਮਿਲੈ ਬਬੇ ਕ ਬਾਨੀ ਤਮ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਚੰਦ
ਚਾਂਦਨੀ ਨ ਆਨ ਕੀ ॥ ਅਰੁ ਕੁਮਲਾਨੀ ਕੁਮਦਨੀ ਛਬ ਪਾ
ਇਸ ਸਿਸੇ ਕੋ ਨਿਦਾਰ ਫੂਲ ਜਾਤੈ ਅਚਾਨ ਕੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਠੇ
ਪਾਪ ਕੋ ਪਛਾਰ ਦੋਰ ਬੇਦ ਬਿਧ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਾਪ ਸੀ ਕੋ ਜੋਗ
ਜਗਦਾਨ ਕੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਤੋ ਕੋ ਕੁਟ ਬਸ ਮੇਤ ਪੀਸ ਰਹੈ ਕਤਰ
ਮਚੰਦ ਜੁਸੈ ਮਿਲ ਜੈ ਤੈ ਯਹ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੫੪ ॥ **ਕਥਿਤਾ ॥**

੭੫ ਜੈਸੇ ਪੈਨ ਪਾਨੀ ਮਿਲ ਜਾਤ ਕੇ ਦੁਖਾਨੀ ਕੇ ਸੁਰਾਨਿ ਤਕੈ
 ਪ੍ਰਥੀਨ ਤੇ ਕਰੈ ॥ ਜੈਸੇ ਘਟ ਪੁਰਾਨ ਮੈ ਪਰਮੈ ਪਤ ਬਿਬ
 ਰਵ ਛੁਰੇ ਘਟ ਮਾਤਿ ਸਠ ਸੁਰਾਨ ਅਨੇ ਕਰੈ ॥ ਤੈਸੇ ਪੀਅ
 ਜਾਨ ਕੀ ਕੇ ਨਾਥ ਰਾਘਾ ਨਾਥ ਤੇ ਰੇਚੰਦ ਮੈਲ ਪਾਰ ਬਤੀ
 ਨਾਥ ਨਾਥ ਏ ਕਰੈ ॥ ਜੈਸੇ ਗਾਗਤਾਨ ਮਿਲੈ ਬੇਦ ਕੋ ਪੁਰ
 ਨ ਬਢੇ ਸੁਕੁਤ ਸੇਦਾਨ ਤੈਤਰੰਗ ਜਲ ਏ ਕਰੈ ॥ ੫੫ ॥ ਕ
 ਥਿਤੁ ॥ ਕੋਲੋ ਸਮਝਾਏ ਕੋਊ ਥੋਏ ਬਿਨ ਮਾਤਿ ਦੋਊ ਲੋਕ
 ਪਰ ਲੋਕ ਰਮੈ ਰਮੈ ਸਿਧ ਤੇ ਕਹੁ ॥ ਮੈਂਹੁ ਸੁਨ ਗੰਗੀ ਵਹੁ ਤੇਇ
 ਰਹੀ ਚਕੋਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਿਨੁ ਤੇ ਗਓਰ ਦੇਖਤ ਨੈ ਕਹੁ ॥ ਅ
 ਏਰਾ ਪਥੀ ਰਮੈ ਤਿਯ ਤੇ ਬਠੀ ਪੀਰ ਰਣਤਾ ਸੋ ਕੈਸੇ ਜੀਤੈ
 ਨ ਜੀਤੀ ਸੀਅ ਤੇ ਕਹੁ ॥ ਮੇਰੋ ਕਯੋ ਮਾਨ ਬਾਤ ਯਤੋ ਸਾਚੀ
 ਜਾਨ ਮੁਢ ਜੋਨ ਮਾਨ ਤੋ ਤੋ ਦੁਖ ਪਾਇ ਤੇ ਅਨੇ ਕਹੁ ॥ ੫੬ ॥
 ਕਥਿਤੁ ॥ ਲੈਅੰਦੁਰਾਇ ਸੀਅ ਧਰਮੈ ਰੁਰ ਤੈ ਨ ਜੀਅ ਰਾਮ
 ਚੰਦ ਜੀ ਸੋ ਮੈਸੋ ਦੁਖ ਦੀਜੀ ਯਤੁ ਤੇ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਨਿਸੰਕਪਰ
 ਜੰਕ ਪੈੜ ਲੋਕ ਪਤਿ ਲੋਕ ਲੋਕ ਮੁਰਏ ਕੋ ਦਿਨ ਜੀਜੀ
 ਯਤੁ ਤੇ ॥ ਆਜਹੂ ਮਾਹੀ ਮਤਿ ਜਾਨ ਕੀ ਦੇਰਾ ਪਤਿ
 ਨਾਰਹੂ ਕੋ ਕਯੋ ਕਹੁ ਮਾਨ ਲੀਜ ਯਤੁ ਤੇ ॥ ਖਾਮੀ ਦੇਖਤੇ
 ਹੀ ਹਾਂ ਮੀਸੰਕਰਨ ਕੁਰੈ ਆਜੁ ਅਗੇ ਬਾਮੀ ਕਾਂ ਮੀਐ ਸੋਕ
 ਮਕੀ ਜੀ ਅਤੁ ਤੇ ॥ ੫੭ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਰਨ ਕੀ ਰਕੋਰ ਗਜੈ
 ਦੁਰਭੀ ਮੈ ਮਾਰ ਬਾਜੈ ਤੇ ਜੀਅ ਮੈ ਮੈ ਸੀਰ ਦੁਮੈ ਓਰ

ਲਹੋਗੇ॥ ਜੈ ਸ੍ਰੋਤੁ ਨ ਦ ਕਏਏ ਕਰੁ ਸਬੈ ਤੈ ਸੇ ਦੇ ਦੇ ਕ
 ਤਤ ਬੀਚ ਕੋ ਨ ਪਰੇ ਗੇ॥ ਚੇ ਲ ਨ ਗਏ ਤੇ ਸਿ ਦੇ ਕਰੇ ਗੇ
 ਤੁ ਬਰੋ ਪਾਪੀ ਰਾਮ ਤੇ ਨ ਰਹੇ ਤੈ ਤੁ ਮੋ ਤੇ ਕਹਾ ਰੇ ਗੇ॥ ਦੁ
 ਰਜ ਤੁ ਨ ਰ ਨਾ ਗੀ ਬੇ ਲ ਕੀ ਤੈ ਪੀਠ ਲਾ ਗੀ ਬੇ ਰਾਮੁ ਰਾ
 ਗੀ ਐ ਸੇ ਤਾ ਦੇ ਰ ਕਰੇ ਗੇ॥ ੫੮॥ ਕਥਿ ਤੁ॥ ਟੁਠ ਦੇ ਤ
 ਨਵੇ ਨਿਸਰੁ ਠੇਈ ਮੁਕਤ ਬਿਸ ਐ ਸੋ ਕਰ ਨ ਕੀ ਨਿਸ
 ਕੋ ਕਰ ਪਾਈ ਐ॥ ਸੁਠ ਸਬ ਤੇ ਹੋ ਰ ਦੇ ਦ ਬਿਨ ਜੈ
 ਸਠ ਸੋਈ ਰਾਮ ਬੀਰ ਨੀਲ ਕੰਠ ਕੰਠ ਗਾਈ ਐ॥ ਸਿ
 ਮਰੇ ਜੋ ਏ ਕ ਬਾਰ ਤਾ ਕੋ ਰਾਮ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਰੈ ਬਿਸਰੈ
 ਨਾਹੀ ਸੋ ਕਰੈ ਬਿਸਰਈ ਐ॥ ਰਾਮ ਕੁਲ ਤਿਲ ਕ ਮਿਲ
 ਕ ਬਲੁ ਜਾ ਕੀਤਾ ਕੀ ਕਿਲ ਕ ਕਿਲ ਕ ਸਰਨ ਕੋ ਨ ਜਾ
 ਈ ਐ॥ ੫੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਫੁਨ ਬੇਲੀ ਮਦੋਦਰੀ ਸੁਨ ਲੇ ਬਾ
 ਤ ਨਿਛੋਰ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਤਿ ਜਸ ਸੋ ਕ ਤੈ ਜਾ ਕੀ ਰਸ ਨ ਕੋ
 ਰ॥ ੬੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਮੋ ਮੁਖ ਰਸ ਨ ਏ ਕ ਗੁਨ ਗਾ ਸੁਮ ਤੇ
 ਥ ਕੇ॥ ਰਾਮ ਪਤਿ ਚਰਤ ਅਨੇ ਕਤਾ ਕੋ ਸਾਖ ਕੁ ਜੰਗ ਪਤਿ
 ॥ ੬੧॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਜੈ ਬਗ ਗਗਨਿ ਓਠਾ ਨ ਬਿਨ ਅੰਤ ਗਿਰ
 ਭੁੰਝਿ ਪਰਤਿ॥ ਤੈ ਸੋ ਮਤਿ ਓਨ ਮਾਨ ਰਾਮ ਪਤਿ ਜ ਸੁ ਬਰਨ
 ਤਿਸ ਬੈ॥ ੬੨॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਤੋਤਿ ਨ ਓਪ ਜਤਿ ਗਮਾਨ ਰਾਜਾ ਮੋ
 ਤਿ ਪਤਾ ਪਤੇ॥ ਅਬ ਨਿਸਚੈ ਜੀ ਅਜਾਨ ਰਾਮ ਬਿ ਮੁਖ ਸੁ
 ਪਤੇ ਰਹੈ॥ ੬੩॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਮਤਿ ਪਾਮਾ ਤਿਸ ਪਾਰ ਜੇ ਘਰ

40

ਮਦਰੁਤਰੁਰੈ॥ ਸਰੇਗੀਗਕੀਧਾਰਗਮਧਮਾਨਸਿਦਕਰੁਰੈ॥

॥੬੪॥ ਸਰਗ॥ ਕਹਏਕੋਵੈਨੀਲਬਿਸਾਅੰਤਅਕਾਸਿਜੋ॥

॥ਤੈਸੀਤਕੋਸੀਲਸਾਤਲੋਕਉਪਰਸਦਾ॥੬੫॥ ਸਦਯਾ॥

ਜਾਨਕੀਕੋਸਤਤੇਧਰਸੇਸਰਯੋਛਿਤਕੋਸਿਰਕੁਰੁਨਲਗੇ॥

॥ਜਾਨਕੀਕੋਸਤਿਤੇਸਸਸੁਰਛਿਰੈਕਨਕਾਚਲਸੈਅਨਰ॥

ਗੇ॥ਜਾਨਕੀਕੋਸਤਿਤੇਸਿਦਸਾਧਸਮਾਪਰੇਅਜਤੂਨੁ॥

ਜਾਗੇ॥ਤੋਸਤਿਦੀਪਕੀਜੋਤਨਿਹਾਰਕੈਰਵਨਰੋਕਪਤੰਗ॥

ਜੋਪਾਗੇ॥੬੬॥ ਸਦਯਾ॥ ਮੇਰਚਲੈਧੁਅਸੋਛਿਤਮੰਡਲ॥

ਨੀਰਬਆਰਯਤੋਪ੍ਰਜਰੈਰੈ॥ਜੈਸੀਅਰੋਸਧਰੈਮਸਮੈਛਿਰਕੈ॥

ਭੁਗੁਟੀਤਬਕਾਲਮਰੈਰੈ॥ਜਾਨਕੀਸੀਲਪਤਿਬਤਕੋਸਿ॥

ਵਸਕੁਬਿਰਚਲੈਪਾਇਪਰੈਰੈ॥ਤੋਹਿਸਰਪਨਦੇਤਸੁਤੋ॥

ਚਪਨਾਥਕੋਪਾਇਨਤੇਰੁਪੈਰੈ॥੬੭॥ ਕਬਿਤਾ॥ਪਤੋ॥

ਬਰੋਸੁਸੀਲਤਾਤੇਕਾਲਕੀਨਛੀਲਤੇਰੋਡੀਲਦੇਖਯੋਕੋ॥

ਕੋਤਕਸੇਰਾਮਤੇ॥ਲਛਮਨਕੋਧਕਰੈਸੋਈਕੁੰਭਦੇਖਰੈ॥

ਰੁਦਆਨਬੀਚਪਰੈਤਕੋਕੰਨਕਾਮਾਯਾਤੇ॥ਤੇਰੋਅਪਰ॥

ਧਸੀਅਮਾਨਤੂੰਜਾਤੇਰੁਸਮਨਕੀਨੋਯਾਤੇਬੋਕੁੰਭਕੋਧ॥

ਧਾਮਤੇ॥ਤਾਕੋਸ੍ਰੀਪੁਦੀਜਤੁਤੇਜਾਕੋਨਾਮੁਲੀਜੁਤੁਤੇਰਾਮ॥

ਤਜਨੀਚਕੋਨਲੋਤਿਤੇਰੋਨਾਮਤੇ॥੬੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ਕੈਏ॥

ਬਚਨਬਿਚਾਰਪਤਿਕੈਬੁਝੈਪਰਧਾਨ॥ਬਿਨਅਈਮ॥

ਰਜਾਇਬੋਕਨਿਧੰਕਰਾਸਮਾਨ॥੬੯॥ ਸਰਗ॥ਸੁਨ॥

ਦੇ ਨਕੀਰੀ ਤੀਰ ਪਗੀ ਸੇਵਤ ਰਗਨ ॥ ਜਬ ਦੇ ਖਤ ਬਿਪਗੀਤ
 ਫਿਰ ਮਾਰਤ ਸਬ ਸਿਮਰ ਕੈ ॥ ੭੦ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਜੀ ਜੀ ਐਸੀ ਬ
 ਤਨ ਮਏਦਰੀ ॥ ਪਥੈ ਪੈ ਤੀ ਤੀ ਦੇਵ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਕਰੈ ਕੈ ਸੇਸ
 ਮਝਾਈਏ ॥ ਸਾਕੀ ਬਾਤ ਮਾਨੈ ਸੀ ਅਲੈ ਕੈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਯਤ
 ਐਗਨ ਬਿਸਰਯਾ ਕੈ ਸੰਗੁ ਨ ਬਛਾਈਏ ॥ ਲਾਖ ਪੇਚ ਨਿਸੇ
 ਕੈ ਜੋਗੁ ਤੇ ਬਨੀ ਬਿਧ ਤੇ ਤੇ ਸੁ ਤੇ ਨ ਦੇ ਫਰਨ ਉਰ ਝਾਈ
 ਏ ॥ ਕਉ ਯਾਤ ਜਾਇ ਸਮਝਾਵੈ ਹਾ ਨ ਮੈ ਨ ਭਜਤ ਕੋ ਮੈਰ
 ਹਾਦਨ ਕੀ ਯੈ ਤੇ ਸੁ ਸੁ ਨਾਈਏ ॥ ੭੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਮਤਿ ਮਾਨੈ ਯ
 ਨਾ ਕੀ ਦੇਵ ਮਨਾ ਦਤ ਦੇਵ ॥ ਸੀਤਾ ਸਤ ਤੇ ਜਾਈ ਓਹਾਦਨ ਕੋ ਅਤ
 ਸੇਵਾ ॥ ੭੨ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਤੀ ਅਸਮ ਤੀ ਹੋਇ ਸਮਝਿ ਗਿ ਕੀ ਰਾਵਨ
 ਬਿਮੁਖ ॥ ਰਾਮ ਕਰੋ ਸੋ ਤੇ ਇਕ ਹਾ ਰੋਕ ਕਰਾ ਛਤਿ ਪਤਿ ॥ ੭੩ ॥
ਸੋਹਣਾ ॥ ਨਿਕ ਸਮਾ ਲਤੇ ਆਇ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਬੈਠ ਤਿ ਕੁੰ
 ਮਤੀ ਚਾਰ ਬੁਲਾਇ ਕੋ ਨ ਕੋ ਨ ਕਬ ਰਾਮ ਕਰਿ ॥ ੭੪ ॥ **ਕ**
ਥਿਤੁ ॥ ਏਕ ਸੁਕਤਾ ਕੋ ਤੁਮ ਬਾਸ ਸੁਤਿ ਜਾਨੈ ਜਿ ਨ ਦੇ ਕੈ
 ਖਰੋ ਆਦਰ ਮਤੇ ਦਰ ਬੁਲੀਏ ॥ ਐਹ ਬਿਰੂਪ ਛਜਾ ਕੀ ਸਾ
 ਖਦੀ ਜੈ ਦੇਵ ਗੁਰਤਾ ਕੀ ਭੁਜ ਗਾਤਿ ਕੈ ਬਰਾ ਬਰ ਬੈਠੀ
 ਤੇ ॥ ਚੌਥੇ ਕੋ ਸਾਰਨ ਸੁਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਬੀ ਨ ਕਯੈ ਸਬ ਕੋ ਸੁ
 ਨਾਇ ਯਾਤਿ ਕੋ ਨ ਕਾਲੁ ਅੰਧੇ ॥ ਕਉ ਕਰੈ ਗਾਮ ਭਜ ਕਉ ਕ
 ਤੇ ਸੀਤਾ ਤਜ ਤੁਮ ਤੂ ਕਰੈ ਤੇ ਕਰਾ ਕਰੈ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ੭੫ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਚਾਰੋ ਧਾਥ ਜੋਰ ਫਿਰਤਾ ਸੇ ਕਰੈ ਬਾਤ ਉਲੇਜੈ ਕਰੈ

ਤੋਰਾਜਮਤਿਏਕਹੀਫਿਛਾਈਏ॥ ਅੰਗਜੋਤਿਤਾਰੇਮਨਰੁਚੰਨ
ਗੰਗਾਰੇਏਕੈਜੋਈਕੁਲੋਤੋਇਮਤੁਸੋਈਧੈਪਕਾਈਏ॥
ਏਕਬਾਤਤੋਸੋਤਮਸਬੈਕਤਿਲੇਤਬੈਗੀਛੋਟੋਕਰਜਾਨੈਤੇ
ਨਜੀਤਪਰਆਈਏ॥ ਕੈਸੇਜੈਸੇਮਤਾਰੁਦੁਬੈਗੀਸਬਕੀ
ਨੇਛੁਦੁਤਉਸਾਦਧਾਨਸਦਾਕਰੋਤੋਸੁਨਾਈਏ॥ ੭੬॥ **ਸੋਰਠਾ**
ਤਬਗਾਦਨਹਿਰਯੋਕਯੋਕਰੋਰੁਦੁਕੀਬਾਤ॥ ਜਾਂਸੁਨਕੈਰੋ
ਰੋਸਦਾਲੋਚਨਸੁਦਨਸੁਗਾਤ॥ ੭੭॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਚਾਰੋਕਰ
ਤਿਬਿਚਾਰਅਰੁਨੀਕੇਕਰਜੀਤੀਓ॥ ਤਉਨਨੈਕਬਿਸਾ
ਰਸਿਦਅਜਤੁੰਦੁਚਤੋਰਹੈ॥ ੭੮॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਪਲੈਕਾ
ਲਕੋਤੋਤਬਹਮਰੁਦੁਮਹਿਕੁਦਨਤਿ॥ ਸੋਤਪਧਨਹਿ
ਨਿਕੇਤਅਰੁਦਾਤਾਰੀਭੁਤਸਦਾ॥ ੭੯॥ **ਕਥਿਤਾ**॥ ਵੇਸ
ਨਕੋਰਾਜੁਨਤੀਰਾਜਕੋਸਮਾਜਨਤੀਖਤਾਸੋਕਨਾਜਨਤੀ
ਬਮਾਜਨਤੀਆਦਤੋ॥ ਕੋਊਬਠੋਥਾਪੁਨਤੀਗਾਥਬਾਨ
ਚਾਪਨਤੀਥੋਪਨਚਲਾਦਤੋ॥ ਬਲਕੀਪ੍ਰਤੀਤਹੈਜੁਠਰ
ਠਰਜੀਤਤਉਬੈਗੀਤੇਨਿਚੀਤਏ॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਮਿਲਾਵਤੋ
॥ ਤਿਨਹੀਕੇਕਾਜਮਹਾਰਾਜਸੁਨਤੋਸੋਕਰੋਜੈਸੇਜੈਸੇਥੋ
ਤਨਕੋਰੁਦੁਹੈਬਨਾਦਤੋ॥ ੮੦॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਜੋਪਰਮਾਤਿ
ਸਮਾਜਸੋਸਬਹਮਤੁਮਸੋਕਰੈ॥ ਅਰੁਜਾਨਤੁਮਹਾਰਾਜ
ਕੋਪਾਤੁਨਸੇਵਾਨਿਪਨ॥ ੮੧॥ **ਕਥਿਤਾ**॥ ਰਾਖਹੀਕੋ
ਛੋਰਦੇਤਅੰਗਨਕੋਲਾਖਤਾਕੀਸਾਖਥੋਪੁਰਾਨਛੋਦਾਅ

ਦੇ ਦੀ ਜੀਅ ਤਿਏ ॥ ਅਕਪਾਤ ਪਾਤ ਬਿਖਭੇ ਗਸੇ ਅਪਾਤ
ਦੇ ਤਫਲ ਸਿੰਧੁ ਤਰੁ ਭਿਛਾ ਮਾਗ ਲੀਜੀਅ ਤਏ ॥ ਬਾਰਨਕੀ
ਬਾਲ ਗਏ ਹੁੰਦ ਨਕੀ ਮਾਲ ਨੈ ਕਗਾਲ ਕੇ ਬਜਾਏ ਹਾਲ
ਤਾਲ ਗੀਤੀਅ ਤਏ ॥ ਥੈਲ ਪਨ ਬੈਨਾ ਪਰਪਾਤ ਰਨ ਦੇ ਨਾ
ਜਹਾ ਪੰਨਗ ਕੇ ਛੈਨ ਕੋ ਬਿਛੈਨ ਨਕੀ ਜੀਅ ਤਏ ॥ < ੨ ॥

ਕਥਿਤੁ ॥ ਰੋਰਨਕੀ ਮਾਲ ਸਾਸਿ ਭੁਲ ਲੋਚਨ ਕਰਾਲ ਨੂੰ
ਮਿਗ ॥ ਛਲ ਕਰਿ ਕੇ ਹਰ ਕੀ ਖਾਲ ਤੈ ॥ ਨੈ ਕਹੀ ਬਜਾਏ ਗਾ
ਲ ਹੀਤਿ ਜਾਤਿ ਤਾਤ ਕਾਲ ਬਿਸੇ ਪ੍ਰਤ ਪਾਲ ਪੁਨ ਕਾਲ ਹੀ
ਕੇ ਕਾਲ ਤੈ ॥ ਗਾਹੁ ਨਿਅਰੁ ਏਨ ਨਿਰੰਦਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਗੀਤ
ਨ ਅਨੰਗ ਅੰਧ ਦੀਨ ਕੋਰਿਆਲ ਤੈ ॥ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਨਾਥ ਸੁਖ
ਗੀਥਾ ਪਾਰਬਤੀ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਸਬ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤੈ ॥ < ੩ ॥

ਕਥਿਤੁ ॥ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ਜਾਪ ਤਾ ਕੋ ਕੋਊ ਮਾਨ ਬਾਪ ਰਾਤਾ ਤੇ ਬ
ਰਸਾ ਪਸਰਾ ਸੁਭ ਮਤ ਤੈ ॥ ਨੈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਗੀਏ ਗਾਮ ਨ ਦੇ ਨਿ
ਪਰਾਹੈ ਦੇਤ ਮਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰੇ ਤੇ ਪੁਕਾਰ ਪਤੁਚਤ ਤੈ ॥ ਰਸ
ਮਚੜਾਏ ਬਾਏ ਹਾਥ ਸੋ ਰਗਾਏ ਥੈਲ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ਤਾ ਕੋ
ਗਤਿ ਹੀ ਕੀ ਗਤਿ ਤੈ ॥ ਮੁਰਗੀ ਗਾਧਰ ਮਾਥੇ ਚੰਦ ਮਾਤਿ ਨੈਨ
ਧਰ ਕੰਠ ਬਿਖਧਰ ਅੰਧ ਪਾਰਬਤੀ ਪਤਿ ਤੈ ॥ < ੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ**
ਪਾਛੇ ਨ ਨਿਵਯੀ ਮਾਥ ਤੁਮ ਕੋ ਤੋਭੋਲਾ ਨਾਥ ਭੁਜੈ ਨ ਮੁਕਤ ਤਾ ਤੇ
ਜੀ ਸੋਖੀ ਝੀਯਤੁ ਤੈ ॥ ਸੁਤੋ ਵਾਹੀ ਦੇਖਹੀ ਤੇ ਪਸੁਪ ਛੀਕੀ ਟਕ
ਮਮਨੁ ਖਕੋ ਜਨ ਮਮਰਨ ਦੀ ਜੀਯਤੁ ਤੈ ॥ ਰਾਮ ਅਬਝੀ ॥

ਪਰਿਸਮੈਰ ਰਤ ਯਤੈ ਏਕ ਨੀ ਅਪਗਧ ਕੀ ਜੀਯਤੁ ਤੈ ॥ ਜਨਮ
 ਨ ਲੈ ਤੈ ਪਗ ਸੀਸ ਨ ਛੁ ਐ ਤੈ ਆਗੈ ਦੋ ਉਪਾਧ ਮੇਤੁ ਮੇਕ ਤਲੀ
 ਜੀਯਤੁ ਤੈ ॥ ੮੫ ॥ **ਕਥਿਗੁ** ॥ ਜਦਿ ਪਸਨੇ ਜਥੈ ਗੀਰਾ ਕੋ ਕਰ
 ਰਾਖ ਰੇਰ ਤ ਉਗਿਰ ਜਾਇ ਅਰਧੇ ਗੀ ਅਧੀਨ ਤੈ ॥ ਯਾਤੇ ਸੁਧਾ
 ਕਰ ਕੰਮ ਥੇ ਪਰਦੀਨੋ ਘਰੁ ਕਾਲ ਭੂਟ ਪਚੈ ਕਿਨ ਪਚੈ ਕੰਠ
 ਲੀਨ ਤੈ ॥ ਪਲੈ ਕਾਲ ਆਗੁ ਕੋ ਨੈਨ ਕੀਨੋ ਰਾਮ ਤਾ ਕੋ
 ਗੰਗਾ ਧਥੈ ਗੀ ਜਾਨੀ ਓਨ ਹੀਨ ਤੈ ॥ ਐਸੇ ਮਹਾਰੁਦ੍ਰ ਜਾਤੇਰ
 ਰੋ ਕਾਲ ਛੁਦ੍ਰ ਸੋਈ ਰਸ ਕੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਰਾਜ ਨੀਤ ਕੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ਤੈ
੮੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੈ ਬੈਰਾਨ ਤੇ ਰਰ ਪਤੀ ਰੁਦ੍ਰ ਦਕਸ ਥੇ ਦੇ
 ਤੁ ਮਸਥ ਬਾਤ ਨ ਤੋ ਬਲੀਤ ਉਤ ਜੈ ਅਹੁ ਮੇਦ ॥ ੮੭ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੀਯਾ ਹੀਤ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬੋਲੈ ਨ ਹੀ ॥ ਸੁਰ
 ਗੁਰ ਬਾਪੀ ਨੀਤ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਛਲ ਤੇਈ ਤੋ ਤੈ ॥ ੮੮ ॥ **ਸੋਰਠਾ**
 ਰਾਪਾਤਿ ਮਾਗੀ ਰਾਰ ਕਪਿਦਲ ਲੇ ਗੜ ਲੇ ਕਪਰ ॥ ਤੁਮ ਕੋ
 ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰ ਸਮਝਿ ਪਰੇ ਪਲ ਕਾ ਸੁਖੀ ॥ ੮੯ ॥ **ਸੋਰਠਾ**
 ਜੇ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਲੋਗਾ ਭੀਰ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਕਤੈ ॥ ਅਬ ਤੋ ਕਰ ਲੈ ਭੋ
 ਗ ਕਾਲ ਸਤ੍ਰੁ ਮਰ ਜਾ ਤਿਗੇ ॥ ੯੦ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬ
 ਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਜੇ ਭੂਪਤਿ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਕਾਲ ਪਲ
 ਨ ਜਗ ਜੀਵ ਤਿਨਿ ਸਸੁ ਪੁਨਿ ਜੀ ॥ ੯੧ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਕ
 ਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਪਰੀਤ ਮੁਖ ਮੀਠੇ ਜੀ ਅਰੁ ਹੈ ॥ ਪਿਤਾ ਬੰਸੁ ਗੁ
 ਰੁ ਮੀਤੁ ਤੁਰ ਗੁਰ ਕੇ ਮਤ ਮਾਗੀ ਏ ॥ ੯੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗਾਵਨ ਤਿ

ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨ ਬੋਲੀ ਤ ਬਸੁ ਸਕਾਇ ॥ ਲਾਇ ਕ ਬੈਗੀ ਜਾਨੀਏ
 ਤ ਬਕੀ ਜੀਏ ਓਪਾਇ ॥ ੪੩ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕਾਪਰ ਬਿਚਰੇ ਮਤ੍ਰ ਰਾਮ
 ਕੋ ਨ ਬਲ ਦੇਤ ਅੰਗ ਕਾ ਪਿਤੁ ਥਕੇ ਉਲਾਇ ਕ ਨ ਜਾਨੀਏ ॥ ਜੋਗ
 ਰੂਪ ਰਾਜਾ ਜੀ ਰਨ ਕੋ ਸਮਾਜ ਨਾਹੀ ਕੋ ਨ ਜਾਨੈ ਲੋਕਾ ਪਤਿ ਕਰ
 ਕਰ ਜਾਨੀਏ ॥ ਸਕੂ ਬੰਦਨ ਚਾਹੀਯਾਹੀ ਤੇ ਸੁਕ ਚ ਚਾਹੀ ਕਾ ਸੇਜ
 ਉਲਰੇ ਮੈ ਤੇ ਐਸੇ ਜੀਅ ਆਨੀਏ ॥ ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਸਮਾਰ ਕੋ ਨ
 ਪੰਡਤਿ ਗਧਾਰ ਕੋ ਪਪੀਲ ਕਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਗ ਜਰਾ ਜਨ ਪਲਾਨੀਏ
 ਤੇ ॥ ੪੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤੁਮਹਮ ਕੋ ਦੋਨੋ ਕੀ ਰੁਚ ਅਨੁ ਰੁਚ ਕੀ ਪੀ
 ਰ ॥ ਜੈ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਰੁਚੈ ਗੀ ਤੇ ਕਰਤੈ ਸੁਨ ਬੀਰ ॥ ੪੫ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਤ
 ਬ ਸੁਕ ਮਨ ਤ ਬਿਚਾਰ ਅ ਬਹਿਜ ਥਾਰ ਬਿਕਤਿ ਤੇ ॥ ਤੈਯਰਿ
 ਮਾਰੇ ਨਾਹੀ ਪਾਛੇ ਕੀ ਪਾਛੇ ਲਗੀ ॥ ੪੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸੁਨੇ ਰਾਜਾ ਲੋ
 ਕ ਪਤਿ ਆਜੁ ਤੇਰੇ ਬਾਤ ਅਤਿ ਕੋ ਨ ਸੁਰ ਪਤਿ ਧਨਿ ਪਤਿ ਲੋਕ ਪ
 ਤਿਏ ॥ ਬੀਸੋ ਕੁ ਜ ਬਲ ਬੰਦ ਦਸੋ ਮੁਰੰਡ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਪਸੁ ਪਤਿ
 ਐਸੀ ਤਾ ਸੋਹਤਿਏ ॥ ਤੀਸ ਲੋਕ ਚਰਨ ਤੇਰੇ ਸੇਵੈ ਅਰੁ ਅਸੁਰ ਕੀ
 ਪਤਿ ਚੋਗੀ ਬੋਲ ਕੀ ਬਸਤਿਏ ॥ ਭਲੀ ਕਰੀ ਹਰੀ ਸੀ ਅਰਾਮ
 ਕੋ ਬਿਸਾਰ ਜੀਅ ਬੋਲੀ ਤ ਬਸਾ ਪਸਪ ਭਲੀ ਤੇ ਹੀ ਮਤਿਏ
 ॥ ੪੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜਬ ਸੁਕ ਕੇ ਬਚਨ ਨਿਹਸੈ ਦਈ ਬਡਾਈ ਤਾਹਿ
 ॥ ਤਬ ਸਾਹਿਮਨ ਮੈ ਕਰੈ ਆਤੈ ਐਸੀ ਆਤਿ ॥ ੪੮ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥
 ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਹਾਤ ਐਸੇ ਮਤ੍ਰ ਸਹਾਹੀ ਅਹਿ ॥ ਪਰਾਪੀ ਨ ਕੀ ਬਤ
 ਅਰੁ ਪੁਰਤ ਜੇ ਅਨੀਤਿਏ ॥ ੪੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਤੇ ਬਿਨੁ ਸੁਲੇਕ

੬੨

ਪ੍ਰਤਿਚਰ੍ਯੁਗਮੁਕ੍ਤਮਤਿਚੀਟੀਚਤੁਰਾਨਨਿਜਸਦਾਆਵਹੀ
ਨਤੈ॥ ਸੁਰਸਸਿਸੇਵੈਪੈਰਥਾਧੀ ਸੁਰਗਜਦੰਗਤੋਈਅਧੀਨ
ਕਾਲਨਰਪਤਿਖੰਨਤੈ॥ ਕੁਭਸੇਕਰਨਿਐਸੇਅਪਦਤਰਨਥੀਰ
ਮੇਘਨਦਸੇਸਪੁਤਤੋਹਿਰੁਕੰਨਤੈ॥ ੯੯੯ ਤਬਸਾਰਨਕੋਥ
ਰਨਦਿਦਾਏਦਸਾਨਾਇਥਾਕਪਤਿਤੋਰੇਅਗੋਕੀਨੋਮੋਨਤੈ
॥ ੧੦੦ ॥ ਵਿਤਗਾ॥ ਕਤੈਮਤੋਦਰਤਾਲਤੋਮਨਮੈਛੂਲਤਿਕੁਰ
ਜਬਤਿਜਥਾਰਥਕਤੋਗੋਤਬਕਰਤੈਚਕਚੁਰ॥ ੧੦੧ ॥ ਸੋ
ਰਗਾ॥ ਤਮਯਾਕੇਅਧੀਨਸੀਰਘਪਤਿਜਾਨਤਿਸਬੈ॥ ਜੋਲਕੁ
ਟੀਤੇਦੀਨਕਪਿਨਚੈਥੈਠੈਠੈ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਗਜਾ
ਭੁਬਰੋਰਸਚ॥ ਕੀਨੇਤੈਅਨਕਜਗਤਾਕੋਛਲੁਲਾਗੀਜ
ਤੁਜਾਨੁਕੀਕੋਲਆਥੈ॥ ਗਮਕੋਸੁਰਾਓਸਬਲੋਗਨੋਯਤੈਪ
ਕੋਯੋਅੰਰਕਤੋਕਤੂਕਤੂਯਾਤੇਦੁਖਪਤੈ॥ ਅੰਰਜੋਤੁਲੇਕੀ
ਰਚਯੋਚਾਤੇਤਤੂਰਚੈਅਰੁਤੋਹੀਲੋਨਰਚੈਜੋਲੋਜੀਅਮੋਨਾਮੋ
ਤੈ॥ ਕਾਤੇਕੋਮਤੋਦਰਸੋਸੋਕਤੋਐਸੀਥਾਤਮਤ੍ਰੀਤੈਪੁਰਾਨੋ
ਅਰੁਮੇਰੋਈਬਛਜੈਤੈ॥ ੧੦੩ ॥ ਵਿਤਗਾ॥ ਧਿਰੁਪਾਛਮਨ
ਮੈਕਯੋਨਿਕਟਿਰਾਜਕੋਓਰਠਕੁਰਸੁਹਾਤੀਧਿਨੁਕ
ਤੈਸੋਪਰਿਪਰੈਨਿਚੋਰ॥ ੧੦੪ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕੋਟਕਸਤੋਅਕ
ਜਅੰਰਅਬਤਿਸਿਰਕਟੀਓ॥ ਤਾਕੀਜਨਨੀਲਾਜਗਘਪ
ਤਿਤਤਜਅੰਰੋਕੁਜੈ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਐਸੇਤੁਮਬਲੀਭ
ਭੁਸਾਤੋਕੁਕਛਦਗਾਏਥਤਰੋਛਿਰਤੇਅੰਤਕੁਮਤਿਅ

ਪਾਹੁੰ॥ ਪਾਲਤਮਰਾਮ ਬਲੁ ਚਾਪੈ ਜੇਸੇ ਤੂਲਾ ਅਗ ਪ੍ਰਗਟ
ਕਏ ਤੇ ਕਛੁ ਪਾਛੇ ਕੋ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਬੋਲੀ ਤਸੇ ਕੋ ਪਕਰ ਕੀ
ਹਿ ਬਿਰੁਪਾਛ ਮੇਰੇ ਜਾਨੇ ਤੂ ਤੇ ਬੁਢੇ ਬਾਦੁਰੇ ਗਦਾਰੈ॥ ਏਹੁ
ਯੋਕਤਿ ਇਨੈ ਸੋਹੈ ਕੋ ਬੁਢੇ ਰਾਜਾ ਅਰ ਕਛੁ ਮਤ੍ਰੇ ਕੀ
ਯਤੈ ਮਤ੍ਰ ਸਾਰੈ॥ ੧੦੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਬੋਲੀ ਸੁਕ ਸੋਢਲ
ਦਿਲੈ ਰੋ ਕਛੁ ਬਿਚਾਰ॥ ਬਿਰੁਪਾਛ ਯੋਕਤਿ ਤੈ ਅਬ ਤਿਕਰੇ
ਨਿਰਧਾਰ॥ ੧੦੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਨ ਬੋਲੇ ਤਸੇ ਸਬੈ ਤਾ ਬਜੇ ਰਸਿਹ
ਆਇ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੇ ਕਹੀ ਹੀ ਦੋ ਉਕਤੈ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੦੮॥ ਸੋਰਠਾ
ਤਮ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਕਪਛ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ॥ ਏਕ ਮਤ੍ਰੇ ਔਰ
ਆਇ ਸਾ ਬਿਨੁ ਕਮੈ ਕਤਿ ਸਕੈ॥ ੧੦੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਾਪ ਕਾਲਾ
ਕੀ ਪੋਟ ਜੀਅ ਮੈ ਗਿਰਾ ਦੁਨੁ ਕਰੈ॥ ਕੰਨ ਬਜ੍ਜ ਕੀ ਚੋਟ ਮਤ੍ਰੀ ਸੁਰਪ੍ਰ
ਤਿ ਮਾਰੈ॥ ੧੧੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੈ ਕਹਤੈ ਸੀਅ ਦੇਹੁ ਤੈ ਤੈ ਕਯੋਨ
ਮਾਨਤੈ॥ ਜੁਪ ਸਾਮਤੈ ਲੇਹੁ ਤੈ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨਤੈ॥ ੧੧੧॥ ਦੋਹਰਾ
ਤਬ ਬੋਲੀ ਲਿਕਾ ਪਤੀ ਕਤੈ ਦੂਸਰੀ ਬਾਤ॥ ਤਮ ਮੇਰੇ ਮਤ੍ਰੀ ਸਬੈ
ਰਾਖ ਪਤਿ ਤੇ ਨ ਰਹਾਤਿ॥ ੧੧੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਖ ਨ ਕੋ ਯਤੈ ਤ
ਯਾਤਿ ਤੇ ਪ੍ਰਕਤਾ ਕਰੈ॥ ਯੋਨਿ ਜਾਨਤਿ ਪ੍ਰੇਤ ਮਿਗਾਇ ਤਾ ਕੋ ਸਿ
ਘ ਕੋ॥ ੧੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਬ ਸੁਕ ਕੋ ਬੋਲਤਿ ਭੁਏ ਸਬ ਕੇ ਆ
ਗਯਾਇ॥ ਜੋ ਤਬ ਬੋਲੁ ਪ੍ਰਕਤਾ ਕਹੀ ਤੈ ਅਬ ਸਾਚੁ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੧੪॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਸਾਰਨ ਸੋ ਸੁਕ ਕਹੀ ਸੁਨ ਮਤ੍ਰ ਨ ਕੋਰਾਇ ਬਾਰਨ
ਲੈ ਤਮ ਘਰ ਗਏ ਮੋ ਕੋ ਦੇ ਤਭੁ ਕਾਇ॥ ੧੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਨ ਬੋਲੀ

ਮਨਸਮਝੈ ਤਬਹਿ ਜਹਾ ਵਿਦਸੁ ਤਹਾ ਹਾਤਿ॥ ਧਰਮਕਰ ਤਿ
 ਜੋ ਮਾਰਿ ਤੇ ਯਾ ਤੇ ਕਲੀਨ ਬਾਤਿ॥ ੧੧੬॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਹਾ ਜਾਤਮ
 ਠਾਕੁਰਸੁਹਾਤੀ ਸਬ ਕਹੀ ਅਬ ਤੁਮੇ ਬਚਨ ਜਥਾ ਰਥ ਸੁ ਨਾਈਏ
 ॥ ਗਮਕੋ ਪਚੀਟੀ ਤੇ ਬਿਰਚ ਲੈ ਨਬ ਚੈ ਕੋਊ ਐਰਹਿ ਨ ਬੀਚਿ ਕੋ
 ਨ ਕਹਾ ਲੈ ਬਚਾਈਏ॥ ਐਰਹਿ ਪਗੀਤਿ ਅਪਗਾਪ ਬਿਨੁ ਤਾਕੀਤਿ
 ਅਸੁਨੇ ਪਰਜਾਇ ਛਲ ਬਲ ਕੈ ਚੁਗਾਈਏ॥ ਕਾਵੈ ਮਾਰਿ ਰਾਗਿ ਮਾ
 ਤਾ ਗਾਜਗੁਜਗਾਜ ਸੁਨਮੰਦ ਕੇ ਭਏ ਤੇ ਕਹਾ ਕੇ ਹਰ ਜਗਾਈਏ॥
 ॥ ੧੧੭॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਬੋਲੈ ਤਬ ਲੋਕ ਪਤਿ ਕੋ ਰੇ ਕੀਰ ਮੁਛਮਾਤਿ
 ਹਮ ਬਲ ਕਹੇ ਅਤਿ ਛਤੀਆ ਰਹਤਿ ਤੇ॥ ਬੀਸਭੁ ਜਸੀਸ ਦਸਸੁ
 ਸੁਰਸਬੈ ਬਸ ਬਿਮਾਪਤਿ ਮੇਰੇ ਬਸ ਪੀਤ ਕੋ ਬਹਤਿ ਤੇ॥ ਦੇਖਸ
 ਬਹੀ ਕੋਏ ਕਮੀ ਚਿਹੀ ਕੋਏ ਇਹੁ ਸੁਤੇ ਕਾਲ ਬਮਾਲ ਪਾਰਬ
 ਯੋਹੀ ਰਹਤਿ ਤੇ॥ ਸਾਚ ਕੇ ਕਹੇ ਤੇ ਗਜਾ ਐਸੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗਤਿ
 ਤੇ ਸੁਕ ਤੇ ਕਹੇ ਤੇ ਅਬ ਸਾਰਨ ਕਹਤਿ ਤੇ॥ ੧੧੮॥ **ਕਥਿਤੁ॥**
 ਸੀਤ ਕੀਸੁ ਨਤਿ ਬਾਤ ਕਾ ਤੇ ਕੋ ਰਿਸਾਤ ਪ੍ਰਭ ਮਤ੍ਰ ਸੁਨੇ ਤੇ ਕੋ
 ਪਮਨ ਮੈਨ ਪਗੀਏ॥ ਐਰਸ ਬਥਾਤ ਨ ਕੋ ਪਾਇਨ ਅਧੀਨ ਰਹੈ ਮੈ
 ਤ੍ਰਜ ਬ ਬੂਝੈ ਤਬ ਹਮੈ ਅਨ ਸਗੀਏ॥ ਸੁਰਕੋ ਸੁਭਾ ਓਬਿਨਾ ਜੁਪ
 ਨਾ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ਕਾਇਰ ਜੋ ਕਹਾ ਪਾਰਿਏ ਠੇ ਸੋਚ ਕਰੀਏ॥ ਜੋਲੈ
 ਸੀਅ ਪਰਮੈ ਬਿਗਾਜ ਮਾਨ ਮਹਾਜ ਤੇ ਲੈ ਲਾਖ ਰੁਕੀ ਸਤਾ
 ਇਹੁ ਤੇ ਮਗੀਏ॥ ੧੧੯॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਸਾਰਨ ਕੋ ਬਾਰਨ ਵੈਏ ਤੇ ਸੁ
 ਭੈਰਵੇ ਤੇ ਜਾਨਤ ਤੇ ਪਾਪੀ ਯਾਤਿ ਰਾਮ ਹੀ ਓਹੈ॥ ਕਹੇ ਰੇ

ਕੁਮਤਿਸਬਮਤ੍ਰ ਨਮੈ ਨਿਰਮਤਿ ਆਜਗਮਚ ਦਸੁਰਪਤਿ ਤੀਤੇ
 ਜੋਰਤੈ॥ ਐਸੀਐਸੀ ਥਾਤਨ ਕੈਤਸਕੈ ਥਿਖਚਕ ਹੈਇਤਕਤੈ
 ਥਜਤੁਤੇਕੁਸਮਕਠੋਰਤੈ॥ ਬੋਲਐ ਥਿਰੁਪਛਰਾਜਨਾਢੀ ਥਾਤ
 ਸੈਸੀਥੁਗੀਤਉਸੁਨਲੀਜੈਆਜੁਮਤ੍ਰਕੋਨਿਚੋਰਤੈ॥ ੧੨੦॥
ਕਥਿਤਾ॥ ਸੁਰਜਥਕਰੈਛਲੁਤਾਤਿਪਹੀਜਾਇਥਲੁਨਾਤੋਰਮ
 ਥੈਰਭਏਕੋਨਸੀਅਨੀਤਤੈ॥ ਰਾਜਨਕੀਰੀਤਰਸਮਾਥੈਅਰਮਾ
 ਹੈਤਾਰੈਪਰਲੋਕਜਾਤਜਸੁਜਥਜੀਤਤੈ॥ ਜਹਾਤੈਧਰਮਥਾਤ
 ਤਹਾਤੈਨਪਛਪਾਤਮਤ੍ਰਚੁਕਗਏਤਮੈਥਰੀਥਿਪਹੀਤਿਤੈ॥ ਰ
 ਜੈਨਿਚੀਤਸਦਾਨੀਤਚਲੈਜੈਤੋਜਥਨੀਤਿਨੈਕਛਾਡੇਤਾਕੀਕੋ
 ਨਪਰਤੀਤਤੈ॥ ੧੨੧॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਸੁਨਰੋਗਦਾਰਏਕਥਾ
 ਤੋਨਗਮੈਲਟਕਤੋਤਉਪਾਰਮੋਰਸਿਧਧਾਰਡਾਰਦੀ॥ ਜੈਕਤੋਤੋ
 ਸੁਰਕੋਨਿਚੋਰਤੇਜੁਕਰੋਯੀਕੋਸਸਿਮੋਤੋਸੁਧਾਰਸੁਰਤਿਕੋਨਿਕਾ
 ਰਦੀ॥ ਦੇਵਨਕੋਮਾਰਤਾਤਕਾਲਕਰੋਰੰਗਮਾਲਸਿਵਕੋਚਛਉ
 ਤਲਕਾਲਤੁਕੋਮਾਰਦੀ॥ ਮਨਮੈਮਤੋਰਕਤੀਸੁਦਿਨਥੀਤੇ
 ਐਹਚੁਕੇਕਰਥਾਤਕਤੋਕਤੋਤੋਥਿਸਾਰਦੀ॥ ੧੨੨॥ **ਕ**
ਥਿਤਾ॥ ਤਨੁਮਾਨਅਜੈਤਿਨਤੋਰੀਜੈਜਰਯੋਗਾਓਥਾਧਜੈਥੈ
 ਰਤਾਤੀਕੋਕਪੋਤੇਛਾਡਦੀਜੀਏ॥ ਥਾਲਸੁਤਧਜੈਤਾਕੋਪਾਓ
 ਨਓਠੀਕਾਤੁਓਨਹੀਸੋਥੀਜੈਰਾਜਾਤਮਾਤੁਸੋਥੀਜੀਏ॥
 ਥੁਥੈਤੇਨਸਾਚਕਤੋਤੋਸਦਾਨਰਕਰਤੈਕਤੋਜੈਨਥਾਰ
 ਥਤੋਐਸੀਮਾਤੁਥੀਜੀਏ॥ ਤੇਰੇਦੁਖਸੁਖਜੈਰਾਮਕੋਨਕਾਥੈ

ਨਵੇਉਤਮਕਤੀਜੋਓਜਾਨੀਏਸੁਕੀਜੀਏ॥੧੨੩॥**ਦਿਤਗਾ**॥ਸੁਨ
 ਰਾਧਨਜੀਅਮੈਜਰੈਕੀਨਿਤਿਤਤਕਾਰ॥ਮੰਤ੍ਰਨਕੋਅਰੁਨਾਰਕੋ
 ਏਖਤਏਕਥਿਚਾਰ॥੧੨੪॥**ਸੋਰਠਾ**॥ਇਤਮੰਤ੍ਰੀਕਿਤਕਾ
 ਮਪ੍ਰਕੁਕੋਤਿਤੁਸਮਝੈਨਹੀ॥ਅਥਮਾਇਅਕੋਰਾਮਰਚਮਰੋ
 ਸੀਤਤਿਛਲੇ॥੧੨੫॥**ਸੋਰਠਾ**॥ਸਭਾਓਠੀਯਤਬਾਤਸੁ
 ਨੀਇੰਦ੍ਰਜਮਲੋਕਪਤਿ॥ਭਲੀਭਈਕੁਸਰਾਤਮੰਤ੍ਰਨੁਮਾ
 ਨੇਸੀਸਿਦਸ॥੧੨੬॥**ਕਥਿਤਾ**॥ਤੀਅਲੀਨੀਸਾਥਧਮੈ
 ਤਾਥਨਪਰਤਾਥਕਯੋਨਾਥਬਰੀਥਾਫਲੋਮੰਤ੍ਰਕਛੁਕ
 ਲੀਏ॥ਵੈਤੋਸਬਥੁਛੇਕਛੁਬ੍ਰਹੀਸੀਕਏਥਾਤਜਾਨਤਾ
 ਤੇਓਨਹੀਕੇਜੀਅਮੈਰਾਮਪਰਮੰਏ॥ਗਾਨੀਦੁਖਧਮੈਕਏਜੀ
 ਮੈਕਾਲੁਅਮੈਪਾਛੇਕਹੀਭਲੀਕੀਨੀਤੁਮਤੇਇਦ੍ਰਰਮੰਏ
 ॥ਬੋਰੋਰਯੋਸਾਥੁਕਨਥਾਤਕੋਥੁਰੋਮਨਾਊਰਾਮਗੁਨਗਾਊਰਾ
 ਰਭਈਪਤਿਮਰਮੰਏ॥੧੨੭॥**ਦਿਤਗਾ**॥ਅਥਆਗੇਛਲੁ
 ਕਰੇਗੋਸੀਤਕੋਢਿਗਜਾਇ॥ਕਥਾਸੁਆਗੇਤੋਇਹੀਸੰਤਤੁ
 ਨੋਮਨੁਲਾਇ॥੧੨੮॥**ਸੋਰਠਾ**॥ਬਤੁਤਅਪਦਾਪਾਇਪਾ
 ਨਤਜਤਿਤੋਜਾਨਕੀ॥ਤ੍ਰਜਟੀਕਰੋਸਤਾਇਯਾਤੀਤੇਜੀਵਤ
 ਬਚੈ॥੧੨੯॥**ਇਤਸੀਰਾਮਗੀਤੋਨਵਮੋਅੰਕਸੰਪੂਰ**
ਨਾ॥੯॥ਦਿਤਗਾ॥ਤਬਰਾਦਨਿਅਸੈਕਯੋਕਰੋਏਕਜੋਕਾ
 ਮਾ॥ਮਾਇਆਕੋਪਰਪੰਚਕਰਰਚੋਲਛਮਨੋਰਾਮ॥੧॥**ਸੋ**
ਰਠਾ॥ਤਿਨਕੋਤੁਰਤੁਥਿਨਾਸਦਿਖਰਾਓਮਾਥੋਜਗਲ॥ਸੀਅ

ਕੀਤੋਹੋਆਸਤਥਕੁਜੈਦਸਕੰਧਕੇ॥੨॥**ਸੋਰਠਾ**॥ਏਸੁਆਕੇਕਾ
 ਲਯੋਨਹੀਜਾਨਤਿਮੁਜ਼ਮਾਤੇ॥ਜੀਏਈਦਰਕੇਜਾਲਪੁਰੀਮੀਨਥ
 ਲਕੀਚਲੇ॥੩॥**ਸੋਰਠਾ**॥ਉਤਰਦਕੁਲਓਦਤਰਜਨੀਚਰਤ
 ਮਤਰਨਕੈ॥ਚਿਤਦੀਪਜੀਜੇਤਇਤਰਾਦਨਐਸੋਲਗੇ॥੪॥
ਕਥਿਤੁ॥ਜੀਅਮੈਥਿਚਰਜੈਸੀਜਾਇਬਨਕਰੀਤੈਸੀਜਹਸੀ
 ਅਥੈਸੀਚਲੀਤਹਾਹੀਕੋਧਾਇਕੈ॥ਤੀਅਲੀਨੀਸੰਗਮਨੇ
 ਰਦਮੈਅਨਗਪਕੀਕਾਲਹਸੀਆਜਕਾਲਲੇਤਤੋਓਠਇ
 ਕੈ॥ਚਹੁਚਕਸਥਦਕਰਾਲਭੁਜੋਰਾਮਕਥਹਾਲਚਾਲਮੇਲ
 ਭਾਗੀਦੁੰਦਭੀਬਜਾਇਕੈ॥ਭਾਜੀਜਾਇਰਾਦਨਤਿਹਰੇਭਰਮ
 ਮਤਰਾਜਰਾਮਚੰਦਜੁਸੋਕਪੁਕਾਹੀਐਸੀਜਾਇਕੈ॥੫॥**ਕ**
ਥਿਤੁ॥ਐਸੀਸੁਨੀਬਾਤਸਥਫੂਲਗਏਗਾਤਕਪਿਰਾਮਸਾ
 ਸਭਰੇਭਾਗੀਅਬਕੈਸੀਕਰਤੋ॥ਆਇਲਛਮਨਮੁਸਕਾ
 ਇਕਯੋਪਾਇਗਾਤਿਕੰਨਦੁਚਤਾਈਨਾਥਕਤੋਨਾਹੀਮਰਤੋ
 ॥ਲੋਗਯੋਕਤਤਿਲੇਕਾਪਤਿਭਾਜੀਮੇਰੇਰਹਮੋਕੋਰਹਦੁਇ
 ਕਏਸੁਕੈਸੇਭਾਤਭਰਤੋ॥ਦਾਕੋਬਿਨਮਾਰੇਤੋਤੋਸੀਅਕੋਨਲੇ
 ਤੋਦੁਜੇਭਾਜੀਰਿਪਤਾਕੀਪੀਠਚੜਨਲਹਤੋ॥੬॥**ਕਥਿਤੁ**
 ਕਹੀਲਛਮਨਸੁਨਸੁਰੁਟਮੁਕਟਮਨਐਸੀਐਸੀਬਾਤਨਤੇ
 ਐਸੇਅਨਸਰਤੋ॥ਆਜਜੋਤਫੀਠਯਾਕੋਪੀਠਸੋਲਗਾ
 ਇਰਾਖੈਤਹਾਤੇਘਸੀਟਤਾਨਏਕੋਅੰਕਭਰਤੋ॥ਅੰਰਜੋਕ
 ਤੋਤੋਚਹੁਓਰਘੇਰਹਥੇਪੁਕੁਜਲੋਤੁਮਆਦੇਤੋਲੋਠਰਤੇਨ

੨੨੩ ॥ ਐਤੋਰਘਨਾ ਥ ਛੀਰਨੀਰ ਕੇ ਬਥੇ ਕ ਕਪਿਰੀਰ ਕੀ
 ਬੀਰ ਕੇ ਸਮਾਇ ਕੈ ਨਿਕਰਤੇ ॥ ੭ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਤੈਤੋ ਬਾਤ ਕ
 ਹੀ ਤੇਰੇ ਪਰ ਬਤੇ ਸਹੀ ਤਉ ਸੁਰਨ ਕੇ ਲਰ ਬੇ ਕੀ ਐਰੇ ਕੁੰਤ ਬਾਤ
 ਤੈ ॥ ਜੈਲੋ ਨਤੁ ਰਾਵਨ ਕੋ ਮਾਸੁ ਨ ਉਰਾ ਉਗੀਧ ਜੋਗ ਨੀਪਿ
 ਸਾਚ ਨੀਨ ਪੇਤਨੀ ਮਾਪਾਤਿ ਤੈ ॥ ਜੈਲੋ ਦਸ ਮੁੰਡਨ ਕੇ ਝੁਰਨ
 ਬਿਖੇਰੇ ਪਰ ਧੀਸੋ ਭੁਜ ਦੰਡ ਨਿਤੋ ਲੋਹੂ ਨ ਚੁਰਤੈ ॥ ਜੈਲੋ ਸੁ
 ਨ ਧੀਰ ਮੇਰੇ ਬਾਨ ਠਹਰਾਤ ਨਾਹੀ ਤੋਲੋਰਘ ਬੀਰ ਕੇ ਨ ਲੈਚਨ
 ਸਿਰਾਤੈ ॥ ੮ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਜੈਕੋ ਰਾਜਾਇ ਤੈਨ ਪਰੇ ਆਗੇ ਪਾ
 ਇ ਐਰ ਕਪਿਮਨੇ ਕਹੀ ਆਗੇ ਅਨ ਸਰਹੈ ॥ ਦੇਖੀਓ ਬਿਨਾਧਿ
 ਚਾਰ ਲਾਵੈ ਸੀਅ ਮੇਰੇ ਦਿਗਤਾ ਹੀ ਪਰੀਤਾ ਕੋ ਮਾਰਤੇ ਹੀ
 ਪਰੀਮਰਤੇ ॥ ਜੈਲੋ ਹਨ ਆਇਸ ਮੁਹਾਇ ਦੁੰਦਭੀ ਬਜਾਇ
 ਜੈ ਸੀਰਾਤ ਲਹੈ ਮੋਸੋ ਤੈ ਸੀਰਾਤ ਲਹਤੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਨੀਕੇ ਮਾਰ
 ਪਾਛੈ ਰਾਜ ਦੇ ਬਗੀਖਨ ਕੋ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੈ ਜਾਨ ਕੀ ਕੀਮਨੇ
 ਹਾਰ ਕਰਤੇ ॥ ੯ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਬੋਲੋ ਲਛਮਨ ਯਾਤ ਕੋ ਨਰ
 ਕ ਮਾਰੇ ਹਨ ਬਾਤ ਕੇ ਕਤੇ ਤੇ ਨਾਥ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਉਮਾਤੁਗੇ ॥ ਸਾਤ ਲੋ
 ਕ ਭਾਰੈ ਕੈ ਚਾਪ ਤਿਤੇ ਰੂਮ ਛਟ ਜਾਇਗੀ ਪਤਾਲ ਤਬ ਸੇ
 ਸ ਸੋਹਿ ਸਾਤੁਗੇ ॥ ਐਸੋ ਕਉ ਚੌਦਹ ਭਵ ਨਿਮੈ ਨਰ ਚੌਤੈ
 ਉਭਗੁਟੀ ਚੜਾਇ ਹਨ ਜਾਸੋ ਸਮਾਤੁਗੇ ॥ ਭਾਜੇ ਕੋ ਨ ਮਾਰ
 ਤਤੇ ਮੋਕੋ ਨ ਪਚਰਤਤੇ ਜਾਨਤਤੇ ਯਾ ਕੋ ਰਾਜ ਯਾਤੁ ਕੋ ਦੇਜ
 ਤੁਗੇ ॥ ੧੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਏਯੋ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰਾਇ ਤਉ ਪਜਤਿ

ਰੁਪਤਰੰਗ॥ ਉਤਰਾਦਨਸੀਅਦਿਗਰੰਗੈਲੈਤੀਅਅਪਨੀ
ਸੰਗ॥ ੧੧॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਪੀਅਜੀਅਅਜਤੁਢਿਚਰਮਮਸੀ
ਅਅੰਗਨਭੇਦਨਤਿ॥ ਪਟਜੇਦਗੀਨਿਕਾਰਪਸੀਕੁਪੁਕ
ਢੁਸੇਖਕਰਿ॥ ੧੨॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜੈਸੇਕਨਕਾਚਲਸੇਲੋਤ
ਜਯੋਬਬੇਕਮੇਤੁਜੈਸੇਦਿਨਦੀਪਤਕੇਆਗੇਤਮੁਜਾਮਨੀ॥
ਜਨਕਮੁਤਾਕੀਦੇਤਦਾਮਨੀਦਮਕਆਗੇਤੁਤੇਲਾਗੈਐਸੀ
ਕਾਰੇਥਾਦਰਕੀਕਾਮਨੀ॥ ਮਿਗਮਰਕੁੰਕਮਕਪੁਰਬਾਸਤੇਰੋ
ਤਨਚੋਆਸੋਚੇਥੇਲੀਤੁਤੇਤੈਨਬਾਸਕਾਮਨੀ॥ ਜੈਸੀਸੀਅ
ਓਰਤੇਝਕੋਰਆਵੈਮਾਰਤਕੀਸੋਈਬੀਨਲੋਕਢੁਦੈਸੋਰਕੁਰੀ
ਗਾਮਨੀ॥ ੧੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਤੁਜੇਗਰਬਾਤਸੁਨਥਾਦਗੀਸਦ
ਕੀਨਾਰਜਾਨਕੀਕੇਅੰਗਤੇਨਮੇਰੇਪੁਰਗੁਤਿਰੇ॥ ਜੈਲੋਸ
ਸਿਪੁਰਨਪ੍ਰਕਾਸਤਿਨਪਾਚੀਦਿਸਤਲੀਆਇਤਮਸੀ
ਤਰੇਯਾਇਤਗਤਿਰੇ॥ ਜੈਸੇਕੂਜਾਕੇਤਕੀਗੁਲਾਬਮਾਲ
ਦੇਖੇਥਿਨਬਾਸਥਿਨਆਕਛੁਲਛੁਲੇਨਸਮਾਤਰੇ॥
ਤੇਰੇਜੀਅਗੁਪਕੇਅਡੰਬਰਤੇਰੁਗੀਪੈਸੁਕੇਬਰਪਟੇਬਰਬ
ਰਾਬਰੀਥਿਕਾਤਰੇ॥ ੧੪॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਐਸੋਰੁਪਕੁੰਤੋ
ਕਹਾਤੋਇਰੰਘੋਪਾਨਾਥਮਾਗੇਤੇਨਆਵੈਤਾਥਸੇਲਤੁਨ
ਪਾਈਏ॥ ਜੈਸੇਚਿਤ੍ਰਪੁਤਰੀਬਨਾਇਕਾਤੁਰੀਨੀਤਾਥ
ਤਾਕੇਦੇਖਮੁੜਜੰਨਚਿਤਕੇਚਲਾਈਏ॥ ਰੇਵਾਸਾਰੰਸੁਤੀ
ਗੰਗਾਰੀਮਤੀਜੰਨਮਨਾਕੇਨਾਏਕੈਤਰੰਗਨਮੈਪਾਪਕੇ

ਬਾਣੀਏ॥ ਆਪ ਬੁਝੈਯੈ ਤੇ ਤਿ ਕਲੰ ਸਮਝੈਯੈ ਪੀਅੰ
ਕਾਤੁ ਕੋਢੈ ਟਾਲੈ ਰੁਖ ਚੜ੍ਹ ਜਾਈਏ॥ ੧੫॥ ਦਿਤਰਾ॥ ਯਤ
ਬੁਕ ਬਾਰਨ ਨਰ ਖੰਡ ਤਬ ਚਨ ਨਿਸੰ ਕਮਨ॥ ਜਨ ਬਿਪਨਾ ਚ
ਨਤਾਰ ਅਤ ਮੁਖ ਰਸਨ ਦੁਇ ਕਰਤ॥ ੧੬॥ ਦਿਤਰਾ॥ ਸੁਨ ਰਜ
ਤੋ ਸੋ ਕਰੋ ਜੋ ਭੁਖ ਜੀ ਮਨ ਮਾਠਿ॥ ਤਜੈ ਕਪਟ ਸੁਖ ਪਾਈਏ ਭ
ਜੇ ਰਾਮ ਦੁਖ ਜਾਤਿ॥ ੧੭॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਦਾਨ ਪੁਰਤੁ ਤਸੇਈ ਕੁਲ
ਮੈ ਸਪੁਤ ਸੋਈ ਲਾਖ ਕਾਮ ਛਾਡ ਕੈ ਜੋ ਕਰੈ ਕਾਮ ਕੋ॥ ਪੰਡ
ਤਿ ਪ੍ਰਥੀਨ ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਜਲ ਮੀਨ ਸੋਈ ਐਰ ਪੈ ਕਰਾਵੈ ਆ
ਪ ਜਧੈ ਹਰ ਨਾਮ ਕੋ॥ ਲਾਜ ਕੋ ਜਹਾ ਜ ਸੋਈ ਆਜ ਕਬ
ਹਾਜ ਸੋਈ ਲੋਗ ਸਿਰਤਾ ਜ ਸੋਈ ਕੋਜੁ ਕਰੈ ਹਾਮ ਕੋ॥ ਰਾਮ
ਕਰ ਹਾਜ ਸੋਈ ਹਾਜ ਕੋ ਸਮਾਜ ਸੋਈ ਮਹਾ ਹਾਜ ਸੋਈ ਜੋਈ
ਭਜੈ ਹਾਜ ਰਾਮ ਕੋ॥ ੧੮॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਬੁਨੀਏ ਪੁਰਾਨ ਗਾਨੀ
ਏ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਗਿਆਨ ਸੋਈ ਬਡੈਈ ਸਮਾਨ ਅਭਮਾਨ ਪਰ
ਗੀਏ॥ ਸੋਈ ਤੈ ਸੁਜਾਨ ਜਿਨ ਜਾਨੀ ਕੁਰਾਨ ਨਿਪੁਰ ਛਾਡ ਕੇ
ਅਸਾਧ ਨਿਕੋ ਸਾਧ ਅੰਕੁਰ ਗੀਏ॥ ਐਸੀ ਜੰਤੁ ਇਤੈ ਜੀ
ਦਤਿ ਲੈ ਜੈਯੈ ਗੋਇ ਐਰ ਜੋਨ ਤੇ ਇਤੈ ਕਕਾਮ ਕਰੀਏ॥
ਜੋ ਲੋਜ ਗਾਜੀ ਜੋ ਤੋਲੈ ਭੁਲੇ ਜਮੁਲੀ ਜੋ ਦਾਨ ਦੀਜੈ ਮਾਨ ਦੀ
ਜੋ ਹਸ ਦੀਜੈ ਪਾਉ ਪਗੀਏ॥ ੧੯॥ ਸਦਾ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਦੇਅ
ਪੁਨਾਇ ਲੈ ਰਾਮੈ ਤਿ ਯਾਮ ਤਿ ਤੋ ਨਰਤੀ ਸੁਖ ਛੀਜੈ॥ ਦੇਸ
ਬਸੇ ਨਹੀਲੇ ਕਰਸੈ ਦੁਖ ਜੀਨ ਧਸੈ ਪੀਅਯੈ ਜਗ ਜੀਜੈ॥

ਜੋ ਮਾਤਿ ਬਾਤੁ ਚੇਤੰ ਕੁਲੀ ਨਰੁ ਚੇਤੰ ਕੁਲੀ ਬਿਨੁ ਤੀਸੁ ਨ ਲੀ
 ਜੈ॥ ਬੰਚਕ ਜੋ ਮਨੁ ਨਹੀ ਤਬਹੰ ਚਕੁ ਪਰਪੰਚਨ ਕੀ
 ਜੈ॥ ੨੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਬਾਕਾਈ ਸਰਬਰ ਕਰੈ ਤਬ ਬੋਲੈ ਸੁਖੈ
 ਨ॥ ਲਗਤ ਚਰਕ ਸੀ ਦੇਖੀਏ ਬਹੁਰ ਕਰੈ ਜਲ ਸੈਨ॥ ੨੧॥
ਕਥਿਤਾ॥ ਉਚੇ ਕਰੈ ਏਹੇ ਪਰਪੰਚਨ ਸੇਖੇ ਪੇਰ ਪੇਰ ਤੁਜੈ ਸ
 ਦਧਾਨੁ ਏਕੁ ਛਲ ਕੇ ਕਰ ਤਿਤੈ॥ ਗਮ ਲਛਮਨ ਕੇ ਬਨਾਇ ਮ
 ਥੇਲਾ ਇਕ ਐਸਿ ਦਐ ਸੋਧਾਨ ਤੂੰ ਨ ਧਰਤੈ॥ ਕੁਛ ਲਾਮੁ
 ਕਟਕੀ ਚਰਕ ਦੀ ਨੀ ਗੰਢ ਸਮੈ ਨੈਕ ਤੂੰ ਨ ਕਰਤੈ ਹੀ ਝੁਪਾਇ ਨ
 ਪਰਤੈ॥ ਲਛਮਨ ਬਿਪਰੀਤਿ ਬਡੀ ਮੋਕੈ ਤੋਇ ਰਾਧਨ ਤੇ
 ਤੋਤੈ ਭੇਤ ਭੇਤ ਨ ਰਹਤੈ॥ ੨੨॥ **ਕਥਿਤਾ**॥ ਛੇਰੀ ਛੇਰੀ ਜ
 ਰਾਮੁ ਮੋਤੀ ਮਾਲ ਕੰਠ ਝੂਰ ਕਰਤੈ ਕਰਤੈ ਛਿਟ ਕਬਾਇ
 ਲੈ ਕੀ ਕਨੀ॥ ਤੇਹੀ ਛਿਨ ਛਬ ਕੇ ਤਰੰਗ ਬਢੇ ਗਮ ਕਦਿ
 ਮਾਨ ਨੀਲ ਮਣ ਪਰਛਣ ਮਨ ਸੀਠਨੀ॥ ਕਿਥੋ ਨੀਲ ਕਮ
 ਲ ਮੈ ਅਮਲ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਲਾਲ ਨ ਕੀ ਪਾਤਿ ਕਾਮ ਕਾਰੀ
 ਗਰ ਤੈ ਬਨੀ॥ ਏਤੇ ਅਪਰਾਧ ਪਰ ਨੈਕੁ ਹੀ ਝੁਪਰੈ ਪਾਇ ਤੋ
 ਤੋਤੀ ਨ ਲੋਕ ਮਾਤਿ ਬਾਤੁ ਯਾਤੀ ਕੀ ਬਨੀ॥ ੨੩॥ **ਕਥਿਤਾ**
 ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ ਮਾਨੈ ਕੰਠ ਕੰਠ ਗਮਾਲ ਕਰੈ ਰਾਧਨ ਕਰ ਗਲ ਅ
 ਜਨਾਨ ਕੀ ਯਰ ਤਿਤੈ॥ ਜੋ ਕੀ ਛਬ ਛੂਰੇ ਦੁਤ ਦਾ ਮਨੀ ਸੀਕ
 ਧਜਾਤਤਾ ਕੀ ਰੂਪ ਜੋਤ ਮੈ ਪਤੰਗ ਸੇ ਜਰ ਤਿਤੈ॥ ਗੋਤ ਮਕੋਸ
 ਪਾਆਨ ਅਜੀਜ ਰਾਏ ਸੋਤਿ ਦੇਹ ਤੂ ਕੇ ਗਏ ਮਨ ਸੀਗ

ਜਕਰਤੋ॥ ਗਮ ਕਥਾ ਕੇ ਕਥੂ ਪਾਪਨ ਕੇ ਲੇਖੇ ਜਾਤੇ ਪਾਪਨ
 ਕਤੁ ਅੰਸੇ ਪਾਪੀਤੇ ਰਹਤੋ॥ ੨੪॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਅੰਸੀ ਰੁਤ
 ਕੀਨੋ ਛਲੁ ਕੇ ਦਲ ਪਰਪੰਚ ਬਲੁ ਰਾਮੁ ਨ ਸੰਭਰੈ ਪਲੁ ਤੁਖ
 ਤੀ ਕੀ ਹਨ ਤੈ॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕਰੋਗ ਮੈ ਤੁਰੇ ਖਸਨ ਪਾਤ ਜੋਗ ਮਰੈ
 ਲਾਗੋ ਲੋਗ ਨ ਮੈ ਕਾ ਕੀਤ ਬਕਾਨ ਤੈ॥ ਗਮ ਕਥਾ ਜਦ ਪਜਾਨ
 ਕੀ ਪਾਤਿ ਆਏ ਘਰ ਤਉ ਮਨ ਪਾਪਨ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਕੁਝਾਨ ਤੈ
 ਜੈ ਸੇ ਤੀਨ ਲੋਕ ਨਿਕੋ ਜਾਤਿ ਤਮ ਉਦੇ ਲੇਤਿ ਕੋ ਨ ਹਨ ਸੁ
 ਰ ਕੀ ਉਲੁ ਕ ਜੋਨ ਜਾਨ ਤੈ॥ ੨੫॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਦੁੰਦਰੀ ਬਜਾਇ
 ਛੋਲ ਤਾਲ ਕਰਨਾਇ ਬਰੇ ਉਧ ਮੁਖ ਚਾਇ ਛਲ ਕੀਨੋ
 ਮਠਾ ਮਕੇ॥ ਬਾਰਨ ਬਨਾਇ ਆਗੇ ਕੋਤਲ ਚਲਾਇ ਮੁਖ
 ਪੁਰਲ ਪਟਾਇ ਮਾਨੋ ਜੀਤੇ ਰਣ ਧਾਮ ਕੇ॥ ਪੁਜਾ ਘਰ ਰਾਇ
 ਛਤ ਚੋਰ ਸੋ ਛੁਰਾਇ ਬਾਗੇ ਬੀਰ ਨਿ ਬਨਾਇ ਧੌਰ ਚਲਾਇ
 ਦਾਮ ਚਾਮ ਕੇ॥ ਰੋਇ ਬਿਕਰਾ ਲਧੁ ਗਕਾਲ ਕਤਾਲਾਈ
 ਛੀਲ ਜਾਨ ਕੀ ਜੁ ਅੰਸੇ ਹੀ ਬਿਲੋ ਕੇਤਾਲ ਰਾਮ ਕੇ॥ ੨੬॥
ਕਥਿਤੁ॥ ਗਮ ਤੇ ਸੁਲਛ ਮਨ ਸੰਸਿਧਾ ਰੇਦੇ ਦਧਾ ਮਸੇਰੀਏ
 ਸਰਨ ਅਖਤੈ ਨ ਆਸ ਆਨ ਕੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਚਲੈ ਸੰਗਤੈ ਅਨੰਗ
 ਤੇ ਬਚਾਇ ਲੀਜੈ ਗੰਗਾ ਜੀ ਸਮੇਂ ਇਮਿਲੀ ਛਾਡਿ ਬਾਨ ਮਾ
 ਨ ਕੀ॥ ਤੀ ਛਿਨ ਦੇਖ ਛਬ ਨੈ ਨ ਰੇ ਨੀਰ ਵਧ ਛੂਰ ਚਲੀ ਛਾ
 ਤੀ ਜਿੰਮੇ ਮਗੀਦ ਪਾਤ ਭਾਨ ਕੀ॥ ਰੋਇ ਬਿਕਾਲ ਧੁਗ ਕਾਲ ਕਤ
 ਲਾਈ ਛੀਲ ਕੋ ਨ ਦੇਖੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਨ ਦੇਖੀ ਜਾਨ ਕੀ॥ ੨੭॥

ਕਥਿਤੁ ॥ ਤਾਇਤਾਇਰਾਮਤਾਇਰਾਮਨਜਗਾਇਕਬੀਰਤਾ
 ਇਕਤਪੁਰਨਅਨਤਤੇਕਤਾਵਤੇ ॥ ਆਇਦ੍ਰੋਨਾਰਦਬਿ
 ਹਚਸਿਦਸੇਖਸਸਬੇਦਤੁਮਹੀਕੋਨੇਤਨੇਤਗਾਵਤੇ ॥ ਸਿੰ
 ਸਸੁਰਗਾਜਮੋਹਲੋਕਲੋਕਨਕੇਮੇਰਾਅਗੋਨਾਥਤੇਗੀਜਾ
 ਇਪਾਨੀਓਠਾਵਤੇ ॥ ਭੂਪਦੇਸਦੇਸਨਕੇਬਾਲਕਨਰੇਸ
 ਨਕੇਸਭਾਮੈਪ੍ਰਦੇਸਕਰਬੈਠਨਿਨਪਾਵਤੇ ॥ ੩੮ ॥ **ਕਥਿਤੁ**
 ਰਾਮਪਾਨਨਥਕਾਮਕੇਲਏਕਸਾਥਤੁਮਮੇਰੇਈਅਧਰਕੇਸੁਖ
 ਅਘਾਇਪੀਵਤੇ ॥ ਤਾਂਕੇਪਾਛੇਮੇਤੁਕੋਪਿਵਾਇਕੇਪੁੱਖਪਾ
 ਨਦੋਓਤਨਭੇਦਤੁਨਪ੍ਰੇਮਰੋਗਸੀਵਤੇ ॥ ਔਰਜੇਕਦਾਂਚਕ
 ਤੇਤੇਰੋਈਅੰਧਤਸਾਂਚੇਤੋਤੋਪਾਨਕਰਕੈਜੀਵਾਇਕੋਜਨ
 ਜੀਵਤੇ ॥ ਆਜਬੈਰੀਕਾਲਮੇਤਿਆਇਕੈਦਿਖਾਵੈਤੁ
 ਸਆਸਤੀਜੁਰਾਮਕੀਸੁਦੇਖੇਕਾਟੀਰੀਵਤੇ ॥ ੩੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ**
 ਬੈਠਪਰਜੰਕਭਰਅੰਕਮੋਸੋਕਹੀਬਾਤਸੀਤਾਮੈਭੂਪਾਨਤੁਕੇ
 ਪਾਨਮੈਬਸਾਈਏ ॥ ਸੁਤੇਮੇਰੇਭਲਾਈਮਨਾਵਤਤੇਚਾਨੀ
 ਅਬਤਾਤੇਬਨਲਆਇਪਰਤੀਤਓਪਜਾਈਏ ॥ ਕਪਟਕੀਬਾ
 ਤੈਭਈਨਿਪਟਪ੍ਰਗਟਸੀਅਜੀਅਮੈਜੁਤੇਤੀਸੰਗਕਾਤੇਨਲ
 ਗਾਈਏ ॥ ਹਵਰੀਤੇਐਸੀਗਤਿਬਾਤਕਰੋਬਾਵਰੀਸੀਕਤੇ
 ਬਲਜਾਓਪਾਛੇਕੋਨਕੋਜੀਵਾਈਏ ॥ ੪੦ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਨੀਲ
 ਨਲਅੰਗਵਤੇਆਗਈਅਨੰਦਪਾਨਕਾਨੁਨਿਵਾਤੇਤੁ
 ਰਕੋਨਕਾਤਲਰੇਤੇ ॥ ਕਿਧੋਮੇਰੇਬਿਹਰਤੇਪੈਰਪਰਨ

ਸੁਖ ਕਿਧੋਲੰਕ ਪਤੀ ਕੇ ਕੁਪੇਚ ਮਾਂ ਸੁਪਰੇਤੋ॥ ਕਿਧੋ ਤਨੁ ਮਾਂ
 ਨ ਜਾਇ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਲਵੇ ਅੰਗ ਤਿਨ ਸਮੇਂ ਅਲਿਗ ਨਿਕੋ ਦੇਤਿ
 ਪੀਅ ਡਰੇਤੋ॥ ਏਕ ਹਿ ਬਾਹ ਨਾਥ ਅੰਜਨ ਨ ਕੀਅ ਨਾਥ ਕ
 ਹੀ ਕਾਤੁ ਨ ਦਬ ਸੁਨ ਭਬ ਸੁ ਦੇਊ ਧਰੇਤੋ॥ ੩੧॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਪੈ
 ਰਖਤਿ ਤਾਰੇ ਤਬ ਜਾਨ ਤੀਤੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਮੇਰਿ ਘਰ ਛਾਰ ਕੈ
 ਅਕੇਲੇ ਬਨ ਆਵਤੇ॥ ਦੂਜੈ ਸੁਪਨ ਥਾ ਬਨ ਆਇ ਕੈ ਰਿਝ
 ਇਹੀ ਸਹੀ ਬਲ ਜਾਨ ਤੀਤੋ ਬਾਤ ਨ ਲਗਾਵਤੇ॥ ਕਹਾ ਕਰੇ
 ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਪਰੀਨ ਜਾਗੀਰ ਮਚਰ ਸੀਲ ਤੋ ਸੁਦੇਖ ਜੋ ਲੋਗ ਮਾਨੇ
 ਭੂਠ ਗਾਵਤੇ॥ ਗਨ ਹੂ ਮੈ ਸੰਗ ਜੋ ਤੋਤੋ ਤੀ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਸੋਯ ਮੇ
 ਰਿਛਾਰ ਕੈ ਸੇ ਸੁਰ ਲੋਗ ਜਾਨ ਪਾਵਤੇ॥ ੩੨॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਤੁ
 ਮੈ ਰਾਪੁ ਨਾਥ ਸੁਰ ਨਾਥ ਬੁਝੈ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਹੀ ਸੀ ਅਛਾਰ ਸੰਗ
 ਅੰਸੇ ਕੈ ਨ ਭਾਖ ਬੋ॥ ਜੋ ਲੋਕਾਠ ਜੋਰ ਕੈ ਜੋਰਾਇ ਤਨ ਛਾਰ ਕ
 ਰੇ ਤੋਲੈ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤੁ ਮੇਰੇ ਜੈ ਸੇ ਤੈ ਸੇ ਰਾਖ ਬੋ॥ ਸੀਲ ਤੋ ਸਿਧਾ
 ਕੇ ਤਬ ਸੰਗ ਨ ਸਿਧਾ ਹੀ ਜਬ ਤਉ ਕੁਲੇ ਆਜ ਤੂਲੈ ਫੂਰੇ ਪ
 ਰਲਾਖ ਬੋ॥ ਜੈ ਸੀਆ ਦੁਤੀ ਤੈ ਸੀਅਤ ਨ ਨਿਬਾਤੀ ਰਾਮਤ
 ਭੁਪਰਾਵਨ ਕੀ ਅਪਰਾਮੈ ਨਾਖ ਬੋ॥ ੩੩॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਅਹੋ
 ਤੁਮਾਨ ਪ੍ਰਗਧੈ ਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਤਬ ਗਾਓ
 ਤੈ ਜਕੀਐ॥ ਕਿਧੋ ਸਿੰਧ ਬ੍ਰਹਮੇਂ ਕਿਧੋ ਬ੍ਰਹਮੇਂ ਕੁੰਭੇਂ ਕਿਧੋ ਅੰਧ ਕਿ
 ਧੋ ਕਾਤੁ ਅਪਰਾਮੈ ਬਲ ਬੋਚ ਧਰੇਤੋ॥ ਦੇਖੋ ਮਿਲ ਬਾਨ ਰਾਮ
 ਨ ਤੇਏ ਕੁਮਾਰ ਕਰਮਾਰ ਕੈ ਬਜਾਇ ਰਾਮ ਨ ਮੈ ਪਠੀਐ॥

ਤੇ ਤਿਸ ਚਲਾ ਗੇ ਕੰਨ ਜਾਇ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਅੰਤੁ ਕਾਲ ਕੇ ਬਦ
 ਉਘਾਲੇ ਕਾ ਕੇ ਕਮ ਅਜੇ ਤੇ ॥ ੩੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਗਦਨ ਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਨ
 ਲਾਏ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਢਿਗਲ ਛਮਨ ਚੌਰ ਲੈ ਕੇ ਲਾਗੇ ਨ ਸੁਤਾ ਦੇਨ ॥
 ਕੇ ਸਨਿ ਕੋ ਛੋਰ ਸੈਨ ਝਾਗੀ ਪੂਰ ਪਦਨ ਕੀ ਤੇ ਹੀ ਛਿਨ ਨੈਨ ਕੰਜ
 ਕੀਏ ਨ ਬਿਛਾ ਦੇਨ ॥ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁਤੀ ਮੈ ਮਦਦ ਗੀ ਕੋ ਦੇ ਤਿਆ
 ਨ ਸੋ ਤੋ ਅਬ ਹੀ ਕੋ ਉਲਝੈ ਨ ਮਿਲਾ ਦੇਨ ॥ ਦੇਖੋ ਮਾਝ ਪਾਸ ਮੈ
 ਮਨੋ ਰਖ ਕੀ ਨ ਉਬੁਰੀ ਰਾਮ ਕਥਿ ਮੈ ਸੋ ਸੀ ਅਲਾਗੀ ਦੁਖ ਪਾ
 ਦੇਨ ॥ ੩੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਏਕ ਕਾਮ ਕਰੋ ਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਤੋ ਰੋ ਰਾ
 ਗੀ ਰਾਮ ਤਨੁ ਦੇਖੀ ਕੈ ਸੇ ਅਗ ਕੋ ਦਿਖਾਈ ਮੈ ॥ ਕਰਮ ਅਧੀਨ
 ਦੇ ਤਿ ਪੈਠ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਰ ਅੰਸਰ ਕੇ ਚੁਕੇ ਪਾਛੇ ਕੀ ਧਰਮ ਪਾਈ
 ਮੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਿਰ ਕਮਲ ਲੈ ਅਕ ਪਰਜੰਕ ਹਾਥਿ ਤਾ ਹੀ ਸੋ ਲਗਾਇ
 ਧਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਗਾਈ ਮੈ ॥ ਬਿਰਹਿ ਬਜਾਰ ਸਾਧਿ ਦੇ ਤੇ ਨ ਤਿ ਰੋ
 ਬਾਧ ਗੁਰੀ ਅਬ ਨਾਇ ਜਾਇ ਰਾਮ ਸੋ ਮਿਲਾਈ ਮੈ ॥ ੩੬ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਅੰਗੇਜੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਤਿਹੋ ਬਡੇ ਸੁਜਾਨ ਛਦਤੁ
 ਮਾਨ ਮੁਰ ਦੇਵ ਲੋਕ ਜਾਈਏ ॥ ਯੈਏ ਕਰਾਵਨ ਕੋ ਕੁੰਝ ਉਪਕਾ
 ਰ ਮੈ ਕੋ ਰਾਮ ਕਰੈ ਯਾ ਕੋ ਲੋਗ ਰਾਮ ਸੰਗ ਗਾਈਏ ॥ ਜੋ ਤੋ ਕਛੁ
 ਛਲੁ ਤੋ ਤੋ ਕੁਛ ਬਸ ਮੇਤਦ ਸਕਾਧਿ ਦਿਨ ਬੋਰੇਈ ਮੈ ਯਾ ਕੋ ਛਲੁ
 ਪਾਈਏ ॥ ਬਾਤੁ ਤੇ ਨਿਰਾਨ ਕੀ ਯੈਹੋ ਇਕ ਤੇ ਜਾਨ ਕੀ ਤੋ ਮੇਰੇ
 ਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਪਨ ਬਚਾਈਏ ॥ ੩੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਯੈਏ ਜੀ
 ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਜਾਨ ਕੀ ਪੁਕਾਰ ਮੇਰੇ ਤਾਥ ਬਡੁ ਰੁਗੀਆ ਜਗ

ਮੇਲ ਪੁਟਾ ਤਿਹੋ ॥ ਅੰਗੁ ਤੇ ਅੰਗੁ ਗੇ ਮੇਰੇ ਸਥੈ ਅੰਗੁ ਅੰਸੁ ਤੇ
 ਜਿਗਮਚੰਦ ਅੰਗੁ ਕੇ ਸਦਾ ਈ ਪਛੁਤਾ ਤਿਹੋ ॥ ਦੇਵ ਨ ਥਿ
 ਚਾਹੀ ਏ ਤੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਨਾਏ ਮੁੰਡ ਸੀਆ ਕੇ ਛੁਏ ਤੇ ਤੀ
 ਨ ਲੋਕ ਜਰ ਜਾ ਤਿਹੋ ॥ ਥੋਲੇ ਤ ਬਲੇ ਪੁਇ ਕੇ ਸੋ ਕੰਤ ਜਿਏ
 ਕੇ ਅੰਗੁ ਗਮ ਕੇ ਸੇਰਾ ਵਨ ਕੇ ਗਾਥ ਨ ਸਮਾ ਤਿਹੋ ॥ ੩੮ ॥ ਕ
 ਥਿਤੁ ॥ ਰਹੀ ਹੋਤ ਸੰਗ ਪੈ ਅਨੰਗ ਕੇ ਪ੍ਰਥੀ ਨ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਰ ਬਨ
 ਜਾਨ ਤੇ ਤੀ ਨ ਲੋਕ ਕੇ ਦੋ ॥ ਲੋਕ ਪਤਿ ਹੰਚ ਕ ਪਰੰਪਰ ਨ
 ਤੋ ਰਹੇ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਨਿਛੁਰ ਜਾ ਤਿਤ ਬਗਮ ਕੇ ਪਕੇ ਸੇ ॥ ਗਾਥ
 ਗਾਥ ਪਾਨ ਸੁਹਰੁ ਏ ਅੰਤਰ ਧਾਨ ਦੇ ਬਗਮ ਚੰਦ ਬਾਨ ਅ
 ਬਯਾ ਤੀ ਤੇ ਸਿਰੋ ਗਤੈ ॥ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਅਗੇ ਜੀ ਕੁਰ ਗਤੈ ਸੇਰਾ
 ਵਨ ਪੈ ਜੋ ਲੋ ਜੀਏ ਤੋ ਲੋਯੋ ਪੁਕਾਰ ਬਾਤ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ੩੯ ॥ ਸ
 ਰਠਾ ॥ ਸੀਤਾ ਬਰੀ ਅਜਨਮ ਭੈ ਦੇਵ ਮਿਲਯੋ ਕਰੈ ॥ ਅਬਲੈ
 ਜਾਤੇ ਪਾਨ ਜੋ ਹਮ ਬੀਚਨ ਆਵਤੇ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਮਨ ਹਿ
 ਮੁਕੈ ਸਕੁ ਰਾਗ ਵਨ ਕੇ ਛਲ ਬਲ ਪ੍ਰਬਲ ॥ ਸੀਤਾ ਗਾਨ ਕੁ
 ਮਾਰ ਗਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀਵਤ ਬਚੈ ॥ ੪੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨ ਸੀਅ ਬ
 ਚਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸਮਝਾਵਤ ਸਬ ਦੇਵਤਾ ॥ ਯਹ ਰਾਵਨ ਕੀ ਗੀਤ
 ਛਲੁ ਕੀਨੋ ਅਰੁ ਕਰੇ ਗੋ ॥ ੪੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰੇਰ ਬਗਮ ਅਰੁੰਗ
 ਕੋਨ ਕੀਵਰਾ ਵਨ ਕੁ ਮਤਿ ॥ ਜੈ ਸੇ ਗਰਜ ਭੁਜੰਗ ਕੋ ਪਕਰਤਿ
 ਲਾਜਾ ਕਰੈ ॥ ੪੩ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸੀਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇਵ ਗਾਏ ਲੋ
 ਕ ਲੋਕ ਦੇ ॥ ਆਇ ਕੇ ਅਸੋ ਕ ਬਨ ਸੋ ਕ ਕੋ ਨਿਦਾਰ ਕੈ ॥

ਜਨ ਕੀ ਕੇ ਅਪਦਾ ਕੇ ਪੁੰਜ ਐਸੇ ਕੁਹੇ ਜੈ ਸੇ ਗਾ ਕੇ ਉਨਾਇ
 ਤਾ ਕੇ ਪਾਪ ਜਾਇ ਰਾਹ ਕੈ ॥ ਸੀਸ ਤੋ ਗਏ ਅਕਾਸਹਾਵਨ ਨਿਗ
 ਸ ਤੈ ਕੈ ਚਪੌਰੁ ਖਰੁ ਖਨਿ ਸੋ ਮੁਰਮਾਹ ਮਾਰ ਕੈ ॥ ਰਾਮ ਕ ਬਚਾ
 ਰ ਚਰੇ ਘਾਟ ਨਿਕੋ ਚਲੇ ਕੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਰਾਮ ਬਿਮੁਖ ਚਲੇ ਜਨ
 ਮਾਰ ਕੈ ॥ ੪੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਐ ਗੜਲ ਕਪਤਿ ਪਾਇ ਦੁਖ
 ਪਾਪ ਮਤਿ ਆਪਨੋ ਸੋ ਕੀਨੋ ਅਤਿ ਥੈ ਠੀ ਮਰਝਾਇ ਕੈ ॥ ਮਨੈ ਕੀ
 ਨੈ ਸਥੈ ਲੋਕ ਜੀਅ ਮੈ ਬਢੇ ਸੋ ਕਲਾਗਤਿ ਨ ਤਾਬ ਸੀਆ
 ਬ ਕਯੋ ਤੈ ਉਪਾਇ ਕੈ ॥ ਕਾਲ ਪਰੇ ਬੰਦ ਸਾਲ ਸੇਵੇ ਆਗੇ ਲੋਕ
 ਪਾਲ ਦੇ ਬੋਰਾ ਮਸੇ ਬੈਰ ਕੀਓ ਤੈ ਬਜਾਇ ਕੈ ॥ ਕੈਸੀ ਤੈ ਤੈਰ
 ਈ ਠਕੁਰਾਈ ਤੈ ਤੈ ਨੈ ਈ ਜਾਨ ਕੀਨ ਲਈ ਗਈ ਰਾਖੀ ਦੇ ਵਨ ਬ
 ਚਾਇ ਕੈ ॥ ੪੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਚਰੇ ਮੁਖ ਚਾਰ ਬਾਕ ਪੜੈ ਜਿਨ ਏ
 ਕੁ ਅੰਕ ਦੁਰ ਦੁਰ ਤਾਂ ਕ ਜਾਤਿ ਅੰਕ ਨ ਕਾ ਜਕੈ ॥ ਦੇਖੋ ਬਾਕ
 ਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਕਯੋ ਮੁੜ ਮਤਿ ਜਨ ਤਿ ਤੈ ਜੀਅ ਮੈ ਸੁਰ ਪਤਿ ਕੇ ਸ
 ਮਾਜ ਕੈ ॥ ਠੋਕੇ ਜਿਨ ਬੀਨ ਸੁਨ ਨਾਰਦ ਪ੍ਰਬੀਨ ਅਰੁ ਜੀਨ ਤੋ
 ਰੁਤੇ ਰੇ ਇੰਦ੍ਰ ਚਾਤਿ ਨ ਲਾਜ ਕੈ ॥ ਭਾਟ ਭਾਟ ਦੇ ਵਨ ਸੈ ਕੇਤ ਪਰ
 ਵਨੁ ਆਜ ਜਾਨ ਕੀ ਬਚਨ ਆਨ ਲਾਗੇ ਲੋਕ ਰਾਜ ਕੈ ॥ ੪੬ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਰਾਵਨ ਕੀ ਐ ਸੀ ਗਤਿ ਸੀਤਾ ਅਪੁਨੀ ਬਿਪਤਿ ਕਹ
 ਤ ਜਟੀ ਸੋ ਸਰਮਾ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ਦੇਖੋ ਇਨ ਪਾਪੀ ਮਸੇ ਕੈ ਸੋ ਛ
 ਲ ਕੀਨੋ ਜਨ ਦੇਵ ਘਾਨੀ ਤੁਤੀ ਪਾਨ ਦੇ ਤਤੋ ਉਡਾਇ ਕੈ ॥ ਬੋਲੀ
 ਵੋਊ ਯਾ ਕੇ ਪਰਪੰਚ ਕੋ ਨ ਅੰਤੁ ਰਾਨੀ ਆਗੇ ਉਕਾਰੈ ਕੋਤੋ ਸੋ ਕ

ਭੀਸਮਝਾਇਕੈ॥ ਸਥਾਨੁ ਜੋਯਾਕੀਥਾਤਨਪਤੀਜੋ
ਜਿਨਰਾਮਆਜਕਾਲਯਾਤਿਰਾਹਤਿਪਚਾਇਕੈ॥੪੩॥

ਕਥਿਤਾ॥ ਅਯੋਗਮਨਿਕਟਥਿਕਟਕਿਲਕਾਰੇਕਪਿਸਥੈਰਗਰੰ
ਗਕੀਰਪੁਜਾਠਹਰਾਤੈ॥ ਸੰਖਨਕੀਘੋਰਸੁਨਮੋਗਪਿਕਨ
ਚਤਿਤੈਮਾਨੇਸੇਘਸੋਹਰੂਤੇਲੋਚਨਸਿੰਗਤਿਤੈ॥ ਫਰਨਾਝ
ਰੇਆਪਾਰਫੁਲੇਦੁਮਲਤਾਨਾਰਮਾਨੇਫੁਲਫੁਲਗਿਰੇਪੇ
ਮਸੋਚੁਚਾਤਿਤੈ॥ ਬਾਜੀਤਿਨਨਾਤਮਾਤੇਹਾਥੀਝੁਨਨਾ
ਤਿਸੀਆਰਵੀਸੇਘਪਾਨਕੇਐਸੇਘਰੇਜਾਡਤੈ॥੪੪॥

ਕਥਿਤਾ॥ ਗਾਢਨਕੋਮਾਰਪਛੇਗਜੁਦੈਬਰੀਖਨਕੋਮਾਰਜ
ਰਾਮਭਥਤੇਗਢਿਗਆਇਤੈ॥ ਦੂਰਹੂਤੇਤੇਗਠਿਰੇਖਮੁਸਕਾਇ
ਤੇਰੋਥਿਰਹਿਥਾਹਿਥਾਇਹੀਏਸੋਲਗਾਇਤੈ॥ ਕੌਤੋਸਰਮਾਝ
ਜਰੀਪਾਗੀਸੀਅਤੇਹੀਘਟੀਦਾਸੀਕਰਆਪਨੀਜੋਹਮੈਨਬ
ਚਇਤੈ॥ ਬਾਨਰਕੇਝੁਰਹਾਥਲੀਨੇਰੁੰਡਮੁਰਤੋਤੋਕੋਓਕਪਿਭੂ
ਝੋਮਰਾਮੇਠਾਰਿਖਾਇਤੈ॥੪੫॥ **ਕਥਿਤਾ॥** ਨੈਕਸੀਅਤਸੀ

ਸਖੀਸੁਨੋਘਰਬਸੀਤੁਮੈਪਾਨਨਸਮਾਨਰਘਬੀਰਸੇਮਿ
ਲਾਇਤੈ॥ ਐਰਤੁਮੈਪੰਨਪੁਤੁਨੀਕੇਪਹਿਚਾਨਤਿਤੈਸੰਗੁਨੀ
ਤਿਤਹੀਸੇਵਤਾਹੀਧੈਕਹਾਇਤੈ॥ ਜਾਨਕੀਤੁਤਨੁਮਾਨਕੇਭ
ਰੇਸੋਭੁਲੇਜਿਨਦੈਠਾਰਿਖਾਇਤੈਤੈਪਾਨਕਹਾਪਾਇਤੈ॥
ਧੀਰਰਸਮਾਤੇਹੁਇਤੈਲੋਹੁਸੇਅਨਾਤੇਹੁਇਤੈਕਹਾਕੁੰਤ
ਤਿਤੇਰੇਮਾਨਿਨਲੁਟਾਇਤੈ॥੪੬॥ **ਸਥਿਯਾ॥** ਜਾਂਦਿਨਪਾਇ

ਪਰੈ ਕੋ ਪਿ ਕੋ ਦਲ ਜੀਤਿ ਹੈ ਕੋ ਭੁਖਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਗਾਏ ਨ ਕੇ
 ਸਿਰ ਦੇ ਸਿ ਦੇ ਕੋ ਕਦਰਾ ਮਨਿ ਸੰਕਤੁ ਹਿਲ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੀਵ
 ਤ ਜਾਇ ਸੁਨੇ ਜ ਬਸਾ ਮੁਸਾ ਮੁਤ ਬ ਪੁ ਕਤਿ ਮੋਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥
 ਸੀਰਖ ਬੀਰ ਕੇ ਪਾਇ ਰਤੇ ਗਤਿ ਮੋਦਿ ਨ ਮੋਤਿ ਕਤੇ ਕ ਬਾ
 ਵੈ ॥ ੫੧ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜਾਦਿ ਨ ਆਨ ਮ ਦੇ ਦਰ ਸੁੰਦਰ ਦੀਨ ਝੋਰਾ ਮ
 ਕੇ ਪਾਇ ਪਰੈ ॥ ਮੁਕਤਾ ਖਿਸ ਮਾਗਤੇ ਟੁਰ ਪਰੈ ਦੋ ਭੁਨੈ ਨ ਕੇ
 ਨੀਰ ਸੋ ਕੂਮ ਭਰੈ ॥ ਤਬ ਤੋ ਚੁਲਾਇ ਸਮੇਧ ਕਰੇ ਕੋ ਭੁਤਿ ਤਿ
 ਗਤੇ ਤ ਬਸੀ ਅਮਰੈ ॥ ਇਹ ਭਾਤ ਮਨੋਰਥ ਤੇ ਤ ਜਦੀ ਸੁਖਿ
 ਨਾ ਰਖ ਬੀਰ ਤਿ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥ ੫੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਕੋ
 ਤਰਸ ਕੈ ਸੀ ਅਧਰਮ ਕੀ ਸੀਵ ॥ ਦੇਵ ਨਾਗ ਨ ਦ ਬ ਪੁ ਲੈ ਪੁਨ
 ਅਯੋ ਦਸ ਹੀਵ ॥ ੫੩ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਤੁਸੀ ਸੀ ਅਨਿਪਰ ਕਠੋਰ
 ਮੈ ਛਲ ਖਲ ਬਹੁ ਤੇ ਕੀਏ ॥ ਨੈਕ ਨਿਰਖ ਮਾਓਰ ਜਲ ਤਿਓ
 ਗਾ ਸੀ ਤਲ ਕਰਹੁ ॥ ੫੪ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਦਿਨ ਤੀਤੇ ਕਰੋਰਤ
 ਮੇਲੇ ਚਾਲ ਲੇਕ ਸਾਤ ਬਜਪਤਿ ਤੋਇ ਤੋ ਸਤਾਰ ਬੇਕ ਸਾ
 ਤ ਸੀ ॥ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਖਿ ਨਾਰਦ ਸਬ ਕੀ ਘਟਾਈ ਓਪਤੋ ਸੇਪ
 ਚਾਕੀ ਪੈ ਤੁਜੇ ਰਨੈ ਨ ਨਾ ਤ ਸੀ ॥ ਤੇਰੇ ਈ ਨ ਤੇਰੇ ਜੋ ਤੁਕ ਤੇ
 ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਤਿ ਨਾ ਤੇਰਾ ਸਜੀ ਬੇਕੀ ਤੇ ਜਾਨ ਬਾਤ ਬਾਤ ਸੀ ॥ ਬੋਲੀ
 ਸੀ ਅਯਾਸੋ ਕੋ ਭੁਕਤੇ ਦਸ ਕੀ ਧਾਮ ਧਾਮ ਜਾਤੀ ਪਗੀ ਤੇ ਮੁੜ
 ਮਰ ਬੇਕੀ ਤਾਤ ਸੀ ॥ ੫੫ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਜੋ ਕਰੇ ਤੇ ਮੁਰ ਕਾਟੇ
 ਕਾ ਬੇ ਤੇਰੇ ਪਾਇ ਤਰ ਤੇਤੀ ਪਰਦਾਰ ਦੇ ਤ ਬੇ ਕੋ ਭੁਕਾਇ ਦਿਓ ॥

५३ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 पलक धिछादिदिछ ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 उदसदेवै आ नये कये क तिलुटादिदिछ ॥ ॐ श्री कर्मा
 धीरगप धीरतजक ॥ ॐ श्री अजता जता नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ श्री कर्मा ॥ ५६ ॥ कथितु ॥ ॐ श्री कर्मा ॥ ॐ श्री कर्मा ॥
 पतुि के तेतुतै पैतु ॥ ॐ श्री अदे सहापुपापीनजक ॥ ॐ श्री
 जदलआये मेरे पाननाषयाती पैर ताते धे लुमपै जत
 तनमिहजेतै ॥ ॐ श्री ती अको नका मगाम क ध क ध साची
 कते पति को मिटादि जसुआपने चलेतै ॥ ॐ श्री कर्मा ॥
 तआगे दे धके धजेत तनु अमर स क धमन को न को लुभ
 तै ॥ ५७ ॥ कथितु ॥ पाप के मनो रषरे पापी मनो
 मै बुले छुपर को तेले क धाद र को जतै ॥ ॐ श्री कर्मा ॥
 दे धयाति धमापने ता के दे पुनाती याते मेरे पानने क
 र धन गततै ॥ ॐ श्री कर्मा ॥ ॐ श्री कर्मा ॥ ॐ श्री कर्मा ॥
 के र क धा छु पान को तेले क धाद र को जतै ॥ ॐ श्री कर्मा ॥
 सले चनि ते अमर क गुपारे पुं ज ध जु गी को ज ध मेरु
 तै ॥ ५८ ॥ कथितु ॥ ॐ श्री सुन गमे ले क नै क न कुं नि
 स क जे मेरे कमीन धिननी र अकुलातै ॥ ॐ श्री कर्मा ॥
 त अमे र ध सी ता की न लुटी छ ध मेरे पछुता दिऐ कु यतै
 छुता ॥ ॐ श्री कर्मा ॥ ॐ श्री कर्मा ॥ ॐ श्री कर्मा ॥

ਲੇਗੀ ਮੈ ਸੈ ਐ ਸੇ ਇਤ ਰਾ ਤੈ ॥ ਕੰਚ ਧਰੁ ਵੈ ਕੈ ਮਨੁ ਚਰੁ ਤੈ ਧਰੁ
 ਕਜੀ ਐ ਸੇ ਪਰਪ ਚਨ ਤੇ ਰੰਚਨ ਲਜ ਤੈ ॥ ੫੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਮ
 ਨ ਮੈ ਕੀਉ ਕਲਾਪ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨ ਜੋ ਆਪ ਲੀਨੇ ਤਾ ਬਚਾ ਪਮਥੇ
 ਮੁਕਟ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥ ਪੀਰੋ ਪਰ ਕਰ ਸੇ ਲਪੇਟ ਕੈ ਨਿਖੰਗੁ ਕਸਮ
 ਗੀ ਅੰਗੀ ਸੁੰਦਰ ਅਨੰਗ ਕੋ ਲਜਾਇ ਕੈ ॥ ਰਵਨ ਕੇ ਮਾਥ ਕਟਿ
 ਬਾਰ ਅਧੋ ਆਧ ਕਰ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਲੀਨੇ ਕਹਿ ਲੋਹੁ ਸੋਭਿ ਜਾਇ ਕੈ ॥
 ਚਲੀ ਸੀ ਅਤੀ ਰਹ ਪਥੀਰ ਬਨ ਮਾਇਆ ਬਲ ਬੇਖ ਪਤਾ ਪਪਾ
 ਪਪਰ ਸੋਨ ਮਾਇ ਕੈ ॥ ੬੦ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਧੰਨ ਚਨ ਬਰਨ ਬਿਦਾਰ
 ਨਿਸੀਅ ਕੈ ਸਤੁ ਪਤਤਿ ਉਧਾਰਨਿ ਕੋਰੁ ਪੁਤਨ ਪਾਰ ਕੈ ॥ ਸੇਵਕ
 ਸਿਖਾਏ ਰਨ ਰਾਮ ਚੰਦ ਆਏ ਜੀਤ ਮੁਠਲਟ ਕਾਏ ਹਾਥ ਬੈਰੀ ਨਿ
 ਜਮਾਰ ਕੈ ॥ ਕੇਰ ਛੋਲ ਪਟਾ ਨਿਸਾਨ ਆਨ ਕਸੁ ਹਏ ਦੁੰਦੁ ਭੀ ਬਜਾਏ
 ਲੋਕ ਗੀਤੁ ਤਿਨਿ ਹਾਰਿ ਕੈ ॥ ਰਵਨ ਕਤਾਤਿ ਬਾਮੀ ਤੈ ਨਮਨ ਕਾਮੀਅ
 ਬਜਾਨ ਤਿਤੋ ਜਾਨ ਕੀਲਖੇ ਤੇ ਛਾਰੈ ਜਾਰ ਕੈ ॥ ੬੧ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥**
 ਉਕ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਸਰੂਪ ਕੁਏ ਰੂਪ ਲੀਨ ਮਨ ਮਨੁ ਹਮੈ ਜੁਪ ਐਸੇ
 ਹੋਤੇ ਰਕੈ ॥ ਏਕ ਧਰਮਾਨ ਕੁਏ ਮੋਢ ਕੇ ਪੈ ਆਨ ਜੋਗ ਏ ਕਲੇ
 ਗਕਤੋ ਤਮ ਦੇਖੈ ਕੋ ਤੂਛ ਰਕੈ ॥ ਏਕ ਕਤੋ ਕੁਲੀਕੀ ਨੀਲਾ
 ਰੰਜ ਰਾਮ ਚੰਦ ਰਾਵਨ ਸੋ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਮਾਰੈ ਪੇਰ ਪੇਰ ਕੈ ॥
 ਕਕਤੋ ਰਾਜ ਕਰੇ ਲੋਕਾ ਕੋ ਨਿਸੰਕਾ ਅਜੁ ਬਗਰ ਬਜਾਰ ਸ
 ਬ ਕਤੋ ਟੇਰੇ ਰਕੈ ॥ ੬੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਜੈ ਸੋ ਜਾ ਕੋ ਲਾਗੈ
 ਨ ਤੈ ਸੋ ਤੈ ਕੋ ਭੂ ਮੈ ਪਨੁ ਪੁਰਨ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਏ ਪਿਰ ਕ

ਜਤੇ **॥** ਗਾਵਨ ਕਹਤ ਜੇ **॥** ਮਾਵਤ ਸਰੂਪ ਸੇਖ ਤੇ ਤੇ ਬਰਕਾਹੀ
 ਥੈਰ ਕੀਨ ਦੇ ਹੀਕਾ ਜਤੇ **॥** ਘਰੁ ਰਖ ਕਨਲਾ ਗਯੋ ਸਤ ਤੇ ਛ
 ਰਾਉ ਸੀ ਅਜੈ ਸੇਖ ਗਹਾ ਜਸੁ ਪਾਛੀ ਨੀ ਸੁਰਹਾ ਜਤੇ **॥** ਪਾਠ
 ਅਸੈ ਕਬਨ ਚਪੌ ਸੀਲ ਤੇ ਹੀ ਛਿਨ ਐਸੀ ਮਨ ਆਈ
 ਮੁਨੇ ਉਪਜੀ ਤੇ ਲਾ ਜਤੇ **॥** ੬੩ **॥** **ਕਥਿਤਾ ॥** ਗਾਵਨ ਕਹ
 ਤ ਬਾਮੀ ਜੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਕਾ ਮੀ ਪਹਿਲੇ ਸੀ ਅਸੇ ਤੇ ਸੇ ਕਹੈ
 ਨਉ ਮਾਤੁ ਤੇ **॥** ਕਹਾ ਗਾ ਜਪਹੀ ਮਤਿ ਗਮੈ ਮਨੁ ਸਹੀ ਜਾਤੇ
 ਪਹੀ ਪਹੀ ਲਾ ਜਸੀਲ ਹੀਲ ਕੋਰਾ ਤਤਿ ਤੇ **॥** ਐਰ ਮੇਰੇ ਜੀ
 ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ੍ਰੋਧੁ ਛੀਨ ਤੇ ਤਜਾਇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨ ਅਖੰਡੁ
 ਤਤੁ ਤੇ **॥** ਯੋਨ ਜਾਨੈ ਪਾਪੀ ਦੇਹਿ ਰਚੀ ਮੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਜਾ ਕੀ ਐ
 ਸੀ ਏ ਕਜਾਨ ਕੀ ਜੈ ਪਹ ਮੈਰਾ ਤਤੁ ਤੇ **॥** ੬੪ **॥** **ਕਥਿਤਾ ॥** ਤਉ
 ਪੈਨ ਤਜੀ ਆਸ ਕਾ ਤੇ ਤੇ ਜੁ ਪਾਪ ਰਾਸ ਗਯੋ ਸੀ ਅਪਾਸ ਤਾ ਬਮੁਰਿ
 ਲਾਟ ਕਾਇ ਕੈ **॥** ਗਾਵਨਿ ਕੇ ਮਾਥੇ ਘਾਗੇ ਘਾਗੇ ਮੈ ਉਤਾਰੇ ਦੇਖਨੀ
 ਕ ਅਬ ਰਾਹ ਦੇ ਤਤੇ ਕੋ ਦਿਖਾਇ ਕੈ **॥** ਜਾਨ ਕੀ ਕੇ ਅਗ ਕਛੁ
 ਤੇ ਹੀ ਛਿਨ ਐਸੇ ਕੁਏ ਜਾਤੇ ਕਛੁ ਧੋਲੀ ਨ ਮਿਲੀ ਤੇ ਦੋਰ ਜਾਇ
 ਕੈ **॥** ਕਾਮ ਕੀ ਤਵਰ ਤੇ ਪਛਾਰ ਖਾਇ ਪਹੀ ਕਹੁ ਤਾਰ ਕਹੁ ਬਾਰ ਕ
 ਹੁ ਕੁਖ ਨ ਗਿਰਾਇ ਕੈ **॥** ੬੫ **॥** **ਕਥਿਤਾ ॥** ਉਠੀ ਚੇਤ ਕੁਟ ਜੀ
 ਕਲਪ ਕੇ ਸਪਟ ਜੀ ਕੋਨ ਜਾਨੈ ਜੈ ਸੇ ਨਟ ਕੋ ਦਿਖਾਇ ਬੀ **॥** ਦੂਜੇ ਦੇ
 ਦਬਾਨੀ ਕਹੈ ਜਾਨ ਕੀ ਇਆਨੀ ਕੁਈ ਏ ਕਲੇ ਕਪਤੀ ਰੂਪ ਕੋ
 ਉਨਾਇ ਬੀ **॥** ਤੇ ਲੋਚਾ ਤੇ ਕੁਟ ਬੇਕੇ ਦੋਰ ਪੈਨ ਦੋਰੈ ਮਨੁ ਕੈ ਸੇ ਜੈ

ਸੇਖਾਨਿਖਿਨੁ ਦੇਹ ਕੋਚਲਾਇਬੋ ॥ ਜੀਜੁ ਚਲੇ ਪਾਇ ਤੇ ਤੇ
 ਠਗਕੇ ਸੇਪਰੈ ਪਾਇ ਤੇ ਲੋਆਇ ਤੁਜੀ ਕੋ ਬਨਜੈ ਸੇਖਾਇ
 ਬੋ ॥ ੬੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਕੁਝੇ ਲੇਪਲੇ ਕਾਪੁਗਟੇ ਸਸੇ
 ਕਥਿਯਾ ਬਿਨ ਕੋ ਪਤੇ ਖਿਸਾਇ ਭੂਮਪਰੇ ॥ ਯਾਹੀ ਪਰਪਚਤੇ
 ਚਕਨਪਯੋ ਸੁਖ ਕੰਚਨ ਸੀਜਾਨਕੀ ਨਭੇਰੀ ਤੈ ਨਿਹਰੈ ॥ ਜਲ
 ਜਾਇ ਸਾਚੇ ਭੂ ਨਜੀਤੋ ਰਨਰਾਮ ਚੰਦ ਤੇ ਲੋਮੋ ਕੋ ਦੁਖ ਕੀ ਸਦਾਇ ॥
 ਪਕਾਰੈ ॥ ਜੀਤੈ ਸੁਰਗ ਜਤੀ ਨਲੋ ਕਕੋ ਸਮਾਜ ਤਓ ਮੇਰੇ ਮਨੁ
 ਆਜ ਪਾਤ ਪਾਤ ਭਾਰ ਭਾਰੈ ॥ ੬੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਰਵ
 ਨਇ ਤਲੈ ਮੀਚ ਨਿਕਟ ਨਿਜ ਕਾਤ ॥ ਉਤਤੁ ਜਟੀ ਸਰਮਾਸਤ
 ਤਸੁ ਨੁਸੀ ਅਕੀ ਬਾਤ ॥ ੬੮ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਕਰਮ ਲੇਖ ਸੀ ਸੀਸ
 ਛਿਰੀ ਸਿਸਟ ਤੇ ਹੀ ਛਿਰੀ ॥ ਰਾਮ ਸਕਲ ਸੁਰਣੀ ਸਤੋ ਕੀ ਤੀਅ
 ਐਸੀ ਦੁਖੀ ॥ ੬੯ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸੀਤਾ ਪਛੁਤਾਇ ਸੁਰਣਾਇ ਦੁਖ
 ਪਾਇ ਪਾਇ ਕਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਸੀਲ ਲਾਜ ਧਨੁ ਗਯੈ ॥ ਕਟਕ
 ਬਨਾਇ ਬੇਖੁ ਰਾਮ ਹੀ ਕੋ ਅਯੋ ਪਾਪੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧੂਆ ਕੋ ਸੋਧੈ ਲਤ
 ਰਛੈ ॥ ਜੋਨ ਆਨਤੁ ਜਟੀ ਤੁਰਤੁ ਮੇਸੇ ਕਰੈ ਤੋਤੋ ਆਜ ਹੀ ਨਿ
 ਸੇਕੁ ਹੁਇ ਕਲੇਕ ਬੀਜ ਬਯੈ ॥ ਦੇਖੇ ਦੇਖੇ ਯਾਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਕੀ
 ਛਿਠਾਣੀ ਮਾਣੀ ਬਡੇ ਪਾਪੀ ਸੋ ਤੋ ਪਾਪੀ ਮਿਲ ਬੇਕੋ ਕੁਝੈ ॥ ੭੦ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਹਾਥਿ ਰੰਚਤਾ ਸੁਰੇਸ ਚੰਦ ਕਾ ਗਲੇ ਸਸੇ ਸਤਾ ਦੇਨ ਸਦੇ
 ਤਅ ਬਲਾ ਗਤਿ ਗਿਲਾਨ ਕੀ ॥ ਬਡੇ ਅਪਰਧ ਇਨ ਕੀ ਨਿਰ
 ਖਦੀ ਨੇ ਭਗਬੇ ਖਦੇ ਖਬੂਲੀ ਤਉ ਤੈ ਤੋ ਅੰਤ ਆਨ ਕੀ ॥ ਮੀਚ

੨੪ ਜਲਪਾਉਤ ਤਪਾਨ ਦੇ ਮਗਾਉ ਆ ਜ ਜੇ ਗ ਸਾਧ ਜੇ ਤੁ ਤ ਤ ਨ ਮ
 ਰਤੀ ਅਚਾਨਕੀ ॥ ਰਾਮ ਕੁੰਗ ਕੂਲ ਰਹੀ ਲੋਗ ਨ ਮੈ ਫੂਲੀ ਸਦਾ
 ਰਾਮ ਕਥਿ ਐ ਸੇ ਰਹਿ ਰਹਿ ਕਤੇ ਜਾਨਕੀ ॥ ੭੧ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥
 ਪਹਲੇ ਤੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਕੋਟ ਕ ਕਪਟ ਜਾ ਤੇ ਅਬ ਤੇ ਕਪਟ ਜੀ ਮੈ ਆ
 ਪਾਇ ਜਾ ਤੇ ॥ ਜਦ ਪਨ ਮੇਰੇ ਅਪਰਾਧ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਨਾ ਥਾਉ
 ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਨ ਸੇ ਅੰਗ ਜੀ ਰਿਸਾ ਤੇ ॥ ਦੇਹ ਕਤੇ ਪਾਇ ਚਲੇ ਪਾ
 ਇਕ ਤੇ ਨੈਨ ਫਲੈ ਨੈਨ ਦੇਰ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਆਇ ਲਪਟਾ ਤੇ ॥ ਪਾਨ
 ਨ ਓਰਾ ਇਥੁ ਮ ਕਾ ਤੇ ਤੇ ਨ ਫਾਟ ਜਾਇ ਯਾ ਤੀ ਮੈ ਸਮਾਇ ਸੀ ਆ
 ਐ ਸੇ ਦੁਖੀ ਗਾਤਿ ਤੇ ॥ ੭੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਅਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਮੇਰੇ ਕ
 ਤੇ ਤੇ ਓਰਾ ਤ ਨਾ ਜੀ ਆਪ ਨੈਕੀ ਓ ਤੁਰਤੁ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਪਈ ਓ ॥ ਸਦਾ
 ਕੇ ਸੰਘਾਤੀ ਮੇਰੇ ਹੀ ਤੀ ਕਰਤਾ ਤ ਕਾਲ ਰਾਮ ਜੀ ਪੈ ਜਾ ਤੁ ਮੇਰੇ
 ਦੁਖ ਅਤਿ ਗਾਈ ਓ ॥ ਆਦਰ ਨ ਤੇ ਇਤੁ ਗਾ ਕੇ ਸੇਰ ਐ ਕਾ
 ਵ ਤੁਰੇ ਨਿਪਟ ਨਿਲ ਜ ਤੇ ਤੇ ਕੇ ਕੇ ਬਤਾਈ ਓ ॥ ਕਿਥੇ ਮੇਰੇ ਪਾ
 ਨ ਨਾ ਥਾਤੁ ਮ ਸੇ ਕ ਤੇ ਤੇ ਕਾ ਕੇ ਖੀਜੇ ਕੂਥੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਿਛੋਰ
 ਜਿਨ ਜਾਈ ਓ ॥ ੭੩ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਪਾਨ ਕ ਤੇ ਬਾਤ ਸੁਨ ਜਾਨ
 ਕੀ ਪ੍ਰਥੀ ਨਾ ਮ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਥੀ ਰਜੁ ਮੈ ਨਾ ਰੇ ਨ ਰਾਤਿ ਤੇ ॥
 ਲੋਗ ਯੋ ਕਾਤ ਸੀਤਾ ਧਿਰ ਹਿ ਤੇ ਮਗੀ ਹੁਇ ਤੇ ਓਨ ਸੰਗਾ ਮ
 ਹਿਰ ਐ ਸੇ ਕੇ ਕਾਤ ਤੇ ॥ ਜਾਨ ਤ ਤੇ ਜੀ ਵ ਤ ਤੇ ਕਾਤ ਤੇ ਗੁ
 ਸਾਈ ਸੁ ਤੇ ਜਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਕੇ ਬਾਤ ਤੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੇ
 ਲੋ ਤੇ ਕੇ ਰਾਘਵ ਨਾਇਕ ਨ ਕੂਟ ਤਿ ਤੇ ਤੇ ਲੋ ਤੇ ਗੀ ਬਾਤ ਤੇ ਮਲ

ਸਕਸਤ ਤੈ ॥ ੭੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਐਸੇ ਕੁਝ ਸਮਾਪ ਨੇਪਾਨ ਨਸ
ਮਧੇਰਾ ਨ ਤਜ ਦੀ ਕਝੀ ਸਮਾਨ ਕਝੀ ਕੋ ਕਰਤੈ ॥ ਕਾਲਪ
ਰਹੋ ਰਾਖੀ ਰਕੋ ਮਿਲੈ ਗੀ ਕੋ ਨ ਤੂ ਤੇ ਏ ਕਛਲੁ ਹੀ ਮੈ ਛਲੁ
ਸੀ ਮਰਤੈ ॥ ਤੋ ਕੋ ਚਤੁ ਪਾਤੇ ਰੁਲਾ ਗਯੋ ਈ ਰਤੁ ਪਾਗੀ ਮੈ
ਤੇ ਯਾ ਤੇਰਾ ਵਨ ਤੇਰਾ ਮੰਤੋ ਰਹਤੈ ॥ ਜੈ ਲੋਕੁ ਅਚਾਪ ਤਾਨ ਦੇ
ਤਨ ਸਹਾ ਪੁਯਾ ਕੇ ਤੋ ਲੋਪਾ ਪਮੋਲ ਲੈ ਲੈ ਆਪ ਕੋ ਧਰਤੈ ॥

॥ ੭੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਤੇਰੀ ਪਰ ਰਜ ਕੇ ਪਤਾ ਪਤੇ ਪਤਾ ਪਤਮ ਜਨੀ
ਰਾਖੀ ਰਜੁ ਕੋ ਤੋ ਨ ਬਿਸੁ ਸੈ ॥ ਤੀਰਥ ਬਾਸੀ ਜੈ ਸੇ ਜਾਤ
ਨ ਸੋ ਕਰੈ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਤੇ ਯਾ ਕੋ ਕੁਝ ਤਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੈ ॥ ਗਮਦੀ
ਪਜੋ ਤਮੈ ਪਤ ਗਕੋਰ ਗਵਨ ਸੇ ਪਰੈ ਨੈ ਕੁਲ ਹੈ ਪੁਨ ਪਲੀ
ਮੈ ਨਾ ਸੁਤੈ ॥ ਦੇਖੈ ਤਮਾ ਸੋ ਜੈ ਸੇ ਪਾਨੀ ਮੈ ਪਤਾ ਸੋ ਲੁਟੀ ਗੀ ਪੁ
ਨਿ ਮਦਾ ਸੋ ਪਯੋ ਮਾਸੋ ਮਾਸੋ ਮਾਸੁ ਹੈ ॥ ੭੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਤਿਮਰਿ

ਤੁਕਾਟੀ ਆਛੇ ਸਿਸਰ ਬਸੰਤੀ ਪਾਛੇ ਗੀ ਖਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਕੋਤੋ ਕੋ
ਨਾ ਆਉ ਜੁਗੀਏ ॥ ਉਤਰੀ ਤੋ ਦੁਖ ਕੋ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਸੀਨਾ ਉਚੜ
ਲਾਗਤਿ ਕੋ ਨਾਰੋ ਤੇਇ ਤਾਸੀ ਕੂਦ ਬੁਗੀਏ ॥ ਨੈ ਕੁਰਰ ਪਾਏ
ਤਰਖਾਏ ਜੀਉ ਮਹੇ ਕੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਬਾਉ ਚਲੇ ਅਨ ਚਲੇ ਦਸਾ
ਗੁਗੀਏ ॥ ਤੁਜ ਦੀ ਤਮਾਰੇ ਦੇਸ ਐਸੇ ਉਤਪਾਤ ਨਾ ਹੀ ਗਮਰਾ
ਜ ਸੁਨੇ ਤੇਲ ਗਾਇ ਪੰਖ ਉਡੀਏ ॥ ੭੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਨਗਰ ਅਜੁ

ਯਾਸ ਬਸੁਖੀ ਜਤਾ ਤਮਾਰੇ ਗਜੁ ॥ ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਚਰਨ ਪਤਾ ਪਤੇ ਯਾ
ਅਰਿ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਾਜੁ ॥ ੭੮ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਜ ਨੀਤ ਤੋ ਸੋ ਕਰੈ ਸੁਨਤ ਜ

ਹੀਰੈ ਕਾਨ ॥ ਧਨ ॥ ਹਸੇ ਨਹ ਘਨਾ ਥਕੇ ਬਿਧ ਨ ਕਰੈ ਜਲਪਾਨ ॥ ੭੯ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਖ ਪਤਿ ਬਿਨੁ ਜਾਏ ਕਸੇ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਸਿਰ ਨਾਹਿ ॥ ਕੂ
 ਖਨਿ ਭੈ ਨ ਭੈ ਰਹੇ ਤੇਗ ਜਾਸੁ ਸੁਖ ਘਰ ਮਾਹਿ ॥ ੮੦ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਰਿ
 ਤ੍ਰੁ ਮੈ ਲਿਖੇ ਨ ਘਚਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾਰ ਤੀਅਪੀ ਅਤੇ ਬਿਛੋਰ ਲਿਕਕੇ
 ਸੁਹਾਲੁ ਤੈ ॥ ਮਾਨ ਸਕੀ ਕਹਾ ਜਾ ਕੇ ਕਲਾ ਕਪੋਤ ਮੋਰ ਚਕਵਚ
 ਕੋਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਨ ਮਹਾਲੈ ॥ ਸਦਾ ਮਤਿ ਗਿਆਨ ਮੈ ਕਿ ਬੇਰ ਕਪੁ
 ਰਾਨ ਮੈ ਧਿਆਨ ਰਾਨ ਮਾਨ ਮੈ ਸੁਐ ਸੋਏ ਕਛਾਲੈ ॥ ਦੋਹਰ ਕੋ ਛ
 ਲ ਕੋ ਕਪਟ ਕੋ ਸਦਾ ਸ਼ੀ ਕਾਲ ਪਤ ਘਤ ਪੁੰਨ ਜੰਗ ਅੰਨ ਕੋ ਸੁਕ
 ਲੁਏ ॥ ੮੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਤੇ ਦਿਤ੍ਰ ਪੈ ਥੀ ਘਾਂਧੀਏ ਬਾਦ ਬਿਹਮ
 ਕੇ ਕਾਜ ॥ ਸੁਪਨ ਬਿਦੇਸ ਨ ਜਾਈਏ ਹਮ ਬਿਨੁ ਹਮਰੇ ਗਾਜਾ
 ॥ ੮੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੰਗ ਪਤਿ ਹਮ ਕੋ ਮਿਲੇ ਵਹੈ ਮੇਸ ਵਹੈ ਸਾ
 ਜ ॥ ਤੰਤ੍ਰਿ ਜਟੀਤੁ ਤਿਸੇ ਗਲੇ ਰਿਖ ਗਊ ਵਹੁ ਗਾਜ ॥ ੮੩ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਐਰ ਕਹੈ ਇਕ ਹੀਤ ਰਾਖ ਬਰ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ॥ ਕਹੀ
 ਹੁਸਤਿ ਪਤੀਤ ਸਖੀਆ ਨੀ ਪ੍ਰਾਨ ਸਮਾ ॥ ੮੪ ॥ ਛਪੈ ॥ ਕਟਕ
 ਨਿਬ ਕੰਟਕ ਥੀ ਬੂਰ ਥਧਤ ਖਜੁਰ ਤਰੁ ॥ ਪਰ ਪੰਚ ਕਮੈ ਦੇਹ ਸਦਾ
 ਬੰਚਕ ਪੁਰਾਨ ਨਹੁ ॥ ਕੁਟਲੁ ਤਰਨ ਕੂ ਅਭੰਗ ਜਟਲ ਬਟ ਕੁਸ
 ਮ ਮੁਕਰ ਮੁਖ ॥ ਬਿਨ ਬਿੰਦੁ ਲਪੁ ਜਕਰ ਲੀਅਦਰ ਕੰਪਾਹਿ
 ਨ ਪਾਇ ਦੁਖ ॥ ਅਕਲਿ ਕਰਾਮ ਬਿਬੁ ਬਿਨ ਸਸਿ ਅਰੁ ਦਾਰਦ
 ਬਿਨ ਪ੍ਰਜਾ ਪਸੁ ॥ ਪੁਨ ਨੀਚ ਕੂਪਲ ਪਟ ਕੂ ਮਰ ਸੁਚਿਤ
 ਚੋਰ ਰਾਖ ਪਤਿ ਸੁਜ ਸੁ ॥ ੮੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੀਆ

ਤਿਸੇ ਟੀ ਮਿਲੀ ਤਜੇ ਸੋ ਕ ਅਗਮਾਨ ਤ ਬਾਨ ਕੀ ਪ੍ਰਸਿਸਤੁ
 ਖ ਕਰਤਿ ਗਾਮ ਕੇ ਯਾਨ ॥ ੮੬ ॥ **ਛੇ** ॥ ਅਮਲ ਕਾ ਮਲ ਦਲੈ
 ਹਿ ਬੈ ਨ ਜਲ ਪਰ ਸੁਨ ਸੁੰਦਰ ॥ ਰਤਨ ਜਟ ਤ ਕੁੰਡਲ ਕਪੋਲ ਝੁਲ
 ਕਨ ਅਲ ਕਨਿ ਬਗ ॥ ਕਚਿ ਸਿਦਾ ਰ ਪ੍ਰਫੁਲਤਿ ਸਰੋਜ ਸਹਦ
 ਹਾਨ ਨਿਦਰ ॥ ਪੀਤ ਬਸ ਨਿਦੁਤ ਦਸ ਨਿ ਗ੍ਰਸਨ ਅਰੁ ਬਸ
 ਨ ਐਧ ਪੁਰ ॥ ਕਤਿ ਸੁੰਗਾ ਮਰੁ ਪਈ ਸਮਣ ਮਰਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸੇਵ
 ਤ ਚਰਨ ॥ ਸੁਖ ਕਰਨ ਕਰਨ ਪੋਖਨ ਨਿਪੁਨ ਸੁਮਾਪਤਿ ਰਾਖ
 ਪਤਿ ਦੁਖਾਰਨ ॥ ੮੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕੀ ਬਾਤੈ ਮਥੈ ਜਾ
 ਨੀ ਸੀਰਾ ਘੀਗ ॥ ਖੁਨ ਸਾਨੈ ਨ ਹੀਰਾ ਸਕੈ ਬੋਲੈ ਕਪਿ ਸਬ
 ਪੀਰ ॥ ੮੮ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਅਬ ਤਜ ਸੁਕ ਚ ਬਿਚਾਰ ਪੇਰੋ ਲੰਕਾ ਨਿ
 ਸੇਕ ਤੈ ॥ ਗਵਨ ਨਿਪਟ ਭਾਵ ਪੁਰਨ ਸੇ ਪੁਰੇ ਕਰੇ ॥ ੮੯ ॥
ਸੋਹਣਾ ॥ ਫੁਲੇ ਅੰਗ ਨ ਮਾਤਿ ਤੁਨ ਮਾਨ ਅੰਗ ਦਿਸੁ ਰੁਣ ॥ ਚ
 ਲੀ ਜੁਪ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਤੁਸੁਨਾ ਵੈਰਾਮ ਕਵ ॥ ੯੦ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥
 ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਕੋ ਗੁਨ ਗਾਮ ਸੁਨੀ ਬਿੰਦੁ ਪਾਪੀਲ ਕਾ ॥ ਤਉ ਜਥਾ
 ਮਤਿ ਰਾਮ ਬਰਨ ਤਿਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ॥ ੯੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾ
 ਵੈਸਨ ਪਰੈ ਰਾਖ ਪਤਿ ਚਰਤ ਅਨੰਤ ॥ ਤਾ ਕੋ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਕ
 ਤੈ ਬਰੋ ਬਰੋ ਮੁਤਿ ਕੰਤ ॥ ੯੨ ॥ **ਇਤ ਸੀਰਾ ਮਗੀਤੋ ਗਵਨ**
ਪਰ ਪਚ ਦਸਮੇ ਅੰਕ ਸਾ ਪੁਰਨ ॥ ੧੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਮ ਕ
 ਥਾ ਕ ਬਿਜਥਾ ਮਤਿ ਬਰਨ ਤਿਜ ਗਾਅਨ ਸਾਰੁ ॥ ਜਨੈ ਖਗ ਉਰੈ
 ਰਸ ਗਗਿਰ ਤਿਪਰਤੰਨ ਅੰਬਰ ਪਾਰ ॥ ੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਮ ਕੁਗ

ਤਿਬਿਨਅਤਿਕਠੰਨੁਨਿਗੰਮਬਤਾਦਤਨੇਤ॥ਛਲਬਲਤੇਰਾਵ
ਨਛਲਯੋਮੀਚਓਗਾਤੀਦੇਤ॥੨॥**ਸੋਰਠਾ**ਤਬਲਗਸਾਪਨ
ਪੁਰਜਬਲਗਪਰਸੁਨਪੇਮਕੋ॥ਕੋਤਮੁਭਾਜੈਦੂਰਬਿਨਦੀਪ
ਬਾਤਨਕਰੈ॥੩॥**ਸੋਰਠਾ**ਏਕਸਰਨਬਤੁਤੋਇਜਪਤਪੇਨਮ
ਸੁਬੈਰਤੋ॥ਪੁਰਖਨਾਰਨਤੀਦੋਇਕੋਪ੍ਰਤਬਤਾਸਰਾਤੀਏ॥੪॥**ਸੋ**
ਰਠਾਇਤਨੇਕਰਹਿਓਪਾਇਸਬਫੇਰਕਇਕਪੇਮਧਿ॥ਸੋ
ਸੁਨੇਮਨਲਾਇਸੁਕਬਰਾਮਬਿਨਤੀਕਰੈ॥੫॥**ਕਿਥਿਤੁ**ਤੀ
ਰਬਕਰੈਅਨੇਕਸਰਾਮਲਮੀਨਕੇਕਅਹੁਕਛਪਅਨੇਕਚਰੈਜੁ
ਗਗਾਇਤੋ॥ਪੈਨਤੁਸੇਪੇਟਭਰਸੇਵਤਕੁਅੰਗਅੰਕੁਰੰਗਤੁਣਖਾ
ਤਿਬਨਤੀਮੋਪਰਛਾਏਤੋ॥ਚਤਕਬਿਨਈਸਾਥੀਪੁਰਮੁਰਮੇ
ਲੈਤਾਥੀਧਾਨਤੀਬਿਡਾਲਬਕਜਨਮਗਦਾਏਤੋ॥ਨਚਨਚ
ਮੋਰਜੀਬਾਦਪਾਨਪੋਰਜੀਓਡਾਇਪੇਮਗੀਨਰਪਾਨਾਬਕਤੁ
ਪਾਏਤੋ॥੬॥**ਸੋਰਠਾ**ਰਵਨਅਤਿਮਤਿਤੀਨਸਮਝੈਪੈਚਰਨਨ
ਭਜੈ॥ਸੁਨਅਤਿਭੁਗਤਿਪ੍ਰਬੀਨਕੁੰਭਕਰਨਬਧਕਾਨਦੈ॥੭॥
ਛਪੋਰਾਮਚੰਦਰਨਪੀਰਸੁਭਰਕਪਿਭੀਰਬਿਕਰਤਿ॥ਕਿ
ਲਕਿਲਾਇਓਛਲਾਇਪੁੰਛਪਰਕਤਿਚੰਚਲਮਤਿ॥ਗੀਠ
ਜੋਰਸਬਧਰਤਿਅਸਰਤਬਰਤਤਿਦੂਰਦਬ॥ਰਦਪਰਗਰ
ਪਰਭਾਤਿਜਾਤਤਮਨਿਰਖਬਦਨਛਬ॥ਰਪਪਤਿਪ੍ਰਤਾਪਕ
ਕਰਾਮਕਤਿਨਿਰਖਤਿਪੀਠਭੁਜਾਇਅਗਿ॥ਮਿਰਗਰੰਕਕੋ
ਨਲਿਕਾਧਪਤਿਜਾਸਿਪਧਿਦਾਰਨਕੁੰਭਕਰ॥੮॥**ਕਥ**

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਮਾਨ ਭੰਗ ਕੇ ਪੀਸ ਖੁਜ ਦੇ ਨ ਕੇ ਦੁਤ ਜਮ
ਦੁਤ ਨ ਕੀ ਆਵ ਨੀ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕਲੇ ਸੁ ਕੁਲ ਲਾਜ ਸੀਲ ਛੀ ਲ
ਛਾ ਰ ਆਠੇ ਲੋਗ ਪਾਲਨ ਕੀ ਹੀਠ ਕੀ ਲਗਾਵ ਨੀ ॥ ਪਚ ਭੂਤ ਦੇ
ਕੇ ਸੁ ਮੁੰਡ ਮਾਲ ਮੁੰਡ ਨ ਕੇ ਆਏ ਗਨ ਭੁੰਡੇ ਤੀ ਬਾਤ ਨ ਚਲਾਂਦ
ਨੀ ॥ ਲੋਕਣੀ ਸ ਉਪਰ ਨਿਸੰਕਰਾਤ ਪੀਸ ਪੀਸ ਦੇਖੋ ਬੀਸ ਕ ਹੀ
ਏ ਕ ਸਾਹ ਐ ਸੀ ਧਾਵ ਨੀ ॥ ੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਅਗਰ ਸੇ ਕਹੈ ਏਤ
ਰਾਵ ਨ ਕੀ ਦੇਖੀ ਪਾਤਿ ਆ ਜਹੂ ਲੋ ਆਇ ਕੈ ਨ ਸੇ ਕੈ ਸਿਰ ਨੀ
ਤੇ ॥ ਹੋ ਨ ਤਾਰ ਜਾ ਕੇ ਜੈ ਸੀ ਤੈ ਸੀ ਮਾਤਿ ਤੀਏ ਬੈ ਸੀ ਜਾਨ ਤਿਉ
ਜਾਨ ਕੀ ਕੇ ਕੋ ਪਰਤ ਕੀ ਤੈ ॥ ਬੈ ਲੀ ਤਨੁ ਮਾਨ ਯਾਤਿ ਪਾ
ਪੀਸ ਬਲੈ ਤੋ ਨ ਥਰਾਵ ਹੋ ਕੈ ਨੈ ਨ ਕੀ ਕਰੁ ਨ ਜੀਅ ਅੰਧੈ ॥
ਨਾ ਤੇ ਯਾ ਕੇ ਮਾਰ ਸੀਅ ਲੈ ਕੇ ਦੇ ਸਗਾਏ ਤੁਤੇ ਰਾਮ ਚਰਤਾ ਬ
ਪਾਓ ਕਾ ਤੂਨ ਚਲੀ ਤੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਕੀਨੇ ਨਰ ਰੂਪ ਕ
ਪਿਸੁੰਦਗ ਅਸੁਪ ਸਬ ਗਏ ਛ ਪਭੂ ਮਐ ਸੋ ਚਰਿਤ ਬਨੀ ਤੈ ॥
ਜੇ ਤੇ ਗੀਲ ਤੇ ਤੇ ਤਾ ਬੀ ਤੇ ਤੇ ਈ ਖਦਾ ਸਾ ਬੀ ਕੰਚ ਨ ਕੇ ਕੁ ਰਲ ਕ
ਗੀਰ ਪੁੰਜ ਛੀ ਤੈ ॥ ਪੁਤ ਕੀ ਰ ਜਾਇ ਪਾਇ ਚੜ੍ਹੇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮਾ
ਨੇ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਗਿਰ ਆਗੇ ਲੈ ਨ ਅੰਧੈ ॥ ਕੈ ਨ ਬਹੀ ਬਾਤ
ਕਈ ਤਾ ਪਕੇ ਤਰਨ ਤਾਰ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰ ਛੋਤੇ ਭੁਟਾ ਕਪਦੁ ਪੀ ਤੈ ॥
॥ ੧੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੁ ਕੇ ਕਾ ਜਸੇ ਦਾ ਕੀ ਨੀ ਦੇਵ ਰਾਜ
ਰਾਜ ਕੇ ਸਮਾਜ ਕਥਿ ਰਾਮ ਦੇ ਪਛੀ ਤੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਸ ਮਾਨ ਛੁ
ਤਾ ਚਾਵਰ ਤੁਰੰਗ ਪੁੰਜ ਏਈ ਰਾਖੇ ਬਾਤ ਨ ਨ ਆਪਨੇ ਬੁਲੀ

ਭਏ ਅਸਦਾ ਰਬਾ ਜੇ ਦੁਰਗੀ ਅਪਾਰ ਰਾਮ ਲੇ ਕੰ ਚਿੰਗਾ
ਏ ਪੈਨ ਕੋ ਪਾਛਿ ਗਾ ਅਰੈ ॥ ਬੈਗੀ ਤੁ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੀ ਬਾਤ ਮੁਸ
ਕਾਤ ਕਰੈ ਚੇ ਤੈ ਨੇ ਕਰਾ ਦਨ ਤੇ ਬਰੇ ਪੁਤ ਅੰਧੈ ॥ ੧੨ ॥ ਕ
ਬਿਤੁ ॥ ਐਸੀ ਕੁੰਤ ਰਹੇ ਜਾਗਾ ਛੇ ਰਨ ਖੰਡਤ ਹਾਕੈ ਰਾਪ
ਬੀਰ ਮੋਤਿ ਬਰੇ ਉਪਾਸੁ ਤੈ ॥ ਉਮਾ ਪਤਿਤਾਰ ਕਥਿ ਪਾਸੈ ਉਪਦੇ
ਸੇ ਕਾ ਕੇ ਸੁਨ ਉਪਦੇ ਸੈ ਜਾਤੇ ਹਮ ਸੇ ਉਦਾਸ ਤੈ ॥ ਬੋਲੀ ਹ
ਨੁਮਾਨ ਯਾ ਕੇ ਰਾਮ ਰੁਦ ਬਰੇ ਬੈਗੀ ਯਾ ਤੀ ਤੇ ਨਦੀ ਨੇ ਉਰਦੇ
ਖੋਨ ਬਿਸਾਸੁ ਤੈ ॥ ਸੰਪਤਿ ਬਿਲਾਸ ਸਿਵ ਦੀ ਨੇ ਪੁਕੁਲੇ
ਕੀਨੇ ਸੋ ਤੇ ਦਾਤੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਕਰਾ ਛ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਤੈ ॥ ੧੩ ॥ ਕ
ਬਿਤੁ ॥ ਅੰਗ ਰਪਦ ਨ ਪੁਤ ਦੇ ਉਬਰੇ ਰਾਮ ਦੁਤੁ ਹਮ ਕੈ ਬਕੀ
ਖਨ ਸੇ ਕਾਜੈ ਕੰ ਤੇ ਰੋਗੇ ॥ ਗਾਦਨ ਕੋ ਮਾਰ ਰਾਪ ਬੀਰ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਤਾਪ ਤੁਮ ਜਾਇ ਲੇ ਕਤੋ ਇਨਿ ਸੰਕ ਬਰੇ ਰਾਜੁ ਕਰੇ ਗੇ
॥ ਤੋ ਕੋ ਰਾਜੁ ਦੇਤਿ ਹਮ ਬੀਚ ਨਾ ਬਿਗਾ ਕੀ ਕਾਜੁ ਜਾਨ ਤੇ
ਤੈ ਹਮੈ ਛਾ ਰ ਕੋਗ ਨਿ ਮੈ ਪਰੇ ਗੇ ॥ ਭਾਈ ਕੀ ਬਿਬੂਤ ਪਾ
ਇਹਾ ਮਚੰਦ ਕੋ ਰਿ ਸੁਇ ਕਤੋ ਤੋ ਹਮਾਰੇ ਆਗੇ ਕਾਤਾ ਕਾ
ਧਰੇ ਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕ ਬਿਤੁ ॥ ਸੁਧੇ ਦੁਖ ਦੇ ਤੋ ਤੋ ਕਿ ਪਾਨ ਕਾ
ਛਿ ਲੇ ਤੋ ਤੋ ਜੁ ਜਾਨਤਿ ਤੋ ਹਾਜ ਪਾਇਹਾ ਜਕੈ ਕਮਾਇ ਤੋ ॥ ਏ
ਕਰਾ ਮਰੇ ਮਪਰ ਕੋਟ ਰਾਜ ਦੀ ਲੁਟਾਇ ਜਾਪਾਗ ਪੁਰਤ
ਨਾਮਾ ਬੋਈ ਲੁਟਾਇ ਤੋ ॥ ਆਪੁ ਨੇ ਈ ਲੇਚਨ ਕਮਲ ਬਿਛੰ
ਨ ਕਰ ਦੇ ਉ ਮੁਕੁਤਾ ਤੀ ਗੈਲ ਧਾਮ ਪਧਾਇ ਤੋ ॥ ਲੇ ਕਾ ਬਿ

ਨਾਇਚੈ ਨੇਰਕ ਸੇ ਤੁਮਾਨ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਤੁਮੈ ਕੋ ਦਿਖਿ ਜਨਮ
 ਇਤੈ ॥ ੧੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਏਇ ਤਸ ਬੈਪ ਸਿੰਨ ਮਨ ਤਹਿ ਏਤਸ
 ਬੇਗ ॥ ਸੰਖ ਸਬਦ ਸੁਨਰੰ ਕਜਿ ਮਸੁਨਤੁ ਲੰਕ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ੧੬ ॥
ਜੋਹਣਾ ॥ ਸੁਨਤੁ ਮਤੋਰ ਗੁਰ ਤੁਮ ਤੀਰਾ ਦਨ ਕਰੈ ॥ ਦੇਖ ਰਾਮ ਕੀ
 ਪਾਤਿ ਮਾਇ ਗੰਗੇ ਜਾਨੀ ਨਹੀ ॥ ੧੭ ॥ **ਸਰਣਾ** ॥ ਯਤੈ ਬਡੀ ਬਿਖ
 ਗੀਤਿ ਤੁਮ ਰਾਮੈ ਜਾਨ ਤਿਨ ਹੀ ॥ ਸਦਾ ਬਰਨ ਕੀ ਗੀਤ ਬੋਲੈ ਤੁਝੈ
 ਬੋਲੈ ਕਰੈ ॥ ੧੮ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਚਲੇ ਜਬ ਧੀਰਜੁ ਨਰ ਯਤ
 ਬਤੁ ਮਰਗ ਮਗੀ ਗਤਿ ਭਈ ਰਾਗੀ ਨ ਭੰਕੀ ॥ ਸੁਰ ਛਪੈ ਸੁਜਾ ਬੀ
 ਚਕੀ ਨੋ ਪੁਰਸਿੰਧ ਕੀ ਚਨੀ ਚ ਸੇ ॥ ਤੁਇ ਗਏ ਸੁਰ ਤੈ ਨਾਮਾ ਸ ਅਭਿ
 ਕੀ ॥ ਸੰਖ ਨ ਕੇ ਬਾਜ ਬੇਤੁ ਰੰਭਾ ਛਾਤੀ ਟੁਕ ਭੁਮ ਹੀ ਤੇ ਦੇਹ ਮਾ
 ਨ ਲੀਨੀ ਮਾਨੇ ਪਾਉ ਕੀ ॥ ਏ ਤੇ ਪਰ ਬੁਝਤਿ ਤੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਾਹਾ
 ਜ ਜੈ ਯੇ ਬਲ ਰਾਧੇ ਕੇ ਬਾਧੇ ਸੁਰਾਧ ਕੀ ॥ ੧੯ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥
 ਹੁਸਨੇ ਬਾਤ ਕੀ ਨੇ ਮਨੁ ਖਕੇ ਗਾਤਿ ਕਪਿ ਧੀਰ ਗੀਰ ਰਾਜ ਬੇਖ ਸ
 ਬ ਕੋ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਦੈ ਕਮਾਨ ਬਾਨ ਸਾਧ ਪਾਨ ਕਰ ਚਾਓ
 ਸੋ ਬਛਾਇ ਚਾਪ ਤਾਬ ਸਚ ਛਾਇ ਕੈ ॥ ਦੁਰ ਭੀ ਬਜਾਇ ਬੈਰ ਪ੍ਰ
 ਗੈ ਜਨਾਇ ਰਾਮ ਲੰਕਾ ਕੇ ਨਿਸੰਕ ਛਿਗ ਮਾਡੀ ਰਲੁ ਅਇਕੈ ॥
 ਸੁਰਨ ਬੁਲਾਇ ਕੁਰ ਕਰੈ ਜਗਾਇ ਗਾਜ ਬਾਤ ਬੀਤ ਤੇ ਰਤੇ ਗੋਪ
 ਛੁਤਾਇ ਕੈ ॥ ੨੦ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਬਾਪ ਬਾਪ ਗਾਤੀ ਪਛਪਾਤੀ ਜੇ ਸੰਪਾ
 ਤੀ ਮੇਰੇ ਤਾਤੀ ਬਾਨੀ ਬੋਲ ਬੋਲ ਕਯੋ ਤੈ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ॥ ਮਾਨ ਸਕੀ ਜਾ
 ਤੀ ਭੁਛ ਥਾਤੀ ਪਾਣੀ ਬੈਠੈ ਪਰਿ ਮਨ ਕੀ ਸੁਤਤੀ ਬਾਤੀ ਪ੍ਰਗਾਹੀ ਹੈ ਆ

੨੮. ਇਕੈ॥ ਸਿਦਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੀਕਰੋਜਮਕੇਜਮਾਤੀਸਬਕੇਗਾਨੀਧਿ
 ਲਾਬਿਲਾਤੀਪਠਭੁਆਪਾਇਕੈ॥ ਪਾਤੀਲਿਖੀਦੈਤਨਕੋਸਤੀ
 ਕਮਲਾਸਨਿਕੇਰਾਤੀਕਰਆਖੈਕੋਪਛਾਤੀਭੁਪਜਾਇਕੈ॥ ੨੧॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਜਮੰਚਪਰਥੇਠਮੰਡੀਸੋਬੁਝਤਿਪ੍ਰਗਟ॥ ਬੀਸੋਭੁਜ
 ਅਮੈਟਰਾਮਲਛਪਰਪਾਤੇ॥ ੨੨॥ ਦੋਤਰਾ॥ ਬੋਲਮਤੋਰ
 ਹਨੋਕਐਬਹੁਰਲੇਕਕੇਰਾਥੇ॥ ਰਾਮਚੰਦਕਤਕਰਤੈਕਤਿਮੋਸੋ
 ਸਤਭਥੇ॥ ੨੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੁਨਹਾਰਾਮਮਈਸਹਾਬਜੋਗਥਿ
 ਨਤੀਕਰੈ॥ ਰਾਪਨਾਇਕਜਗਈਸਇਹਥਿਧਰਤਪ੍ਰਸਿਨ
 ਮੁਖ॥ ੨੪॥ ਛਪੈ॥ ਮਿਗਕਚਨਮਿਗਛਾਲਮਾਲਕਪਿਮ
 ਪਿਨੀਲਮਣ॥ ਦਸਸਰਭਰਤਤੁਨੀਰਅੰਰਬੀਰਤਿਸੰਪਤਿਗ
 ਣ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਨੁਮਾਨਪਾਣਲਾਲਤਉਹਭਿੰਟਤ॥ ਕਹ
 ਤਿਬਾਤਤੁਦਅਨੁਜਸੁਨਤਿਮੁਸਕਤਿਦੁਖਮਿੰਟਤਿ॥ ਮਦਬ
 ਚਨਰਚਨਸੁਰੀਦਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਲਜਾਨਿਮਤਿ॥ ਰਾਜਾ
 ਧਿਰਾਜਲੀਕਾਧਪਤਿਜੋਈਜਾਤਸਰਨਿਬੈਰੋਭਿਮਤਿ॥ ੨੫॥
 ਛਪੈ॥ ਕਪਿਪ੍ਰਚੰਡਤੁੰਡਨਓਮੰਡਤੁੰਡਨਅਰਣਦੁਤ॥ ਪ੍ਰਗਟ
 ਮੰਡਰਣਕਤੈਕਰਣਰਸਨੈਨਨਛੁਰੁਪਤਿ॥ ਪਦਨਪੁਤ੍ਰਕ੍ਰ
 ਪਨੁਨਿਦੁਇਅੰਗੁਲਕੂਅਲਿਖਤਿ॥ ਸੀਅਅਭੋਧਰਮਿਲੇ
 ਹਥਿਤੁਅਮਾਰਗਾਪਿਖਤਿ॥ ਸੰਨਾਧਬੀਧਥਿਨੁਲਛਮਨਚ
 ਦਰਹਾਥਭੁਪਰਕਰੈ॥ ਕਦਰਾਮਜੁਧਮਣਸੁਰਮਣਛੁਦ
 ਤਚਰਨਤੁਗਮਗਧਰੈ॥ ੨੬॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਰਾਮਕੀਤੋਜਾਨੀਧਿ

ਤਹਿਨਿ ਤੁਸਕੀ ਪਲਾਤ ਮੇਰੇ ਸੁਗਤ ਤੈ ਘਗਕ ਮੈ ਉਰਾਇ ਤੈ ॥
ਏਕਨ ਕੋ ਬਾਧਿ ਲਾਇ ਏਕਨ ਕੋ ਦੈ ਉਠਾਇ ਏਕਨ ਕੀ ਨਾਰ ਤੀ ਮਰ
ਹਤੋ ਰਖਾਇ ਤੈ ॥ ਤੈ ਲੈ ਏਕ ਸੀਪੁ ਭੰਜਨੀ ਬੁਲਾਇ ਕਰੀ ਅਧੀ
ਗਤ ਕਰੇ ਤੈ ਸਬੈ ਬਸੋਇ ਜਾਇ ਤੈ ॥ ਤਹਿ ਜਾਇ ਰਾਮ ਕੋ ਉਠਾਇ
ਲਾਇ ਮੇਰੇ ਛਿਗ ਕਰ ਕਰੇ ਜੀਤ ਕੈ ਨਿਸਾਨ ਕੋ ਬਜਾਇ ਤੈ ॥ ੨੦ ॥
ਕਥਿਤਾ ॥ ਤੈ ਗੀਲੋ ਬਠੀ ਖੜਕੀ ਤੈ ਬਾਤ ਹਾਥ ਜੋਰ ਆਵਤੈ ਰਾਤ
ਨਾਥ ਸਾਦ ਪਾਨ ਤੈ ਇਥੇ ॥ ਥੈ ਲੈ ਚਾਲ ਪੁਤਰ ਪਾਬੀ ਰਪੁਰ ਤੁਤ
ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਚੰਕੀ ਪਾਇ ਕੈ ਪਸਾਰ ਪਾਇ ਸੋਇ ਥੈ ॥ ਗਵਨ ਕੇ ਆਏ
ਤੁਲੈ ਤੁਮੈ ਨਜਰੇ ਤੈ ਏਕ ਲੋਜ ਬਾਬੁ ਤਾਂ ਕੋ ਪੈਰ ਬਾਧਿ ਗੋਇ ਥੈ ॥ ਪਾ
ਤਰਨ ਬਾਤ ਤੈ ਤੋ ਕੁਤ ਸੁਨੈ ਸਾਖਾ ਮਿਗਮਾਰ ਮਾਰ ਬੈਰਨ ਕੋ ਰਾਮ ਮੁਖੀ
ਇਥੇ ॥ ੨੧ ॥ **ਕਥਿਤਾ ॥** ਸੁਰ ਛਪੀ ਪਸਰ ਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸਸਿ ਪ੍ਰਾਚੀ
ਦਿਸ ਚਕ੍ਰ ਦਾਕ ਬਿਛੋਰੇ ਚਕੋਰ ਨਿਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਕੁਮਰ ਨ ਛੁਲੀ ਕੇਜ
ਮੁਰੇ ਭੋਰ ਬਧੇ ਬੀਚ ਪਾਤ ਨਾਥ ਬੂਡੀ ਮਾਨੇ ਕਾਲ ਕੂਟ ਪਾਏ ॥ ਆਪੀ
ਰਾਤ ਬੀਤੀ ਸਬ ਸੋਏ ਜੀਅ ਜਾਨਿ ਆਨ ਗਕ ਸੀਪੁ ਭੰਜਨੀ ਪੁਰਾਉ
ਸੋਜ ਪਾਏ ॥ ਬੀਚੁ ਗੀ ਸੀਛੁ ਗੀ ਭਾਂਤ ਬੁਗੀ ਹਾਥ ਛੁਗੀ ਲੋਹ ਦੁਗੀ ਡੀਠੁ
ਗੀ ਅੰਗਰ ਲਜ ਪਾਏ ॥ ੨੨ ॥ **ਕਥਿਤਾ ॥** ਰਾਮ ਲੋਨ ਜਾਨ ਦੀਨੀ ਬਾਰ
ਤੀ ਮੈ ਖਗੀ ਕੀਨੀ ਬਾਰ ਪਰਬੋ ਕੋ ਬਲੀ ਅੰਗਰ ਪ੍ਰਬੀ ਨਾਏ ॥ ਦੋਰਨ
ਇਹਾ ਬਗ ਤੈ ਸੋਸੇ ਸੁਧੇ ਬਾਤ ਕਤੋਲ ਕੀ ਚਤੋਲ ਰਾਮੈ ਸੋ ਕੋ ਨਤੋ
ਕੋਹੀ ਨਾਏ ॥ ਕਛੂਨ ਬਸਾਇ ਕਾਜਿ ਜੈ ਬੋਕੋ ਬਿਲ ਬਿਲਾਇ ਕੈ ਸੋ
ਜੈ ਸੋ ਸਿੰਘ ਗੋਰ ਹਰਨੀ ਕੋ ਚੀਨਾਏ ॥ ਕੀਨੋ ਬਡੇ ਸੋਰ ਸਬ ਜਾਗੇ ਮਾ

ਨਿਕੀਰ ਕੋਰ ਕਾਰ ਕੁਈ ਸੁਨੇ ਹਾਵਨ ਮਲੀ ਨ ਤੈ ॥ ੩੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ**

ਕੋਈ ਪਾਤ ਛੁਲੇ ਜਲ ਜਾਤਿ ਰਾਖ ਨਾਥ ਮੁਕੁਤ ਜੋਤ ਮਾਨੋ ਕੋਗਰਾ

ਦਨ ਪਤਾ ਪਕੇ ॥ ਮਿਲੇ ਚਕ੍ਰ ਦਾ ਕਮੋ ਸੇ ਸੀਤਾ ਉਮਿਲ ਨ ਤਾਰ ਛੁਰੀ

ਕੰਗਮਾਲ ਮਾਨੋ ਬਾਨ ਗਾਮ ਚਾਪ ਕੇ ॥ ਪੁਖ ਨ ਪਕਸੀ ਪੁਜ ਕਿ

ਰਨ ਕੇ ਪਾਏ ਦੁਏ ਕੈ ਸੇ ਆਏ ਸੁਖ ਜਾਨ ਕੀ ਮਿਲਾਪ ਕੇ ॥ ਚਦ ਪ

ਕੀ ਛੀਲੇ ਕਾਪ ਤੀਤੁ ਤੇ ਨੀਕੋ ਤਾਰੇ ਲਾਏ ਮਾਨੋ ਅੰਕ ਮੇ

ਪਾਨਾ ਦਥਾ ਪਕੇ ॥ ੩੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਰਾਖ ਪਤਿ ਜੁ ਕੇ ਦਲ ਕੀ ਪ

ਖਲ ਦੇ ਖੀਚੇ ਪਥਰੇ ਦੁਖ ਜੀਅ ਮੈ ਨ ਮੁਖ ਤੇ ਜਨਾਈਏ ॥ ਐਹ ਜੋਰ

ਤੀਨ ਕੋਟ ਰਾਖ ਸਪਠਾਏ ਖਾਧਾਏ ਜੈ ਸੇ ਮੇਲ ਪਾਰੇ ਆਗਮੈ ਉਰਾ

ਈਏ ॥ ਬੋਲੀਐ ਮੇ ਪਾਨਾ ਦਰ ਚਤੁਰ ਜਾਇ ਛੇ ਕੇ ਦਲ ਮਾਰੇ ਕ

ਟੇ ਕਗਨ ਆਇ ਜੋ ਪਾਈਏ ॥ ਕਿਧੋ ਚਲੀ ਜਾਇ ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਕੇ

ਜਗਾਇ ਕਰੀ ਅੰਭੁਤਾ ਕੋ ਕੁਲੇ ਈ ਮਨਾਈਏ ॥ ੩੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ**

ਮੇ ਪਾਨਾ ਦਰ ਜਾਇ ਛੇ ਲਲਾਖ ਕਬਜਾਇ ਰਹੀ ਤੀ ਤੀ ਕੁੰਭ ਕਾਨ

ਜੁਖ ਰੇਈ ਸੁਖ ਪੰਝੈ ॥ ਹਾਥ ਨ ਕੇ ਪੁਜ ਤੇ ਤੇਰੀ ਫਲ ਚ ਜਾਇ ਰ

ਤੇ ਸਨੇ ਭਲੀ ਭਾਤ ਸੇ ਸੁਦੀਐ ॥ ਬੋਲੀ ਤਬ ਨਾ ਰਯਾ ਕੇ ਏ ਕੁਤੇ ਉ

ਪਾਇ ਕਤੇ ਜੈ ਸੀ ਭਾਤ ਰੁਦ ਆਨ ਆਪ ਨ ਜਗੀਐ ॥ ਕਾਨ ਮੈ ਗ

ਨੇ ਸਕੇ ਪਠਾਇ ਪਾਛੇ ਕੋਟ ਗਨ ਲੋਚਨ ਮੁਦੇ ਈ ਰਹੇ ਉਤਰ ਸੁ

ਨਯੈਐ ॥ ੩੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਸੋਈ ਕਾਮ ਕੀ ਨੋ ਗਜ ਮੂਰ ਨ ਬੁਲਾ

ਇਕੋ ਬਜਾਇ ਛੇ ਲਦੁਰ ਭੀ ਸੁਕਾਨ ਮੈ ਪਠਾਏਐ ॥ ਅਦਰਸ

ਬਸੁਰ ਨ ਕੋ ਕਰੀਐ ਪਦ ਰਲਾ ਗਿਜਾ ਤੁਲਗੇ ਕੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਪ

ਛੀ ਗਿਰ ਛਾਏਐ ॥ ਪਰੀ ਚਰ ਪਾਚ ਲੋ ਤੇ ਸਮਝੀ ਨ ਪਗੀ

ਕਾ ਕੁਣੇ ਗਾਤਿ ਗਏ ਕਿਸੇ ਪੇਟ ਮੈ ਪਚਾਏ ਤੈ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਹਾਜ ਕੇ
 ਕੁਮਾਰ ਕੁੰਤ ਕਾਨਕ ਅੰਜਨ ਤਿ ਤੈ ਦੇਨ ਦੁਖ ਰਾਖ ਨਹੁ ਅਏ ਗੀ
॥ ੩੪ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਸੋਢ ਤੋ ਘਟ ਕਾਨਜਾ ਚਲ ਲਿੰਕ ਪਤੀ ਪਤੁ ਚੰਨੇ ਤਿ
 ਤਰੰਗੇ ਕੰਨੇ ਤੈ ਜਗਾ ਦਤ ਮੈ ਤਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਸੋ ਜਗਾ ਕੈ ਸਮਝਾ ਦਤ
 ਚੰਨੇ ਸੋਭੁ ਗਤੀ ਨਹੀ ਕੰਨੇ ਸੁਨ ਨਾਥ ਬਿਨਾ ਰਾਘਵ ਨਾਥ ਕੁਜੇ ਨਹੀ
 ਅੰਗੇ ਰਾਮ ਹੀ ਕੰਨੇ ਨ ਬਨੈ ਕਪਟੀ ਜੁ ਬਨੈ ਤਉ ਡੀਲ ਸੁਸੀਲ ਕੋ ਦੈ
 ਹੈ **॥ ੩੫ ॥ ਸਦਯਾ ॥** ਤਾਹੀ ਕੇ ਤੇ ਤਲਏ ਕਪਿ ਕੋ ਦਲੁ ਰਾਮ ਬਡੇ ਸੁ
 ਨ ਬੋਰ ਬਢੀ **॥** ਦੋਰ ਬਢੀ ਪਨ ਭਾਈ ਮਿਲੈ ਇਕ ਬਾਨ ਰਾਮ ਅੰਗੇ
 ਕੇ ਗਾਉ ਜਕੈ **॥** ਅੰਗ ਬਡੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਤੇ ਨ ਰਹੈ ਤੁਮ
 ਕੋ ਰਹੈ **॥** ਯਾਹੀ ਤੇ ਧੇ ਗਚਲੇ ਪਰ ਕੇ ਦੁਖ ਮੋਹਿ ਜੁ ਤੋ ਸਬ
 ਤੋਹਿ ਸੁਨੈ **॥ ੩੬ ॥ ਸਦਯਾ ॥** ਅੰਗ ਸਬੈ ਤੁਮ ਜਾਨ ਤਿ ਤੇ ਪਰ
 ਦੁਖ ਰਿਵੈ ਜਿਹ ਭਾਤ ਪਛਾਰੇ **॥** ਸੁਪਨਾ ਪਾਤਿ ਹੀ ਨਿਕਰੀ ਮੁੰਨ
 ਮਾਗਮ ਹੀ ਚਵੈ ਦੁਖ ਭਾਰੇ **॥** ਅਛ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਸੰਗ ਬਧੇ ਭਵਰ
 ਚ ਸਕੋਟ ਨ ਕੋਟ ਸੰਘਾਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਬਢਾਇ ਲਵਾਇ ਲੈ ਬੀਰ ਹਿਲੈ
 ਕਪਤੀ ਗੜਲੇ ਕਸਿਧਾਰੇ **॥ ੩੭ ॥ ਸਦਯਾ ॥** ਜੋ ਰਸ ਰਾਸ ਬ
 ਬੋਲ ਬਡੇ ਕੁਟ ਬੁਝਤਿ ਰਾਜ ਕੀ ਗੀਤ ਪੁਰਾਨੀ **॥** ਜੋ ਲੂਣੇ ਤਉ
 ਕੰਨੇ ਚਲੀਏ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਤੋਇ ਅਨ ਜਨ ਪਾਨੀ **॥** ਬਾਤ ਸੁ
 ਨੇ ਸਬ ਬੋਲ ਉਠੇ ਪਨ ਤੋ ਘਟ ਕਾਨ ਬਡੇ ਸੁਰ ਰਮਾਨੀ **॥** ਰ
 ਵਨ ਬੋਲ ਚਠੈ ਸਮਝੀ ਤਮ ਜਾਨ ਤਿ ਤੇ ਤੇ ਗਿਏ ਹਿ ਬੁਢਾ ਸੀ
॥ ੩੮ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਬੋਲੈ ਕੁੰਤ ਕਾਨ ਅਬ ਲੈ ਕਾ ਕੇ ਅਧਾ ਸਥੇ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ जे एही जे एही ठंरुनि
 त कर्म करे गरुष ज ते ते एही ते एही ठंरु स बल ग ति रुपा दने
 ॥ चै पभा इटा गी चि त्रु स गी चै क त्रु गी कृ गी मा नै के उ घ
 मी न ती अ घ रे घ सा द ने ॥ क न सी अ घा त जा के रे ते उ त प
 त क्का त र त धि न आ एी र दी प क ज रा द ने ॥ ३८ ॥ क
 धि त्रु ॥ चै त मु न ज र्गै अ ग अ ग री स क र्गै मी ति घ र्गै उ त
 र्गै उ त मी मी से धि ल ल ति उ ॥ लो र की न अं च ल र्गै धा न
 की न धि स प गी नी द अ घ ज गी कि यो त ते क र्गै त
 उ ॥ ऐ क र्गै क घां द र प ल त जै से सु के पा त घा ति के च ले
 ते क्का त र्गै न उ त प त उ ॥ घा द गी उ र्गै उ म ते से क ल प
 अ घ क र्गै ज र्गै से ऐ घे के प म क र्गै न ज त उ ॥ ४० ॥ क धि त्रु ॥
 घ र्गै एी म त एी ज न क र ते घा र्गै एी उ म सु ते घा त प एी मा
 न र म गी से प्री त की ॥ आ ऐ के ल र्गै एी र प र्गै एी उ म च एी
 ज घ त घ जै सु न एी सी च र्गै एी सु अ नी त की ॥ घ र्गै द प र
 एी ज्जा ति प्री र न प र एी ज्जा की नी र उ च र्गै एी सु ते घ र्गै धि
 प गी त की ॥ सि द की द उ त एी मी न क र्गै उ घ न एी ज घ मी से
 ते क्का त र्गै त घ घु र्गै घा त जी त की ॥ ४१ ॥ क धि त्रु ॥ औ से
 ज घ घे ल्गै के प र्गै प र्गै घ च एी उ प से एी ग र्गै न सि के घ घे
 क नि र्गै मी क ते ॥ घे ल्गै क र्गै क र्गै न र्गै च द मा सु र्गै स र्गै न र्गै
 न र्गै क र्गै न र्गै म र्गै न र्गै मी र्गै क ते ॥ औ सी सु न स घे

ਲੇਖ ਪਾਸ ਨ ਕੇ ਬੁਝੇ ਦੁਖ ਤੇ ਤੀਛਿ ਨ ਕੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਹਿ ਨੀ ਹਿ ਨੁਖ
 ਕਤੇ ॥ ਗਾਮ ਸੇ ਜੇ ਲਹੈ ਤੋ ਤੇ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਦੇਵਾ ਬਹੈ ਨੈ ਕਰਾਮ ਕੁ ਜੈ
 ਦੇਵ ਕੁ ਜੈ ਲੋਕ ਲੋਕ ਤੇ ॥ ੪੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਨੀਰ ਤੇ ਕੁਝੀ ਨਿਰਾਸ
 ਦੇਖੇ ਕੁਟਾਸ ਪਾਸ ਗਾਗਰ ਪਚਾਸ ਸੋ ਪਥਾਰ ਮੁਖ ਤ ਸਮੇਤੈ ॥
 ਖੈ ਬੇਕਰ ਮਾਗੀ ਜੇ ਤੇ ਮਾਗੀ ਜਲ ਕਮਾਤਿ ਤਉ ਨ ਅਘਜੈ ਮਧੁ
 ਪਾਨ ਹਸ ਮਸੇਤੈ ॥ ਕੁਦ ਪੈ ਨ ਮਾਗੀ ਬਹੁ ਮਾਸ ਕੇ ਪਤ ਹਥ
 ਹਕੂ ਪਤਰੇ ਆਸ ਵਨ ਤੀ ਸੋ ਜਗ ਬਸੇਤੈ ॥ ਪਾਛੇ ਬੋਲੀ ਮਤਾ
 ਗਾਜ ਕਾ ਤੇ ਕੋ ਬਿਖਾਦ ਕਰੈ ਗਾਮ ਅੰਨ ਕੁੰ ਕੁਕਾਨ ਦਾੜ ਨ ਮੈਠ
 ਸੇਤੈ ॥ ੪੩ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕਤੋ ਤੇ ਸੰਘਾਰੋ ਕਤੋ ਸਿੰਧ ਬੋਰ
 ਹਾਰੋ ਅੰਗ ਜੋ ਕਤੋ ਤੇ ਨ ਕਮੈ ਬਿਖਾਰੋ ਏਕ ਦੇ ਕਤੀ ॥ ਹੀਛ ਕ
 ਪਿਉਂ ਰੁਨ ਕੇ ਮੁਰ ਨ ਉਤਾਰੋ ਕਤੋ ਕੋਟ ਲੈਓ ਸਾਰੋ ਪੈਨ ਤਰੋ
 ਹੋਟੇ ਕਤੀ ॥ ਆਪਨੋ ਤੇ ਪੈਰ ਬਨ ਰੁਹੋ ਤੇ ਗਮਤਾ ਗਾਜ ਕਾਲ
 ਕੋ ਪਛਾਰੋ ਸਬ ਕਰੋ ਸਾਚ ਜੇ ਕਤੀ ॥ ਨੈਕ ਜੇ ਸਭਾਰੋ ਤਾਰੋ ਤੋ
 ਕੂਮਿ ਪਾਰੋ ਅੰਗ ਜਾਤੀ ਕੋ ਬਿਚਾਰੋ ਤਾਤਿ ਮਾਰੋ ਛੇਕ ਛੇਕ
 ਤੀ ॥ ੪੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਤੋਲੋ ਦੁਰਤਾਣੀ ਜੋ ਲੈ ਨੀਦ ਨ ਜਗਾਈ
 ਮੇਰੀ ਸੁਨੇ ਲੋਕ ਗਾਈ ਕਾਣੀ ਸੋ ਕਨ ਨਿਹਾਈਏ ॥ ਬਿਨਾਈ ਸ
 ਤਾਈ ਕੁਜ ਦਾਨੀ ਉਠਾਈ ਜਬ ਕੋਤੈ ਰਘੁ ਗਾਈ ਤਬ ਕੰਨ
 ਕੋ ਬਿਚਾਰੀਏ ॥ ਗਾਜ ਉਠੇ ਗਾਵਨ ਬਰੇਈ ਮੇਘਾ ਸਾਵਨ ਜੀ
 ਸਾਧ ਸਾਧ ਕੁੰ ਕੁਕਾਨ ਪੈਰ ਬ ਨੇਤਾ ਗੀਏ ॥ ਛਤ ਪਨ ਛਾਤੇ
 ਸਿੰ ਰੁਝਤ ਨ ਮੈਠੋ ਤਲ ਗੋਤੋ ਗੀਏ ਨ ਛਤ ਪੈ ਪਰ ਨ ਨਿਗ

ਗੀਏ ॥੪੫॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਭੁੰ ਭੁਕਾਨ ਗਜੇ ਰਨ ਮਾਰੁ ਭੁੰ ਭੁੰ ਭੁੰ

ਬਾਜੇ ਸਾਜੇ ਸੰਗ ਸੁਰਲਾਜੇ ਦੇਵ ਬਤਮੰ ਨਕੇ ॥ ਦਰਕੇ ਪਤ

ਰਦਿ ਗਪਾਲ ਸਰਕੇ ਸਰੋਖ ਮਾਨੋ ਪੁੰਜ ਬੀਜੁ ਰੀਕਰ ਕੀਪੁ

ਚੰਡਕੇ ॥ ੪੬ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਫਰਕੇ ਨੈਨ ਦਾਤ ਨੇ ਓਗਾਤ ਨੇ

ਚੰਡਕੇ ॥ ਤੇਜ ਮਮਾਨੋ ਪਾਨ ਚੰਡਕੇ ॥ ਜੁਥਕੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਗਿਰ

ਮੰਦਰਿ ਖਿਲੇ ਦੇ ਮਾਨੋ ਦੇਖ ਡਿਓ ਰਾਜਾ ਜੁਰਿ ਆਏਖ

ਰਖੰਡਕੇ ॥੪੭॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਧੋਲੀ ਕੁ ਭੁਕਾਨ ਕਪਿਪੁ

ਜਕਾਤੋ ਕਾਪਾਤੋ ਤੁਮ ਸੋਲਰੇ ਤੇ ਬਹੀਲਾ ਜਮਰਜਾਈ

ਏ ॥ ਅਰੇ ਕੁਲਪਾਪੀ ਤੁਬ ਭੀ ਖਨ ਭਗਤਿ ਜਿਨ ਭੀ ਰਪਰੇ

ਛਾਡ ਸੰਗ ਪਾਨ ਨ ਬਚਾਈਏ ॥ ਲਛਮਨ ਤੁਹੀ ਪਛਮਾਨੋ

ਤੋਤੋ ਤਾਸੀ ਨਹੀ ਬਲਕੇ ਬਿਲਾਸ ਤੋ ਤੋ ਅੰਗ ਨ ਜਨਾਈਏ

॥ ਸਿੰਦਰੀ ਦੁਤਾਈ ਕੀ ਮਰਤਿ ਤੋ ਬਿਨਾ ਆਈ ਕੋਤੋ ਰਪੁਰਾ

ਈ ਭਾਈ ਤਾਹੀ ਕੋ ਬਤਾਈਏ ॥੪੮॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਜੈਲੋ ਰਨ

ਸੁਰਮਾਨ ਪੈਯੋ ਕੋ ਕਉ ਅੰਗ ਤੋ ਲੋ ਰੁਲੋ ਅਨ ਤੋਤ ਕੋ ਕਛੁ ਰੁਰ

ਪੁਰਾਈਏ ॥ ਮੋਕੋ ਦੇਵ ਜਾਨ ਤੋ ਜਾਨੋ ਕਿਨ ਜਾਨੋ ਮੁੜਤ

ਮਸੇਲਰੇ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕੋਨ ਸੀ ਬਡਾਈਏ ॥ ਜੈਸੇ ਬਡੇ ਮੇਘ ਬਿਨ

ਬਾਰ ਪਕੋ ਪਾਇ ਜਲੁ ਪੀਛੇ ਢੇਰੀ ਗਾਗਰੀ ਤੇ ਪਾਸ ਨ ਬੁ

ਝਾਈਏ ॥ ਮੇਰ ਜੈਸੇ ਕੇਹੀ ਪਛਰ ਪੁੰਜ ਕੁਜਰ ਕੇ ਪਾਛੇ ਲ

ਛਮ ਛਰਕੋ ਕੁੰਝ ਨ ਚ ਛਾਈਏ ॥੪੯॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਏਕ ਕ

ਪਿਕਾਰੇ ਗਇਲਾ ਗੋਤੁ ਮਾਨ ਪੀਠ ਏਕ ਅਨ ਗਗੋਰਾ

ਨਾਮ ਕੇ ਚਰਨ ਕੋ ॥ ਏਕ ਕਤੈ ਜਾਨਤੈ ਏਈ ਦਿਨ ਬੁਝੈ ॥
 ਨਿਤੇਈ ਆਏ ਚਲੋ ਪਾਰ ਜਮ ਕੇ ਭਰਨ ਕੋ ॥ ਏਕ ਕਤੈ ਯਾ ਕੋ
 ਨੈ ਕਰਾਏ ਯੀ ਅਛਾਏ ਜਾਤਿ ਅਜ ਕੰਨ ਸੁਹੰ ਕਤੈ ਇਨ ਸੋ
 ਲਰਨ ਕੋ ॥ ਏਕ ਕਤੈ ਰਾਮ ਲਛਮੀ ਸੀਤਾ ਜੀਤ ਲੈ ਤੈ ਮ
 ਰੇ ਜੈ ਤੈ ਤੁਮ ਹੀ ਜੁ ਆਏ ਤੈ ਮਰਨ ਕੋ ॥ ੪੯ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਰਾਮ ਸੁ
 ਸਕਲ ਦੇਖੇ ਕੋਊ ਕਪਿ ਰਾਨੇ ਕਪਿ ਲਛਮੀ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਆਪਨੇ
 ਸੁਭਾਓ ਸੋ ॥ ਤਾਹੀ ਸਮੇਤ ਨੁਮਾਨ ਆਇ ਕੈ ਨਿਵ ਓਮਾਥ ਨਾਥ
 ਜੋ ਕਤੈ ਤੈ ਮਾਰੇ ਏਕ ਹੀ ਉਪਾਇ ਸੋ ॥ ਅੰਗਦ ਅਨੰਤ ਬਲ ਨੀ
 ਲ ਨਲ ਜਾਮਦੰਤ ਸਥੈ ਕੋ ਪਕਰੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੋ ਚਿਤੁ ਚਾਇ ਸੋ ॥
 ਤੋਲੋ ਨਿਜ ਕਾਇ ਆਇ ਗਦਾ ਕੋਊ ਠਾਇ ਉਚੇ ਕੁੰਭ ਕਾਨ ਬੋਲੈ
 ਗੁਰਗਾਇ ਰਾਪੁਰਾਇ ਸੋ ॥ ੫੦ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਤਾਰਕਾਨ ਤਾਲਹਿ
 ਖਬਾ ਮਨਿ ਪਰਸ ਰਾਮ ਸੇਤਨ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੋ ਨਛੁਦ੍ਰ ਬੀਸ ਹੀਨ ਮੈ
 ॥ ਲੋਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਹੀ ਬਾਲੀ ਕਪਿ ਨੀਚ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਰਾਸੁ
 ਬਹੁ ਖਰਦੁ ਖਰਮਲੀਨ ਮੈ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਕੋ ਪਿਨਾਕ ਨਾਹੀ ਇੰਦੁ ਸੁਤ
 ਕਾਕ ਨਾਹੀ ਸੁਪਨਾ ਨਾਕ ਨਾਹੀ ਕੀਨੇ ਦੇਵ ਦੀਨ ਮੈ ॥ ਕੁੰਭ ਕੋ
 ਨਾਮੁ ਕਤਾ ਪਯੋ ਮੈ ਤੇ ਜਾਨ ਰਾਮ ਏਜੁ ਤ੍ਰਿਮਾਰੈ ਤੈ ਨ ਤੇਰਾਨ
 ਤੀਨ ਮੈ ॥ ੫੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜੇਗਾਥਿ ਚਰਸਨਿ ਬਿਮੁਖ ਤੇ
 ਅੰਸੇ ਗਰਬਾਨੁ ਨਿਜ ਅਪਰਾਧ ਨਸਮਾਈ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਮਾਰੇ ਕਾ
 ਰ ॥ ੫੨ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਤਬ ਬੋਲੈ ਤਨੁਮਾਨ ਕਹਿ ਗਾਨ ਤੀਸਾ ਦੀ
 ਕਹੀ ॥ ਇਨ ਤੋ ਕੀਉ ਸਕਾਨੁ ਤਮਤਿ ਸੁਗਾਨੁ ਤੈ ਸੋਹਣੀ ॥ ੫੩ ॥

ਕਥਿਤੁ॥ ਗਰਾਗਤਿ ਪਸ ਕਪਿ ਮੰਡਲ ਭੁਗੰਤਿ ਨ ਜੰਸੇ
ਚਲੇ ਬਾਉ ਪੁੰਜ ਬਾਦਰ ਉਡਾਇਓ॥ ਏਕ ਹੀ ਚਪੇਟ ਜਮ ਦੂ
ਤਨ ਕੇ ਪੇਟ ਕੁਰੇ ਜੀਵ ਤਲ ਪੇਟ ਸਬ ਜੇਲ ਕਰ ਚਲਾਏ॥
ਬਡੇ ਬਡੇ ਸੁਗਨ ਕੇ ਬਡੇ ਈਲ ਗਾਏ॥ ਭਾਬ ਦੇਖ ਰਖੁ ਨਾਥ
ਬਲ ਹੀ ਸੁਮੁਸਕਾਏ॥ ਏਕ ਦਬਰ ਹੇ ਗਤੇ ਗਾਮ ਪਾਇ
ਏਕ ਨਾਨੇ ਕਨਕੇ ਪਾਨ ਕੁੰਕੁ ਕਾਨ ਲੈ ਸਿਧਾਏ॥ ੫੪॥

ਕਥਿਤੁ॥ ਬਤੁ ਕੀਤੁ ਸੁਲ ਲੈ ਕੇ ਧੀਓ॥ ਲਗੁ ਤ ਕਯਾ ਕੀਰ
ਖ ਸੁਗਤਿ ਪਿਨਾ ਕੀਰੀ ਸੁਰੰਜੀ॥ ਤਾ ਕੈ ਤੇਜ ਦੇਖੇ ਦੁਰੰ
ਰਦਿ ਕੋ ਮਜੇ ਜਗ ਮਦਰ ਤਿਨ ਤਾ ਕ ਕਪਿ ਗਾਜ ਕੋ ਚਲੀਓ॥
ਤਾ ਹੀ ਛਿਨ ਗਾਮ ਚੰਦ ਬਾਨ ਲੈ ਕਮਾਨ ਮੁਖ ਤੁਛ ਕ ਕੋਗ
ਜ ਪਤਛ ਸੇਧ ਛੀਓ॥ ਲਾਗਨ ਨ ਦੀਨੋ ਟੂਕ ਟੂਕ ਮਾਰ ਕੀ
ਨ ਜੇ ਸੇਰੀ ਪਕੇ ਪਤਾ ਪਏ ਕ ਫੂਕ ਸੇ ਬੁਝੀਓ॥ ੫੫॥

ਕਥਿਤੁ॥ ਤੀਰ ਸੇਠ ਛਾਇ ਕੈ ਛਿਰਾਇ ਮੁਦ ਗਰੁ ਧੀ ਅੰਨ ਲਲੀਲ
ਛਿਗ ਬੋਲ ਰੁਪਾਏ॥ ਯੁਤ ਕਾਰ ਹੀ ਸੇ ਪਕੇ ਤੁਤ ਸੇ ਹੀ
ਰਾਏ ਕਪਿ ਬੰਸ ਕੇ ਸਪੁਤ ਮਾਨੇ ਰਾਹ ਰ ਉਡਾਏ॥ ਰੇ ਰੇ
ਕ ਪਾਇ ਨ ਸੇ ਮਾਰੇ ਚਿਤੁ ਰਾਇ ਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ਬਤੁ ਪਾਇ ਨ
ਸੇ ਚਾਮ ਕੇ ਚਲਾਏ॥ ਤੁਲੇ ਤੁਨ ਮਾਨ ਅਭਿ ਭਾਬ ਤੇ ਛਰ
ਇਲੀਲੇ ਨਾ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੇ ਕਪਿ ਅੰਗ ਹੀ ਖੁਲਾਏ॥ ੫੬॥

ਕਥਿਤੁ॥ ਅੰਗੇ ਦਸੁ ਜਾਨ ਕਯੋ ਕਯਾ ਪਾਵੈ ਜਾ ਨਾਥ ਮੋਰਖ ਪ
ਰਮਾਨ ਦੇਖੀ ਮਾਰ ਮਾਰ ਗਈਓ॥ ਨੀਲ ਨਲ ਦਗੋ ਕੁ ਜ ਜਾਮ

ੴ ਤਤਗੀ ਪੁਜ ਬਾਲ ਸੁਤ ਬਤੋਰੋ ਗਿ ਹਾਇ ਭੂਮ ਦੀ ਤੈ ॥ ਰਹੁ ॥
 ਰੇ ਬਾਨ ਕੇ ਉਚ ਥੈ ਨਾ ਕ ਕਾਨ ਤਾ ਕੇ ਪਾਨ ਕੈ ਨ ਕਾ ਢੈ ਕੇ ਉਗਮ
 ਬਿਨ ਭੀ ਤੈ ॥ ੫੩ ॥ ਲੇ ਕਿਲ ਕਾ ਗਿ ਚੜ੍ਹ ਥੈ ਠੇ ਗਿਰ ਰਾਗੀ ਮਾਨੇ
 ਵੈ ਸੋਇ ਗਯੋ ਐ ਸੇ ਬਾਟ ਸੁਖੁ ਲਯੋ ਤੈ ॥ ੫੪ ॥ **ਕਥਿਤਾ ॥**
 ਰਮ ਚੰਦ ਜਾਨੀ ਕਾ ਪਿਮੰਡਲ ਨ ਰਿਮਾਨੀ ਯਾ ਕੈ ਨੈ ਕ ਤੁਸੇ ਭਾਰੈ ਕਥਾ
 ਬੁਝੀ ਬਿਪਗੀਤ ਕੀ ॥ ਮਾਰਿ ਬੇ ਕੋ ਸਮੇਤ ਮਾਪੀ ਹੈ ਗਿ ਕਯੋ ਰਿਪੁ ਅ
 ਬਯੋ ਮਰ ਤੋ ਤੋ ਮਾਤੀ ਅਨੀਤ ਕੀ ॥ ਏਕੁ ਬਾਨੁ ਤਾਨ ਕੈ ਲਗਯੋ
 ਤੀਐ ਤਾਤ ਕਾਲ ਭੇਦ ਕੇ ਪਤਾਲ ਜਾਇ ਕੀ ਬਾਤ ਜੀਤ ਕੀ ॥
 ਦੂਸਰੇ ਕਪਾਲ ਤੋਰ ਸਿਧਾਯੋ ਸੁਰਗ ਜਲੈ ਕ ਐ ਸੇ ਰਿਪ ਮਾਯੋ
 ਸੈਨ ਆਪ ਨੀ ਨਿਚੀਤ ਕੀ ॥ ੫੫ ॥ **ਕਥਿਤਾ ॥** ਤਾਤ ਕਾਰ ਭੀ
 ਭਾਰਾ ਵਨ ਕੇ ਗਯੋ ਸਭ ਪਾਛੇ ਤਨੁ ਮਾਨ ਲੈ ਪਤਾਰ ਸੇ ਉਛੀਤੈ ॥
 ਤਲ ਚਲ ਪਹੀਨ ਸਭਾਰ ਹੀ ਕਾ ਤੂਢੀ ਮਾਨੇ ਪੁਲੈ ਕਲ ਕੇ ਬ
 ਘੁਲਾ ਬਡੇ ਅਯੋ ਤੈ ॥ ਏਕ ਸੰਗ ਚਲੇ ਏਕ ਆਪ ਸਮੈ ਦਲੇ ਕ
 ਪਿਏਕ ਉਰੇ ਪਾਤ ਸੇ ਸੰਭਾਰੇ ਸੁਖ ਪਯੋ ਤੈ ॥ ਏਕ ਨ ਭਤੋ ਰਹੇ
 ਦੇਵਨ ਸੇ ਦੇਵੇ ਰਬੇ ਰਬੇ ਹਲ ਛਲ ਮਨ ਬੋਲ ਯੈ ਸੁਨੀ ਤੈ ॥ ੫੬ ॥
੬੫ ॥ ਤਜੁ ਰੋਕਾ ਬਾਅਮ ਹਲੈ ਕਰੀਯੋ ਦ੍ਰਿੜ ਆਸਨ ॥ ਪਰ
 ਦਿਨ ਮਣ ਮਰੁ ਭਜੁ ਨੈਕੁ ਰਹਿਤਿ ਕ ਮਲਾਸਨ ॥ ਬਿਗ ਤਯਾ
 ਨ ਲੋਚਨ ਪਸ ਪਤਿ ਪਹਾਰਿ ਨਿਤਾਰੁ ॥ ਉਤਰ ਗਲ੍ਹੇ ਰਨ ਸਾਇ
 ਰਪੀਰ ਨਿਜ ਤਯੈ ਸੁਖੁ ਰਹੁ ॥ ਸੁਰ ਲੋਕ ਆਜੇ ਮਗਲ ਕਰੁ
 ਕੁੰਕੁਰ ਗੰਨ ਬਾਖਲੁ ਚਿਉਕ ॥ ਰਾਪ ਪਤਿ ਪੁਚੈ ਰੁਕੁ ਬਦੀ ਰਲ੍ਹਾ

ਨੌ ਪਹਸ ਪਹਤਿ ਪਹਸ ਪਹਸ ਤਕ ॥ ੬੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਪਹਸ ਪਹਸ
ਗਤ ਕੁਏ ਥਰੇ ਈ ਅਪਾਤਮਾਨੇ ਪਹਸੇ ਬਜ ਪਾਤਿ ਛਿਗ ਆਏ
ਪਹਾਇ ਤੈ ॥ ਕੰਯੇ ਮੁਸਕਾਇ ਯਤ ਬਰੇ ਈ ਅਕਾਇ ਮਾਨੇ ਯਾਕੇ
ਮਾਸੁ ਗੀਪ ਧੀਸ ਤੀਸ ਥਾਇ ਤੈ ॥ ਬੋਲੀ ਤਨੁ ਮਾਨ ਗਾਮ ਜਾਨੀ ਈਨ
ਜਾਤ ਕਤਾ ਤਾਥ ਕਤਾ ਪਾਇ ਕਤਾਲਾਗੇ ਪਾਇ ਤੈ ॥ ਦੁਪਹਰ ਕੇ ਅਤ
ਭੀ ਮਸੈਨ ਬਲ ਵਤ ਤੈ ॥ ਸੋਤੋ ਯਾਕੀ ਥੋਪ ਗੀਮੈ ਬੁਰ ਬੁਰ ਨਾਇ ॥

॥ ੬੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਬਰੀਜੀ ਤਕ ਈਰਨ ਤਰਖੇ ਸੁਰੇ ਵਗਨ ਬਰਖੇ
ਸੁਮਨ ਸੁਰ ਪਰਖੇ ਲਹਨ ਕੇ ॥ ਕਰਕੇ ਪਚੰਡ ਕਪਿ ਖਰਕੇ ਨਲੇ
ਕਰੁ ਦਸ ਰਕੇ ਨਿਸੰਕ ਜੋਗ ਮਕੇ ਚਰਨਿ ਕੇ ॥ ਕਤੀ ਕਪਿ ਰਾਜ
ਆਪਨੇ ਸਮਾਜ ਹਘਰਾਜ ਕਾਜ ਕਰੇ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸੀਤ ਰਨਿ ਕੇ ॥
ਥਾਨੇ ਥਾਨ ਤਨੁ ਮਾਨ ਅਗ ਰਸਿਆਨੇ ਰਤੇ ਨਾਨੇ ਨਿਜ ਕਾਨੇ ਰਿ
ਨਗ ਵਨ ਮਰਨਿ ਕੇ ॥ ੬੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਰਾਵਨ ਨਿਤਾਰੇ ਕੁੰਕੁ
ਨ ਤੇ ਪਛਾਰੇ ਰਨ ਤਾਰੇ ਕਪਿ ਜੁਥਨ ਤੇ ਸਿਧਾਰੇ ਸਿਧ ਲੋਕ ਕੇ ॥
ਤਾਕੇ ਸੰਗ ਭਾਰੇ ਭਾਰੇ ਸੁਰ ਤੈ ਤਮਾਰੇ ਤੇਊ ਨੈਕ ਨ ਸੰਕਾਰੇ ਰਾਮ ਚ
ਦ ਬਾਂਸ ਠੇਕ ਕੇ ॥ ਰਈ ਕੇਸ ਦਾਰੇ ਤਨੁ ਮਾਨ ਤਥੇ ਜਾਰੇ ਪਾਰ
ਆਪਨ ਤੇ ਅੰਚ ਨ ਲਗਾਈ ਨ ਖਨੇ ਕਕ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਇ ਮਾਰੇ
ਕੇਊ ਕਾਮ ਕੇਸ ਦਾਰੇ ਭਾਈ ਤਾਹੀ ਦਿਨ ਕੁਲ ਬਿਦਾਰੇ ਉਮਨ
ਭੋਕ ਕੇ ॥ ੬੩ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਯਾਹੀ ਗੜਲੇ ਕਰੇ ਨਿਸੰਕਤੁ ਇ
ਨ ਦੇਖੈ ਦੇਖ ਮਾਇਸ ਕੋ ਮਾਨ ਮਾਸੇ ਕੁੰ ਮਾਸਿਹ ਨਾਵ ਤੇ ॥ ਸਾਤ
ਪੰਚ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਨ ਠਾਢੇ ਨੈਕ ਨੈਕ ਯਾਰੇ ਆਪਨੇ

ਤੇ ਹਰ ਪਾਤਕ ਧਰਤੀ ॥ ਜਾਤੀ ਕੇ ਬੁਲਾਵਤੇ ਸੁਆਧ ਤੇ ਸਸੰਕਰਮ
 ਨਮੋ ਹੇ ਬਿਨ ਨ ਕਰੈ ਚਿਗ ਬੈਠ ਨ ਨ ਪਾਧ ਤੇ ॥ ਤਾਤੀ ਗਯੋ
 ਤੇ ਹੀ ਛਬਾਰ ਹਲ ਪੇਟ ਤਿਹੈ ਸਬ ਦਿਨ ਏ ਕਸੇ ਨ ਪਾਏ ਮ
 ਨ ਭਾਵਤੈ ॥ ੬੪ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਕੈਤੋ ਸੁਹ ਲੋਕ ਕੇ ਮੈ ਹੋ ਕਰੋ ਕਰਾਖੇ
 ਦੇਵਰ ਜਕੋ ਸਮਾਜ ਆਰਕ ਹਾਲੇ ਬਖਾਨੀਏ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋ ਦੇ ਸਮੇ
 ਨਰ ਚਕ ਨ ਕਾਤੂ ਕੋ ਰਹ ਮੈ ਹੋ ਪਤਾ ਪਦੇ ਸਦੇ ਸਨ ਮੈ ਮਾਨੀਏ ॥ ਸੇ
 ਈ ਮੇਰੇ ਜੀਵਤ ਨਿ ਸੰਕ ਯ ਲੇ ਗੁਰ ਗੀ ਛਬੀ ਚਲਿ ਕਧ ਸੇ ਆਰਾਗੇ
 ਕਹਾ ਜਾਨੀਏ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋ ਕੋ ਪਰੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਕੋ ਲੇ ਪਤੈ ਕਿ ਮੇ
 ਕੋ ਸੁਹ ਲੋਕ ਤੈ ਸੁ ਕੈ ਸੇ ਪਤਿ ਚਾਨੀਏ ॥ ੬੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਮ ਬਿ
 ਮੁਖ ਤਿਤ ਬੁਗੀ ਮਤਿ ਤੀਤਿ ਹਲੇਤੁ ॥ ਬੁਗਤੋ ਤ ਸਮਝੇ ਨਤੀ ਕੁਝ
 ਦਿਖਾਈ ਦੇਤੁ ॥ ੬੬ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਰਾਮ ਗੀਤ ਮਨ ਲਾਇ ਜੇ ਸੁਨ
 ਤੈ ਕਬ ਰਾਮ ਕਾਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਰਾਪੁ ਗਾਇ ਕੁ ਭੁਕਾਨ ਜੀਅ
 ਰਿਤੈ ॥ ੬੭ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਜੇ ਜਗ ਨਿੰਦ ਕਲੇਗ ਰਾਧ ਨ ਰਾਮ ਨ ਸ
 ਭੁਤੀ ॥ ਯਹੁ ਸਤਿ ਨਤਿ ਨ ਜੋਗ ਆਰਕ ਹੋਰ ਸਤਾਨ ਤੈ ॥ ੬੮ ॥
ਸੋਹਣਾ ॥ ਮੇਘ ਨ ਦਾ ਅਬ ਜਾਇ ਰਨ ਛਿਤ ਜੁਧ ਮਚਾਇ ਤੈ ॥
 ਸਿਰ ਐ ਤੈ ਏ ਬੁਗਤਿ ਆਗੇ ਕਥਾ ਸੁਤੈ ਇ ਗੀ ॥ ੬੯ ॥ **ਇ**
ਤਸੀ ਰਾਮ ਗੀਤੈ ॥ ਭੁਕੁ ਕਾਨ ਬਧ ਇਕਾ ਦਸ ਮੇ ਅਕੁ ਸੰਪੁਰ
 ਨਾ ॥ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ੭੧ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਪਪੁਦੇ ਗਾਨੇ ਅ
 ਗਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਗੀ ਸੇ ॥ ਪਰੁ ਬੀ ਸਭੁ ਜੇ ਦੇਹੁ ਆਨਾ ਦਬ
 ਲੈਤੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ॥ ੭੨ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਅਬ ਕਹਿ ਕੈਲੁ ਦਸੁ ਚਕੁ

੧੦੪ ਕੁਕਸਰਨਜੁਏਪਗਟ॥ ਸਮਥਤਾਮੈਚਓਇਦ੍ਰਜੀਤਕੇਰੀ
 ਵਤੇ॥੨॥**ਕਥਿਤੁ॥** ਕੁੰਭਕਾਨਮਾਰੇਸੁਰਬਤੁਤੇਪਛਾਰੇਅ
 ਬਜਾਨਤਿਤਮਾਰੇਪਛੈਨਰੁਦ੍ਰਦਾਤਨ॥ ਹਾਰੇਸਬਰਾ
 ਕਸਨਿਟਾਰੇਤੁੰਡਬੰਦਰਕੇਕਾਗੇਸੁਖਕਾਰੇਦੁਖਪੂਰੇਤੈਸ
 ਰਾਤਨੇ॥ ਸੰਕਥਿਨਲਿਕਕੇਕੁੰਭਕਾਨੁਧਿਦਾਰੇਤੈਤਕਾਇ
 ਰਜੇਦੇਭੁਤੋਤਿਪ੍ਰਗਮੈਓਰਾਤਨੇ॥ ਸੁਨੋਪੁਤਮੀਤਕਾਤਕਾਤ
 ਥਿਪਗੀਤਿਰਾਮਚੰਦਕੀਅਨੀਤਤੇਨਿਚੀਤਮਨਨਾਤਨੇ॥੩॥
ਕਥਿਤੁ॥ ਆਜਰਾਜਧਾਨੀਕੀਥਿਕਾਨੀਤੈਥਿਭੂਤਸੁਨਪੁਤ
 ਮੇਘਨਾਦਤੈਨੈਕੁਜੀਅਆਨੀਤੈ॥ ਕੁੰਭਕਾਨਜੁਏਦਿਨ
 ਤਬਤੀਕੇਬੁਝੈਅੰਗਅਗੇਕੇਬਨਾਦਕੀਨਬਾਤਕਾਤੁਜਾ
 ਨੀਤੈ॥ ਯਤੋਤਮਮਾਨੀਤਉਜਾਨਕੀਥਿਰਾਨੀਤੈਤਮੈਸੀ
 ਬੋਲੀਬਾਨੀਮਾਨੇਬੀਜੁਤਰਰਾਨੀਤੈ॥ ਜਾਕੋਹਰਿਆਨੀ
 ਹਤੀਭੋਗਕੀਕਾਤਾਨੀਸੁਨਾਭਈਸੀਅਰਾਨੀਮੇਰੀਆਓਸੀ
 ਅਰਾਨੀਤੈ॥੪॥**ਕਥਿਤੁ॥** ਬੋਲੈਮੇਘਨਾਦਰਾਜਾਕਾਤੋ
 ਕੋਥਿਥਾਦਕਰੈਕਾਕੁੰਭਕਾਨੁਪੈਰਨਕੁੰਭਕਾਨਤੈਰਾਜੈ॥ ਰਾ
 ਮਚੰਦਕੀਨੇਛਲੁਅੰਗਨਪੁਜਯੈਬਲੁਰੰਦਤੁਕਾਜਗਤਿ
 ਏਕਲਪਛਾਕੈਤੈ॥ ਕੁੰਭਕਾਨਜੁਏਤਬਨੀਦਆਇਗਾ
 ਈਝੈਦੋਸਕਨੈਦੀਜੈਭੁਨਪਯੈਸੁਖਕਾਕੈਤੈ॥ ਕੈਸੀ
 ਅਬਹਾਸੀਰੋਨਕਾਜਰਾਤੈਬੰਧਨਭੁਖਾਕੀਭੁਸਾਸਨ
 ਜਿਓਕਾਨਮੈਭੁਖਾਕੈਤੈ॥੫॥**ਕਥਿਤੁ॥** ਦੀਜੈਮੈਤ੍ਰਿਪ੍ਰ

ਨਕਤਾ ਅਬਕੋ ਉਪਾਵੈ ਜਾਨੁ ਪਕੇ ਨਿਵਾਨ ਕੋ ਨ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਦੁਗੀ
 ੪ ॥ ਤੁਮ ਹੁਤੇ ਜਾਨ ਤਕਿ ਜੀ ਮੈ ਸਕੁ ਆਨ ਤੋ ਜੀ ਤੀ ਸੁਰਗ ਜਬੈ
 ਸੋਤਾ ਕੀ ਪਤਿ ਧੋਗੀ ਤੈ ॥ ਧੈਰਨ ਕੇ ਮਾਰਥੇ ਕੋ ਐਸੀ ਖਗ ਧਾਰ ਜੈ
 ਸੀ ਪਾਪਨ ਕੇ ਕਾਰਥੇ ਕੋ ਕਾਂਸੀ ਸਿਧ ਪੁਗੀ ਤੈ ॥ ਜੀ ਜੈ ਤੋ ਲੋਹਾ ਜਕੀ
 ਜੇਹਣ ਕੋ ਨ ਪੀਠ ਦੀ ਜੈ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਰਾਖਥੇ ਕੀ ਬਾਤ ਜੁਗੀ ਤੈ ॥
 ੬ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਖੇਮ ਸੋ ਨੈਨ ਬੈ ਪ੍ਰਗਾਧ ਤਨ ਚਤ ਸ੍ਵੇਦ ਚਲੈ
 ਸਬ ਅੰਗ ॥ ਕੈਰਹਿ ਮੈਗ ਤਿਖਰ ਗੁਰੁ ਲੀਧਿ ਪਲੇਹੁ ਸੋ ਪਾਇਕੁ
 ਏ ਅਰਧੰਗ ॥ ਏਹੋ ਉਪੁਤ ਜਨ ਜਨ ਨੀਜ ਗਐ ਰਸ ਥੈ ਸੁਤਿ ਕੀ
 ਰਪਤੰਗ ॥ ਜਗ ਕੋਠਾ ਕੁਰ ਜਗ ਕੋ ਜੀਵਨ ਸੋ ਨ ਰਹੇ ਤੋ ਹੰਗ
 ਕੀ ਗੰਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਆਨ ਪਗੀ ਇਹ ਕੁਤ ਕੀ ਗਾੜਹ ਮੋਰ
 ਨ ਮੈ ਸੁਛਿ ਮੈ ਨ ਤਿਕੋਈ ॥ ਰਵਨ ਕੇ ਜੀ ਅਥੈ ਨ ਕੁਈ ਸੁਲੁ
 ਤ ਸਥੈ ਅਬ ਤੋ ਤੋ ਸੋਈ ॥ ਮਾਨ ਸਮਾਇ ਲਗੇ ਗਝ ਲੋਕ ਤਿਵੇ
 ਦ ਨ ਕੀ ਨ ਚਲਾਵ ਤੁਕੋਈ ॥ ਬੀਚ ਮਰੇ ਰਹਿ ਬੋਲ ਉਠੀ ਮੁਖ ਦੀ
 ਨ ਕੁਈ ਮਨ ਤੇ ਅਤਿ ਰੋਈ ॥ ੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸਿਧ ਸੇਸ ਤਾਇਕ ਤੋ
 ਸਥੈ ਸੁਰ ਪਾਇਕ ਤੈ ਨ ਰਸੇ ਗਾਇਕ ਤੈ ਲਾਖ ਕੁਤ ਮਨੀਤੀ ॥
 ਕੰਚਨ ਕੋ ਦੇਸ ਤੋ ਨ ਸੁਮਨੇ ਬਿਦੇਸ ਤੋ ਸੁਰੇਸ ਅਲਕੇਸ ਜੀਤ ਬੇ
 ਕੀਰਨ ਅਨੀਤੀ ॥ ਪੁਤ ਮੇਘ ਨਾਦ ਤੋ ਸੁਰਾਜ ਕੋ ਸਦਾ ਦਤੋ ਨ ਜੀ
 ਅਮੈ ਬਿਖਾਵ ਤੋ ਨ ਕੇਹੁ ਪਤਿ ਛਨੀਤੀ ॥ ਜੋ ਤੋ ਸੀਰਕ ਬਹੁ
 ਦੁਰਾਵ ਤੋ ਨ ਕੀਤ ਤੋ ਆਜ ਰਬ ਬਾਤ ਕੀ ਬਿਖਾਤ ਕੁਲੀਬ
 ਸੀਤੀ ॥ ੯ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਕੋਧੇ ਨਿਉ ਨ ਬਾਤ ਨ ਕੋਹੇ ਨ ਮਦ ਤੋ

੨੫ ਪਾਸੇ ਪਰਗਨੀ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਤਾਥ ਮਹੈ ਦਸ ਕੰ ਪਰ ਤੈਯ ਤਥਾ ਤੁਸੁ
 ਕਾ ਤੇ ਤੇਜਾਨੀ ॥ ਅੰਗ ਕਦੰ ਚ ਬਨੈ ਇਹ ਭਾਤ ਤੇ ਅੰਜ ਬਨੈ ਕ
 ਤਿ ਕੋ ਨ ਸੀਤਾਨੀ ॥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ਤੂ ਨ ਸੀ ਅਛੁਰੀ ਚਲੈ ਜਗਮੈ
 ਜੁਗ ਚਾਰ ਕਾਨੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੋ ਸਤ ਸ੍ਰਤ ਪਭਾਨ ਕੋ ਪਾਪ
 ਗਰ ਗਾਏ ਨ ਕੀਓ ॥ ਦਏ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਪਾਨ ਇਛੀ ਤੀਤੀ ਤੇ ਬਨੈ
 ॥ ੧੧ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਰਾਮ ਤੇ ਨਰਹੇ ਦੇਹ ਅਰਹਾ ਇ ਪਰੇ ਸਬ ਮੇ
 ਅਨਦ ਚ ਦੇਹ ਥ ਲੈ ਤੇ ਜੁਹੇ ਪੇਖੀਏ ॥ ਸੋ ਦੁ ਤਿਸੇ ਕੁਰੇ ਤਉ ਠੰ
 ਤੇ ਨਰਹੇ ਤਥੀ ਮਾਰ ਟੂਰ ਪਰੇ ਤੇ ਕਾ ਲੈ ਲਖ ਲੇਖੀਏ ॥ ਘਾਨ
 ਮੁਖ ਪਰੇ ਲੈ ਕਮਾਨ ਕਰ ਕਰੇ ਪੈਨ ਰਾਮੇ ਅਨ ਸਰੇ ਪਲ ਮੈ ਭ
 ਲੇ ਬਿਸੇਖੀਏ ॥ ਖਾਲੀ ਕੀਨੇ ਤਰ ਕਸ ਤਰੇ ਕੁਹੇ ਕੁਰੇ ਕੁਟਲੇ
 ਲਹੇ ਲਹੇ ਪਰ ਮਰੇ ਮਰੇ ਦੇਖੀਏ ॥ ੧੨ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਬਡੇ ਈ ਬ
 ਨੈ ਤ ਸੁਰ ਸਬੈ ਪਪਰੈ ਤ ਜੈ ਤ ਦਰ ਠੰ ਠੰ ਰ ਨ ਕੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਡੀਲੈ ॥ ਜੁ
 ਧ ਕੋ ਅਡੋਲ ਸਾਮ ਕਾਰ ਜੀ ਅਮੋਲ ਗੋਲ ਤੇ ਨਿਕ ਸਲਰੈ ਤਾ ਤੇ ਕੀ
 ਮਤਿ ਭੁਲੀ ਲੈ ॥ ਕਾਲ ਕੋ ਬਨਾਉ ਕੋ ਨਰਾਉ ਪਰੈ ਜੀਤ ਨ ਕੋਰਾ
 ਉਕਤੁ ਜਦ ਪਸੁ ਸੀ ਲੈ ॥ ਰਾਮ ਕਾ ਦਿਅੰਜ ਕਾਲ ਗਾਏ ਨ ਕੇ ਲੋਗ
 ਨ ਕੋ ਕੋ ਪਤ੍ਰ ਕੀ ਛੀਲ ਪਰ ਲੋਕ ਕੀ ਨ ਛੀਲੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਧਯ
 ਮਾਘ ਦਾ ਜਤਿ ਕੋ ਅਬਸੀ ਸਨਿ ਦਾਇਓ ਸੋਰਠਾ ਮੈ ਤਥੀ ਮਾਰਉ
 ਪਾਰੇ ॥ ਆਇ ਨਿਦਾਨ ਕੀ ਬਾਤ ਪਰੀ ਕਹਿ ਕੈ ਇਹ ਭਾਤ ਬਜਾ
 ਇਨ ਗਾਰੇ ॥ ਰੋਸ ਕੁਰੇ ਸਮਝੈ ਪਰੈ ਗਤਿ ਬਾਰ ਰਿਕੋਰ ਨ ਕੋ
 ਰਸ ਪਾਏ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਕੋ ਪਾਨ ਓਪੈ ਜੀਓ ਰਾਮ ਤਿ ਕੋ ਅੰਤ ਕ ਪਾਮ

ਸਮਝਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿਰਠਾ ਮਚੀਤੁ ਪਦਿਨ ਰੈਨ ਦੁਤੁਰ ਮਚੁ
ਬਜੇ ॥ ਮਾਧਚਕ ਗੈਨ ਮੇਘਨਾਦ ਬੇਲੇ ਤਬਤਿ ॥ ੧੫ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਤੇਰੇ ਜਿਤੁ ਪਨੁ ਖਪਿਨਾ ਕੀ ਕੋਮਾਂ ਪੁਲ੍ਹ ਜਾ ਕੇ ਬਲੁ ਦੇਖ
ਕੁ ਗਮਤ ਕੀ ਨੇਮੈ ਨਹੈ ॥ ਤਾਰਕਾ ਕੋ ਮਾਰ ਬਾਲੀ ਬਲ ਸੇ ਪਛੋਰੇ
ਜਿਨ ਜਾ ਕੇ ਭੁਲੀਭਾ ਤੁਨੁ ਮਾਨ ਖੋਲੇ ਨਹੈ ॥ ਆਪਣੀ ਤੇਜ ਬੇਸ
ਬਸੇ ਫਕਤੁ ਇਹੁ ਏਕ ਪਿਜਾ ਕੇ ਰਹਿ ਸਿੰਧ ਕੇ ਨਦ੍ਰਾਸ ਨ ਮੈ ਪੰਨ
ਹੈ ॥ ਮੇਘਨਾਦ ਰਬ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਐਸਾ ਗਾਈਚਿ ਕਰੁ ਕਰੁ ਸੀਤ
ਪਤਿ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਨਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਬੇਲੇ ਸਤੁ ਸੁਰ ਮੈ ਸੇਕੁ
ਰਹੁ ਨ ਧੁੜੀ ਕਊ ਐਰੇ ਮੇਘਨਾਦ ਆ ਜਾ ਮੈ ਸੇ ਇਤਰਾਤਿ
ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਜੇਠ ਮਾਸ ਕੀ ਦੁਪਹੀ ਮੈ ਜਲੈ ਪਾਇ ਸੁਰ ਜਬ ਤੈਯੇ
ਕੋਊ ਬਰਹਾਤੈ ॥ ਪਾਢੇ ਲਛਮਨ ਅਗੇ ਅਗ ਦਸੋ ਕਪਿਰ
ਉ ਨੀਲ ਨਲ ਪਾਇਤਰ ਅੰਜਨੀ ਕੋ ਪੁਤਰੈ ॥ ਬੀਚਿ ਰਘੁ ਰਾਇ
ਤਾ ਕੀ ਬਲ ਜਾਇ ਰਾਮ ਕਦ ਜਾਤੀ ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਤਾ ਕੋ ਆਜ ਕਾ
ਲ ਪਾਤਿ ਤੈ ॥ ੧੭ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸੁਨਰੇ ਸੁਗੀਦ ਗੀਦ ਨੀਚੈ ਕੋ
ਨਿਹਾਰ ਰਾਜਾ ਪਾਨ ਨਰਖੀ ਤੇਤੇ ਕੋ ਨ ਕੁੰਤ ਰਹੈ ॥ ਨਲਜੈ
ਤੇ ਬਲ ਕੋ ਬਿਲਾਸ ਕਾ ਬੂਝ ਤੁਹੀ ਨੀਲ ਸੈਲ ਰੇਤੇ ਦੀ ਕੋ ਨੀਲ
ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥ ਤੁਨੁ ਮਾਨ ਜੁਸੈ ਕੋ ਕੋ ਨ ਸੋਗੁ ਮਾਨ ਜਾਮਵ ਤੁਸੁ
ਨ ਅੰਗ ਦਕੋ ਪਾਨ ਹੋਨ ਹਾਰੈ ॥ ਜਲੈ ਰਹਾਇ ਮੇਲੀ ਮਾਰਤੈ
ਨਰਾ ਜਜਾਇ ਤੋਲੈ ਕਛੂ ਲਹੈ ਤੇਰਾ ਮਤੀ ਸੋ ਯਹ ਤੈ ॥ ੧੮ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਯੋਕ ਨਿਕੋ ਬਰਖਾਤਿ ਕੁੰਝ ਬਾਨ ਬੂਰਾਇ ਕਥਾਹੁ ॥ ਭੁਝ

ਨਿਚਕਾਇਹ ਸੁਰਤ ਸਬ ਕੀਨੇ ਇਕ ਸਾਗ ॥ ੧੮ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥

ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਕਾਰ ਕਿਤੇ ਸੁਰ ਕਰਿ ਧਰ ਪਰੇ ॥ ਜੇ ਰਾਧਾ ਪਰ

ਜਗ ਚਟਕ ਤਿਪਰ ਕਤਿ ਬਾਂਸ ਤਿਨ ॥ ੨੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਜ

ਹੀ ਕੋ ਪਚਾਰੇ ਤਾ ਤਿਪਤਿ ਲੋਹੀ ਮਾਰੇ ਆਜ ਕੁਲੀਕਾ ਤ ਸਬ

ਕੇ ਬਲ ਪਰਖਤੈ ॥ ਕਹੀਰ ਘਾਹ ਮੇਘ ਨਾਰ ਮੇਘ ਨਾਰ

ਕਰ ਪਾਛੇ ਬਾਨ ਬੂਰ ਖਰੀਬਰੀ ਬਰਖਤੈ ॥ ਜਾਨਤੈ ਆ

ਜਗ ਨਹੀ ਗੋਨ ਕਉ ਕਪਿਲ ਛਮਨ ਨੈਕ ਗੁਨ ਕਉ ਤਰਖ

ਤਿਤੈ ॥ ਹੋ ਕਤਿ ਨਿਛੋਰ ਕਸੁ ਯਾ ਕੀਓ ਫੁਇ ਕੈ ਬੀਚ ਸਬ

ਹੀ ਕੇ ਪਾਸ ਮਾਯੋ ਕਾਲ ਪਰਖਤੈ ॥ ੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਗ ਜ

ਹਾ ਕਪਿਲ ਰਤੁ ਹੋਤਾ ਤਾ ਦਏ ਭਗਾਇ ॥ ਤੇ ਮਿਲ ਸੀਰ

ਘਾਹੀ ਗਥੋ ਬੋਲਤ ਗਤਿ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਮੇਘ

ਨਾਰ ਕੋ ਪਯੋ ਕਾਲ ਨਾਥ ਮੈ ਸੋ ਮੇਲੀ ਚਾਲ ਜਾ ਕੇ ਬਲ ਮਾਗੇ

ਸੁਰ ਕੋ ਨ ਮੇਸ ਰਾਤੇ ॥ ਨੀਲ ਕੋ ਅਨੰਤ ਪਾਓ ਛੀਲ ਮਨ ਕ

ਪਿਰਾਓ ਆਜ ਪ੍ਰਨ ਕੀਨੇ ਸਬ ਬਾਂਦ ਰਨਿ ਬਾਤੇ ॥ ਇਤੇ ਪਰਗ

ਵਨ ਸੋ ਸੀਲਤੁ ਮਰਖਤੈ ਭੋਗ ਨ ਚਢਾਇ ਆਜ ਤੁਜੇ ਨੈਕ

ਰਾਤੇ ॥ ਕੀਜੈ ਨਾਦ ਲਾਉ ਚਲਦੇ ਬੋਰ ਸਪਾਉ ਗਨ ਲੋਤੁ ਕੋ

ਤਲਾਉ ਮੈ ਰੁਲਾਉ ਕਛੁ ਨਾਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਗੁਨ ਮ

ਨ ਜੀ ਕੀਓ ਦੇਖੇ ਮੁਸਕਾਨੇ ਰਾਮ ਜਾਤੁ ਸੁਧ ਲੇਹੁ ਸਬ ਬਾਂ

ਦਰਦੁ ਪਾਰੇ ॥ ਬੋਲਤਿ ਕਪੋਲ ਨਤੇ ਬਬ ਕੇਤਰੰਗਾਓ ਠੈ ਤਿ

ਕਛੋ ਤੇ ਕੀਜੈ ਨ ਮੈ ਤੇ ਕੰਗ ਕਾਰੇ ॥ ਬੋਲੀ ਲਛਮਨ ਏ ਕ

ਨੁ ਖਲੀਜੈ ਖੰਨੁ ਲੀਜੈ ਇਨ ਤੀ ਕੋ ਦੀਜੈ ਤਮਤਾਪ ਸੀ ਬਿਚਾਰੇ
 ਹੈ ॥ ਤਾਸੀ ਤਾਸਾ ਰਹਿ ਤੇ ਜੀਤੀ ਰਨ ਰਹਿ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਜੀਤਿ ਜੀ
 ਤਿ ਜੀਤਿ ਸਥੈ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੈ ॥ ੨੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕਾਤੇ ਕੋਓ ਖੰਨੁ
 ਰਕਰਤ ਰਹੇ ਬਿਚਾਰ ਕਤੋ ਤੋ ਕਮਾਨ ਸੋ ਬਿਚਿਲਾਈ ਜੁਤ ਨਾਇਤੋ
 ॥ ਬਾਨ ਨਿਸੇ ਕਤੋ ਤੋ ਬਾਨਾਇ ਰੰਗ ਮੁੰਡ ਕਾਟ ਬੈਰਨ ਕੇ ਲੋਹੁ ਨਾਮੇ
 ਨੀਕੇ ਕੈ ਨ ਦੂਹੈ ॥ ਸੁਨੋ ਰਘੁ ਬੀਰ ਰਨ ਕੀਰ ਕੇ ਪਰੇ ਤੋ ਆਜ ਕਾਮ
 ਜੋ ਨ ਆਇਤੋ ਤੋ ਕੋ ਨ ਕਾਮ ਆਇਤੋ ॥ ਦੀਜੈ ਮੋਤਿ ਪਾਨਿ ਕਾਤ ਕੋ
 ਉਪਾਵੈ ਜਾਨ ਮੇਘ ਨਾਦ ਕਤੋ ਮੇਘ ਕਰ ਪੈਨ ਜੀਓ ਭਾਇਤੋ ॥ ੨੫ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਤਸੇ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕਰਨਾ ਸੋ ਰਿਸ ਕੁਰੇ ਨੈਨ ਲਛਮਨ ਬਾਂ
 ਨ ਸੋ ਕਮਾਨ ਜਬ ਤਾਨ ਹੈ ॥ ਤੁਮਾਨ ਕਾਤੇ ਕੋ ਗੁਮਾਨ ਰਹੈ ਰਾਵਨ ਮੈ
 ਭਾਗੀ ਹੈ ਕੁਰੋ ਸੋ ਮੋਤਿ ਜੀ ਸੋ ਮੋਤਿ ਆਨਾਇ ॥ ਪੀਠ ਠੋਕ ਡੀਠਿ ਭਰ
 ਦੇਖੀ ਮੁਖ ਕਾਯੀ ਬੀਰ ਐ ਸੋ ਜੁਧ ਕੀਜੈ ਜੈ ਸੀਸ ਦਾ ਭੁਲ ਬਾਨ ਹੈ ॥
 ਬਛੀ ਅਤਿ ਲਾਦ ਰਾਮ ਕੀਨੋ ਸੰਖ ਨਾਦ ਕਾਯੀ ਰਨ ਕੋ ਸਦਾ ਰਮੇ
 ਘਨਾਦ ਆਜ ਜਾਨ ਹੈ ॥ ੨੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਓਮ ਡੇ ਅਨੇਕ ਕਾਪਿਏ ਕ
 ਨ ਤੇ ਏਕ ਚਪਲ ਲਛਮਨ ਜੁ ਕੋਚ ਤੁਓ ਘੋਰ ਘੋਰ ਕੇ ॥ ਆਗੇ ਕੁੰਝ
 ਨੁਮਾਨ ਪਾਛੇ ਨੀਲ ਜਾਮਦਾਨ ਲੰਕ ਕੇ ਨਿਸੰਕ ਸੁਰਮਾਰੇ ਤੋ ਨ
 ਬੋਰ ਕੇ ॥ ਐਸੇ ਬਾਨ ਚਲੇ ਜੈ ਸੇ ਸਾਦਨ ਕੇ ਮੇਘ ਕੁਲੇ ਮਾਰੁ ਕੇ ਬਾਜ
 ਇਹ ਮਰੁਦ ਕਤੋ ਏਹਿ ਕੇ ॥ ਗੀਬਾਨ ਕੋ ਮਾਸ ਬਡੇ ਰਾਵਨ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਮੇ
 ਨਾਦ ਗਾਯੇ ਰਾਤ ਪਾਸ ਐਸੇ ਜੁਧ ਤੇਹਿ ਕੇ ॥ ੨੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਪਰੀਲੇ
 ਤਮਾਰ ਆਪ ਆਪ ਐਸੁ ਮਾਰ ਕੂਤਰ ਦਰਨ ਸੋ ਤਾਬ ਤਰ ਫੁਤ ਤੇ ॥ ਕ

५०७. ਤੁਮਾਤੇ ਤਾਬੀ ਕਤੂ ਗਿਰੇ ਕਰ ਸਾਬੀ ਕਤੂ ਤਾਬੀ ਬਾਧੇ ਗਿਨੀ ਕੇ
ਸੁਖ ਸਨ ਰਹਿ ਤੈ॥ ਏਕ ਫੇਰ ਬਾਧ ਕੈ ਕਰਾਹਨ ਸੇ ਲਹੇ ਜਾਇਏ
ਕਸੂਰ ਪਾਇ ਬਿਨੁ ਮਾਥੇ ਈ ਪਰਤ ਤੈ॥ ਝੁਝੇ ਏਕ ਬਾਹਰ ਦੇ ਓ ਕਤੂ
ਕੇ ਨ ਪਾਛੇ ਕੇ ਓ ਤੇ ਤੇ ਏਕ ਦੇ ਓ ਅਪ ਛਰਾ ਕੇ ਬਹਤ ਤੈ॥ ੨੮॥ ਕਥੁ
ਮੇਘ ਨਾ ਦੇਹਿ ਸਾਈ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ ਕੈ ਚਲਾਈ ਬਾਨੀ ਮੈ ਨਾਗ ਛਾਸ ਬਹੀ
ਦੁਖ ਦਾਇਨੀ॥ ਜਾ ਕੇ ਤੇਜ ਮਾਗੇ ਹਾਮਲੇ ਕਨ ਕੇ ਤੇਜ ਪਾਏ ਜੈ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਜੇ ਜਨ ਸਕੁ ਹੀ ਕੀ ਪਾਇਨੀ॥ ਪੰਚ ਤਬੀਅਤ ਤੈ ਪੈ ਸੁਹਮ ਹਾਂਭਰੇ ਤੈ
ਪੈ ਨੈ ਕਨ ਸੰਕੁਰੇ ਪਾਨ ਸਬ ਕੈ ਓ ਛਾਇਨੀ॥ ਕਾਤੇ ਕੀਲ ਰਾਈ ਓ ਨੈ ਕਥਾ
ਈ ਚੁਕਾਈ ਜੈ ਸੇ ਪਾਗ ਮਾਰ ਛੁਰਤਿ ਤੈ ਪਲ ਮੈ ਰਸਾਇਨੀ॥ ੨੯॥ ਦੋਹਰਾ
ਪਾਲੇ ਸੀਰ ਪਾਨਾ ਬਜੀ ਚਕ ਯਾਤਿ ਦੀ ਉਸ ਰਪ॥ ਅਥ ਨਿਸ ਕੋ ਚਕ ਈ
ਤਸੀ ਤਜ ਮਨ ਬਿਰਤਿ ਪੁਲਾਪ॥ ੩੦॥ ਸਦਯਾ॥ ਸੁਪਦੀ ਜਿਨ ਮੇ ਪ
ਤਿ ਕੋ ਸੋਈ ਗਾਮ ਪਮੈ ਸੁਖ ਸੋ ਰਨ ਮੈ॥ ਲਪ ਬੀਰ ਸਮੀਰ ਕੈ ਪੁਤ ਸ
ਮੰਤ ਹੋਏ ਛਪ ਕੈ ਕਪਿ ਕੇ ਗਨ ਮੈ॥ ਅਥ ਜੀਤ ਕੁਈ ਮਾਘ ਦਾ ਜਤ
ਕੀ ਕਤਿ ਕੇ ਹਰ ਪੀਅਤਿ ਹੀ ਮਨ ਮੈ॥ ਚਕ ਈ ਨਿਸ ਬਾਕਲ ਹੀ ਓ
ਤਮੈ ਤਉ ਨਾ ਚਉ ਠੀ ਹਸ ਕੈ ਬਨ ਮੈ॥ ੩੧॥ ਸਦਯਾ॥ ਸੀਅ ਸੋ ਬਾ
ਤਕ ਹੀ ਸਹ ਮਾਰਨ ਦੇਖ ਸਬੈ ਭਰ ਝੁਝ ਪਰੇ॥ ਤਿਨ ਦੇਖ ਕੈ ਸੀਰ ਪ
ਬੀਰ ਭਰੇ ਦੁਗਾ ਸੀ ਚਕੀ ਏ ਦੁਖ ਪੁੰਜ ਹੋ॥ ਕਤੀ ਨਾ ਬਜੀ ਜਾਨ ਕੀ
ਪਾਇ ਨ ਲਾਗਤਿ ਜਾਲ ਗਤਿ ਇਹ ਤਾਂ ਤਲਹੇ॥ ਤੁਮ ਓਤ ਹੁਠੇ ਹਨ ਦੇ
ਤੁਤੇ ਮੋਤਿ ਛਮੇ ਅਥ ਜੇ ਸਾਧ ਪਾਧ ਕਰੇ॥ ੩੨॥ ਸਦਯਾ॥ ਬਜਾਤਿ
ਸਮੈ ਰਿਖ ਮਨੁਲ ਤੇ ਤਬ ਮੋਤਿ ਅਸੀ ਸਦ ਈ ਕਤਿ ਕੈ॥ ਰਾਖ ਬੀ

ਗੰਗਾ ਗੰਗਾ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਭੁਜ ਸੇ ਭੁਜ ਤ ਬਨ ਸੇ ਗਤਿ ਕੈ ॥ ਤਿਨ੍ਹੁ
 ਕੀ ਕਹੀ ਅਬ ਭੂ ਠੀ ਭਈ ਅਰੁ ਬੇਦ ਕੀ ਬਾਤ ਗਈ ਬਹਿ ਕੈ ॥
 ਸਖੀ ਐਰ ਕੀ ਕੈ ਨ ਕਰੈ ਤਿ ਤ ਅਸਰ ਪਾਨ ਜਾਤ ਰਹੈ ਸਹਿ ਕੈ
 ॥ ੩੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਬਨ ਕੋ ਚਲੇ ਤੇ ਕਹੀ ਜੇ ਬਤੀ ਆ ਤੇ ਈ ਜਾਨ ਤਿਹੋ
 ਚਿਤ ਮੈ ਨ ਰਹੀ ॥ ਬਸ ਕੈ ਬਨ ਮੈ ਪੁਨ ਤੇ ਸੰਗ ਜਾਨ ਕੀ ਰਾਜ ਸਮਾ
 ਜ ਕਰੇ ਪਰਹੀ ॥ ਸੋਈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਧੀਰ ਤਿਹਾ ਹੀ ਯੈ ਬਾਤ ਗਈ ਜੀ
 ਅਸਾ ਚ ਸੇ ਕਰੈ ਰਹੀ ॥ ਸੋਈ ਭੂ ਠੀ ਭਈ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਪਤੀ ਸੀ ਅ
 ਪਾਪ ਨ ਕੋ ਸਬ ਤੇ ਸਰਹੀ ॥ ੩੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਅਜ ਤੂ ਅਪਰਾਧ ਨਿ
 ਜਾਨ ਕੀ ਕੀ ਭੁਜ ਬਾਂਸ ਫੁਰੇ ਮਿਲ ਲੇ ਚਨ ਸੇ ॥ ਅਚਰਾ ਓਕ ਸੇ
 ਸੁਰ ਸੈ ਨ ਸ ਬੈਨ ਮਰੇ ਨ ਜੀ ਓਇ ਨ ਸੇ ਚਨ ਸੇ ॥ ਅਜ ਤੂ ਨਹੀ ਦੇ
 ਖਤ ਤੇ ਭਰਦੀ ਠ ਪਰੇ ਛਿਤ ਕੈ ਨ ਸਿੰਕੂ ਨ ਸੇ ॥ ਕਤੋ ਬੁਰ ਮਰੇ ਕਤੋ ਜ
 ਇਜ ਰੋਤਿ ਮਧੀ ਚਗਰੇ ਮਨ ਪੋਚਨ ਸੇ ॥ ੩੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਐਸੇ
 ਸੁਖ ਮਾਨ ਤੇ ਨ ਪਾਨ ਨ ਕੋ ਤਾਨ ਤੇ ਨ ਰਤੀ ਭਰ ਭਾਨ ਤੇ ਨ ਮੰਦਰ ਨ
 ਬਨ ਤੇ ॥ ਸਾ ਸੁਕੇ ਸਨੇਹ ਤੇ ਨ ਬਨੀ ਠਨੀ ਦੇਹ ਤੇ ਨ ਕੰ ਚਨ ਕੇ ਮੇ
 ਤੇ ਨ ਕਾਹੁ ਸਖੀ ਜਨ ਤੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਤੇ ਤਿ ਮੇਰੇ
 ਪਾਨ ਨ ਬਨੈ ਕੁਜੈ ਕਠਾ ਛ ਕੋਰ ਪਰੈ ਓਠ ਹਨ ਤੇ ॥ ਜੈ ਬਨ ਮੈ ਸਰਮ
 ਸਮੇ ਇਸਰਮਾ ਕੇ ਆਗੇ ਜਾਨ ਕੀ ਬਿਲ ਬਿਲਾ ਬਿਰੋਇ ਰੋਇ ਮ
 ਨ ਤੇ ॥ ੩੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਮ ਚੰਗ ਨਿਤ ਰਲ ਛਮ ਨਿ ਸੀ ਅਦੇਖੈ
 ਬਿਨ ਚੈ ਨ ॥ ਹੀ ਓਠ ਰਤੁ ਅਸੁ ਆ ਚਰ ਤਿ ਬੋਲ ਤਤਾ ਸੇ ਬੈਨ
 ॥ ੩੭ ॥ **ਜੋਗਨਾ** ॥ ਕਜੀ ਮੈ ਨ ਰਾਮ ਜਾਨ ਕਤਿ ਲਛਮ ਨ ਚਿਹਤੋ ਤ

ਤੇ॥ ਭਲੀ ਨਿਧਾਤੀਲਾ ਜਰਾਪ ਕੁਲ ਤੇ ਲਪਕੁਲ ਕੀਓ॥ ੩੯॥

ਕਥਿਤੁ॥ ਅਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਬਲ ਭੁਕੇ ਧੀਰ ਧੀਰਲ ਛਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਸੇ
ਜੇ ਆਜ ਬੋਲ ਤਨ ਨੈ ਕਹੁ॥ ਜਾਨਤਿ ਤੇ ਮੇਰੇ ਅਪਰਾਧ ਨ ਤੇ ਹੁਰ
ਤੇ ਬੁਝੇ ਬਿਨ ਜੈ ਸੇ ਤੈ ਕਹਤਿ ਐ ਸੀ ਤੈ ਕਹੁ॥ ਤੂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਨ ਕੋ
ਸੇਵ ਕਰੋ ਰੇ ਸਪੁਤ ਨੈ ਕੁਝੋ ਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸੇ ਹੋ ਜਾ ਤ ਕਹੁ ਤੇ ਕਹੁ॥ ਕਾ
ਸੇ ਕਰੋ ਬਾਤ ਦਿਨ ਤੂ ਤੇ ਕੁਣੀ ਗਾਤ ਮੇਰੇ ਕੋ ਅਨਾਥ ਗਏ ਨ ਕੁਲੇ
ਕਲੇ ਕਮੈ ਕਹੁ॥ ੩੯॥

ਸੋਰਠੀ॥ ਬਢੈ ਜੀ ਅਉਤ ਪਾਤਰ ਮਚੰਦ
ਲ ਛਮਨ ਤਕੇ॥ ਤਬ ਜਾਨ ਕ ਜਗ ਮਾਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੇ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੈ

॥੪੦॥ **ਸਫਲਾ॥** ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਜਾਨ ਅਜਾਨ ਪਨੇ ਤਜ ਮਾਨ ਕਹੈ ਸੁਨ
ਬਾਲ ਜਮਾਤੀ॥ ਮਾਂਗਤਿ ਤੇ ਇਕ ਬਾਤ ਬਹੀ ਕਰ ਜੋਰ ਬਡੇ ਦੁਖ ਮੈ
ਬਿਲ ਲਾਤੀ॥ ਜੋ ਲਗਯੋ ਨ ਚਲੇ ਜਗ ਮੈ ਸੀ ਅਜੀਵ ਤ ਤੈ ਬਿ
ਨਗ ਸਸਪਾਤੀ॥ ਤੋਲ ਗਏ ਤ ਕਯੋ ਤ ਜਰੇ ਜੈ ਸੇ ਪਨ ਹੀ ਕਾਚੁ
ਹੀ ਕੋਤ ਜ ਜਾਤੀ॥ ੪੧॥

ਕਥਿਤੁ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਦੂਤ ਕੀਓ ਨ ਦੰਤਰ
ਈ ਜਿ ਨਗਾਵ ਨ ਕੇ ਪੁਰਦੇ॥ ਅਰੁ ਕਾਹੇ ਕੋ ਸਿੰਧ ਤਿ ਬਾਂਧ ਦਯੋ ਦੁ
ਖ ਲੈ ਜ ਸੁਬਾਦੀ ਕੋ ਨ ਸੀ ਗੋ॥ ਕਪ ਮਰੂਲ ਧੀਰ ਸਮੇਤ ਸਬੈ ਮੇ
ਤਿਛਾ ਰੁਕੇ ਕਯੋ ਨ ਗਏ ਪਰਕੇ॥ ਤੁਮ ਅਤਨ ਬਾਤ ਨਿਬਾਤਿ ਸ
ਕੀ ਸੁਕਹੁ ਗਏ ਆਪ ਕਹੁ ਰਹੀ ਤੇ॥ ੪੨॥

ਦਿਤਰਾ॥ ਹੇ ਸੀ ਅਕੇ
ਜੀ ਅਬਾਤ ਸੁਨ ਅਬ ਪੀਅ ਬਿਨ ਗੰਤ ਕੋ ਨ॥ ਲੈ ਕੈ ਬੁਰੁ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਮੈ ਕੋ ਨ ਕੁਝ ਹਮਿਲ ਪੈਨ॥ ੪੩॥

ਕਥਿਤੁ॥ ਐ ਸੇ ਬਿਲ ਲਾ
ਇਕ ਰਕਾਟ ਕਾਟ ਬਾਇਨ ਬਿਧਾ ਨ ਤੇ ਉਭਰੈ ਜਾਇ ਆਸੁ

ਨਖਤਾਵਤੀ॥ ਕਛੂਨਥਸਾਇਕਰੈਤਾਇਤਾਇਤਾਇਰਘਾਇਤੁਮ
 ਐਸੀਕਰਛਾਹੀਅਨਭਾਵਤੀ॥ ਮਨਕੇਮਨਰਥਜੇਤੁਤੇਤੇਬਿਲਾ
 ਨੇਸਥਸਰਮਾਸਰਮਕਰਕਾਤੁਨਸੁਨਾਵਤੀ॥ ਲੋਗਯੈਕਤਤਿਸੁ
 ਤਿਮਾਗੇਠਲਦੇਤਥਿਧਜਾਨਕੀਤੇਆਜਮੀਚਮਾਗੇਤੁਨਪਾ
 ਵਤੀ॥ ੪੪॥ ਸਾਧਯਾ॥ ਰੋਵਤਜਾਨਕੀਕੋਸਰਮਾਸੁਅਸੋਕਬਨੀ
 ਮਹਿਜਾਇਧਰੀ॥ ਤਿਜਟੀਤਤਾਆਇਸਮੋਧਕਰੀਸੀਅਪ੍ਰਾਨਤ
 ਜੈਜਿਨਏਕਘਰੀ॥ ਸੁਨਗਾਮਪ੍ਰਤਾਪਤੁਤਾਸਨਤੇਤਿਨਰਾਵਨ
 ਕੀਜਰਹੀਸੁਜਗੀ॥ ਮਿਲਜੰਘਕਰੁਥਨਿਸਿਘਕੇਸੋਵਤਸਿੰ
 ਘਨਿਤੈਕਥਤੁਪਕਰੀ॥ ੪੫॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਸੁਨਯੈਸੁਰਗਾਜਤਾਰੇਰ
 ਘਰਾਜਰਨਪ੍ਰਾਨਲੈਸਿਧਰੇਓਹਗਹੀਤੈਸੁਮੇਰਕੀ॥ ਰਾਮਕਵ
 ਏਕਸੀਮਤੇਸਥਿਨੁਧਕਧਕੀਮਿਦੈਨਧਿਰੰਚਕੀਨਘਰਨਕੁੰ
 ਬੇਰਕੀ॥ ਲੋਕਲੋਕਨਕੇਦੇਵਐਸੋਭਾਜੇਜਾਤਿਜਮੈਥਪੁਰਨ
 ਮੈਪਾਤਥਾਤਦੇਖਕੈਕੁਛੇਰਕੀ॥ ਨਾਰਦਕਯੈਪੁਕਾਰਨਗਠ
 ਸਥਾਧਰਾਰੇਸੁਨਤਿਹੀਗਰੁਝਗਰੂਰਸੋਦੇਰੇਰਕੀ॥ ੪੬॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ਇਹਥਿਧਗਰੁਝਪਰਚੰਡਚਲੈਸੁਸਾਤਰਿਸਾਤਮਨ॥ ਰਾ
 ਵਨਕੇਕੁਜਦੰਡਰਾਮਰਜਾਇਸਤੇਯਨੇ॥ ੪੭॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਪੰਛਨ
 ਕੀਥਾਓਸੋਓਠਾਏਗਿਰਲੰਛਲੰਛਮਾਨੋਤੰਛਕੁਛਕੋਪਤੰਛ
 ਕਾਲਅੰਯੈਤੈ॥ ਥਾਸਨਾਤੇਅਤਿਕੋਸਲਛਕੁਗਏਤੈਥਤਿਰ
 ਮਚੰਦਜੀਸੋਸਿਰਨਇਕੈਸੁਨਯੈਤੈ॥ ਸੁਰਨਕੀਕੋਨਗਤਿਚੰਦ
 ਤਰੁਦਨਪ੍ਰਤਿਨੈਨਨਕੀਸੈਨਤੇਅਥਤਿਥਰਘਯੈਤੈ॥ ਰਾਮਤੀ

ਕੀਓਰਨਕੇਜੀਏਤੈਕਰੋਰਨਿਪੈਚੋਰਨਕੀਓਰਨਕੇਏਕੋਨਜੀਆ
 ਭੈਤੈ॥੪੮॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਸਬੈਓਰਜਗੇਸਬਤੀਕੇਸੰਖਥਾਜੇਸੁਨ
 ਥਾਤਕੇਓਰਜੇਪ੍ਰਾਨਜਾਨਕੀਕੀਦੇਹਮੈ॥ਗਰਜਸਿਧਾਰੇਸੁਰਲੇ
 ਕਮਿਦੇਸੋਕਸਬਸੇਘਨਾਦਗਏਤੈਸਸੋਕਮਿਲਖੇਤਮੈ॥ਸੁਨਤ
 ਤੀਗਵਨਕੇਛਪੇਸੁਖਤੇਤੀਛਿਨਕੇਸੇਜੈਸੇਪੁਰਛਪੇਸਾਦਨਕੇ
 ਮੇਤਮੈ॥ਬਛੀਦੁਖਭਾਗੀਨਾਗਛਸਭਈਆਗੀਪਾਈਕੋਨਥਾ
 ਤਪਆਗੀਤਮਸਿਦਕੇਸਨੇਤਮੈ॥੪੯॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਮਨਮੈਓ
 ਚਾਹੈਪਾਪਮਿਲਏਠੇਧੇਟਾਥਾਪਮਾਇਆਕੀਬਨਾਇਸੀਅ
 ਮਾਹੈਦਿਖਰਾਇਕੈ॥ਸੋਈਕਾਮਕੀਨੋਐਸੀਰਚੀਤੈਨਿਸਾਰੀ
 ਰਭਾਓਰਬਸੀਦੇਖਰਤੈਮੁਖਕੋਨਿਆਇਕੈ॥ਰਾਮਪ੍ਰਾਨਨਾਥਰੋ
 ਇਕਤੈਮੁਖਥਾਨੀਤਤਾਅਨੀਗਤਿਕੇਸਜਤਾਜੁਗੀਅਨੀ
 ਆਇਕੈ॥ਰਾਮੋਦਿਖਰਾਇਮਾਥਕਾਟਜੈਤੈਬਨਾਇਤਇਤਾਇ
 ਕਤਿਰਾਮਛਿਤਪਰੇਦੁਖਥਾਇਕੈ॥੫੦॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਕੋਓਕਪਿ
 ਤੈਨਸੁਖੀਲਛਮਨਮਾਦੁਖੀਠਰਠਰਐਰਤੀਕੀਐਰੋਕੁਈਬ
 ਤੈ॥ਥਾਇਕੈਬਭੀਖਨਸੁਨਾਇਕੀਸਬਤੀਸੋਤਾਇਤਾਇ
 ਰਾਮਚੰਦਗਤਿਕੁਸਰਾਤਤੈ॥ਨਾਥਸੇਘਨਾਦਤੀਕੀਮਾਕੋਥਿ
 ਲਥਜੈਸੇਨਾਗਛਸਪਗੀਤੈਸੇਯਤੈਏਕਘਾਤਿਤੈ॥ਜਲੰਧਰ
 ਤਿਪਾਪਦੇਤਿਤੈਮਨਕਰਨਿਪਾਏਤਾਥਆਏਭੁਲੀਨਾਹੀਭ
 ਰੋਓਤਪਾਤਤੈ॥੫੧॥**ਸਵਯਾ॥**ਤੈਦੁਹਨਾਚਲੁਓਤਰਓਰਤ
 ਤਾਰਚਯੰਗਮਾਅਨਰਾਗੀ॥ਆਪਨੇਮਾਸਕੋਥੰਨਕਾਟ

ਤੁਤ ਸਨਮੈ ਸੁਣੀ ਤੇ ਮਨ ਲਾਗੀ ॥ ਵੇਰ ਪਰਮੇ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਤੀ ਵਰੁ ॥
 ਕਪਰਮੈ ਜਨ ਸੇਵ ਤ ਜਾਗੀ ॥ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਨ ਦੇ ਰਿਪ ਕੇ ਤ ਬਜਾਰ ॥
 ਕਸੇਰਣ ਕੋ ਓਠ ਕੁਗੀ ॥ ੫੨ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥** ਪਾਂਛੇ ਲਛਮਨ ਕੀ
 ਮੇਘਨਾਦ ਮਤਾ ਪਾਪੀ ਜਾਪ ਜਾਪੀ ਅਬ ਕਤ ਜਾਨ ਪਾਈਏ ॥ ਰੁਕ
 ਕੋ ਨਿਰਾਨ ਆਜ ਸਾਖੀ ਤੇ ਸਤੋ ਸਭਾਨ ਮੇਰੇ ਬਾਂਸ ਸਾਤਿ ਰੋ ਕੇ ਆਪ
 ਨੋ ਚਲਾਈਏ ॥ ਸੁਨੀ ਜਬ ਬਾਤ ਆਗ ਉਠੀ ਗਾਤ ਗਾਤ ਤਿਨ ਯੋ
 ਚਲਾਏ ਬਾਨ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਗਾਈਏ ॥ ਤੇ ਸਬ ਬਚਏ ਕੀਲ
 ਛਮਨ ਜਾਇ ਪੁਰ ਆਜ ਯਾ ਮਗਤਿ ਤੇ ਦੁਰ ਕੀ ਬਜਾਈਏ ॥ ੫੩ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਕੋਪ ਕਰਿ ਲਛਮਨ ਪਟ ਕੁਜ ਛਿਤ ਪੀਠ ॥ ਆਜ
 ਸੰਘਾਰੇ ਏ ਦ੍ਰਿਜਿ ਤਸੀਹ ਪਾਨਾ ਬਸੁ ਠੀਠ ॥ ੫੪ ॥ **ਛਪੋ ॥** ਅਤਿ
 ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਜ ਦੰਡ ਕਰਨ ਕੁੰਦੰਡ ਸੰਭਰਮੈ ॥ ਰਤਨ ਸੁਜਟ ਤਸੁ ਪਾਟਤ
 ਬੀਨ ਤਾਮਸ ਸੰਚਰਮੈ ॥ ਅਰਸਨ ਮੁਖ ਸੋਈ ਸਾਧ ਸੁਰ ਰਣ ਮਹਿ
 ਚਲਮੈ ॥ ਮੇਘਨਾਦ ਸਿਰੁ ਕਾਟ ਪ੍ਰਗਟ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਡੈ ॥ ਪੁਨ
 ਜਤਿ ਰਾਵਨ ਲੇਕਾ ਪਪਤਿ ਸੋਈ ਸਿਰ ਤਿਤ ਕਰ ਪਾਕੈ ॥ ਜੀਤੈ ਸੁ
 ਲਛਮਨ ਰਾਮ ਬਲ ਅਰੁ ਛਲਾਤ ਲਸੁਕਰਾਮੈ ॥ ੫੫ ॥ **ਸਿਰ**
ਠਾ ॥ ਨਈ ਕਥਾ ਬਿਚਾਰ ਸੁਕ ਬਹਾਮ ਹਿਰ ਦੇ ਕਹੀ ॥ ਜਮੈ ਮਛੁਲੀ
 ਬਿਨ ਬਾਰਤੈ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਨ ਤਿ ॥ ੫੬ ॥ **ਸਿਰਠਾ ॥**
 ਆਗੇ ਸੁਨਤੁ ਸੁਜਾਨ ਸੀਰ ਪਾਨਾ ਬਚ ਰਿਤ ਕੋ ॥ ਲਛਮਨ ਕੋ ਪੰਤ
 ਚਾਨ ਸਕਤਿ ਭੇਦ ਰਾਵਨ ਕਰੈ ॥ ੫੭ ॥ **ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਰਾਮ ਗਤਿ ਦੇਵ**
ਸਮੈ ਅੰਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਪਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਦੇਖਤਿ ਸੁਰਸ

੧੧੦ ੧੧੦ ੧੧੦ ਨਿਕਸਮੀਨਿਜਨੁ ਜਲਤੇ ਪਰਯੋ ॥ ਬਿਦਸਿਦਸਿਦ
 ਗਦਨਕਰਿ ਓਠੋ ॥ ੧੧੦ ੧੧੦ ਗਗਣੇ ਮਨਮਾਨੇ ਲੁਟੇ ॥ ਚਿਤਤੁਲ
 ਸਪੀਰਜਗੀ ਟੂਟੀ ॥ ਰੋਗਤਿ, ਦੇਖਨਾਦਕਾ ਟੂਟੀ ॥ ਅਬਤਿਕ
 ਨਸੇ ਆਇਸਕਰੇ ॥ ਪਾਨਕਾ ਛਬਾਤ ਰੇਧਰੇ ॥ ਮੇਘਨਾਦਜੁਝੇ
 ਰਸਮਾਤੀ ॥ ਯਤਿਸੁਨਦੇਵਨ ਅੰਗਸਮਾਤੀ ॥ ਤਮੈਇੰਦ ਅਥੇਓ
 ਠਿਥੈਓ ॥ ਤਕੰਜੀਤਕੰਨ ਪਾਰਿਐਓ ॥ ਕੁਟਲਕੁਥੇਰਪਵਨ
 ਸਮਸਾਏ ॥ ਮੇਘਨਾਦਬਧਸੁਨਜਬਪਏ ॥ ੧੧੦ ੧੧੦ ਲੇਕਬਤੁ
 ਰਜਬਜੀਤੇ ॥ ਜਾਨਹਿ ੧੧੦ ਜੋ ੧੧੦ ਸਿਰਬੀਤੇ ॥ ੧ ॥ ੧੧੦ ॥
 ਬੰਦਸਾਲਤੇਕਾਲ ਛੁਟ ਅਬਘੋਰਤਿ ਤੈਆਇ ॥ ਮੇਘਨਾਦ
 ਬਿਨੁਯੋਭਏਜੀਕੇਹਰਿਬਿਨੁਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੧੦ ॥ ਜਾਨ
 ਤਿਰੁਦਆਜਹਿਰਜੈਓ ॥ ਜਾਇਗਾਮਕੋਮਾਥੈਓ ॥ ਆਜਬ
 ਭੀਖਨਕਤਾਸਮਾਈ ॥ ਬਨੀਲੇਕਜਾਕੀਠਕੁਗਈ ॥ ਛੁਲੀ
 ਛੋਰੇਗੋਇਜਨਜੀਤੇ ॥ ਰਾਮਚੰਦਅਬਤੋਤਿਨਿਚੀਤੇ ॥ ਗਦ
 ਨਜੀਤਤਬਿਲਮਨਤੋਈ ॥ ਬਾਲਬਿਰਧਿਜਾਨੇਸਬਕੋਈ
 ॥ ਜਾਂਭਾਈਕੰਤਭਈਤਸਾਈ ॥ ਸੋਨਰਸਰਕਾਲਮੁਖਬਸਈ
 ॥ ਅਬਮੋਕੋਮਰੋਰਗੀਦਤਈ ॥ ਬਚਨਕਠੋਰਬਜਰਸਮਕ
 ਤਈ ॥ ਮੈਜੁਕੀਤਬਕਜੋਨੀਮਾਨੀ ॥ ਮੁਏਦੇਨਤਾਰਜੋਪਾ
 ਨੀ ॥ ਸਬੈਕਠਨਾਈਬਤੁਬਿਧਭਈ ॥ ਗਜਤਿਕੁਲਸਕ੍ਰੈ
 ਸੁਪਗਈ ॥ ੩ ॥ ੧੧੦ ॥ ਜਿਤਦੇਖੈਤਿਤਤੀਦੁਖੀਸੁਖ
 ਸੰਪੰਨੋਰਘਮਾਤਿ ॥ ਜੋਜਤਜਬੁਤਸਭੈਬੁਝੁਝੁਝੁਰਿਮਰ

ਜਾਨੀ॥੪॥**ਚੋਪਈ॥**ਅਬਏ ਬਚਨਾ ਰਹੇ ਜਗਤੁ ਏ॥ਏਸੇ
 ਭਾਸਤ ਤੇ ਮਰਗਏ॥ਬਿਨ ਅਪਗਧ ਸੀ ਅਤਾ ਅਨੀ॥ਤਾ ਤੇ
 ਰਹੀ ਨਦੇ ਦਾ ਪਾਨੀ॥ਤਮ ਕੁਏ ਮੇਘ ਨਾਦ ਬਿਨੁ ਮੈ ਸੇ॥ਬਿਨ
 ਪੁਨੀ ਚਕੋ ਰਗਨ ਜੈ ਸੇ॥ਜੈ ਸੇ ਅੰਧ ਲਕੁਰ ਬਿਨੁ ਤੋਈ॥ਜੀਥਿ
 ਨਲੋ ਨਨ ਬੇਨੇ ਰਸੋਈ॥ਵੈ ਅਤਿ ਪ੍ਰਥਲ ਨਿਬਲਤ ਮਕੁਏ॥ਸੁ
 ਖਲੇ ਅਬਾ ਬਿਸਨਾ ਦੁਖ ਦਏ॥ਪਾਠੇ ਦੇ ਹਿਨ ਦੁਰੀਤ ਮਾਗੀ
 ਤਾ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋ ਕਉਨੀ ਭਾਗੀ॥ਓਤ ਹੈ ਚੜ੍ਹੇ ਗਟੀ ਮਨ ਤਾ ਕੈ॥ਅਨ ਬ
 ਚ ਕਰਮ ਪੈਰ ਥਾਸ ਬਥਾ ਕੇ॥੫॥**ਵਿਤਰਾ॥**ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮ ਸਮਸੁ
 ਖੁਨੀ ਮਰਨ ਸਮਾਨ ਸੰਤਾਪੁ॥ਅਸਮੇ ਧਸਮ ਘਲਨੀ ਬ੍ਰਾਮ
 ਤਤਨ ਸੋ ਪਾਪੁ॥੬॥**ਚੋਪਈ॥**ਯਤਿ ਸਬ ਬਾਤ ਚਿਤ ਮੈ ਗ
 ਖੀ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭਾ ਮੈ ਰਿਸ ਕੁ ਰਿਭਾ ਖੀ॥ਪਾਹਿ ਕਵਚ ਦੁੰਦ
 ਭੀ ਬਜਾਈ॥ਸੋਨਾ ਚਤੁਰੰਗ ਨੀ ਬਨਾਈ॥ਬਾਹੁ ਨ ਮਾਤਿ ਬੁ
 ਜਾਣੁ ਹਾਈ॥ਮਾਨੁ ਸਪਖਾ ਉਤੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਰਾਈ॥ਅਸਲ
 ਅਸੀਸ ਚਕਤਿ ਚਿਤ ਪੈਰੇ॥ਚਲਤਿ ਚਾਲਨ ਗਰਭੁ ਤੇ ਬੈਰੇ॥
 ਰਥ ਪਕਤਿ ਮਿਲ ਇਤ ਬਿਸ ਜੋਗੀ॥ਰਵਰ ਥਾਸ ਮਪੁ ਜਤਿ ਨ ਕ
 ਰੋਗੀ॥ਪਾਇ ਕਚਲਤਿ ਪਰਮ ਚਿਤ ਗਾਢੇ॥ਰਣੁ ਸੁਣ ਕਰਤਿ
 ਰੋਮ ਬੁਥ ਠਾਢੇ॥ਉਠੀ ਪੂਰਹ ਦਬੀ ਚਿਸਮਾਨ॥ਜਨੁ ਗਾਢ
 ਨਕੇ ਕੋ ਧਰਨਾ॥ਧੁਮ ਬੁਥਾਤ ਨਿਕਸ ਜਗ ਕੁਰਈ॥ਜਨੁ ਤਿ
 ਮਰੁਤਨ ਕੁਤੇ ਤਿ ਮਪਰਈ॥੭॥**ਵਿਤਰਾ॥**ਦੁਆ ਦਸੁ ਭਾ
 ਨ ਸਮਾਨ ਮੁਖ ਰੁਦ੍ਰ ਇਕਾ ਦਸ ਠੀਠੀ॥ਰਾਮ ਲਖਨ ਸਨਮੁ

ਚਲਾਈ ਲਿਖਤ ਪੀਠ ॥ ੮ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਲਈ ਕਮਾਨ ਰ
 ਜਾਇ ਸਬਦ ਕਰ ॥ ਘਾਨ ਸਦਹ ਫੇਕ ਸੁਖਤਾ ਸਗ ॥ ਸਤਿ
 ਖ ਕੁੰ ਕੁੰ ਕੁੰ ਕੁੰ ਕੁੰ ॥ ਘਾਨ ਮਾਰ ਕ ਕੈ ਇਕ ਰਹਿ ਸਪੁਰਨ
 ॥ ਅਹੁਤਿ ਸੁਲੁ ਤੀਸਰੇ ਬਜ ਸਮ ॥ ਜਾ ਕੇ ਲਗਤਿ ਮਰਹਿ ਕੋ
 ਟਕ ਜਮ ॥ ਚੰਥੇ ਚੰਦ੍ਰਾ ਮਚ ਮਕਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਤੇਜ ਰਹਿ ਸੁਗ
 ਈ ॥ ਪੰਚਏ ਪਾਸ ਜਗਤਿ ਕੋ ਛਾਸੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਲ ਸਿੰਦ ਲੋਕ ਨਿ
 ਸਾਸੈ ॥ ਛਠੈ ਛੁਹੀ ਬੁਹੀ ਭਾਤ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਖ ਨਾਗਿ ਪ
 ਤਿਲਾਜੈ ॥ ਸਤੈ ਸਿਪਹ ਸਰਸ ਬਨਾਈ ॥ ਘਾਨ ਬਸ ਠਤਿ ਨ
 ਸਥੈ ਬਚਾਈ ॥ ਬਨੀਆ ਠਏ ਬਰਛੀਆ ਛੀ ॥ ਜਨੁ ਜੋਗ ਨਿ
 ਲੋਤੁ ਛੋਕਾ ਛੀ ॥ ਗੋਠਨ ਨੈਤਾ ਬਕਲ ਮਲਈ ॥ ਸੰਮਨ ਕੋ ਸ
 ਗੋਲਾ ਚਲਈ ॥ ਦਸਏ ਗਦਾ ਦਸੈ ਦਿਸਏ ਹੈ ॥ ਕਰਪੁਤਰ
 ਅਰੁ ਕੋਟ ਨਥੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਜਯਾਰਹੇ ਗਿਰਸਮਾ ਆਤੀ ॥ ਡਰੈ ਪਾ
 ਸ ਬਿਚਾਰੈ ਜਾਤੀ ॥ ਅਗਮ ਮਤ ਬਾਰਹੇ ਛੋਰੈ ॥ ਪੜਛੋਰੈ ਸੁ
 ਰਨਰ ਅਤਿ ਮੋਰੈ ॥ ਸੰਖ ਸਬਦ ਤੇਰੈ ਸੁਝੈ ॥ ਘਾਜਤਿ ਮਸੋ
 ਪੁਲੈ ਪਾਨ ਅਮੀ ॥ ਚਰਕ ਚਕ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ਚਲੈ ॥ ਜਨੁ ਰਿਝ ਰਿ
 ਪਤਿ ਮਾਰੇ ਨਥੀ ॥ ਨਾਗਿਥੋ ਪਪ ਧ੍ਰੋਗਤੀ ॥ ਮਾਨੁ ਕਾਲ
 ਜੀ ਕੁਲੁ ਹਲਤੀ ॥ ਗੁਪਤਿ ਗਲੇਲ ਸੋਲਾਧਾਰੈ ॥ ਰਿਪਚਿ
 ਰਣੀ ਵਿਨਲਾਖ ਕਮਾਰੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਨ ਸਤਾਰਹੇ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਸਤ੍ਰ
 ਹਨੈ ਸੋਈ ਬਚੈ ਜੋਭਾਜੈ ॥ ਕੁਰਬ ਦੁਕ ਅਠਾਰਹੇ ਛੋਰੈ ॥ ਇਤਨੇ
 ਉਚੀਪਤੋ ਤਿਨ ਛੋਰੈ ॥ ੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਲੈਨੇ ਜੋਭੀ ਸਦੈ ਅਰੁ ਜ

ਮਧਰ ਕਰ ਬੀਮਾ॥ ਸਥੈ ਸਭ ਲਹ ਪਾਨਾ ਕ ਬਿਨੁ ਵਰੁ ਦੀਨ ਸਿ
 ਧੁਈ ਸ॥ ੧੦॥ **ਚੌਪਈ॥** ਕੁੰਜੈ ਸਦਾ ਲੇ ਕ ਕੋ ਗਈ॥ ਪਰ ਸ ਬਦਰ
 ਤੁੰਭਿਰ ਬਜਾਈ॥ ਰਣ ਮਾਰੁ ਇਤ ਬਿਧ ਮਨੁ ਰਈ॥ ਕਾਇਰ ਤੋਇ
 ਸੋਈ ਲਹ ਮਰਈ॥ ਇਤ ਗਾਏਨ ਲੇ ਕਾ ਰਾਮਾਨੀ॥ ਚੜੀ ਮਤਲਮ
 ਦੁਰੰਗਾਨੀ॥ ਢਿਗ ਸੁਰ ਬਸੁ ਜੁਥ ਮਿਲ ਠਾਢੀ॥ ਮਾਨੁ ਛੀਰ ਸਿੰ
 ਧ ਮਥਿ ਕਾਢੀ॥ ਪਤਿ ਕੋ ਦੇਖਤ ਰਖਨ ਤਿ ਕਰਈ॥ ਸੀਰ ਪਾਈਰ
 ਤੇਜ ਤੇ ਰਈ॥ ਰਾਜ ਕਰਤਿ ਬਹੁ ਤੈ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਅਬ ਬਿਧਿ ਆ
 ਨ ਕੁਛੇ ਰੁਖ ਪਾਏ॥ ਕੰਤ ਅਜਾਨ ਗਰ ਬਨਿ ਰ ਬਾਏ॥ ਸੀਰ ਪਾਧਿ
 ਤੇਜੀ ਤੇ ਚਾਏ॥ ਜੰਧ ਤੰਗ ਬਹੁ ਤੈ ਬਲੁ ਕਰਈ॥ ਦੀਪਨ ਰਸਮ
 ਤੋਇ ਸੋਈ ਜਰਈ॥ ੧੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੰਧਿ ਗਗਨ ਸਿੰਗ ਨਰਦ
 ਨ ਬਡੇ ਬਡੇ ਨ ਤਿਤੋਇ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਲਿਖੈ ਕੇਤਰਿ ਨਿਰਖ ਭਾਜਤ
 ਲਜਤਿ ਨ ਸੋਇ॥ ੧੨॥ **ਚੌਪਈ॥** ਗਰਜਤਿ ਨਦੀ ਦੁਰਤੋ ਅ
 ਵੈ॥ ਮਿਲੈ ਸਿਧ ਕੋ ਫੇਰ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਜੰਧੇ ਚਲ ਪੈਨ ਰੁਖ ਕੋ ਤੋਰੈ ਬ
 ਲੀਤੋਇ ਨ ਸੁਮੇਰਤਿ ਫੇਰੈ॥ ਜੰਧੀ ਦੀਪ ਕਾ ਅਤਿ ਜੋਤ ਮੁਕਾਸਿ
 ਤਾਤ ਨ ਨਿਰਖ ਨ ਸੁਰ ਭੰਦਾਸੀ॥ ਜੰਧੀ ਦ੍ਰਿੜ ਬਾਨੁ ਗਾਥ ਤੇ ਛੁਰੈ
 ਬਜ੍ਯਤਿ ਲਗੈ ਸੋਈ ਛਿਰ ਟੂਟੈ॥ ਇਤ ਬਿਧ ਮਨ ਮੋ ਗਈ
 ਬਿਚਾਰੈ॥ ਸਖਨ ਬੀਚਣੈ ਕਾਤਿ ਨ ਭੰਚਾਰੈ॥ ਚਲੈ ਕੰਤ ਰਣ ਕੋ
 ਸਮੁਹਾਈ॥ ਬਾਧ ਮੁਰ ਬਹੁ ਭਾਤ ਬੁਰਾਈ॥ ਲੇਕਾ ਪਤਿ ਰਣ
 ਮੈ ਭੰਚਰਈ॥ ਲਛਮਨ ਕੇ ਜੁਨ ਮੋ ਤੇ ਰਈ॥ ਮਾਰੇ ਆਜੇ ਬ
 ਜ੍ਯਸਮ ਬਾਨਾ॥ ਮੇ ਪਨਾ ਵਸੰਗ ਕਰੈ ਖਾਨਾ॥ ੧੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥**

੧੧੩ ॥ ਮੇਰੀ ਜਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਤਿਆਇ ॥ ੧੪ ॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਕੋਧ ਭੋਲੇ
 ਸੋਈ ਚਲਾਈ ॥ ਪਹਲੇ ਕਮਲਾਸਨ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਸੁਫਲ ਸਰਨਿ
 ਤਫਲ ਨਹੀ ਤੋਈ ॥ ਦੋਹਰਿ ਭਯਨ ਬਚੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੇਜੁ
 ਜਮਾਵਤਿ ਲਤਲਤੀ ॥ ਸੋਹ ਸੁਸਮਾਨ ਚੰਦੀ ਗਤੀ ॥ ਦਿੜਗ
 ਤਿਰਯੋ ਨਛਾ ਡੀਛੀ ਲੀ ॥ ਗਰਭ ਭਤਿ ਸਾਖਸ ਜਨੁ ਲੀਲੀ ॥
 ਪਕਰਸਿੰਧ ਮੈ ਦਈ ਚਲਾਈ ॥ ਸੋਹਿ ਰਹਾਵਨ ਕੇ ਕਰਮਾਈ
 ॥ ਧਿਸਮੈ ਭੁਯੋਲ ਕਕੇ ਗਈ ॥ ਤਕਲ ਛਮਨ ਤਿਤ ਬਹੁਤਿ
 ਚਲਾਈ ॥ ਛਿਤੁ ਨਦ ਤਵੈ ਸੋਈ ਰੋਕੀ ॥ ਗਤਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਗਤਿ
 ਰੋਚੋਕੀ ॥ ਸੋਹਿ ਰਗਈ ਦੁਸਰ ਕੇਤਾਥਾ ॥ ਕੋਸ ਕੋਪ ਲੇਕ ਕੋਨ
 ਥਾ ॥ ੧੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੋਭਰ ਛੀਲੈ ਲੇਕ ਪਤਿ ਚਲੈ ਘੁਰਮ ਪੁਰ
 ਧਾਇ ॥ ਚਤੁਰਾਨ ਕੋ ਮਾਰ ਕੈ ਬਹੁਰਲ ਰੋਗੋ ਆਇ ॥ ੧੬ ॥ **ਚੋਪਈ**
 ਬਹਮਲੋਕ ਮੈ ਗਯੋ ਲੇਕ ਪਤਿ ॥ ਕਮਲਾਸਨ ਕਾ ਪਯੋ ਚਿਤ ਤੇ
 ਤਿ ॥ ਕੋਧ ਗੀਠ ਦੇਖੇ ਦੁਖ ਪਯੋ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਏਠੀ ॥ ਮ
 ਹਾਰਾ ਜਹਮ ਕਛੁ ਨ ਧਿਗਾਯੋ ॥ ਕੋਨ ਕਾ ਜਾਪਾਨ ਪਗਧਾ
 ਯੋ ॥ ਤਮ ਪੜ ਬੇਦ ਦੇ ਤਿਫਲ ਤੋਈ ॥ ਅਬਨ ਤਿਪੜੇ ਕਤ
 ਜੋ ਮੋਹੀ ॥ ਜਯੋ ਜਯੋ ਤੁਮਰੂ ਥੋਤੋਇ ਤੋਰੋ ॥ ਤਯੋ ਤਯੋ ਮਰਨ ਤੋਤ
 ਤੋਰੋ ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਕੁਲ ਮਾਤਿ ਭਜਰੋ ॥ ਤੋਤੇ ਮੋਤਿ ਪਤਿ ਦਾਗਰੋ
 ਪਤਿ ਜੋ ਆਜੁਰੇ ਨਹਿ ਤੋਤੇ ॥ ਤੋ ਸੁਰ ਅਸਰ ਰੋਨ ਤੀ ਮੋਤੋ ॥
 ਜੋ ਤੁਮ ਕਤੋ ਕਰ ਅਬ ਸੋਈ ॥ ਥਕੀ ਰੁਝੇ ਜੋ ਕਛੁ ਤੋਈ ॥ ੧੭ ॥

ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਤਿ ਦੈਤ ਕੋ ਕਰੀ ਬੰਨੀਤੁ ॥ ਥਾਤਾ ਮੇ
 ਚਿਤੁ ਚਿਤਾ ਮਤੁ ਕਰਹੁ ਦਿਨ ਏਕ ਸੇ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਤਿ ਮਾਰੇ ਤੋਹੀ ॥ ਦੀਨੀ ਕਾ ਵਿਸੈ ਹਥੀ ਮੋਹੀ ॥
 ਬਾਹ ਪਚਾਸਰ ਐ ਪਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨ ਲਛਮਨ ਛਿਰਾ ਮੋਹੀ ॥
 ਰੇ ॥ ਜਿ ਤਲ ਛਮਨ ਸਕੁ ਕੁਰੰ ਬਨ ਬੇ ਕੀ ॥ ਅਬ ਤਿ ਆਨ
 ਲੋ ਕ ਗੜਘੇ ਕੀ ॥ ਤੋਹੁ ਬਚੀ ਸੁਯਤਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਤਿਨ
 ਪਰਿ ਸਫਲ ਨ ਬਰਛੀ ਤੇਰੀ ॥ ਮਨ ਮੈ ਤੋ ਬਿਰਚ ਸੁਖ ਪਯੋ
 ॥ ਮਛੀ ਕੋ ਕੈ ਸੋ ਕ ਬਛੀ ॥ ਯਤਿ ਤੋ ਸੁਗਮ ਬਾਤ ਤੇਰੀ
 ॥ ਮਾਰੇ ਲਛਮਨ ਕੋ ਤੋ ਉਪਾਈ ॥ ਤਬ ਨਾਰਦ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਕ
 ਮੈ ॥ ਨਾਰਦ ਸੀਸ ਆਨ ਪਰਿ ਪਕੀ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਾਤ ਕੁਝ ਬ
 ਰਤਾਗੀ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੀਨਿ ਚਰਨ ਸੋ ਲਾਗੀ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਪੁਨਰਾਵਨ ਕੋ ਦੇਖ ਕੈ ਰੁਪਗਯੋ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਚਿਤ ਮੈ ਰਹੀ
 ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਅਜੁ ਕੁਸਲ ਸੀ ਨਾਤਿ ॥ ੨੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਆਇ
 ਸਦੇ ਹੁਕਰੇ ਅਬ ਸੋਈ ॥ ਮਤਾ ਹਜ ਕੈ ਜੀ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਯਤ
 ਦਾਤਾ ਸਬ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਹੀ ॥ ਏ ਪੁਤਿ ਰਾਖਨਿ ਤਾਰਹੀ
 ਹੀ ॥ ਜੋਤੁ ਮਯਾ ਕੋ ਕੁਲੋ ਨ ਕਰਹੁ ॥ ਤੋਤੁ ਮਪ੍ਰਾਨ ਨਿ ਤੇ ਨਹਿ
 ਰਹੁ ॥ ਛਾਡਿ ਬਿਲੇ ਬਤਿ ਅਇਸ ਦੀਜੈ ॥ ਲੋਕਾ ਪਤਿ ਕੋ ਕਾ
 ਰੁ ਕੀਜੈ ॥ ਯਤਿ ਜਸੁ ਅਜਤਾਤ ਕਹਾ ਪਾਵੈ ॥ ਗਵਨ ਮਤਰ
 ਜਪਹੁ ਆਵੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਕੁ ਸਕਲ ਸੁਰ ਰਹਾਈ ॥ ਸੁਰੇ ਸੁਰ
 ਕੇ ਰਨ ਮੁਢਿ ਕੋ ਰਹੀ ॥ ਪੈਰ ਬੁਧਾਰੇ ਪਦਨੁ ਸੁਦਾਈ ॥ ਮ

ਪੁਨ੍ਹ੍ਹੇ ਭੁਭੁਕਿ ਮੁਖ ਰਾਣੀ ॥ ਛਪਨ ਕੇਟ ਮੇਘ ਜਲੁ ਕਰਣੀ ॥
 ਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਕ ਕੋ ਕਰਣੀ ॥ ੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬੇਰ ਮਛਤ
 ਤੇ ਅਪਤੁ ਮਾ ਅਦ੍ਰਿਸੇ ਦ ਕਿਤ ਥਾ ਬਿ ॥ ਸੁਰ ਪੁਰ ਨਰ ਪੁਰ
 ਨਾਗ ਮੁਰ ਬਸਤ ਬਾਤੀ ਛਾਤ ॥ ੨੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਚੰਦ ਨ ਛਤ
 ਚੰਦ ਮਾਧਰਣੀ ॥ ਛਗੀ ਤਾ ਬਠਾ ਛੋਰ ਦ ਰੁਰਣੀ ॥ ਬੇਰ ਸਾਲ
 ਮੇ ਕਾਲ ਧਿਰਾ ਜੈ ॥ ਜੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੀਰ ਨਿਧਰਾ ਜੈ ॥ ਤਿਨ
 ਤਠ ਕੈ ਜਾਨ ਕੀ ਚੁਰਾਣੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤੇਤਲ ਰੋਹ ਪਰਾਣੀ ॥
 ਪਤਲੇ ਮੁਨ ਮਗਿ ਚ ਤਿਤ ਮਾਯੇ ॥ ਛੇਰ ਤਾਲ ਕਪਿ ਬਲ
 ਸੰਘ ਮਾਯੇ ॥ ਖਰਦੁ ਖਰਾਖਿਨ ਮਾਤ ਮਾਯੇ ॥ ਸਿੰਧ ਪਾਟਲ
 ਕਾਗੜਾ ਆਏ ॥ ਕੁੰਕਰ ਕਰਨ ਰਸ ਮਾਤਿ ਪਛੋਰੇ ॥ ਤਾ ਪਾਛੇ ਮਘ
 ਦ ਜਤਿ ਮਾਰੇ ॥ ਪਦਨ ਪੂਤ ਤਨ ਦੇਤ ਪ੍ਰਬਲ ਅਤਿ ॥ ਜਿ
 ਨ ਛਾਤ੍ਰੇ ਜਤ ਨਿਲੇ ਕਾਪਤਿ ॥ ਸੋਈ ਮਹਾਰਾਜ ਤਾਤ ਪ
 ਰਾਯੇ ॥ ਤੇਕ ਬੀਤ ਸਬ ਤੇਤਿ ਸੁਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਯ
 ਤਿ ਬਿਨਤੀ ਨਾਰਦ ਕਹੀਲੀ ਕਾਪਤਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤਬ ਗ
 ਦਨ ਬਿਸੇਸ ਕੀ ਕਹੀਏ ਕੋਨ ਉਪਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਚੌਪਈ
 ਤਬ ਬੋਲੀ ਬਹਮਾਸੁਨ ਨਾਰਦ ॥ ਕਤੋ ਬਾਤ ਸੁਤ ਬੁਧ ਬਿ
 ਸਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗਤ ਨੁਮਾਨ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥ ਤਬ ਲਗਸ
 ਛਲੁ ਸੋਭੀ ਨਾਤੀ ॥ ਪਦਨ ਪੂਤ ਜਬ ਅਨਤ ਸਿਧਾਏ ॥ ਤ
 ਬ ਬਿਰਛੀ ਲਛਮਨ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਤੁ ਤੁਰਤ
 ਤੇਤੁ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਤਨ ਦੇਤ ਤੇ ਜਤਾ ॥ ਨੁਪ ਕਰ ਲੈ

ਨੇ ਸਿਧਾਹੁ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਛੀਲ ਛਮਨ ਪਰ ਰੁਹੁ ॥ ਸਤ
ਗੁਰ ਤੁਮ ਖੇਦੁ ਨ ਕਰਹੁ ॥ ਲਛਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਇ ਤੁਮ ਹਰਹੁ ॥
ਕਰੈ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਮਨ ਤੋਈ ॥ ਚਲਤ ਸੈ ਤਬੀ ॥ ਤੈ ਨ ਕੋਈ ॥
ਅਬ ਜੰਘੀ ਚਯਾ ॥ ਕੋਊ ਗਤਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਇ ਤਤ
ਨਨ ਸਤਈ ॥ ੨੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਨਾਰਦ ਸੇਲੇ ਕੇ ਸਮੇਂ ਖਾਮ
ਰਤੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਤੁਮ ਮਾਨ ਕੇ ਤੁਮ ਗਤੋ ॥ ਤੁਲਛਮਨ ਕੇ ਮਾਗਾ
॥ ੨੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਪਰਤੁ ਗਾਨ ਜਬ ਭਾਖੀ ॥ ਬੀਚ
ਦੀਓਂ ਹਰ ਹਰ ਕੇ ਸਾਖੀ ॥ ਬਿਦਾ ਕੁਏ ਮਾਥੇ ਪਗ ਲੁਝੀ ॥ ਬ
ਤਮਾ ਕੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਜੀਅ ॥ ਗਾਵਨ ਚਲਤ ਕੇ ਤੇ ਪੁਨ ਬੈਠਾ ॥
ਲਛਮਨ ਮਰੇ ਤੋ ਤਿਕ ਛੁਕੈ ਨਾ ॥ ਜਾਇ ਸੈ ਤਬੀ ਤਾ ਪਰ ਰੁ
ਹੀ ॥ ਲਛਮਨ ਬਚੈ ਤੋ ਤਿ ਫਿਰ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਰਦ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰ
ਸਾਖੀ ॥ ਅਰਨ ਹੀ ਨਰਾਵਨ ਯੰਭਾਖੀ ॥ ਲੰਕਾ ਪਤਿ ਇ
ਹ ਬਿਪਰਗ ਬਾਜੀ ॥ ਕਮਲਾਸਨ ਜੀਐ ਮੈ ਤਬ ਜਾਨੈ
॥ ਰੋਗੀ ਚਪੈ ਤ੍ਰੇਖਨ ਲਾਗੀ ॥ ਸੇਯੰ ਬਕੈ ਜਗ ਤਿਗੁਰ ਅ
ਗੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਨਾਰਦ ਕਰਦੀ ॥ ਕ੍ਰਿਮ ਕ੍ਰਿਮ ਕਰ ਗਾਵਨ
ਤਬ ਗੀ ॥ ੨੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਨਾਰਦ ਚਲੀ ਬਿਲ ਬਨ ਕੀ ਨਾ
ਪਰ ਕਾਧੇ ਰਾਪਤਿ ਜਸੁ ਬੀਨਾ ॥ ਤੁਮ ਮਾਨ ਕੇ ਦਰ ਸੁਦਿਖੀ ॥
ਲੰਕਾ ਪਤਿ ਇਤ ਕਨ ਮੈ ਅੰਗੀ ॥ ਉਤ ਤੁਮ ਮਾਨ ਬਹੁ ਤੁਸੁ ਪੁਕੀ
ਮੈ ॥ ਨਾਰਦ ਜਿਲੇ ਮਾਤਾ ਸੁਭੀ ਨੀ ॥ ਕਰਪਨ ਮਪਰ ਕਰ ਮੈ
ਧੀ ॥ ਪਕ ਕੇ ਜਾਨ ਬਹਾਈ ਦੀਨੀ ॥ ਜਬ ਤੈਲ ਕਦੁ ਤਿ ਤੋਇ

੧੧੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ
 ਬਿਬਹਾ ਅਗਾ ਦੇਹੁ ਆਨਦੀ ਬਨਫਗਾ ਪਕਰ ਸਿ
 ਤਨਾਰਦਣੈ ਚਲੀ ॥ ਤਨਮਾਨਤਾ ਕੇ ਹਸ ਚਲੀ ਨਾ
 ਰਦੁ ਹਮਾ ਬਿਬਹੀ ॥ ਲੈ ਗੀ ਦੁ ਹਸ ਮਤਨ ਪਗੀ ॥
 ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਪਤਿ ਕਥਾ ਬਿਲੇ ਬਸੇ ਸਬ ਬੁਝਤਿ
 ਰਿਖਤਾਤਿ ॥ ਕਪਿਕੁਲ ਮਦਰ ਪੇਸ ਮਨਿ ਸਥੈ ਕਤੀ ਅ
 ਵਗਾਤਿ ॥ ੨੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਨਮਾਨਯਤਿ ਕੇ ਦੁ ਨਪੀ
 ਬਤਮਾ ਕੀ ਆਗਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ਜੈ ਕਪਿਪਤਿ ਯਤਿ ਮਾਜਾ
 ਨੈ ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਛੂ ਨਮਾਨੈ ॥ ਥਾਤ ਹਸ ਅਟਕੇ ਦੁ
 ਬਰਤਾਗੀ ॥ ਸਮਤਨ ਪਗੀ ਪਗੀ ਦੁ ਇਲਾਗੀ ॥ ਤਨੁ
 ਮਨਰਾਮਤਿ ਛਡੈ ਪਗੀ ॥ ਆਇ ਬਾਤ ਨਾਰਦ ਸੇ ਪਗੀ ॥
 ਪਾਇ ਭਗਤਿ ਸੇ ਭਗਤਿ ਸੁ ਛੁਲੈ ॥ ਪ੍ਰਕਟ ਕੇ ਭਜਨ ਤੁਰ
 ਤੁਗੀ ਛੁਲੈ ॥ ਬਾਡੇ ਰਾਮ ਤੇ ਰਾਮ ਸਨੇ ਗੀ ॥ ਆਪਨ ਭਜਤਿ
 ਵੇੜ ਵੇੜਿ ਦੇ ਗੀ ॥ ਇਤ ਬਿਸੁ ਤਨੁ ਮਾਨੀ ਕੁ ਲੀ
 ॥ ਚਲੇ ਨਥ ਸੁ ਰਿਖਮਾ ਭੁਲੀ ॥ ਇਤਨੇ ਮੈ ਦਖੀ
 ਲੈ ਕਾਪਤਿ ॥ ਤਨੁ ਮਾਨਿ ਰਨ ਨੀ ਬਿਸਦ ਮਤਿ ॥ ੨੦ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਛੁਲੀ ਬਿਧ ਜੇ ਕਹੀ ਨਾਰਦ ਸੇ ਈ ਕੀਨ ॥
 ਅਬਰਨ ਮਾਰੇ ਲਛਮਨਤਿ ਜੀ ਜਾਨਤਿ ਪੁਰਤੀਨ ॥ ੨੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਤਮਕ ਸੈਤੀ ਸਾਧੀ ॥ ਕੈਧ ਠੀਠ ਲੁ
 ਛਮਨ ਓਰ ਬਾਸੀ ॥ ਤੇਜ ਪੁਜਤੀ ਛਨ ਲਾਲ ਲਾਲ ॥

ਨੇ ਦਧਾਹ ਤੇਇ ਬੀ॥ ਧੁਮਕੇਤੁ ਮਨੁ ਪੁਰਾਨੁ ਰਾਜੇ
 ਘੋਰੁ ਕਨਕੁ ਲੈ ਕਾਲ ਕੈ ਮਾਨੇ॥ ਜਨੁ ਜੁਰ ਕੇਟ ਬੀ ਜੁਗੀ ਚਲੇ
 ॥ ਸੋਨਾ ਸਕਲ ਤੇਜ ਤੇ ਮਲੀ॥ ਗਿਰੇ ਭੂਮਕ ਪਿਥਾ ਹੁਨ
 ਲੰਗੇ॥ ਮਨੇ ਬਾਨ ਕਰੇ ਰਕ ਪਰੇ॥ ਢੇ ਜੇ ਕੈਲ ਛਮਨ ਉਤਿਓ
 ਰ ਗਈ॥ ਸੁਰ ਪੁਰ ਮਾਤਿ ਬਧਾਈ ਕੁਈ॥ ਯਾ ਤੇ ਸਬਨ ਕੁਲਾਤ
 ਲ ਕਰੀ॥ ਕੁਲੀ ਕੁਈਲ ਛਮਨ ਪਰ ਪਰੀ॥ ਜੋ ਪਰ ਕਾ ਕੁਸ
 ਲ ਛਮਨ ਪਰਈ॥ ਤੇਰਾ ਦਨੁ ਤਮ ਬਿਨੁ ਨ ਭਕਰਈ॥ ੩੨॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਅਬ ਪੁਰਾਨ ਅਪਰਾਧ ਤੇ ਰਿਸ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਬੀਰ॥ ਸੀਅਤ
 ਤ ਅਗਨ ਬੁਝਾਇ ਤੈ ਮਦੋਦਰ ਦਿਗਨੀਰ॥ ੩੩॥ ਚਪਈ॥
 ਤਾ ਛਿਨ ਨਰ ਦਰਸੈ ਲੁਕਾਈ॥ ਤਨੁ ਮਾਨ ਰਗ ਮੁਗੀ ਖਾਈ॥
 ਅੰਧੇ ਦੋਹਰਾ ਮਕੇ ਪਾਸਾ॥ ਰੇ ਛੇ ਰਸ ਭਜੀ ਦਨ ਮਾਸਾ॥ ਬਚ ਜੇ ਬ
 ਭੀਖੁ ਨਾ ਬਿਲਪ ਤਿਥੈ ਨਾ॥ ਕਾਪਿ ਪਤਿ ਜਲੁ ਮਾਗ ਤਿਥੈ ਸੈ ਨਾ॥
 ਤਨੁ ਮਾਨ ਕਾਪਿ ਕਟ ਕਨਿ ਹਾਰੀ॥ ਮਨੇ ਗਛ ਪਾਬਰ ਕੇ ਰੁਕੀ॥ ਛੇ
 ਉਨੀਲ ਨੀਲੇ ਅਤਿ ਚੋਟ ਨਾ॥ ਪੀਰੇ ਮੁਖ ਅੰਗ ਦਿਧਰ ਲੋਟ ਨਿ
 ॥ ਅੰਗ ਕਪਿ ਨਿਕੀ ਕੰਨ ਚਲਾਵੈ॥ ਛੁਦਿ ਰਸੀ ਰਾਮ ਤਿਨ ਤੀਪ
 ਵੈ॥ ਸਬਨਿ ਛਾਡਿ ਤੇਰੀ ਏਕ ਛਿਨ॥ ਇਨ ਸਬਨ ਨਿਕੋ ਯਮ
 ਕਾਲ ਦਿਨਾ॥ ਜੇ ਛਿਨ ਰੁਰ ਰਾਪਾ ਤਿਨ ਨਿ ਤਰੀ॥ ਛਾਡਿ
 ਪਾਨ ਜਮ ਪੁਰ ਤਿਨਿ ਪਾਰੈ॥ ੩੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਛਲ ਕਰ ਨੁਕਰ
 ਜੇ ਛਲੇ ਬਲ ਕਰ ਮਾਰ ਸਰਾਉ॥ ਗਮਰ ਜਾਇ ਸੁਰੇ ਨ ਤੀ
 ਬਿਧ ਤੇਰੇ ਪੁਰ ਕੇ ਜਾਓ॥ ੩੫॥ ਚਪਈ॥ ਲਛਮਨ ਰਾਜ ਕ

ਮਾਗਨਾਇਕਾ ਕੀ ਜੀਵੈ ਤਨੁ ਮਾਨ ਏ ਕਛਿ ਨਾ ਕੀ
 ਬੇਕੀ ਖਨ ਤਬ ਸਿਰੁ ਨਾਣੀ॥ ਸਬ ਕੇ ਬਲ ਮਤੁ ਯਤਿ ਮ
 ਰਜਾਣੀ॥ ਸੁਨ ਕੀ ਪਿਪਤਿ ਅਤਿ ਨਿਸ ਅੰਧਾਰੀ॥ ਅਥ ਬਿ
 ਨਤੀ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਤਾਰੀ॥ ਲੇਹੀ ਪਕਤ ਮਦੇ ਖਤਿ ਦੋਭੀ ਸ
 ਬ ਮਰਗਏ ਕਿ ਜੀਵ ਤਿ ਕੇ ਭੀ॥ ਆਗੇ ਕੀਓ ਬਨੁ ਨਰਾਣੀ॥
 ਪਾਛੇ ਤਨ ਵਤ ਦੀਪ ਜਗਾਣੀ॥ ਦੇਖਤਿ ਜਾਮ ਦੇ ਤੁਢਿ ਗਾ
 ਏ॥ ਅਤਿ ਸੁਛ ਮਤਿ ਨ ਖਚਨ ਸੁਨਾਏ॥ ਦੇਖ ਬਕੀ ਖਨ ਰ
 ਯੀ ਖਿਲਖ ਮੁਖਾ॥ ਪਕੀ ਆਨਿ ਸਬ ਕੇ ਏ ਕਠੇ ਦੁਖਾ॥
 ਬਓਠਾ ਇਯੇ ਤਿਨ ਪੁਛੀ॥ ਮੁਖ ਛਬ ਮਾਜ ਸਬ ਨ ਕੀ
 ਦੁਛੀ॥ ੩੬॥ **ਵੇਤਰਾ**॥ ਸੁਨੁ ਬਕੀ ਖਨ ਲੇਕ ਪਤਿ ਸੁ
 ਖਦੈ ਬੇਗ ਸੁਨਾਇ॥ ਤਨੁ ਮਾਨ ਜੀਵਤਿ ਬਚੈ ਕੈ ਮਾਯੀ ਤਿ
 ਨ ਪਾਇ॥ ੩੭॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਸੁਨਤਿ ਬਕੀ ਖਨ ਰੋਇ ਸੁਨੀ॥ ਜੀ
 ਵਤਿ ਜਾਮ ਦੇ ਤੁਹੀ ਪਈ॥ ਤਿਨ ਤੀ ਕੇ ਬਚ ਸਮਝੈ ਨਾ ਤੇ
 ਕੇ ਦੇਖ ਸਿਰਾ ਤਿਨ ਨੈਨਾ॥ ਸੀਰਘ ਬਰਕੀ ਕੁਸਲ ਨ ਬੁਝੀ
 ॥ ਬਹੁ ਰੋਲ ਛਮਨ ਦੇ ਤਿਨ ਸੁਣੀ॥ ਕਪਿਪਤਿ ਅੰਗ ਦਿਸ
 ਬੈ ਭੁਲਾਨੇ॥ ਸਬ ਤੇ ਅਧਕ ਤਨੁ ਤੁਮਨਾਨੇ॥ ਤਜਨ ਲਨੀ
 ਲਤਿ ਨੇ ਤੁਜਨੀ॥ ਰਾਮ ਸਤਿ ਦਲ ਸਬ ਖਿਸਰੀ॥
 ਵੈਤੁ ਮਗਏ ਕੁਰਗਨ ਛਾਤੀ॥ ਡਰਤੇ ਸੁਖ ਨਰਹੀ ਮਨ ਮਤੀ
 ॥ ੪੦॥ ਮਕੇ ਬਹੁ ਤੁਰੇ ਸੀ॥ ਸੇਵਕ ਕੇ ਤਿਆਜ ਕਹਿ ਤੇ
 ਸੀ॥ ਅਥ ਕਰ ਬੇਗ ਸਮਝਤ ਮਾਰੀ॥ ਤਨੁ ਮਾਨ ਕਤਿ ਤੇ

ਸੰਗੇ ॥ ੩੮ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜਮ ਦੇ ਤਬੇ ਭੈ ਤਬ ਭਿੰਨੁ ਨ ਚਕੀ
 ਖਨ ਥਾਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਜੀਵ ਤਸ ਬ ਜੀਐ ਮੁਏ ਸਬੈ ਮਰ ਜਾਤ ॥ ੩੯ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਜੰਗੁ ਮਾਨ ਪਾਨ ਨੀ ਪਹੋ ॥ ਜੇਨ ਗਿਰੇ ਤੇ ਤਸ ਬ
 ਥਰੇ ॥ ਜੰਗੁ ਮਾਨ ਜੁਝ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥ ਜੇ ਜੀਵ ਤੇ ਤੇ ਭਿ ਧਿ ਮਾਰੇ
 ॥ ਤਬ ਭਿ ਧਰੀ ਖਨ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜੰਗੁ ਮਾਨ ਤਾ ਭਿ ਰਹਾਏ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਤਿ ਲਛਮਨ ਢਿਗ ਥਰੇ ॥ ਏਸ ਬਦੈ ਰਹਾ ਮਪਗਾਪ
 ਰੇ ॥ ਮਿਲ ਰਾਮ ਧੀਰ ਬਹੁਤੀ ਰਏ ॥ ਲਛਮਨ ਆਜ ਸਬੈ ਸੁਖ
 ਥਏ ॥ ਲਗੀ ਸੈਭੀ ਪਾਨ ਓਗੇ ॥ ਛੁਟੇ ਹਾਥ ਤੇ ਕੁਏ ਧਿਰਾ
 ਨੇ ॥ ਅਬ ਲਛਮਨ ਧਿਨ ਢਿਨ ਕਰੈ ਜੀਵੈ ॥ ਜਾ ਧਿਨ ਪਤਿ ਲੇ
 ਨੀਰਨ ਪੀਵੈ ॥ ਅਬ ਤੇ ਪਗਟ ਤਜਤਿ ਤੇ ਪਾਨ ॥ ਧਰਮ ਲੋਕ
 ਸੰਗ ਧੀਰ ਪਾਨਾ ॥ ੪੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਬੈਨ ਸਮੇਧੈ ਕਾਂਤਿ ਤਬ ਸ
 ਕਰੇ ਦਤ ਬਿਲਲਾਤ ॥ ਜੇ ਅਪ ਜੀਵ ਤਸ ਬਦ ਸੁਨ ਤੇ ਭਿ ਆਦਤ
 ਜਾਤ ॥ ੪੧ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਛੁਟੀ ਮੁਰਛਾ ਸਬ ਓਠ ਪਾਏ ॥
 ਰੋਦ ਤਰਾਮ ਚੰਦ ਢਿਗ ਆਏ ॥ ਲਛਮਨ ਦੇਖ ਸਕੈ ਬਿਲੁ
 ਖਾਨੇ ॥ ਪਾਨ ਆਪਨ ਸੰਗ ਨਜਾਨੇ ॥ ਰੋਦ ਤੇ ਨੈਨ ਨਿਜ ਲੁਛ
 ਰਾਣੀ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਧੀਰ ਧੀਰ ਸੇਕਾਣੀ ॥ ਤੁਮਰਣ ਪੀਰ ਮ
 ਤਾਰਣ ਗਾਢੇ ॥ ਗਏ ਛਾਤੁ ਇੰਝ ਸਰ ਛਾਢੇ ॥ ਅਬ ਤੁ
 ਮ ਸਕੁ ਸੇ ਪਗਟ ਜਨੈ ॥ ਬਨ ਛਲ ਖਾਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਧਰੈ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਤਾਰਨ ਆਜ ਦੁਖ ਮਾਨੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਰ ਪੁਰੀ ਓਪਾ
 ਨੀ ॥ ਮੋਇ ਨ ਕੁੰਜਨ ਪੀਅਤਿ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਰਹੀ ਮੀਤ ਸੁਨ ਪੀ

ਤਪੁਰਾਨੀ ਮਿਗੁ ਖਤ ਸੇ ਚ ਜੋ ਮਨ ਰਹਿ ਏ। ਰੋ ਦਤ ਰਾਮ ਸੁ ਤੇ ਕੋ
 ਤੇਈ॥ ੪੨॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋ ਜੀਅ ਸੋ ਚੁਨੀ ਨ ਸੰਕੋ ਚੁ
 ਕਛੁ ਪਿਤ ਦੇ ਹਰਾ ਦਾਈ॥ ਦੇ ਸਤ ਜੋ ਲੀਓ ਰੇ ਸਤ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕੇ ਕਈ ਕੀਨ ਗਨੀ ਠਕੁਰਾਈ॥ ਜੈ ਸੀ ਕਛੁ ਦਿਨ ਰੋਨ ਬੈਸੇ ਸੁ
 ਨ ਬੀਰ ਬਠੀ ਖਨ ਕੀ ਦੁਰਿਤਾਈ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿ ਸੰਕਤ ਜੇਤੁ
 ਮਯੋ ਤਮਰ ਕਛੁ ਏ ਇਨ ਲੇ ਕਨ ਪਾਈ॥ ੪੩॥ **ਦਿਹਾ**॥
 ਲਛਮਨ ਨਿਪਟ ਅਨੀਤ ਕਰ ਗਏ ਛਾ ਰੂਰਨ ਮੋ ਤਿ ਅਥਰ
 ਘਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸੈਯੋ ਭਾ ਦਤ ਤੇ ਤੇ ਤਿ॥ ੪੪॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਜਨ
 ਤਿ ਤੇ ਮਨ ਮੈ ਸੁਨ ਬੀਰਨ ਤੋ ਬਿਨ ਬਾਦ ਰਏ ਕੁਲ ਰੋ॥ ਰ
 ਜ ਤੋ ਰਘ ਕੇ ਕੁਲ ਕੋ ਦੁਖੁ ਤੇ ਮਰੇ ਤ ਬਸੇ ਦੁਖ ਸੀ ਅਮਰੇ॥
 ਨਹੀ ਝੁਠੀ ਕਹੀ ਕਬਹੀ ਮੁਖ ਤੇ ਇਸ ਝੁਠੀ ਤੇ ਰਘ ਬੀਰ
 ਰੋ॥ ਜਿਨ ਦੇ ਹੁ ਤੇ ਤੇ ਬਲੇ ਜ ਬਲੇ ਨ ਬਠੀ ਖਨ ਜਾਇ ਕੇ
 ਕਛੁ ਕਰੇ॥ ੪੫॥ **ਕਥਿਤਾ**॥ ਛਾ ਛਾ ਨਿਜ ਦੇ ਸਕੀ ਨੇਤਾ ਪਸੀ
 ਕੇ ਰੇ ਸਦੇ ਖਗਾ ਦਨ ਨ ਰੇ ਸ ਅਤਿ ਰਾ ਕ ਸ ਕੋ ਡੀਲੇ॥ ਅੰਗਦ
 ਨਦਿ ਸੇ ਸੁਖੀ ਪਾਇਨ ਤੇ ਪਨੇ ਦੁਖੀ ਮੁਖਨ ਕੇ ਲਾਗੇ ਅੰਗ
 ਲੇ ਹਨ ਕੇ ਝੀਲੇ॥ ਕਾਈ ਲਛਮਨ ਅਥ ਤੇ ਤੇ ਸਹਾ
 ਈ ਕਹਿ ਕਹਾ ਜੀਅ ਆਈ ਮੇਰੇ ਜਾਤ ਸੁ ਖਸੀਲੇ॥ ਰੋਵੇ
 ਪੁਰਾਈ ਤਾਇ ਤਾਇ ਨਾਓ ਪਾਇ ਅੰਗ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸਹਾਇ
 ਕੇ ਨ ਆ ਜਨ ਲੀਲੇ॥ ੪੬॥ **ਕਥਿਤਾ**॥ ਪਿਛਲੀ ਤੇ
 ਮੈ ਸੀ ਗਤ ਤੇ ਸੀ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਸੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜੈ ਸੇ

ਤੇ ਸਾਸਿ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਪਾਤਿ ਲੇਖਵਾਇ ਛਲ ਸੇਜ ਕੋ ਬਿਛਾਇ
 ਦਲ ਤਾਂ ਪਰ ਸੁਦਾਇ ਮੋ ਤਿ ਪਾਛੇ ਜਾਤੇ ਓਕ ਕੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪੇ ਜੀ
 ਅਪਗੀ ਬਾਤੁ ਮਤੈ ਬਿਮਾਤ ਕੁਤਾਤ ਐ ਸੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਤ ਬ
 ਛਾਵਤ ਤੈ ਸੋ ਕਰੈ ॥ ਅਜ ਤੂ ਨ ਜਾਗੇ ਮੋ ਸੋ ਐ ਸੇ ਅਨਗ
 ਗੇ ਬੀਰ ਮੋ ਨਿ ਛਾਡਿ ਅਗੇ ਲਾਗੇ ਜਾਨ ਸੁਰ ਲੋਕ ਕੈ ॥
 ॥੪੭॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਦਸਰਥ ਜੁ ਕੇ ਦੇਹ ਤਾਗੇ ਤੇ ਨਤਾਗੀ ਤੈ ਤੋ
 ਮੋ ਮੈ ਚਿਤੁ ਰਾਖੀ ਪੈ ਨਰਾਖੀ ਤੈ ਜਨ ਕੈ ਮੈ ॥ ਪਾਛੇ ਬਨ
 ਆਏ ਬਨ ਛਲ ਤੈ ਖਦਾਏ ਖਾਏ ਇਤੀ ਪ੍ਰੀਤ ਭਈ ਕੋਊ ਤੋ
 ਰ ਤੋ ਤਨ ਕਮੈ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਹਰਨ ਤੇ ਮਰਨ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ਤੋ ਤੋ
 ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਜਗਾਖੀ ਬਾਨੁ ਤੈ ਧਨ ਕਮੈ ॥ ਆਜੁ ਰਾਖਿ
 ਸ ਨਿਰਬੰਸ ਤੋ ਤਲ ਛਮਨ ਮੈ ਹਥੀ ਕੇ ਲਾਗੇ ਸਾਥੁ ਛਾ
 ਡੀ ਤੈ ਛਿਨ ਕਮੈ ॥੪੮॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਰਵਤੋ ਮਨ ਆਦ
 ਦਲੀ ਪਤੁ ਤੇ ਰਾਖੁ ਤੇ ਅਜ ਤੇ ਕਜੈ ਨ ਬੰਸ ਗਯੈ ਛੈ ॥ ਤੈ ਨ ਕਲੁ
 ਕਸ ਬੈ ਪਿਤ ਸੋ ਜਸ ਸੋ ਅਰਿ ਜੀਤੁ ਤੀ ਜਗ ਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਕਲੇ
 ਕਚ ਕੀ ਸਿਰਦੇ ਖਤੁ ਨਾਗ ਗਈ ਹਨ ਬੀਰ ਚਲੀ ਦੈ ॥ ਬ
 ਛੀ ਖਿਸੀ ਤਿ ਤੂ ਲੋਕ ਧਸੀ ਸੁਨ ਸੀ ਸੁ ਅਤੋ ਰਾਖ ਬੀਰੁ ਕ
 ਤੈ ॥੪੯॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਐਧ ਕਾ ਰਾਖਾ ਥਕਾ ਪਿਤ ਬੈ
 ਨ ਨਿਤੇ ਬਨ ਕੋ ਉਠ ਪਾਵੈ ॥ ਗਵਨ ਸੀ ਅਤਰੈ ਸੁਕਤਾ ਕ
 ਪਿਗਾ ਜਸ ਮਾਜ ਲਏ ਸੰਗ ਆਵੈ ॥ ਸਿੰਧ ਪਵੈ ਰਾਖ ਬੀ
 ਹੁਲੈ ਅਬ ਕਾਨ ਪਵੈ ਮਨ ਯੈ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਮੈ

ਸੁਪਨੇਹੁਨਸੁਤਸੁਤਸੁਤਸਥੈਬਿਸਰੇਖਬਨਾਵੈ॥੫੮॥
ਸੋਰਠਾ॥ਇਹਬਿਸਅਤਿਦੁਖਪਾਇਕੈਰੋਵਤਿਕੈਪਰ
ਲੁਰਤ॥ਤੋਪਾਛੈਰਘਰਾਇਹਨੁਮਾਨਿਸੋਰਿਸਕੁਮੈ
॥੫੯॥ਕਥਿਤੁ॥ਸੀਤਾਰਤੋਰਾਜਬਤੋਭਲੀਬੁਰੀਕੋਓ
ਕਤੋਜੀਸੋਅਨਗਤੋਰਿਪੁਨੈਕੁਨਖਿਸਾਇਗੋ॥ਸੁਨਰੇਸ
ਮੀਰਸੁਤਿਪੀਰਸਤੀਜਾਤਨਾਤੀਜਾਮੇਰੋਬੀਰਰਘਬੀ
ਰਤਤਾਜਾਇਗੋ॥ਏਕਛਿਨਬਿਨਲਛਮਨਪਾਇਓਪਾਨ
ਰਿਨਬਿਨਾਦੀਨੇਰਾਮਚਰਕੈਸੇਕੈਸਿਰਾਇਗੋ॥ਤਾਤੇਮੇ
ਰੀਸਬਤੀਸੋਰਮਰਾਮਰਾਮਕਤਿਰਾਵਨਤਿਹਰੋਕਿ
ਤਲਖੋਨਿਜਕਾਇਗੋ॥੬੦॥**ਸਦਯਾ॥**ਆਨਜੁਮੈਕ
ਪਿਮਰੁਲਕਾਲਸੁਮਾਰਪਰੋਰਨਕਾਮਨਾਵੈ॥ਤੋਬਲਵੰ
ਤਬਠੋਹਨਵਤੁਸੁਯੋਭਜਕੈਨਿਜਪ੍ਰਾਨਬਚਾਵੈ॥ਜਾਬਿ
ਨਆਜੁਦੁਖੀਇਹਕੁਤਸੁਰਾਮਕਤਾਕੁਰਥੈਅਬਪਾਵੈ॥
ਬੀਰਬਿਨਾਰਘਬੀਰਕੋਪ੍ਰਾਨਨਿਕੋਰਘਬੀਰਤਿਆ
ਨਮਿਲਾਵੈ॥੬੧॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਕੈਕੈਈਕੋਪੁਤੁਲਛਮਨ
ਜੁਕੋਛਾਡਿਤੇਗੀਜਮੈਪਦਨਪੁਤਕੈਸੇਮੁਖਸੋਰਤੇ॥ਸੈਤ
ਬੀਕੋਘਾਓਲਕਰਾਓਕੋਨਤੋਨਦੇਤੋਰਾਵਨਕੋਦਲਮੈਸ
ਖਦੁਬਿਖਘੋਰਤੇ॥ਏਕਹੀਸਰਾਸਨਤੇਜੋਰਪਾਕਸਾ
ਸਨਕੋਆਸਨਗਿਰਾਵੈਕਮਲਾਸਨਤੇਜੋਰਤੇ॥ਗਾਰਤੇਰਸ
ਰਬਦਸਕੰਧਰਕੋਸਭੈਆਜਕੁਮੈਨਕੁਰਘਨਕੁਰਥੈ॥

ਜੇ ਇ ਤੋਰ ਤੇ ॥ ੫੪ ॥ ਸਦਾ ॥ ਨਾਰੋ ਗਈ ਅਰੁ ਧੀਰ ਗਿਮੀ
ਚਨ ਤੋ ਮਨ ਤੇ ਸਬ ਬਾਤ ਨਿਗਮੀ ॥ ਰਾਖਨ ਕੇ ਦਿਨ ਬਾਨੀ
ਤੇ ਕਪ ਮੰਡਲ ਕੁੰਮਪ ਕੀ ਨ ਸੰਭਾ ਕੀ ॥ ਏਕ ਹੁ ਤੇ ਹੁ ਮਾਨ ਬ
ਲੀ ਤਿਥ ਤੇ ਜੀਅ ਮੈ ਇਹ ਕਾਤ ਬਿਚ ਕੀ ॥ ਅਸਨ ਹੀ ਗਰ
ਜਾ ਸਨ ਰਾਮ ਸਰਾਸਨ ਰਾ ਕੇ ਅਸਨ ਮਾ ਕੀ ॥ ੫੫ ॥ ਦੋਹਰ
ਹੁ ਮਾਨ ਅਪਰਾਧ ਨਿਰੁਸਨ ਮੁਖ ਕਰਤਿ ਨ ਹੀ ॥ ਭਰਖ ਭੁਜਾ
ਬਲੁ ਸੁਦਨ ਮੁਨ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾ ਰਤਿ ਨੀ ॥ ੫੬ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਮਨ
ਮੈ ਹੁ ਰਿਸਾਇ ਬਦਨ ਨਿਅਾਇ ਠਾਢੇ ਕੀ ॥ ਪੁਰੁ ਸੋ ਕਤਾ ਬਸਾ
ਇ ਢੀਠ ਕੁੰ ਧਿਨ ਤੀ ਕਰੈ ॥ ੫੭ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਕਰ
ਤੋ ਸੁਸੇ ਵਕਨ ਦੇ ਤਰੇ ਸੁਠੇ ਕਤੇ ਜੋ ਪੀਠ ਨੈ ਕ ਕੋ ਨ ਭਾਤ ਹਰ
ਤੇ ॥ ਖੇਦ ਲਛਮਨ ਜੁ ਕੀ ਦੇਹ ਕੋ ਨ ਤੇ ਤੇ ਨੈ ਕਤੁ ਮੈ ਕਾਤੁ ਏਕ ਹੁ
ਕੋ ਸਿੰਧ ਨ ਓਤਾ ਰਤੇ ॥ ਅਬ ਲੋ ਤੇ ਸੀਤਾ ਜੁ ਕੋ ਲੋ ਕੈ ਸੰਗ ਮਤਾ
ਰਾਜ ਕੁਲੀ ਕਾਤ ਬੈਠ ਰਬ ਪਰ ਹੀ ਪਧਾਰ ਤੇ ॥ ਗਾਰ ਤੇ ਗਰ ਬ
ਦਸ ਕਧਰ ਕੋ ਨੀ ਕੈ ਕਰ ਜੈ ਸੇ ਲੋ ਕ ਜਾ ਹੀ ਤੇ ਸੇ ਰਾਵਨ ਕੋ ਮ
ਹਤੇ ॥ ੫੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸਬੈ ਰਤੇ ਬੈਠ ਲੋ ਕ ਏ ਕਲੇ ਈ ਪੈਂਦ
ਨਾਥ ਮੁਲ ਤੇ ਓਪਾਰ ਸਿੰਧ ਧਾਰ ਮੈ ਬਾਤਾਇ ਦੰਯੈ ॥ ਰਾਕਸਨ ਮਾਰ
ਕਿ ਲਕਾਰ ਸਬ ਕੋ ਪਛਾਰ ਛਿਨ ਹੀ ਮੈ ਚੰਦ ਮੁਖੀ ਜਾਨ ਕੀ ਕ
ਲਾ ਦੰਯੈ ॥ ਜੇਤੇ ਲਛਮਨ ਗਨਿ ਮੈ ਲਛਮਨ ਜੁ ਝੁਝੇ ਹਨ ਸੁਖ
ਹਸ ਅਨ ਕਹੇ ਸਬ ਕੋ ਜੀਅਾਇ ਦੰਯੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਕਾਸ ਬਾਨ
ਝੁਝ ਤੇ ਹਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਜੈ ਨੈ ਕੁਆਇ ਸਜੇ ਰਾਵਨਾ ਹੀ ਗਇ ਦੰਯੈ

॥ ५८ ॥ **ਦਿਹਾ** ॥ ਹਨੁ ਮਾਨਏ ਸਾਚ ਸਭੁ ਜਿਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
ਤਾ ॥ ਹਨੁ ਗਾਯਨੁ ਛੁਲ੍ਹੈ ਫਿਰੈ ਕਰ ਲਛ ਮਨ ਕੋ ਪਾਤਿ ॥ ੬੦ ॥
ਸੋਹਣਾ ॥ ਚਲੀ ਕਥਾ ਬਿਪਰੀਤ ਦੇਸ ਦੇਸ ਪੁਰ ਪੁਰ ਨਗਰ ॥ ਹਨੁ
ਦਨ ਕੀਜੀ ਤਹਾ ਮਚੰਦ ਹਾਰੇ ਪੁਗਟ ॥ ੬੧ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਤੈਗ
ਈਏ ਕਮਚਾਨ ਕਹੀ ਪੁਰ ਕੇ ਬਲ ਕੋ ਕਨ ਕਾਨ ਲਏ ਤੈ ॥ ਗ
ਦਨ ਮੀਚ ਕੇਤਾ ਥਪਕੀ ਗਿਨਤੀ ਪਲ ਪਾਨ ਲਏ ਨਿਬਏ ਤੈ ॥
ਨੀਚ ਬਿਕੂਤ ਕ ਜਯੈ ਸਸਿਲੀਲ ਦੇਵ ਕਰ ਕੋ ਪੁਨ ਜਾਇ ਗ
ਤੈ ॥ ਤੈ ਕਹਿ ਬੈਠ ਸਭਾ ਮਤਿ ਰਾਖਾ ਦਰਾਤਿ ਕਹੁ ਦਿਨ ਸਾ
ਕਹੈ ਤੈ ॥ ੬੨ ॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਗਵਨਰਾ ਹਰ ਸੰਮੇਲ ਛਮਨ ਸਸਿ
ਤੈਗ ਹਨੁ ਅਬਤਿ ਜੁਥੈ ਠੇ ਹਸਾ ॥ ਨਾਥ ਸੰਕੋਚ ਨ ਮਨ ਮੈ ਆਨੈ
॥ ਲਛਮਨ ਕੋ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਮਾਨ ਹਨੁ ਕੇ ਬੈਸਾ ॥
ਤਉ ਬੀਗ ਬਿਨ ਛੁਟੈ ਨੈ ਨਾ ॥ ਜੈ ਅਬ ਹਮ ਜੀਤੀ ਲੈ ਕਾਪਤਿ
ਪਾਇਨ ਲਛਮਨਿ ਕਹਿ ਕਾ ਜਗਾ ਜਮਤਿ ॥ ਦੁਇ ਕਾਰ ਜਸੁ
ਖਨਿਧ ਕੇ ਪਾਏ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਤੁਹਿ ਕਹਤ ਸੁਨਾਏ ॥ ਜਾ ਬਿਕੂਤ
ਕੈ ਅਰਨੁ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਮਨ ਦੁਖ ਪਾਇਨ ਤਿਯੈ ਪ੍ਰਜਾਗੈ ॥ ਉਨਕ
ਯਨ ਸੋ ਮਿਲਨਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਖਨ ਪਾਨ ਨਹੀ ਸਭਾ ਬਨਈ ॥
ਹਰਗੁਰ ਬਿਪਰੀਤ ਨਹੀ ਦੀਨੀ ॥ ਛਲ ਬਲ ਕਰ ਇਨ ਹੀ ਤੇ
ਲੀਨੀ ॥ ਜਾਨਿਧ ਕੇਨ ਸਗਾ ਤੈ ਕਈ ॥ ਸੋ ਬਿਕੂਤ ਬੈਗਿ ਕੇਤ
ਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇਲ ਛਮਨ ਬਿਨ ਅਬ ਮਰਥੀ ॥ ਕਿਹ ਬਿਪਨ ਗ
ਠੈਰ ਮੁਖ ਕਰਉ ॥ ੬੩ ॥ **ਦਿਹਾ** ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਏ ਪਦਨੁ ਸ

ਤੇ ਜੀ ਦੇ ਸੀ ਅਨਾਹੁ ਤੇ ਲੇ ਪਰ ਪਤੁ ਚਾ ਚਿਲੇ ਕਾ ਪਤਿ ਕੇ ਮ
ਗ ੬੪ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ਤੇ ਖਤ ਨਵੰਤ ਭਰ ਲੀ ਨੇ ਨੇ ਨਾ ਮਰ ਸਖਾਉ
ਬੇਲ ਮੇ ਮੁਖ ਬੈਨਾ ਜੋ ਕੁ ਛੁਆਗਾ ਦੇ ਤੁ ਸੁਕਰ ਭੂ ਨ ਕਤੋ ਜਾਇ
ਜਮ ਤੁ ਸੁਲਗਭੁ ॥ ਪਾਨ ਆਨ ਲਛਮਨ ਤਨ ਮੇ ਲੈ ॥ ਜੋ ਲਗ
ਰੋਤ ਜੀ ਅੰ ਪਰ ਮੇ ਲੈ ॥ ਤਬ ਬੋ ਲੇ ਰਘ ਪਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜੋ ਤ
ਕਤੋ ਕਰੋ ਕਪਿ ਰਾਈ ਪੁ ਥੈ ਦਰਾ ਜ ਲੇ ਕਾਗ ਛਰਾਈ ॥ ਨਾਮ
ਸੁਖੇ ਲ ਸਕਲ ਜਗੁ ਕਰਾਈ ॥ ਪਟੰਤਰ ਆਜੁ ਧਨੰਤਰ ਦੀਜੈ
॥ ਤੋ ਕਤੁ ਆਨ ਅਬ ਤਿ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ਜਿ ਦਰਾ ਕਤੋ ਸੁਕਰ ਤਿ
ਉ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਤਾ ਕੋ ਨ ਮਿਟਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਾਨ ਛਿਨ ਤੀ
ਮੈ ਕੀਨੋ ॥ ਆਨ ਸੁਖੈ ਲ ਸੋਵ ਤੋ ਦੀਨੋ ॥ ੬੫ ॥ ਦੋਤਰਾ ॥ ਤਨੁ
ਮਾਨ ਕੇ ਪਾਨ ਏ ਰਘ ਪਤਿ ਜੁ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਕੈ ਲ ਛਮਨ ਪਗਤਰ
ਮਰੋ ਕੈ ਅਬ ਦੇ ਉ ਜੀ ਆਇ ॥ ੬੬ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ਤਾ ਛਿਰ
ਕਪਿ ਕੋ ਉਨ ਪਕੀ ॥ ਪਕਰ ਪਾਂਓ ਰਘ ਬੀਰ ਜਗੀ ॥ ਉਠਤਿ
ਸੁਖੈ ਨਰੰਡ ਦਤਿ ਕੀਨੋ ॥ ਸੀਰਘ ਬੀਰ ਚੰਦ ਮਾਚੀਨੋ ॥ ਪ
ਕਰ ਬਾਤਿ ਲਛਮਨ ਦਰਸਾਏ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੇ ਪਾਏ ਦਿਖਾਏ
॥ ਧੁਨ ਧੁਨ ਗੀਦ ਸੁਖੇਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਬੁਦੀ ਕਠਨ ਕਰਾ ਕੈ ਉਪਾਵੈ
॥ ਪਤੁ ਚੈਨ ਤੀਗਰ ਤੁਤਾ ਜਾਈ ॥ ਬੀਚ ਬਸੈ ਆਵੈ ਦਿਨਗ
ਈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬੇਗ ਕਠਨ ਕੈ ਉਪਾਵੈ ॥ ਸੁਰ ਭੰਦੇ ਲਗ ਸੋਭੈ
ਆਵੈ ॥ ਕਿਉ ਲਛਮਨ ਜੀਵੈ ਰਘੁ ਰਾਈ ॥ ਜਗ ਬੁਦੀ ਤਤਾ
ਕਉ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੰ ਮੁਗ ਬਤੁ ਤੁਦੁ ਸਰ ਰਖ ਛਲੇ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪੈਸਾ

ਨਾ ਕੂਤ ਬਲ ਭਾਰੇ ॥ ੬੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਲਛਮਨ ਦੇ ਖਤੋਂ
 ਗਾਕਰਤਿ ਮਦੇ ਖਮੁਹ ਭਾਇ ॥ ਨੀਚੇ ਨ ਨ ਸੁਖੈ ਨ ਕਰ ਬੋ
 ਲਾ ਤੇ ਮਨ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੬੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਕਰਮ
 ਖਾਲ ਜੇ ਖੋਚੈ ॥ ਤਿਸ ਸੁਖ ਤਾ ਮੈ ਪੁਨ ਪਚੈ ॥ ਤੁਝੇ ਸਬੈ ਕ
 ਠਨਾਈ ਜਾਨਹੁ ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਸਤ ਕਰਮਾਨਹੁ ॥ ਨਾਮ ਗ
 ਓਪਰ ਖਾਨ ਬਤਾਉ ॥ ਬਿਦਾ ਕਰੋ ਤੇ ਖਸੀ ਸੁਨਿਆਉ ॥ ਉਤ
 ਰਖੰ ਡਰੇ ਨ ਗਿਰਕ ਹਈ ॥ ਬਸੈ ਨ ਦੇਵੁ ਕਸਰ ਹਈ ॥ ਸ
 ਤਲਾਛ ਜੋ ਜਨ ਤੇ ਕੋਸਾ ॥ ਕੋਨ ਜਾਇ ਜੀ ਤੇ ਨ ਕੁਰੋਸਾ ॥ ਐਪੁ
 ਨ ਸੁਨਹੁ ਜਗੀ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਤਿ ਜੀਤੁ ਮਹਿ ਸੁਨਾ
 ਓ ॥ ਤੈ ਬਿਸਲਾ ਬਲੀਓ ਜੀਆਗੀ ॥ ਦੀਪ ਜੋ ਤਜੀ ਜ
 ਰੋਓ ਜਾਗੀ ॥ ਬਿਨ ਰਦ ਓਦੈ ਜਗੀ ਜੋ ਮਾਏ ॥ ਪਪਸਲਛ
 ਮਨ ਕੇ ਅੰਗ ਲਗਾਏ ॥ ਤਬ ਹੀ ਜੀਐ ਮੁਰ ਛਾਕਾਰੈ ॥
 ਓਠ ਲਛਮਨ ਚਰਨ ਨਿਕੋਲਾਗੈ ॥ ਲਾਖ ਧਨ ਤਰ ਜੋ ਚਲ
 ਮਾਏ ॥ ਤਾਂ ਬੁਰੀ ਬਿਨ ਤੇ ਨ ਜੀ ਦਾਦਤਿ ॥ ਆਨ ਬਿਧਾ
 ਤਾ ਜੋਓ ਖੋਚਗੈ ॥ ਜਾਇ ਨ ਸਕੈ ਸੰਗ ਸੋਓ ਮਰੈ ॥ ਜੀਅ ਨਿ
 ਓਪਾਇ ਕਯੋ ਅਬਸੇਈ ॥ ਤੁਮਈ ਸੁਰਤੁ ਮਤੇ ਸਬ ਤਈ
 ॥ ਬਾਤੈ ਕਰਤ ਨ ਬੀਤੀ ਪਹੀ ॥ ਤਬ ਸੁਖੇ ਨ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ
 ਕਰੀ ॥ ਸੁਕੁ ਜੋ ਮੋਤਿ ਈਹ ਲੋਅੰ ॥ ਤਬ ਹਨੁ ਮਾਨ ਰਾਮਦ
 ਰਸ ਐ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਬਹੁ ਰਸੋਈ ਕਰੈ ॥ ਯਤਿ ਮਨ ਕਰੈ
 ਤਪ ਨੇਗਤੈ ॥ ਅਦਰ ਕੁਰੋ ਸੋ ਜਾ ਕੋ ਮਾਏ ॥ ਤੁਝੀ ਕੋ ਮਤਰ

ਜਮ ਠਾਏ। ਤਾਪੁ ਜੇ ਸੁਖੇ ਟ ਸੁਖੇ ਇਕਿ। ਤਨੁ ਮਾਨੁ ਛਿ
ਨਮੈ ਪਤੁ ਚਰੀ। ਕਿਸੇ ਮਾਸੁ ਖੇਨ ਰਹਮੀ। ਸੁਏ ਇਹੀ
ਜਨੁ ਸੁਫਨ ਅਮੀ॥ ੬੮॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਇੰ ਬਿਸੁ ਬੁਟੀ ਸਮ
ਇਲੈ ਤਨੁ ਮਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਤਾਪਾਛੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਸੁ
ਖੁ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਇ॥ ੭੦॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਖੈਦ ਕੀ ਸੇ ਸਕੁ ਸੇ
ਕੇ ਜੀ। ਰਾਮ ਮਾਸ ਲਮ। ਜਨ ਲੰਗੀ। ਰਾਮ ਟ ਤਿਲ ਅਮੀ ਸਕੁ ਕੇਈ
ਜਾਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰੇਰ ਤਿਲ ਨੀ ਤੇਈ॥ ਜਲ ਸੁਗਨਿ ਕਸਨ ਪਾਵੈ।
ਜਗਿ ਭੁਪੁਰ ਕੇ ਭੁਲੈ ਆਵੈ। ਅਪੁਨੇ ਅਪੁਨੇ ਬਲ ਓਚਰਾ॥
ਰਾਮ ਕਾ ਮਕੇ ਛੀਲ ਨ ਕਰਾ॥ ਪ੍ਰਕੁ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਸੇਵ ਕਾ ਆ
ਵੈ। ਲੋਕ ਤ ਸੀ ਪਹਲੇ ਕਾ ਪਾਵੈ। ਸੀਤਾ ਕੀ ਚਿਤਾ ਕੇ ਕਰ
ਈ॥ ਅਥ ਤੇ ਆਜ ਸੁਲਛ ਮਨ ਮਰਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਜ ਤੁ ਬਿਲੇ
ਬਾਅਤੇ ਕਾ ਪਿਆ ਅਵਧ ਨਿਕਟ ਕਟ ਕਸਤੁ ਚਲਤੁ ਪ੍ਰੀਤਾ ਪ੍ਰੀ
ਰਖ ਕਸਾ ਜਬ ਤਿਸ ਕਜੈ ਤੈ॥ ਲਮੁ ਕੇ ਤਬ ਰਾਮ ਨ ਪੈ ਤੈ॥ ੭੧॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੇ ਤੇ ਸਚੈ ਲਾਜ ਸੁਕ ਰਾਮ ਖੋਇ॥ ਤਾ ਪਾਰਿ
ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਨੁ ਰਜੀ ਅੰਗ ਮਕਰੇ ਸੋਈ ਤੋਇ॥ ੭੨॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਤਬ ਭ
ਠਨ ਲਿਰਾ ਪਤ ਤਿਸੁ ਨਾਵੈ। ਤੀਨ ਰਾਤ ਤੇ ਓਰੇ ਨ ਆਵੈ। ਬਿੰਦ ਕੁ
ਬਿੰਦ ਦੁਇ ਰਾਤ ਬਤਾਈ॥ ਮਾਰਗ ਕੀ ਕਠਨਾਈ ਜਤਾਈ॥ ਤਬ
ਕਾ ਪਿਆ ਤਿਸੁ ਗੀਦ ਸੁਨਾਵੈ। ਏਕ ਰਾਤ ਬਸ ਸੇਵ ਕਲ ਆਵੈ। ਜੀ
ਲਕ ਭੀ ਅਥਿ ਪਟ ਨ ਤੋਈ॥ ਯਾ ਤੇ ਬੇਨ ਲਾ ਆਵੈ ਕੇਈ॥
ਅੰਗ ਓਥੇ ਕੁਕ ਬਲ ਤੇ ਲਮੀ॥ ਪੈ ਜਖੇ ਚਰਾ ਪਤਿ ਸੇ ਬਲ

ਪਚਰਪਤਰ ਜੇਸਾਗੇ ਪਾਉ। ਕਾਲ ਦੁਪਹੀਲੋ ਪਤੁਚ ਉ। ਸਿਧ
 ਕੇ ਬਚਨ ਮਜੀ ਅਧਾਗੇ। ਪੁਰਛਾਏ ਨਬਤੁਰ ਸੰਭਾਗੇ। ਕਪ
 ਮੰਡਲ ਜੇ ਬਚਨ ਉਚਾਗੇ। ਰਾਪ ਪਤਿ ਤਿ। ਦੇ ਬਾਨ ਜਨ ਮਾਗੇ
 ॥ ੭੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਪਾਨ ਨਿਕੇ ਪਲ ਦੇ ਬੂਟੀ ਪਾਨ ਬਚਤੁ ਤੋ ਦੇਇ
 ॥ ਸੋਗ ਪਤਿ ਜਾਨੇ ਨੀ ਕਾ ਤੇ ਪੀਰ ਜਤੋਇ ॥ ੭੪ ॥ **ਚੌਪਈ** ਪੀ
 ਅਤਿ ਰੁਪਰ ਜੇਗ ਨਿ ਕਿਲਕਾ ਤੀ। ਜੰਬ ਸੀਧਿ ਸਾ ਮੁਲੇ ਜੰਬ
 ਤਾ ਪਰਗਮ ਜੀ ਅਭਿ ਤਲੇ ਮੈ। ਲਛਮਨ ਕੋਇ ਤ ਬਿਪਦੁ ਬੁਦੇਖੈ
 ॥ ਲਛਮਨ ਅਸ ਜਾਮ ਦੁਇ ਬਾਕੀ। ਰੋਹ ਤੋ ਤਿ ਸਿਰੁ ਲੇਤ ਪਿਨਾ
 ਕੀ। ਕਿਤੀ ਸੁਖੇਨ ਕੰਨ ਦੁਪਤਰਈ। ਬਤੁਤ ਪੰਥੁ ਕਪਿਕੁਲ ਕਤਾ
 ਕਰਈ। ਕਪਗਨ ਸਤਤ ਹਮ ਬਿਲਖਾਈ। ਦੇਖਤੁ ਨਤਨ ਕਰੀ
 ਬਤਾਈ। ਤੁਮ ਦੁਤਰ ਰੁਦ੍ਰ ਕੋ ਆਤੀ। ਤਮ ਜਾਨੈ ਜਬ ਲੇਕਾ ਦਾਤੀ
 ॥ ਸਿੰਧ ਫਾਧ ਸੀ ਅਕੋ ਸੁਖ ਦੀਨੈ। ਤੇਰੇ ਬਲ ਤਮ ਤਬ ਦੀਚੀਨੈ। ਜ
 ਥਿ ਜਬ ਬਿਬਿ ਪਤਿ ਪਰੇਤ ਮਾਏ। ਤਬ ਤਬਿ ਤਨੁ ਮਾਨ ਤੇ ਜਈ
 ॥ ਪਦਨ ਪੁਤੁ ਤੇ ਸੋ ਜਗੁ ਕਤਈ। ਰਾਮ ਸੁਤ ਤੇ ਸੋ ਹੀਰਤਈ। ਸ
 ਬ ਕੇ ਬਲ ਤੁਮ ਤੀ ਮੈ ਜਾਨੈ। ਤੁਮ ਬਿਨ ਲਛਮਨ ਤੋ ਤਿ ਬਿ
 ਰਾਨੈ। ਅਬ ਤਕ ਤਕਨ ਸੋ ਜਾਈ। ਬਾਤਿ ਨਿਦਾਨ ਤਨੁ ਲ
 ਆਈ। ॥ ੭੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ਸੁਰਜ ਅਕਾਸ ਪਿਤਾ ਸੁਰਪੁਤ
 ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਕੰਨ ਕੀ ਸਰਨ ਤਾ ਕੋ ਤਾ ਕੋ ਤਬਤਾਇਦੈ। ਕੁਰਥ ਬਿ
 ਦੇਸ਼ ਆਨ ਪਰੇ ਸਿੰਧ ਪਾਰ ਸਾਇ ਪਾਰੇ ਬੁਝੈ ਨਾਉ ਪਤੁਚੈ
 ਹੁਇ। ॥ ਚੌਹੀ ਨਈਨ ਰਬੀਰ ਪਕੀਰਨ ਪਾਨ ਰੁਕਤੈ ਰਖੈ

ਇਹ ਐਸੇ ਫਿਰ ਦੇਇਏ ॥ ਤੇਰੀ ਭਰੋਸੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕਰੋਬਾਰ
ਰਬਾਰ ਧੀਰ ਤਨ ਦੇ ਤੇਰੇ ਲਵੇ ਤੇ ਧੀਰ ਤਿ ਜੀਆਇਏ ॥ ੭੬ ॥
ਕਥਿਤੁ ॥ ਤੇਸਾਨ ਦੇ ਧੀਰੇ ਭੀ ਅੰਗ ਦਸੁਰੀ ਦੇ ਭੀ ਆਨ
ਸਕਤਿ ਕੇ ਭੀ ਕਰੋ ਸਹਾਇਏ ॥ ਲਾਇ ਕਰੋ ਅੰਜੁ ਸਹਾਇ
ਰਬੇ ਕੀ ਬਾਗ ਤੇ ਦਈ ਮੇਰੇ ਰਬ ਥੋਛੇ ਐਸੇ ਪਾਇਏ ॥ ਰਾਮੇ ਲੀ
ਕੋ ਪਤਿਸੇ ਤੇ ਧੀਰੇ ਰਾਤੁ ਤਾ ਥਸੇ ਤੇ ਰੋਕ ਰਾਖਾ ਬਕੀਤੁ ਬਾਤ
ਨ ਬਾਇਏ ॥ ਤੇ ਤੇ ਕੁਸੁਤੁ ਤੁਮਾਨ ਪੁਰਤੁ ਤੁਮਾਨ ਅੰਜ
ਨੀ ਕੇ ਪੁਤ ਮੇਸਾ ਪੁਤ ਧੀਰ ਤਿ ਜੀਆਇਏ ॥ ੭੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ ॥**
ਕਾ ਕੁੰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਰਬਾਇ ਮੇਰੇ ਕਾ ਕੁੰ ਜੀਤ ਕੀ ਪਿਸੇ
ਪਸੇ ਬੰਧਾਏ ॥ ਕਾ ਕੁੰ ਜੇ ਪੈ ਕੁੰ ਕਾਨ ਕੇ ਨਿਦਾਨ ਮਾ ਕੇ ਮੇ
ਪਨਾ ਦੇ ਪਛਰ ਸੁਰਮਾ ਕਾਏ ॥ ਜੈਸੇ ਜੋਗ ਜੋਗਤ ਪਤੀ
ਰਬ ਅਨੇ ਕਜ ਪਿਪੇ ਮਕੇ ਰਜਨੀ ਨ ਕਾ ਕੇ ਕਾਮਾਏ ॥ ਜੈ
ਸੇ ਬਿਨ ਲਛਮਨ ਲਛਮਨ ਪਕੇ ਦੁਖ ਪਛ ਬਿਨ ਪੰਛੀ ਜੈ
ਸੇ ਐਸੇ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ੭੮ ॥ **ਸਦਯਾ ॥** ਦੇਖ ਤੁਮਾਨ ਤਿ ਕੇ
ਸਮੇ ਅਬ ਤੇ ਬਲ ਕੀ ਬਿਗੀ ਅਸੁ ਤੇ ਏਤੀ ॥ ਜੋ ਲਗਾ ਧੀਰ
ਸੁਰ ਭੀ ਤੇ ਲਗਾ ਲਾਇ ਸਜੀ ਦਨ ਪੇਸ ਸਨੇਤੀ ॥ ਧੀਰ ਪਕੇ
ਜਸ ਸੇਰਨ ਕੁਮਾਜਿ ਮਾਇ ਓਥੇ ਮਿਲ ਬਾਦ ਨ ਲੇਤੀ ॥ ਤੇ ਤਿਤੁ
ਲੋਕ ਕੀ ਪੀਰ ਕੀ ਰੀਰ ਪਹੀ ਸੁਸਤੀ ਰਾਖਾ ਧੀਰ ਕੀ ਦੇਤੀ ॥
੭੯ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਜੇ ਛਿਤ ਓਰ ਨਿਤਾ ਰਤਿ ਤੇ ਸੇਈ ਸਾਸੁ ਲਗੇ
ਬਾਤ ਸੇ ਸੇ ॥ ਸੀਅਨ ਰਾਖ ਸਕੀ ਬਨਾ ॥ ਯਾਰ ਤੁ ਬਰ

ਕਿਤ ਕਤਕ ਮੈ ਤੈ ॥ ਜਨ ਕੁ ਚਰ ਕਰੋ ਦਿ ਰਾਤ ਰੁ ਦਿ ਜਾ ਨ ਕ
 ਖੁ ਤ ਬਰੋ ਦੁਖ ਦੈ ॥ ਤੈ ਤੈ ਰਾਤੈ ਅਧਾ ਚਿ ਤੀ ਭੀ ਠ ਸੁ ਮੈ ਸੋ
 ਧ ਮੈ ਦੁਖੁ ਦੇਖ ਚਿ ਤੈ ॥ ੮੦ ॥ ਚੰ ਪਈ ॥ ਦੁ ਤ ਹਾਥ ਮੈ ਥ
 ਦ ਨੁ ਰਾਤੈ ਧਰਾ ॥ ਜੁ ਗਲ ਕਮਲ ਜਨੁ ਚੰ ਦ ਰਾਤੈ ਧਰਾ ਲੋਚ
 ਨ ਮੁਰ ਨ ਥਿ ਛੁਰ ਤ ਕੋ ॥ ਜਨੁ ਜਲ ਜਰ ਜੁ ਕ ਸਰ ਦਰ
 ਸੋ ॥ ਸਿਥਲ ਕਾਲ ਰਿ ਗੁ ਟੀ ਕੁ ਮਲਾ ਨੀ ॥ ਜਨੁ ਛਿਰ
 ਕਾ ਮਕ ਮਾਨ ਨ ਤਾ ਨੀ ॥ ਕੁਟਲ ਅਲ ਕ ਸੁ ਪੀ ਰੁ ਇ ਗਈ
 ॥ ਜਨੁ ਸੋ ਪਨ ਰੋਗ ਨ ਸੀ ਰੁਣੀ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁ ਮ ਝਲੁ ਕ
 ਨਿ ਪਰੋਗ ॥ ਰਾਪ ਪਤਿ ਗਿੰ ਝੁਰ ਨ ਜਨੁ ਝੁਰੇ ॥ ਜੁ ਗਲ ਤਾਥ
 ਸਿਥਲ ਤਾ ਅਮਿਤ ਕੋ ॥ ਮਾਨੁ ਕੁ ਮਲ ਲਟੇ ਹਿ ਮਰੁਤ
 ਕੋ ॥ ਛੁਛੇ ਅਧਰ ਨਿ ਥਿਨੁ ਮਧੁ ਮੈ ਸੋ ॥ ਥਿਨ ਤੀ ਪ ਕੋ ਥਿ
 ਥ ਲ ਜੈ ਸੋ ॥ ਜੁ ਗਲ ਜੰ ਪ ਸ ਕੋ ਚ ਨ ਮੀ ਚੇ ॥ ਜਨੁ ਕੰਦ
 ਲੀ ਥਿਨੁ ਤੀ ਜਲੁ ਸੀ ਚੇ ॥ ੮੧ ॥ ਦੋ ਹਰਾ ॥ ਕਪਿ ਕੁਲ ਨਿ
 ਰਖੀ ਪਦ ਨੁ ਸੁਤਿ ਕਾ ਤੁ ਮੈ ਥਲੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਰੁ ਰਾਪ ਪਤਿ
 ਕੀ ਦਸਾ ਤੇ ਰਦ ਨ ਕੀ ਓ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ੮੨ ॥ ਚੰ ਪਈ ॥ ਸੀ
 ਰਾਪ ਪਤਿ ਥਲੁ ਮਨ ਮੈ ਧਰੀ ॥ ਓਠ ਕੈ ਸਭਾ ਮਾਤਿ ਕਿ ਲ
 ਕਾ ਮੈ ॥ ਅਥ ਤੇ ਜਗੀ ਸਕੁ ਨਿ ਤੇ ਥਾ ਕੀ ॥ ਮਿਟੀ ਨ ਰਾਮ ਚੰ
 ਦ ਪਕ ਪਕੀ ॥ ਅਥ ਜੋ ਸ ਥਕੀ ਆਗਾ ਪਾਓ ॥ ਤੈ ਸੀ ਪਰ
 ਕੋ ਥਾ ਚ ਨੁ ਸੁ ਨਾਓ ॥ ਜਗੀ ਦੁਰ ਤੁ ਮਸ ਮਥ ਥਾਨੋ ॥ ਅਜੁ ਪ
 ਤਾ ਪੁਰਾ ਮ ਕੋ ਜਾਨੀ ॥ ਜੈ ਕ ਛੁ ਪਰ ਥਾ ਚਿ ਸੋ ਕਰੀ ਲ ਛ

ਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਨ ਤੇ ਰਹੀ ਬਿਕੇ ਕਰਾ ਅਬ ਕਰੇ ਸੁਆਏ ਪਾਜੇ
ਸੇ ਕੁਜੇ ਰਾਮ ਦੁਚੰਤਾਈ ॥ ਲਛਮਨ ਉਠੈ ਬਹੁ ਹਿਰਿ ਰਸ
ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੋਈ ਤਨੁ ਮਨ ਕਰੈ ॥ ਨਾ ਤੇ ਲਛਮਨ ਸੰਗ ਸਿਧਾਉ
॥ ਜਮ ਕੇ ਮਾਰ ਸੰਗ ਲੈ ਆਉ ॥ ਦੋਹਰ ਤਨੁ ਚਰਨ ਨਿਸਿਰੁ ਮਰ
ਦੁਇ ॥ ਮੇਰੀ ਦਤਿ ਪ੍ਰਕੁ ਕਜੇ ਦ੍ਰਿਗ ਕੁਰਈ ॥ ੨੩ ॥ ਕਬਤੁ
ਜੇ ਕਤੋ ਤਜਤੋ ਥੋਨੇ ਕਾਸੀ ਦੇਵ ਦਾਨ ਮਿਲਤਿ ਤਿਠਾ ਤੋਪ
ਤੁਚ ਕੈ ਸੁਏ ਕਲੇ ਖਿਲੇ ਇਲਿਓ ॥ ਜੇ ਕਤੋ ਤੋ ਜਾਇ ਦੇ
ਦੁਲ ਕਰੈ ਕੋ ਸਬੈ ਦੇਵ ਸੁਧੇ ਦੇ ਨਿਦੇ ਨੀ ਦੇਹ ਪਤਿ
ਖੋਇ ਲਿਓ ॥ ਕਤੋ ਉਹੀ ਬਾਟ ਹਰ ਪੁਰ ਕੇ ਕਪਾਟ ਛੋਕੈ
ਪੈਰ ਖਜਨਾ ਉਕਤੋ ਤੋ ਰਿਖਾਹੀ ਤੁਇ ਲਿਓ ॥ ਜੇ ਕਤੋ ਤੋ ਸਾ
ਤੁਪਤਾਲ ਚਾਲ ਮੇਲੈ ਰਾਮ ਜੇ ਕਤੋ ਤੋ ਸੁਧਾ ਕੈ ਸੁਧਾ ਕਰ
ਨਿਚੋਇ ਲਿਓ ॥ ੨੪ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੇਗਿਰ ਕਾਸੀ ਸੁਖੇ ਨਸ
ਭਾਗੇ ॥ ਸੋਗਿਰ ਤੋ ਨੈਨ ਨਿਕੇ ਆਗੇ ॥ ਬਰੀਰਾਤ ਤਾਤੇ ਨਤਿ ਪਾਉ
॥ ਪ੍ਰਗੀਪਾਉ ਮੈਲੈ ਤੀਆਉ ॥ ਲਛਮਨ ਕੀ ਚੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰ
ਹੁ ॥ ਜਾਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਤੇ ਰਹਉ ॥ ਚਲਤੁ ਅਬ ਤਿਜੇ ਆਗੇ
ਪਾਉ ॥ ਤੋਊ ਪਾਤਿ ਹਰੇਈ ਪਾਉ ॥ ਸ੍ਵਾਸ ਕੁਝੀ ਪੀਰ ਜਜੀ
ਅਅਜੀ ॥ ਉਪਰੈ ਨੈਨਿ ਕਦਲ ਰਵਿ ਪੰਜੀ ॥ ਜਾਤੁ ਹਨੁ ਅਤਿ
ਕੁਲ ਨਕੀਜੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨ ਲਛਮਨ ਕੋ ਦੀਜੇ ॥ ਤੁਮਹਿ
ਚਲਤਿ ਆਈ ਸੁਖ ਬਾਤਾ ॥ ਨਗਰਿ ਅੰਧ ਕੈ ਸਲਾਮਾਤਾ
ਲਛਮਨ ਮਾਤੁ ਸੁਮਿਤਾ ਰਹਈ ॥ ਭਾਈ ਕੁਰਸ ਬਤੁਤੁ ਦੁ

ਖਸਤਈ॥ ੮੫॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਇਤੋਤੇਜਤੁਪ੍ਰਬੀਨਕਪਿਉ.

ਨਤਿਮਿਲੇਜਿਨਜਾਇ॥ ਆਦਤਿਪ੍ਰਗਰਿਸੁਨਾਈਅ

ਤੁਲਛਮਨਜੀਅਨਿਉਪਾਇ॥ ੮੬॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਮਿਲਤਿ

ਨਕੀਕੁਸਰਾਤਤਿਲੀਜੀ॥ ਤਬਆਦਨਕੋਇਤਿਮਨਕੀਜੇ

॥ ਯਹਿਸੁਨਤੁਪਦਨਤੈਇਗਯੋ॥ ਰਾਮਚਰਨਿਪਦਾ

ਬੋਲਿਯੋ॥ ਠਿਕਪੀਠਿਮੁਖਚੁਮਯੋਗਪ੍ਰਪਤਿ॥ ਅਚਰਨ

ਸਿਮੈਸਰਾਰਤੈਮਤਿ॥ ਬਹੁਰਿਸੁਰੀਦਿਆਸਖਾਦਈ॥

ਤੁਮਾਨਤੋਤੇਨਹਿਨਈ॥ ਸਬਸੋਰਾਮਗੁਮਕੁਤਿਲਈ॥

ਉਛੈਤੁਨਦਿਖਾਈਦਈ॥ ਨਕਸੋਮਿਲਯੋਜਾਇਤ

ਨਦੰਤਾ॥ ਬਠੇਬਠੇਸੁਰਨਿਕੋਤੰਤਾ॥ ਜੇਮਾਰਗਮੈਬਿਖ

ਨਪਸਾਰੈ॥ ਏਕਚਪੇਟਚੋਬਹੀਠਾਰੈ॥ ਪਾਨਤਜੇਜਾਕੋਕ

ਪਿਠਾਰੈ॥ ਜੈਸੇਸਰਮਪਾਪਕੋਕਾਦੈ॥ ੮੭॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਬਿ

ਛੁਛੈਤਨਦਤਰਾਮਸੋਸੀਲਛਮਨਕੋਤੇਤਜੈਸੇਮੁਕ

ਰਮਣੀਜਮੈਮੁਖਨਦਿਖਾਈਦੇਤ॥ ੮੮॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਏਕ

ਮਤੂਰਤਿਮੈਉਠਗਯੋ॥ ਤਾਪਰਬਤਿਪਰਪਾਉਦਿਕਯੋ

॥ ਤਾਂਬੂਟੀਕੋਸੋਪਨਿਲਾਗਯੋ॥ ਸਬਏਕੋਸਬਸੋਅ

ਨਗਾਗਯੋ॥ ਕੰਨਤਜੇਕਾਕੋਲੈਜਾਉ॥ ਤਾਸੋਜੇਲਛਮ

ਨਰਦਿਪਾਉ॥ ਤਬਖਿਸਾਇਉਤਰਨਤਕਰੋ॥ ਲਪ

ਪਤਿਕੋਪਅਗਨਤੇਠਰੋ॥ ਬੁਝੈਦਹਿਸਠਿਕੋਉ

ਨਤੀ॥ ਉਤੇਚੜੇਗਦੀਮਨਮਾਤਿ॥ ਅਟਕਯੋਜੀਅ

ਮੇਥੋਂ ਕੁਲ ਖੋਲ੍ਹਾਇਤ ਇਕੁ ਸੁਪਨ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਦੇਖੀਆਂ ਕਾ
ਲਕੁ ਜੰਗਰ ਐਲਪਟਾਈ। ਬਾਮ ਅੰਗ ਸਬ ਗੰਥ ਰਬ
ਈ। ਜਾਗਤਿ ਕੋ ਸਲੋਪੈ ਆਈ। ਸੁਪਨ ਕੁ ਐ ਇਹੁ ਕੁ
ਤਸੁ ਨਾਈ॥ ੮੮॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਸੁਨਤਿ ਨੈ ਨਜਲੁ ਭਰ ਲੀ ਕੋ ਸ
ਲਾਦੁ ਖੋਲ੍ਹਾਇ। ਥਿਠੈ ਠੀ ਪਰ ਜੰ ਕਤ ਜ ਭਰ ਬ ਬਸਿ ਸ
ਦੁਲਾਈ॥ ੮੯॥ **ਚੌਪਈ**। ਤਿਨ ਸੋ ਸੁਪਨ ਸੁਨਾਇ ਕੁ
ਐਤ੍ਰੀ। ਇਹ ਬਿਸੇਖੈ ਸੁਪਨ ਅਬ ਤਿ ਇਨ। ਤਬਰ
ਖਿਕੁ ਐ ਬਿਚਾਰ ਸੁਨੀ। ਬਿਗੀ ਅਬੁਗੀ ਸੁਪਨ ਇਨ
ਪੀ। ਰਾਮ ਲਖਨੁ ਜੋ ਕੁ ਸਹਾਤਾ। ਤੈਯਤਿ ਸੁਪਨ ਬਰੇ
ਦੁਖ ਦਾਤਾ। ਤਬ ਲਗਤ ਮਜਗ ਜਪ ਕਰੀ। ਬੇਦਮ ਤੁਧਿ
ਪਸੈ ਉਚਰੀ। ਕੁਰਬਾਨ ਖਸਰ ਲੈ ਰਖਦਾਰੀ। ਬਿਪਨ
ਕਰੈ ਤਾਤੀ ਪੁਨ ਮਾਰੀ। ਇਹ ਬਿਸੇਖਾ ਅਜੇ ਖਾਭਈ। ਤ
ਨੁਮਾਨ ਅੰਗੇ ਮਤਿ ਠਈ। ਲੈ ਪਰਬਤ ਸਬ ਰਲੀ ਓਠਈ
॥ ਜਗੀ ਦੇਖ ਲੈ ਤੈਰ ਪਾਈ। ਮੇਰੇ ਕਢਨ ਜੰ ਜਾਰੇ ਕਰਈ
॥ ਸਬ ਗਿਰਤ ਲਛਮਨ ਨਤਿ ਮਰਈ॥ ੯੦॥ **ਦੋਹਰਾ**।
ਲੈ ਉਪਾਰ ਗਿਰ ਕਰ ਧਰੀ ਪਦਨ ਪੂਤ ਪਰ ਚੰਡ। ਨਿਸਰ
ਅਜੇ ਧਮਾਕੇ ਚਲੀ ਗਰਬੁ ਕੀ ਓਕੁ ਜਦੰਡ॥ ੯੧॥ **ਚੌਪਈ**
ਨੈ ਨਿਪਾਨ ਕਰ ਬਨ ਭੁਲੀ। ਯਤਿ ਕੋ ਉਧਿਪਨ ਕਰ
ਨ ਕੇ ਅੰਗੀ। ਜਿਨਿ ਸਮਾਤਾ ਰਸੀ ਤਮਾਰੀ। ਯਾਕੇ ਕਰ ਜ
ਕਰੀ ਰਖਦਾਰੀ। ਸੋਯਤਿ ਜਗ ਬਿਪਨ ਕੇ ਅੰਗੀ। ਤਾਨ ਬ

१३२१ नि कंठ कंथ च लो।। लो गं कं ल मेष्ठु त इति कृतं।। १३२१
 मास धार र जे दृष्टो।। रा म रा म मुखं ते उचर रणी।। लह
 मस पास हृद न ते र रणी।। गये स क ल तं की चि ग द
 गी।। जा गे स धै प गं पु र र गी।। च र न नि स धै जा त डी ल
 गो।। रा म न म सु न के अ न रा गो।। धु मी क म ल क न त
 गी।। कि त ते उ उ अ ध कि त के जा डी।। १३३।। **विजग**।। रा म
 न म तै म ध क जे तै म ध क र ति तै।। धि न धा क ज न
 हृ दै न डी मि द सु र प ति जे तै।। १३४।। **चैप**।। सु न तु
 क धा तै म सै स ध क जे।। धा उ सु म रा जी अ ति ज र गी।।
 न म न न स ध ज ग उ च र गी।। अ पु ने जा न रा म ति त क
 री।। सै र प प ति ले क प र धे।। मि ल सु र गी द स मु द
 प र जे।। त त ज ध अ सै क हृ क जे।। कं क क र न ज म पु र
 के गी।। मे प न र त तै पु न मा गी।। रा द न के पु की छि ति
 न क री।। त त क हृ नि स दि न न डी सु डी।। ल गी सै
 धी ल ह म न डु डी।। अ र धि स त र क ध जे क री।। उ र
 उ त सु र ज ते र री।। त ल ह म न ति त गि र ग ति ल
 धी।। सै ल ह म न तु म सु र ग प री।। १३५।। **विजग**।। सु र
 उ रै तै र र जे न ल क जे।। उ रै तै ल ह म न म र
 त तै म ध क र री।। १३६।। **चैप**।। धि न गि र ग रै न ल
 ह म न ती दै।। त धि न रा म न प न डी पी दै।। उ त र प

ਸ੍ਰੀਗੰਧੋਨਾ ਛਿਤ ਕੁਈ ਮਿਰੇ ਮੁਏ ਕਤਾ ਤੁਇ ਗਈ॥ ਕੁਰ
ਬਕੁ ਮਾਰ ਬਤ ਤੈ ਮੈ ਸੀ॥ ਕਰਤੁ ਅਥੈ ਅਵੇ ਜੀਅ ਜੈ ਸੀ
॥ ਲਛਮਨ ਬਾਤ ਸੁਨ ਤਸ ਬਰੋਏ॥ ਕੈਸਲਾ ਕੇ ਸਬ ਸੁਖ
ਖੋਏ॥ ਬਚਨ ਸੁਨ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਪਾਈ॥ ਲਛਮਨ ਕੀ ਅਤਿ ਕ
ਰੀ ਬਰਾਈ॥ ਤੋਤੋ ਮਾ ਜੁ ਸਪੁਤੀ ਕੁਈ॥ ਲਛਮਨ ਦੇ ਤਿਰ
ਮਤਿ ਤਗਈ॥ ਮੁਕੁ ਕੇ ਤੇ ਤਜੇ ਸੇਵਕੁ ਮਰੈ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਮਾਤ੍ਰ
ਸੇਕੁ ਨਹੀ ਕਰੈ॥ ਸੁਰਕੁ ਏ ਕੀਯੈ ਬਰਾਈ॥ ਪੁਤ ਦੇ ਬਤਰ
ਨਕੁ ਮਸਤਾਈ॥ ਰਨ ਮੈ ਪੀਠ ਜੁ ਪੁਤ ਕੇ ਦੇਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਮਾ
ਸਗੀਧਨ ਜੀਲੇਈ॥ ਤੁਨ ਮਾਨ ਯੈ ਕਤੀ ਉਜਾਈ॥ ਘਪਤ
ਜੀਉ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਲਛਮਨ ਕੋ ਕਛੁ ਸੇਕੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸੁ
॥ ਗਦਨ ਜੀਤ ਬਰੋ ਜਸੁ ਲੀਜਤੁ॥ ਰਨ ਮੈ ਬਾਤ ਤੇ ਤੇਰੇ ਬੁ
॥ ਕੈ ਜੀਤੈ ਕੈ ਹਰੇ ਕੋ ਉਜਾਈ॥ ਜੀਤੈ ਪਾਵੈ ਰਾਜ ਬਰਾਈ॥ ਸਨਮੁ
ਖ ਜੁਤੁ ਦੇਵ ਪੁਰਜਾਈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਤਿ ਸੇਕੁ ਨਹੀ ਅਵੈ॥ ਰ
ਘਪਤਿ ਜੀਅ ਸੇਕ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਕੈਸਲਾ ਪੁਰ ਛਪਰ ਸੇ
ਈ॥ ਲਛਮਨ ਪੁਤ ਪੁਤ ਕਰੋਈ॥ ਸੁਨਤ ਨਵੰਤ ਬਿਸਰ ਜਿ
ਨਜਾਈ॥ ਥੋਲਤਿ ਨੈਨ ਨਿਜ ਲੁਨ ਰਾਈ॥ ਮੇਰੀ ਕਤੀ ਰਾਮ
ਸੇਕਤੀਯੈ॥ ਲਛਮਨ ਬਿਨ ਜੀਅ ਤਿਨਹੀ ਰਹੀਯੈ॥ ਫਿਰ
ਅਵਤਿ ਤੇਰੇ ਰਾਈ॥ ਜੁਝੇਰਨ ਸੰਗੁ ਨੀ ਬਰਾਈ॥ ਕਤੀ
ਯੈ ਕਪਿਰ ਨਪੀਰ ਨਦੀਜੈ॥ ਜੁਝ ਕਾਮ ਅਮਰ ਜਨ ਜੀ ਕੀ
ਜੈ॥ ੨੭॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਸੀਅਸੈ ਲਛਮਨ ਸੇ ਮਿਲੇ ਤੇ ਅਵਤੁ

੧੨੪ ਇਹ ਦੇਸਾ॥ ਬੀਰਤਾ ਅਧਿਨ ਬੰਨ੍ਹ ਲੋਕੀ ਜੋ ਗੋਰ ਖਭੇ
ਸ॥ ੯੮॥ ਚੰਪਈ॥ ਤਬ ਬਸਿਸਿ ਟਕੁਲ ਕਾਗਹਿ ਕਾ
ਢੀ॥ ਅੰਖ ਦੁਖੁ ਲਗਨ ਦੇ ਤਕੀਓ ਠਾਢੀ॥ ਕੀਤੀ ਅਤੁ
ਕਪਿ ਅਸੀਸ ਰਖ ਬਰਸਨ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਦੁਖ ਪਯੋ ਤੈ ਹੁਇ ਬ
ਨ॥ ਗਾਵਨ ਕੇ ਸਿੰਦੁ ਲੋਕ ਪਠਾਏ॥ ਸੀਤਾ ਸਤੁ ਤਬ ਬ
ਪਰ ਆਵਹੁ॥ ਅਰੁ ਜਿਆਇ ਲਛਮਨ ਕੇ ਲੀਜੋ॥ ਅਯੋ
ਆਪਨਾਰਾਜੁ ਕਹੀਜੋ॥ ਕੁਰਬਾਨ ਇਹ ਰਨ ਨਿਜ ਬਲਗੋ
॥ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸਨ ਹੀ ਦੁਖ ਭਾਰੀ॥ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਮੁਖੁ ਮੁਖਿ
ਦਰਹੁ॥ ਜਾਤੁ ਨੁਰਖ ਬੀਰ ਨਿਹਾਰਹੁ॥ ਰਖ ਪਤਿ ਕੋ ਪਾ
ਲਾਗਨਿਕ ਹੀਯਹੁ॥ ਮਪਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੀਰ ਹੀਯਹੁ
॥ ਕਹੀਯਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਤਦੁਖ ਪਯੋ॥ ਤੈਲਛਮਨ ਜੀ ਕਾ ਮ
ਨ ਅਯੋ॥ ਅਬ ਹਾਵਨ ਕੋ ਮਾਰਗਿ ਰਵਹੁ॥ ਲਛਮਨ ਜੀ
ਜੀਆਇ ਸੀਆਲੇ ਆਵਹੁ॥ ਮਰਤ ਚਕੋਰੈ ਨ ਬਿਨ ਦੇਖੇ
॥ ਬਿਨ ਸਸਿ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕ੍ਰਿਤ ਲੇਖੋ॥ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਲਜ ਬਰਾ
ਮਦਿਖਵੈ॥ ਤਾਦਿਨ ਕੁਰਬਾਨਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਜਲਦ ਅੰਗ
ਦੇਖੋ ਜਾਹੀਛਿਨ॥ ਚਾਤ੍ਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਐਤਾ ਹੀਛਿਨ॥ ਜਰ
ਕਿ ਅੰਗਤਾ ਹੀ ਸੀਆਹੁ॥ ਜਬ ਰਖ ਪੁਰੁ ਮਾਤਿ ਬਿਲਟਾਉ
॥ ਬੰਖੀ ਜਟਾ ਸਿਰ ਤਬ ਤਿਸੁ ਪਾਰੋ॥ ਰਖ ਪਤਿ ਚਰਨ ਪੂਰਜ
ਬਝਾਹੀ॥ ਓਪਰਤਿ ਕੁਲੇ ਤਬ ਤਿਦਿ ਗੋਕੇ ਨੋ॥ ਪੁਰੁ ਚਰਨ
ਨਿਕੋ ਕਰੋ ਬਿਛੋਰੋ॥ ਅੰਗ ਸੇਨਾ ਕੁਲੇ ਤਬ ਲਾਉ॥ ਜਬ ਸ

ਨਤਰਗਨਨਿਕੋਪਾਉ॥ ਭਰਥਕਮਲ ਫੁਲੇ ਕਿਤਲੇਖੋਕ
ਮਲਬੰਧਰਘਪਤਿਬਿਨਦੇਖੋ॥ ਅਰੁਦੇਖਤਤੋਦਸਤਮਾ
ਗੀ॥ ਤੁਮਰੋਚਤੁਰਨਕੋਤੋਬਿਥਾਗੀ॥ ਤੁਮਾਨਤਨਪੁਲਕਤਿ
ਕੁੰਯੀ॥ ਅਪੁਨੋਪੇਮਕੂਲਸਬਗਯੋ॥ ਸੋਚਰਤੋਮਨਮਾਤਿਬਿ
ਚਾਗੈ॥ ਰਘਪਤਿਕੁਰਥੇਨਾਇਸੰਭਗੈ॥ ਤਉਕੁਰਥਕੇਬਲਕੋ
ਦੇਖੋ॥ ਬਤੁਹਿਜਾਇਰਘਪਤਿਕੋਪੇਖੋ॥ ਤੁਮਾਨਤਬਕ
ਯੋਸੁਨਾਈ॥ ਅਬਤੋਮੋਪੈਉਕੁੰਯੀਨਜਾਈ॥ ਇਹਗਿਰਲੇਪਤੁਚ
ਓਤਗਾ॥ ਜੁਏਲਛਮਨਲੇਕਾਜਗਾਜੋਰਦਿਉਦੈਜਾਇਉਤਿਪਾ
ਸਾ॥ ਤੋਛਾਰੁਲਛਮਨਕੀਆਸਾ॥ ਜੋਛਿਰਕੋਪਕਰੋਰਘਰ
ਈ॥ ਭਰਥਮੁਰਸਬਚੜੇਬੁਰਾਈ॥ ਬਚਨਕੇਕੈਈਗਮਲੀ
ਬਨਾ॥ ਕਾਪਤਤਭਰਥਸੰਘਾਯੋਲਛਮਨਾ॥ ਕਾਈਸੰਗਨ
ਮਨਮੈਧਰਈ॥ ਤਸਸੇਦਕਸਬਥਾਤਨਰਹਈ॥ ਇਹਬਿ
ਧਰਥਬੁਤੁਰਘਯੋ॥ ਭਰਥਗਾਤਜਨੁਤੀਰੁਲਗਯੋ॥ ੨੯॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਮੁਰਤਮਾਰੇਦੇਤਤੋਲਛਮਨਕੋਉਤਪਾਤ॥ ਏਕਬਾਨ
ਲਾਗੋਤਨੁਕਾਇਰਜੀਬਿਲਲਾਤ॥ ੧੦੦॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਭਰਥ
ਕਯੋਕਾਪਿਤੈਬਲੁਤਾਯੋ॥ ਅਬਤੁਪੈਰਥਦੇਖਤਮਾਯੋ॥
ਗਿਰਸਮੇਤਚੜਗਤਿਮੋਬਾਨਤਿ॥ ਦੇਓਚਲਾਇਬਤੁਰਤੁ
ਜਾਨਤਿ॥ ਬਤੁਰਮੋਤਿਜਿਨਦੇਤੁਬੁਰਾਈ॥ ਮੇਰੇਬਚਨਸੁੰ
ਚਕਪਿਰਾਈ॥ ਜਿਤੀਦੁਰਤੇਲਾਓਤੈਗਿਰਾਤਿਤੀਦੁਰ
ਲੇਕਾਪਾਂਛੇਛਿਗਾ॥ ਜਬਕਪਿਚੜੀਕਮਾਨਚੜਾਈ॥ ਫਿ

੧੨੫ ਰ ਕਾ ਪ ਕੇ ਜੀ ਮ ਮੈ ਸੀ ਆਈ ॥ ਕ ਤੁ ਜਾਇ ਜੋ ਪਰੋ ਮ ਕੇ ਲਾ ॥
 ਫਿਰ ਰ ਘ ਪ ਤਿ ਸੋ ਮਿਲ ਨ ਦੁ ਤੇ ਲਾ ॥ ਫਿਰ ਕੇ ਤ ਬ ਤਿ ਬ ਤਾ
 ਵੈ ਮੇ ਤੀ ॥ ਕ ਕ ਸ ਕੁ ਜਾ ਨੀ ਕੇ ਟ ਕ ਟੇ ਤੀ ॥ ਉਤਰ ਬਾਨ ਤੇ ਪਾਇ
 ਨ ਪ ਕੇ ॥ ਉਤਰ ਕੇ ਗੋਰ ਬੁ ਜੇ ਕੋ ਤ ਨ ਕੁ ਕੇ ॥ ੧੦੧ ॥ **ਦੋਤਰਾ ॥**
 ਰਾਮ ਚਰਨ ਮਨ ਬਲ ਸਕੇ ਤੋ ਪਰਸ ਧੈ ਸੰ ਦੇ ਸਾ ॥ ਪਲ ਤੀ ਮੈ
 ਛ ਲੁ ਤੁ ਇ ਰ ਕੇ ਕੁ ਜੇ ਪ ਦ ਨ ਕੇ ਕੇ ਸ ॥ ੧੦੨ ॥ **ਚੌਪਈ ॥** ਰਿ
 ਤ ਪ ਰ ਚੌਪ ਲੇ ਕ ਕੇ ਪ ਜੀ ॥ ਕੋਰ ਨ ਕੁ ਜੇ ਰਾਮ ਫਿਰ ਗ ਅਜੀ ॥ ਦੇ
 ਖ ਜੇ ਸ ਕੁ ਨ ਤੁ ਬ ਠ ਕੁ ਗੀ ॥ ਰਾਮ ਡੀ ਠੀ ਉ ਤ ਹੀ ਕੇ ਲਾ ਗੀ
 ॥ ਗਿਰ ਸ ਮੇ ਤ ਤੁ ਮਾਨ ਨਿਤਾ ਕੇ ॥ ਰ ਘ ਪ ਤਿ ਸੁ ਖ ਪ ਜੇ ਜੀ
 ਅ ਕੁ ਕੇ ॥ ਜਾ ਵਿ ਨ ਬਿ ਛ ਰੇ ਮੀ ਤ ਮਿ ਲਾ ਤੀ ॥ ਤਾ ਵਿ ਨ ਕੇ
 ਸੁ ਖ ਤ ਰ ਪੁ ਰ ਨ ਤੀ ॥ ਤੁ ਮਾਨ ਆਏ ਕੁ ਸ ਰਾ ਤਾ ॥ ਲ ਆ ਉ ਜ
 ਰੀ ਰਾਮ ਸੁ ਖ ਰਾ ਤਾ ਗ ਤਿ ਦੇ ॥ ਨਾ ਗਿਰ ਬੇ ਗ ਉ ਠੀ ॥ ਛੁ ਛ
 ਤਿ ਬੂ ਟੀ ਬਿ ਲ ਮ ਨ ਲੇ ॥ ਲੇ ਤੁ ਬੇ ਗ ਲ ਛ ਮ ਨ ਕੇ ਜੀ ਆ
 ਵ ਤੁ ॥ ਅ ਪ ਨੇ ਮ ਨ ਕੇ ਦੁ ਖ ਬਿ ਸ ਰਾ ਵ ਤੁ ॥ ਸਾ ਧ ਸਾ ਧ ਤੁ
 ਮਾਨ ਤਿ ਕੀ ਨੇ ॥ ਰ ਘ ਪ ਤਿ ਬੇ ਲ ਬ ਤੁ ਤ ਸੁ ਖ ਦੀ ਨੇ ॥ ੧੦੩ ॥
ਦੋਤਰਾ ॥ ਬੇ ਦ ਚਾਰ ਅ ਵ ਤਾਰ ਦ ਸ ਰੁ ਦ ਇ ਕਾ ਵ ਸ ਜਾਨ ॥
 ਦੁ ਵ ਸ ਕੁ ਨ ਸ ਮਾਨ ਨ ਤਿ ਤੇ ਸੋ ਤੁ ਤੁ ਮਾਨ ॥ ੧੦੪ ॥ **ਚੌਪਈ ॥**
 ਦੋਰ ਦ ਨੁ ਤ ਬ ਪਾਇ ਨ ਲਾ ਗੀ ॥ ਰ ਘ ਪ ਤਿ ਦੁ ਖ ਅ ਰਿ ਸੁ ਖ
 ਲੇ ਕੁ ਗੀ ॥ ਕੁ ਜ ਭ ਰ ਲ ਟ ਕ ਲਿ ਲਾ ਰ ਤਿ ਰੁ ਮੇ ॥ ਕੁ ਏ ਹ
 ਗੰ ਖ ਹ ਗੀ ਆ ਵ ਲ ਕੁ ਮੇ ॥ ਕੰ ਠ ਲ ਗਾਇ ਰ ਤੇ ਹੁ ਮਾਨ ਤਿ

ਸੋ ਸੁਖ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਾਤਿ ਤੀ ਜਾਨਤੀ। ਕੁੰਭ ਸਮੇ ਦੇ ਸਸੁਨ ਤਤੁ
 ਖੁਪੀ। ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੋ ਬਲੁ ਦਰਸੀ। ਤਬ ਸਜੀ ਦ ਨੀ ਤੁਰਤੁ
 ਮਗਾਈ। ਪੀਸਤਿ ਤਾਤਿ ਆਪ ਰਾਮ ਗਈ। ਤਿ ਤਬਾ ਸਨਮ
 ਗਸਰ ਸਾਨੇ। ਲਛਮਨ ਕ ਢੁਜੀ ਦ ਤਸੇ ਜਾਨੇ। ਤੀਏ ਪਾਉ
 ਕੋ ਜਬ ਤਿ ਲਗਾਈ। ਲਛਮਨ ਸਾਸ ਲਈ ਜੰਭਾਈ। ਤਕ
 ਤਿ ਬਾਉ ਜਗੀ ਜਬ ਸੁਕੀ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਛਮਨ ਕ ਭੀ ਕੁਕੀ।
 ਓਠ ਤਿ ਕੋ ਪਕਰ ਬਾਨ ਸੰਭਾਯੋ। ਰਾਮ ਪਤਿ ਸੋ ਕ ਦੁਰ ਕਰਿ ਰਾ
 ਕੋ। ਕੁਜ ਕੁਰਰ ਭੀ ਕੰਠ ਸੇ ਲਾਈ। ਪ੍ਰੀਤ ਨੀ ਰਨੈ ਨ ਨਿਰਭੀ
 ਛਾਈ। ਲਛਮਨ ਪਾਉ ਪੀਰ ਸਬ ਬੇਦੁ। ਮੇਰੇ ਤੀਏ ਪ੍ਰਜ
 ਕ ਪਰਿ ਸੇਦੁ। ਤੁਮ ਅਤਿ ਸੁਰਕੀ ਮੁਖ ਬਾਨੀ। ਪਾਉ ਪੀ
 ਰ ਤੁਮ ਨੈ ਕੁਨ ਜਾਨੀ। ਤਬ ਲਛਮਨ ਰਾਮ ਪਤਿ ਸੋ ਕ ਤੀ। ਪਾ
 ਉ ਪੀਰ ਸੋ ਕੋ ਨੀ ਦਤੀ। ਕੋ ਬਲ ਪਾਉ ਸੋ ਤਿ ਉਨ ਲਾਸੁ। ਕੋ
 ਤਿ ਬਿਧ ਪੀਰ ਸੁਤੁ ਮਤੀ ਜਾਨਤੁ। ਯਤਿ ਉਪਕਾਰੁ ਤਨੁ ਕੋਆ
 ਤੀ। ਮਿਲਤੁ ਪਸਾਰ ਬੇਗ ਕੁਜ ਤਾਤੀ॥ ੧੦੫॥ ਸਦਯਾ॥
 ਕੋ ਲਗਤ ਬਰਨੈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੁ ਤੈ ਹਮ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ਕਰੇ। ਗਛੁ
 ਲੇ ਕਜਰਾਇ ਦਈ ਸੀ ਅਕੀ ਸੁਖ ਸੀ ਚਕੀਏ ਸੁਖ ਪੁਜਤੇ॥
 ਬਦਲੇ ਹਮ ਏਕ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦਏ ਤੁ ਤਿ ਤੈ ਵਿਨੁ ਤੀ ਸਿਰ ਓਰ ਧਰੇ॥
 ਸੁਨ ਪੈਨ ਕੇ ਪੁਤਰਿ ਨੀ ਹਮ ਤੈ॥ ਇਨ ਲਾਜ ਨੈ ਨ ਲਤੈ ਤੁ
 ਧਰੇ॥ ੧੦੬॥ ਸਦਯਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਬੀਰ ਕਰਾਇ ਤਨੀ ਬਲ
 ਜਾਉ ਕਰਤਾ ਹਮ ਕਾਮ ਕਰੇ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਪਿ ਤੈ ਫਲ ਫੁਲ ਨਮੈ॥

ਚੜ੍ਹਖਨ ਭੁਖਨ ਪੇਟ ਕੁਰੇ॥ ਭੁਜ ਮੈ ਭੁਜ ਲੇ ਤੁਮ ਤਾ ਪਰ ਨੈਕ
 ਕਰੀ ਕਰਨਾ ਮੁਸਕਾਇ ਚੁਕੇ॥ ਤੇਈ ਤੋ ਗਏ ਲਾਖ ਕਰੇ
 ਨ ਕੇ ਜੇਈ ਮੇਥੇ ਗਰੀਬ ਕਰੇ ਰਖੇ॥ ੧੦੭॥ **ਚੌਪਈ॥** ਤੁ
 ਮ ਮਮੋ ਕਰੀ ਯਤੁ ਉਪਕਾਰਾ॥ ਵਾਸ ਜਾਨ ਲੀਜੀ ਅਤੁ ਸ
 ਭਾਗ॥ ਤਾ ਸੋਰਾ ਮਥਤੁ ਰਹਿ ਰ ਕਰੇ॥ ਤੁਮ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਮੈ ਰ
 ਤੇ॥ ਜੈ ਹਿਰਾ ਅਥ ਤਿ ਕਤ ਤਿ ਤੇ ਤੇ॥ ਤੈ ਲ ਜਾ ਉਪਜਤ
 ਤੇ ਮੇਰੀ॥ ਜੀ ਸੈ ਸਾਰੀ ਤਿ ਤੇ ਮੀਤਾ॥ ਸੋਭਿ ਕਤ ਤਿ ਬਡੀ ਬਿ
 ਪਰੀਤਾ॥ ੧੦੮॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਬਿਪਤਿ ਪਰਨ ਦੁਖ ਸਤ ਨ ਕੇ
 ਪਤ ਲੇ ਕਰਤਿ ਬਿਚਾਰ॥ ਤਾ ਪਾਛੇ ਉਪਕਾਰ ਕੇ ਚਾਤੇ ਪਤ
 ਉਪਕਾਰ॥ ੧੦੯॥ **ਚੌਪਈ॥** ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਤਿ ਬਿਪਤਿ ਮਤਿ ਤੇ
 ਈ॥ ਤੁਮ ਤੁਮ ਰਹੈ ਸੁਖੀ ਅਥ ਦੋਈ॥ ਇਹ ਬਿਪਲ ਛੁਮ
 ਨ ਛੋਰ ਜੀਆਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਤਿ ਬਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਜਿਥ
 ਤਿ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾਈ॥ ਤਿਹ ਬਿਛੁਰੇ ਮਿਲ ਤੇ ਹਿ
 ਰਭਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਬੀਰ ਕਰਾਤਿ ਦਿ ਝੁਤੇਈ॥ ਸੁਤ ਜੁਦ
 ਤੀ ਕੋ ਬਿਰਤਿ ਨ ਕੋਈ॥ ਅਸ ਮੇਧ ਕੀ ਨੇ ਛਲੁ ਲਤੈ॥ ਸੋਛ
 ਲੁਤੈ ਇਹ ਮਗਨ ਕਰੈ॥ ਤੀਰਥ ਕੋਟ ਕਰੈ ਸੋ ਧਾਰਾ ਸੋ
 ਛਲੁ ਤੈ ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਿਹੁ ਚਸੇ ਕੋਊ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ॥
 ਜਨ ਜੀਨ ਠਰ ਬਹੁ ਰਨ ਤੀਆਵੈ॥ ਰਾਮ ਬਰਕਥਾ ਪੁਨੀ
 ਤ ਸਦਾਈ॥ ਸੇਵਕ ਤਿ ਦੇ ਰਾਮ ਸੁਨਾਈ॥ ੧੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਰਾਵਨ ਕੋ ਮਤਿ ਕੋ ਪੁਕਰ ਮਾਰਤਿ ਗੋਰਾ ਪਰਾਇ॥ ਕਥਾ ਸੁ

ਅਗੈਰੋ ਇਹੀ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ
 ਗੀਤੋ ਭ੍ਰੰ ਦਸਮੇ ਅੰਕ ਸੰਪੂਰਨ ॥ ੧੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਲਛਮਨ
 ਜੀਅਤਿ ਭਯੋ ਸੁਖੁ ਭਾਗੀ ॥ ਫੂਲੀ ਮਾਨਹੁ ਰਾਮ ਸੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਰ
 ਵਨ ਸੁਨਤਿ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਯੋ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਾਤਿ ਇਕੁ ਦੂਤੁ ਬੁਲਯੋ ॥ ਤਾ
 ਜੋ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੁਰਤੁ ਸਿਧਾਰ ਜਹਾ ਰਘੁ ਪਾਈ ॥
 ਜੋਤੋ ਕੋਤੋ ਸੁਜਾਇ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਪੁਨ ਜੋ ਕੋਤੋ ਰਾਮ ਸੁਨਿਆ
 ਵਹੁ ॥ ਕਿਹਾ ਪਤਿ ਜੀਤ ਪਰਸਤੁ ਮਧਯੋ ॥ ਤੇ ਲਗਤੋ ਲੋਕੇ
 ਸਮਝਯੋ ॥ ਤਾ ਬਦਲੈ ਜੋ ਜੀਅ ਕੋ ਚਾਹੈ ॥ ਸੋ ਊਲਕ ਪਤਿ
 ਬੋਲੁ ਨਿਬਾਹੈ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ਚਲਯੋ ਤਬ ਧਾਈ ॥ ਰਘੁ ਪਤਿ
 ਚਰਨਿ ਨਿਹਾਰ ਜਾਈ ॥ ਕਰ ਭਭੋਤ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਦੀਨੀ ॥ ਅ
 ਪਨੀ ਦਿਸੈ ਸਰ ਸਫੁਲੁ ਅਭਿਕੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਲੋਹਤ
 ਛਾਠ ਢੋਹ ਯੋ ਚਰਨ ਨਿਰੀਠ ਲਗਾਇ ॥ ਜੋ ਲੋਕ ਪਤਿ ਸਿ
 ਕਾਹੀ ਤੇ ਸਬ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਰੇ ਲੋਕ ਪਤਿ ਦੁ
 ਤ ਨਿਕਟ ਧੈਠ ਸਮਝਾਇ ਕਹਿ ॥ ਜੁਝੇ ਜਿਤ ਪੁਰਤੁ ਤਲੋ ਕਾ
 ਪਤਿ ਕਹਾ ਕਰਤਿ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਕਥਾ ॥ ਸੋ ਨੇਕੀ ਅਟਾਰੀ ਪੈ
 ਛ ਸੋ ਲਗਾਇ ਜਾਗੀ ॥ ਇਨ ਭਾਗੀ ਦੁਖ ਦੀਨੋ ਲੋਕ ਲੋਕ ਪਛੁ
 ਤਾਤ ਹੈ ॥ ਮੁਲ ਤੇ ਉਪਾਗੀ ਇਨ ਹਮਾਰੀ ਅਸੋ ਕਥਾ ਗੀ ਐਸੀ ਕਰਰ
 ਹੀ ਫੂਲ ਫਲ ਤੋ ਨ ਪਾਤ ਹੈ ॥ ਲਛਮਨ ਜੁ ਕੀਦੇ ਤਿ ਇਨ ਭੁਝਿ
 ਧਾਗੀ ਅਰੁ ਸੋ ਨ ਊਓਤਾ ਹੀ ਸਿਧ ਦਾਤ ਨ ਚਥਾਤ ਹੈ ॥ ਥੈਠ ਥੈ
 ਠ ਮੀਤ ਨ ਮੈ ਭੀਤ ਕੀ ਪਛੀਤ ਨ ਮੈ ਚੀਤ ਚੀਤ ॥ ਨੁਮਨ ਕਾ

ਰਕਾਰਖਾਤੈ॥੪॥**ਪਰੋਤਾ**॥ ਸੁਨਤਦੁਤਕੇਬਚਨਚਤੁਰ
 ਚਿਤਮੈ॥ ਲੋਤਿਤਛਦੁਇਕਠਨਥਾਤਮੈ॥ ਮਛਮੈ
 ਬਲਤੋਸਥੈਉਪਾਇਐਰਤਬਕੀਜੀਏ॥ ਨਹੀਦੇਓਰੇਦੁਕੁ
 ਠਾਰੁਪਾਨਕੋਲੀਜੀਏ॥੫॥**ਛਪੈ**॥ ਤਿਹਅਵਸਰਰਥਰ
 ਮਕਾਜਸੁਰਗਾਜਪਛਮੈ॥ ਸਤ੍ਰੀਤ੍ਰਅਤਿਨਾਮਪੁੰਜਮਨ
 ਜਟਤਿਸੁਤ੍ਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਤਾਪਦੁਖਤੋਰਨਿਚਰਨਰਘਪ
 ਤਿਗਜਗੰਜਨ॥ ਨੀਲਕਮਲਜਨੁਸਰਦਸੇਤਬਾਰ
 ਛਬਰੰਜਨ॥ ਫਰਤੋਤਿਧੁਜਾਨਵਤਕਪਿਕਿਲਕਿ
 ਲਾਇਸੁਨਓਛਲੀ॥ ਧਸਕੰਤਹੀਉਧਿਗਸੇਤਿਮੁਖਜ
 ਿਰਸੁਦੁਤਲੇਕਾਚਲੀ॥੬॥**ਚੋਪਣੀ**॥ ਜਾਤਹੀਲੋ
 ਰਿਤਛਸਿਰਨਾਓ॥ ਲੇਕਪਤਿਨੀਕੇਸਮਝੁਜੀ॥ ਤੋਪਾ
 ਛੋਰਾਜਾਛੋਰੇਲੀ॥ ਬਿਲਮਨਮਾਤਿਨਿਪਟਭੁਕਭੁ
 ਲੀ॥ ਗਮਚੇਦਧੁਜਕੰਨਬਿਰਾਜੈ॥ ਜਾਕੀਸੁਨਸਾਦਨ
 ਪਨਲਾਜੈ॥ ਤੁਕੋਦੇਖਮਤਾਰੁਆਵੈ॥ ਜਨੁਨਰੁਧੁਮਕੇ
 ਤੁਦਰਸਾਵੈ॥ ਭੁਜਾਰੰਭਜਨੁਬਜਸਮਾਨਾ॥ ਚਮਕਨਰਥ
 ਬੀਜੁਗੀਸਮਾਨਾ॥ ਤਬਮੰਤ੍ਰੀਬੇਲੀਸਿਰਨਾਈ॥ ਯਤਿਹ
 ਨੁਮਾਨਕਪਿਨਿਕੋਰਾਈ॥ ਜਾਕੇਚਰਤਿਸਥੈਤੁਮਜਾ
 ਸਤ੍ਰੀਲੇਕਾਬਾਗਮੁਨਸਮੁਦਪਛਾਨਹੁ॥ ਲਛਮਨਪੁ
 ਨਮਾਨਜਿਨਦੀਨੋ॥ ਸੋਈਰਘਪਤਿਧੁਜਪਤਿਤੈਕੀ
 ਨੋ॥੭॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਯਤਿਸੁਨਰਾਦਨਲੇਕਪਾਤਿਕੁੰਜੀਸਮੁ

ਦਸਮਾਨਾ ਰਾਖਾ ਪਤਿ ਪੁਰਨ ਸਾਸਿ ਨਿਰਖਲਾ ਹਰ ਸਾਸ ਓਨ ਮਾ
 ਨ॥੮॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਕਛੁ ਰਿਸ ਕਛੁ ਮਨ ਦੀਨ ਚਲੀ ਜਤਾ ਮਦੇ
 ਦਰੀ॥ ਅਨ ਜਤਨ ਤਜੀ ਨ ਜਾਏ ਉਤਰ ਤਿ ਪੁਨੀ ਸਸੀ॥੯॥
ਕਥਿਤਾ॥ ਰਾਨੀ ਸੁਨ ਐ ਸੀ ਹੀ ਨ ਜਾਨੀ ਜੈ ਸੀ ਕੁਈ ਰਸ ਮੇਘ
 ਨਾ ਦਆ ਦਸ ਬਹੁ ਏ ਮਨ ਕਾ ਦੇਨ॥ ਐ ਸੋਰ ਤਿ ਗਏ ਜੈ ਸੇ
 ਡਾਰ ਪਾਤ ਹੀ ਨ ਰੂਖ ਸਥੈ ਅਗਸ ਬਹੁ ਕੇ ਲਾਗ ਤਿ ਡਰ
 ਦੇਨ॥ ਤੇਰੀ ਮਤਿ ਐ ਸੀ ਜੋ ਤੋਰਾ ਮਤਿ ਅਨ ਸਰੋ ਸੀ ਅਲੈ ਕੈ
 ਸੀ ਸਕਰੋ ਪਾਗਿ ਪੁਰ ਕੇ ਬਿਛਾ ਦੇਨ॥ ਦੇਖੁ ਕੈ ਸੇ ਮਾਰਤ ਤੋ
 ਠੇਜ ਨ ਬਿ ਡਰ ਤੋ ਐ ਸੇ ਭਾਜ ਜੈ ਤੋ ਮਾਨ ਪਰੇ ਤੋ ਬਚਾ ਦੇ
 ਨ॥੧੦॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਸੁਨ ਤਿ ਬਚਨ ਜੀ ਅਰੇ ਬ ਬ ਛੇਰੀ॥ ਮਾਨੁ
 ਗਰਜ ਘਨ ਮੇਘ ਸੁਝੀ॥ ਚਲੀ ਚਮਕ ਰਨ ਕੇ ਸਮੁਤਾਈ॥
 ਰਵਿ ਦ੍ਰੁ ਦਸ ਦਸ ਬਦਨ ਬਨਾਈ॥ ਅਜੁ ਨਿਦਾਨ ਕਰੋ ਰਨ
 ਮਾਈ॥ ਕੈਰਾਖ ਪਤਿ ਕੈਰਾਵ ਨ ਨਾਤੀ॥੧੧॥ **ਦੋਤਰਾ**॥ ਚਕਤ
 ਕੁਏ ਸੁਰ ਅਸਰ ਸਬ ਕ ਤਿ ਕੁਏ ਰਵਿ ਗੈਨ॥ ਛਕ ਤਿ ਕੁਏ
 ਹਟ ਕੁੰ ਮਭਰ ਸੰਕ ਤਿ ਕੁਏ ਤਨੈਨ॥੧੨॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਦ
 ਸ ਚਿਤ ਮਨ ਮਾਤਿ ਦਸੋ ਓਰ ਦਸ ਮੁਖ ਕੀਏ॥ ਦਸੋ ਰਿਸਾ
 ਸੁਖੁ ਨਾਤਿ ਜੇਰਾਖ ਪਤਿ ਚਰਨ ਨਿ ਬਿਮੁਖਾ॥੧੩॥ **ਕ**
ਥਿਤਾ॥ ਏਕ ਸੀ ਅਓਰ ਦੂਜੇ ਦੇਵਨ ਕੇ ਸੋਰ ਸੁਨ॥ ਸੀ ਸਰੋ
 ਤਨੈਨ ਜਾਂ ਕੇ ਬਰਕੋ ਗੁਮਾਨੁ ਤੈ॥ ਚੋਥੋ ਚਿਤ ਕੁੰ ਹੁਨ ਮਾ
 ਨ ਤਿ ਨਿਹਾਰ ਤਿ ਤੈ ਪਾਚੋ ਬਕੀ ਖਨ ਕੇ ਦੇਖਾ ਰਿਸ ਪਨ ਤੈ

॥ ਛੋਟੇ ਕੁਰ ਛੋਟੇ ਕੁਰ ਸੁਰਨ ਪਚਾਰ ਤਿਓ ਸਾ ਤਏ ਸਕੇ ਪਰ
 ਮਚੰਦ ਸੋ ਨਿਦਾਨ ਤੈ ॥ ਦੋਲ ਗੈ ਅਨੀ ਤਨੀ ਤਬਾ ਕੀ ਤੈ ਜੀ
 ਤ ਜੀਤ ਦਸੋ ਮੁਖ ਦਸੋ ਓਰ ਕੀਏ ਸਾ ਦੁਪਨ ਤੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦਕ
 ਹਾਮ ਕੀ ਓਰ ਤੇ ਬਾਨ ਚਲੇ ਚਲਿ ਰਾਵਨ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇ ਕੁਟ ਪਾ
 ਏ ॥ ਛੋਰ ਸੁਨਾ ਤਿਨਿ ਅਕੂਰੀ ਫਿਰ ਮਾਰਨ ਕੰਨ ਹੀ ਤਾ ਬ
 ਓਚਾਏ ॥ ਜੇਗ ਜਰਾ ਜਨਿਕੇ ਅਸੁ ਹੋਰਿ ਹੋਰ ਗਿ ਕੁੰਕੁਨ
 ਪ੍ਰਾਨ ਬਨਾਏ ॥ ਮਾਨੁ ਕਾ ਮਨ ਕੇ ਕੁਚ ਪਾਇ ਲਗਾਇ
 ਹੀ ਮੈ ਬਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਕਰ ਬਾ ॥ ਬਦ ਜੰਨੁ
 ਧਪੁ ਬਲ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਲ ਚਰ ਬਨ ਚਰ ਕਿ ਲਕਾਰੇ ॥ ਮੁ
 ਗਦਰ ਮੁਸਲ ਗੁਰ ਜਗੋ ਛਨਗੋ ਲਾਅਨ ਤੇ ਲਸੰ ਕਾਰੇ ॥
 ਬਾਨ ਕਾ ਮਾਨ ਤੁ ਸੁਲ ਸੈ ਤਥੀ ਸਨ ਮੁਖ ਸਤ੍ਰੁ ਪਚਾਰੇ ॥ ਤਜ
 ਮੁਖ ਛਾਲ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਮਨਿ ਅਹਿ ਕੁਲ ਛੋੜਿ ਜਬਿ ਚਰੇ
 ॥ ਭਕੁ ਭਕਾਇ ਰਣ ਪਰਤਿ ਸੁਰੁ ਕਟਿ ਰੁਪਰ ਅੰਗ ਛਬ
 ਪਾਵੈ ॥ ਮਾਨੁ ਮਨ ਅਨਗਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭ
 ਕੋਰ ਰਸਾਵੈ ॥ ਜੁਝੇ ਏਕ ਸੁਰਇ ਨ ਕੁੰਤ ਨਿਬਾਨ ਅੰਗ ਸ
 ਬ ਛੋੜੀ ॥ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਲਗਾਇ ਪਖ ਓਰ ਦਿਨ ਮਦ
 ਮੰਡਲ ਕੇ ਦਯੈ ॥ ਇਕ ਜੁਝੇ ਤਰਦਾਰ ਪਾਰ ਲਗਾਰ ਹੀ
 ਹੀ ਮੈ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਨੁ ਜਮੁ ਜੀ ਕੁਪਾਨ ਸੇਖਾਏ ਫਿਰ ਫਿ
 ਰ ਲੇਹੁ ਚਾਵੈ ॥ ਇਕ ਜਮ ਪਰ ਲਗਾਤਿ ਹੀ ਜੁਝੇ ਫਿਰ
 ਨ ਨਿਕਸ ਪਾਏ ॥ ਜਨੁ ਜਮੁ ਰਾੜ੍ਹ ਕਠਨ ਓਰ ਗਾਠਿ

ਗੀਯੰਤੁ ਓਪਮਾ ਜੀਅ ਆਈ ॥ ਬਰ ਛੀਨਿ ਕਸ ਦੁਸਾਰ ਰੁਪ ਰੁਪ
ਛਬ ਤਰੰਗ ਅਤਿ ਛੁਟੇ ॥ ਰਨ ਸਰਿਤਾ ਸੀਚੇ ਬੁਰਟ ਨ ਕੇ ਜਨੁ
ਜਸ ਅੰਕਰ ਛੁਟੇ ॥ ਕਟੇ ਕਦ ਚ ਤੁਏ ਰਨ ਸਨ ਮੁਖ ਧਤੁਰਨ
ਨੈਕ ਸੰਲੁਧੇ ॥ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ਨਿਸਾਨ ਸੁਰਗ ਕੇ ਜਨ ਕਲੰਕ
ਨਿਜ ਰੰਗੇ ॥ ਦੈ ਮੁਖ ਛਾਲ ਕਟੇ ਰਣ ਛਿਤਿ ਰੁਟ ਗਏ ਬਾਨ
ਅਤਿ ਗਾਢੇ ॥ ਮਾਨੁ ਕਮਠ ਪੀਠ ਬਾਸ ਕਕੇ ਕਏ ਸਤ ਸਫ
ਨਠਾਢੇ ॥ ਬਾਨ ਰਬਦ ਨ ਰੁਪ ਰਲ ਪਟਾਨੇ ਛਬ ਕੇ ਓਠੇ ਅਲੁ
ਲੇ ॥ ਰਨ ਸਰਿਤਾ ਸੀਚੇ ਰਨ ਸਰਦ ਰਮਾਨੁ ਕਮਲ ਕੁਲ ਛੁ
ਲੇ ॥ ਮੁਖ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚਿਤ ਚੰਪਾਰ ਬਸੇ ਲਪਕ ਕੁਜਾਗਤਿ
ਪੇਲੇ ॥ ਕਰ ਕਚ ਕਦ ਚ ਰੁਪ ਰਲ ਪਟਾਨੇ ਜਨੁ ਤੋਲੀ ਸੀਖੇ
ਲੇ ॥ ਕਿਲ ਕਿਲਾਇ ਕਾਲੀ ਕਰਤਾਲੀ ਦੈ ਦੈ ਰੁਮਰ ਬਜ
ਦੈ ॥ ਕੈਰਵ ਕੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪ੍ਰੇਤ ਗਨ ਰੁਪ ਰਸ ਮੁਦ ਅਨਾਦੈ
॥ ਗੀਪਮਦਾਸ ਅਕਾਸ ਓਤੁ ਤਿਤੈ ਲੇ ਮਾਸ ਮਾਮਨ ਕੁਦੈ ॥
ਸ੍ਵਾਨ ਸ੍ਵਿਕਾਲ ਕਾਕ ਧਿੰਦਨ ਕੈ ਮਾਸ ਸੁਰੁ ਛਜਨਾਦੈ ॥ ਇਕ
ਭਾਜਤਿ ਦੁਮੰਗਨ ਕਚ ਅਟਕੇ ਨਰਤਿ ਨ ਓਤ ਮੁਖ ਮੋਰੇ ॥ ਛਰੁ
ਤੁਪਾਨ ਦਾਨ ਦੈ ਹਮ ਕੈ ਕਹਤਿ ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਰੋਗੇ ॥ ਚਲਤ ਬਾਨ ਆ
ਦਤ ਕਪਿਸਨ ਮੁਖ ਕੁਲਤੇ ਸਭੇ ਬਚਾਏ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜੋਗ ਮਤ
ਸਾਧਕ ਕੈ ਪਾਪਨ ਪਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਅਮਰ ਬਧੁ ਕਰ ਕੁਸੰਸਮ
ਲਲੈ ਰੂਲਤਿ ਅਤਿ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਮਾਨੁ ਸਮਰ ਸੁਅੰ ਬਰ
ਰਚ ਕੈ ਸੁਰੁਟ ਬਰਤਿ ਬਰੁਟਾ ॥ ਸ੍ਵਾਮਕਾਰ ਜੀਲਰਤਿ

ਸੁਰਮਾਜਸੁਅੰਜਿਤੁ ਭਯਾਣੇ॥ ਮਾਨੁ ਨਿਰਖ ਸੁਰਬਪੁਰੀ ਭੁਜ
 ਲੇਤਸੀਸਕੇਸਾਣੇ॥ ਸਿੰਘਨਾਦਥੇ ਲੈ ਤਬਰਾਦਨ ਸਾਖਾਮਿ
 ਗਸਕੁਚਨੇ॥ ਜੈਸੇ ਬਜਰਗਰਜਤੇ ਗਿਰਪਤਿਚਮਕਸਪ
 ਛਰਗੇ॥ ੧੬॥ **ਸਦਯਾ॥** ਨਾਹਿਨਿ ਤਿਕੈ ਤੋਰਸਰਸਨਬ
 ਮਨਜੀਤਕੇ ਛੁਲਗਏ॥ ਸੁਛਨੁਖਾਖਰਦੁਖਰਸੇਲਰ
 ਮਾਰਮਹੀਚਪਸਿਪਰਏ॥ ਕਾਲਕੇਅੰਕਨਿਸੰਕਪਰੇ
 ਜਿਨਕਯੋਸਮਏਬਿਨੁਆਇਖਏ॥ ਛਾਰੁਤਿਤੋਰਪ
 ਬੀਰਪਧਾਰੁਸੁੰਦਰਤੋਅਰੁਥੈਸਨਏ॥ ੧੭॥ **ਸਦਯਾ॥**
 ਅੰਗਦਬੀਰਕਯੋਕਿਲਕਾਰਸੁਨੇਜਬਰਾਦਨਬੈਨਰਸੀ
 ਲੇ॥ ਰੇਦਸਕੰਧਸੀਆਸੰਗਲੈਅਜਤੁਕੁਜੀਏਪਦਕੰਜ
 ਰਸੀਲੇ॥ ਜਯੋਤੁਤਿਛਾਰਿਗਏਰਨਮੈਸਿਦਯਾਤੀਤੇ
 ਆਜਦਸੇਮੁਖਪੀਲੇ॥ ਤੁੰਰਪਨਾਥਤਿਛਾਰੁਤਿਤੋਪਰੁ
 ਤੇਤਿਨਛਾਰੁਤਿਰਾਮਹਠੀਲੇ॥ ੧੮॥ **ਸਦਯਾ॥** ਬਾਨ
 ਰਨੀਚਸੁਰਾਦਨਤੋਅਰੁਤਾਤਿਕੁਲੇਕਰਰਾਮਪਛਾਨੇ॥ ਸੰ
 ਕੁਸਮੇਤਿਓਠਾਇਤਿਮਾਚਲਤੋਲਕੀਓਜਿਨਗੋਦਤੇ
 ਤਾਨੇ॥ ਤਾਦਿਨਤੇਗਿਰਈਗਿਰਧਾਤਿਏਰੇਏਰਨਾਪੁ
 ਗਟਾਇਬਤਾਨੇ॥ ਦੈਕੁਜਦੰਰਨਤੇਤਨਬਿਮਾਕਲ
 ਲੋਹੁਬਮੈਅਜਤੁਗਿਉਮਾਨੇ॥ ੧੯॥ **ਦਿਤਰਾ॥** ਤਨਮਾਨ
 ਬਿਨਤੀਕਰੇਦੇਖਰਾਮਕੀਓਰ॥ ਰਨਰਾਦਨਕੈਸੇਖਚੇ
 ਕੋਲਤਿਬਚਨਕਠੋਰ॥ ੨੦॥ **ਸੋਰਠਾ॥** ਅਜਤੁਕਰੇ

ਸੋਮੇ ਤਿਵੈ ਸੀਤਾ ਗਾਵਨ ਮਿਲੈ ॥ ਅੰਗ ਸੁਨਾਓ ਤਿਤਿ ॥
 ਨਮਾਨ ਜਾਤੇ ਬਚੈ ॥ ੨੧ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਹਾਮ ਕੰਤੀ ਕੁਰਕ
 ਨਾਮ ਬੈਰੁਤੋ ਗਾਵਨ ਕੇ ਹੀ ਮੈ ਮਾਰਤੋ ॥ ਤਤਿ ਸੀਅ ਬਸੈ ਦਿਨ ਹੈ
 ਨਸਦਾ ਪੁਨ ਸੀਅ ਮਾਤ ਮਾਤਾ ਗਾਤੋ ॥ ਪੁਨ ਮੈ ਮਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾ
 ਬਸੈ ਨ ਗਯ ਮਨ ਮਾਤਿ ਬਿਚਾਰਤਿ ਤੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਆਪਨ ਹੀ ਗਾਤਿ
 ਆਪਨੇ ਹਾਥ ਨ ਚੰਚੋ ਲੋਕ ਸੰਘਾਰਤਿ ਤੋ ॥ ੨੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਤਬ ਗਾਵਨ ਅਤਿ ਕੋਪ ਕਰ ਦੇਵਨ ਸੋ ਕਯੋ ਦੇਹ ॥ ਜੋਤ ਕਰੋ
 ਸੁਕਰੋ ਅਬ ਮਾਰਤਿ ਸਬ ਹਨ ਪੇਰ ॥ ੨੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਰੇ
 ਜਮ ਆਜ ਬਿਨਾ ਹੀ ਪੁਲੈ ਭਰ ਪੇਰ ਤਿ ਕੂਖ ਜਿਤੀ ਮਨ ਮੈ ॥ ਗੁ
 ਤਿ ਮੁੰਡ ਨ ਮਾਲ ਬਿਸਾਲ ਕੁਲੀ ਸਿਦ ਜੀ ਪਹੁਰੋ ਰੁਚ ਸੋ
 ਤਨ ਮੈ ॥ ਕਮਲਾਸ ਨ ਆਸ ਤਜੋ ਜਗ ਕੀ ਰੁਚ ਅੰਗ ਕੀ ਬੀ
 ਜ ਬੀ ਬਿਨ ਮੈ ॥ ਤਬ ਕਾਤੇ ਕੀ ਹੋਸਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਗਾਵ
 ਨ ਕੋਪ ਕਰੈ ਰਨ ਮੈ ॥ ੨੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜੰਬ ਕਗੀ ਧਨ ਸੋ ਕ
 ਤੇਰਾ ਵਨ ਮੋ ਬਿਨਾ ਹੀ ਸੁਨ ਲੇ ਹੁਰ ਕੁਯੇ ॥ ਚੰਪ ਸੋ ਆਜ ਲ
 ਹੋ ਸੀਅ ਕੇ ਤਿਤ ਕੂਮ ਅਕਾਸ ਕੁਲੈ ਮਰਹਯੇ ॥ ਜੁ ਏ ਪਰੋਰ
 ਨ ਮੈ ਸੁਨ ਮੀਤ ਨਿ ਚੀਤ ਤੋ ਇ ਮੇਰੇ ਈ ਮਾਸ ਅਪਯੇ ॥ ਸਾਖੀ
 ਓਹ ਨਿ ਸੂਓ ਡੋਪੈ ਪਸੀਟ ਤਿਲੇ ਕ ਕੀ ਓਰ ਨ ਜਯੇ ॥ ੨੫ ॥ **ਚੰਪ**
 ਸਬ ਦੇਖਤਿ ਚਿਤ ਚੰਪ ਲਗਾਈ ॥ ਗਾਵਨ ਹਾਮ ਨਿਣਾ ਨਲ
 ਗਈ ॥ ਸੁਰ ਮੁਨ ਚਨਿ ਬਿਵਾਨ ਜੁਰ ਦੇਖੈ ॥ ਗਾਵਨ ਹੀ ਠਕ
 ਗਾਇਨ ਮੇਖੈ ਮਪਸ ਮੁਦ ਰੁਦ ਅਨ ਗਾਈ ॥ ਫੁਟੀ ਸੁ

੧੨੦ ਮਾਧਾਇ ਸੁਰਗ ਲਾਗੀ। ਚ ਛੀ ਮਤ ਲਮ ਦੇ ਵਰਗ ਨੀ। ਮੁ
 ਖ ਛ ਬਰਾਪ ਪਤਿ ਤੇ ਜ ਬਿ ਕਾਨੀ। ਸੁਰਗ ਨ ਬਖੁ ਸੰਗ ਸ
 ਬ ਸੇ ਤੋ। ਬਾਤ ਬਨ ਇਕ ਤੋ ਮਨ ਸੇ ਤੋ। ਗੋਰੇ ਹਿਤ ਨ
 ਸੁਖ ਗੀ ਸਾਗੀ। ਰਹੀ ਚਿਤ, ਸੀਲਿ ਖੀ ਬਿਚਾ ਗੀ। ਜਦ ਪ
 ਦਿ ਪਤਿ ਖੁੰਜ ਮਣ ਮੋਤੀ। ਸਾਝੁ ਸਮੈ ਮਾਨੁ ਰੁਦ ਜੇਤੀ
 ਨ ਜਨਕ ਸੁਤਾ ਤੁ ਜ ਦੀ ਸੰਗ ਸੇ ਤੋ। ਭਇ ਬਿ ਬਾਨ ਦੇ ਖੈ
 ਮਨ ਸੇ ਤੋ। ਸਬਦ ਚਿਤੈ ਮਨ ਮੈ ਯੈ ਕਹੈ। ਗਾਵਨ ਮਰੈ ਸ
 ਬੈ ਦੁਖ ਬਹੈ॥ ੨੬॥ **ਦੋਹਰਾ** ਰਾਪ ਪਤਿ ਰਾਵਨ ਸੇ ਕਹੈ ਸੁਭ
 ਟ ਸੁਚੇਤ ਸਭਾਗ। ਸਿਦ ਸਮੇਤਿ ਸਬ ਸੁਰ ਮਾਏ ਪਰ ਆਜੁ ਪਚਾ
 ਰ॥ ੨੭॥ **ਕਥਿਤਾ** ਸੁਨ ਲੈ ਨਿਛੋਟ ਓਟ ਕਾ ਤੂ ਕੀ ਨ ਛਾਡੈ ਤੋ
 ਤਿ ਸਾਝੁ ਕੇ ਓਰੇ ਲੈ ਤੋ ਤਿ ਮਾਰੀ ਗਿਰਾਇ ਤੋ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਚਾਓ
 ਕਰਚਾ ਮ ਕੇ ਚਲਾਵਤਿ ਤੈ ਮੁਰ ਕਾਟ ਕੈ ਕਬੀਲ ਨ ਕਿ ਮੈ ਓਰ
 ਇਤੋ॥ ਬਾਨ ਲੈ ਕਮਾਨ ਕੇ ਸੰਗੁ ਰ ਕੈ ਪਿਨਾ ਕਪਾਨ ਕੇ ਤਕਾਰ
 ਪਾਓ ਕਰ ਪਾਛੇ ਤੋ ਤਿ ਪਾਇ ਤੋ॥ ਮੋਜੀ ਅਸੇ ਮੋਤੀ ਆ ਕੀ ਆ
 ਗਾ ਤੈ ਸੋ ਤੋਤੀ ਆ ਕੈ ਨ ਨਿਕੇ ਨੀਰ ਸੈ ਬੁਝਾਇ ਤੋ॥ ੨੮॥
ਸਦਯਾ ਤੈ ਬਿਲਖੀ ਮਨ ਮਾਨਿ ਮ ਦੇ ਵਰ ਤੈ ਗਾਈ ਤੈ ਮੁਖ ਕੀ ਛ
 ਘ ਘੀ ਕੀ॥ ਯੰ ਜਬ ਪੈ ਜ ਕਰੀ ਰਾਪ ਨ ਦਨ ਤੋ ਪਤਿ ਕੀ ਪਤਿਏ
 ਕਰਤੀ ਕੀ॥ ਜੇ ਜੁਦ ਤੀ ਸਬ ਸੰਗ ਤੁ ਤੀ ਤਿਨ ਯੰ ਸਮਝੀ ਜੈ
 ਭੰਡੀ ਰਸੀਤੀ ਕੀ॥ ਭੰਨ ਭੰਨ ਰਸੇ ਯੰ ਓਚ ਦੀ ਜੈ ਸੇ ਜੈ ਗੇ ਜੁ
 ਦੀ ਮਤਿ ਤੋ ਤੁ ਜਤੀ ਕੀ॥ ੨੯॥ **ਸਦਯਾ** ਕੋ ਪਕੀਏ ਰਨ ਮੇਂ ਦੇ

ਸਸੀਸਨਿ ਕੋ ਜਬਰ ਮਕੋਧਾਨ ਕਸੈਗੋ॥ ਲਕਸੈਆਇਨ ਸੰ
 ਕਬਭੀਖੁਨ ਮੋਤਿ ਨਿਤ ਹਨਿ ਤਾਹੁ ਸੈਗੋ॥ ਤਾਂਛਿਨ ਅੰਗ
 ਬਰੀਥਿ ਪਗੀਤ ਸੁਮੋਕਤਿ ਆਨਨ ਕਾਲਗੁ ਸੈਗੋ॥ ਮੇਰੇਈ
 ਜੀਵਤ ਕਾਲ ਸਖੀ ਇਨ ਭੰਨਨ ਮੈ ਕੋਊ ਅੰਗ ਬਸੈਗੋ॥
 ॥੩੦॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਰੁਦ੍ਰ ਨਦੀਰ ਘਨਾਥ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬਚਓ ਨਹੀਪੀ
 ਅਕੇਜੀਅਕੋ॥ ਕੁਰਲੇ ਚਨ ਧਾਰ ਤੀਧਾਰ ਨਿਤ ਹਰਿ ਤਿਸੇ ਚਨ
 ਸੋਭਿ ਮਰੇ ਪੀਅਕੋ॥ ਰਘ ਧੀਰ ਉਦੈ ਸਸਿ ਪੂਰਨ ਏਦੁਖਦੈ
 ਸਰਸੀਰੁ ਤਮੋਤੀਅਕੋ॥ ਪੁਨ ਮੋਤਿ ਕਰੈ ਚਕਣੀ ਇਤ ਸਾਂਤਰ
 ਚਕੋਰ ਬਧੁ ਕਰੈ ਸੀਅਕੋ॥ ੩੧॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਕਾਪਤ ਤੈਗ
 ਜ਼ਕੀਧਰ ਨੀਕਰ ਨੀਪੀਅਕੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪਛੁਤਾਨ॥ ਟੂਧਤਿ ਤੈ
 ਨਭ ਮੰਡਲ ਤੇਗਹਿ ਜੰਬਕ ਬੋਲ ਸੁਨ ਰੁਪਾਨ॥ ਅੰਜਨ
 ਆਰੁਤ ਬੋਲ ਸਿੰਗਾਰ ਉਤਾਰੁ ਸੇਤ ਕਰੁ ਸਬ ਧਾਨ॥ ਕਾਤ
 ਤੇ ਅਜ ਸਬੈ ਤਮ ਲੋਗ ਕੁਲੀਥਿ ਪਕਾਲ ਕੇ ਤਬ ਥਿਕਾਨੇ
 ॥੩੨॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਰਾਧਨ ਸਮਝੈ ਬੈਨ ਅਬਰਘ ਪਤਿ ਛਾਨੈ
 ਨਹੀ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਚਰੇ ਤੈਨ ਚਪੇ ਚੋਰ ਜੰਬ ਬਲੁ ਕਰੈ॥ ੩੩॥
ਸਦਯਾ॥ ਰਾਧਨ ਕੋ ਪ੍ਰਕੀਉ ਗਰ ਜੰਬ ਉਥ ਜੰਬ ਫੁਲ ਚਾਖ
 ਛਾਇ ਤਨਾਇ ਕੇਰੁ ਤੈ॥ ਧਾਨ ਸਮੁਤਿ ਚਲੇ ਇਤ ਭੰਤ ਕੁਲੀ
 ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਜੀਅਸੈ॥ ਲਛਕ ਤਛਕ ਜੰਬ ਨਿਲੰਗੈ ਕੁ
 ਪੁਰਾਜ ਕਿਧੈ ਖਗੈ॥ ਜਕੇਸੈ ਤੈ ੩੪॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਰਾਧਨ
 ਕੋ ਪਕੀਉ ਗਰ ਜੰਬ ਤਬ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਬੈ ਰੁਪੈ ਤੈ॥ ਅਜ

ਪ੍ਰਲੇਇਨ ਜੀਓਮ ਡੰਗੇ ਕਰ ਚਾਪ ਚ ਛਾਇ ਤਨਾਇ ਕੈ ਕੁੰਤੈ
 ਘਾਨ ਸਮੁਤ ਚਲੇ ਇੰਤੁ ਤੁਲੀਓ ਪਮਾਓ ਪਜੀ ਜੀਅਮੇ
 ਤੇ ॥ ਲਛ ਕਤ ਛਕ ਜੀਨ ਲਗੇ ਰਘਰਾ ਜ ਕਿਧੈ ਪਗਰਾ ਜ
 ਕੈ ਸੰਤੈ ॥ ੩੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਮਾਰ ਕਥ ਜਾਇ ਏ ਕਥਾ ਭੀ ਸਿ
 ਸਾਇ ਪਰੇ ਬਡੇ ਬੁਝੇ ਸੁਖ ਜੇਵੈ ਤੇ ਏਕੁ ਜੋ ਰਕੇ ॥ ਸਾਤਿ ਬ
 ਕੋਲੋ ਨਖਾਇ ਕਨ ਮੁਖ ਫੇਰੈ ਆਜ ਕੁੰਨ ਕੁੰਨ ਆਇ ਕੁੰਨ ਪ
 ਨਤ ਮਭੋਰ ਕੇ ॥ ਦੇਖ ਰਘ ਪਥੀਰ ਕੀ ਧੀ ਧੀਰ ਸੋ ਬੁਲਾਇ ਤ
 ਸ ਧੀਰ ਚਲਿ ਆਵ ਤੁ ਤੈ ਲਕਾ ਪਤਿ ਚੋਰ ਕੇ ॥ ਰਾਮ ਕਥ
 ਏ ਕਰਾਮ ਘਾਨ ਕੋ ਪੁਤਾ ਪਦੇਖ ਓਗ ਜੀ ਬਿਲਾਨੇ ਸਬਰ
 ਦਨ ਕੀ ਓਰ ਕੇ ॥ ੩੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਆਜ ਰਘ ਰਾਇ ਜੁ ਕੋ ਪਾਇ
 ਨ ਕੋ ਪਾਇ ਬਲ ਪਾਇ ਤੋ ਪੋ ਪਾਇ ਨ ਸੋ ਦਲ ਕੋ ਪਰੇ ਰਤੈ ॥ ਕ
 ਵਰ ਸਸੀ ਕੁੰਨ ਧੀ ਸਣੀ ਸਸੀ ਸਧਰਾ ਮਜ ਸੁਦ ਸੋ ਦਿਸ
 ਸੰਗੁ ਨ ਬਖਰੈ ॥ ਆਜ ਤੀ ਜਨ ਕਜਾ ਕੋ ਸਥੈ ਬਿਸਰਾਇ
 ਦੁਖ ਸੰਗ ਲੈ ਲਵਾਇ ਰਘ ਨਾਥ ਮੁਖ ਤੋਰੈ ॥ ਕਤੈ ਕਪ
 ਰੇ ਰੇਰ ਲੰਕਾ ਗਛ ਪੋਰ ਪਾਰੇ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਤਾਈ ਰਾਮ
 ਕੀ ਦੁਤੀ ਫੇਰੈ ॥ ੩੬ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸੀਰਘ ਪਥੀਰ ਕੇ ਧੀ
 ਰਾਸ ਬੈਸ ਬਦ ਤਨ ਪੀਸ ਕੋ ਕੋ ਪਕਰੇ ॥ ਚਤੁ ਓਰ ਤੇ ਲੰਕ
 ਲ ਪੇਟ ਲਈ ਰਾਨ ਰਾਵਨ ਤੇ ਨ ਰਤੀ ਕੁ ਰੇਰੇ ॥ ਕਵਰਾਮ ਪ
 ਰਾਵ ਜੋਤ ਤਤਾ ਰਾਮ ਸੋ ਸਕੁ ਕੇ ਤਮ ਰੋਮ ਖਰੇ ॥ ਮਾਏ
 ਦਨ ਕੋਰਾ ਛੇ ਏ ਕੁਰ ਤੇ ਕਪਿ ਕੋਟ ਨ ਕੋਟ ਨ ਕੋਟ ਕੇਰੇ ॥ ੩੭

ਸਦਯਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਸੇ ਦੇ ਹਰ ਹੀਮਿਲ ਜੀਮਿਲ ਜਾ ਤਸਰ
 ਪੈਪਾਨੀ। ਫਾਦ ਪਰੇ ਕਿਲਕਾਰ ਸਬੈਗ ਛਲ ਕਕੇਰੀ ਤ
 ਹਸੰ ਕਨਿਆਨੀ। ਐਰ ਰੁਲੀ ਉਪਮਾ ਕਬਰਾਮ ਕਰੈ ਤੁ
 ਮਸੋ ਜੀਅਸੈ ਜੁਲੁ ਕੁਨੀ। ਜੋਗ ਕੇ ਸਾਧਕ ਜੀਅਨ ਹਾ
 ਧਕ ਜੀ ਜਗ ਛਾਡਿ ਰੁਣੇ ਨਭਗਮਾਨੀ॥ ੩੮॥ **ਸਦਯਾ** ਤੈ
 ਜਹਾਰ ਛਕ ਰੁਛ ਸਕੋਟ ਨਿਰੁ ਰੁਨ ਸੁਰ ਕੀਏ ਇਕ ਰੋਗੈ ਕੋ
 ਸਕੁਰੇਚ ਤੁਓਰ ਕਰੈ ਕਰੈ ਕਰੈ ਰਾਦਨ ਜੇ ਅਥ ਬੋਰੈ। ਆ
 ਦਤਿ ਚੰਪਚ ਦੇਚ ਤੁਓਰ ਨਿਤੇ ਕਪਕੂਕ ਬੁਲਾਦਤਿ ਐਰੋ
ਮਾਨ ਜੁਲੇ ਕ ਜਹਾ ਜ ਫੁਟ ਜੋ ਜਲਗਾਸ ਚਤੁਰਿ ਸਤੇ
 ਜਲ ਦੋਰੈ॥ ੩੯॥ **ਕਥਿਤਾ**। ਰਾਦਨ ਕੇਰਾ ਕਸ ਕਿਸਾਦਨ
 ਕੇਮੇਘ ਕਰੈ ਆਦਨ ਕੋਪ ਦੇਪਲੀ ਮੈਲੇਟ ਪੋਟੈ॥ ਦੈ
 ਦੈ ਮੁਤ ਛਾਲ ਕਰਲੈ ਲੈ ਕਰਦਾਲ ਨਗੀ ਕਾਲਕੀ ਸੀਜੀ
 ਕੁਕੀਨਿ ਸਬੈ ਕੁਮ ਚੋਟੈ॥ ਤੇਤੋਰ ਪਾਬੀਰ ਕਛੁ ਐਸੀ ਕੁ
 ਤਮਾਰੇ ਪਰਲੇ ਕਹੀਸੰ ਕੁਰੈ ਕਰੈ ਕਾਕੀ ਹਮ ਓਟੈ॥ ਕਾਲ
 ਤਨ ਛੋਟ ਕੀਨੇ ਕੋਟ ਕ ਉਪਇਮੀਛ ਛਾਤੇਟੇ ਕਚੋਟ ਜੇ
 ਦੇਕੋਟਨ ਕੇਕੋਟੈ॥ ੪੦॥ **ਦਿਤਰਾ**। ਜਬ ਕੁਦਰਤ ਕਰ
 ਬਾਂਸਲੈ ਖੋਚੈ ਸੀਰਪ ਨਾਥ। ਦਛਨ ਕਰਸੈ ਤਬ ਕਯੋਰਿ
 ਸਕੁਰ ਬਾਂਦੈ ਹਾਥ॥ ੪੧॥ **ਕਥਿਤਾ**। ਦਛਨਿ ਸੋਬੈ ਲੀਥੈ
 ਜਬ ਹੀਚ ਛਾਈ ਗਮਰ ਨਮੈ ਕਮਾਨਹਿ ਪਕੁਸੇਂ ਕਹੀ ਕੋ
 ਕਹੀ॥ ਦਾਨ ਕੁਜਨ ਕੀ ਬਾਂਰ ਕੁਖਨ ਪੁਰਹਿ ਤਬ ਆਗੇ ਤੁ

ਤੇ ਕੀਸੇ ਅਥਾਸੇ ਕੋ ਛਾ ਰੁਏ ਕਹੀ ॥ ਬੇ ਲਖੈ ਤਾਸੇ ਕਾ ਨ ਲਗੇ
 ਤੇ ਤਨ ਰਹ ਪਰਾਜੇ ਧੁ ਏਤਿ ਤੇ ਮਾਰ ਕੈ ਉਰਾ ਇਹ ਰੁ ਲੇਕ
 ਹੀ ॥ ਕਤੇ ਏ ਕਥਾਰ ਹੀ ਉਤਰੇ ਦਸ ਸੀਸ ਜਕਤ ਤੇ ਸਰਸਰਸੇ
 ਉਤਰੇ ਏ ਕਏ ਕਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਰਾਮਕਮਾਨ ਤੇ ਬਾਨ ਥੁ
 ਏ ਛੁਰਾ ਦਸ ਘਾਇ ਹਰਾ ਦਲ ਚੁਸੀ ॥ ਲੋਹੁ ਕੀ ਛੀਟ ਪਰੀ
 ਛਿਰ ਰਾਮ ਤਿ ਮਾਨੁ ਘਉਕੀ ਦੇਤਿ ਜ ਸੁਸੀ ॥ ਔਰ ਕਲੀਓ
 ਪਮਾ ਕਬਰਾਮ ਕਹੈ ਜੀਅ ਮੈ ਉਪਜੀ ਜੁ ਕਛੁ ਬੀ ॥ ਮਾਨੁ
 ਨੀਲ ਮਿਲਾਗਰ ਉਪਰ ਛੇਲ ਚਲੀ ਸਬ ਚੰਦ ਬਧੁਸੀ ॥ ੪੩ ॥
 ਕਬਿਤਾ ॥ ਸੁਰਨ ਕੋ ਮਾਰ ਪੁਰ ਪੁਰ ਕੈ ਗਰੁ ਰਨ ਸੇ ਕੋਟ ਕਾ ਕਿ
 ਗੁ ਰਨ ਲੇ ਗੁਰਨ ਕੇ ਤੁੰ ਰਹੈ ॥ ਬਰੀਏ ਅਨੀਤ ਕਹੁ ਜੀਤ ਕੀ
 ਨ ਬਾਤ ਬਿਪਰੀਤ ਤੇ ਨ ਹਰ ਜਾਤਾ ਤਾ ਹਰੁ ਮੁੰ ਰਹੈ ॥ ਕਹੁ ਰਸ
 ਟੁਟ ਕਹੁ ਜਿਹ ਤਿਕ ਦਚ ਛੂਟ ਛਾਟੇ ਪਾਟ ਬਾਜੀ ਕਹੁ ਕਹੀ
 ਬਿਨ ਸੁੰ ਰਹੈ ॥ ਰਾਦਨ ਕਹੁ ਤਿ ਮਾਨੇ ਸਾਦਨ ਕੋ ਮੇਰਿ ਪਕੀ
 ਠੇਰ ਠੇਰ ਲੇਕਾ ਪਰ ਸੇਵਾ ਤਿ ਕੇ ਕੁੰ ਰਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਰਾਦਨ ਏ ਕਉ ਪਾਉ ਧਰੋ ਗਿਰ ਰਾਮ ਕੋਤਾ ਕਚ ਲਾਇ ਦੀ ਤੇ
 ॥ ਸੇ ਤੁਸੁ ਸਾਲਾ ਗਹਿ ਬੀਚ ਸੁਗਰ ਕੀ ਬਿਸਿ ਸੁਖੇ ਲੁ
 ਕੁੰ ਰਹੈ ॥ ਲੇਹੁ ਹਰਾ ਬਨ ਬੀਚ ਕੀ ਉਚ ਕਚੁ ਰਸੁ ਪੁਰ ਹੀ ਮਾਨੀ
 ਮਿਲਾਇ ਦੀ ਤੇ ॥ ਸੋਧਨ ਹੀਨ ਮਨੇ ਰਸ ਜਮੈ ਉਠ ਬੀਚ ਹੀ
 ਬੀਚ ਬੀਲਾਇ ਰਮੈ ਤੇ ॥ ੪੫ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਰਾਦਨ ਮੇਰ ਕੀ
 ਏ ਕਤ ਕਹੈ ਹਨੁ ਮਾਨਤਾ ਇਕੈ ਰੁੰ ਰਹੈ ॥ ਸੇ ਏ ਅੰਗ ਦਤਾ

ਤਕੀ ਦੇ ਉਸੁਰਬ ਰੇ ਅਰੁਆਪਨੀ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਦੈ ਗਿਰਬੀ ਚਮ
 ਲੇਬਲਸੇ ਨਰੁ ਤੈਲਟ ਕੇ ਸੁਪਰੇਧਰ ਮੰਤੈ ॥ ਬਾਲ ਬਿਤਿ ਕਮ
 ਜੋ ਬਿਧਿ ਪਦ ਕੁਚਨੀ ਚੇ ਕੁਏ ਚਲ ਕੈ ਉਪਰੈ ॥ ੪੬ ॥ ਸਦਯ
 ਰਾਖਨ ਦੋਰ ਚਲੈ ਤਬ ਪਾਇਨ ਪਾਇਨ ਸੋ ਰਿਸ ਕੇ ਕਰਤੇ ॥ ਤੋਨ
 ਪਾਇ ਗਤੇ ਨਲ ਨੀਲ ਸੁਗੀਧ ਗਏ ਦਬ ਮੈ ਰਮਤਾ ਰੂਤੇ ॥ ਕੁਜਿ
 ਮੈ ਕੁਰ ਕੈ ਸੁਫਿ ਕੀ ਗੰਢ ਕੇ ਸੋ ਉਧਾਟ ਮੈ ਛੂਟ ਗਏ ਛਰਤੇ ॥
 ਮਨੋਯੈ ਉਪਜੀ ਉਪਮਾ ਚਟੀਆ ਜਨਰੁ ਜਗਏ ਦਿਜ ਕੇ ਕਰਤੇ
 ॥ ੪੭ ॥ ਸਦਯ ॥ ਧਇ ਪਰੇਸ ਬਰਾਖਨ ਉਪਰੈ ਸਬ ਕੇ ਮ
 ਨ ਕੋ ਪਜ ਗਯੈ ॥ ਰਬ ਤੋਰ ਸੁਜਾ ਭੁਜ ਦਾਤਨ ਚਖ ਸੁਗੀਧ ਤਿਜਾ
 ਇ ਸੁਗੀਧ ਲਗਯੈ ॥ ਰਿਸ ਸੋ ਕਿਲ ਕਾਰ ਮਤਾ ਰਜਨੀ ਚਰਾਪੇ
 ਰਨ ਕੋ ਜਬ ਯੀ ਉਮਗਯੈ ॥ ਕਪਯੈ ਸਟ ਕੇ ਮਨੋਬੀ ਚਬ ਜਾਰ ਕੇ ਸਿ
 ਘ ਛੂਟੀ ਸਬ ਲੋਕ ਕਰਯੈ ॥ ੪੮ ॥ ਸਦਯ ॥ ਤੇ ਸਬ ਬਾਂਨ ਚਲ
 ਇਥ ਕੀ ਜਿਨ ਬਾਂਨ ਨ ਤੇ ਸੁਰਗਾ ਜ ਕਰੀ ॥ ਛਲਸੇ ਬਲਸੇ ਸੋਈ
 ਦੇਵਨ ਕੋ ਰਾਖੀ ਰਬਿਨਾ ਛਿਤ ਮਾਤਿ ਠਰੀ ॥ ਗਜਗਾਜ ਸੁਖੀ ਤ
 ਬਲੇ ਬਸਮੈ ਜਬ ਲੈ ਮਿਗਰਾ ਜਨ ਚੋਕ ਜਗੈ ॥ ਸਿਰਗਾਵਨ ਕੇ
 ਕੁਏ ਰਾਮ ਤਿਯੈ ਜੈ ਸੇ ਕੂਤ ਕੀ ਈਟ ਚਲੇ ਨਲਗੈ ॥ ੪੯ ॥ ਕਥਿਤੁ
 ਅਰੇਲੀ ਕਨਾਥ ਮੇਰੇ ਤਾਖਨ ਤੇ ਆਜ ਕਾਟੇ ਤੇਰੇ ਦਸ ਮਾਥ ਰਨ ਭੁ
 ਮਨਿ ਸੁਤਾ ਤਿਗੈ ॥ ਕੰਢੂ ਕਾਟ ਜੈ ਤੈ ਬਾਕੀ ਤੇਰੇ ਸਮਝੈ ਤੈ
 ਤੁਲਾ ਗਯੈ ਤੈ ਅਨੀ ਤਕੇ ਸੁਮੈ ਸੇ ਪਛੁਤਾ ਤਿਗੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਾਛੇ ਮੈ
 ਗੀਓਰੇ ਖਦਾ ਤਕਾ ਛਕਾ ਛਹਾਤਾ ਰਾਮ ਛਹਾਤਾ ਰਾਮ ਸੋਈ

੧੨

ਲਲੀ ਤਿਹੋ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਦੁਹਾਇ ਬੇਕੇ ਲ ਕ ਚ ਛ ਅ ਏ ਬੇਕੇ
ਸੀਕੇ ਜੀਕੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤ ਬੰਤੀ ਤੇ ਸੀਰਾ ਤਿਹੋ ॥ ੫੦ ॥ ਸਦਯਾ ॥
ਕੋਪ ਕ੍ਰੋਧ ਤ ਹੋਵੇ ਤ ਕੁੰਭ ਰਸ ਮੈ ਯਾਤਿ ਬਤ ਸੁਨੀ ਸ ਬਤੀ ॥
ਬਿਨੈ ਕ ਕੀ ਏ ਕ ਕੁਏ ਅ ਬਤੀ ਸੀ ਅ ਕੁਏ ਨ ਕੀ ਜੀਅ
ਤੋ ਸਹ ਤੀ ॥ ਕੈਰਾਮ ਤਿ ਮਾਰ ਸੁਗਾਮ ਤਿ ਜੀਤ ਕੈ ਨ ਮ ਕ ਥਾ ਤ ਬ
ਤੋਇ ਸਤੀ ॥ ਅਬ ਆ ਜ ਚ ਲੈ ਜਗ ਮੈ ਯਾਤਿ ਬਾਤ ਕਿਰਦ
ਨ ਨਾਤਿ ਕਿਰਾਮ ਨ ਤੀ ॥ ੫੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਕੋਪ ਅ ਰ ਜੁ ਰੇ ਨ
ਦੁ ਕੇ ਮੁਖੇ ਮੁਰੈ ਤੈ ਨ ਸੁਰ ਨ ਮੈ ਦੁਰੇ ਹਾਮ ਰਾ ਦ ਨ ਮਾ ਬ ਲੀ ॥
ਜੈ ਸੇ ਕ ਛੁ ਪ ਓ ਲੈ ਕ ਰਾ ਬ ਕੋ ਲ ਗਾਏ ਰਾਮ ਤੈ ਸੇ ਸੁ ਬੇ ਕੋ ਦੇ
ਤਿ ਦਾ ਤੀ ਕੀ ਰ ਚੀ ਕੁ ਲੀ ॥ ਬੀਰ ਰ ਸ ਮਾ ਤੇ ਸ ਬਤ ਤੇ ਨ ਨ ਰ ਤੇ
ਗ ਤੇ ਲੋ ਤੁ ਕੇ ਕੁ ਰੇ ਗਾ ਤ ਉਪ ਮਾ ਨ ਮ ਨ ਤੇ ਟੀ ਲੀ ॥ ਹਾਮ ਲ ਛ ਮ
ਨ ਅੰਗ ਗੀ ਗਾ ਜ ਮ ਨਾ ਤ ਰੰਗ ਲੋ ਤੁ ਧਾਰ ਤਿ ਨ ਮੈ ਸ ਰ ਸੁ ਬੀ
ਸੀ ਤੈ ਚ ਲੀ ॥ ੫੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਗੀਤ ਗੀਤ ਲੋ ਰੇ ਓ ਰੰਗ ਤੇ ਨ
ਰੇ ਰੇ ਰੁਖ ਨ ਜੀ ਖੇਰੇ ਆਛ ਬੀਰ ਸੁ ਫ ਰੇ ਤੈ ॥ ਘਾਇ ਨ ਸੇ
ਭਰੇ ਲੋ ਤੁ ਧਰ ਨਾ ਜੀ ਭਰੇ ਤ ਉ ਤੇ ਨ ਅਤਿ ਰੇ ਲੋ ਰ ਬੇ ਕੋ ਕ
ਰ ਕਰੇ ਤੈ ॥ ਭੁਏ ਦੇ ਦੁਹੇ ਨ ਕੁਤੇ ਪੁਰਾ ਪ ਪੇਰੇ ਪਾਨ ਰਾ ਦ ਨ ਕੇ
ਆਨ ਗਰੇ ਈ ਮੇਰਾ ਮ ਧ ਰੇ ਤੈ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਭੁਰ ਜਰੇ ਬ ਰੇ ਤੈ ਨ ਬ ਚਿ
ਅਰੇ ਬਿਚਰੇ ਕ ਅੰ ਸ ਦਾ ਤ ਮ ਰ ਮੇ ਅ ਨ ਸ ਰੇ ਤੈ ॥ ੫੩ ॥ ਸਦਯਾ
ਦਿ ਜੋ ਸ ਕ ਕਾ ਦ ਕ ਪ ਨ ਅਰਾ ਧ ਕ ਜੋਗ ਜੁਟੀ ਅਖੀਆ ਅ ਨ
ਪਾਨ ਸ ਮੈ ਨ ਪ ਮੈ ਤ ਤਿ ਰਾ ਮ ਸੁ ਤੇ ਕ ਹੀ ਏ ਜਗ ਮੈ ਅਨਰਾਗੀ

ਲੰਕਾ ਪਤੀ ਕਸਮ ਤਿ ਕਰੈ ਤਿਨ ਕੋ ਅਰੇ ਹਾਘ ਦਸ ਕੋ ਭੁਜਾ
 ਗੀ॥ ਅੰਕ ਭਰੇ ਸੁਕੀਆ ਭੁਲੈ ਕਰੈ ਹਾਘ ਦਸ ਤੇ ਅਧ ਕੇ ਬ
 ਰ ਭੁਗੀ॥ ੫੪॥ **ਸਵਯਾ** ਕੋ ਪਕੀ ਡੀਠ ਚਿਤੈ ਨ ਭਓ ਰਸੁ ਦੈ
 ਦਸ ਕੋ ਕਯੋ ਹਾਘ ਦਸ ਯੋ॥ ਸਿੰਗ ਮੇਰੇ ਈਜੀ ਦਤਰਾ ਮਕੇ ਉਪਰਿ
 ਫੂਲ ਦਏ ਬਰਖਾਇ ਸੁਕੀ॥ ਅਧ ਯੋ ਰਿਸ ਆਵਤੈ ਮਸਮੈ
 ਨਿਰਮੁਲ ਕਰੇ ਬਥ ਜਾਨੁ ਜੀ॥ ਅਤਿ ਫੂਲ ਕੀ ਪੀਰ ਭਈ
 ਤਨ ਮੈ ਰਾਖੀ ਰਕੇਤੀ ਰਸ ਤੇ ਸੁਖ ਸਜੀ॥ ੫੫॥ **ਕਥਿਤਾ** ਜੇਈ
 ਜੇਚਲਾਏ ਬਾਨ ਤੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਤਨੁ ਮਾਨ ਪਾਨ ਨਾ ਬਰਾ ਮਥੈ ਰਜਾਨ
 ਤੁਨ ਦਏ ਤੈ॥ ਤਬ ਹੀ ਬਿਲਾਨੇ ਕਹੁ ਚਲ ਤਿਨ ਜਾਨੇ ਜੈ ਸੇ
 ਰਾਹ ਦੀ ਮਨੋਰਥ ਬਿਲਾਇ ਬੀਚਿ ਗਏ ਤੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਅ
 ਗ ਦਿਸੁ ਗੀ ਦਜਾ ਮਵਤ ਨ ਲਨੀਲ ਢੀਲ ਛਾਡਿ ਰਨ ਮੈ
 ਨਿਸੰਕਰੁ ਏ॥ ਸੈਤੀ ਤਿ ਸੁਲਤਾ ਕੇ ਫੂਲ ਨ ਜੀ ਤੇਰ
 ਰੇਰੇ ਹਾਘ ਦਸ ਕੇ ਚਕ੍ਰ ਤੇ ਨੈ ਕਚ ਕ੍ਰਕੁ ਏ॥ ੫੬॥ **ਕਥਿਤਾ**
 ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਲਛਮਨ ਪੈਠ ਕੈ ਨਿਸੰਕਰਨ ਕਰਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਪਾ
 ਲ ਆਧੋ ਅਧ ਕਰੀ॥ ਸੁੰਡ ਬਿਨੁ ਕਰੀ ਤਹਾ ਸੋ ਲਾਤਿ ਕੇ
 ਕੁੰਡ ਜਹਾ ਬੂਝ ਗਏ ਅੰਗ ਕੁੰਡ ਦੋਸਤਿ ਉਪਾ ਕੀ॥ ਤਾ
 ਹੀ ਛਿਨ ਮੈ ਸੀ ਛਬ ਆਈ ਜੀ ਅਰਾਮ ਕਬ ਮਨੇ ਸਿਦਰੁ ਪ
 ਸਬ ਹੀ ਕਮਨੁ ਤਿ ਕੀ॥ ਚਦਨ ਗੁਲਾਲ ਫੂਲ ਮਾਲ ਸੋ
 ਫੂਲਾਇ ਗਾਲ ਪੁਜ ਪੁਜ ਦੇਵ ਬਧੁ ਤੁਥ ਪਾਇ ਰਹੀ॥ ੫੭॥
ਸਵਯਾ ਸੀਰਾ ਪਥੀਰ ਸਰਾਸ ਨ ਤੇ ਚੁਬ ਬਾਨ ਛੁੰਦੇ ਨ ਤਿ

ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੀ॥ ਧੁਰਨ ਜੀ ਬਰਖੈ ਚ ਤੁਓਰ ਕੈ ਤੇਰੇ ਕਰਾਇ ਦਸੇ
 ਦਿਸਮਾ ਮੀ॥ ਤਾਬਨ ਤੇਰੇ ਬਾਰ ਗਏ ਛੁਟ ਮਾਥਨ ਤੇ ਮੁਕਟ ਕੁੰਜ
 ਨਾਹੀ॥ ਦਾਸ ਰਬੀ ਤਬਰਾਦ ਨਕੀ ਗਤਿ ਤੇਰੇ ਰਬੀ ਬਿਰਬੀ ਕ
 ਰ ਰੁਖੀ॥ ੫੮॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਗਾਦ ਨ ਕੋ ਉਤ ਪਾਤ ਬਰੇ ਦੁਖ ਪੋਏ ਮੀ
 ਗਾਛ ਕੋਰ ਕਿ ਗੁਰੇ॥ ਦੇਖ ਮਾਗਨ ਦੇ ਵਕਰੈ ਸਠ ਪੁਰਨ ਤੇ ਕੀਓ
 ਚਾਤਿ ਪੁਰੇ॥ ਠਰੀ ਠਰ ਕੁਕੁਕੇ ਸੇ ਲੁਕੇ ਸੇ ਕਾਲ ਕੇ ਛੁਕੇ ਸੇ ਬਾ
 ਦਰ ਕੁਰੇ॥ ਤੈਸ ਬਕੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਜੀ ਰਾਮ ਕਿਸ ਬੁਝੀ ਮਾਰ ਕਰੈ ਰ
 ਨ ਸੁਰੇ॥ ੫੯॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਸੀਰਘ ਬੀਰ ਕੇਗਾ ਜਤਿ ਜੀ ਜਤਾ ਕੇਤਾ
 ਤ ਕੀਰਯ ਦ ਬਦੇ॥ ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸੋਰ ਸੁਨੇ ਉਨ ਮਤਿ ਕਰੀ ਛੈਸੇ
 ਮਦ ਸੁਰਲਾਟੇ॥ ਰਘ ਪਤਿ ਕੇ ਕੋਪ ਨ ਥਪਰੀ ਸੁਰ ਸੇ ਸਿਰ ਗਾਦਨ
 ਕੇ ਝੁਪਟੇ॥ ਕਰੈ ਤਰਦਾਰ ਕਿਰੀ ਗ ਕੀ ਧਾਰ ਮੈ ਪਾਪ ਨ ਕੇ ਜਨੁ ਪਾ
 ਮ ਕਟੇ॥ ੬੦॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਸੀਸ ਕਟੇ ਦਸ ਸੀਸ ਤਉ ਰਨ ਮੈ ਰਘ ਬੀ
 ਰ ਤਿ ਛੁਛਿਤ ਡੋਲੈ॥ ਜਾਇ ਪਰੈ ਜਿ ਤੰ ਓਰ ਬਲੀ ਛਿਤ ਆਗੇ ਤੇ
 ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਸੁ ਬੋਲੈ॥ ਜੇਰ ਬਕੁ ਜਰ ਟੁਟ ਪਰੇ ਤਿਨ ਕੋ ਕੁਜ ਬੀ
 ਸਨ ਮੈ ਟਕਟੋਲੈ॥ ਜੀ ਘਰ ਮੈ ਨਿਸ ਕੋ ਜੁ ਨਿਸ ਚਰੁ ਕੁ ਜਨ ਕੋ
 ਤਮ ਮੈ ਮਟਟੋਲੈ॥ ੬੧॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਤੇਰੇ ਸੀਸ ਪਰੇ ਛਿਤ ਮੈ ਜ
 ਨੁ ਦਰਸ ਸੁਰ ਪਲੈ ਦਿਨ ਕੇ॥ ਨਉ ਠਾਇ ਸਕੈ ਜਮ ਕੇ ਗਨ ਅਯੈ
 ਸੁਸਾਤ ਸੁ ਤੇ ਬਕਤਾਇ ਨ ਕੇ॥ ਤਬ ਸੀਸ ਕੀ ਓਰ ਸੁ ਬੀਸ ਤੁਲੈ
 ਚਰਾਤਰੇ ਉਤ ਕੋ ਤਿਕੇ॥ ਛੁਟ ਪਾਨ ਗਏ ਨ ਤਿ ਆਸ ਕੁ
 ਟੀ ਛੋਟੀ॥ ਤਾਲ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਕੇ॥ ੬੨॥ **ਸਦਯਾ**॥ ਰਾਮ ਸੀ

ਅਸਿ ਦਸਿ ਧਧਰਾ ਅਤਿ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪੁਜ ਬੁਧੇ **॥ ੬੨ ॥** ਰਾਸ
 ਮਦੇ ਦਰ ਜੋਗ ਨ ਗੀਧ ਮਸਾਨ ਅਥਾਨ ਅਨੇ ਦਲੁ ਦੇ **॥** ਰਾਖ ਨਾ ਬਕੇ
 ਹਾਥ ਤੇਰਾ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਸਿਰ ਕੁ ਇਜੁ ਲੁਟੇ ਸੁਲੁਟੇ ਨ ਜੁਟੇ **॥** ਤਬ ਸਾਤੁ
 ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਸਾਤੁ ਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦੇਹ ਛੁਟੇ ਸੰਗ ਏਊ ਛੁਟੇ **॥ ੬੩ ॥** ਕਬਤੁ
 ਕੂਲ ਤੁਕੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਅੰਸੀ ਜਿਨ ਜਾਨੇ ਕਿ ਮੈਰਾ ਦੇਵ ਨ ਤੇ ਜਾਨ ਕੀ ਬ
 ਜਾਇ ਦੇ ਲੁਲੀ ਨੀ ਹੈ **॥** ਅੰਗ ਜਿਨ ਜਾਨੇ ਕਿ ਮੈ ਬਹੀ ਠ ਕਰਾਇ
 ਤੀਮ ਲੇਤੇ ਤਾ ਕੇ ਕੁਈ ਕੀ ਬਨਾਇ ਲਿਕ ਦੀ ਨੀ ਹੈ **॥** ਕੀਨੈ ਤੈ ਬ
 ਕੀਖਨ ਬਰੋਈ ਉਪਕਾਰੁ ਤਾਤਿ ਮੈ ਸੇਜ ਸੁਦੀਨ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ਕਥਾ ਚੀ
 ਨੀ ਹੈ **॥** ਸੁਤੇ ਜੈਸੀ ਮੈ ਤੁ ਕੀ ਨੀ ਕੁਲੀ ਕੁਤ ਜੋਗਾ ਦੇਗੀ ਪਤਿ ਲੈ ਮੁ
 ਕਤਿ ਲੀਨੀ ਪਾਛੈ ਸੀਅ ਦੀ ਨੀ ਹੈ **॥ ੬੪ ॥** **॥ ਸਧਯਾ ॥** ਬੋਰੇਈ ਬ
 ਤ ਕੇਕਾ ਜਰੇ ਠ ਕੁਰਤੈ ਅਪਨੀ ਠ ਕੁਰਾਇ ਤਖੋਈ **॥** ਸੀਰਘ ਬੀਰ
 ਸੋਧੋਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਪਤਿ ਕੁਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਸਮੋਈ **॥** ਜੋਛ ਲਪ
 ਤਿਪ ਸੁਪਤਿ ਰਾਮ ਸੋਅਤਿ ਕਰੈ ਨ ਚਲੈ ਦਿਨ ਦੇਈ **॥** ਰਾਵਨ ਸੋ
 ਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਚਲਾਏ ਰੇ ਬਿਮਤਿ ਕੇ ਹਾਥ ਪਰੋ ਜਿਨ ਕੋਈ **॥ ੬੫ ॥**
॥ ਸਧਯਾ ॥ ਰਾਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸੋਧਾਤੁ ਕਤੈ ਫਿਰ ਜਾਤੁ ਕੁਲੀ ਕਰੀ ਤੈ ਨ ਸੰਸਾਰੀ
 ਦੇ ਮੁਤਿ ਪੀਠੀ ਚਲੀ ਕਪਟੀ ਯਤਿ ਕੈਨ ਸਮੈ ਰਹੁ ਤੈ ਨ ਤਿਹਾ ਕੀ **॥** ਜ
 ਨ ਕੀ ਕੋਰ ਕਟਾ ਛ ਨ ਉਪਰ ਤੇ ਸੇਤੋ ਲਾਖ ਕਿਦਾਰ ਨ ਵਾਂਝੀ **॥** ਮੈਰ
 ਨ ਮੈ ਨ ਕਰੀ ਮੁਖ ਸੰਅਧੁ ਛ ਰਸੀ ਆਰਘ ਬੀਰ ਪਧਾਝੀ **॥ ੬੬ ॥**
॥ ਸਧਯਾ ॥ ਗੀਦ ਨਿਦਾਇ ਸੁਗੀਦ ਕਾਝੀ ਪੁਤ ਸੋ ਕੁਤਿ ਤੈ ਕਪਿਕੇ
 ਗਨਯੋ **॥** ਮਾਨੇ ਮੁਰਤ ਦੇ ਤਪਤਾ ਪਚਤੁ ਦਿਸ ਛੁਲਕੁ ਝੀ ਅਬ

ਲੇਖਿ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਜੁ ਪਰਮੇ ਪਾਲ ਮੈ ਸੇਵ ਲੇ ਕਧ ਸਮੁਕੁ
 ਲੀਖਿ ਪਸੈ ਤਬ ਰਾਮ ਕੇ ਭੁਪਰ ਦੇਵਨ ਕੇ ਸਨੇ ਛੁਲ ਕੇ ਛੁਲ ਪਰੇ
 ਪਾਨ ਜੋ ॥ ੬੭ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੇ ਪਾਇ ਪਤਾ ਪਤੇ ਪਾ
 ਇ ਕੋ ਗਾਵਨ ਜੀ ਤੀ ਤੋਲੇ ਕਾ ॥ ਜਾਇ ਬਕੀ ਬਨ ਗਾ ਜ ਕਰੇ ਸੁਖ
 ਜਾਇ ਕੋ ਗਾ ਪਦ ਕੇ ਜ ਸ ਰੰ ਕਾ ॥ ਸੇ ਸਰਸਾਇ ਕੇ ਯੋ ਬ ਕ ਸੀ ਜੈ
 ਸੇ ਦੇਤ ਉਦਾਰ ਲਏ ਕਰ ਦੇ ਕਾ ॥ ਜੋ ਬਿਧ ਲੈ ਕੇ ਭੁਏ ਰ ਕਰੈ ਸੇ ਭੁ
 ਰਾਮ ਕੇ ਕੋ ਪਰ ਤੈ ਨ ਹਿਥੈ ਕਾ ॥ ੬੮ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਛੁਲ ਗਏ ਰਾਮ ਬੰ
 ਰ ਮਤਾਲ ਪਾ ਧੀ ਰ ਮਿਲੇ ਕਾ ਪਿਛੁ ਸਬ ਸਥੈ ॥ ਓਤ ਜਾਨ ਕੀ ਛੁਲ ਗ
 ਈ ਚਿਤ ਮੈ ਤੁ ਜੀ ਸੋ ਕ ਤੇ ਓਰ ਜਾ ਓ ਕ ਜੈ ॥ ਕਛੁ ਮੈ ਸੀ ਭਈ
 ਸਬ ਤੂ ਕੀ ਦਸ ਬਰਨੈ ਭਬ ਰਾਮ ਕੋ ਤੇ ਇ ਜਥੈ ॥ ਇੰ ਧੀ ਚ
 ਮਦੋ ਦਰੀ ਕੀ ਅਪਦਾ ਕਛੁ ਥੋਰੀ ਸੀ ਤੈ ਸੁ ਨ ਲੇਹੁ ਅਥੈ ॥ ੬੯ ॥
 ਕਥਿਤੁ ॥ ਭੈਨ ਤੇ ਨਿਕ ਸਮਾਇ ਰੇਵੇ ਬਿਲ ਲਾਇ ਤਾਇ ਤਾਇ
 ਲੰ ਕਰਾਇ ਪਾਇ ਨ ਪਹਤਿ ਤੈ ॥ ਰਹੀ ਨ ਸੰਭਾਰ ਕਾ ਤੂ ਤਾਰ ਕਾ ਤੂ
 ਬਾਰ ਅੰਤ ਭਾਂਤ ਕਾ ਤਾਪਦਾ ਕੇ ਪੁੰਜ ਨ ਮੈ ਭਰਤ ਤੈ ॥ ਪਰੇ
 ਨਾਰੇ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ਬਾਨ ਕੇ ਓਤਾਰੇ ਮੁੰਡ ਭੈਰਵ ਨ ਕੇ ਲੈ ਲੈ ਰੁਭੁ ਪ
 ਰਪਹਤਿ ਤੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰੁਰ ਚੰ ਕ ਚੰ ਕ ਪਰੈ ਚਤੁਰ ਨ ਨਿ ਸੈ ਸੇਈ ਚੰ ਕ
 ਚੰ ਕ ਰਾਨੀ ਚੀਟੀ ਤੇ ਰਹਤਿ ਤੈ ॥ ੭੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੀ ਬੇਈ
 ਦਸ ਕੰਧਰ ਕੀ ਭੇਟੀ ਜੀਤ ਜੀਤ ਜੇ ਲਘੇ ॥ ਜੀਤੇ ਤੋਤ ਬੈ ਨਿ ਕ ਸਤਿ ਤੈ ॥
 ਰਾਮ ਕ ਦ ਲੰ ਕਾ ਰਿਪੈ ਛੋਰੁ ਰੁਰੇ ਸਾਗਰ ਤੇ ਏਈ ਬਨੁ ਦਾਨ ਲੁਕੀ
 ਲਘੇ ਏ ਲੁਸਤਿ ਤੈ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਮੈ ਜੋਤ ਪੀਅਰਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮਾ

ਇਸਨੇ ਰਵਰਾਵਨ ਮੈਂ ਕਿਰਨੈ ਪਸਤਿ ਤੈ॥ ਮਾਨ ਉਤ ਪਾਤੁਲ
 ਸੁਕੇ ਜਲ ਜਾਤ ਮੁਖੀ ਲੋਕਾ ਪਤਿ ਮੇਘ ਬੀਜੁ ਹੀ ਸੀਲਾ ਸਕਤਿ
 ਤੈ॥ ੭੧॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਕਿਧੋ ਪਤਿ ਜਾਨ ਛਿਤ ਛਾਡੇ ਤੇ ਨ ਏ ਕਛਿ
 ਨ ਮੇਮ ਬਸ ਏ ਗਏ ਤੇ ਤੇ ਨ ਸੇ ਕਰੇ ਤੈ॥ ਚੀਨ ਟਟ ਕਾਰੇ ਬ
 ਤੇ ਲੋਤੁ ਕੇ ਪਨਾਰੇ ਕਿਧੋ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਰਾਮ ਬਾਨ ਕਾਟ ਤੀਓ ਤਰੇ
 ਤੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨ ਸੀਤਾ ਕੋ ਕੀਆ ਤੈ ਛਲੁ ਤੈ ਸੇ ਪਰ ਪਚ ਕੋ
 ਉਰਾ ਵਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ਤੈ॥ ਕਿਧੋ ਸਿਵ ਉਪਰਿ ਚਛਾਏ ਤੈ ਬਤੁਰਿ ਮੁ
 ਰੁ ਜੋਰੇ ਨ ਜੁਗਤਿ ਜੋਰੇ ਹੀ ਤਾ ਬਿਹਾਰੇ ਤੈ॥ ੭੨॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਏਕ
 ਕੈ ਤੋਰੇ ਇਤਾ ਬਾਸੁ ਨ ਸੇਧੋ ਇਕ ਤੋ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖੁ ਤੋ ਇਏ ਕ ਕਾਪ
 ਈ ਕਰਤਿ ਤੈ॥ ਏਕ ਕਤੈ ਤੀਅ ਕੁਲੇ ਤਾ ਬਤੋ ਲਗਾਏ ਸੀਆ
 ਤਨੁ ਮਾਨ ਦੇਖਏ ਕਜੀ ਅਤੇ ਰੁਠਤ ਤੈ॥ ਪਗੀਧਾ ਮਧੁ ਮਏ ਕ
 ਘੁਮ ਘੁਮ ਪਗੀ ਝੁਮਦੁ ਖਕੋ ਸਮੁਦ੍ਰ ਸਬ ਕਜੈ ਤੁਨ ਤਰਤਿ
 ਤੈ॥ ਜੇ ਹੀ ਮਿਗਨੈ ਨੀਕਣੀ ਕੁਰੀ ਦੁਖੁ ਦੇ ਨੀ ਬੇਨੀਏ ਹੀ ਸੋ ਅ
 ਟਕ ਗਿਰ ਪਾਛੈ ਈ ਪਰਤਿ ਤੈ॥ ੭੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸਬ ਤੇ ਦੁਖੀ ਮਦੇ
 ਦਰੀਰ ਹੀ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ॥ ਸਾਤਿ ਕੁਾਤਿ ਉਪਮਾ ਕੁਈ ਸੋ ਅਬ ਕ
 ਤੇ ਸੁਨਾਇ॥ ੭੪॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਕਿਧੋ ਅਪਕੀਰਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਈ ਰਾ
 ਵਨ ਤੇ ਕਿਧੋ ਤੁਈ ਲੋਕ ਨ ਕੀ ਅਪਦਾ ਈਆਈ ਤੈ॥ ਕਿਧੋ
 ਸੀਅ ਅਸ ਦੇ ਤ ਛੁਰੇ ਤੇ ਉਦਾਸ ਕੁਈ ਲੋਗਈ ਮੁਕਤਿ ਪਾਛੈ
 ਦੁਖ ਜ ਕਾਈ ਤੈ॥ ਕਿਧੋ ਠਕੁਰਾਈ ਲੋਕ ਰਾਈ ਤੇ ਬਿੰਦਾ ਬੰਦੇ
 ਕਧੋ ਗੀਧ ਜੇਗਨ ਨਿ ਜੋਗ ਨੀਪ ਠਾਈ ਤੈ॥ ਦੋਖੀ ਰਾਮ ਰ

ਈ ਭਬਨੀ ਕੇ ਠਹਰਾਈ ਯਹ ਆਇ ਕੈ ਮੇਰੇ ਰਹੀ ਚਰਨ ਲ
 ਪਟਾਈ ਹੈ ॥ ੭੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਕੈ ਤੇ ਇਨ ਪਾਇਨ ਕੋ ਦੇਵ ਲੋਕ
 ਲੋਕ ਨ ਕੈ ਆਇਨਿ ਜਕਾਇ ਕੁਟ ਕੁਟ ਦੇਨਿ ਤੋਰਤੇ ॥ ਅਗੇ
 ਲੋਕ ਪਾਲਨ ਕੀ ਸਦਾਈ ਮੁਕਟ ਮਾਲ ਲੋਟ ਬੋਕ ਰਤਿ ਹੀ
 ਨਤਾ ਸੋ ਠੀਕ ਜੋਰਤੇ ॥ ਜਛਰ ਚ ਕਿਨ ਰ ਕੂਜ ਗ ਛੂਲ
 ਚੰਦਨ ਸੋ ਪੂਜਤੇ ਹੈ ਸਾਂਝ ਲੈ ਬਰੇਈ ਕੁਰ ਕੁਰਤੇ ॥ ਰਾਮ
 ਕਾਇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਆਜ ਤਿਨ ਪਾਇਨ ਕੋ ਲਾਜ ਨ ਮਰਤਿ
 ਮਨ ਜੰਬਕ ਕਢੇ ਰਤੇ ॥ ੭੬ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਜਾਇਨ ਤੇ ਅਸੀ
 ਸੀ ਅਤਾਇਨ ਤੇ ਪਾਰੇ ਪੀਅ ਪਛ ਕੈ ਹਮਾਰੇ ਰੁਦਾ ਹਨ ਨ
 ਰੁਏ ਹੈ ॥ ਦਿਨੈ ਦਿਨ ਕੁਈ ਹਨ ਨੈ ਕਹੂ ਨ ਬਢੀ ਕਾਨ ਮਾਨ ਹੁਸ
 ਕਾਰ ਕਾ ਤਕੁਤ ਸੁਖ ਲਏ ਹੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਮੀਜਤਿ ਤੋਤਾ ਬ
 ਨ ਅਨਾਥ ਕੁਈ ਜਬ ਹੀ ਤੇ ਪਾਨ ਨਾਥ ਮੈ ਸੇਸੇ ਇਗਏ ਹੈ ॥
 ਨੈਕੁ ਨ ਸੰਭਰਤਿ ਤੋਏ ਕੈ ਬਾਰ ਹਾਰਤਿ ਤੋਨਾਥ ਮਸੁਲੇ ਲੋਗੀ
 ਪਗੀ ਪਗੀ ਪਗੀ ਪਗਏ ਹੈ ॥ ੭੭ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜੇ ਅਭੁਮ
 ਨੁ ਕਰੈ ਗੜ ਕੋ ਕੋਊ ਤੋਗ ਛੁਕੰਚਨ ਕੋ ਕਬਹੂੰ ਏ ॥ ਬੋਰ ਕਰੈ
 ਪਰਖਾਗ ਜਬੀ ਸਕਸਿੰਧ ਬਨ ਇਸ ਕੈ ਨ ਤਿਕੋਈ ॥ ਜੀ
 ਵਤਿ ਕੰਨ ਕਹੈ ਮਰਕੈ ਸੁਹਰ ਜਾਤਿ ਜੀਤ ਤਕੈ ਨ ਸੁਲੇਈ
 ॥ ਸੋ ਸਬਰਾਧ ਨ ਕੰਦਈ ਏ ਸਇਤ ਪਰਗਾਮ ਕੀ ਥੋਕੁ
 ਸੇਈ ॥ ੭੮ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਤੁਲਗਾ ਅਨ ਸੁਗੀਧ ਕਹੈ ਤੁਮ
 ਤਜੋਰਨ ਮੈ ਯਹ ਹਰੈ ॥ ਰਾਘਵ ਬਾਨ ਤੇ ਮੁਕੁਟੈ ਧਰੈ

ਸਚ ਸਾਸਨ ਹਰਿ ਤੇ ਭੀ ॥ ਪਰਮ ਸੁਨੀਤਿ ਚਲੇ ਮਿਲ ਕੇ ਜ
 ਨਗਮ ਕੀ ਓਰ ਦੁਤੁ ਪਗਧਾਰੀ ॥ ਸੀਰੰਘ ਬੀਰਮ ਦੋਰ ਤੇ ਸ
 ਤਿਯੋ ਕਹਿ ਕੇ ਕਪਿਰਾਜ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਤੇ ਮਘੁ ਦੁ
 ਜਤਿ ਕੀ ਜਨਨੀ ਮਾਦਾ ਨਦ ਕੀ ਤਨਿਆ ਪਰਧਾਨੀ ॥ ਗਜਤੰ
 ਤੀਸ ਬਕੇ ਸਿਰਨਾ ਬਇਤੈ ਦਸ ਕੰਧਰ ਕੇ ਪਟਗਾਨੀ ॥ ਸੀਰੰਘ
 ਬੀਰਸੁ ਪਾਇਨ ਲਾਗਤਿ ਦੈ ਕਰਜੇ ਰਮਤਾ ਬਿਲਲਾਨੀ ॥ ਰ
 ਦਨ ਕੇ ਦੁਖ ਯੋਤਰਠੈ ਜੈ ਸੇ ਮੀਨ ਮਰੈ ਬਿਨਸੀ ਚਤਿ ਪਾਨੀ ॥ ੪੦ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਨਾਇ ਰਹੇ ਰੰਘ ਨਾਥ ਦੇ ਓਦਿ ਗਾਨੀ ਰਕੁਰੇ ਕਰਨ ਰਿਸਤੇ
 ॥ ਨਲ ਨੀਲ ਤਨੁ ਲਾਪ ਬੀਰਸੁ ਅੰਗਦ ਮੈਨ ਕੁਜੀ ਠਠ ਕੇ ਹਸਤੇ
 ॥ ਰਸਪੰਚ ਕੁਏ ਰੰਘੁ ਬੀਰ ਕੇ ਨੈਨ ਨਿਸੈ ਕਛੁ ਕਾਰਨ ਤੇ ਬਸਤੇ
 ॥ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਸਬੈ ਓਚਟੈ ਜਨਿ ਗਾਪਦ ਕੇ ਜਸ
 ਤੇ ॥ ੪੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤਿਹ ਮੈਸਰ ਬ੍ਰਹਮਾਦ ਸਿਦਸ ਬਰਬਚੇ ਝੁ
 ਕਾਸ ॥ ਸੋਯ ਹਸ ਬਜਗਤੈ ਪ੍ਰਗਟ ਜਤੰ ਪ੍ਰਕੁਤੇ ਤਹਿ ਦਾਸ ॥ ੪੨ ॥
ਸੋਹਣਾ ॥ ਲਜਾ ਕੋ ਪਪਸਾਰ ਝੁਮਕੁ ਝੁਰੈ ਨ ਨਿਕੁਰੇ ॥ ਕਰਨ
 ਅਰੁ ਬਿਸਮਾਦ ਮਿਲਇਨ ਸੋ ਪਾਚੈ ਭੁਏ ॥ ੪੩ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ॥ ਸਿ
 ਦਲ ਛਮਨਾ ਸੁਰੇਸ ਮਿਲਦਸ ਕੰਧਰ ਪਿਤਾਤੇ ॥ ਮਦੋਰ ਦੁਖ ਭੇ
 ਸ ਜਯੋ ਹਿਸ ਤਿਯੋ ਕਰਨ ਗਨੇ ॥ ੪੪ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਜੇਈ ਨੈਨ ਦੇਖ
 ਸਿਦਲਾ ਜਕੇ ਜਤਾ ਜਭੁਏ ਜੇਈ ਲਛਮਨ ਦੇਖ ਕੋ ਪਵਿਛੁ ਭੁਤ
 ਤੇ ॥ ਜੇਈ ਇਛੁ ਕੁਨ ਕੇ ਨਿਸਾਨ ਸੁਨ ਗੀਤ ਜਤਿ ਲਕਾ ਪਤਿ ਤਤੇ
 ਦੇਖ ਸੋਚ ਕੇ ਧਰਤੀ ॥ ਜੇਈ ਨੈਨ ਦੇਖ ਕੋ ਮਦੋਰ ਗਧਿ ਪਤਿ ਕਾ

ਲਾਏ ਕਿ ਪਾਲ ਕਰਣ ਕੇ ਰਸ ਮੈ ਚਰਤਿ ਤੈ ॥ ਤੇਈ ਸੈ ਨਰ ਮਕੇ

ਬਚਯਾ ਕਾਲ ਪਾਸ ਕੇ ਵੇਰਾ ਮਕਦ ਕਾਸ ਕੇ ਪੁਰਨ ਕਰਤ ਤੈ ॥ ੮੫

ਕਥਿਤਾ ॥ ਸੋ ਕਭਰ ਬੁਝੀ ਰਾਖੀ ਰਤਿ ਤੂ ਲੋ ਕਪਤਿ ਨੈ ਕੁਭ ਜੇ

ਦੇ ਨ ਤਾਰ ਰੋ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ॥ ਬੋਲੀ ਤ ਬਰਸਰ ਬਨ ਦਸ ਅਨੇ

ਦਸੈ ਕਾ ਕੁਮਤਿ ਕਟੈ ਯਾ ਤੇ ਬਢੈ ਯਾ ਤੇ ਸੁਮਤਿ ਕੇ ॥ ਅਬ ਤੈ ਨਿ

ਰਾਸ ਭੁਈ ਜੋਗ ਨੀ ਉਦਾਸ ਭੁਈ ਏ ਕਾਸ ਜੀ ਉਪਾਇ ਪਾਇਰ

ਪੁਪਤਿ ॥ ਆਇ ਜੋ ਦੇਹੁ ਜਰੇ ਪਾਪੀ ਪੀਅਸੰਗ ਮਰੇ ਚੇਗੀ ਏ ਕੇ ਪਾ

ਨੀ ਭਰੇ ਠਾ ਕੁਰ ਕੁਗਤਿ ਕੇ ॥ ੮੬ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸੀਰਾ ਪਾਬੀ ਰਤਿ

ਕੂਲ ਗਈ ਸਬ ਯੈ ਟਪ ਕੇ ਢਿਗ ਜੀ ਨ ਝਗੀ ॥ ਸੁਜਤਾ ਕੇ ਤਹਾ

ਯੋਗਿ ਤੁਲਿਖੇ ਸਬ ਦੇਵ ਨ ਜੀ ਪਲ ਕੈ ਨ ਪਗੀ ॥ ਅਲ ਕੇ ਸਦ

ਨੇਸ ਕੇ ਉਪਰ ਕੁੰਝ ਸਦਾ ਰਹਤੀ ਤਬ ਕੇ ਸਭੁ ਹੀ ॥ ਨ ਅਖੰਡੁ ਲ

ਤੋ ਹੀ ਨਤੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਕਰੈ ਕਾਪਿ ਮੰਡੁਲ ਬੀ ਚਖਹੀ ॥ ੮੭ ॥

ਕਥਿਤਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰੇਹੁ ਢੁਕੇ ਢੁਕੇ ਢੁਤ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜੀਤ ਸੁਨ ਕੈ ਪ

ਤੀਤ ਕੇ ਉਦੇਵ ਨ ਕਰਤਿ ਤੈ ॥ ਕਹੈ ਸੁਰਰਾ ਜਹ ਮੈ ਆਜ ਤੈ ਸੁ

ਨਾਵੈ ਜਿਨ ਜੋ ਜੀਅ ਤਿ ਤੇ ਏ ਤੈ ਤੋ ਓਲੈ ਪਰਤੈ ॥ ਜਾਨੈ ਕ

ਮਲਾਸਨ ਜੋਗ ਮਗਰ ਜਸਨ ਤੈ ਤੈ ਉਸਿ ਦਕਾਨ ਨਿ ਆਨ ਨ ਪ

ਰਤਿ ਤੈ ॥ ਕਹੈ ਰਾਖੀ ਰਯਾ ਤਾ ਕੀ ਝੀਅ ਦੇ ਬੇ ਕਾਪਿ ਏ ਤੇ ਪ

ਰਕ ਲਤੇ ਕੇ ਉਨ ਰਹਤਿ ਤੈ ॥ ੮੮ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸੁੰਦਰ ਦਾਤ ਕ

ਚੋ ਪਤਿ ਕੇ ਬਡੁ ਗੁਨ ਮੈ ਤੁਬ ਠੀ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਸੰਗ ਜਰੈ ਜਿ

ਤਿਯੋਤਿ ਬਾਹਿ ਅਥੈ ਜਗਜੋ ਲਗਮੋ ਤਿ ਕੁਜੋ ਅਨਰਗੀ ॥ ੨੮ ॥

ਸੰਗ ਬਭਾਖਨ ਕੇ ਕਰਰਾ ਜੁ ਇਹ ਗੰਭੀਰੈ ਬਰਹਾਗੀ ॥ ੨੯ ॥

ਸਦਯਾ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਅੰਕ ਲਿਖੇ ਬਿਧਨ ਸੋਈ ਤੋ ਤੈ ਸੁਦਰਸੋ ਕ

ਨਿਦਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਅਪਰਾਧਨੀ ਅਰੁ ਹੈ ਅਪਰਾਧ ਤੋ

ਆਪ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਯਹ ਦੁਤੀ ਨ ਕਿ ਮੈ ਪਠਾਏ ਕਪਿਸ਼ਾਦਨ

ਬੈਰ ਬਿਸਾਰ ਸੰਕਾਰਾ ॥ ਆਨ ਮਿਲੋ ਸੀ ਅਕੇ ਪਲਟੇ ਪਤਿ

ਕੀਰਤਿ ਰਾਜ ਲੇਲੇ ਕਸਿਧਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸੋਨਕ

ਗੀਤਿ ਨਯੋ ਸਮਝੀ ਕਯੋ ਰਾਮ ਕੇ ਬੈਰ ਰਤੀ ਨ ਰਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਦੇਵਨ

ਜੀਤਤ ਹੋ ਸਿਧ ਕੇ ਬਲਾਏ ਥਕਤਾਰਨ ਆਇ ਲਹੈ ॥ ਸੁਨ

ਭਾਮਨ ਆਪਨੀ ਬਾਤ ਹੋ ਆਪਨੀ ਕਤਿ ਤੇ ਅਤਿਲਾ ਜਮਰੋ

॥ ਨ ਤੋਰੁ ਦਸੇ ਲਾਖ ਕਰੋ ਰਤੋ ਰਤੋ ਨਿਕੀ ਕੋਰਮਰੋ ਰਧਰੋ ॥ ੩੧ ॥

ਸਦਯਾ ॥ ਤੈ ਬਿਨ ਤੀਰਥ ਧੀਰ ਸੁਨੇ ਅਪਰਾਧ ਛਿਮੋ ਅਬਰਾ

ਦਨ ਕੇ ॥ ਜਬ ਸੀ ਅਤਿ ਗੀਤ ਬੀ ਬਿਗਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਬਿਗਰੀ

ਨਭਿਲਾਦਨ ਕੇ ॥ ਜੇਈ ਪਾਪ ਦਵਾਗ ਨਿਮਾਤਿ ਜਰੈ ਤਿਨ ਕੇ

ਤੁਮ ਤੋ ਘਨ ਸਾਦ ਨਿਕੇ ॥ ਦੁਖ ਸਿੰਧ ਮੈ ਬੁਝਰਹੇ ਹਮ ਸੇ ਤੁਮ ਸੇ

ਪਰੁਪਾਰੁ ਲਘਾਦਨ ਕੇ ॥ ੩੨ ॥ **ਕਥਿਤਾ** ॥ ਜਾਤਿ ਦਿਨ ਚੋਗੀ

ਸੀ ਅਥੋਗੀ ਸੀ ਸਕੁ ਨਿਜਾਗੀ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਮੈ ਹੁਸਮ ਝੁਝਾਇ ਪਾਰਿ ਜਾ

ਗੀਤੈ ॥ ਅਯੋ ਤੁਮਾਨ ਲੋਕ ਜਾਰ ਕੈ ਨਿਸੰਕ ਜਾਗੀ ਪਥੈ ਰੋਧੈ

ਅੰਗਾਰ ਕੁੰਸਮ ਕਰਿ ਰੂਗੀਤੈ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਬਚਨਿ ਉਲਕ ਨਿਪਥੈ

ਜਾਗੀ ਅੰਗ ਕੀ ਬਿਨ ਸਤਾਇ ਸਿਧਯੈ ਝੁਰ ਸਿਧਾਗੀਤੈ ॥ ਰਾਮ ਬਾ

੨੮

ਸਿ

ਨਕ ਵਡੀ ਪਾਇ ਨ ਕੀ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ਤਾ ਪਰ ਕਰਤਿ ਤੋ ਜ
 ਰੀ ਅਵੈ ਉਪਾਗੀ ਤੇ ॥ ੨੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਤੇਜ ਤੇ ਕਉ ਨ ਚੇਲ
 ਸਕੈ ਪਰਯੋਗੁ ਗੈ ਸਬ ਕੋ ਕੁਮਤੇ ॥ ਸੁ ਬਭੀਖ ਨ ਸੋਖ ਗਾਮ
 ਨ ਮਿਲੈ ਉਲੇਕ ਪਤੀ ਬਿਖ ਕੇ ਦੁਮਤੇ ॥ ਸੀ ਅਦੀਪ ਸੋ ਪੀ
 ਤ ਪਤੰਗ ਕਰੇ ਪਤਿ ਪਾਨ ਬਚੈ ਤਬ ਕੰਨ ਮਤੇ ॥ ਪੀ ਅਕਸ ਬ
 ਜਾਨ ਤਿ ਤੇ ਪੁਰੁਜੁ ਅਬਰਾ ਦਨ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇ ਤੁਮ ਤੇ ॥ ੨੪ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਜੈ ਸੀ ਅਚਰ ਲਈ ਤੁਕਤ ਅਰੁ ਬੈਰ ਕਉ ਤੁਕਤ ਬਿ
 ਗਮੀ ਤੇ ॥ ਮੈ ਜੁ ਕਹੀ ਸੋ ਨ ਏ ਕ ਕਰੀ ਤੁਕਤ ਕੁੰਝੇ ਕਰ ਦਾਰ
 ਲ ਮੀ ਤੇ ॥ ਯਾਰ ਨ ਮੈ ਮੇਰੇ ਸੋ ਨ ਨਿਤ ਪਲ ਪਾਛੈ ਕੋ ਪਾਓ ਨ
 ਨੈ ਕੁ ਵ ਮੀ ਤੇ ॥ ਧੰਨ ਸਬੈ ਅੰਗ ਰਾ ਦਨ ਕੇ ਜੁ ਨ ਮੈ ਪਗ ਤੇ ਮੁ
 ਖ ਛੋਰ ਪ ਮੀ ਤੇ ॥ ੨੫ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਰਜਾਇ ਪਾਇ ਤੁ
 ਮਾਨ ਕੀ ਸਤਾਇ ਚੰ ਪਸੋ ਚਿਤ ਬਨਾਇ ਰਾ ਦਨ ਕੀ ਦੇਹ ਕੇ ॥ ਤਾਪ
 ਰ ਲੇਖ ਗੀ ਛੁਕ ਦੀ ਨੀ ਤੇ ਹੀ ਪਾਗੀ ਅਜ ਤੁਲੈ ਕੁਲੀ ਕਰੀ ਦਿਗ
 ਦੇ ਖੇ ਭੁਗੇ ਹ ਕੇ ॥ ਐ ਸੀ ਪਰ ਜਾਗੀ ਅਜ ਤੁਕਤੋ ਸੁਹਾ ਸੁਹਾ
 ਗੀ ਮਨੋ ਪ੍ਰਗਟੈ ਜਨਾ ਦਤਿ ਤੇ ਸੀਤਾ ਕੇ ਸਨੇ ਕੇ ॥ ਪਰੈ ਕੋਟ ਮੇਰੀ
 ਤਉ ਜਰੈ ਲੇਹ ਦੇਹ ਕੀ ਏਹੀ ਏ ਕੇ ਹੁਲਾਸ ਤੇ ਨ ਮਿਲੀ ਜਾਇ
 ਖੋਹ ਕੀ ॥ ੨੬ ॥ **ਸੋਹਨਾ** ॥ ਤਬ ਲਛਮਨ ਤੁਮਾਨ ਰਾਮ ਰਜਾਇ
 ਸੁਪਾਇ ਕੇ ॥ ਕੀ ਨੇਰ ਬਕ ਪਲਾਨ ਜਨ ਕ ਸੁਤਾ ਤਿ ਬਨ ਬਸੈ
 ॥ ੨੭ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਜਾਇ ਸਿਰਨਾਇ ਕੁਝੋ ਚਲੇ ਸੀ ਅਮਾਇ ਪਾਇ
 ਦੇਖੋ ਰਾਮ ਪਾਇ ਅਤਿ ਕੁਇ ਨਿਰਮਲਿ ਸੇ ॥ ਤੇਜੁ ਲੰਕਾ ਰਾਇ ਰਨ

ਰੁਣੀ ਅੰਗਾਇ ਜਸ ਦੁ ਪਕੀ ਬਜਾਇ ਰਾਖਾਇ ਜੀ ਤੇ ਭਲੇ
 ਕਰੀ ਨ ਬਨਾਇ ਹੋਲੇ ਚਨ ਲਗਾਇ ਇਤ ਸ ਬਸੋ ਕਰਤਿ ਅਜ
 ਭੁਟੇ ਕਲ ਕਲ ਸੇ ॥ ਲੈ ਚਲੇ ਲਵਾਇ ਕ ਬਰਾਮ ਬਲ ਜਾਇ ਭ
 ਬਰੀ ਛਿ ਤਛਾਇ ਨ ਖਚਕ ਕਾ ਕੀ ਕਲ ਸੇ ॥ ੫੮ ॥ ਸਦਯਾ ॥
 ਮੋਰ ਚਲੈ ਅਲਕੈ ਅਤਿ ਜਾਨ ਚਕੋਰ ਚਲੇ ਮੁਖ ਜਾਨ ਸਸੀ ॥ ਦਿ
 ਗਦੇ ਖਸੋਰ ਜਨ ਤੇ ਸੁਖ ਰੇ ਮਧ ਪਾਵ ਲਿਸੀ ਅਕੇ ਸੰਗ ਧਸੀ ॥ ਬੁਸ
 ਪਾਇ ਨੁਪਰ ਕੀ ਸੁਨ ਸੋ ਮਿਲਤ ਸ ਚਲੇ ਜੀਅ ਮੈ ਜੁ ਧਸੀ ॥ ਅ
 ਜਤੁ ਜੀਅ ਲਾਖ ਸਕੋ ਚਨ ਸੇ ਤਉ ਦਾ ਮਨਿ ਕੋਰ ਰਪ ਤਿਤ ਸੀ ॥
 ॥ ੫੯ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਜੋ ਕਹਿ ਤੈ ਰਾਖ ਬੀਰ ਚਿਤੈ ਮੁਹਿ ਤੈ ਬਨ ਮੈ ਮਿ
 ਰਾ ਕਾ ਜਪ ਠਾਏ ॥ ਐਰ ਇਤੇ ਪਰ ਰੇ ਖਮਿ ਟਾਇ ਕੈ ਕੀ ਖਰਈ ਤੋ
 ਇਤੇ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਜਮ ਕੇ ਹਰ ਕੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਏ ਪਾਨ ਕੁਰੰਗ ਸੀ
 ਅਤੇ ਬਨਾਏ ॥ ਜਾਨ ਤੋ ਕਛੁ ਤੋ ਬਿਪਰੀਤ ਜੁ ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਵਨ ਅ
 ਪਨ ਅਏ ॥ ੬੦ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਤੋਸਤਿ ਤੇ ਸਤ ਜੋ ਜਨ ਸਿੰਧ ਤੋ ਛਾਂਧ
 ਪਕੈ ਪੁਰ ਠੋਕ ਜ ਕੀ ॥ ਤੋਸਤਿ ਤੇ ਸਸਿ ਸੁਰ ਠੋਕੈ ਨ ਭਜੇ ਸਿਧੀ
 ਛਿਤ ਖੇਰਨ ਪੀ ॥ ਤੋਸਤਿ ਤੇ ਰਨ ਕੋ ਪਚ ਦੇ ਸੁਨ ਜਾਨ ਕੀ ਰਾਵ
 ਨ ਮਾਰਗੀ ਕੀ ॥ ਤੋਤਿ ਤੇ ਬੋਲ ਤਿਤੈ ਦਸ ਪੈ ਰ ਸੁਦਾਸ ਰਖੀ ਲਾਖ
 ਬਾਰ ਧ ਅੰ ॥ ੬੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਤੇਰੇ ਬਿਛੁਰੇ ਤੇ ਐਭੇ ਬਿਛੁਰੀ
 ਤੀਸਾ ਤਿਤੀ ਅਰਾਵਨ ਕੇ ਮਾਰਤਿ ਤੀਸਾ ਤੇ ਚੁਰਾ ਆਈ ॥ ਲਾਜੁ
 ਰਖੀ ਨੈ ਨਨਿ ਪਬੀਨ ਤਾ ਸੁ ਬੋਨ ਨਿ ਮੈ ਰੀ ਵਕਰ ਸੁ ਕੰ ਚ ਚੁਦਾਂ
 ਕੀ ਬਸਾਈ ਤੇ ॥ ਸੋ ਕਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੁਤ ਮਾਰ ਕੀਰਤਿ ਅੰਧ ਕੁਤ

ਜੇਕੁ ਭਾਵੈ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤੀ ॥ ਜੇਕੁ ਭਾਵੈ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤੀ ॥
 ਪਾਥੀਰੁ ਨ ਤਾ ਕੀ ਭੀ ਨੈਨ ਕੁਰਦੇ ਖਾਨਾ ਪਾਈ ॥ ੧੦੨ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਜਦ ਪਾਥੀਰੁ ਨ ਮਾਨ ਕਰੀ ਤਉ ਸੀਅ ਚੀਅ ਕੋ ਨਾਮ
 ਦੇਖ ਰਕੋ ॥ ਜਦ ਚੀਕ ਚੁਰਾਖ ਨ ਕੀਚ ਲਾਏ ਤਬ ਚੀਮਾਨ ਮਾ
 ਨ ਕਰੈ ਚਰਕੋ ॥ ਧਨ ਕੰਟਕ ਕੁੰ ਜਾਇ ਚਰਨ ਮੈ ਕੁੰ ਜਾਨ
 ਕੀ ਪਾਨ ਮਤੀ ਪਰਕੋ ॥ ਕਦਹਾ ਮਚਲੈ ਠਠ ਕੈ ਸਕੁਚੈ ਸੁਭੈ
 ਉਤਨੁ ਅਜੁ ਬਟਾਨ ਰਕੋ ॥ ੧੦੩ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਦੁਰ ਤੇਰਾ ਮ
 ਦਿਵਾ ਕਰਦੇ ਖਰੁਏ ਸੀਅ ਕੇ ਦਿਗ ਕੰ ਜਤ ਸੈ ਤੈ ॥ ਸਮਾਮ
 ਪਟਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੈ ਕੀਏ ਚਾ ਤੁਕ ਮੋਹ ਮਹਾਲ ਲਚੈ ਤੈ ॥
 ਨੈਨ ਸਰੋ ਜਨਿ ਹਾਰਿ ਤੀਤੀ ਭੀ ਕੀਏ ਉਨ ਮਤਿ ਪ
 ਸੈ ਤੈ ॥ ਪੁਰਨ ਤਾਨ ਖਚੰਦ ਬਿਲੋਕ ਚਕੋਰ ਕੀਏ ਚਿਤ ਕੇ
 ਚਪਲੈ ਤੈ ॥ ੧੦੪ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਜਾਨ ਕੀਓ ਨਿਹਾਰਿ ਤੀਰ
 ਪਾਥੀਰ ਕੈ ਨੈਨ ਕੁਏ ਸਹ ਸੈ ਤੈ ॥ ਅੰਗ ਜਿਤੇ ਕੁਟੈ ਸਬ ਕੇ ਦਿ
 ਗਸੀਲ ਗਤੇ ਕੀਏ ਕੁਮਧ ਸੈ ਤੈ ॥ ਕੈ ਪੁਗਟੀ ਮਨ ਬਾਸ ਕ ਕੀਕਿ
 ਧੋ ਕੰ ਜਪਰੈ ਛਿਤ ਮੈ ਬਿਗਸੈ ਤੈ ॥ ਅੰਗ ਕੁਲੀ ਉਪਮਾ ਕ ਬਹਾ
 ਮਨਿ ਛਤ੍ਰ ਮਨੋ ਜਲ ਮਾਤਿਲ ਗੋ ਤੈ ॥ ੧੦੫ ॥ **ਸਦਯਾ** ॥ ਸੀਰ
 ਪਾਥੀਰ ਕੀ ਮੁਸਕਾਇ ਸੁਨਾਇ ਕੇਲੇ ਗਨਿ ਕੋ ਸੀਅ ਸੈ ॥ ਜਦ
 ਕੁੰਨ ਤਿਅਗ ਪਦੇ ਸਕਰੈ ਤਬ ਲੈਨ ਗਿਲਾਨ ਮਿਟੈ ਜੀਅ
 ਨਿ ॥ ਧਰ ਸੀਸ ਲਈ ਸੁਕਰੀ ਅਬ ਚੀ ਸਿਰ ਨਾਇ ਕੁਝੋ ਅਪ
 ਨੇਪੀ ਅੰਸੈ ॥ ਅੰਬ ਅੰਗ ਕੀ ਕੰਨ ਪੁਤੀ ਤਕਰੈ ਜਬ ਹਾਮ ਸੇ ਮਾ

ਜਕਤੈਤੀਮੈਸੀ॥੧੮੮॥ਸਰਗ॥ਅਬਹੋਕਰੋਪ੍ਰਦੇਸਹਾਮਰਜਾਇ
 ਸਪਾਇਕੇ॥ਸਾਖਸਮੀਰਦਿਨੇਸਪਤਿਥਿਤਅਤਿਪੁਰੋਸਦ॥੧੮੯॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਤੁਮਾਨਤਬਯੰਤੀਜਾਨਤਿਤੋਕਿਹੋਤ॥ਕੰਚਨਦੇਹਸੀਤਾ
 ਤੁਤੀਕੁੰਦਨਸੀਕਰਲੇਤ॥੧੯੦॥ਸਦਯਾ॥ਤਾਬਨਜੋਰਕਤੀਸੀ
 ਅਜੁਤਬਪਾਦਕਥੋਸਿਰਨਾਇਕੈਐਸੀ॥ਜੋਗਪਥੀਰਬਿਨਾਜੀ
 ਅਮੈਸੁਪਨੇਤੁਮੈਂਮੁਰਤਿਅੰਰਤੋਐਸੀ॥ਤੋਮੇਰੇਅਗਨਜਾਰਪਿਤਾ
 ਤਤਿਹਮਕੀਸੋਰੇਕਾਨਿਤੋਕੈਸੀ॥ਜੰਪਤਿਪਾਇਨਸੋਰਿਤੋਤੋਤੁ
 ਸਰੋਜਸੀਗਾਖਸਰੋਦਰਮੈਸੀ॥੧੯੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਿਧਬਿਰਚਦੇ
 ਖਤਿਸਥੈਸੁਰਗਾਨਿਅਹੁਸੁਰਗਾਇ॥ਅਗਨਿਲਪਟਮੈਲਪਟਸੀ
 ਗਈਸੀਆਲਪਟਾਇ॥੧੯੨॥ਸਦਯਾ॥ਜਦਪਆਨਕਤੀਨ
 ਭਮੈਸੁਪਤਿਯਨਪਤਿਬੇਦਮਈ॥ਤਿਤੁਲੋਗੋਨਮੈਜੁਰਮਾਐ
 ਉਮਾਸੋਈਜਾਨਕੀਤੋਨਹੀਬਾਤਨਈ॥ਅਰੁਆਪਨਜਾਨਤਿਤੋ
 ਪੀਅਕੀਤਉਬਾਤਕਛੂਸਮਈਨਗਈ॥ਕਪਿਕੀਰਖਗੀਰਘ
 ਬੀਰਤਉਸੀਅਅਗਮੈਆਗਮਿਲਾਇਦਈ॥੧੯੩॥ਸਦਯਾ
 ਹਾਮਰਜਾਇਸਤੋਪਤਿਲੇਗਿਰਕੰਚਨਤੇਜਨੁਰਾਸਲਈ॥ਘਰ
 ਆਇਕੇਲਕਰਚੀਰੁਚਸੋਤਿਤੁਲੋਕਨਤੇਤਿਨਭਾਤਨਈ॥
 ਬਬੋਦੇਖਸੁਖਮਭੁਬੋਦੇਖਸੁਖੀਰੁਸੁਰੀਏਕੈਤਤਿਮੁਕਤਿਦਈ
 ਮਾਨੋਰਾਘਦਰਾਦਨਚੋਰਸੁਨਾਰਤੇਚਾਸਨੀਸੀਸੀਅਤਾਇ
 ਲਈ॥੧੯੪॥ਸਦਯਾ॥ਸੀਅਤੁਤਾਸਨਮਾਤਿਪ੍ਰਦੇਸਕੀ
 ਭੋਜਬਰਮਰਜਾਇਸਪਾਈ॥ਜਾਨਤਿਤੋਇਹਕੀਰਨਿਕੰਦ

ਕੁਲੀ ਉਪਮਾ ਕ ਦਰਮ ਬਨਾਈ ॥ ਜਾਨਕੀ ਤੇ ਬਿਛੁਰੇ ਬਿ
 ਚਾਨਿ ਹੀ ਜੀਅ ਤੇ ਜਨ ਬਾਤ ਰਮਾਈ ॥ ਗਦਨ ਮਾਰ ਬਿ
 ਦਾ ਰਿਦੇ ਅਬ ਤੇ ਪਗ ਛੇ ਕਰ ਤੇ ਤ ਬਿਦਾਈ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਜਾਨਕੀ ਸੀਲ ਕੇ ਤੇ ਜਤੋ ਜਤੋ ਉਤਪਾਦ ਕ ਕੇ ਅਤਿ
 ਪੀਰੇ ॥ ਪਾਇਨ ਲਾਗ ਕਰੀ ਬਿਨ ਤੀਤੁ ਮਤੇ ਜਗਮਾਤਿ ਪਿ
 ਤਾਰਘ ਬੀਰੇ ॥ ਮੇ ਪਰਮਾ ਜ ਕਰੇ ਤੁਮ ਕੋ ਪਕ ਪੁਰ ਪਦੀਰਸ
 ਮੀਰ ਤੇ ਸੀਰੇ ॥ ਜਾਨ ਤਿਲੇ ਗਸੀਅਦਿ ਬਲੇ ਤੁਸੁ ਅਗ
 ਕੋ ਅਨਪਰੀ ਦੁਖ ਭੀਰੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਆਗੇ ਤਨਿ ਕ
 ਜਆਈ ਆਗੇ ਤੇ ਸਦਾਈ ਗੇ ਏ ਰਘਾਈ ਮਨ ਭਾਈ ਬਿਨ
 ਖੇਰ ਸੋ ॥ ਮਾਨੇ ਪਾਨ ਦਾਇਨੀ ਗਦਾਈ ਮਨਿ ਆਈ ਮਾਜ ਮਾਨੇ ਗ
 ਜਤੀਨ ਲੋਕ ਪਯੋ ਰਿਪ ਛੇਰ ਸੋ ॥ ਨਾਨਚਿਤ ਚਾਇਨ ਸੋ ਵੇਸੇਈ
 ਸੁਭਾਇ ਸੋ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪਾਇਨ ਸੋ ਲਗੀਏ ਕ ਕੇ ਰਸੋ ॥ ਮਿਲੇ ਮੀ
 ਤ ਮੀਤਾ ਜੋ ਧਨੀ ਸੋ ਦੋਰ ਨੀਤਾ ਤੇ ਸੋ ਗਮੈ ਮਿਲੀ ਸੀਤਾ ਜੋ ਸੇ
 ਗੀਤਾ ਮਿਲੇ ਬੇਦ ਸੋ ॥ ੧੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਨਾਗਾਇਨ ਲਛ
 ਤਬ ਹਰ ਸੰਗ ਰੁਕ ਮਨ ਤੇ ਇ ਜਬ ਰਘ ਪਤਿ ਤਬ ਜਾਨਕੀ ਨਏਨ
 ਉਪਜਤਿ ਦੋਇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਰਹਿ ਜੋ ਮਿਰਾਇ ਬੁਝ
 ਭਾਛੈ ਸੁਖਿ ਕੇ ਤੀਕਰੇ ॥ ਵਈਲੇ ਕਰਘਾਇ ਗਦਨ ਕੋ ਪ
 ਨੁਲੀ ਜੀਐ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜੋ ਰਿਪ ਜੀਤੈ ਜਾਇ ਸੁਰਕ
 ਤੇ ਵੇ ਜ ਸੁਖ ਛੇ ॥ ਤਬ ਕੀਜੀਏ ਸਤਾਇ ਤਾ ਕੋ ਕਛੂ ਨਲੀ
 ਭੀਏ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਪਿ ਗਨਿ ਸੰਗ ਲਗਾਇ ਚਲੀ

ਬੰਧੀ ਖਨ ਮਾਇ ਤਰ ਜਸ ਦੁੰਦੇ ਭੀ ਬਿਜਾਇ ਲਛਮਨ ਸੀਆ
 ਸਤ ਤਿਚਲੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਜੇ ਸੇ ਦਾਨ ਕੀਰਤਿ ਜੀਆ
 ਸਭਿ ਤੁ ਪ੍ਰੀਤ ਚਿਤ ਜੇ ਸੇ ਰੁਤ ਕਾ ਮਕ ਬਰਾ ਮਨਿ ਧਰਾ ਗਸੇ ॥ ਜੀ
 ਅਰਥ ਬਾਨੀ ਮਾਤੁ ਦੁਸੈ ਕੁੰਦਾ ਨੀ ਸਿੰਧ ਗੰਗ ਚੰਦ ਚੰਦ
 ਨਾ ਜੀ ਮਨਿ ਸੇਖ ਨਾ ਗਸੇ ॥ ਜੀ ਧਰਮ ਨੀ ਤ ਭਲੇ ਸਾਤ ਬਖ
 ਸੀਤ ਤੈ ਸੇਆ ਜਮਿ ਲੀਜਾਨ ਕੀਜੁ ਆਪਨੇ ਸੁਹਾਗਸੇ ॥ ਥੈ
 ਠਕੇ ਬਿਬਾਨ ਗੀਰ ਦਾਨ ਚਲੇ ਸੀਅਰਾ ਮਜੇ ਸੇ ਕਰਤਾਲ ਮ
 ਲੇਤਾਲ ਚਲੇ ਰਾਗਸੇ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਚਲੇ ਰਿਪ ਜੀ
 ਤਕ ਚੀਰੀ ਤਿਸ ਬਸੁਰਨ ਕੀ ਜਾਨ ਕੀਲੈ ਸੰਗ ਮਾਨੇ ਪਾਨ ਸੇਲ
 ਦਾਇਕੈ ॥ ਪਾਸ ਸੇ ਕਤਾ ਤਿਦੇ ਖਾਅੈ ਦੈ ਠੋਰ ਜਤਾਲ ਛਮ
 ਨਇੰਦੁ ਜੀਤਿ ਮਾਯੈ ਤੈ ਰਿਸਾਇਕੈ ॥ ਇਹ ਨਾਗ ਖਾਸ ਪਰੀ
 ਇਹ ਤਨ ਦੇਤ ਬੀਰ ਗੀਕੈ ਮੇਰ ਬੀਰ ਮੋ ਕੈ ਦੀਓ ਤੈ ਜੀਵਾਇ
 ਕੈ ॥ ਇਹ ਕਤੁ ਮਾਥੇ ਦਸ ਕਾਟੇ ਲਿਕਰਾਇ ਤੁੰ ਕੇ ਕਤੀਰ ਪਰਾਇ
 ਬਾਤ ਨੈਨ ਨਿਸਰਮਾਇਕੈ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸੰਗ ਸੀਅ
 ਬੀਰ ਅੰਸਾ ਮੀਰ ਸੁਤਿ ਅੰਗਰ ਸੁਰੀ ਦੁਜਾ ਮਦਤ ਕਪਿਸੰਤ
 ਲੁਲਾਸ ਕੀ ॥ ਸੇ ਦਾ ਕੋਤ ਤੀਖ ਨਿਬ ਭੀ ਖਨ ਸੇਨਲ ਨੀਲ
 ਪਲਤੀ ਮੈ ਕਰੈ ਜੋਗ ਮੁਜਰਾ ਮਸ਼ਾਸ ਕੀ ॥ ਸਥੈ ਬਰ ਭਾਗੀਅਨ
 ਰਾਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਨ ਕੇ ਚਾਇਨ ਸੇ ਬਾਤ ਕਤੈ ਸਬ ਕੇ ਬਿਲਾਸ
 ਕੀ ॥ ਚਲੇ ਉਪਰੇ ਧਮਾਨੇ ਪੈਧਲ ਗੀ ਆਨਰ ਕੀ ਅੰਸਾ ਮਾਇ
 ਗਈ ਅੰਧ ਗਈ ਬਨ ਬਾਸ ਕੀ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸਥੈ ਦੁਰੈ

੧੪੯ ਦੇਖ ਬਸਿਸਟ ਕ ਤੀ ਨਕ ਮੰਡ ਲਹਾ ਮ ਅਖੰਡ ਲਾ ਆਏ ॥ ਲੋਗ
ਸ ਬੈ ਮਿਲ ਯੈ ਨਿਰ ਥੈ ਸ ਸਿਸੈ ਦਿ ਗ ਪੁੰਜ ਚ ਕੋਰ ਲਗਾਏ
॥ ਆਪਨ ਤੀ ਮਨ ਭਾਵਨ ਸੇ ਮਾਨੋ ਸਾਵਨ ਚਾਤ ਕ ਮੋਰ ਸੁਜਿ
ਆਏ ॥ ਰਾਖ ਦਰਾਮ ਸੀ ਆਪ ਤਿ ਸੀ ਪਤਿ ਸੋ ਸ ਬ ਕੇ ਸੁ
ਖ ਕੁੰਜ ਸੁਹਾਏ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸਦਯਾ ॥ ਕੈ ਕਣੀ ਨ ਦਨ ਦੁਰ
ਤੇ ਮਾਸ ਪਨਾ ਮਕੀ ਉਦੁਖ ਨੈ ਨ ਬ ਤਾਏ ॥ ਮੁਰ ਜਟਾਨ ਖ
ਭੇ ਸਤ ਪੈ ਪਨ ਭੂਪਤਿ ਭੁੰਰ ਸ ਬੈ ਪਗ ਲਾਏ ॥ ਸੀਰ ਪ ਬੀਲ
ਗਾਇ ਰਤੇ ਛਤੀ ਆ ਮੁਖ ਚੁ ਮ ਸਕਾ ਮ ਕਛਾਏ ॥ ਦੇਖ ਬ
ਭੀਖਨ ਅੰਰ ਸੁਰੀ ਦਨ ਹੀ ਦ ਉ ਹੀ ਬ ਤੈ ਸਹ ਮਾਏ ॥ ੧੨੪ ॥
ਸਦਯਾ ॥ ਐਸੀ ਏ ਰਾਤ ਸ ਬੈ ਮਿਲ ਕੈ ਰਾਖ ਬੀਰ ਸੁ ਕੈ ਕਣੀ ਕੇ
ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਪਾਇ ਗਤੇ ਸੀ ਅ ਬੀਰ ਸ ਮੇ ਤ ਕ ਤੈ ਸ ਬ ਅੰਗੀ
ਨ ਆ ਜ ਸੁਹਾਏ ॥ ਤਾਤ ਕੁੰਜ ਅਗਨੀ ਸੁਨ ਮਾਤ ਕੀ ਉਤਿ ਤੁ ਤੈ
ਬਨ ਬਾਸ ਪਠਾਏ ॥ ਦੇ ਨਿ ਛੁਦੈ ਸਕੁ ਕੀ ਜਗ ਮੈ ਜ ਸ ਲੈਨ
ਚ ਲੈ ਨਰ ਤੇ ਪਛੁ ਤਾਏ ॥ ੧੨੫ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਪੁਰਨ ਪਦ ਚ
ਲੇ ਮਿਲ ਨਿ ਸੁਮਿ ਤੁ ਕੁ ਕੋ ਲੋ ਚਨ ਬਿਛੋ ਨ ਲੋ ਕ ਕ ਰੋ ਰਗ
ਮਗ ਮੈ ॥ ਤਿਨ ਤੁ ਤੈ ਰਾਮ ਕ ਬ ਵ ਰੇ ਰ ਰਾ ਕੁੰਜ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮ
ਜਲ ਅੰਸੁ ਨ ਸੋ ਕੀ ਨੋ ਕੀ ਚ ਮਗ ਮੈ ॥ ਜਾਇ ਲਪਟਾਇ ਨੇਹ
ਬ ਤੁ ਤੈ ਜਨਾਇ ਪੁਰ ਜਾਨ ਕੀ ਸਮੇ ਤ ਸੀ ਸਹੇ ਸਹ ਪਗ
ਮੈ ॥ ਗਾਂਧਲ ਛ ਮਨੁ ਜ ਕੇ ਗੀ ਲੇ ਪਾਓ ਦੇਖ ਕ ਤੈ ਸੁਰ ਸੁ
ਚਨ ਨੀ ਨ ਜਨੇ ਅੰਰ ਜਗ ਮੈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਜੋਲੋਰ

ਘੋਰੀਰਮਾ ਅੰਦਰ ਲੋ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਤੁਲੈ ਤੋ ਸਕਿ ਛੋਕਨਹੀ ਤੇ
ਨਿਰਾਨਕੀ **ਕੁ** ਖਨ ਪਟ ਬਰਓਤ ਰੋਸ ਬਦਾਰ ਦੀ ਨੇ ਕਤਤਿ
ਕੋਸਲਾ ਆਜੁ ਕੋਨ ਮੇਰੇ ਮਾਨਕੀ **ਆ**ਰਤੀ ਬਨਾਇ ਤਿਨ ਪੈਰ
ਤੀਸੈ ਆਇਲੀ ਨੇ ਆਜ ਤੋ ਸਪੁਤੀ ਭਈ ਦੇ ਖਗਤਿ ਭਾਨਕੀ **॥**
ਪਾਇਤੇ ਉਠਾਇ ਮੁਖ ਚੁਮਾ ਪਾਨੀ ਪੀਓ ਵਾਰ ਛੋਨ ਦੇ ਉਗੋ ਵ
ਲੈ ਕੈ ਬੀਚਲੀ ਨੀ ਜਾਨਕੀ **॥ ੧੨੭ ॥ ਸਵਯੰ** ਰਾਮ ਕੇ ਦੇ
ਖ ਬੇਕੋਸ ਖੀਆਂ ਉਮਰੀ ਪਾਨ ਜੀ ਸੰਗ ਆਨਿ ਦਜੀ ਕੇ **ਰੁ**ਪ
ਨਿਹਾਰ ਸਬੈ ਬਲ ਜਾਤਿ ਦੇ ਮਾਨੁ ਪੂਰਤ ਪੂਰ ਅਮੀ ਕੇ
ਖੀਕਤੈ ਤਿਨ ਸੋ ਜਨ ਨੀ ਮੁਤਿ ਦਰਨ ਦੇਹੁ ਦੀ ਅਸ ਖਿਪੀ ਕੇ **॥**
ਤੋ ਉਗਦੇ ਖਨ ਦੇ ਉਨਕਾਤੁ ਸੋ ਜੋ ਲੰਗ ਨੈਨ ਸਿਰ ਤਨ ਨੀ ਕੇ **॥**
॥ ੧੨੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ਗਾਉ ਕੀ ਲੁਗਾਈ ਲੈ ਲੈ ਆਵਤ ਬਧਾ
ਈ ਤਿਨ ਕੀ ਅਸੀ ਸਿਲੈ ਲੈ ਸੀ ਸਿਸੈ ਗੁਨੇ ਪਰਤਿ ਤੈ **॥** ਏਕਨ
ਕੋਦਾਨ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਦੇ ਏਕਨ ਕੋ ਏਕਨ ਕੇ ਪਾਪਰਤਿ ਖਿਰ
ਈ ਕਰਤਿ ਤੈ **॥** ਪਾਨ ਨਿਸਮੇ ਤਵਾਰ ਰੋਰਾਮ ਚੰਦ ਪਰਜੰਕ
ਜੋਈ ਸੋਈ ਦੇ ਦੇ ਦੁਖ ਕੋ ਰਤਿ ਤੈ **॥** ਔਰ ਕੀ ਚਲਾ ਦੇ ਕੋਨ ਦ
ਰਤਿ ਤੈ ਰਾਈ ਲੋਨ ਮੇਰੀ ਡੀ ਠਿਲਾ ਗੋ ਜਿਨ ਜੀ ਅਮੈ ਰੁਰਤ
ਤੈ **॥ ੧੨੯ ॥ ਕਥਿਤੁ** ਕੁੰਨ ਤੇ ਨਿਕਸ ਆਇ ਰਾਜ ਮੰ ਰੁਲੀ
ਬਨਾਇ ਕੀਨੇ ਅਬਖੇਕ ਰਿਖ ਮੰ ਰੁਲਾ ਬਿਚਾਰ ਕੈ **॥** ਛੋਰੁ ਪੁ
ਜਾ ਚਾਮਰ ਬਿਜਨ ਲੈ ਲੈ ਬੀਰ ਸਬ ਰਾਜ ਕੇ ਸਿੰਘ ਮੁਲੈ ਬਿ
ਰਾਜੇ ਅਰਿ ਮਾਰ ਕੈ **॥** ਦੁੰਦ ਭੀ ਬਚਾਇ ਸੁਰਗ ਜ ਬਖਸ਼ਾਇ

ਲੇਸੁ ਲਮਿਟੀ ਸੁਬਤੀਕੀ ਫਲਨਰਨਰਕੈ॥ ਰਾਮਚੰਦਚੰਦ
 ਮਾਕੈਰਾ ਜਕੋਸਮਾਜਦੇਖਆਜਤਾਤੇਰਾਮਕਬਪਾਨਦੀਨੇ
 ਦਾਰਕੈ॥ ੧੩੦॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਕਤੋਰਘਰਈ ਸੁਨ ਰਾਣੀਤੋਰੁ
 ਬਰਾਇਕੋਨਕੋਨਕੋਤੋਓਪਕਾਰਕਪਿਰਾਜਕੇ॥ ਸੀਤਾਸੋਸ
 ਝਮਾਇਸਿੰਧਪਾਟਕੈਬਨਾਇਗੈਲਜਾਓਲਛਮਨਜੁਕੋ
 ਏਤੇਬਰੇਕਾਜਕੇ॥ ਨੀਲਨਲਾਨੁਮਾਨਅਗਦਸੋਜਾਮਦਾ
 ਨਏਈਤੋਜਿਤਯਾਸਬਰਾਦਨਸਮਾਜਕੇ॥ ਤਾਤੇਤਮਇ
 ਨਕੇਰਿਣੀਤੈਅਜਤੂਲੋਬੀਰਲੋਚਨਤਮਭੋਨਓਠਤਿਮਰੇ
 ਲਾਜਕੇ॥ ੧੩੧॥ **ਸਵਯਾ॥** ਦੇਸਨਦੇਸਤੇਆਏਨਰੇਸਸ
 ਬੈਰਘਬੀਰਕੈਪਾਇਪਰੇ॥ ਠਿਰਥਾਪਾਇਦਾਕਰਆਨੰਦਸੋ
 ਦਖਸੁਕਗਏਸੁਖਤੋਤਰੇ॥ ਕਪਿਮੰਡਲਐਰਬਕੁਥਾਨਕੋ
 ਰਥਬਾਰਣਦੈਮਨਪੁੰਜਖਰੇ॥ ਕਦਰਾਮਸੀਰਾਮਕੋਸੇਦਤ
 ਹੀਜੁਗਚਾਰਨਮੈਕਤੋਕੋਨਤਰੇ॥ ੧੩੨॥ **ਜੋਰਠਾ॥** ਰਾਮਕੁ
 ਗਤਿਬੁਥੁਤੇਇਤੋਰਘਪਤਿਛਾਡੈਨਹੀ॥ ਪ੍ਰਚਰਨਨਿਤਨਜੇ
 ਇਨੁਮਾਨਸਬਸੋਕਤੈ॥ ੧੩੩॥ **ਕਿਉਗਾ॥** ਆਨੰਦਓਰਨਸ
 ਮਾਇਭੁਜਓਠਾਇਅੰਗਦਕਤੇ॥ ਰਘਪਤਿਕੇਗੁਨਗਾਇਓ
 ਨਕਿਗੀਤਨੁਜਾਨਕੈ॥ ੧੩੪॥ **ਕਥਿਤੁ॥** ਸਦਾਰਘਬੀਰਕਤਿ
 ਕੁੰਜੁਕਨਬੀਰਕਤਿਮਤਾਰਣਪੀਰਕਤਿਸੁਨਕੇਸਤਾਇਰੇ॥
 ਸੀਰਾਮਤਿਸਿਆਮਕਤਿਕਾਮਤੂਕੇਕਾਮਕਤੋਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
 ਕੁੰਜੁਕਨਦੇਬਤਾਇਰੇ॥ ਤੀਨੋਲੋਕਨਾਥਕਤਿਬੁਠੇਦੇਤਿਹਾ

ਸੁਕਤਿ ਆਪਗਘਨਾ ਬਕਤਿ ਮੈਰ ਪੈ ਕਰਾਇਰੇ ॥ ਧੰਨ ਕੋ ਸਾਰ
 ਕਤਿ ਸਬ ਕੇ ਅਧਾਰ ਕਤਿ ਮੋਖ ਲੈ ਓਦਾਰ ਕਤਿ ਤੋ ਤੈ ਸਹਾਇ
 ॥ ੧੩੪ ॥ **ਸਦਾ** ॥ ਸਿਖ ਮੰਡਲ ਤੇ ਓਠਰਾਇ ਬਕੀ ਖਨ ਅਨ
 ਰਚੀ ਚਿਤ ਚੰਪਨਈ ॥ ਯਤਿ ਮੂਰਤ ਸਾਧਗੀ ਨੈ ਨ ਨਿ ਮੈ ਓਰ ਮੈ
 ਬਸਤੋਇ ਅਨੰਦ ਮਈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਤਿ ਮਾਕਤਿ ਕੈ ਸਕੈ ਸੁਖ ਲੈ
 ਹੁਸ ਬੈਰੁ ਟਕਾਤ ਨਈ ॥ ਜਬ ਆਨ ਮਿਲੀ ਤਬ ਹੀ ਤਸ ਕੈ ਮੋਸੇ
 ਹੰਕਨ ਕੇ ਜਬ ਲੋਕ ਦਈ ॥ ੧੩੫ ॥ **ਜੋਰਨਾ** ॥ ਮੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿ
 ਤਿ ਚ ਓਨੈ ਨਕਸਲ ਰਹਰਾ ਮਸੇ ॥ ਕਪਟ ਰਹਤਿ ਕਪਿ ਰਾਓ ਕੀ
 ਗਤਿ ਹਘ ਪਤਿ ਕੀ ਕਰੈ ॥ ੧੩੬ ॥ **ਸਦਾ** ॥ ਗਾਮ ਕੇ ਪਾਇ
 ਨ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਇ ਬੈਬਾਲ ਸੋ ਮਾਰ ਕੈ ਦੇਸ ਲਈ ॥ ਅਹੁ ਗਾਮ ਕੇ ਪਾ
 ਇ ਨ ਕੈ ਬਲਿ ਤੈ ਕਪਿ ਮੰਡਲ ਮੈ ਕਪਿ ਗਾਜ ਕਰੈ ॥ ਇਤ ਗਾਮ
 ਕੇ ਪਾਇ ਨ ਹੀ ਚਿਤੁ ਚੰਪ ਮਿਲਾਇ ਕੈ ਨੈ ਕਤਿ ਚਿਤ ਦੰ ॥ ਤਬ
 ਹੀ ਸਬ ਪੁਰਨ ਕਾ ਮਠੁ ਏ ਕਦਰਾ ਮਇ ਤੈ ਜੀਅ ਜਾਨ ਲਈ ॥ ੧੩੭ ॥
ਜੋਰਨਾ ॥ ਸਿਧ ਬਿਰਚ ਸੁਰੰਈ ਸਬ ਦੇਵ ਤਸੇ ਦਤ ਚਰਨ ॥
 ਦੇਤ ਬਸਿਸਟਿ ਅਸੀਸ ਸਭਾ ਸਹਤਿ ਰਘ ਬੀਰ ਕੇ ॥ ੧੩੮ ॥ **ਕਥਾ**
ਤਾ ॥ ਸੇਸ ਸੇਸ ਮਇ ਦਰ ਤੈ ਤੈ ਗੁਨ ਕੈ ਕੁੰਹੁ ਰਤੇ ਈਸੀ ਕੇ ਸੀਖਾ
 ਕੰਠ ਭੂਖਨ ਜੀ ਧਰੈ ॥ ਆਪਨ ਸਮਝ ਸੁਖ ਪਾਇ ਮੈਰਨ ਸੁਨਾ
 ਇਐ ਸੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਣੁ ਜੀ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹੀਏ
 ਤੇ ਰਘ ਬੀਰ ਬੀਰ ਲਛਮਨ ਜਾਨ ਕੀ ਸਮੇਤ ਸਦਾ ਪੁਨ ॥ ਜਨ
 ਰਤਿ ਤੈ ॥ **ਕਾ** ॥ ਚੰਦ ਗੀਤ ਕੀਏ ਚੰਦ ਹਿੰਦੁ ਅਕੇ ਤੇ ਓਤ ਚੰਦ ਤੇ

੧੪੨. ਦੁਨ ਕੇ ਕਲਿ ਕੁ ਰੁਕਾ ਤੇ ॥ ੧੪੦ ॥ ਸਮਤਿ ਚਿਕੁਸਾ.

ਪ੍ਰਿਪਤਿਸੰਸਥਰਸਤਿਅਸੀਤਥਗਚੈਤ੍ਰਚਾਰਨੀਦੂਜ

ਛਤ੍ਰਜਤ੍ਰਗੀਰਸੁਕੁਟਪਗਾਸੁਕੁਲਛਨਦਸਨਸੁਦੇਸ

ਕਦੁਰਾਮਥਿਚਛਨਾਕੁਸਨਦਾਸਤਿਨਕੁਲਪ੍ਰਕਾਸ

ਤਸਦੀਪਕਰਛਸਾਰਘਪਤਿਚਲਿਤੁਤਿਨਜਥਾਮਤਿ

ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਅਸੁਰ ਲਗਨਗ ਲਾਇਓਗ ਤਿਦਾਨ

ਨਰਕ ਕੁਰੂ ਜਿਹ ਪਾਤਕ ਪਦਮਣ ॥ ੧੪੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਨ ਨਾਟਕ ਸੰ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਨ ਨਾਟਕ ਸੰ

ਪੁਰਨਾ ਦਿਤਾ ॥ ਕੋਰਨਿਤਾਰਕਰਤਾਰਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ॐ लिखरीलहीराममगुपतिदेवाकृति १

ਸੰਬਤ ੧੮੦੮ ਮਹਤਾ ਕੁਬਰੀ ਦੂਜੇ ਅਖਾੜਕੀ ਪੰਚਮੀ ੫

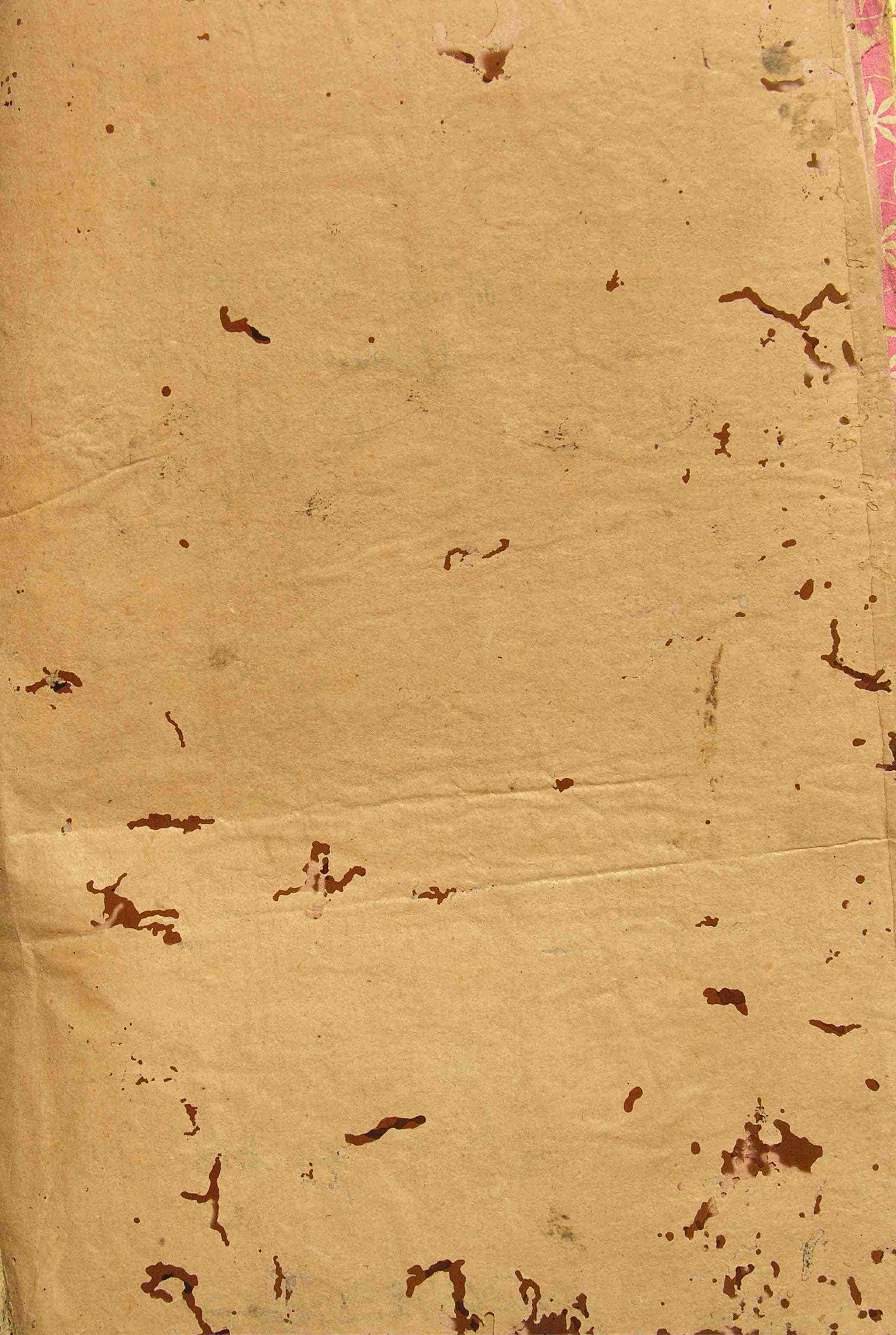
ਮੁਕਤਿ ਲਿਖਾਗੀ ਨਰਪੁਰਕਾ ੬੩ ਨੀ ਭਾਜਨਿ ਨਭਿ ਮਾ

ਰਖਨੁ ਅਦਰਸਿ ਪਥੀਲਖਾਲਚਾ ਰਾਮ ਸਰੂ ॥ ਭੁਲ

ਚੁਕਾਏਖਸਣਗਾਸਰਨਸਾਧਾਕਾਰਖਣਗਾਸੁਮਿਤਰਾ

הוא הנהיגם ונאמר והנהיגם ונאמר והנהיגם

Ram Sita
Hanuman Vats
1809

